

1000 DARWIN ÇIKMAZI

TÜRLERİN KÖKENİ,
1876 KİTABI ÜZERİNDEN ELEŞTİRİLER

Prof. Dr. Ahmet AKYÜREK

1000 DARWIN ÇIKMAZI

Prof. Dr. Ahmet AKYÜREK

NOBEL AKADEMİK YAYINCILIK EĞİTİM DANIŞMANLIK TİC. LTD. ŞTİ.

YAYIN NU : 629
Fen Bilimleri Nu : 58
ISBN : 978-605-133-531-5
© 1. Basım, Mayıs 2013

1000 DARWİN ÇIKMAZI - The Origin of Species Prof. Dr. Ahmet AKYÜREK

Copyright 2013, NOBEL AKADEMİK YAYINCILIK EĞİTİM DANIŞMANLIK TİC. LTD. ŞTİ. SERTİFİKA NU 20779
Bu baskının bütün hakları Nobel Akademik Yayıncılık Eğitim Danışmanlık Tic. Ltd. Şti'ne aittir. Yayınevinin yazılı izni olmaksızın, kitabın tümünün veya bir kısmının elektronik, mekanik ya da fotokopi yoluyla basımı, yayımı, çoğaltımı ve dağıtımı yapılamaz.

Genel Yayın Yönetmeni: Nevzat Argun -nargun@nobelyayin.com-
Yayın Koordinatörü: Pınar Güler -pinargulter@nobelyayin.com-
Fen Bilimleri Editörü: Prof. Dr. Mehmet Karataş -mkaratas@nobel.gen.tr- -www.nobel.gen.tr-

Redaksiyon: Serap Erkut -serap@nobelyayin.com-
Sayfa Tasarımı: Şerikan Kara -serikan@nobelyayin.com-
Kapak Tasarım: Fikret Titiz fikrettitiz@gmail.com - İlknur Güçlü -ilknur@nobelyayin.com-
Baskı Sorumlusu: Halil Yeşil
Baskı ve Cilt: Genç Ofset Sertifika Nu: 20960

Dağıtım: Volkan Kurt -volkankurt@nobelyayin.com- +90 312 418 20 10
Emrah Dursun -emrah@nobelyayin.com-
Tanıtım: Sadık Küçükakman -sadik@nobelyayin.com-
Yavuz Şahin -yavuz@nobelyayin.com-
Onur Uysal -onur@nobelyayin.com-
Çetin Erdoğan -cetin@nobelyayin.com-
Serdar Döğre -serdar@nobelyayin.com-
Serhat Geçkaldı -serhat@nobelyayin.com-
satis: Volkan Özdemir -esatis@nobelkitap.com-
Sipari: -siparis@nobelyayin.com- +90 312 418 20 10

KÜTÜPHANE BİLGİ KARTI

Akyürek, Ahmet.
1000 DARWİN ÇIKMAZI / Prof. Dr. Ahmet Akyürek
1. Basım, XVI + 639 s., 135x215 mm
Kaynakça ve dizin yok.
ISBN 978-605-133-531-5
1. Türlerin Kökeni

NOBEL AKADEMİK YAYINCILIK EĞİTİM DANIŞMANLIK TİC. LTD. ŞTİ.
Ankara Dağarm Kıtırlı Mah. Mırsapça Cad. No: 74 B-01/02 Kat: / ANKARA
Tel: 0312 418 20 10 Faks: 0312 418 30 20 / www.nobelyayin.com nobel@nobelyayin.com
Merkaz: 0538 Abdülkadir Gecikeli Cad. No: 2/A Çayır / ANKARA Tel/Faks: 0312 385 00 91

www.nobelkitap.com

*Rahmetli Babam Giritli Köşker Hasan
ve
Annem Fatma Akyürek'e
ithaf olunur. Nur içinde yatsınlar.*

TEŞEKKÜR

Böyle iddialı bir kitabın çeşitli eleştirmenler tarafından okunarak değerlendirilmesi, bu değerlendirmelerin ciddiyetle ele alınarak gerekli düzeltme ya da karşı görüşlere cevap niteliğinde yorumlara yer verilmesi kaçınılmazdı. Ben de bunu yapmaya çalıştım. Tanıdığım ve yargısına güvendiğim, konu içinden ve dışından kişilere kitap müsveddesinin kendileriyle ilgili bölümlerini ya da tamamını ileterek onlardan görüş ve eleştirilerini istedim. Bu devirde, genelde insanların özel bir ilgileri yoksa böyle eleştirilere vakti olmuyor. Bunu parayla yaptırmak isteseniz de kabul ettiremiyorsunuz, dolayısı ile tam bir özveri gerektiriyor. Bana gerçekten yardımcı olmaya çalışan özverili meslektaşlarıma çok minnettarım ve kendilerine teşekkür ederim.

Bu şahısları ismen zikretmek gerekirse;

Prof. Dr. Ender Yurdakulol, Emekli, Fen Fakültesi, Biyoloji Bölümü Öğretim Üyesi.

Prof. Dr. Orhan Kavuncu, Ankara Üniversitesi, Ziraat Fakültesi, Biyometri-Genetik Bölümü Öğretim Üyesi.

Prof. Dr. Fuat Odabaşıoğlu, Mustafa Kemal Üniversitesi, Veteriner Fakültesi, Öğretim Üyesi.

Prof. Dr. Nuri Yılmaz, Ordu Üniversitesi Ziraat Fakültesi, Öğretim Üyesi.

Prof. Dr. Ömer Beşaltı, Ankara Üniversitesi, Veteriner Fakültesi, Öğretim Üyesi.

Prof. Dr. Mehmet Bayrakdar, Yeditepe Üniversitesi, İlahiyat Fakültesi, Öğretim Üyesi.

Prof. Dr. Hayrettin Okut, Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Ziraat Fakültesi, Biyometri-Genetik Bölümü öğretim Üyesi.

Doç. Dr. Gülkız Naciye Şenler, Yüzüncüyıl Üniversitesi, Fen Fakültesi, Biyoloji Bölümü Öğretim Üyesi.

Doç. Dr. Hilal Özdağ, Ankara Üniversitesi, Fen Fakültesi, Biyoloji Bölümü Öğretim Üyesi.

Doç Dr. H. Murat Akçay, Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Kardiyoloji Bölümü Öğretim Üyesi.

Doç. Dr. A. Burak Akçay, Mustafa Kemal Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Kardiyoloji Bölümü Öğretim Üyesi.

Dr. Hasan Koyun, Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Fen Fakültesi, Biyoloji Bölümü Öğretim Üyesi.

Dr. Emine Akçay, Ankara Atatürk Hastanesi Göz Hastalıkları Uzmanı.

Gürkan Demirkol, Biyolog, Ordu Üniversitesi, Ziraat Fakültesi Tarla Bitkileri Bölümü, Araştırma Görevlisi.

Burada ismini andığım arkadaşlara teşekkür etmem, evrim konusunda onların da benimle aynı görüşleri taşıdıklarını ifade etmemektedir.

Prof. Dr. Ahmet Akyürek

ÖZ GEÇMİŞ

Prof. Dr. AHMET AKYÜREK, 29.02.1944 tarihinde Silifke’de doğmuş İlk ve Ortaokulu burada bitirmiştir. 1958 yılında Adana Ziraat Okuluna girmiş, 1961 yılında mezun olmuştur. Bir buçuk yıl Erdemli/Mersin’de ziraat teknisyenliği yapmıştır. Bu arada, Silifke Lisesini, dışarıdan, 1962 yılında bitirerek, Erzurum Atatürk Üniversitesi, Ziraat Fakültesi, Fitotekni Bölümü’ne kaydolmuştur. 1966 yılında Fakülteyi bitirip aynı bölümde asistan kalmıştır. Master ve Doktora yapmak üzere, 1968 yılında, ABD’de Pennsylvania State Üniversitesi’ne gitmiştir. Ana konular; Bitki Yetiştirme ve Islahı ile Genetik dalları, yardımcı konular; Bilgisayar ve İstatistik dalları olmak üzere, 1970 yılında Master ve 1971 yılında Doktorasını tamamlayarak Atatürk Üniversitesine dönmüştür. Askerliğini, 1974-1975 yıllarında, Milli Savunma Bakanlığı’nda Bilgisayar Programcısı olarak yapmıştır. Bitki Yetiştirme ve Islahı dalında 1980 yılında Doçent, 1986 yılında da Biyoistatistik - Genetik dalında Profesör olmuştur. Üniversite’den 1989 yılında emekliye ayrılmıştır.

Pennsylvania State Üniversitesi Agronomy Bölümü, Erzurum Atatürk Üniversitesi Ziraat Fakültesi, Hacettepe Üniversitesi Tıp ve Diş Hekimliği Fakülteleri, Ankara İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi (şimdiki Gazi Üniversitesi) Diş Hekimliği Yüksek Okulu, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Ziraat, Veteriner ve Fen Fakülte’lerinde, Genetik, İstatistik, Modern Biyoloji, Sitoloji, Sitogenetik, Bitki Islahı, Serin ve Sıcak İklim Tahılları dersleri vermiş, konusuyla ilgili çeşitli araştırma ve yayınlar yapmıştır.

Askerlikten sonra, 1976 yılı sonuna kadar, öğretim yanında, ÜSYM (Üniversitelerarası Seçme ve Yerleştirme Merkezi)’de görev yapmış, 1977 yılı başından itibaren önce Türkiye Kalkınma Vakfı’nda Uzman ve Van Bölge Müdürü olarak çalışmış, daha sonra 1981 yılında Van’da Anadolu Kalkınma Vakfı’nı (İlk adı Van ve Yöresi Kalkınma Vakfı) kurmuştur. Merkezi Ankara’ya alınan bu vakfın, kuruluşundan beri Yönetim Kurulu Başkanlığı görevini yürütmektedir.

1000

DARWIN ÇIKMAZI

“Türlerin Kökeni, 1876”

Kitabı Üzerinden Eleştiriler

Türkçe'ye çevrilen kitabın orijinal adı: The Origin of Species (ilk baskı:1859, son baskı 1876).

Atıfta bulunulan, Türkçe tercüme kitabı (Türlerin Kökeni), Fransızca'sından, Türkçe'ye çeviren: Hasan İlhan, kitabı İngilizce baskısı ile de karşılaştırarak yayınlayan; Alter Yay. Rek. Org. Tic. Ltd. Şti. 1. Cad. Elif Sok. No: 7/145, İskitler Ankara, 2009.

Bu kitaptan alıntılar yapılmasına izin verdikleri için Alter Yayıncılık ve kitabı tercüme eden sayın Hasan İlhan'a şükranlarımı sunarım.

ÖN SÖZ

Doktora öğrenimimi yapmak üzere Amerika Bileşik Devletleri (ABD)'nde bulunduğum sıralarda, genetik öğrencisi iken, genetik tarihçisi A. H. Sturtevant'ın "A History of Genetics" (Genetik Tarihi) adlı kitabında (Aristo'dan 1950'ye kadar) Darwin'in çalışmaları ve düşüncelerine ilişkin alışılmışın dışında bilgiler bulunduğunu fark ettim. Bunların en önemlilerinden biri "Değişimin kökeni konusunda, Darwin'in söylediği, modern genetiğe uyan, fazla bir şey yoktur" anlamında bir tespitti. Sturtevant bu tezi ile Darwin'in genetik ve çevre şartlarından gelen değişimlerin farklılığını anlayamadığına vurgu yapıyordu. Hâlbuki o zamana kadar Darwin'in, değişim teorisi ile canlıların birbirinden ya da ortak atalardan nasıl meydana geldiği anlatılıp durulmuştu. Her ne kadar bu varsayım birçok tek tanrılı din inançlarına ters düşse de, madem bilim adamları böyle diyor, o zaman dini konuları karıştırmadan bunun böyle öğrenilmesi gerek gibi bir düşünceyi benimsemiştim. Hatta ABD'ye gitmeden önce, fakültede asistanlık yaptığım sürede, anlattığım derslerde, çok modern ve bilimsellikle iç içe olduğumu vurgulamak için de Darwin teorisini savunma gayreti içindeydim. O güne kadar bilgilerim sadece hocalarımızın anlattıklarına ve de Darwin'le ilgili okuduğum yüzeysel kitabı bilgilere dayanıyordu.

Doktora öğrenimim sırasında Sturtevant'ın bende uyandırdığı merakla, konuyla yakından ilgili olduğu için Darwin'in görüş ve tezlerini kaleme aldığı kendi kitaplarını incelemeye başladım. Darwin diğer kitapları yanında asıl düşüncelerini "Türlerin Kökeni" kitabında uzun uzadıya anlatmıştır. Bu kitabı okuyup, söylenenleri genetik biliminin verileri ışığında yorumlayınca; özellikle

Türkiye’de Darwin’i anlatan hocaların, hatta bilim adamlarının büyük çoğunluğunun Darwin’in bu en önemli kitabını okumadıklarını, özet yorumlardan hareketle, bunlara kendi yorumlarını da katarak, Darwin teorisini, gerçeklerden uzak olmasına rağmen, değişmez bilimsel doğrularmış gibi kabullenip sunduklarını fark ettim. Darwin’in İngiliz olması ve o zamanki güçlü İngiltere devletin de Darwin’in görüşlerini ideolojilerine dayanak yapmak isteyenlerin propagandalarına destek vermesi ile Darwin teorisinin ders kitaplarında yer alması ve okutulması da başarılıdır. Buna o zamanlardaki kilise düşmanlığı ve din aleyhtarlığı da destek vermiştir. Zira din kitaplarındaki yaradılış anlayışı ile Darwin’in anlayışı tamamen birbirine zıttır.

Doktora öğrenimimi tamamlayıp Türkiye’ye dönünce, hem öğrencilerime daha doğru bilgiler vermek hem de evrim teorisi konusunda farklı düşünce ve yorumlara kaynak olması inancıyla üç kitap yazmayı düşündüm. Bunlardan birincisi “Mendel,” ikincisi “Darwin Çıkmazı,” üçüncüsü de “Yaratıcının İnsan Merkezli Dünya Laboratuvarı” idi. Bunlardan “Mendel” isimli kitabım 1982 yılında Meteksan tarafından basıldı. 1974-1983 yılları arasında hem üniversiteden ayrı kalmam, hem de yoğun iş temposu nedeniyle, Darwin’le ilgili düşündüğüm kitabı yazamadım. Üniversiteye yeniden döndüğümde ise hep kısmi statüde görev yaptım. Buna rağmen, farklı fakültelerde haftada 30 saat derse girdiğim zamanlar oldu. Dışarıdaki işlerime de zaman harcama mecburiyetimden dolayı bu dönemde de kitabı yazabilme fırsatım olmadı. Son üç yıldır, vakit buldukça yazmaya karar verdim. Tabii bu arada bilimsel çalışmalarla, bilinen konulara yeni eklemeler yapılmaya devam edilmektedir. Ancak ana tema değişmeden duruyor. Üçüncü kitabı yazamayacağımı da itiraf etmeliyim. Çünkü böyle bir kitap, bilimsel olduğu kadar, din ve felsefe ağırlıklı da olması gerek. Temennim bizden sonraki ideal gençlerin bana kısmet olmayan böyle bir çalışmayı yapabilmesidir.

Aslında elinizdeki kitabı yazmaya karar verdiğim de, üç boyutu iç içe düşünmüştüm. Bunlar;

a) Bilimsel boyut, b) Dini boyut, c) Felsefi boyutlardı. Dolayısı ile en azından, Kur’an, İncil ve Tevrat’ı esas alan inceleme ve yorumlarımı da kitaba katmak istiyordum. Ancak dini ve felsefi boyutlara girildiğinde, konunun ideolojik ağırlık kazanacağı ya da

öyle algılanacağı varsayımı ile bu düşüncelerimi, vaktim olursa, ayrı kitaplar halinde yazmak üzere ertelemeyi uygun buldum. Şimdilik Darwin'in bilimsel yanlışlıklarını ele almaya karar verdim.

Kitap iki ana bölümden oluşmaktadır. Birinci bölüm Darwin'in "Türlerin Kökeni" adlı kitabında söylediği, evrimle ilgili önemli sözlerini tırnak içine alarak, bu fikirlerin bilimsel doğruluk derecesi veya yanlışlıkları belirtme esasına dayalıdır. Okuyuculara Türkçe kitaptan referanslar verildiği için orijinalin Türkçe tercümesi esas alınmıştır. Tercüme kitap, 2009 yılı baskısı olmasına rağmen, tercümeden kaynaklanan hataları ihtiva edebilir. Benim de konuya ilişkin farklı farklı kaynakları esas alarak yaptığım eleştirilerde bazı kaymalar olabilir. Ancak her hâlükârda ana temanın değişmeyeceğinden hareketle, bu kaymaların esas etkileyebilecek öneme sahip olmayacağı yaklaşımının kabul görebileceği kanaatindeyim. Bazı tekrarlar can sıkıcı olabilir, Darwin aynı şeyleri tekrar edince, öncekilere benzer yanıtlar vermem gerekti.

İkinci bölüm, dört alt bölümden oluşmuştur, bunlardan birincisi; Darwin'in kitabının analizlerini yaparken, aklıma gelen ve önemli bulduğum çeşitli konular ve izahlardır, yani "Çağrışımlar" bölümü. İkincisi; okuyucuların bu kitabın tamamını okumaya sabırları olursa, "İlave Bazı Bilgiler" bölümüdür. Konunun uzağında olanlar için bu bilgiler yararlı olacaktır. Üçüncüsü; Kitap müsvedde halinde iken okuyup eleştiride bulunan ya da Darwinci bilim adamlarınca yapılan klasik eleştirilere verilen yanıtlar, yani "Yanıtlar" bölümüdür. Dördüncüsü, bir Türk mikrobiyoloji bilim adamının yapmış olduğu "İnsanın orijini ve Evolüsyonun Makromoleküler Mekanizması" adlı çalışma konusuna ilişkin "Bir Anı ve Bir Öneri" bölümüdür.

Ümit ederim ki, bu kitapta, Darwin'in yanlışları bütün çıplaklığı ile ortaya konmuş olacaktır. Bugünün bilimsel gerçeklerinin gerisinde kalan, çağdaş bilimsel ilerlemeleri engelleyen, Darwin'in evrim düşüncesi diğer bazı teoriler gibi kendi devrinin sınırları içerisinde kalacaktır. Darwin'e, bütün yanlışlarına rağmen, bu kadar yanlış doğrularmış gibi sunup, insanları peri masallarına götürdüğü, hata, bazılarını bunlar gerçekmiş gibi inandırdığı için olmasa da, biyolojide bilim adamlarına tartışma yaratacak fikirler sunduğu için teşekkür etmemiz gerekir.

İngiltere Brighton Üniversitesinde 2010 yılı Aralık ayında katıldığım bir konferansta, yazmakta olduğum bu kitaptan ve içeriğinden bazı bilim adamlarına bahsetmiştim. Bilim adamlarında tartışma yaratacak kadar ilgi uyandırdı. Türkçe yazılan bu kitabın bir an önce İngilizceye tercüme edilmesini de istediler. Zaman zaman da hazır olup olmadığı sorulmaktadır. Ümit ediyorum ki, kitabın İngilizce tercümesini de kısa zamanda diğer ülke bilim adamlarının ve ilgilenenlerin istifadesine sunabilirim.

Türkçe tercümesini referans olarak kullandığım kitap hakkındaki bilgiler, kitabın başında verilmiştir. Uzun süre üniversiteden ayrı kalmam, yaşın gereği unutkanlık, tercüme hataları veya yanlış anlamalara dayalı yorumlar nedeniyle, Darwin'in 1000 yanlısını sayarken, ben de maddi ya da mantıki hatalar yapmış olabilirim. Ancak bunların, kitabın genel içeriğini ve özünü değiştirmeyeceğini umuyorum. Bulunabilecek yanlışlıklar, okuyucular tarafından mail adresime iletilirse, sonraki baskılarda gerekli düzeltmeler yapılarak, kitap daha yararlı hâle getirilebilir. Şimdiden, yapılacak düzeltme ve eleştirel katkılara teşekkür ederim. Mail adreslerim: a.akyurek@akv-adf.org ya da: akvhqtr@gmail.com

Saygılarımla...

Prof. Dr. Ahmet Akyürek

İÇİNDEKİLER

TÜRLERİN KÖKENİ	1
BİRİNCİ BÖLÜM: EVCİLLEŞME DURUMUNDA DEĞİŞİM.....	7
İKİNCİ BÖLÜM: DOĞANIN ETKİSİ ALTINDA DEĞİŞİM	27
ÜÇÜNCÜ BÖLÜM: VAR OLMA SAVAŞIMI	37
DÖRDÜNCÜ BÖLÜM: DOĞAL SELEKSİYON YA DA EN GÜÇLÜ OLANIN HAYATTA KALMASI	47
BEŞİNCİ BÖLÜM: DOĞAL SELEKSİYONDA UZUVLARIN KULLANILMASININ YA DA KULLANILMAMASININ MEYDANA GETİRDİĞİ ETKİLER	79
ALTINCI BÖLÜM: DEĞİŞİMLER YOLUYLA TÜREME VARSAYIMININ KARŞISINA DİKİLEN GÜÇLÜKLER.....	101
YEDİNCİ BÖLÜM: DOĞAL SELEKSİYON TEORİSİNE YÖNELTİLMİŞ ÇEŞİTLİ İTİRAZLAR.....	145
SEKİZİNCİ BÖLÜM: İÇ GÜDÜ.....	181
DOKUZUNCU BÖLÜM: MELEZLİK-HYBRİDİZM	221

ONUNCU BÖLÜM: JEOLojİK BELGELERİN YETERSİZLİĞİ.....	259
ONBİRİNCİ BÖLÜM: ORGANİK VARLIKLARIN JEOLojİK ARDIŞIMI ÜZERİNE	281
ONİKİNCİ BÖLÜM: COĞRAFi DAĞILIM.....	315
ONUÇÜNCÜ BÖLÜM: (COĞRAFi DAĞILIM DEVAM) TATLI SU ÜRÜNLERİ.....	347
ONDÖRDÜNCÜ BÖLÜM: ÖRGENLİ VARLIKLARIN KARŞILIKLI AKRABALIK İLİŞKİLERİ; MORFOLOJİ; EMBRİYOLOJİ; TAM OLUŞMAMIŞ ORGANLAR.....	377
ONBEŞİNCİ BÖLÜM: ÖZET VE SONUÇLAR	447
ÇAĞRIŞIMLAR, İLAVE BAZI BİLGİLER, YANITLAR, BİR ANI VE BİR ÖNERİ BÖLÜMÜ.....	505

TÜRLERİN KÖKENİ

Charles Darwin

(Aslı 1859, değişik son baskısı 1876,
kitabı üzerinden eleştiriler)

Darwin ölmeden önce birkaç kitap yazmıştır. Bunların evrim açısından en önemlisi, 1859 yılında yazdığı ‘Türlerin Kökeni’ adlı kitabıdır. Bu kitabın son baskısı, 1876 yılında yapılmış ve ilk kitabından yaklaşık % 25 daha kabarık olmuştur. Yapılan ilaveler daha ziyade yapılan eleştiriler karşısında yeni açıklamalara ihtiyaç duyması ve bazı konularda, atılan geri adımlarla, gerek kiliseyi ve gerekse diğer önemli bilim adamlarını fazla gücendirmemeye yönelik fikirleri güçlendiriyor. Kitapta zaman zaman görülen celallennmeler, pasmalar, çekinceli ifadeler, çelişkilerin sonucu olsa gerekir. Bizim kitap içerisindeki yanlışlar ve çelişkilere yönelik eleştirilerimiz tamamen bilimsel doğrulara prim verme şeklinde olacaktır. Ancak zaman zaman bu kitabın yazarının da, itidal dışı ifadelerle, Darwin gibi celallendiği ya da çizmeyi aştığı görülecektir. Bunların az yanlışlarda değil, aklın tahammül sınırlarının zorlandığı noktalarda olduğu görülecektir. Yani tahammül güdük kalmaktadır.

Bu eserde temel ilke; Darwin’in “Türlerin Kökeni” kitabında, başından itibaren evrimle ilgili söylemleri kayıt altına almak ve bu söylemlerin yanlış ve doğrularını bilimsel açıklamalarla değerlendirmektir.

TÜRLERİN KÖKENİNE İLİŞKİN GÖRÜŞÜN BU KİTABIN İNGİLİZCE İLK BASKISININ YAYINLANMASINDAN ÖNCEKİ GELİŞMESİ ÜZERİNE KISA TARİH NOTU

a) Darwin, “Çok yakın zamanlara kadar, doğa bilimcilerin çoğu türlerin birbirinden bağımsız olarak ayrı yaratıldıklarını, çağlar boyunca hiç değişim geçirmeden varlıklarını sürdürmüş olduklarına inanırlardı, Pek çok bilim adamı bu varsayımı ustalıklı savunmuştur” (s.1) demiştir. Şimdi buradaki doğru ve yanlışlara bakalım;

1- Tür içinde her zaman değişim olmuştur. Hatta genelde, bir fert diğerinden, ne kadar benzerse benzesin, hep az ya da çok farklı olmuştur. Önceki bilim adamları bunu kastetmişlerse bu doğrudur. Ama değişimden kasıt, bir türden diğer türe geçişse ya da bir türün yeni bir tür oluşturmaları ise bu, o gün de yanlıştı, bugün de yanlıştır.

2- Türlerin kararlı bir biçimde karakterlerini bir nesilden diğer nesile geçirerek varlıklarını sürdürmeleri, mucizelerin en büyüklelerinden biridir. Farklılaşma kadar, tür olarak kararlı kalabilme de önemlidir.

b) Darwin, kendi teorisi için, “her ne kadar kanıtlanmamış ve ne yazık ki taraftarlarının bazılarınca itibardan düşürülmüş de olsa” (s.12) fizyolojinin destek verdiği tek varsayım olarak sunduğunu söyler. Yani başarısız bir sonucun hayıflanmasını ve sızlanmasını istemeden de olsa belirtmesine rağmen, fizyolojinin destek verdiği tek varsayım olduğu savunmasını kurtuluş sığınması olarak kabul etmektedir. Fizyoloji de, birtakım benzetme ve çarpıtmalar ya da çıkarsama denilen, olmayan şeylerin sözde benzetmelerle, nitelikli uydurulması dışında, Darwin’in evrimle ilgili söylediklerini desteklemekten uzaktır.

GİRİŞ

Darwin bu bölümde, daha sonra yazacağı konularla ilgili bilgiler vermiştir.

a) Darwin, “bu yazıda bana bir ölçüde olasılık taşıyor görünen sonuçları belirttim” demektedir (s.13). Yani Darwin teorisinden Darwinciler kadar emin değildir. Darwin yapılan deney ve çalışmaların yetersiz olduğundan bahisle “Onun için, ancak sorunun iki yanı da incelenerek olgular ve belgeler üzerinde tartışılarak doyurucu bir sonuca varılabilir; bunun da bu yapıtta yapılması olanaksızdır” (s.14) demiştir.

b) Darwin “Türlerin kökenini incelemeye girişen ve varlıklarını karşılıklı yakınlıklarını (akrabalıklarını), embriyolojik uyarlıklarını, coğrafi dağılımlarını, jeolojik olarak ardı ardına sıralanışlarını ve daha başka benzer olguları gözlemleyen bir doğa bilimci, türlerin, birbirlerinden tamamen bağımsız olarak yaratılmadıkları, ama tıpkı çeşitler gibi, başka türlerden türedikleri sonucuna varır. Bu yargının pek yerinde olduğunu kabul etmekle birlikte, gene de, yeryüzünde yaşayan sayılmayacak kadar çok türün bizde çok yerinde bir hayranlık uyandıran bu mükemmel biçimi ve ortak uyumu kazanana değin nasıl değişime uğradıklarını kanutlayabilinceye kadar bu doğa bilimcinin içi asla rahat etmeyecektir” (s.14-15) demiştir. Buradaki yanlışlık, ileri bölümlerde de açıklanacağı gibi, türlerin içinde var olan çeşitlilik ve çeşitlerin kendi aralarında döllekliliği, bir türden diğerine geçebilecek mekanizmaların olabileceği kanıtını vermez. Acaba böyle bir şey olabilir mi diye düşündürür ama hiçbir kanut olmaması ya da kanutların tam tersini göstermesi, bu düşünceyi ortadan kaldırrır. İnsanlar tarih boyunca kuş gibi uçmak istemişlerdir. Çeşitli hesaplar ve kendilerine kanatlar yaparak uçabileceklerini sanmışlardır. Hatta kuşa da benzemişlerdir, ama kuş olamamışlardır. Bunun yanında demir yığını bir aletle uçabilmişlerdir. Belki birçok biyolojik olay gerçekten kanutlanamayacak ve dahi bir yaratıcının hep tekelinde kalacaktır, ama insanoğlu şüphesiz ki bu hayranlık verici sistemlerin sırrını çözmek için var gücüyle çalışacaktır ya da çalışmaları gerekir. Bu konuda ne kadar çok çalışılır ve yeni bulgular elde edilirse, insanlar, o kadar çok, dahi yaratıcıya kendilerini yakın hissedeceklerdir. Muhtemelen, Darwin’in de dediği gibi ‘canlıların ortak uyumu kazanana kadar nasıl değişime uğradıkları’ hiçbir zaman kanutlanamayacaktır. Darwin’in bu öngörüyle içinin rahat etmemesi son derece doğaldır, bu rahatsızlık insanlık tarihi boyunca da sürecektir. Ama bugünün Darwincilerinin, her nedense, içleri çok rahat görünmektedir. Acaba bu bilginlikten mi, yoksa cahillikten mi gelmektedir?

c) Her ne kadar Darwin, zaman zaman kalıtsal faktörlerin çevre faktörleri yanında çok önemli olmadığını söylese de, “ama, örneğin, pençeleri, kuyruğu gagası ve dili ağaçların kabukları altındaki böcekleri yakalamaya öylesine uyum sağlamış ağaçkakanın yapısını yalnızca dış koşullara bağlamak saçma olurdu” (s.15) demiştir. Burada, canlıların karakterlerinin oluşumunda çevre koşullarına büyük önem atfederken, genetik ve kalıtım bilimlerinin inceliklerini bilmeyişine ya da küçümsemesine rağmen, Darwin, ağaçkakanın mükemmel yapısının yalnızca dış koşullara bağlanması-
nın saçmalık olacağı fikrini açıklamaya zorlanmış, gözleme dayalı bulgularda çelişki yaşadığını göstermiştir.

d) Darwin, yukarıdakine benzer olarak “bunun gibi ökse otunun besinini bazı ağaçlardan asalak olarak aldığı, bazı kuşların taşıyıcılığını yapmaları gereken taneler ürettiği ve çiçeklerin tek eşeyli olduğu, bunun da polenlerinin bir çiçekten ötekine ulaştırılması için bazı böceklerin aracılığını gerektirdiği düşünülürse bu parazit bitkinin yapısını ve bazı farklı organik varlıklarla olan ilişkilerini yalnızca dış koşulların etkisiyle, ortaya çıkan alışkın-
nın gücüyle ya da bizzat bitkinin kendi iradesiyle açıklamak oldukça anlamsızdır” (s.15) demiştir. Ayrıca arılar veya diğer böcekler veya rüzgâr tarafından sağlanan tozlaşmaların melezlerde meydana getireceği genetik farklılıklar, ihtiyaca göre bir değişim veya diğer çevre faktörlerine bağlanamaz olarak da ifade edilmiştir ki kendi teorisiyle bağdaşmayan bu saptamalar, evrim teorisinin yanlışlarını gösteren kesin doğrulardır.

e) Darwin, üremenin Malthus’un dediği gibi geometrik olmasını, yani fazlalığını, seleksiyona imkân verecek bir ortamın yaratılması gibi görür. Bu doğru olabilir. Gerçekten de geometrik çoğalma çevre şartlarına adapte olabilecek fertlerin sayısını artırır. Ancak bu olay bile başlı başına tesadüfen böyle olmuştur ile izah edilemez. Bu ilahi bir yaratıcı ve düzenin parçasıdır.

f) Darwin “çevremizde yaşayan sayısız canlının karşılıklı ilişkileri konusunda her bakımdan ne kadar derin bilgisizlik içinde olduğumuz göz önünde bulundurulursa, türlerin ve çeşitlerin kökenine ilişkin hâlâ o kadar karanlık noktanın varlığı hiç de şaşırtıcı olmayacaktır” (s.17) demiştir. Bu doğrudur, hatta her yeni keşfedilen her şey en az kendisi kadar keşfedilmeyen şeyi ortaya dökecek ve insanoğlunun ne kadar aciz olduğunu suratına şamar gibi vuracaktır.

g) Darwin “ben gene de en derinleştirilmiş incelemelerden sonra, kendimi, doğa bilimcilerin çoğunluğunun çok yakın zamanlara kadar savundukları, eskiden benim de paylaştığım görüşün, yani her türün bağımsız bir yaradılışa konu oluşturduğu görüşünün yanlış olduğunu savunmak zorunda görüyorum. Türlerin değişmez olmadığına tamamıyla inanıyorum. Ve yine bunun gibi, aynı cinsten saydığımız türler, genel olarak soyu tükenmiş bir başka türden doğrudan türemiştir” (s.17) demiştir ki, bu Darwin’in yanlıştır. Önceki düşündüğü daha doğrudur. Bilimsel nedenleri ileriki bölümlerde geniş olarak açıklanacaktır. Kısaca burada da değinirsek, ne bugün, ne de dün, tarihte, bir türün diğerine dönüştüğüne hiç rastlanmamıştır. Türler kendi içlerinde, genetik ve çevre ile etkileşim olaylarıyla değişim gösterebilirler ama bu hiçbir zaman türler arası ya da cinsler için söz konusu olamaz. Dolayısı ile bir tür diğerinden türemiş de olamaz. Darwin ‘bir türün, soyu tükenmiş başka bir türden’ oluştuğunu söyler ki, bu da doğru değildir. Bu tamamen hayal gücünün yansımasıdır. Eğer bir tür oluşması için diğerinin tükenmesi ya da tüketilmesi gerekseydi dünyada tek bir türden başkası kalmazdı. Darwin türlerin değişiminde en baştaki rolü doğal seleksiyona bağlar ki, bu türler arası dönüşüm için geçersizdir.

BİRİNCİ BÖLÜM

EVCİLLEŞME DURUMUNDA DEĞİŞİM

DEĞİŞKENLİĞİN NEDENLERİ

a) Darwin, evcil varlıkların doğadakinden daha fazla farklılıklar göstereceklerine işaret ederek, bunların evcilleşmeden önceki hayatlarında, içinde yaşadıkları daha çeşitli şartlardan dolayı olduğunu varsaymaktadır. Darwin “örgenli varlıkların, bünyelerinde önemli ölçüde değişim meydana gelebilmesi için, pek çok kuşak boyunca yeni varlık koşullarının etkisi altında bulunmalarının gerektği apaçık bir şey gibi görünmektedir (s.18) demiştir. Bahsedilen farklılıklar elbette ki canlı türüne göre değişir ancak bu bölümde, Darwin’in anlatmak istediği gibi, eğer atalar çok farklı ise evcillikte de çok farklılık olacaktır varsayımı doğru değildir. Çünkü türlerin üzerinde bir ortak ata yoktur. Değişimler ancak tür içerisinde mümkündür, bu da tamamen o türün varyasyon kabiliyeti ve bu kabiliyetlerin genetik etkileşimleri ile ilgilidir. Darwin cümlesine devam ederek “Ama bir organizma değişmeye başladığında, bu değişimi birçok kuşak boyunca sürdürdüğü de aynı derecede açıktır” (s.18) demiştir. Çeşitli varyasyonlar her tür içerisinde tabii ki mümkündür ancak bir türün diğer bir türe dönüşmesi şeklinde olmaz. Darwin burada, devrindeki çağdaş bilim adamlarının sahip oldukları, hücre bilgisi yanında, karakterlerin oluşmasında genlerin ve çevre koşullarının ortaklaşa etkileri olduğu bilgisinden de uzak olduğunu en çarpıcı ifadelerini ortaya koymuştur.

b) Darwin, çevrenin iki şekilde etkili olduğunu söyler bu “örgelenmenin tümü ya da yalnızca bazı kısımları üzerinde doğrudan etki ve üreme sistemini etkileyerek dolaylı etki” (s.18) de-

miştir. Sebep Darwin'in düşündüğü ile aynı olmamakla beraber bu doğrudur. Zaten bunu önceki bilim adamları da ortaya koymuşlardır. Darwin bu etkilenmeleri yine iki başlık altında "yani örgelenmenin doğası ve koşulların doğası" (s.19) olarak vermiş ve birincisinin çok daha önemli olduğunu söylemiştir. Buna neden olarak da "çünkü her şeye karşın, değerlendirebildiğimiz kadarıyla, hemen hemen birbirinin benzeri değişimler kimi zaman birbirinden ayrı koşullarda meydana gelmektedir ve öte yandan farklı değişimler tam tamına aynı gibi görünen koşullar altında ortaya çıkmaktadır. Döl üzerindeki etkiler ya belirli ya da belirsizdir" (s.19) demiştir. Aslında bunu anlayan Darwin'in kitabını yazmaya devam etmemesi gerekirdi, neden? Hiç benzemeyen şartlarda aynı karakterlerin ortaya çıkması, doğa koşullarının aynı olmasına rağmen de farklı farklı karakterler oluşması, doğa şartlarının karakterlere hiç etki etmediğini ve karakterlerdeki değişikliğin de, doğa şartlarından başka bir nedenle (kalıtsallık) oluştuğunu anlaması gerekirdi. Darwin her türlü değişmeyi doğa şartlarına yordduğu için değerlendirmelerini de buna göre yapmıştır. Morfolojik karakterlerle fizyolojik karakterlerin oluş şeklinin farklılığını ortaya koyan bilgiler henüz Darwin'de yerleşmediği de bu ifadelerden anlaşılmaktadır. Darwin bu arada beslenmeden kaynaklanan renk değişikliğinden bahseder ki bu tabii, ya genetik karakterlerin ya da etkileşimlerin işidir, doğa şartlarının evrime yönelik değiştirme işi değildir. Çevre faktörleri genelde renk tonları üzerinde bazı farklar yaratabilir (daha yeşil olmak gibi) ama renklerde değişiklik oluşturmaz, yani sarıyı kırmızı yapmaz. Bunu yapan başka genetik faktörler vardır ama Darwin bunları bilmemektedir. O zaman bilmesi de beklenmemelidir.

c) Darwin, "Koşullarda meydana gelen değişiklikler, çoğu kez belirli bir değişim değil daha çok belirsiz bir değişim meydana getirir. Bu birincisi, yani belirsiz değişim, bizim evcil ırklarımızın oluşmasında ikincisinden yani belirli değişimden daha önemlidir. Bu belirli olmayan belirsiz değişkenlik aynı türün bireylerini birbirinden ayırt eden sayısız küçük özelliklerde kendisini ifade eder. Bu özellikleri, soya çekim gereğince, ne babaya, ne anaya, ne de daha uzak bir ataya bağlayabilirsiniz" (s.19-20) demiştir. Şimdi yanlılara bakalım: Canlı varlıkların içerisinde yaşadıkları çevre koşullarında meydana gelen değişimler, ani ya da sistemik bir şekilde, ama kendi yasaları çerçevesinde cereyan eder. Çevre koşul-

larındaki bu değişimlerin bireylerde oluşturacağı belirsiz değişimler fenotip (dış görünüş) de çoğu kez gözlenemez. Ancak bu belirsiz değişim denen şeyler, eğer varsa, olsa olsa (çevreden gelen değişimler kalıtsal olmayacağı için) genotipteki değişimler olabilir. Evcil ırkların oluşmasında ya da aslında bütün ırkların oluşmasında, bireylerin ortak karakterlere sahip olmalarını sağlayan genetik benzerlikler elbetteki önemli faktördür. Ancak görüldüğü üzere, buradaki ifadelerde genotipi ima eden bir belirti yoktur. Darwin'in, belirsiz değişkenlik aynı türün bireylerini birbirinden ayırt eden sayısız küçük özelliklerde kendini ifade eder şeklindeki yorumu gen varlığına dayalı bir açıklamayı çağrıştırmasına rağmen, değişim sonucu kazanılan özelliklerin kalıtım gereğince ana, baba ve uzak bir ataya bağlanamayacağı şeklindeki açıklaması, şimdiki çoğu Darwincilerin söylediğinin aksine, Darwin'in değişkenliğin kalıtsal bölümünü dışladığının açık ifadesidir. Değişimin belirsizi, belirlisinden daha etkilidir ya da bunun tersi söylemler yanlıştır. Döllere geçen karakterlerin sadece tezahür edenleri görülebilir. Bu genetik bir mekanizmadır, yani Darwin'in düşündüğünün tersi, soya çekimdir.

d) Darwin, örnek olarak, bir üşütmenin her fertte belirsiz farklı belirtiler gösterdiğini söylemektedir. Darwin'in belirsiz dediği şey, her ferdin aynı olaya farklı tepki göstermesidir. Bunu sıradan insanlar bilmeyebilir ama uzmanlar, çevre şartlarını iyi bilirlerse (mikrop durumu vs.) aşağı yukarı tahmin edebilirler. Eğer belirsiz denen şeyler, her fertte farklı etkiler yapıyorsa, Darwin'in teorisine temel teşkil eden, seleksiyona konu olan kalıtsal birikimlerin oluşması nasıl olacaktır? Bu mümkün müdür?

e) Darwin "Kimi doğa bilimcileri bütün değişimlerin eşeyssel üreme eylemlerine bağlı olduğunu savunuyorlar; bu kesinlikle yanlıştır" (s.21) demektedir. Darwin, söylediği bu sözü, özellikle yüksek organizmalarda eşeyssel üreme eylemlerinin genotipin değişim aşamasının, hiç olmazsa başlangıç faaliyetleri olarak belirtmiş olsaydı, kimi doğa bilimcileri için yapmış olduğu eleştirilerde bir yere kadar haklı olabilirdi. Ancak böyle bir düşüncenin sahibi olmadığı için, buradaki açıklamasında yanlısını devam ettirdiği gözleniyor. Yani Darwin gerçeklerin tam tersi olarak, eşeyssel üreme eylemlerinin değişimle alakası olmadığını ifade ediyor. Doğa bilimcilerin savunduğu, kalıcı ya da kalıtsal değişimlerdir. Bitkiler

üzerinde verdiği bazı örnekler, hiç genetik bilgisi olmamasından ileri gelir, Darwin genetik varyasyonlarla modifikasyonları (çevre şartlarına bağlı, kalıtsal olmayan) karıştırmaktadır.

ALİŞKANLIKLARIN VE KISIMLARIN KULLANILMASININ YA DA KULLANILMAMASININ ETKİLERİ, KARŞILIKLI DEĞİŞİM; SOYA ÇEKİM

a) Darwin, “Alışkanlıklarda ortaya çıkan değişiklikler kalıtsal etkiler meydana getirir, bir iklimden başka bir iklime taşınan bir bitkinin çiçek açma dönemleri buna örnektir” (s.22) demektedir. Bu da tamamen yanlıştır. Neden? Aynı bitkiyi eski yerine getirsen yine çiçek açma zamanı aynı kalmıştır, yani bu onda kalıtsal hâle gelmemiştir. Peki farklı yere giden bitkilerin çiçek açma zamanı neden değişir? Ya da Darwin’in söyledikleri nedir? Darwin’in söylediği, canlı varlıklardaki alışkanlık, yeni bir çevre değişikliğine uyum sağlayabilme veya yeni çevrede tezahür eden davranış farklılıklarıdır. Belirli bir getotipe sahip bireyin yeni çevre şartlarında genetik yapısında değişiklik olmaz. Davranış karakterlerinde değişiklik olabilir. Darwin bunları karıştırmaktadır. Ortaya çıkacak davranış biçimi; bireyin genetik yapısıyla içinde bulunduğu çevre şartlarının (ısı, ışık, su vs.) etkileşimi ile şekillenir. Bu şartlar organizmadaki, enzim ya da hormonal faaliyetleri etkiler, bu etkiler olumlu ya da olumsuz yönde olabilir. Buna Darwin’in söylediği gibi bir örnek verirsek, sahilde yetişen bir tür ya da çeşidi daha serin ya da yüksek yerlere götürürseniz, çiçek açma zamanı gecikecektir. Çünkü çiçek açma zamanı için vejetasyon döneminde, belli bir toplam ısıya ihtiyacı vardır ve bunun sağlanması, serin yerlerde daha fazla zamana yayılacaktır. Yani alışkanlıklar kalıtsal etki meydana getirmeyecektir. Zaten Darwin bu değişimi kendi zamanında gözlediğini söylediğine göre, teorisindeki evrim için uzun bir dönemi de kastetmiş olamaz.

b) Darwin, “insan hep seçim yapmakta devam ederek ve bunun sonucu olarak herhangi bir özelliği geliştirerek, beden kısımları arasındaki karşılıklı bağıntı gibi gizemli (mysterious) yasalar gereğince, böyle bir amaç olmaksızın organizmanın başka bölümlerini değişikliğe uğratar” (s.24) demiştir. Darwin şimdiye kadarki açıklamalarında, gözlemlerine açıklık getirmede, en doğru yakla-

şımı bu ifadelerle ortaya koymuştur. İnsanlar kendi varlıkları dışında yapacakları seçimi, popülasyondaki bireylerden arzu ettikleri karakterleri taşıyanları ayırıp, bunları melezleyerek yapar. Sürekli seçimler, seçime konu karakter genlerinin popülasyonda artmasını ve bunların gittikçe daha homozigot hâle gelmelerini sağlar. Sonuçta arzu edilen karakterlere, gelecek kuşaklarda sahip olunur. Darwin, bireylerin beden kısımlarında karşılıklı bağlantılar olduğunu, bu kısımlarda insanın seçim işlemi ile oluşacak değişimlerin, gizemli yasalarla, organizmanın başka bölümlerinde de etkili olarak onları da değişikliğe uğratacağını bildirmektedir. Darwin'in bu ifadeleri genetik bilgisinin eksikliği nedeniyle gözlemlerini yorumlamakta ne kadar zorlandığının açık kanıtıdır. Karakterler arasında korelasyon olabileceğini kavramakta zorlansa da, tek yönlü bir yaklaşımla seleksiyonla geliştirilen bir özelliğin organizmanın diğer başka bölümlerini de değişikliğe uğratacağı gibi genel bir ifade ile açıklamak zorunda kalmıştır. Karakterler arasında pozitif olabileceği gibi negatif genetik korelasyonlar da olabilir. Seleksiyonla geliştirilen bir karakter başka bir karakteri iyi yönde olduğu gibi kötü yönde de değişikliğe uğratabilir. Örneğin; iri meyveli elma seleksiyonu yapılırken meyve sayısı azalır ve verim düşebilir.

c) Darwin, "Kalıtsal olmayan her değişim bizim ilgi alanımız dışındadır" (s.24) demektedir. Kalıtsal olmayan değişim onun ilgi alanı dışındaysa ki, çevre faktörleri genelde (sadece mutasyon olaylarında rol alabilir) kalıtsallığa etki etmez, Darwin hep ilgi alanı dışında gezmiştir. Ya da önceki fikirlerinden caydığı imajında bulunmaktadır ki biz öyle olduğunu sanmayız. Darwin sonsuz bir kalıtsal değişikliğin olduğuna inanmıştır ki, bu doğrudur. Darwin'in önceki söyledikleriyle, tam zıtlık teşkil eden bu söylemi bilmeden ya da sırf çelişki olsun diye yaptığını düşünmek olanaksızdır. Hippocrates ve Aristo'nun ötesinde hiçbir kalıtım bilgisi de olmadığına göre, o zaman ne demek istemekte, kalıtsallıktan neyi kastetmektedir? Dikkat edilirse, Türlerin Kökeni kitabının neredeyse tamamına yakın bir kısmı, evrimsel değişimlerin genelinin çevre şartlarından olduğunu ve bunların da gelecek kuşaktaki bireylere geçtiğini ısrarla savunmaktadır. O zaman, Darwin kendi teorisine göre şunu demek istemektedir; bütün değişimler azar azar ve yarar esasına göre çevre şartlarıyla oluşur ve bu oluşan karakterler, dokular ya da organlar, her nasılsa kalıtsal hâle geçer. Çünkü Darwin her ne kadar genetik bilmeseyse de, neredeyse var

olan karakterlerin tamamının kalıtsal olarak geçtiğini görmemezlik edemezdi. Kendi teorisinin dayandığı esasların doğruluğunu hiçbir şekilde kanıtlayamamıştır ama her insan gibi, kalıtsal oluşumları kendi gözleriyle her zaman görmüştür. Dolayısı ile bunların varlığını inkâr edemezdi. Burada yanlış olan değişimlerin tamamen çevre şartlarından olduğuna ve bunların da daha sonra her nasılsa kalıtsal hâle geldiğine inanmasıdır. Bu hatalı bilgiler temeline dayalı bütün sonuçların da yanlış olacağı aşîkârdır. Çünkü şu soru sorulacaktır, bu bahsedilen ve bize göre de hiç olmayan bu belirsiz değişiklikler nasıl ve ne zaman kalıtsal hâle geleceklerdir?

d) Darwin, “Bu konuyu özetlemenin en iyi yolu, belki de, genel kural olarak niteliği ne olursa olsun her karakter kalıtım yoluyla geçirilir diye düşünmek, geçirilmemesini olağan dışı, bir durum saymak demektir” (s.25) demiştir. Burada Darwin, ya Mendel’den haberdar olmuş, onun çalışmalarından etkilenmiş ya da kendisinin görsel olarak ulaştığı kalıtım bilgisini izah edebilmenin güçlüğünü yaşamıştır. Kalıtım biliminin temel ilkesi olabilecek “niteliği ne olursa olsun, her karakter kalıtım yoluyla geçirilir” düşüncesini telaffuz etmek, karakterlerin kalıtımı konusundaki önceki görüşünün yanlışlığının ve teorisinin çöpe atılması gerektiğinin, kendisi tarafından bildirildiğinin delilidir. Karakterlerin kalıtım yoluyla geçirilmemesini (yani gizli kalması) olağan dışı sayması ise; bireylerdeki karakterlerin oluşmasını sağlayan genlerin, anne babanın her birinden veya ortak atalardan, genetik kuralları çerçevesinde geçiyor olma bilgisinin eksikliğinden ileri gelmektedir. Zira kalıtımla ilgili inandığı ‘pangenesisi’ (uzuvların çıkardığı minik zerreciklerin önce kana sonra da üreme hücrelerine geçtiği inancı) yanlıştı. Canlılarda görülmeyen birçok karakterin de genetik şifreleri nesilden nesile geçer ki, bunu anlayamıyordu.

e) Darwin, “Soya çekimi düzenleyen yasaların çoğunluğu bilinmiyor. Örneğin, aynı türün ya da farklı türlerin başka başka bireylerinde ortaya çıkan aynı özellik, niçin kalıtım yoluyla kimi kez geçirilir kimi kez geçirilmez? Niçin büyük babanın ya da büyük ananın ya da daha uzak ataların bazı karakterleri çocuklarda yeniden ortaya çıkar? Çoğu kez bir eşeyden ister iki eşeye ister yalnızca bir eşeye geçirilen özellik, niçin yalnızca benzer eşeye geçirilmez? Bizim evcil türlerimizde erkek bireylerde kendini gösteren özellikler, neden ya yalnızca ya da önemli bir ölçüde erkek cins bireyleri-

ne geçirilir; bu bizim için büyük bir olgudur.” (s.25) demektedir. O zaman gerçekte bilinmeyen bu olaylar Mendel’den sonra açıklığa kavuşmuştur. Darwin’in bu konuda yaptığı değerlendirmeler, genetik bilgisinden yoksun ve daha çok kendinden önceki bilim adamlarının yaptığı değerlendirmelerdir. Yine de Darwin’in kalıtım konusundaki sorularını ve düşünce performansını takdir ve saygı ile karşılamak gerekir. Çünkü bugün herhangi bir nesneyi milyonlarca kat büyüterek gösterebilen elektron mikroskop gibi aletlere o zamanlar sahip olunmadığını da unutmamak gerekir. Yine karakterlerin farklı bireylerde oluşmasını sağlayan genlerin kromozomlarda alleller halinde bulundukları, bazen bir ya da bir çift allel genin birden fazla karakterin oluşmasında rol aldığı, bazen de yüzlerce genin aynı karaktere etki edebildiğini unutmamak gerekir. Bugün için bilinen bu olaylar o zamanın en önemli sorularıdır. Darwin’in sorduğu diğer bir husus da erkek ve dişi hormonlarının aynı karakter üzerinden farklı etkiler yapmasıdır. Bugün bunların birçoğu bilinmektedir

f) Darwin, ayrıca türlerde hep aynı yaşlarda ortaya çıkan özelliklerin nedenlerini sormuştur. Bu da tamamen genetik yapı ve çevre şartları ile olan etkileşimlerle ilgilidir. Yani Darwin’in kendi teorisi ile izah edilemeyecek bir durumdur. Örneğin; erkek sperminin, dişi ovum (yumurta)unu döllemesi ile oluşan zigotun sahip olduğu toplam genler o ferдин genotipini oluşturur. Bu genetik yapı, o bireyin yaşamı boyunca da aynı kalır. Bazı karakterlerin belli yaşlarda görünmesinin sebebi de organizmadaki enzimatik ya da hormonal gelişmelerin ve içinde bulundukları çevre şartlarının etkileşimleri sonucudur.

EVCİL ÇEŞİTLERİN KARAKTERLERİ- ÇEŞİTLER İLE TÜRLERİ BİRBİRİNDEN AYIRMANIN ZORLUĞU-EVCİL ÇEŞİTLERİN BİR YA DA BİRÇOK TÜRE BAĞLANAN KÖKENİ

a) Darwin, aynı tür içerisindeki farklı ırkların köken olarak birbirinden farklı türlerden türediklerine inandığını vurgulamış, ırkların özel bir noktada çok büyük bir ayrılık gösterdiklerine işaret etmiştir. Bu konuda, Darwin, “Ama ayrılıklar, pek çok durum-

da, daha az önemlidir. Bu hususun kanıtlanmış olduğunu kabul etmek gerekir, çünkü yetkili hakemler, pek çok hayvan ve bitkilerin evcil ırklarının köken olarak birbirinden ayrı türlerden türedikleri kanısındadırlar, oysa daha az yetkili olmayan başka hakemler ise bu evcil ırklara yalnız basit çeşitler olarak bakarlar” (s.27) demiştir. Daha ilerlerde de görüleceği gibi Darwin’in düşünceleri yanlıştır. Her ırk mutlaka diğerinden daha farklı karakterler gösterectir, bu farklı karakterler, çok az da olabilir, çok fazla ya da belirgin de. Ama ırk ırktır, tür de türdür. Konuyu somut örneklerle açıklamak daha yararlı olabilir. Sığır türü içerisinde farklı ırklar oluşmuştur, at türü içinde de at ırkları vardır. Evcil ırkların köken olarak birbirinden ayrı türlerden türedikleri inancı, arap atı ırkının, at türünden ama İngiliz atı ırkının sığır türünden türediği gibi bir anlam verir ki tabii bu doğru olmaz. Yani Darwin’in bahsettiği hakemler tür ve ırk deyimlerine açıklık getiremedikleri için farklı anlamlarla açıklamaktadırlar. Bilindiği üzere türlerdeki kromozom sayıları generasyonlar boyunca sabit kalır, o zamanın hakemleri bunları bilmemekteydiler.

b) Darwin, “Cinsin doğadaki kökenini açıkladığım zaman evcil ırklarımızda cinse bağlı nitelikte ayrılıklar bulmayı beklememiz gerektiği görülecektir” (s.28) demiştir. Cins kategorisini ilk olarak 1758 yılında Linne kullanmıştır. Bunun üzerinde de familya, takım ve sınıf kategorileri kullanmıştır. Herhalde Darwin’in yukarıdaki cümlesinden kastı, cinsten, hangi familya, takım, sınıfa kadar gidebileceği ve buna göre de köken tespit edebileceğidir. Bunu başarabildiği zaman da evcil ırklarda cinsten intikal eden özellikler olabileceğini kanıtladığını düşünecektir. Tespit edilebilecek böyle bir özellik, o özelliği belirleyen genlerin, aynı tür içerisinde nesiller boyunca aktarımı ile ilgilidir. Darwin, son derece pervasız olarak “Bazı başka evcil türlerin çok belirgin özellikleri olan ırklarıyla ilgili olarak, bunların tek bir yabancı ilk kökenden indikleri yolunda güçlü ipuçları, hatta somut kanıtları vardır” (s.28) demektedir. Tek bir yabancı kökenden kasıt aynı türün yabancılarından ise bu doğrudur. Ancak başka bir tür kastediliyorsa bu yanlıştır. Somut değil hiç kanıt yoktur.

c) Darwin, “Bizim bugünkü evcil ürünlerimize eşit sayıda ve aynı ölçüde, farklı sınıflar olan ve farklı ülkelerden gelmiş yabancı hayvan ve bitki alınsaydı ve bunlar evcillik koşullarında aynı sayı-

da kuşaklar boyunca üretilseydi, kuşku yok ki, onlar da aşağı yukarı bugünkü evcil ırklarımızın ana türlerinin gösterdikleri değişim kadar bir değişime uğrayacaklardı" (s.29) demiştir. Evciltme söz konusu olduğu için, yeni ele alınan yabancı hayvan ya da bitkiler, tıpkı bugünküler gibi insanların istek ve arzuları doğrultusunda seçime, melezlemeye tabi tutulacaklardı. Dolayısı ile bu yabancı hayvan ve bitkilerin kendilerinden sonraki kuşakların her birinde, seçim ve çiftleşmelere bağlı olarak genetik yapıdaki değişim doğrultusunda arzu edilen karakterler yönünde değişim olması kaçınılmazdı. Bu değişimler de kalıtsal değişiklikler olarak nesilden nesile geçecekti. Darwin, Mısır anıtlarından ve İsviçre'den örnekler vererek ya da elde edilen fosillerde, büyük bir ırk çeşitliliği ile karşılaşıldığını ifade eder. Bunlardan bazılarının bugünkü ile aynı olduğunu söyler. Bunu çarpıcı diye nitelendirir, ona göre çarpıcı bize göre normaldir ama hemen şunu ekler, bu bulunanlar daha çok uygarlığın başlangıcından sonraki bulgulardır, bunun öncesinde barbar insanların yaşadığı dönemlerde bu evrimlerin olabileceğini ifade eder ki, bu da yanlıştır. Özellikle son zamanlarda insanlıkla ilgili bulunan yapıtlar insanların yaratılışından beri hiç de sanıldığı gibi hayvan olmadıklarını ya da hayvansal bir barbarlık safhasından geçmediğini, alet yapım ve kullanımını zamanla öğrense de, her zaman şu anki insanda mevcut olan yeteneklerin büyük bir kısmına, en azından kalıtsal yetilere sahip olduğunu gösterir. Yani Mısır anıtları ya da diğer arkeolojik bulgularda, kanıtlar tersini gösterdiğinde, Darwin'in yaptığı gibi, hemen olayları bilinmeyene havale edip, her ne kadar kanıtlar tersini gösteriyor ise de, eskiler böyle olmuş olabilir demek, zorlamayla üretilen varsayımlardır.

d) Darwin, "Evcil hayvanlarımızın çoğunun kökeni belki de her zaman kuşkulu bir konu olarak kalacaktır" demektedir (s.30). Bu konuda sadece mantık yürüterek doğruya yaklaşılmaz. Evcillik konusunun iki ayrı yönü vardır. Birincisi kalıtsal varyasyonların evcillığe müsait olması ve bu kalıtsallığa sahip canlıların da zamanla insanlar tarafından seçilmesidir. İkinci yönü, vahşi hayvanların da bir dereceye kadar evcilleştirilebilme olayıdır. Ya bu hayvanların genotipinde, evcil hayvanlardaki evcilleşebilme genleri olmadığından ya da o genler yeteri kadar insanlar tarafından seçilip biriktirilmediğinden, bu vahşi hayvanlar ne kadar evcilleştirilirlerse evcilleştirilsinler, bu onların kalıtsal yapılarına tam olarak geçmemektedir. Bir arslanın hayatı boyunca kendine hizmet

eden bakıcısını, şu ya da bu nedenle öldürmesi gibi. Darwin, kendisinden sonrakilerin genetik, kalıtım, biyoloji, ekoloji vs. alanlarında gelişmeler kaydedebileceğinden kuşku duysa gerekir ki, evcil hayvanların kökeninin her zaman kuşkulu kalacağına hükmetmiştir. Yani bunu ben yapamayırsam başkaları da yapamaz anlamadır. Darwin, “köpekgillerin çeşitli vahşi türlerinin insanlara alıştırılmış olması gerektiği ve bunların az ya da çok karışmış kanının bizim bugünkü evcilleştirilmiş doğal köpek ırklarımızın damarlarında dolaştığı sonucuna varıyorum” (s.30) demiştir (Darwin o zamanlar kalıtsallığı damarlarda dolaşan kanın sağladığını sanıyordu ki, bu da bilim dışıdır). Yukarıda izah ettiğimiz gibi, evcil hayvanlar, aynı tür içerisinde olmak kaydıyla, doğal veya yapay seleksiyon neticesinde oluşmuşlarsa, farklı nedenlerden de olsa, Darwin’in söylediği doğrudur. Zira köpek, kurt, tilki ve çakal, köpekgiller (*Candidae*) familyasını oluşturur ve bunlardan birçoğu bugün dahi evcilleştirilememiştir.

e) Darwin, “Evcil ırkların birçoğunun Avrupa’da doğduklarını kabul etmemiz gerekir” (s.31) der. Tabii ki böyle bir genelleme yapılamaz. Diğer birçok ülke ya da kıtada da evcilleşmiş hayvanlar mevcuttur, ancak, eğer elde yeterli belge varsa, bazı evcil ırkların ya da ırk türlerinin, Avrupa da daha fazla olduğu söylenebilir. İnanılan odur ki, bugünkü evcil hayvanlar daha farklı alışkanlıkları olan yabanilerinden türemiştir. Evciltme olayı farklı yerlerde yapılmıştır. Eldeki verilere göre de, evcil hayvanların çoğu Asya kıtasındadır ve ilk evcilleşen de köpektir (MÖ 12.000). Köpeğin (*Canis lupus familiaris*) insanların elinde geliştirilmiş 300 civarında birbirinden çok farklı görünümlere sahip ırkları bulunmaktadır. Köpeğin ilk evciltme yeri de Güneybatı Asya olarak kabul edilir. Genel olarak, en önemli evciltme merkezi Orta ve Batı Asya olarak bilinir. Batı Asya’da (Kafkaslar ve Hazar Denizi civarında) koyun, keçi, bazı eşek ırkları, güvercin, köpek evcilleştirilmiştir. Orta Asya’da, at, koyun, keçi, köpek, yak; Güney Asya’da manda, zebu, deve, tavuk, fil, tavus kuşu, domuz; Kuzey Asya’da, ren geyiği; Avrupa’da at, koyun, keçi, domuz, sığır, tavşan; Afrika’da eşek, kedi, beç tavuğu, tazi, kaz, deve kuşu, Afrika fili; Amerika’da lama, alpaka, hindi evcilleştirilmiştir. Evciltmenin bazı türlerde birbirinden bağımsız olarak aynı veya farklı zamanlarda birkaç yerde birden yapıldığı bilinmektedir. Bu durumun koyun, keçi ve domuz türlerinde olduğuna dair kesin bilgiler mevcuttur. Evciltlen hay-

vanlar daha sonraki zamanlarda bir bölgeden diğer bölgelere götürülmüş ve oralarda mevcut başka ırklarla karışarak ya da karıştırılarak yeni ırklar ve tipler elde edilmiştir. Genellemeye, evcilleştirmenin yapıldığı yerlerde o tür ırklarının daha çok olduğunu varsaymak yanlış bir varsayım olmasa gerekir. Yukarıdaki bilgilerin ışığında evcil ırkların birçoğunun Avrupa'da doğduğu fikri yerine, Asya ve Afrika'da doğduğu fikri daha ağır basar.

f) Darwin, "Bütün köpek ırklarımızın az sayıda ilkel türlerin çaprazlaşmasından türedikleri, bunu destekleyen hiçbir kanıt göstermeksizin sık sık ileri sürülmüştür. Ama çaprazlama yoluyla ancak ana baba arasında ara biçimler elde edilir" (s.31) demiştir. Darwin, bütün köpek ırklarının, az sayıda ilkel türlerin melezlenmesi sonucu olduklarının ileri sürüldüğüne, kendi döneminde sıkça rastlamış olduğunu belirtiyor. Bu görüşü ileri sürenlerin fikirlerini destekleyen hiçbir kanıt gösteremediklerini de kaydediyor. Böyle kanıtların olmayışını da bu fikrin eksikliği olarak belirtmeyi ihmal etmiyor. Darwin'in bahsettiği, ilkel tiptekilerin melezlenmesinden, tabii ki her zaman ana ve baba arasında ara biçimlerin elde edildiği doğru değildir. Bu tamamen ana ve babanın genetik yapılarına bağlıdır ve buna göre sonuç verir, bazen ara karakterler olur ama bazen de birine ya da diğerine çeker ya da hiç benzemez karakterler ortaya çıkar ya da gelecek jenerasyonlarda ortaya çıkarlar. Darwin'in sanırım burada söylemek istediği, 'ilkel türler vahşi türlerdir, dolayısı ile vahşi türlerin birbirleri ile melezlenmesinden yine ortaya vahşi tipler çıkacaktır dolayısı ile evcil türler vahşi türlerden türemiş olamaz' savıdır. Hâlbuki köpeklerin ya da diğer canlıların evcilleşebilme genleri kromozomlarında mevcutsa, bunların ortaya çıkması ve seçilmeleri kadar doğal bir şey olmaz.

g) Darwin, "Ayrıca çaprazlama yoluyla birbirinden ayrı ırklar oluşturma olanağı da çok abartılmıştır" (s.31) der. Bu abartı değil gerçektir. En önemli yeni ırklar melezleme ve istenen karakterlere göre seleksiyon suretiyle elde edilmektedir. Darwin, ırkların da çevre şartlarıyla uzun zamanlarda oluşacağını varsaydığı için, gözleriyle gördüğü ya da zamanının bilim adamları tarafından ispat edilen, melezleme ve seleksiyon yoluyla kısa zamanda oluşturulabilen ırkları tamamen yok sayamamış ancak bunların abartılmış olduğu yanlışına düşmüştür. Darwin, "İki saf ırk arasındaki ilk çaprazlaşmanın ürünleri (dölleri) birbirine oldukça benzer-

ler, hatta bazen güvercinlerde saptadığım gibi, tamamıyla birbirinin aynıdır" (s.31-32) demiştir. Darwin o zamanki bilgi birikimiyle bunun nedenini bilmez ama modern genetikte bunun açıklaması basittir ve doğrudur. Daha sonraki melezlerin de birbirlerine benzemediği doğrudur, birincisinde (F1) homojenlik, ikincisinde (F2 ve sonrası) de heterojenlik esastır.

h) Taklacı güvercinler için "büyük yüksekliklere çıkmak ve havada tam bir takla atmak gibi bir âdeti kalıtsal yolla edinir" (s.32), yani doğa şartlarıyla değil, der ki, bu doğrudur. Darwin'e göre bunun izahı nasıl yapılır? Güvercinin takla atmasının veya atmamasının bir evrim sonucu olduğuna nasıl inanılır? Güvercinler için "Uçuş ve bazı ırklarda ses, içgüdüler, çok çeşitlidir" (s.34) demektedir. Bu gerçekten de öyledir. O zaman, Darwin mantığıyla bu takla atma içgüdüsünün, varsa, evrimini nereye oturtmak gerekir? İlerlerde göreceğimiz gibi, bunun yeri olmaz.

i) Darwin, güvercinlerdeki melez jenerasyonlardan bahisle, "Çünkü kendilerine yirmiden daha çok kuşaklarca uzak olan yabancı kandan bir atasına dönüş yapmış bir çaprazlama ürünü örneği bilinmemektedir" (s.37) demiştir ki, böyle bir melezleme ürünü örneğinin bilinebilmesi için, bu konuda deneysel çalışmaların yapılması gereklidir. Darwin'in bunu yaptığını sanmayız, yapsa da, hi, onun görmemesi ya da bilmemesi, olmadığı anlamına gelmez. Gerçekte, % 100 bir saflığa erişmek mümkün değildir. Ancak örneğin; geriye melezlemede beşinci jenerasyondaki bireylerin (G5), gerideki 6. jenerasyondaki atalarına benzerliği % 96.88'e ulaşır. Bitkilerde, duruma göre hareket edilir, ancak genelde F8'den sonra, elde edilen tohumlar çiftçiye dağıtılabilir diye düşünülür. Hayvanlar da ise suni yapılan ıslahlarda yine benzer saflık dereceleri aranır ama her hâlükârda, 20 değil 50 jenerasyon sonra da bir karakterin ortaya çıkması mümkündür. Aynı esaslarla, yani geriye melezlemelerle, ataya dönüştürme yapılabilir, deneysel olarak da yapılmaktadır.

k) Darwin kendisini eleştiren doğa bilimcilerine, "biraz daha ölçülü ve sakıngan olamazlar mıydı ve doğada yaban durumundaki bir türün başka türlerin doğrudan döllerine olabileceği görüşünü alaya almaktan vazgeçmeleri gerekmez miydi?" (s.40) demektedir. Tabii ki bırakın bir bilim adamını diğer insanlarla alay etmek yanlış, her bilim adamı diğerine saygılı davranmalıdır. Ancak,

bu saygısız davranışlar, o zamanın doğa bilimcilerinin bile, şimdiki Darwincilerden daha çağdaş düşündüklerini göstermesi açısından önemlidir. Eğer o günün doğa bilimcileri ciddiye alınsaydı kesinlikle, bugünkü ve gelecekteki bilimsel gerçeklere daha çabuk ulaşılabilirdi.

ESKİDEN UYGULANMIŞ SEÇİM İLKELERİ VE ONLARIN ETKİLERİ

a) Darwin bazı hayvanların ya da bitkilerin birdenbire ortaya çıkıverdiğini ve bunların insanlar tarafından o canlının değil de kendi yararlarına seçildiğini anlatır. Buna bazı örnekler verir; “Porsuk zağarı denen köpeğin de böyle türemiş olması olasıdır; ve ancon tipi koyunun aniden ortaya çıktığı bilinir” (s.41) der. Bunun yanında farklılıklar için “kuşaklar boyunca aynı doğrultuda biriktirilmesiyle yaratılan çok önemli etkilere dayanır” (s.43) da der. Yani bir yandan o zaman anlayamadığı bir ırkın birden meydana geldiğini söyler, bu çeşitli genetik mekanizmalarla mümkündür. Örneğin; resesif allellerin ortaya çıkmasıyla ya da mutasyonlarla ki, bu yöndeki gözlemleri doğru olabilir. Diğer yandan da, aynı yönde farklılıkların birikimi ile (Darwin bu birikimin çevre şartları ile olduğunu varsayar) türler arası geçişin olduğunu iddia eder ki, bu yanlıştır. Bahsettiği çevre şartları ile oluşmuş karakterlerin önce kalıtsal hâle geldiğinin kanıtlanması gerekir ki, bunun kanıtı yoktur. İnsan eliyle, popülasyonda oluşan farklı tipler (genetik anlamda) seçilerek ve aralarında melezlenmeleri sağlanarak, saflaştırılıp çoğaltılarak, yeni tipler oluşturulabilir.

b) Darwin, bitkilerde verdiği örneklerde, aynı tür içerisindeki bitkilerin eğer yaprakları farklı ise çiçeklerinin birbirine benzediğini, çiçekleri farklı ise yaprakları veya diğer bitki aksamalarının birbirlerine benzediğini, ırkların da insanlar tarafından seçilerek oluşturulduğunu, bazılarının insan için önemli diğerlerinin de önemli olmadığını ifade eder. İnsanların melezlemeler yaparak ve seçerek yapay bir şekilde yeni ırkların meydana gelmesini sağladıkları doğrudur. Ancak insanlar kendi işlerine yarayan karakterleri seçer, örneğin lahananın çiçeği insanı ilgilendirmez onu ilgilendiren fazla verimliliği ve kalitesidir. O yönde seçim yapmış olabilir. Yani çeşitlerde veya ırklarda görülen değişimler, doğal veya yapay seleksiyonla olabilir, bazıları da seleksiyon dışındaki yeni genetik olu-

şumlardan olabilir. Bunların bir kısmı bizim bilğimiz dâhilindedir bir kısmını ise değildir. Darwin “genel kural olarak, gerek yaprakları, gerek çiçekleri ve gerek meyveleri etkileyen hafif hafif değişmelerin sürekli olarak seçilmesi özellikle organlarından bir tanesinde birbirinden farklı ırklar doğurur” (s.44) demiştir. Bu doğru değildir. Önce Darwin’in bahsettiği hafif hafif değişimlerin olması, bir de bunların sürekli olarak istenen yönde seçilme olasılığı genetik olarak yok denecek kadar azdır. Darwin’in konuya esas aldığı, doğadan gelen değişimler yani modifikasyonlar (Darwin bunu modern anlamda modifikasyon olarak almıyor, kalıtsal olabilecek değişimler olarak alıyor) da kalıtsal olmaz. Her fert kendine özgü yetkinleşmiş bir canlıdır, ırkları oluşturacak ara tipler ya da Darwin’in söylediği, hafif hafif, doğa şartlarıyla değişmiş tipler ortalarda yoktur, var olmayan bir şeyin sürekli seçilmesi diye bir şey olmaz.

c) Darwin, yapay seleksiyonun 1700’lü yılların sonlarından itibaren hızlandığının söylendiğini, ancak çok eski insanların da, bunu yapmış olmasının kaçınılmaz olduğunu vurgular ki, bu doğrudur. Aslında bize göre de, insan yaratıcının verdiği akıl ve diğer yetilerle, ilk çağlardan beri gerek hayvanlarda gerekse yetiştirmeye başladığı bitkilerde bunu yapmıştır. Bu seleksiyonları aynı tür içerisindeki çeşitlerden kendine göre daha iyilerini ya da hoşlandıklarını, elde etmek için yapmıştır. Bu eski seçimlerin, bir çeşidi yeni diğer bir çeşide sistemli bir şekilde çevirecek ölçülere vardırılması zordu. Zira ona yetecek bilgi birikimi yoktu.

BİLİNÇSİZ SEÇİM

d) Darwin, evcil hayvanların insanların isteğine göre seleksiyona uğraması olgusunu, “Ayrıca, bizim evcil hayvanlarımızın o kadar sık anormal karakter göstermelerinin ve onların dıştan görünen değişikliklerinin çok büyük olmasına karşın organizmalarına ilişkin farklarının görece o kadar küçük olması olgusunun açıklanmasını da burada bulabiliriz” (s.49) demiştir. Darwin’in o küçük dediği farklılıklar, dış görünüşteki büyük farklılıkları yaratır. Genetik bilgisi olmayan Darwin’in o zaman bunu bilmemesi doğaldır. Küçük ya da büyük lafları izafidir. Darwin insanların sadece dış görünüşleri itibarıyla dikkati çeken karakterlerde seçim yaptıklarına işaret etmiş, bunu da doğaya atfetmiştir. Hâlbuki insanla-

rın istediği, sürdürülebilir değişikliklerdir ki, bu da ancak kalıtsallıkla olur, doğa şartlarıyla geçici oluşanların, yani modifikasyonların kalıtsallığı yoktur.

e) Darwin, çeşitli farklılıklara değinerek, bunların çok bariz olanlarının insanlar ya da doğa tarafından seçilmelerine atıf yapmış, "Bütün bunlar, evcil ırklarımızın kökeni ya da tarihi konusunda neden hiçbirşey ya da hemen hemen hiçbirşey bilmediğimizi açıklar. Ama gerçekte bir soyun ya da bir dilin benzer bir lehçesinin başka bir kökeni olduğu ileri sürülebilir mi?" (s.50) demiştir. Burada sapla saman birbirine karıştırılmıştır. Dil üzerinden gidersek; dillerin de insanın yaratılışından itibaren bir evrimi ve gelişimi olduğu muhakkaktır. Dünya da sanırım, her dilin, ayrı ayrı yaratıcı tarafından yaratıldığını iddia eden de yoktur. Balıktan kuş meydana geldi ya da ataları aynıydı iddiasıyla bunun arasında ne alaka vardır? Biri direkt insanoğlunun yaratılışından itibaren kendisi tarafından manipüle edilebilen bir şeydir, diğeri genetik, çevre ve bunların sonsuz denecek sayıda etkileşimlerinden oluşacak değişimleridir.

İNSANIN GERÇEKLEŞTİRDİĞİ SEÇİMİN ELVERİŞLİ KOŞULLARI

a) Darwin, değişebilirlik yetisinin, seçilebilirlik için iyi bir şart oluşturduğunu ileri sürerek, bu durumda, seçimde başarının en büyük öğelerinden birinin sayının fazlalığı olduğunu ifade etmiştir. Hatta bazı bilim adamlarının, fakirlerin koyunları az olduğu için seleksiyon şartları da azdır, zenginlerinki fazla olduğu için şansları daha fazladır yorumunu yaptıklarını ifade eder. Bitkilerde ise fazlalık nedeniyle seçim şansı daha fazladır şeklindeki izahlarını konu eder ve "Demek ki sayı başarının en büyük öğelerinden biridir" (s.51) der. Özellikle yabancı döllenen canlılarda, ne kadar çok birey üzerinde çalışılırsa seleksiyon şansının o kadar daha fazla olacağı tabiidir. Çeşitli nedenlerle az sayıda canlı üzerinde yapılan seleksiyonun sınırlayıcı olduğunu ifade eder ki bunlar bilinen doğrulardır. Darwin değişimin çevre şartlarından ileri geldiğini savunduğu için, bu durum, doğal şartlardaki örneğin; kendine döllenen bitkiler için söz konusu olamaz. Her kendine dölleme bitkiyi daha saflığa doğru götürür. İstedığınız kadar fazla bitki üzerinde çalışın, normal şartlarda değişimleri görmek son derece sınırlıdır.

b) Darwin kendi gözlemlerine dayanarak “bazı evcil hayvanlar ötekilerden çok az değişime uğrar” (s.53) demiştir. Böyle bir şeyi gözleyerek tespit etmek imkânsızdır. Bu daha çok, aralarında melezlenen fertlerin ne kadar saf olduğuna veya farklı genlerdeki ırkların melezlenmesine ve daha sonraki doğal veya yapay seleksiyonlara bağlıdır. Dahası, Darwin’in de zaman zaman sorduğu ve kendi teorisinin zorlukları olarak gösterdiği gibi, bizde aynı soruyu sorarız, eğer Darwin’in teorisi doğruysa, aynı şartlarda, neden bazı karakterler, hatta canlılar diğerinden daha farklıdır? (Darwin buna neden daha çok değişir? der).

c) Darwin, “bazı yazarlar, yakında evcil hayvanlarımızın geçirebilecekleri değişim sınırına varılacağını ve bu sınırın aşılama-yacağını ileri sürüyorlar” (s.53) demiş, buna örnek olarak da bir kara hayvanının hız sınırını göstermiştir. Darwin buna kesin sınır koymanın doğru olmayacağını değişimlerle bu sınırın artabileceğini ifade etmektedir. Bu bir dereceye kadar doğrudur. Atletizmde de her yıl yeni rekorlar kırılmaktadır. Bu bugüne kadar da böyle gelmiştir. Ancak teorik olarak bunun bir sonu olması gerekir. Yani belki bir gün kırılmaz rekorlara ulaşılabilecektir. Zaten şimdiden çok minik farklılıklarla da olsa çok zor kırılır rekorlara ulaşılmıştır. Bu şunu gösterir; Darwin aksini düşünse ve değişebilirliğin sonsuz olabileceğini ima etse de, yaratıcı yarattığı her şeye ve bunların değişimine de bir sınır koymuştur. Mantıksal olarak devamlı kırılan rekorlara bakılarak, belki bir gün 100 m 5 saniyede koşulacak denilebilir. Ama akli başında bir insan, bunun mümkün olamayacağını ve ancak yaratıcının koymuş olduğu sınırlar içerisinde kalınacağını bilir, yani ırklar arası değişimin belli bir yere kadar olabileceği hatta bir ırkın bazı karakterlerini muhafaza ederek neredeyse tamamen diğer ırka dönüşebileceği ama hiçbir zaman bir türün diğer türe dönüşmeyeceği gibi.

d) Darwin “Evcil hayvan ve bitki ırklarının kökeni konusuna ilişkin olarak söylenenleri birkaç sözcükle özetleyelim. Varlık koşullarındaki değişiklikler, değişkenliğin nedeni olarak en büyük önemi taşımaktadır, çünkü bu koşullar doğrudan organizma üzerinde etki oluştururlar ve üretim sistemini etkileyerek dolaylı bir biçimde de etkili olurlar” demektedir (s.54) ki, bu yanlıştır. Genel kural ve bütün kanıtlar, çevre şartlarındaki değişimin kalıtsallığa etki etmediğini, üreme sistemine etki etse de, bunun fiziksel sınır-

larda kaldığını (Darwin'in kastettiği), gen mekanizmalarına etkili olmadığını gösterir (mutasyon gibi özel ve nadir durumlar hariç).

e) Darwin "Değişkenliğin, her durum ve koşulda, bu değişikliklerin içkin ve zorunlu bir bileşkesi olması olası değildir. Soya çekimin az çok büyük gücü ve geriye, başlangıçtaki ataya dönüşün gücü değişimlerin sürekliliğini belirler ya da belirlemez. Bilinmeyen birçok yasa, bunlardan en önemlisi olasılıkla büyümede karşılıklı bağımsızlık yasasıdır, değişikliği yönetir. Belirli ölçüde bir etkinlik de varlık koşullarının belirli işlemine yorulabilir, ama bu etkinin hangi oranlarda iş gördüğünü bilmiyoruz. Beden kısımlarının daha fazla kullanılması ya da kullanılmaması durumuna da belirli bir etkinlik ya da önemli bir etki tanınabilir. Bütün etkiler göz önüne alındığında sonal sonuç çok karmaşık olur" (s.54-55) der. Darwin'in bahsettiği canlıdaki değişkenliğin tamamı ya kalıtsal ya da çevreseldir. Modern genetikte biz bunların oranının aşağı yukarı ne kadar olduğunu deneylerle hesaplayabiliriz. Tabii Darwin zamanında bu mümkün değildi. Büyümedeki bağımsızlık durumu, karakterleri oluşturan genlerin varyasyon kabiliyetlerine ve çevre şartlarıyla etkileşimlerine bağlıdır. Modern genetikte bunlar bilinen şeylerdir, ancak sonsuz denecek alternatiflerle karşılaşılınca, tabii ki araştırmacıların işi zordur, bunu da ancak genellemelerle ya da bazı kıstasları esas alarak çözebilirler. Darwin'in yanlışlıkları ve çıkmazlarının en önemli olanlarından biri bahsettiği bağımsız ve sürekli değişimlerin hiçbir yerde rastlanmamasıdır. Eğer bunda en küçük bir doğruluk olsaydı, etrafımızda milyonlarca, bir karakteri az, diğeri çok oluşmuş ya da oluşmakta olan hilkat garibeleri olacaktı. Darwin'in kendisine söylenince kızdığı, sadece bu olay bile teorisinin çöpe atılmasını gerektirmez mi? Bir bireyin, ataya ya da atalara doğru çekmesine gelince, ana ve baba tarafına, normal kalıtsal benzerliklerin dışında, ancak tür içerisindeki geriye melezlemelerle olabilir. Bu, doğal ya da suni şartlarda olabilir. Hayvan ve bitki ıslahında kullanılan bir metottur, ancak bunun bir türün diğer türe atalık etmesi ya da dönüşmesi ile ilgisi yoktur. Darwin yukarıdaki cümlelerine devam ederek "Bazı olaylarda ayrı ilkel türlerin çaprazlaşması, evcil hayvanlarımızın ırklarının kökeni bakımından çok önemli bir rol oynamış gibi görünüyor. Hangisi olursa olsun herhangi bir bölgede birkaç ırk oluşur oluşmaz onların rastlantıya bağlı çaprazlaşması, seçim olayının da yardımıyla, yeni çeşitlerin oluşmasına önemli katkıda bulunmuştur kuşkusuz.

Bununla birlikte çaprazlaşmanın önemi hayvanlarda da tohumla çoğalan bitkilerde de oldukça abartılmıştır. Bunun tersine, geçici olarak aşılarda, çeliklerle vb. ile çoğalan bitkilerde çaprazlaşmanın önemi çok büyüktür. Çünkü bu olaylarda tarımcı, melezlerin ve kırmaların aşırı değişkenliğini ve melezlerin kısırlığını dikkate almayabilir. Ama tohumlarla çoğalmayan bitkilerin bizim için büyük önemi yoktur çünkü onların yaşam süreleri geçicidir, ister yöntemli bir biçimde ve çabuk ister bilinçsiz olarak uygulanan seçimin biriktirici etkisi, bütün değişiklik nedenlerinin başında gelen büyük güç olarak görünüyor ” (s.55) demıştır. Buradaki yanlışlara bakalım: Bir kere ayrı ilkel türlerin çaprazlanması diye bir şey olmaz. Bu türler çaprazlaşsa dahi üremeleri sürekli olmaz, bunun tartışılmayacak kanıtları mevcuttur. Yeni ırkların ya da çeşitlerin oluşması, aynı tür içerisinde, bilinçli ya da bilinçsiz seçimlerle mümkündür. Darwin çeşitlerle türleri ayırmadığı için, buradaki amacı çeşitler meydana geliyorsa, demek ki, türler de meydana geliyor diyebilmektir ki, bu yanlıştır. Çaprazlaşmanın önemi, ne hayvanlarda, ne de tohumla çoğalan bitkilerde, değişikliğin ana kaynağı olduğu için, Darwin’in sandığının aksine hiçbir şekilde abartılmamıştır. Yukarıda ifade edildiği gibi, Darwin çeşitliliğin esas nedeninin “varlık koşullarındaki” yani çevre şartlarındaki değişiklikler olduğuna inandığı için, genetik faktörleri nazara almak istememiştir (bugünkü Darwincilerin düşündüğünün tersine). Ayrıca, hayvanlarda ve tohumla çoğalan bitkilerde melezlemenin öneminin abartıldığı ancak melezlemenin esas önemli olduğu yerin, tohumla çoğalmayan bitkilerde olduğuna gelince, söylenenin aksine, değişimin ana kaynağı, kalıtsal elemanlarda olduğu için, tohumla çoğalan bitkilerde sürekli bir değişiklik olacak, örneğin; çelikle çoğalanlarda, Darwin’in sandığının tersine, bu değişiklik olmayacaktır. Olan değişiklikler de modifikasyon şeklinde olacaktır. Şunu da unutmamak gerekir ki, çelikle ya da başka bitki parçalarıyla, hatta tohumla çoğalan bazı bitkiler (özellikle yabancı döllenenler) de ‘Atavizma-Atavizm’ diye bir olay vardır. Yani bunlardan elde edilen tohumlardan üretilen bitkilerin bazı karakterleri, hali hazır ana babalarına değil de yabani tiplere çekerler. Bunlar aşılansarak istenen tiplere dönüştürülürler. Tabii bunun da izahı Darwin teorisi ile mümkün değildir. Çünkü teori, doğa şartları ile oluşan karakterlerin birikmelerle kalıtsal hâle geldiğini ve bu karakterlerin de kalıtsallaştığını söyler. Hâlbuki buradaki tohum açılımında, tohu-

mun meydana geldiği bitkide net olarak görülen ve nesilden nesile taşınan karakterler görülmez, onların yerini yabani karakterler almıştır. Bu da bugünkü bilimsel verilerle açıklanamayan, ancak mevcut olan ve yaratılıştan gelen bir özelliktir. Ayrıca, çelikle ve diğer eşem dışı çoğalabilen bitkilerden çok önemlileri vardır (çilek, asma, patates vs. gibi). Bunların yaşam süreleri de geçici değildir. Öyle olsaydı bugüne gelmezlerdi. Bunlar hem vejetatif aksamaları hem de tohumları ile çoğalabilirler. Vejetatif aksamaları ile çoğalmaları yaşam sürelerinin geçici olduğunu göstermez. Darwin, seçimin biriktirici etkisinin (doğa şartlarından gelen) bütün değişiklik nedenlerinin başında geldiğini söyler ki, bu da yanlıştır. Sınırlı değişikliğin esas nedeni hücre içerisindeki DNA ve RNA'da saklıdır. Modifikasyonlar da kalıtsal değildir.

İKİNCİ BÖLÜM

DOĞANIN ETKİSİ ALTINDA DEĞİŞİM

DEĞİŞKENLİK

a) Darwin, “Burada tür sözcüğüne verilmiş olan değişik tanımlamaları da tartışmayacağım. Bu tanımlamalardan hiçbirisi bütün doğa bilimcilerin tam anlamıyla benimsediği nitelikte değildir, bununla birlikte bir doğa bilimci bir türden söz ettiğinde ne demek istediğini iyi kötü bilir. Tür (*species*) terimi genellikle kendine özgü yaratma eyleminin bilinmeyen ögesini içerir. Çeşit (*variety*) terimini tanımlamak da hemen hemen o kadar güçtür, bununla birlikte, çeşit terimi, kanıtları ancak pek az sağlanabilse de bir döl topluluğu (döl ortaklığı) anlamını içerir” (s.56) diye ifade eder. O zamanlar için bu muğlak ifade doğru olabilir ancak artık tür ve çeşit konularında bilim adamları arasında pek tartışma olduğu söylenebilir. Darwin’in yaptığı en büyük yanlış da zaten türlerle çeşitleri aynı kefeye koyması ve bunlar arasında bir ayırım yapılamaz demesidir. Bana göre bunu bilerek yapmıştır. Zira zaten bunlar arasında bir ayırım yapsa idi teorisini savunması mümkün olmazdı. Darwin’in “türün kendine özgü yaratma eyleminin bilinmeyen ögesini içerdiği” sözü bilinçli ya da bilinçsiz kullanılmıştır. Buradaki söz yaratıcının her türü farklı şekilde yaratması olarak algı-lansaydı doğru olarak kabul görürdü, ancak Darwin sanki her türün kendisinin bir yaratıcı olduğuna hükmetmiştir ki bu tamamen yanlıştır. Darwin’in bilinmeyen dediğine, mademki vardır, biz dahi bir yaratıcının eseridir diyoruz.

b) Darwin ‘Yaratılış aykırılıkları’ diye bir şeyden bahsetmekte “Yaratılış aykırılıkları terimi kullanıldığında, sanırım, genellikle

tür için zararlı ya da en azından yararsız önemli bir yapısal sapma kastedilir. Bazı yazarlar, değişim terimini teknik anlamda yani doğrudan fiziksel yaşam koşullarından ileri gelen bir değişiklik anlamında kullanmaktadırlar. Oysa değişimler, bu anlamda, kalıtım yoluyla iletmeye elverişli değildir" (s.56) der. Darwin'in anladığı anlamda yaratılış ayrılıkları iki şekilde de oluşabilir. Bunlardan birincisi genettir. Genetik olanları nadiren de görölse kalıtsaldırlar. Darwin'in bilmediği budur. Çevre ya da doğa şartlarından oluşan farklılıklar ise modifikasyonlardır ve kalıtsal değildir. Farekuyruğu kesmek gibidir. Darwin'in "kalıtım yoluyla iletmeye elverişli değildir" sözü modifikasyonlardan bahsettiğini sandığımız için doğrudur. Ancak bu sözü kendi teorisine terstir, zira eğer bu anlamda doğa faktörlerinden gelen değişimler kalıtım yoluyla iletilemez ise o zaman Darwin'in teorisindeki evrimin de doğal şartlarla olması mümkün değildir. Bu olur ama diğeri olmaz denemez.

c) Darwin, bazı yazarların, sadece, değişmediğini kabul ettikleri ve bunları önemli olarak niteledikleri organlardan bahsettiklerini söyler. "Yazarlar, önemli organların asla değişmediği görüşünü desteklediklerinde, çoğu kez bir kısırdöngü içinde kalırlar; bu aynı yazarlar, gerçekten de ve kimilerinin içtenlikle itiraf ettiği gibi, yalnızca değişmeyen organları önemli sayarlar. Söylemeye gerek yok ki, böyle düşünce yürütülürse hiçbir zaman, önemli bir organın değişimi üzerine herhangi bir örnek verilemez. Ama tamamıyla başka bir görüşte yer alınırsa bu gibi değişimler üzerine kesinlikle birçok örnek sayılabilir" (s.58) demiştir. Her karakter yaratıcı tarafından varyasyon kabiliyetleriyle birlikte yaratılmıştır. Bu varyasyonlar diğer karakterlere bağımlı ya da bağımsız olabilirler. Dolayısı ile Darwin ya da Darwincilerin bahsettiği değişimler bu varyasyonlardır. Tabii buna bir de kalıtsal olmayan çevre etkileşimlerini eklemek gerekir. Darwin önemli organların asla değişmediğini kabul etseydi zaten teorisinin sonu olurdu. Doğrusu, bu değişimlerin, bir karakterden diğerine geçiş şeklinde değil, aynı karakterin genetik varyasyonları şeklinde olduğudur.

d) Darwin, "Ben bu çok biçimli cinslerin, en azından bazılarında, tür için ne yararlı ne de zararlı olan ve bu yüzden, daha ilerde açıklayacağımız gibi doğal seçimin belirginleştirmek üzere etkisi altına almadığı değişimler olduğuna inanmaya yatkınım"

der (s.59). Eğer gerçekten buna inanırsa, o zaman bu değişimler nasıl olmuştur ya da değişimden önce karakterler nasıl var olmuşlardır, bunların kalıtsallığı nereden gelmiştir, diye sorulmaz mı?

e) Darwin, hayvan ve bitkilerdeki farklı evreli canlıların geçiş halkalarını izah edemediği için “Her ne kadar bu olayların çoğunda hayvanlarda ve bitkilerde gözlenen iki ya da üç ayrı biçim şu anda ara halkalarla birbirleriyle ilgili olmasalar da, olabilir ki bu ara biçimler bir zamanlar belli çağlarda vardılar” (s.60) demiştir. Önce kapsül içinde yumurta oluyor, sonra kurtçuk sonra da kelebek. Darwin’e göre yumurta ayrı evrime uğruyor, kurtçuk ayrı, kelebek ayrı olmalı. Bunlar hiç birbirine benzemeyen ama tek canlıdan toplanan özelliklerdir. Burada ‘olabilir ki bu ara biçimleri belli çağlarda vardı’ demek herhalde delil olarak gösterilemez. Çünkü her şey olabilir de, olmayabilir de. Darwin bir dişi kelebeğin birkaç çeşit meydana getirmesini, bitkilerde aynı kapsülde farklı tiplerin çıkmasını da anlayamamıştı. O zaman zaten genetik bilgisi olmayan bir insanın bunu anlaması da beklenemezdi. Bir de “Bununla birlikte bu gibi olaylar sıradan olayların yalnızca abartılarıdır; yani dişi, bazen birbirinden olağanüstü bir biçimde ayrılan iki cinsten döller vermektedir ” (s.60) demez mi? Darwin’in inancı, bitkilerde hatta hayvanlarda da yumurtanın döllenebilmesi için yanlış olarak, birden fazla çiçek tozuna ya da spermaya ihtiyaç olduğunu ve farklılıkların bu farklı erkek gametlerden kaynaklanabileceğini sanmasıdır. Ne demekse, bu kadar açık ve seçik ve dâhiyane yaratıkları ve olayları, ‘sıradan olayların abartıları’ olarak nitelemek bugün için biraz gülünç kaçmaktadır.

KUŞKULU TÜRLER

a) Darwin, bazı doğa bilimcilerinin çeşit kavramını kaldırdıklarından ve her farklı tipi bir tür olarak sınıflandırdıklarını anlatır. “Tür terimi, bu durumda, yaratıcı gücün tek başına ayrı bir eylemini içeren ve olumlayan yararsız basit bir soyutlama olup çıkar” (s.64) demiştir. Darwin burada bir yaratıcıdan bahseder ancak bu bir küçümsemedir. Tür ve çeşit terimlerinin tam olarak tanımlanmadan bunların sınıflandırılmasının doğru olmayacağını ifade eder ki bu doğrudur. Bugün bu tanımlar yapılarak sınıflamalar daha belirginlik kazanır. Burada, zımnen de olsa Darwin, çeşitlerle

türleri aynı kefeye koymamış, türlerin farklı ve önemli bir sınıf olduğunu kabul etmiştir. Bu da değişim teorisine uygun değildir.

b) Darwin, “Kuşku yok ki benzer karakterlerin türe özgü hiçbir değeri yoktur, ama bu karakterler, Asa Gray’ın, de Candolle’nin çalışması üzerine yorumunda belirttiği gibi, genellikle türe özgü, türsel tanımlamalarda yer alırlar” (s.65) demiştir. Türler çeşitlerle temsil edildikleri için, genel karakterleri ve bireye özel karakterleri vardır. Genel karakterler genel tür tanımı için, özel karakterler de tür içindeki çeşitlerin tanımı için değerlidir. Dolayısı ile benzer tür karakterlerinin değerinin olmadığı varsayımı yanlıştır. O zaman bu çeşit aynı tür içinde nasıl denecektir?

c) Darwin, türlerle çeşitler arasında tam bir çizgi çekilemediği iddiasıyla, “Bu yüzden, her ne kadar bireysel farklar, sınıflandırmaçı doğa bilimcilerde pek ilgi uyandırmazlar da, doğa bilimleri üzerine yapıtlarda hemen hemen sözü edilmeye gerek görülmeyen bu bireysel farkların çok küçük değişimlere doğru bir ilk adım oluşturmaları bakımından çok önemli olduklarını düşünüyorum” (s.67-68), bu genelleme yanlıştır. Çevre veya genetik ya da çeşitli etkileşimler nedeniyle oluşan küçük ya da büyük farkların önemi amaca ve kıstasa göre değişir. Hepsi aynı pota içine konamaz. Ayrıca bireysel farklar evrime doğru giden küçük değişimler değildir. Sadece oluşan çeşit karakterleridir.

d) Darwin, “bir fark (ayrım) derecesinden bir başka dereceye geçiş birçok olayda, organizmanın düpedüz kendi doğasının ve uzun zaman etkisi altında bulunduğu fiziki koşulların sonucudur. Ama bir ayrılık derecesinden bir başkasına geçiş, daha önemli uyum karakterleri söz konusu olduğunda, kesinlikle, doğal seçimin daha ileride açıklayacağım biriktirici (üst üste yığıcı) işleminde ve beden parçalarının artan ya da eksilen oranlarda kullanılmasının etkilerine yorulabilir” (s.68) demektedir. Darwin, doğa şartlarına uyum ile (adaptasyon) gerçekten de olabilecek doğal bir seçim ve bunun genetik mekanizmasını birbirine karıştırmaktır. Daha ileride açıklanacağı gibi, beden parçalarının az ya da çok kullanılması, bir uzvun işlevini azaltabilir ya da çoğaltabilir ama genetik potansiyeli yerinde durur. Darwin, görülüyor ki, burada evrimi doğa şartları yanında bir de kullanıma yormuştur. Her ikisi de kalıtsal olmadığı için yanlıştır.

e) Darwin, “Demek ki güçlü belirgin özellikler taşıyan bir çeşit bir türün başlangıcıdır denilebilir” (s.68) demiştir. Bu bir genellemeyse onu biz de kabul ederiz, şöyle ki; genetikçilerin yabani tipler dediği ve genetik karakterlerin dominant olduğu ya da homozigotluğa yaklaşıldığı tipler, güçlü belirginlikler sergilerler. Bu yabani tipler de, sonradan oluşacak tiplerin (çeşitlerin) tür seviyesinde değil ama çeşit seviyesinde ataları olabilir. Her tür zaten çeşitlerle temsil edilir. Bunlardan bazılarının bazı karakterleri yabani tiplere daha çok benzerler ama hiçbir zaman yeni bir türün başlangıcı olmazlar.

f) Darwin, “Bir çeşit, ana türü sayıca aşacak kadar gelişmiş olsaydı, çeşit bir tür olarak, tür de bir çeşit olarak sayılması kaçınılmaz olur ya da çeşit ilk kaynak türün ayağını kaydırarak onun yerini alır ve onu dışlar; ya da hatta her ikisi de bir arada var olabilirler ve her ikisi de bağımsız türler sayılabilir” (s.68) demiştir ki, bu söylenenin doğru olması mümkün değildir. Tür türdür, çeşit de çeşit. Modern anlayışla bunların birbirlerinin yerine geçmesini düşünmek bilgisizliğin ve hayalperestliğin bir ürünüdür. Azlık ya da fazlalık biyolojik bir ayırımı konu teşkil etmez.

g) Darwin “bana göre, tür terimi, kolaylık amacıyla birbirine çok yakından benzeyen bir takım bireylere keyfi olarak uygulanmıştır ve bu terim, özünde, daha az farklı ve daha değişken biçimlere verilen çeşit teriminden pek ayrılmaz. Şunu da eklemek gerekir ki, çeşit terimine, aslında, yalın bireysel farklara oranla kolaylığı nedeniyle keyfi olarak başvurulmaktadır.” (s.68) demiştir. Bu da tamamen yanlıştır. Önceleri ifade ettiğimiz gibi türle, çeşit tamamen birbirinden farklı şeylerdir, Darwin’in söylediği gibi, keyfi olarak ayrılan tipler değil.

SIK RASTLANAN VE YAYGIN OLAN TÜRLEREN ÇOK DEĞİŞEN TÜRLERDİR

a) Darwin, “Sık rastlanan ve yaygın olan türler en çok değişen türlerdir” diye başlık atmış (s.69), çeşitlerle türleri bir birinden ayırt etmediği için, bu başlık altında bazı yanlış görüşler ileri sürmüştür. Örneğin; “Dolayısıyla denilebilir ki, büyük bir yaşam alanına sahip, kendi ana yurtlarında en yaygın olan ve en büyük sayıdaki türler en gelişkin ya da başka bir deyişle başat türlerdir,

böyle de adlandırılacaklardır ve bu türler, özellikleri iyice belirgin, benim doğmakta olan türler olarak saydığım çeşitleri en sık üreten türlerdir” (s.69-70) demıştır. Yaygınlık konusundaki bu genelleme, bir türün yabancı çeşitleri için geçerli bir görüş olabilir. Bugün binlerce kültür ya da yabancı çeşitleri üretilen bir tür için bunu söylemek çok zordur. Ayrıca, bu türler, yeni doğmakta olan bir türün çeşitlerini de üretmez, yanlıştır. Çeşitler içerisindeki farklılıklar zamanla artabilir ama başka türe dönüşmez.

b) Darwin, “Denilebilir ki bir bitki, aynı ülkenin hemen hemen benzeş koşullar altında yaşayan bitkilerden daha yaygınsa ya da kapsadığı bireylerin sayısı daha büyük ise bu bitki üstün gelir, başat olur. Böyle bir bitki, bazı su yosunlarının (ketencik) ya da kimi asalak mantarların bireylerinin daha çok sayıda ve daha yaygın bir alana yayılmış olmalarından dolayı daha az başat olmaz, ama bir su yosunu ya da bir asalak mantar türü az önce belirttiğimiz koşullarda hısim türleri aşarsa, o zaman o kendi öz sınıfında egemen bir tür olacaktır” (s.70) demıştır. Türler arasında birbirlerine çok benzeyenleri (örneğin; aynı cins altında toplanmış türler) ve bunlardan da, daha çok ya da az yaygın olanları vardır. Eğer başatlık yaygınlık kelimesiyle aynı anlamda kullanılırsa buna diyeceğimiz olmaz, ancak başatlık benzer türleri yok etme ve onların yerine geçme olarak nitelenirse, biz buna katılmayız. Doğa şartlarının bir türün daha yaygın gelişmesi için daha uygun olması ve o türün de daha yaygın olması son derece doğaldır. Darwin’in zaman zaman yanlış olarak ifade ettiği gibi, bir türün diğerlerini yok etmesi, hatta onun yerine geçmesi, çok nadiren görülebilecek bir olaydır. Zaten böyle bir yok etme genel bir kural olsa idi, türlerin tamamı yok olur, dünyada bir ya da birkaç güçlü tür ya da çeşit kalırdı ki, görünen durum bunun tam tersidir.

HER ÜLKEDE EN ZENGİN EN ÇOK TÜR İÇEREN CİNSLERİN TÜRLERİ, DAHA YOKSUL CİNSLERİN TÜRLERİNDEN DAHA SIK DEĞİŞİRLER

a) Darwin burada, “Her ülkede en zengin, en çok tür içeren cinslerin türleri, daha yoksul cinslerin türlerinden daha sık değişirler” (s.70) başlığı atmıştır. Yanlıştır. Çeşitlerin değişiminden bahsetseydi, tür içinde kalmak kaydıyla, bir dereceye kadar doğru di-

yebilirdik. Türlerin değişimi (burada değişimden amacın bir türden diğerine geçiş olduğu düşünüldüğünde) yanlıştır ve örneği yoktur.

b) Darwin, “örgelenme merdiveninde çok aşağılarda bulunan bitkiler genellikle daha iyi örgelenmiş bitkilerden çok daha yaygındır ve gene burada cinslerin büyüklüğü ile doğrudan hiçbir ilişki yoktur” (s.71). Bu da doğru değildir. Çevre ve diğer birçok şarta bağlıdır. Bir kardelen çiçeğinin, çam ağacından daha yaygın olduğunu söylemek doğru olmaz. Çavdar ve buğday, buğdaygillerden çok benzer ama iki farklı cinstir. Çavdar soğuğa buğdaydan daha dayanıklı olduğu için daha çok yaygındır (coğrafi anlamda), ama buğday çavdardan çok fazla yetiştirilir ve çeşitleri vardır. Örgelenme merdiveni ile ilişkisi yoktur.

c) Darwin, “Değişim gereğince bir cinsin birçok türünün oluştuğu her yerde dış koşullar değişkenliği olumlu yönde etkiliyor demektir” (s.71). Cinsin türleri varsa vardır, yoksa yoktur. Aynı cins içerisindeki benzer türlerin, uygun ortamlarda, bir arada ve daha fazla olması beklenir (Darwin’in rekabet inancına ters). Ancak bu durum her uygun ortamda cinslerin tür sayısının artacağını göstermez. Cins türlerinin yetiştiği uygun bir ortamdaki tür sayısı, şartları benzer başka yerdeki tür sayıları ile aynı olmaz. Birisi çok fazla, diğeri çok az sayıda tür içerebilir. Dış koşullar, dışarıdan popülasyona farklı genler gelmediği ya da genetik değişimler olmadığı sürece, var olan tür sayısını artırmaz.

d) Darwin, “Öte yandan, her tür, yaratılışın bir o kadar bağımsız eylemlerinin sonucu sayılırsa, o zaman çok tür içeren grupların, az tür içeren gruplardan daha fazla çeşit sergilemesinin herhangi bir nedeni olmaz” (s.71) der. Bir cins içerisinde çok tür olunca, bu türlerde aynı zamanda çok çeşit olacağını kim söyledi? Neden olsun ki? Her türün çeşitleri kendi içerisinde mukayese edilmelidir. Aynı cins içerisindeki türlerden bazılarının binlerce çeşidi olabilir diğerlerinin de çok daha az. Burada her tür bir birinden bağımsız düşünülmelidir. Türün fazla olması içindeki çeşidin fazla olacağı anlamını taşımaz. Bu yanlış mantığın yaratılış inancıyla ilişkisi yoktur.

e) Darwin, “Çünkü aynı cinsten birçok türün oluştuğu her yerde ya da şöyle dersek, bu oluşmanın nedenlerinin çok aktif ol-

dukları her yerde, bu nedenlerin hâlâ etkinliklerini sürdürdüğünü düşünebiliriz, özellikle türlerin oluşmasının çok uzun zaman alıcı yavaş bir süreç olduğuna inanmakta yerden göğe haklıysak" (s.72) demektedir. Burada Darwin'in zannettiği gibi ya da kendi kendini haklı çıkardığı gibi, bir olay, yani aynı cinsten türlerin oluşması, hiç olmamıştır. Darwin bu oluşmaları, hep çevre şartlarına endekslediği için bir yerde eğer bir tür oluşmuşsa ve şartlar aynı kalırsa, benzer türler de oluşacaktır varsayımına dayandırmaktadır. Hâlbuki çevre şartlarının değişimi ya da aynı kalmasıyla türler oluşmaz. Tamamen hayal mahsulüdür. Ayrıca aynı şartlarda çok farklı türlerin oluştuğunu söyleyen de kendisidir.

f) Darwin, "Bizim belirtmek istediğimiz, bir cinsten pek çok türün oluştuğu her yerde ortalama olarak hâlâ birçok türün oluşmakta olduğudur ve bunun kanıtlanması da kuşku yok ki kolaydır" (s72). Hiç kanıtlanmamış, hatta yakınından bile geçilmemiş bir konunun kolayca kanıtlandığını söylemek son derece aldatıcıdır. Sanırım Darwin'in burada kastettiği, pek çok çeşidin olduğu yerde, daha çok melezlemeler nedeniyle başka çeşitlerin ya da değişik fertlerin ortaya çıkabilmesidir. Bunun yeni bir türün oluşması ile hiç alakası yoktur. Darwin'de kendi zamanında, kendi teorisine göre böyle bir şeyi kanıtlamış olamaz.

EN ZENGİN CİNSLERİN İÇERDİĞİ ÇOĞU TÜRLER BİRBİRLERİYLE ÇOK YAKIN AMA EŞİT OLMAYAN BİR HİSİMLİKLARI VE ÇOK SINIRLI BİR YAŞAM ALANLARI OLMASI BAKIMINDAN ÇEŞİTLERE BENZERLER

a) Darwin, "Türler ile çok belirgin çeşitler arasında ayırım yapmamızı sağlayacak şaşmaz bir ölçüt olmadığını gördük" (s.73) demiştir. Darwin'e göre türlerle çeşitlerin ayırımı sunidir, dolayısı ile şaşmaz bir ölçüt olmadığını söylemesi doğaldır. Bu eşeysel üremeyen bazı organizmalarda suni ayırımlar nedeniyle olabilir ama Darwin'in en çok üzerinde durduğu eşeysel olarak üreyen canlılarda, çeşitlerle türler arasında, genel olarak bilim adamları tarafından kabul edilen en büyük fark, melezlendiklerinde normal olarak üreyip üreyememeleridir. Bu önemli kıstas Darwin tezini zayıflattığı veya çürüttüğü için Darwinciler bunu kabul etmek istemezler veya hep "ama"larla geçiştirirler.

b) Darwin, “Bu bakımdan zengin cinslerin türleri, çeşitlere, yoksul cinslerin türlerinin benzediğinden daha çok benzemektedir” (s.73) der. Bu doğru değildir. Bu tamamen cinslere, gerçek türlere ve çeşitlere göre değişir. Ayrıca birçok benzerlik de, görünen karakterlere ve bunların yapay değerlendirilmelerine dayanır.

ÖZET

a) Darwin, bu bölümün özetinde, “Çeşit, türün kökeni olmakla, her türün ilkin çeşit olarak var olduğu ilkesinden yola çıkılırsa, bu benzerlikleri açıklamak kolaydır; tersine her türün kendi başına ayrı yaratıldığı kabul edilirse benzerlikler anlaşılmaz olarak kalır” (s.75) demiştir. Önce birey yaratıldığına ve gruplamalar da sonradan yapıldığına göre, önce çeşidin yaratılması zaten mutlak-tır. Ancak bu benzerlikleri ya da ayrılıkları açıklamaz. Her tür kendi başına ayrı yaratıldığı halde, benzerlikleri gayet açık anlaşılabilir. Çünkü yaratıcı tektir ve yarattıklarını tek ve kendi mantığıyla yaratmıştır. Bize göre yaratıcının insana verdiği sınırlı mantık da kendisinininkine benzer. Örneğin; binlerce çeşit otomobil vardır ve bu insanlar tarafından yaratılmıştır ama hemen hemen her otomobil bir birine benzer. Tek tek parçaları farklıdır ama mantık silsilesi aynıdır. Örneğin; hemen hepsinin iki ön farı vardır vs.

b) Darwin, “Ayrıca şunu da gördük ki, her sınıfın en büyük cinsinin en gelişkin türleri yani başat türleri ortalama olarak en büyük sayıda çeşitler üreten türlerdir; ve bu çeşitler daha sonra göreceğimiz gibi, yeni ve kendi başına ayrı türler haline gelmeye yatkındır” (s.75). Çeşitler başka türlere benzerlik gösterebilirler ama bu onların başka türler meydana getirmek için yatkın olduklarını göstermez, bu tamamen kurgudur, bilime aykırıdır ve bir tek örneği yoktur.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

VAR OLMA SAVAŞIMI

a) Darwin, “Ama yalnızca bir tek bireysel değişkenliğin ve belirgin çeşitlerin varlığı olgusu, her ne kadar türlerin oluşumu için başlangıç noktası olarak çok gerekliyse de, gene de bu, türlerin doğal durumda nasıl oluştuklarını, organizmanın bir parçası ile öteki parçası arasındaki ya da yaşam koşulları ile ya da organik bir varlık ile başka bir organik varlık arasındaki ilişkilerin böyle hayran olunası uyarlamalarının nasıl geliştiğini anlamamıza fazla yardımcı olmaz” (s.76) demiştir. İşte bu doğrudur. Darwin bu hayran olunası dehayı bildiği halde, hâlâ yaratıcı karşısındaki acizliğini unutup kendince, tutarsız oluşum izahları yapmaktadır. Yine Darwin hiç olmazsa haddini bilip bunu itiraf etmektedir. Darwinciler ise bunu da yapmamaktadır. Ayrıca aynı sayfada “yani kısacası her yerde örgelenmiş âlemin her bir yanında bu hayranlık verici uyarlamaları görebiliriz” der, haklıdır, dolaylı da olsa yaratıcıyı işaret eder.

b) Darwin, var olma savaşımı ve bireylerin kendilerine yararlı olan karakterleri muhafaza etmeleriyle evrim arasında direkt bir ilişki olduğunu söyler. Çevre şartlarının mutasyonların ani genetik değişimler meydana getirmesi haricinde, Darwin’in sandığı gibi yavaş yavaş bir değişim etkisi yoktur. Olduğu da hiçbir şekilde ispatlanmamıştır. Yani kuyruk kesmeyle, yavaş yavaş ya da hızlı, fare kuyruğu kısalmaz.

c) Darwin, “Ama doğal seçim daha ileride göreceğimiz gibi, her zaman etkinliğe hazır bir güçtür, doğanın yaptıkları da insanın yaptıklarının üstünde bir güçtür” (s.77) demiştir. Doğa ile insanı

karşılaştırmak pek de uygun düşmez ancak belli yönde bir seleksiyon söz konusu ise söylenenin tersine insan doğadan çok daha güçlüdür. Tabii burada insanın gücünü doğa gücünün bir parçası olarak nitelemek de mümkündür. O zaman bir itirazımız olmaz. Bir de tabii güçten ne kastedildiğine bakmak gerekir. Örneğin; kısa zamanda değişik çeşitler elde etme konusunda insan doğadan çok daha hızlıdır. Hatta gerekirse, mutasyon şartlarını bile yaratabilir. Eğer güçten kasıt, doğada var olan doğa şartları ise bu elbette ki insanın iradesinin dışına çıkar. Kendinin de ifade ettiği gibi Darwin doğayı zaman zaman yaratıcı yerine koyduğu için, tabiidir ki insanın da doğa tarafından oluşturulduğunu ileri sürecektir ve sürmektedir de ancak Darwin hiçbir zaman Doğanın kimin tarafından yaratıldığına cevap veremez, yani kendisi yaratılmaya muhtaç bir yaratıcıyı kim yaratmıştır?

d) Darwin, insanların, doğadaki varlıkların zaman zaman kıtlık çektiğini zaman zaman da bolluk içinde olduğunu ve bazı varlıkların diğerlerini tüketerek yaşadığını unuttuğunu söylemektedir. Bunu kimsenin unuttuğunu veya görmediğini sanıyam. Bu da yaratıcının sunduğu doğal dengelerin bir parçasıdır. İnsanlar kendi lehlerine doğal dengeleri değiştirmeye çalıştıkça, doğal dengeler bozulmakta ve insanlar bir felakete doğru sürüklenmektedir.

MECAZİ ANLAMDA KULLANILAN VAR OLMA SAVAŞIMI TERİMİ

Darwin, var olma savaşımı terimini genel anlamda kullandığını, bu terminolojinin yalnız bireyin kendi hayatı açısından değil döller açısından da önemli olduğunu ifade etmektedir. Darwin, aç kalan hayvanların gerekli besini sağlamak için birbirleriyle dövüş-tüklerini, bazı bitkilerin, bir milyon tohum verse de, bunlardan sadece birinin hayatını devam ettirebildiğini örnek göstererek, ökse-otunu da, elma ya da başka ağaçlara bağımlı olması açısından örnek göstererek, bunlarla savaşmasının mecazi anlamda olduğunu ifade eder. Ökse otları artınca bunların hayatta kalmak için birbirleriyle savaştıklarına yer verir. Kuşların da ökse otlarını oraya bu-
raya taşıdığını anlatarak, ökse otlarının varlığının kuşlara bağlı olduğunu belirtir “Demek ki daha büyük kolaylık sağlamak için genel var olma savaşımı terimini birbirleriyle karışan bu farklı anlamlarda kullanıyorum” (s.79) demiştir. Yani Darwin, var olma sa-

vaşımını hem olumsuz doğa şartlarıyla savaşıma, hem de birbirleriyle savaşıma olarak kullanmakta olduğunu ifade eder.

ÇOĞALMANIN GEOMETRİK ORANI

Darwin çoğalmanın geometrik bir biçimde olduğunu, bunun da doğal seleksiyona imkân verecek bir olgu ve ortam yarattığını vurgular. Kendinin de ifade ettiği gibi, Malthus'tan etkilendiği muhakkaktır. Malthus'un söyledikleri teorik olarak doğru şeylerdir. Ancak yaratıcı bunun olumsuz etkisini önlemek için başka denge unsurları yürürlüğe koymuştur. Bir balık milyonlarca yumurtayı bazıları yaşasın diğerleri ölsün diye bırakmaz hepsi yaşasın diye bırakır. Ancak doğal dengeler buna müsaade etmez. Bu sadece ilahi gücün ne kadar dâhiyane bir düzen kurduğunu gösterir. Ülkemizin Akdeniz sahillerinde deniz kaplumbağalarının yaşatılması için büyük çaba sarf edilmiştir ve hâlâ da sarf edilmektedir. Ancak belli bir bölgede çoğalan bu kaplumbağalar balıkçıların ağlarını parçaladığı için onların düşmanı haline gelmektedir. Balıkçıların 'kaplumbağaların hayatlarını kurtaralım derken bizim hayatımız tehlikeye girmektedir' demektedirler. Buna bir çözüm bulunmazsa bir müddet sonra balıkçılar bu hayvanları öldürmeye kalkacaklardır (şimdiden başlamamışlarsa). Doğanın birçok yerinde, canlı organizmalar arasında bu tip ölüm kalım mücadeleleri vardır. Bir kaplanın bir karacayı nasıl boğazladığını televizyonda seyrederken son derece üzülmürüz. Ama kendimiz hayvanları öldürüp etlerini afiyetle yeriz. Bizim canımız varsa, kaplanın ki de vardır. Ayrıca doğada sonsuz diyebileceğimiz kadar farklı şartlar vardır. Bazı şartlar çoğalmayı olumlu yönde etkilerken diğer bazıları da olumsuz yönden etkilerler.

ÇOĞALMADA ENGELLERİN NİTELİĞİ

a) Darwin, türün çoğalma eğilimine engel oluşturan nedenlerin çok karışık bir sistem olduğundan bahsederek, bu konuda çok bilgisiz olduğumuzu söylemektedir. Kendi gözlemlerine dayanarak en çok zarar görenlerin yumurtalar ya da genç yavrular, bitkilerde ise tohumlar ve genç fidelerin olduğunu söyler. Darwin yaptığı bir deneyle, bitkiler arasındaki rekabeti ve onların hayatta kalma mücadelesini açıklığa kavuşturmak istemiştir. Yaklaşık üç ayak uzunluğunda iki ayak genişliğinde yani 90 x 60 cm bir alanda

ekilen 357 bitkiden, 295'inin sümüklü böcek ve diğer böcekler tarafından tahrip edildiğini gördüğünü söylemiştir. Diğer bitkilerin de kendilerinden daha az dayanıklı bitkileri öldürdüğünü ifade etmiştir. Darwin başka bir denemeden bahsetmiş, "böylece yediye üç ayak (210 cm x 90 cm = 18.9 metrekare) büyüklüğündeki küçük bir çimenlikte biten yirmi türden dokuzu yok oldu, çünkü öteki türlerin istedikleri gibi özgürce büyümesine izin verildi" (s.83) demiştir. Yeryüzünde, yaklaşık 19 metrekare yerde, 20 farklı tür yetişirse, bu türlerin her birinden kaç adet olduğu da söylenmemiştir, bu türlere de yeterli besin ve su verilmemişse, bunlardan bir bölümünün ölmesi kaçınılmazdır. Burada esas olan toprağın kendisi ya da alanı da değildir, bitkilerin alabileceği formdaki besinler, su, ısı, güneş gibi şartlardır. Bu kadar küçük yerde yetişen 20 tür (muhtemelen bu çeşittir) tohumu, zaten orada var olmuş olabilir ya da oraya tesadüfen kuşlar tarafından getirilmiş olabilir. Bana Darwin burada doğruyu söylemiyor gibi geliyor. Çünkü Darwin kitap metninde devamlı biçilen ve hayvanlar tarafından otlanan bir çimenlikten bahsediyor, eğer bu doğruysa, bu 20 tür demek ki, orada yetişiyor, yani havadan gelmedi ve diğer türlerle birlikte yıllardır yetişiyor. Yok eğer bu türlerin tamamı orada zaten var olanlardan değil de örneğin kuşlar tarafından getirilmişse, bu gelen her tohumun her yerde yetişeceğini söyleyemeyiz. Birçok tohum çimlendikten sonra, ortam şartları elvermediği için yok olur, bu yok olma birbirlerini yok etmekten çok şartların uygunsuzluktan olur. Şimdi gerçek doğaya bakalım, doğanın neresinde, 19 metrekarelik bir yerde 20 tür bitki bulunur? Böyle durumlar mümkün değil denemez ancak yeryüzünün çok nadir yerlerinde böyle bir şey olur ki, bu da zaten bu kadar büyük yeryüzünde hiçbir önem teşkil etmez. Yeryüzünde bugüne kadar olduğu gibi, daha milyonlarca çeşide ya da türe yer vardır. Bunun delilleri de, kırsal alanlara çıktığımızda görülür. Biz burada Darwin'in rekabet ve birbirlerini yok etme konusunda söylediği % 100 yanlıştır diyemeyiz, ama doğruluğun oranının, bu evrende, bir kuşun öküz boynuzunda yarattığı ağırlıktan daha fazla ağırlığı olmadığını söylemeye çalışıyoruz. Bu da bir teorinin dayandırılması gereken esastan çok uzaktır.

b) Darwin, "Besin miktarı, söylemeye gerek yok, her türün çoğalmasının son sınırını doğal olarak belirler, ama daha genel olanı, bir türün bireylerinin sayısını besin sağlama güçlüğü değil,

bu bireylerin ne ölçüde öteki hayvanlara yem olup olmaması belirler” (s.83) demıştır. Başka canlılar tarafından tüketilme az ya da çok olabilir, bu da bir canlı popülasyonunu azaltabilir ya da çoğaltabilir, genellikle iki taraflı gider; biri azalırken diğeri çoğalır, iniş çıkışlar devam eder, doğada bu denge her zaman mevcuttur. Ama Darwin’e göre esas olan yok olmadır, bir canlının rekabet nedeniyle diğeri yok etme olasılığının ağırlığı (bazı özel durumlar hariç) öküzün boynuzundaki kuşun ağırlığından daha fazla değildir demıştik. Esas yok olma olayları, daha çok hastalık ya da yeryüzündeki felaketler ya da büyük değişikliklerden olur. Yaşama ve beslenme şartları kaybolunca o türler yok olabilirler. Sanırım buna en iyi örnek de dinozorlardır. Zaten Darwin’in dediği doğru olsaydı, dünyada diğerklerini boğazlayabilen bir iki tür kalırdı.

c) Darwin, “Bahçelerimizde bizim iklimimize çok iyi uyan ama yerli bitkilerle rekabeti sürdüremediği ya da bizim yerli hayvanlarımıza karşı koyamadığı için yerlileşemeyen bitkilerin sayısının çok büyük olması, iklimin öteki türlere yardımcı olmak suretiyle dolaylı bir biçimde etkiyi yaptığını açıkça kanıtlar” (s.85) demıştır. Bu cümleyi iyi not etmek gerekir. Zira bundan sonraki bölümlerde, Darwin, hep bunun tersini söyleyecek ve yeni gelenlerin eskilerini kovduğu ve onların yerlerini aldıkları çelişkisine düşecektir.

d) Darwin, bu bölümde, rasgele melezlemelerin hayatta kalma savaşında olumlu etkisi olduğunu ve akraba arasındaki melezlerinde olumsuz etkide bulunduğunu ifade etmiştir. Bu kendine döllen (buğday gibi) türlerde olmasa da, yabancı döllen (mısır gibi) bitkilerde aynen doğrudur. Bu basit bir genetik mekanizmadır, doğal seleksiyonla alakası yoktur.

VAR OLMA SAVAŞIMINDA HAYVANLARIN VE BİTKİLERİN ARALARINDAKİ KARMAŞIK İLİŞKİLER

a) Darwin, bu bölümde, var olum savaşında hayvanlar ve bitkiler arasındaki ilişkilerin çok karmaşık olduğunu ve bir kısmını kendisi bizzat gözlediğini anlatmıştır. Bazı hayvanların varlığının diğerk hayvanlara bağlı olduğunu anlatmıştır. İnsanların özel bir seleksiyon yapmadığı doğada, evcil hayvanların yeniden yabaniliğe

dönmediğini söylemiştir. Ancak diğer bazı hayvanların ya da böceklerin yok olması durumunda, bu hayvanların yeniden yabanlığa döneceğini iddia etmiş, bunlar arasındaki garip ilişkilere dikkat çekmek istemiştir. Olayların da her zaman birbirine benzemeyeceğini ifade ederek, sonuçta doğada hiçbir şey değişmiyormuş gibi görünebileceğini söylemiştir. Ayrıca haklı olarak, bilgisizliğimizden dolayı, olanları incelemekten öteye gidemediğimizi ifade etmektedir. Darwin, doğada bulunan hayvan ve bitkilerin ilişkilerinin karmaşıklığını başka örneklerle de anlatmak istemiştir. Bu konuda, bugün çok iyi bilinen, kedilerle farelerin, çiçeklerle böceklerin ilişkilerini anlatmıştır. Sınıflamada birbirlerinden çok farklı yerlerde bulunan hayvan ve bitkilerin birbirleri üzerindeki bağımlılığı anlatmıştır. Bunlar doğru tespitlerdir. Darwin, “Ancak bu savaşım, hemen hemen her zaman aynı türden olan bireyler arasında çok daha zorludur” (s.90-91) der. Genel ölçüler içerisinde, yok etme olayı Darwin’in söylediği ya da sandığı kadar olmasa da, aynı türün çeşitleri arasında bir rekabet ortamı olur. Ancak biz, yok etmeye yönelik illa da bir savaşım olacaksa, bu savaşımın farklı türler arasında birbirlerine karşı olabileceğine inanırız. Örneğin; fare-kedi, parazit-konak ilişkisi gibi.

b) Darwin, karışık tahıl bitkileri ekildiğinde en verimli ürün veren tahıl bitkisinin diğerlerine üstünlük sağladığını söylemiştir. “Örneğin birçok tahıl çeşidi bir arada ekilirse ve ertesi yıl bu birinci yılın ürünlerinden elde edilen karışık tohumlar ekilirse, toprağa ve iklime en uyan bu nedenle doğal olarak en verimli ürün veren çeşitler ötekilere üstün gelir, daha çok tohum üretirler ve sonuç olarak da birkaç yıl sonunda bütün öteki çeşitlerin yerini alırlar” (s.91) demiştir. Darwin, iklime ve toprağa en uyumlu olmayla, en verimli ve en döllek olma olaylarını birbirine karıştırmıştır. Bunlar çok farklı şeylerdir, yetiştiriciler bunu bilirler. Söyledikleri kendi teorisine uygun olabilir ama gerçek değildir. Toprak ve iklim karakterlerine göre değişir. Örnek vermek gerekirse, en verimli toprağı seven arpadır, en fakir toprakta yetiştirebilen çavdardır, ama soğuğa en az dayanıklı olan yulaf ve arpadır, bunlar arasında ortada kalan buğday, en çok yetiştirilen ve verimli olan tahıl bitkisidir. Sadece bilgi açısından bu saydığım buğdaygil bitkilerinin hepsinin ana kromozom sayıları yani $x=7$ 'nin katlarıdır (bu $n=7$ 'den farklı şeydir, 'n' daha ziyade yumurta, sperma ya da çiçek tozundaki kromozom sayılar için kullanılır), özellikle buğdayda, diploid ($2n=14$

veya 2x) tetraploid ($2n=28$ veya 4x) ve heksaploid ($2n=42$ veya 6x) tipleri mevcuttur. Bunlardan makarnalık olan buğdaylar daha ziyade $2n=28$, ekmeklik olan buğdaylar da $2n=42$ kromozomludur.

c) Darwin, doğadaki bitki ve hayvanların sayılarını sabit tutmak için özel itina gerektiğini aksi takdirde, birinin diğerlerinin yerini alacağını ve başlangıçtaki oranlarını muhafaza edemeyeceklerini ifade etmiştir. Başlangıçtaki oranları muhafaza edilebilir ya da edilemez ama varlıkları milyonlarca yıldır ya da yaratıldıkları andan itibaren muhafaza edilmiştir. Mutlaka çeşitli doğa ve diğer faktörler gereğince azalma ya da çoğalma, hatta yok olma olmuştur ama bu neredeyse hiçbir zaman birinin diğerini yok etme şeklinde olmamıştır. Eski, örneğin Mısır harabeleri ya da bulunan fosiller aynen bunu doğrulamaktadır. Bazı Darwinciler yok oluşun evrimin kanıtı olduğunu iddia ederler. Hatta buna örnek olarak da memeli hayvanların sayısında dinozorlaların yok olmasından sonra artış olduğunu iddia ederler. Önce şunu belirtelim. Yok oluşun ana sebebi evrim değil, büyük çevre değişiklikleri, hastalık vs. gibi olaylardır. Bunun Darwin'in söylediği, zamanla ve yavaş yavaş farkına varılmayacak değişikliklerle oluşacak evrimle ilişkilendirilmesi son derece mantıksızdır. İki olayın birbiri ile alakası yoktur. Memeliler dinozorlarlardan sonra ortaya çıkmışlardır ya da yaratılmışlardır. Eğer memelileri dinozorlalar yok ettiyseler, önce kendilerinden sonra var olan bu hayvanlara hiç hayat hakkı tanımamaları gerekirdi. Yani biz hiç memelileri göremezdik ve dinozorlara yem olurlardı. Kaldı ki dinozorlaların hepsi etcil değildirler. Eğer dinozorlaların memelilerin yiyeceklerini tükettikleri sanılıyorsa, bugün dünyada yaşayan büyük ve son derece obur hayvanların yanında aynı şekilde beslenen başka hayvanların olmaması gerekirdi ki, kanıtlar bunu göstermemektedir.

EN ÇETİN VAR OLMA SAVAŞI AYNI TÜRÜN BİREYLERİ VE ÇEŞİTLERİ ARASINDADIR

a) Darwin, "Doğa ekonomisinde aşağı yukarı aynı yeri tutan birbirinin yakını biçimler arasındaki rekabetin daha kıyasıya olmasının nedenini az çok kavrayabilmekteyiz, ama çok olasıdır ki hiçbir durumda, büyük yaşam savaşında bir türün başka bir türe karşı kazandığı zaferin doğru nedenlerini kesinlikle söyleyemeyeceğiz" (s.92) demiştir. Bu doğrudur. Doğada bildiğimiz konuların

çok fazlasını bilmemekteyiz. Bazen çok anlamsız hatta aptalca görünen bir şey veya olayın yaratıcı tarafından konulan ve korunan, ne kadar dâhiyane bir düzenin başlangıcı ya da sonucu olduğunu çok sonraları anlayabiliriz ya da hiç anlayamayız. Yalnız burada bir şeye işaret etmeden geçmek istemem; Darwin ilerilerde de göreceğimiz gibi, türlerin ya da çeşitlerin birbirleriyle rekabet olayına abartılı bir rol vermektedir ki, bu yanlıştır. Mutlaka, az da olsa, zaman zaman canlılar arasında rekabet olabilir ama bu rekabet sonucu illa da birinin diğerinin yerine geçtiği ya hiç görülmez ya da çok nadir hallerde olabilir, bu da varlık düzenini değiştirecek oranda olmaz.

b) Darwin, “Yukarıda söylediklerimiz çok büyük bir önemi olan bir sonuca götürmektedir bizi, şöyle ki, her organik varlığın yapısı, kendi beslenmesi, barınma yeri bakımından rekabet halinde bulunduğu bütün organik varlıkların yapısıyla ve gene kendisine av olan ve tehdidi altında bulunduğu ve korunmak zorunda olduğu varlıkların yapısıyla en temel noktalarla ama gene de kimi zaman en gizlide kalan noktalarla ilişkisi vardır” (s.92) demiştir. Darwin hayvanlardan ve bitkilerden bazı örnekler vererek söylediklerini kanıtlamak istemiştir. Örneğin; kaplanın dişleri ve pençesiyle, aslan üzerinde yaşayan asalağın bacaklarının ve kısıkaçlarının yapısı arasında benzerlik olduğunu, ifade etmiş daha da ileri gidecek, bunun bir doğa yasası olduğunu iddia etmiştir. Yani sanki kaplanla asalağının aynı atadan geldiğini bundan dolayı benzeştiklerini ifade etmek istemiş gibidir. Yoksa benzeşme başka nasıl olabilir? Burada da Darwin’in hayal gücünün ne kadar yüksek olduğunu görürüz. Darwin’in verdiği örneğin aksi binlerce örnek de verilebilir. İnsanla insan üzerinde asalak yaşayan bitin, ne kadar çok birbirine benzer ilişkisi olduğu ve aynı atadan gelmiş olduğunu iddia gibi bir şey.

c) Darwin, “ Böyle tasarımda, herhangi bir türe, başka bir türe karşı bazı üstünlükler sağlamaya çalışmaktan daha kolay bir şey yoktur, ama pratikte, ne yapacağımızı bilmemek, olasılıktan daha da fazla bir durumdur. Yalnızca bu bizi bütün örgenli varlıklar arasında var olan karşılıklı ilişkiler konusundaki bilgisizliğimize ikna etmeye yeterlidir” (s.94) demiştir. Bu sözler doğrudur. Zamanımızda da, çeşitli varlıklar arasında olabilecek ilişkilerle ilgili birçok çalışmalar yapılmakta ve her gün yeni şeyler öğrenilmektedir.

Ayrıca dilin kemiği yoktur, Darwin'in yaptığı yapılır ve neredeyse yeryüzünde yaşayan her canlı, direkt ya da dolaylı olarak, işimize gelip gelmediğine göre, başka bir canlıyla ilişkilendirilebilir. Ancak yeni öğrenilen her gerçek, insanların ne kadar daha çok cahil olduğunu gösterir ki, bu da ilahi gücün bir tecellisidir. Yani 'ne kadar çok öğrenirsen, o kadar çok cahilliğinin farkına varırsın' gibi.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

DOĞAL SELEKSİYON YA DA EN GÜÇLÜ OLANIN HAYATTA KALMASI

a) Darwin bu bölümde “İnsanın elinde ne kadar güçlü olduğunu gördüğümüz seçim ilkesi doğada da uygulanır mı?” sorusunu sormakta, “bu ilkenin çok etkin biçimde uygulandığını kanıtlayacağız” (s.95) demektedir. Darwin doğadaki bireysel değişikliklerin sonsuz derecede çok olabileceğini söylemiştir ki, bu doğrudur. “İnsan değişimleri ne üretebilir ne de önleyebilir, ancak ortaya çıkan değişimleri koruyabilir ve biriktirebilir” (s.95) demektedir ki, bu bugün için, doğru değildir. İnsan değişimleri üretebilir (örneğin; özel genetik mekanizmalar, mutasyon gibi olaylarla). Önleyebilir mi? Önleyebilir de ya da tamamen önleyemez ise suni tedbirlerle azaltabilir.

b) Darwin, “önemsiz değişimler, yani bireye ne yararlı ne zararlı olanlar, kuşku yok ki doğal seleksiyona uğramazlar” (s.96) demiştir ki, bu da yanlıştır. Seleksiyon denen bir şey varsa bu bütün karakterler için geçerli olması gerekir. Yoksa oluşan karakterler nasıl oluşmuştur diye sorulur. Bilindiği üzere, canlı varlıkların en güçlü olanlarının hayatta kalma şansının yüksek olduğu muhakkaktır. Ancak değişim ve seleksiyon sadece güçlü kalmaya yönelik olmaz, bazen de “defect-arızalı” dediğimiz karakterlere sahip canlılar bile dominant ve resesiflik durumuna ve diğer genetik faktörlere göre uzun nesiller boyu görülebilirler. Buna bir örnek vermem gerekirse; iki farklı göz rengi olan Van kedileri farklı göz rengi karakteri ile “defect” dediğimiz olumsuz karakterin genlerini birlikte taşırlar ama bu kediler, diğer dominant karakterli kedilerin yanında hâlâ varlıklarını sürdürürler. Bir örnek de insanlardan verelim, “down sendromlu” insanlar binlerce yıl önce de vardı şimdi

de vardır, böyle de devam edecektir. Bunların oluşma oranı toplumlara göre, binde 0.6 ile 1.0 arasındadır. Bu gibi fertler genelde (nadiren farklı durumlar olabilir) döl vermedikleri için kendi karakterlerini yavrularına geçiremezler ancak başka genlerin etkisi ya da etkileşimleriyle ya da çevre faktörleri ve etkileşimleriyle, zaman zaman kromozom fazlalığı (mutasyonu) şeklinde ortaya çıkarlar. Hiç döl vermeyen bireylerin popülasyonda varlıklarını sürdürmeleri, Darwin'in doğa koşullarına bağımlı, yavaş yavaş ve zamanla birikimi içeren bir evrim teorisi ile de zaten açıklanamaz.

c) Darwin, "Doğal seleksiyondan etkin ve tanrısal bir güç gibi söz ettiğim de söylendi; peki ama gezegenlerin devinimlerini düzenleyen çekimden ya da yerçekiminden söz eden bir yazarı kim eleştiriyor? Tartışmanın açıklığa kavuşması için kullanılan bu mecazi ifadelerin ne anlama geldiklerini ve neyi içerdiklerini herkes biliyor. Ayrıca doğa adını kişileştirmekten kaçınmak da çok güçtür; ama doğa deyince ben yalnızca büyük bir sayıdaki doğal yasaların düzenli ayarlı etkisini ve karmaşık sonuçlarını ve yasalar sözünden de bildiğimiz olgular dizisini anlıyorum. Bir süre sonra bu terimlerle içli dışlı olunacak ve bu yararsız eleştiriler geride kalacaktır" (s.96-97) demiştir. Darwin burada zaman zaman çıkmaza girdiğinde yaptığı gibi, doğadaki bütün düzenlemelerin tanrısal bir güçle yapıldığını söylemesinin kendisinin tanrıya inandığı gibi bir izlenim vermesinden rahatsız görünüyor. Yani hem inanıyor, hem inanmıyor görünümünde. Zaman zaman inanmış gibi görünmesini de, aynı şeyleri başkalarının da söylediğine yoruyor. Başkalarının başka konularda bu ilahi güçten bahsetmesini kendisinin de böyle bir şeyden bahsetmesine mazeret gösteriyor ki, bu gerçekten saçma sapan bir savunma. Buradaki çelişkiler yumağı da çok açıktır ve kendi kendisine düştüğü aczi gösteriyor. O yararsız dediği eleştiriler de hiç öyle değildir, aksine her gün bilim ilerledikçe daha anlamlı hâle gelmektedir.

d) Darwin, "Bu durumda, ne ölçüde olursa olsun bir türün bireylerini yeni çevre koşullarına daha iyi uyarlayarak onlara elverişli olan küçük değişimler kalıcı olma eğilimi gösterecekler ve doğal seleksiyon böylece yetkinleştirici çabasına başlamak için kullanacağı malzemeleri elinin altında hazır bulacaktır" (s.97) demiştir. Çeşitlerde genetik yapıya intikal etmiş değişimler, örneğin mutasyonla, yeni çevre koşullarına daha iyi uyarlanmasını sağlayabilir.

Bu çeşit sınırları içerisinde kalmak kaydıyla doğrudur. Doğanın bütün canlıları tamamen kuşattığı doğrudur. Ancak bu kuşatma ona herhangi bir yaratıcılık ya da bir türden diğer türe dönüşüm yetisi ayrıcalığını vermemiştir. Doğanın tamamı canlı ve cansızlara ortam sağlamak üzere yine bir yaratıcı tarafından yaratılmıştır ve yaratıcının inisiyatifinde hareket eder ve onun yasalarıyla sınırlanmıştır.

e) Darwin, “Bu yararlı değişimler olmadıkça da doğal seleksiyon bir şey yapamaz” (s.98) demiştir. Doğal seleksiyonlar sadece yararlı yönde olmaz, bazen de zararlı yönde olur. Dinozorların soyunun tükenmesi onların, kendilerini, içinde bulundukları olumsuz çevre şartlarına uyarlayamadığını gösterir. Dinozorların doğal şartlara adaptasyonu veya gelişmesi bir yana, soyları tükenmiştir. Bu adaptasyon ancak genetik karakterlerdeki yeterli varyasyonlarla mümkün olabilirdi. Bu varyasyon yeterli gelmediği için, doğal seleksiyon gerekli tahribatı yaparak soylarını tüketmiştir.

f) Darwin, “Çünkü bu ülkelerde oranın yerli türleri, oranın koşullarına tamamıyla uyum sağlamış olan sonradan gelme türler tarafından öylesine yenilgiye uğratılmışlardır ki, bu yabancıların kimilerinin kendi topraklarını geri vermemecesine ele geçirmelerine boyun eğmişlerdir. Yabancı türler her ülkede böyle birkaç yerli türü yenilgiye uğrattıklarından yerli türlerin bu istilacılara karşı daha iyi karşı koyabilmek üzere kendilerine daha yararlı bir biçimde değişime uğramış olmaları gerektiği sonucuna varılabilir” (s.98) demiştir. Darwin zaman zaman, bunun tam tersini söylemektedir. Yani, bugünde kabul gören, yerli çeşitlerin ya da türlerin, çevreye en iyi adapte olanlar olduğunu ve yabancılara geçit vermediğini ifade etmektedir. Çok nadiren de olsa, bazı türler için olduğu kadar, çeşitler için de, bir çeşidin veya türün diğerinin yerini alması söz konusudur. Ancak, genel bilimsel inanış bunun tersidir. Yani yabani dediğimiz çeşitlerin yörelerine çok iyi adapte olduğu ve dominantlıklarını ve homosigotluklarını hiçbir yabancı çeşit veya türe kaptırmadıklarıdır. Görünen birkaç örnekle, Darwin’in bir genelleme yapması doğru değildir. Doğadaki genel görünüm ve kanıtlar bunun tersidir. Kaldı ki, bunun Darwin’in sandığı gibi evrimle direkt bir ilgisi de yoktur.

g) Darwin, “Doğa ise en elverişli(en ehil) olanın doğal olarak saklanmasını ya da süreklilikte direnmesini bu adla, yani doğa

sözcüğüyle kişileştirmeme izin verilirse, yaşayan canlı için herhangi bir biçimde yararı olmadığı sürece görünüşlerle hiç uğraşmaz" (s.99) demiştir. Darwin burada ısrarla yaratıcı kavramından kaçmak istemekte ve yaratıcı yerine doğayı koymaya çalışmaktadır. Bundan da hicap duyduğu için "izin verilirse" gibi bilim adamlarının yadırgadığı bir acze düştüğünü ifade etmektedir. Kaldı ki söyledikleri de doğru değildir. Şöyle ki; doğadaki mevcut birçok çeşitteki değişiklikler mutlak bir yarara yönelik değildir. Mor çiçekli bir bitkiden sarıçiçekli bir varyetesi meydana gelmesinin bitkiye ne yararı olacaktır? Doğa bunlarla dolu değişimlidir?

h) Darwin, "Doğa canlı varlığın kendi yararı için seçim yapar. Doğa seçtiği karakterlere tam bir etkinlik sağlar, onların seçilmesinin anlamı budur" (s.99) demiştir. Bir önceki maddelerde açıkladığımız gibi bunun gerçekte alakası yoktur. Burada Darwin yine doğayı yaratıcı yerine koymuştur. Madem doğa o kadar akıllıdır; canlının kendisi için seçim yapar, memeli hayvanların memelerini ve sütünü de onlara yararlı olsun diye mi yaratmıştır. Siz kendi sütünden yararlanan kaç memeli hayvan gördünüz? Yoksa bu yaratıcı yerine konan doğa, gelecek kuşakları da mı düşünerek dâhiyane yaratılışlar gerçekleştirir?

i) Darwin, "Eğretileme yoluyla denilebilir ki, doğal seleksiyon, her an ve tüm dünyada en hafif değişimleri araştırır; zararlı olanları atar, yararlı olanları korur ve biriktirir; nerede ve nasıl olursa olsun fırsatını bulur bulmaz bütün uzuv kazanmış varlıkları organik ve inorganik yaşam koşullarına göre iyileştirmek için her yerde ve her zaman sessizce ve yavaş işler" (s.99-100) demiştir. Mübarek sanki doğa şartı değil, her şeye gücü yeten dahi bir tanrıymış ya da en azından, bilim adamıymış(!). Darwin'in bahsettiği değişimlerin tamamı, her ne kadar kendisi bunu çevre şartlarıyla ilintilerse de genetik varyasyonlardır. Bu değişimlerde Darwin'in sandığı gibi yavaş yavaş olmaz, birden olur. Yani ya vardır ya da yoktur. Fenotipte, değişikliğin olduğu jenerasyonda görülüp görülmemesi ya da gen frekanslarının popülasyonda değişip değişmemesi farklı mekanizmalardır.

j) Darwin, "Hiçbir durumda doğal seleksiyon böceğe zararlı olan değişimler meydana getirmez, çünkü o zaman tür sönüp gider" (s.102) demiştir. Bu doğru değildir, doğanın o kadar çeşitli etkenleri vardır ki, birine yararlı olan diğerine de zararlı olabilir. Do-

layısı ile kendisinin de zaman zaman söylediği gibi, o kadar çok nesli tükenen canlı vardır ki, onun için de 'doğal seleksiyon böceğe zararlı olan değişimler meydana getirmez' denemez.

k) Darwin, "Doğal seleksiyon yavru canlının yapısını ana-babasına göre, ana-babaların yapısını da yavruların yapısına göre değişikliğe uğratabilir" (s.102) demiştir. Hadi anladık, Darwin'in dediği nedenlerden olmasa bile, ana babada olan bir değişiklik yavruya intikal edebilir (genetik olarak) ancak yavruada olan bir yapı (modifikasyonun dışında) ana babanın süreklilik yani kalıtsallık arzedecek yapısına nasıl etki eder? Doğal seleksiyonun bunu yaptığını söylemek akıl dışıdır. Eğer Darwin yavruların ana babaya etkisini, ileride bunlar da ana baba olacak gibi değerlendiriyorsa, yavrunun çevreden elde ettiği bazı karakterler kalıtsal olamayacağı için, o da sonraki nesle geçmeyecektir. Ancak Darwin bu sonradan elde edilen karakterlerin de yeni yavrulara geçebileceğini varsaydığı için böyle yanlış bir düşünceye girmiş olabilir. Darwin zaman zaman türlerin başka türler yararına doğal seleksiyona uğrayamayacağı ancak kendi yararına seleksiyona uğrayabileceğini söyler. Bu kendine yarar karakterler, bir türün diğer türe dönüşmesini ya da başka türler oluşturmalarını sağlamaz. Kendisinin döl bırakma kabiliyeti olmayan ya da kalıtsal değiştirmeyi başaramayan bir krizalit ana babada nasıl değişiklik yaratacaktır?

l) Darwin, "Gerçektende biz, pek çok türün aynı çağda ve aynı ülkede değişimlere uğradığını ve iyileştiğini varsaymaktan çok uzak bulunmaktayız." (s.104) demiştir. Bu Darwin'in teorisini de çürüten doğrudur. Darwin'in evrim fikrini bir an doğru kabul edelim ve bir canlının örneğin; insanın değişimlerle bilmem kaç milyon yılda maymundan insana dönüştüğünü düşünelim, bu insan ya erkek ya da dişi olacaktır, diyelim ki erkek olsun. Aynı çağda, aynı zamanda, insan erkeğinin üreme yeteneğinin olduğu maksimum 50 yıl gibi, dünya yaşıyla mukayese edildiğinde, bir saniye bile olamayacak bir zamanda, insan erkeği, evrimle nasıl dişiye meydana getirecek de çiftleşip insani bir yaratık meydana getirecektir? Dişi ile erkek arasındaki, onlarca belki yüzlerce farklı, primer veya sekonder eşeyssel karakterler düşünüldüğünde, bunların aynı anda oluşacağını düşünmek mümkündür, ancak ihtimal sonsuzda birdir. Yani bilimsellikte yok olarak kabul etmek mecburiyetimiz vardır. Haydi, insan için bu imkânsızın olduğunu da varsayalım, ya diğer canlılar için?

EŞEYSEL (CİNSEL) SEÇİM

a) Darwin, “Yaban hindisinin göğsündeki tüy tutamının kendisine hiçbir yararı yoktur, bu tüylerin dişilerin gözünde bir süs gibi algılandığı da çok kuşkuludur, bu tüy tutamı evcillik koşullarında ortaya çıkmış olsaydı, bir garabet bile sayılabilirdi” (s.106) demiştir. Darwin burada yine çizmeyi aşmıştır. Aklıma 1950’li yıllardan sonra bir müddet insanlardaki bademciklerin, Darwin’in söylediği evrim kalıntılarından biri olduğu ve hiçbir işe yaramadığı sözde bilim adamlarınca deklere edildiği için, çocuklar doğar doğmaz bademcikleri de alınması geldi. Bunun nedeni de sonrada şişerek veya iltihaplanarak sorun çıkarmaması gösteriliyordu. Bilim adamları bunu hangi kıstasa göre deklere etmişlerdi? Bilgi seviyeleri buna müsait miydi? Elbette değildi. Sansasyonel bir şey bulduğunu söylemek için yaptığı bir araştırmanın yüz cephesinden belki birini kıstas alarak böyle bir varsayıma gitmişlerdi. Tabii detaylı araştırmalar bunun tamamen yalan (yanlış demeyeceğim) olduğunu ortaya çıkardı. Şu anda detaya giremem ama bildiği gibi, bademciklerin de çok önemli işlevler gördüğü ispatlandı. Sanki yaratıcı o sözde bilim adamları kadar düşünememişti. Darwin’de o bir tutam tüyün hiçbir yararı yoktur demektedir. Bunu hangi bilim kıstasıyla söylüyor? Şunu deseydi anlardık; “bu tüy tutamının bizim bildiğimiz bir yararı yoktur” veya “ bu tüy tutamının yararının olup olmadığı şüphelidir.” Ama “hiçbir yarar yoktur” deyip kesip atıyor. Bize göre bu da cehalet örneği. Uzun zamanlar zebranın da çizgilerinin hiçbir yararı olmadığı sadece süs olduğu söylendi. Şimdi bilim adamları o çizgilerin, ışığı yansıtması nedeniyle sineklere kovduğunu açıklamışlardır (dün 10.02.2012, BBC’de dinledim).

b) Darwin, “Doğa durumunda, örneğin bir yapısal anormallik gibi rastlansal bir sapmanın korunmasının bile sıradan bireylerle çaprazlanmalar sonucu kısa zamanda kaybolmaya eğilimli olduğunu görüyordum. Bununla birlikte, *North British Review*’ün (1867) değerli bir makalesini okuduktan sonra, tek başına ortaya çıkan değişimlerin süreklilik kazanabilmelerinin, az ya da belirgin olarak ortaya çıksalar bile, çok seyrek görülen bir şey olduğunu daha iyi anladım” (s.107) demiştir. Darwin’in burada söylediği şey genetik bilgisinin eksikliğinden dolayı, sanki çevresel şartların etkisiyle böyle durumlar ortaya çıkıyormuş gibidir. Hâlbuki, bugün-

kü bilgimizle, genetik olarak, bu nadir görülen olayların açıklanması kolaydır, buna ilaveten bu karakterlerle ilgili genetik kodlar kaybolmazlar nesilden nesile geçerler. Tezahür edecek genetik ortamı bulduklarında yeniden ortaya çıkarlar. Genelde çevreyle alakaları olmaz. Genelde dememin nedeni, çok düşük olasılıkla da olsa çevre şartları mutasyonlara neden olabilir. Bu bir türden diğerine geçişi sağlamaz ama aynı çeşit içerisinde değişiklik meydana getirebilir. Darwin, 108. sayfada, yukarıdaki makaledeki yazarın yaşamları boyunca 200 yavru veren bir çift hayvanı aldığını, çeşitli nedenlerden, bunun sadece ikisinin hayatta kaldığını kanıtlığını ifade etmiş, bu iki yüz yavrudan bazılarını iki katı bir yaşama şansı verilse dahi yine yaşamayacaklar ancak ikisi veya ona yakın bir yavrunun yaşama şansı olacakmış. Bunu da kanıtlamış. Nasıl kanıtlamış belli değil? Hatta "Bu açıklamaların doğruluğunun sorgulanamayacağını sanıyorum" diyor. Takdir edersiniz ki, söylenenlerin gerçekten bir ilgisi yoktur. Yani böyle genellemeler yapılamaz, bu tamamen içinde bulunulan yaşam koşullarına bağlıdır. Eğer koşullar elverirse 200 yavrunun tamamı da yaşayabilir. Ancak tabiidir ki, doğadaki şartlar evcillikteki şartlara uymayabilir. Yaşam şartları güç olabilir. Suni seleksiyonun doğal seleksiyonun yanında çok daha etkili olabileceğini, zaman zaman söyledik. Bunun nedenlerini de anlattık.

c) Darwin, "Bu durumda, değişim göstermiş olan birey yeni edindiği karakterleri noktası noktasına yavrularına geçiremeye de koşullar uzun zaman aynı kalmakta devam ettiği sürece, aynı biçimde değişim göstermeye doğru güçlü bir eğilimi aktarmaktan da geri kalmaz. Aynı belirli bir doğrultuda değişme eğiliminin zaman zaman, aynı bir türün bütün bireylerini hiçbir seçim söz konusu olmaksızın, aynı biçimde değişime uğramalarına yol açacak kadar güçlü olduğundan da hiç kuşkulanılmaz" (s.108-109) demiştir. Darwin'in bahsettiği değişim çevre faktörlerinden değil genetik faktörlerden ya da, varyasyonlardan gelen değişimdir. Daha önce de Darwin, çevre şartlarındaki değişimlerin, fertlere göre farklı etkileri olacağını iddia etmişti. Bu bir çelişkidir. Genetik değişimler yavaş yavaş olmaz, ya vardır ya da yoktur şeklinde olur. Takdir edersiniz ki, bir buğday tarlasında milyonlarca başağın aynı şekilde olması, yani benzer karakterleri göstermesi, doğa şartlarının aynılığından kaynaklanmaz, benzer genetik karakterler taşıdıklarından kaynaklanır.

d) Darwin, “Hayvan ve bitkilerin çoğunluğunun aynı yaşam bölgesinde, anayurtlarında kalmayı sevdiklerini ve oradan gerekli olmadıkça uzaklaşmadıklarını belirtebilirim” (s.109) demiştir. Bu genelde doğrudur. Özellikle hayvanlar içgüdüsel olarak böyle bir eğilim gösterirler. Bitkiler de anayurtlarında kendilerini daha rahat hissedebilirler ancak ana yurtları dışında da orijinal yerlerindeki kadar, hatta oradakilerden çok daha iyi yetişebilen türler ya da çeşitlerin yüzlercesi yakın çevremizde mevcuttur.

e) Darwin, “Yeni çeşit var oluş savaşımında başarılı olursa merkez bir noktadan çevreye doğru yavaş yavaş yayılır; etkinlik alanını durmadan genişleterek hiçbir değişikliğe uğramamış bireylerle sürekli savaşım halinde bulunur ve sonunda onları yenilgiye uğratır” (s.109) demiştir. Genetik biliminde genel bir kural vardır. Yabani çeşitlerin karakterleri sonradan oluşan çeşitlerin karakterlerinden daha baskındır. Kültüre alınan çeşitlerin yaygınlaşması normaldir ancak bu hiçbir zaman yabani çeşitlerin yenildiği veya kovulduğu anlamına gelmez. Dinozorları yok eden ve onun yerine geçen yeni çeşit ya da tür hangisidir?

f) Darwin, “En iri salgı bezleriyle donanmış çiçekler veren, dolayısıyla en fazla salgı salgılayan bitkilere böcekler daha sık gelirler ve çaprazlanma da daha sık gerçekleşir. Sonuç olarak bu bitkiler zaman içinde bütün öteki bitkilere üstün gelirler ve yerel çeşitler oluştururlar” (s.110) demiştir. Darwin döllemenin olabilmesi için birçok çiçek tozu olması gerektiğine inanırdı. Hâlbuki bir yumurta için bir çiçek tozu yeterlidir. Kaldı ki, bitkilerdeki bütün şartlar eşit olsa, iş bir salgı salmaya kalsa Darwin haklı olabilirdi, ama tozlaşma ve dölleme için o kadar değişik şartlar ya da olaylar vardır ki, Darwin bunlara bakmayı düşünmeden, birçok kez yaptığı gibi, tek bir olaydan genellemeye gitmiştir, bu yanlıştır. Bunun tam aksini gösteren binlerce bitki çeşidi vardır.

g) Darwin, “Çiçek tozu taneleri daha önceden düzenli olarak çiçekten çiçeğe taşındığından ve cinslerin birinden tam ayrılması işbölümü bakımından daha yararlı olduğundan, bu erkek dişi cinslerini ayırma eğilimi artan bireyler, cins ayırımı tam anlamıyla gerçekleşinceye kadar giderek daha çok üstünlük kazanırlar ve seçilirler” (s.111) demiştir. Bu yanlıştır. Aslında bana kalırsa kendine dölleklik yabancı dölleklikten çok daha üstündür (Darwin bunun aksini söylemek istiyor). Çünkü genelde, kendine döllenebilen bit-

kiler, yabancı da döllenebilirler, ancak yabancı döllen bitkiler genetik ya da başka nedenlerle kendilerine, ya tamamen ya da kısmen döllenemezler. Darwin'in bu söylediğinin ispatı zaten mümkün değildir, sadece genel düşüncesi içerisinde bir, olsa olsadır! Her hâlükârda, bu mekanizmalar birinin diğerine üstünlüğünü göstermez, içinde bulundukları şartlara göre biri ya da diğeri daha üstün olabilir ve yaratılıştan gelen farklılıkları oluşturur.

h) Darwin, "Böylece, bir çiçeğin ya da bir böceğin nasıl olup da, ister aynı zamanda ister ardı ardına olsun, yavaş yavaş değişikliğe uğradığı ve biri ya da öteki için elverişli ufak tefek yapısal sapmalar gösteren bütün bireylerin sürekli korunması ile en kusursuz biçimde karşılıklı olarak birbirlerine uyum sağladıkları anlaşılabilmektedir" (s.113) demiştir. Burada doğru olabilecek hiçbir şey yoktur. Zaten değişim de, Darwin'in dediği gibi, ne bir, ne de öte tarafta yavaş yavaş olmaz. Yani uyum sağlamak için yaratılmaları nedeniyle varlardır, yoksa var oldukları için uyum sağlamamışlardır. Yani konu yaratılış ve genetik varyasyon yapılarıyla ilgilidir.

i) Darwin, "Doğal seleksiyon ancak her biri korunan, yaşamda alıkonulan birey için yararlanılabilir olan kalıtsal küçük değişikliklerin saklanması ve biriktirilmesi yoluyla iş görür. Nasıl ki çağdaş jeoloji, derin bir vadinin çukurluğunu açıklamak söz konusu olduğunda bir tek tufanvari koca bir dalga varsayımına başvurma tavrını benimsemiyorsa doğal seleksiyon da aynı biçimde, sürekli olarak yeni organlı varlıkların yaratılıyor olması ya da onların yapılarında büyük ve ani değişimlerin meydana geldiği inancını ortadan kaldırmak zorundadır" (s.113) demiştir. Birinci cümlede söylenen, kalıtsal değişikliklerin (ister yararlı ister zararlı olsun) saklanmasının doğal seleksiyonda elbette ki rolü vardır. Çünkü canlı doğanın içindedir. Ancak bu Darwin'in söylediği gibi, bir kumbarada para biriktirir gibi olmaz. Darwin'in evrim teorisi ile de alakası yoktur. Tabii ki, daha güçlü canlıları oluşturacak genlerin bir araya geldiği bireylerin yaşama şansı daha fazla olacaktır. Doğal olarak bunların seçilmesi de normaldir. Yazlık olan buğdaylar kışın ekilirse, genetiğinde olan dayanıklılık yetersiz olduğunda, soğuktan donup ölürler, binlerce belki de milyonlarca yıl bunlar öyle kalmışlardır. Kışlık olan buğdaylar da, yazlık olarak ekilseler, sapa kalkmazlar ve başak vermezler. Onlar da milyonlarca yıldır böyledir. Hangisinin yararına hangisi seçilmiştir? İkiisi de vardır.

Canlılardaki değişikle jeolojide meydana gelen tufanvari olayları mukayese edersek, genetik değişikliklerin tufanvari mi yoksa değil mi olduğuna nasıl karar verilir bilemem ama bu değişiklikler adım adım değildir, ya vardır ya da yoktur. Yani bir anlamda küçük olsun büyük olsun tufanvaridir ya da ister küçük, ister büyük olsun, var olanın tezahürüdür denilebilir.

BİREYLERİN ÇAPRAZLANMASI ÜZERİNE

a) Darwin, “Bununla birlikte birçok erdişi vardır ki, kesinlikle birleşmek âdetinde değildirler, bitkilerin büyük çoğunluğu böyledir” (s.114) demiştir. Burada erdişi denenler erselik veya erkek ve dişi organı birlikte taşıyan bitkilerdir. Erdişi olmak veya kendine dökük olup olmamak tamamen kalıtsal bir özelliktir. Âdetle veya alışkanlıkla bir ilgisi yoktur. Ancak, Darwin zaman zaman, alışkanlık ya da adet kelimelerini açıklayamadığı genetik olayları için kullanmaktadır. Bitkilerin büyük çoğunluğunun da kendine kısır olduğu gibi bir genelleme yapmamak gerekir, yanlıştır.

b) Darwin, “Aynı çeşitten ama başka bir soydan gelme bireyler arasında bir çaprazlaşmanın, bu çaprazlaşmadan doğan kuşakları daha güçlü, dinç ve doğurgan kıldığını ve öte yandan yakın akrabalar arasındaki üremenin bu gücü ve doğurganlığı azalttığını kanıtlayan bir yığın olgu derledim, çok sayıda deney yaptım Bu kadar çok olgu doğada hiçbir örgelenmiş varlığın birçok kuşak boyunca kendi başına döllenmediğini, çok uzun aralarla da olsa zaman zaman başka bir bireyle çaprazlaşma zorunluluğunu duyan bir yasa bulunduğunu kanıtlamaya yeter” (s.114) demiştir. Darwin’in bahsettiği gibi, her yabancı döllenende değil ama bazı yabancı döllen bitkilerde örneğin; mısır gibi, kendine döllenmenin (inbreeding) bir yandan çeşitleri daha kararlı hâle getirirken, diğer yandan da diğer bazı karakterler bakımından zayıflattığı görülür. Mısır örneğinde; mısırların boyları kısılır ve verimleri düşer. Bu kararlı ama son derece zayıflamış gibi duran farklı, safkanlığa yakın varyeteler, kendi aralarında melezlendiğinde melez azmanlığı dediğimiz uzun boylu ve çok verimli çeşitler ortaya çıkar. Burada en iyi mısır verimini veya başka karakteri almak için hangi kendine döllenmiş varyeteleri birbirleriyle melezlemek gerektiği araştırmalarla saptanır. Bu durum çok eski çağlardan beri bilinir. Darwin’inde bu ya da benzeri bitkilerle ilgili gözlemler yapması

doğaldır. Ancak bu durum yukarıdaki “hiçbir örgelenmiş varlığın birçok kuşak boyunca kendi başına döllenmediğinikanıtlamaya yeter” sözünün doğru olduğunu ifade etmez. Tamamen yanlıştır. Öyle bitkiler vardır ki örneğin; buğday, malyonlarca senedir kendine döllenir ve yabancı dölleliğe ihtiyaç duymaz.

c) Darwin, “Partner’in ortaya koyduğu gibi, aynı bir dişicik başı üzerine bitkinin kendi öz çiçek tozu ile bir de başka türden bir çiçek tozu konsa, öz çiçek tozu yabancı çiçek tozunun etkisini geçersiz kılar” (s.115). Burada bir kere “başka türden” lafı yanlıştır. Genel bir kural olarak bir tür diğer türü zaten döllemez. Herhalde maddi bir hatadır. Bitkiye gelen yabancı çiçek tozunu, (aynı tür içerisinde olmak koşuluyla) kendi çiçek tozunun geçersiz kılması da doğru değildir. Belki bazı bitkiler için söylenebilir ama bu da bir kural olamaz, yanlıştır. Hele genetik olarak kendine kısırlık varsa hiç olmaz.

d) Darwin, “Kendi gözlemlerime dayanarak belirteceğim gibi, bir bitkinin kendi kendine döllenmesini kolaylaştırıcı hiçbir katkı olmaması bir yana, dişilik organının kendi öz erkeklik organından gelen çiçektozlarını engelleyen özel uyarlanmalar bile saptanır” (s.116) demiştir. Bu genelleme de yanlıştır. Bir kere kendine döllen bitkilerde, söylenenin aksine kolaylaştırıcı özellikler vardır. Örneğin; erkeklik organlarının daha iyi tozlaşmaya imkân verecek yükseklikte olması, yakın, aynı çiçekte olması, aynı zamanda olgunlaşmaları vs. gibi. Yabancı döllen bitkilerde, bitki çeşidine bağlı kalmak kaydıyla, fiziksel veya fizyolojik, az ya da çok engellemeler olabilir. Böyle bir durumu genelleme yapmak yanlıştır.

e) Darwin, “Aynı çiçeğin çiçektozu ve dişicik başı, çiçeğin kendi kendine döllenmesini güven altına alma amacıyla birbirlerinin yanında yer almış olsalar bile, bir dizi örnekte, birbirlerine ne kadar yararsız ve gereksizdirler!” (s.116) demiştir. Burada Darwin yine kendi kendisiyle çelişki içindedir. Bir kere Darwin’e göre bu kadar yararsız ve gereksiz olan şeylerin zaman içerisinde yok olması gerekirdi, böyle olmamıştır. İkincisi, Darwin sadece erkek ve dişi organların bir birlerinin yanında olmasını baz alarak birbirlerine ne kadar yararsız ve gereksiz olduklarına hükmetmiştir. Bu tek bir olumsuzluğa karşı olumlu olabilecek fizyolojik olayların tamamını ıskalamıştır. Örneğin; renk ve koku salan dişi çiçeklerin,

böcekleri cezp ederek, yanındaki erkeklik organına da gelmesini sağlaması bir yardım değimlidir? Yine bu bitkilerin birçoğunda, her ne kadar yabancı döllenen bitkiler kategorilerine girseler bile, hiçbir yabancı çiçek tozu etrafta olmadığında düşük yoğunlukta da olsa kendi çiçek tozlarıyla döllenebilme imkânları vardır ve bu sayede olağanüstü şartlarda nesillerini devam ettirebilirler. Darwin de diğer bazı insanlar gibi 'bilmediği veya anlayamadığı şeyi yok saymaktadır' yanlıştır, ne kadar bilinirse, o kadar bilmediğimiz anlaşılır. Yaratıcı böyle kurgulamıştır.

f) Darwin, "Bu, ayrı bir çeşidin çiçektozunun çiçeğin kendi çiçektozundan daha etkin bir bireyle çaprazlanmasının bitkinin yararına olduğu genel yasasına giriyor olmasından ileri geliyor olmalıdır. Tersine ayrı ayrı türler çaprazlaştığında, etki bunun tersi doğrultudadır, çünkü bir bitkinin kendi çiçek tozu hemen hemen her zaman yabancı çiçektozunun dölleme gücüne baskın çıkar" (s.117) demiştir. Burada hem yanlışlıklar, hem de çelişkiler vardır. Bir kere genellikle türler çaprazlanmaz. Çaprazlananlar da ileriki jenerasyonlara sürekli döl vermezler. Çiçeğin kendi çiçek tozu ile döllenesi konusu çeşitli dış etkenlere bağlı olabildiği kadar da bitkinin genetik karakteri ile ilgilidir. Bitkinin yararı veya zararı diye de doğanın koyduğu bir yasa yoktur. Yasa, yaratıcının koymuş olduğu sınırlayıcı, engelleyici veya teşvik edici kurallardır.

g) Darwin, "Bizim diyarlarda, her sınıftan ağacın çok kez bütün öteki bitkilerden daha fazla ayrı ayrı eşeyli olduklarını saptadım. Benim isteğim üzerine Doktor Hooker Yeni Zelanda'nın ağaçlarının, Doktor Asa Gray ise Birleşik Devletler'deki ağaçların bir listesini yapma inceliğini gösterdiler, sonuçlar öngördüğüm gibiydi. Bir yandan Dr. Hooker bu kuralın Avustralya'da uygulanmadığını bildirdi bana. Ama Avustralya'da ağaçların çoğunluğu çift eşeyli ise de aynı etki ayrı ayrı cinslerden çiçekler taşıdığı takdirde meydana gelir" (s.117-118) demiştir. Hiçbir tür ayrı ayrı cinslerden çiçek taşımaz. Aynı çeşit ağaçlar bir diyarda farklı diğer diyarda farklı eşeyli de olmaz, dolayısı ile Darwin'in öngördüğü de doğru olamaz. Darwin'in söylediği kural Avustralya'da değil hiçbir yerde mevcut değildir. Mutlaka her diyarda aynı tür ağaçlar, hatta bitkiler, hatta hayvanlar olacaktır diye bir kural da yoktur. Onunki sadece olsa olsa tahminidir ve bilimsel bir tarafı yoktur. Darwin, sayfa 118'de, doğa bilimcilerin bitki ve hayvanlarda, kimilerinin

tek eşeyli kimilerinin de çift eşeyli olmalarını çok garipsediklerini veya şaşırdıklarını ifade etmektedir. Sayfa 119’ da da “bütün erdiler zaman zaman çaprazlaşıyorlarsa da onlarla tek eşeyli türler arasındaki fark en azından işlevler bakımından çok önemsizdir” demiştir. Tek ve iki eşeyli olma durumu eski çağlardan beri bilinmektedir, yalnız bu konudaki bilimsel çalışmalar 17. yüzyılın sonlarına doğru ve 18. yüzyılda geniş olarak yapılmıştır. Doğa bilimcileri buna şaşırmaktan çok yaratıcının bunu böyle yarattığına inanmışlardır. Darwin, tek ve çift eşeyli bitkiler arasındaki işlevsel farkın da çok önemsiz olduğunu söylemektedir. Eğer Darwin genel döllerme olayından bahsediyorsa, bu bütün hayvan ve bitkilerde oldukça bir birine benzer, yani söylediği doğrudur. Ancak özelde, üremeden daha önemli olan ne olabilir ki? Darwin zaman zaman anlamadığı ya da izah edemediği hususların çok önemsiz olduğunu söylemektedir ki, yanlıştır ve bilimsel mantığa da aykırıdır.

DOĞAL SELEKSİYON YOLUYLA YENİ BİÇİMLER OLUŞMASINA ELVERİŞLİ KOŞULLAR

a) Darwin, “Şu da var ki, türe elverişli değişimler kalıtım yoluyla döllere aktarılırsa doğal seleksiyon ancak o zaman etkili olabilir” (s.119) demiştir. Darwin burada doğal şartlar ile oluşacak değişimlerin kalıtsal hâle gelmesinden bahsetmektedir. Tür oluşturmaya yönelik bir kalıtsal değişim olmayacağına göre, bu anlamda doğal seleksiyonun etkili olması olası değildir. Ancak tür karakterleri genetikdir ve her zaman dölden döle aktarılır.

b) Darwin, “Aynı bir ülkede, bir hayvan türünün iki çeşidinin, ister her zaman değişik bölgelere gidip gelsinler, ister çiftleşme zamanı her biri için başka başka olsun ve ister her çeşitten bireyler birbirleriyle çiftleşmeyi yeğlesinler, uzun zaman ayrı ayrı çeşitler olarak kaldıklarını kanıtlayan bir sürü olay sayabilirim” (s.120) demiştir. Suni olarak, çevirme melezlemesiyle bir çeşit diğer bir çeşide, bazı karakterleri koruyarak, kolayca döndürülebilir. Döllenmenin aynı çeşitler arasında ağırlıklı olduğu organizmalarda, çeşit karakterlerinin aynen korunması son derece doğaldır. Zira çeşide dışarıdan gen girmemektedir. Diğer bir deyimle çeşide dışardan ne kadar az gen girerse saflık o kadar uzun süre muhafa-

za edilir. Ancak çeşitlerin birbirleriyle melezlenmesi onların saflığını ortadan kaldırır. Aynı ayrı çeşitler olarak kalamazlar, artık melezdirler.

c) Darwin, “Çaprazlaşma doğada çok büyük bir rol oynar; çaprazlaşma sayesinde aynı tür ve aynı çeşit içinde tipler saf ve tek biçimli kalırlar. Çaprazlaşmanın etkisi, her döllenme için çiftleşen hayvanlarda kesinlikle daha güçlüdür; ama az önce gördük ki, bütün hayvanlar ve bütün bitkiler zaman zaman çaprazlaşırlar. Çaprazlaşmalar ancak uzun aralıklarla gerçekleştiği zaman çaprazlaşmadan oluşan bireyler, bitki ve hayvanların kendi kendini döllenmesinin sonucu olan bireylerle karşılaştırıldığında çok daha güçlü, çok daha doğurgandılar ve bunun sonucu olarak kalma ve türlerini yayma şansları daha büyüktür” (s.120-121) demiştir. Sanırım burada Darwin’in çaprazlaşmadan kastettiği yabancı döllenmedir. Çaprazlaşma tipleri hiçbir zaman, saf ve tek biçimli kılmaz, iki saf çeşidin sadece F1 melezlerinde melez homojenliği olur, saflık olmaz. Çaprazlaşmanın etkisinin her döllenme için çiftleşen hayvanlarda daha güçlü olduğunu söylemesinden neyi kastettiği tam belli değildir. Eğer F1’lerden, yani safların ilk döllerinden bahsediyorsa, doğru olabilir, zira melez azmanlığı söz konusu ise bu saflaşmış farklı çeşitler arasındaki melez sonucu olur, bundan sonraki döller ilkler kadar verimli olmaz. Uzun aralıklarla yapılan yabancı döllenmenin daha güçlü olduğunu söylemesi, “inbreeding” dediğimiz, uzun yıllar kendine döllenme sonucu safa yakın bir genetik yapıya sahip farklı canlıların melezlenmeleri sonucu ortaya çıkan melez azmanlığıdır. Melez azmanlığı olan canlılarda (her canlıda olmaz) gerçekten görünüm çok daha canlıdır. Ancak bu azmanlık sonraki jenerasyonlarda kaybolur ve ortalama bir değere dönüşür. Canlı kendine döllelse saflaşmaya doğru hızla gider.

d) Darwin, “Hayvanların sıralanmasında en alt katlardaki, cinsel yolla üremeyen çiftleşmeyen ve çaprazlaşmaları olanaksız olan organik varlıklara gelince bunlar ancak aynı var oluş koşullarında kaldıkları takdirde, soya çekim ilkesi gereğince ve alışıl-gelmiş tipten uzaklaştıklarında bireylerin mahvına yol açan doğal seleksiyon sayesinde karakterlerinin tek düzelikliğini koruyabilirler. Varlık koşulları değişirse, biçim biçim değişimlere uğrarsa, doğal seleksiyon, benzer elverişli değişimleri saklayarak, yalnız kendisi, değişime uğramış döllere karakterlerin tek biçimliliğini verebilir”

(s.121) demiştir. Tek hücreli bir organizmayı ele alalım. Binlerce yıl hiç değişmeden ya da bariz bir değişikliğe uğramadan üreyen bu canlının çevre şartları değişsin, hatta buna bitkilerden gerçek bir örnek verelim, buğdayda pas hastalığı vardır. Bunu meydana getiren tek hücreli bir mantardır. Bu hastalık bütün buğday bitkisini mahveder ve verim alınamaz ya da çok düşer. Bunun ilaçla yok edilmesi mümkündür ancak bu genellikle çok pahalıya mal olur, onun için biz genetikçiler elimizdeki binlerce çeşit buğday varyetesini kullanarak ya da yeni melezlemeler yaparak, bu pasa dayanıklı çeşitler elde etmeye çalışırız. Muvaffak olma şansımız çok yüksektir ama en iyi şartlarda, eğer hazır dayanıklı bir çeşit bulamazsak, yeni melezleme için en az 4-5 yıl beklememiz gerekir. Diyelim ki çalışmalarımız sonucunda, aynı çeşidin özelliklerini muhafaza ederek, pas hastalığına dayanıklı çeşidimizi elde ettik. Elde edilen bu çeşidi de yöre çiftçilerine tavsiye ettik ve ekmeye başladılar. Maalesef genetikçi olarak çok fazla sevinemeyiz, zira birkaç yıl passız bitkilerden yüksek verim aldıktan sonra, daha önce ürünü-müzü zarara uğratanın aynısı değil ama bir benzeri buğdayımıza yeniden musallat olur, bu kez de onunla uğraşmak mecburiyetinde kalırız bu böyle gider. Burada meydana gelen olay eski pas hücreleri arasında meydana gelebilecek genetik değişimler veya çevre şartlarından doğan mutasyonlarla yeni tiplerin ortaya çıkması ve buğday bitkimizin bu yeni çıkan pas tipine dayanıklı olmamasıdır. Burada meydana gelen olay, çok düşük seviyede olsa da, çok hücreli canlılar için de geçerlidir. Ancak tek hücrelilerde meydana gelen tek gen değişikliği, hatta "sistron" değişikliği, karakteri hemen ortaya çıkarmasına rağmen, çok hücreli canlılarda bu böyle olmayabilir, genellikle, etkisini fenotipte görmek imkânsız veya zor olabilir. Bu değişimler sonucunda Darwin'in varmak istediği sonuç, yani örneğin mantardan bir bakteri meydana gelmesi olmaz. Bu sadece bir mantardan başka bir mantarın meydana gelmesi olayıdır. Eğer doğa şartları Darwin'in söylediği gibi tek biçimliliğe doğru değişim sağlamış olsaydı, aynı şartlardaki bütün canlıların da tek biçimliliğe doğru bir gidişi olması gerekirdi. Bunun aksi olmakta ve tür içerisinde çeşitliliğe doğru bir gidiş olmaktadır.

e) Darwin, "Bununla birlikte ayrılmış (izole edilmiş) bölge çok küçükse, ister engellerle çevrili olduğu için, ister orada fiziksel koşulların çok özel olması nedeniyle, bölgede yaşayanların toplam sayısı da çok az olacaktır, bu da, elverişli yeni değişimlerin

ortaya çıkması şansını azalttığından yeni türlerin seçilmesi noktasında doğal seleksiyonun işlemini ve etkisini geciktirir" (s.122) demiştir. Bir canlı eğer hareketsiz ise zaten kendi izole edilmiş yerinde bulunacaktır (örneğin; bitkilerde polenler yayılır ancak yumurta hücresi sabit yerdedir). Onun çevre değişikliği şartları, beslendiği ve yaşadığı şartlarla zaten sınırlıdır. Dolayısı ile izole edilmiş şartlarda doğal seleksiyon az olur, izole edilmemiş şartlarda çok olur demek, tek tek bireyler düşünüldüğünde doğruyu tam olarak yansıtmaz. Doğal seleksiyonda genetik değişim esastır. Mutasyonla olacak genetik değişimler bireylerin bulunduğu şartlar içerisinde cereyan eder. Birey bir yerden diğerine taşınmadığı sürece zaten çevre şartları her bireye özeldir.

f) Darwin, "Zaman süresi, yalnızca elverişli değişimlerin ortaya çıkması için daha büyük bir şans anlamına geldiği için, doğal seleksiyonun nesnesi olmalarından sonra bu değişimlere birikme ve yerleşip sabitleşme olanağı verdiği için önemlidir" (s.122) demiştir. Darwin bunu türlerin dönüşümünde zamana çok fazla değer verdiği eleştirilerine karşı söylemiştir. Zaman bir türün diğerine dönüşmesinde hiçbir rol oynamamıştır. Yani türlerin birbirlerine dönüşmesinde ne birikme, ne de sabitleşmeye katkı sağlamıştır. Sadece zaman içerisinde, aynı çeşitlerde, genlere yansıyan olumlu veya olumsuz yönde değişimlerin olduğu muhakkaktır. Bu da yeni çeşitlerin ortaya çıkmasına veya mevcutların kaybolmasına neden olabilir.

g) Darwin, "Ayrıklaşma, yeni türlerin türemesine güçlü bir katkıda bulunur, buna karşı çıkılamaz; bununla birlikte, uzun dönemler boyunca süregitme ve büyük bir yayılım gösterme yeteneğindeki türlerin oluşumu söz konusu olduğunda, ben, açık ve geniş bir yörenin, çok daha elverişli olduğuna inanmaya yatkınım" (s.123) demiştir. Daha önce de bunun tersi yani ayrıklaşmanın seleksiyon işlemini ve etkisini geciktireceği söylenmişti. Burada ise güçlü bir katkıda bulunacağı ifade edilmektedir. Bir de nedense buna da karşı çıkılamayacağı vurgusu yapılmış. Burada eğer bir çelişki aranmıyorsa, Darwin, anladığım kadarıyla, izolasyon evrimi geciktirir ama olanları da iyice sabitleştirir anlamında söylemiş olabilir. İzolasyonun türlerin türemesine ne menfi ne de müspet bir katkısı yoktur. Zaten onun için de Darwin zaman zaman çelişkili anlatımlar içerisine düşmektedir.

h) Darwin, "Özet olarak şu sonucu çıkaracağım: küçük ve yitilmiş alanlar bazı bakımlardan, yeni türlerin oluşmasına çok elverişli olsalar da, büyük bölgeler, gene de değişimlerin daha hızlı gerçekleşmesine yardım ederler ve ayrıca da ki bu çok önemlidir, büyük bölgelerde türeyen yeni biçimler, daha o andan kendileriyle rekabet edenlerin çoğuna karşı üstün gelmiş olarak en hızlı yayılma gösterirler, bu da daha büyük sayıda yeni çeşitler ve yeni türler doğuracaktır. Demek ki, organik dünyanın durmadan değişen tarihinde en önemli rolü oynayanlar bunlardır" (s.123) demiştir. Organik dünyanın durmadan değiştiği bilinen bir gerçektir. Büyük alanlardaki değişim hızı ve miktarı yabancı döllenmiş organizmalarda elbette daha fazla olur. Bunun nedeni başka genotiplerle melezleme imkânının fazla olması, yani yabancı gen frekanslarının artması ve alternatiflerin çoğalmasındır. Ama bu değişim ya da yeni biçimler, her zaman tür içinde ve çeşitler arasındadır, bir türden diğer bir türe geçişte değil. Yani yaratıcı yaratırken sınırını da koymuştur. Oluşacak yeni tiplerin eskilerinin yerini alması konusuna gelince, bu herhangi bir genellemeye konu olamaz, ancak yeni oluşacak tiplerin (çevre değil, genetik faktörlerle) bulunduğu şartlara ne kadar adapte olmalarına bağlı kalır.

i) Darwin "son olarak, geçen zaman parçası, her adada yaşayan çeşitlere tamamıyla değişime uğramak ve kendini geliştirip yetkinleştirmek olanağı vermiştir. Daha sonra yeryüzünün yükselmesi sonucu adalar yeniden bir ana karaya dönüştüklerinde, yeniden çok güçlü bir savaşım başlamış olsa gerektir" (s.125) demiştir. Çevre şartlarının değişmesi, ister adalarda, ister ana karada olsun doğal seleksiyona etkili olacaktır bu şüphe götürmez. Bu değişimler ve melezlemeler evrimin türden türe geçiş ayağını oluşturmaz. Şartlara göre çeşitler içerisinde, azalma, çoğalma ya da çeşitlenme yönünden, ileriye ya da geriye doğru gidişler olabilir.

j) Darwin, "Doğal seleksiyonun çoğu kez son derece yavaş işlediğini kesinlikle kabul ediyorum. Hatta doğal seleksiyon, ancak, bir bölgenin doğal ekonomisinde boş yerler varsa ve bu boşluklar orada yaşayanların herhangi birinin birtakım değişimlere uğramasıyla daha iyi doldurulacaksa, bir işe yarayabilir" (s.125) demiştir. Yavaş veya hızlı göreceli bir kavramdır. Onun için doğal seleksiyonun yavaş işlediğini söylemek doğru değildir. Belki bazen daha hızlı, bazen de daha yavaş işler (Darwin'in anladığı anlamda

değil). Burada doğal seleksiyonun sadece bir boşluğu doldurması halinde işe yaradığını söyler, hâlbuki doğal seleksiyon işe yaramasa da olur. İşe yaramaktan kasıt, kalıcı olup olmaması ise bunu genetik yapı ile çevre şartlarının etkileşimi belirler. Bazen evrim açısından hiç işe yaramadığı söylenen karakterler de binlerce hatta milyonlarca yıl genetik olarak taşınır, devamlı veya zaman zaman genotip durumuna göre ortaya çıkar ya da değişir.

k) Darwin, “Ayrıca engellenmeyen (özgür) çaprazlaşma, çoğunlukla elde edilebilecek sonuçları çok geciktirir” (s.126) demiştir. Melezleme elde edilecek sonuçları neden geciktirsin ki? Bilakis farklılık yarattığı için çabuklaştırması lazım. Darwin’in burada anlatmak istediği, melezlemeler ve sonrasında yeni kararsız tiplerin ortaya çıkmasıdır. Darwin’e göre de bu kararlılığı geciktirir. Milyonlarca yıl içerisinde ne kadar geciktireceği soru işaretidir ama diyelim ki geciktirdi, bunun yeni tiplerin ortaya çıkmasını nasıl önleyebileceğini anlamak mümkün değildir. Darwin burada bir de daha önce söylediği, yabancı döllemelerin homojenliği artırdığını ifade etmek istemiş olabilir. Bu gerçekten de mümkündür, ancak o zaman da, Darwin’in ifade ettiği gibi, açık alanlarda ya da büyük alanlarda değişikliğin ve de evrimin daha çok olduğu fikri yanlış olur.

l) Darwin, “Bununla birlikte doğal seleksiyonun ancak çok yavaş, ancak çok uzun aralarla iş gördüğünü ve yalnız aynı bir bölgenin bazı sakinleri üzerinde etkili olduğunu kabul ediyorum” (s.126) demiştir. Bu Darwin’in evrim düşüncesine terstir. Doğal seleksiyon sadece bazı sakinler üzerinde etkili oluyorsa, etkili olmadığı sakinler ve onların karakterleri nereden gelmiştir ya da nasıl oluşmuştur?

m) Darwin, “Çağların birbiri ardınca akışı içinde doğanın seçici gücünün gerçekleştirdiği tüm örgelenmiş varlıkların birbirleri ile ve fiziksel var oluş koşulları ile ilişkilerindeki uyumlulukta ve güzellikte hiçbir sınır tasarlayamam” (s.126) demiştir. Katılmamak mümkün değildir. Darwin burada kendisini eleştiren bazı bilim adamlarının dediği gibi yaratıcıyı övmeye çalışmış ama yaratıcı lafını kullanmadan “doğanın seçici gücü” gibi tabiri kişileştirerek yaratıcının yerine doğayı geçirme gayretine girmiş ama yaratıcıyı tarif etmiş, hayranlığını ifade etmeye çalışmıştır. Bahsedilen güç yaratıcının ve kurallarının gücüdür.

DOĞAL SELEKSİYON BAZI TÜKENMELERE YOL AÇAR

a) Darwin, “Doğal seleksiyon yalnızca bazı bakımlardan yararlı olan ve bizzat bu yarar nedeniyle kalıcı olan değişimlerin korunması yoluyla etkin olur” (s.126) demiştir. Tabii ki bu da yanlıştır. Basit bir örnek verelim; insanlarda çeşitli göz renkleri vardır ve şimdi değil binlerce yıldır vardır. Hangi yararlar için bu farklı renkler süregelmiştir? Darwin hemen burada göz rengi karakterinin doğal seleksiyonla alakası yoktur, her nasılsa oluşan kalıtsal bir karakterdir diyecektir, ama böyle bir değerlendirmenin ne kadar bilimsel olacağı da ortadadır.

b) Darwin, “Gerçekten de yeni biçimler ortaya çıktığı ölçüde eski biçimlerin yokolmak zorunda olduklarını ileri sürebiliriz” (s.127) demiştir. Böyle bir zorunluluğun olması akıl dışıdır ve yanlıştır. Yeni biçimleri de olduğu halde, milyonlarca yıldır var olan organizmalar mevcuttur. Bunun yanında, ne yeni, ne de eski biçimleri artık yaşamayan geçmiş organizmalar da vardır. Birinin var olması için ötekinin yok olması diye bir şey olmaz, olsaydı dünyada, ya tek ya da birkaç tür canlı kalırdı.

KARAKTERLERİN IRAMASI

a) Darwin, “Çeşitler oluşma yolundaki türlerdir ya da kendilerine verdiğim adla yeni doğan türlerdir. Öyleyse, nasıl oluyor da çeşitler arasındaki küçük bir fark bizim türler arasında gördüğümüz büyük bir farklar durumuna gelene değin büyüyor? Doğada var olan ve aralarında çok belirgin farklar gösteren sayısız türün çoğu bunun sürekli böyle olageldiğini, sıradan bir şey olduğunu kanıtlamaktadır” (s.128) demiştir. Soru güzel ama cevap alakasız. Yeni meydana gelen aynı tür içerisindeki varyeteler (çeşitler) hiçbir zaman farklı türleri oluşturmaz. Çeşitler olarak kendilerini muhafaza ederler ya da başka çeşitlere kaynaklık ederler. Küçük farklar da hiçbir zaman tür oluşturacak büyük farklara dönüşmez. Kanıt dediği şey de, çeşitlerle türleri bir türlü ayıramayan ya da kasten ayırmayan Darwin’in, türlere bakarak olsa olsa böyle olmuştur, kabilinden bir yorumdur, gerçek kanıtlarla, sıradan ya da sıra dışılıkla hiçbir ilgisi yoktur.

b) Darwin, insanlar tarafından yapılan seçim sonucunda, elde edilen yeni çeşitlerin seçim şekli benzerlerinin, doğada olduğuna

inandığını, bunun da canlıların değişen şartlara kendilerini adapte edebilmek için farklı yapılara büründüklerini ve bu basit olay nedeniyle şartların oluştuğunu ve seleksiyonun devamını anlatır (s.128-129-130). Bu basit olayı çok geç anladığını ifade eder. Bunu da bir deneyle kanıtladığını ifade eder. Deneyi de; bir parselde tek bir buğdaygil bitkisi ekmiş diğer parselde de birkaç çeşit birden karışık buğdaygiller ekmiştir ve birkaç çeşit ektikleri tek çeşit ektiğinden fazla verimli olmuştur (verimden ne kastedildiği belli değil) ve bunu da kanıt olarak sunmuştur. Ayrıca değişimlerin canlıların doğada kalıcı yer edinme açısından olumlu yönde olabileceğini anlatır, bir aradaki farklı buğdaysı bitkilerin aralarındaki rekabet nedeniyle daha fazla ürün vereceğini söyler. Bu her zaman böyle Darwin'in söylediği gibi olmaz, ancak bitki türlerine göre olması da mümkündür. Bunun nedeni, Darwin'in zannettiği, yani bitkilerin birbirini boğazlaması ya da yok etmesi değildir. Her bitki türünün topraktan alacağı besinler bir birinden az ya da çok farklıdır. Aynı ya da benzer bitki çeşitleri hep aynı elementleri isteyeceğinden, birbirine daha çok rakiptir, en ideal şekilde gelişmesi için yeterli ortamı bulamayabilir, ancak farklı bitkiler bir arada olursa, her çeşidin isteği biraz farklı olacağından yerdeki elementleri değerlendirme şansları daha fazladır. Yine de bu her zaman böyle olmayabilir. Örneğin; çavdar bitkisi, özellikle zayıf topraklarda, arpa yulaf karışımından daha çok verim verecektir. Yani Darwin'in kanıt dediği şey sadece bazı haller için doğru olabilir, dolayısı ile kanıt sayılmaz, genelleme yapılamaz. Biz kendi yaptığımız verim denemelerinde, aynı türün varyetelerini aynı ortamda yarıştırtarak en iyi verimli çeşidi bulmaya çalışırız. Yani her varyetenin her farklı şartta verimliliği farklıdır. Ama hiçbir zaman arpa ile buğdayı verimlilik konusunda yarıştırmayız. Bu elmayla armudu toplamak gibidir. Sadece yem bitkilerinde, bazı karışımlar, beslenme değerleri ya da uyum sağlamaları açısından (buğdaygillerle baklagiller gibi) birlikte ekilebilirler. Doğada, çok nadir haller ya da suni şartlar dışında, bir bitki diğerini boğazlayacak ve yok edecek şekil ve yoğunlukta rekabette bulunmaz. Eğer bulunsaydı zaten bugüne kadar birlikte gelemezlerdi. Darwin'in yaptığı denemelerde de bitkiler, bırakın daha çok verimli olmayı, birbirlerini boğazlarlar yok ederlerdi.

c) Darwin, "Çok küçük bir alanda yaşayanlarda, özellikle içgöçe açık ve dolayısıyla bireyler arasındaki savaşımın çok kıyasıya olduğu çok küçük bir alanda yaşayanlarda her zaman büyük bir

çeşitlilik görmekteyiz" (s.131) demiştir. Buna, kendisinin, uzun yıllardan beri aynı koşullar altında kalan, yaklaşık 1,5 metre karelik bir çimenlikte, 18 cins ve 8 takıma ait 20, birbirinden farklı bitki türü olduğuna tanıklık ettiğini ifade ederek destek vermektedir. Bu da kendisiyle çelişkidir. Aynı Darwin, bitkilerden birisinin uzun yıllarda başka bitkileri kovacağını (özellikle benzer olanları) ve onların yerini alacağını defalarca ifade etmiştir. Çiftçilerin daha fazla ürün elde etmek için bizim nöbetleşe ya da nadas olarak nitelediğimiz ekim şeklini de buna bağlamaktadır. Hâlbuki daha önce de ifade edildiği gibi, nadasla fazla verimliliğin nedeni tamamen farklıdır, daha çok su birikimi ile ilgilidir (bunu daha iyi anlamak isteyenler, nadasın ne olduğuna ve neden yapıldığına baksınlar).

d) Darwin, bir yöreye gelen yeni canlıların, eskiden mevcutlara üstünlük sağlayacağı varsayımıyla (bazen de bunun tersini söylüyor), yerli olanların, yeni gelenlerle rekabet edebilmeleri için kendilerini değiştirmeleri gerektiği, bu değişimin onların yararına olacağı nedeniyle, farklılaşmaya neden olduğu varsayılmıştır (s.132). Sanırım yaşamlarını sürdürebilmek için, Darwin'in farklılaşmaya uğramaları gerek dediği olay, yöreye yeni gelen ve aynı çeşitten olan bireylerin eskileriyle (yabani ya da yerli tipler) melezlerinden meydana gelecek farklı tiplerdir. Şimdi çok basit görünen bu gerçek, o zaman Darwin tarafından farklı yorumlanmıştır. Darwin ayrıca yorum yaparak, Avustralya keselilerinin yeterince gelişmediği varsayımıyla (nereden çıkardığı anlaşılamamıştır), örneğin; Avrupa'daki geviş getiren, et obur ve kemirgen hayvanlara karşı fazla rekabet ve yaşama şansı olmayacağı kehanetinde bulunmuştur. Bu hayvanların belki de çok daha kötü rekabet şartlarında diğer hayvan ve bitkilerle birlikte, binlerce hatta milyonlarca yıl yaşayabildiği gerçeğini yok saymıştır.

AYNI ORTAK BİR ATANIN DÖLLERİ İZLERİNDE KARAKTERLERİN IRAMASI VE TÜKENME SONUCU OLARAK DOĞAL SELEKSİYONUN OLASI ETKİLERİ

a) Darwin, bu bölümde (s.133), doğal seçim ve ıraksamanın çok olması ve bunun yanında tükenmenin de olması nedenleriyle, türlerin nasıl üstün bir hâle geldiklerini anlatmaya çalışmıştır. Zengin bir cinsin türleri fakir bir cinsin türlerinden daha çok değişim gösterir demiştir. Yine en sık rastlanan ve en yaygın türler yer-

leşim alanları kısıtlı olan nadir türlerden daha fazla değişirler demıştır. Zengin cinsten kastı fazla türü olan cinslerdir. Darwin'in değişimden kastı zamanla bir türün diğer bir türe dönüşmesidir. Darwin çeşitlerle türleri kesin çizgilerle ayırmadığı için çeşitler arasındaki döllenmeler veya çevre şartları nedenleriyle oluşacak kalıtsal veya kalıtsal olmayan değişiklikleri türler arasındaki farklılıklar için de varsaymaktadır. Çeşitler arasındaki değişimler belli sınırlar içerisinde normaldir. Zaten ilk çağlardan beri buna itiraz eden yoktur. Ama bu değişimin hiç biri, bir türün, değişimlerin birikmesi yoluyla, diğer bir türe dönüşmesi biçiminde olmaz ve zaten dünyada bunun örneği de yoktur. Çeşitlilik o kadar farklıdır ki, bırakın çeşitler arasındaki değişikliği bir yumurta ikizleri arasında bile bireysel değişiklikler olur ve bu değişiklikler bireysel anlamda birikmeye değil farklı bir sonsuzluğa gider.

b) Darwin, yine bu bölümde bir diyagramla, bahsettiği değişimi açıklamaya çalışmıştır. Ağaç dalları gibi ayrışmalar çizmiş ve bunları örneğin 1000'er kuşaklık paralel çizgilerle kesiştirmiştir. Bir çeşitten yeni bir çeşit oluşması için 1000 kuşağa gerek yoktur. Genetik açıdan oluşturulacak belirli şartlarda 7-8 kuşak kâfidir. Ancak bir türün diğer bir türe dönüşmesi, milyonlarca değişik karakterleri nazara aldığımızda, bunların değişmesi hep Darwin'in istediği yönde olsa bile dünyanın yaşından kat kat fazla yıl gerektirir.

c) Darwin, yaptığı diyagramdaki ara sınıflarla ilgili olarak; "Genel olarak her ne kadar bugün var olan bu varlıklar aynı takım, aynı aileye ya da hatta aynı cinslere ait olsa da ara karakterleri temsil ederler" demiştir (s.141). Ancak bahsettiği ara sınıfların ne olduğu belli değildir. Söyledikleri iki şekilde anlaşılabilir, ya bir çeşidin diğer iki ebeveyninden meydana geldiğinden bahsetmektedir, buna göre, her yeni meleze bir önceki ebeveynlerin karakterlerini temsil eden ara tip olarak bakar ki, çeşit bazında buna bir diyeceğimiz olmaz. Ancak bunun dışında bir türün ya da cinsin ya da ailenin Darwin'in söylediği anlamda, diğer türlerin ara tiplerini temsil etmesi olası değildir. Yani her canlı varlık kendine özgü çeşit özelliklerine sahiptir ve bir türün temsilcileridir ancak hiçbir zaman ara çeşit ya da ara tür değildirler. Yaptığı diyagram mantıklı ama örneği ya da kanıtı olmayan, bir hayal ürünüdür.

d) Darwin, zengin bir grup bir başka büyük grubu yavaş yavaş yenilgiye uğrattır onun sayısını düşürür ve böylece onun de-

ğişme ve yetkinleşme şanslarını azaltır (s.141) demiştir. Bu deyim her birkaç sayfada tekrar edilmektedir. Darwin kitabında, kendi yaptığı bir denemeyle ilgili, 1,5 metre karelik bir yerde 20'den fazla çeşit yetiştigini ifade ediyordu ki, bu doğru olabilir. O zaman 1,5 metre kare yerde bu kadar çeşit varsa ve bu çeşitlerin sayısı da her gün artıyorsa, bir çeşit hayatını sürdürebilmek için kendine koca dünyada birkaç santimetre ya da metre karelik yer bulamayacak mıdır? diye sorulur. Mutlaka nesli tükenen çeşitler de olabilir. Bu nesli tükenme olayı her zaman birinin ötekini kovması şeklinde olmaz, olsaydı milyonlarca yıl aynı çeşitler, türler, cinsler vs. aynı yerlerde yetişmezdi. Bir tür diğer bütün türleri kovardı. Biz biliyoruz ki (bilimsel gerçek) türler içindeki çeşitler gittikçe azalmakta aksine artmaktadır. Tükenme olayı birinin ötekini kovma olayından çok, o yörede meydana gelen doğal veya dengeleri bozan olaylar veya hastalıklardan kaynaklanan bir durumdur. Bunun yaşanmış veya geçmişteki fosil örnekleri mevcuttur. Kimse ya da hiçbir başka yaratık, Urfa'nın Birecik ilçesine kamp kuran Kelaynak kuşlarını kovmuyor, aksine onların kalması ve üremesi için büyük gayretler de gösteriliyor, ancak bulundukları yaşam şartları eskisine göre farklı olduğu için, nesilleri gittikçe tükeniyor. Bunun nedeni avcılık, üreme alanlarında rahatsız edilmeleri, yaşam alanlarının değişmesi, beslenme alanlarında kullanılan zehirli tarım ilaçları vs.dir. Nuh peygamberin bereket sembolü olarak gemisine aldığına inanılan bu kuşların nesli, bahse konu nedenlerden dolayı, Avrupa'da 400 yıl kadar önce tükenmiştir. Şimdi de dünyanın diğer bazı yerlerinde tükenmek üzeredir. Darwin'e göre bu tür yok olduğunda bir ara tür olarak anılacaktır ama tükenmeden hangi türe dönüştüğüne dair hiçbir kanıtta olmayacaktır. Çünkü olması mümkün değildir. Ortada türden türe dönüşme ya da yeni bir tür oluşturma diye bir şey yoktur.

e) Darwin "Genel olarak her ne kadar bugün var olan bu varlıklar aynı takım, aynı familya ya da aynı cinslere ait olsa da çoğu kez, belirli bir ölçüde zamanımızdaki gruplar arasındaki ara karakterleri temsil ederler" (s.141) demektedir. Siz çeşitli benzerlikler nedeniyle canlıları gruplara ayırabilirsiniz, zaten böyle bir grupta da gereklidir. Ancak neden bir cins ya da tür diğer cinsin veya türün ara karakteri olsun, bunu anlamak mümkün değildir. Örneğin; bugün de birçok bilim adamı tarafından kabul edilen ve Darwin teorisine göre de önce dikotiledonlar ondan da gelişmeyle

monokotiledonların meydana geldiği tezi, Dünyanın en iyi sistematikçilerinden Adolph Engler (1844-1930) tarafından ters yüz edilmiş ve monokotiledonların daha ilkel olduğu varsayılarak sistematikteki yerini öylece almıştır. Her iki savı da destekleyen bilim adamları vardır. Yani Darwin'e göre buğdayın mı, yoksa arpanın mı, yoksa çavdarın mı, yoksa yulafın mı (bu söylemi artırabiliriz) ara karakterleri temsil eden tür olduğuna karar vermek imkânsızdır. Sun'i olarak bunların tamamının buğdaygiller altında toplanması, anlama, inceleme ve benzer özellikleri açısından çok yararlıdır.

f) Darwin, çoğalan gruplardan hangi grupların üstün geleceğinin bilinmediğini ve bunun kimse tarafından öngörülemeyeceğini ifade etmiştir (s.142). Buna örnek olarak da bugün, eskiden olan birçok grubun yok olmasını göstermiştir. Bu tabii ki bir çelişkidir. Hem hangi grubun nasıl değişeceği belli değildir diyeceksiniz, hem de aynı grupların yetkinleşmeye ve daha başka türler meydana getirmeye doğru değişeceğini ifade edeceksiniz.

g) Darwin, "Her ne kadar en eski türlerin ancak pek azı değişim göstermiş döller bırakmış olsalar da, gene de eski jeolojik dönemlerde de yeryüzü, hemen hemen bugün olduğu gibi bir sürü cins, familya, takım ve sınıftan türlerle meskûn bulunuyor olsa gerekti" (s.142) demiştir. Eski türler kendilerinden sonraki nesiller için döller bırakmış olabilirler, bu tabii ki aynı tür içerisindeki döllerdir. Hiçbiri, az da olsa değişmiş başka türler bırakmamıştır. Tür içindeki çeşitlenmeler artmıştır. Bunun neredeyse her tür için örnekleri vardır. Jeolojik değişimlerin biyolojik değişimler üzerine mutlak etkisi vardır, bunu kimse inkâr edemez. Ama bu değişimin Darwin'in anladığı anlamda evrim meydana getirdiğini de kimse söyleyememesi lazımdır, zira tek bir örneği ya da kanıtı yoktur.

ORGANLAŞMANIN OLASI GELİŞMESİ ÜZERİNE

a) Darwin, bu bölümde de daha önce söylediklerini tekrarlamakta ve doğal seleksiyonun sadece yararlı değişimlerin biriktirilmesi ve saklanması üzerine kurulduğunu ifade etmektedir. 'Organlaşmanın gelişim süreci' sözünden ne anlaşıldığı konusunda bilim adamlarının farklı düşündüklerini ancak kendisi için, örneğin omurgalılarda insana yaklaşan bir gelişmenin söz konusu olabile-

ceğini ifade etmiştir. Ancak burada da çelişki içerisinde olduğunu örneğin; asalak kabuklularda, olgunlaşan bir bireyin kendi larvasından daha yetkin olmadığını ifade etmiştir. Balıklarda ve diğer birçok canlıda da buna benzer olaylar olduğu için hangisinin daha yetkin olduğunun karanlıkta kaldığını vurgulamaktadır. Bitkilerden de örnekler vererek, durumun daha da karmaşık olduğunu ifade etmektedir. Fazla meydana gelen organlaşmanın da daha sonra geriye gideceğini ifade eder, buna da dumura uğramış olduğunu kabul ettiği organları örnek gösterir. Hâlbuki dumura uğradığını ve hiçbir işe yaramadığını sandığımız birçok organın çok yararlı işlere vesile olduğu bilimsel ilerlemelerle saptanmakta ve gereksizlik savı çürütülmektedir. Kaldı ki, herkesin bildiği ama bazıların hâlâ anlamak istemediği gibi, işe yaramaz denen organların oluşması da genetik bir mekanizmadır. Genetik karakterler morfolojiyi ve fizyolojiyi yönetir, bunun tersi değil.

b) Darwin'e göre, nasıl olup da, canlılar devamlı yükselme eğilimi gösteriyor, ancak ilkel canlılar hâlâ yerlerini koruyor, daha erginler ilkelerin yerini almıyor? Burada Darwin Lamark'ın yorumuna sarılmış ve onun basit ve yeni biçimlerin, sürekli olarak kendiliğinden üremelerle yaratıldığını varsaymasını delil olarak sunmuştur. Darwin ileride bilimin bunu gösterebileceğini ancak şimdi kanıtlanamayacağını ifade etmiştir. Kendi kuramına göre de anlaşılmakta hiçbir güçlük olmadığını, bu kez de, önceki söylediklerinin tersine, seçimin mutlaka ilerleyici olması zorunlu değildir şeklinde izah etmiştir. Yine yararlı olmayan tipler alt koşullarda kalır demiştir. Konu bu kadar basit değildir. Darwin bütün kuramını kendine göre, sonsuz yararlı değişikliklere dayamıştır. Şimdi sormak gerekir; dünyada ilkel denilen milyarlarca çeşit neden hâlâ ilkeldir? Hani daha gelişmişler bunları kovup yerlerini alacaktı. Kaldı ki o ilkel denen yaratıklar gerçekten de ilkel midir yoksa en gelişmiş yaratıklar mıdır? Bunun ölçüsü sadece insanla mukayese midir? Örneğin; insan bir parazittir, diğer canlıları öldürerek yaşar. Hiçbir başka canlıya ihtiyacı olmayan ve kendine yeterli birçok orgazma vardır. Acaba bunların hangisi daha ilkeldir? Ölçü nedir? Darwin de zaman zaman ilkel denen canlıları inceleyen bilim adamlarının, gördükleri mükemmellik karşısında hayretler içinde kaldıklarını ifade etmektedir.

c) Darwin, memelilerle, örneğin; balıkların bir birinin rakibi olmadığından birbirleriyle savaşa girmeyeceklerini varsayar. Ancak aynı teoriye göre, bunların ataları aynı olduğuna göre neden atalarından biri diğerini kovmamıştır?

d) Darwin, bazı ilkel tiplerde hiçbir değişiklik olmadığı için doğal seleksiyon da olmadığını ya da yeterli zamanın geçmediğini, dolayısıyla canlının aynı şeklini koruduğunu ifade etmiştir. Ya da yeniden bir gerileme olduğundan bahseder. Bunların ana nedenlerinin de bu canlıların gelişmelerinin kendilerine bir yarar sağlamayacağı nedeniyle gelişmenin olmadığını ifade eder. Tabii ki bu varsayım da yanlıştır. Hangi canlı vardır ki, daha çok yararlı bir gelişime istemez ya da adı üstünde yararlı gelişme ona yarar sağlamaz? Darwin son olarak bu bölümde Türlerin Kökeni konusunda hâlâ açıklanamayan pek çok noktanın bulunduğunu, bunun da bilgisizliğimizden kaynaklandığını ifade eder ki, doğrudur.

KARAKTERLERİN YAKINLAŞMASI

a) Darwin H. C. Watson'un kendisinin hep karakterlerin ıraklaşmasına önem verdiğini ancak bazı hallerde de karakterlerin yakınlaşması söz konusu olabileceğini ifade ettiğini söyler. Ancak cinslerin benzerliklerini böyle bir yakınlaşmaya yüklemenin fazla cüretkâr olacağını bildirir. Jeolojik buluntuların da bunu doğruladığını ifade eder. Bunun yanında da organlı canlıların biçimlerinin sonsuz sayıda karmaşık ilişkilere bağlı olduğunu, benzerliklerin de atalarının kalıtımına bağlı olduğunu söyler. Aslında bu söylediklerinin genetik ve karmaşıklıkla olan bölümü doğrudur. Şimdi sormak gerekir bu kadar karmaşık ilişkinin sistemli olarak bir araya gelebilmesi 4,5 milyar yılda nasıl olacaktır? Darwin'in de sonsuz dediği karmaşık ilişkiler yavaş yavaş ve birikmeyle nasıl olur?

b) Darwin, "yararlı (elverişli) yapı farklarının sayısı sınırsız görünmektedir ve dolayısı ile türetilecek olan türlerin sayısında da sınır olmayacak gibi görünmektedir" demektedir (s.148). Çevre şartlarının bu sınırsızlığı önlediğini de eklemektedir (yani tamamen sınırsız dese, o zaman birikimin ve kalıtsallaşmanın nasıl olacağı sorulacaktır). Darwin farklı türlerle farklı çeşitleri karıştırdığı ve değişim yönünden bunlar arasında hiçbir fark olmadığını söylediği için yanlıştır. Yaratıcı türler arasına bir sınır koymuş ancak

çeşitler arasına bu sınırı koymamıştır. Bu ne demektir? Darwin'in söylediklerinin aksine, ayrı türler farklılıklarını muhafaza ederken, aynı tür içerisindeki değişiklikler, genetik-çevre ve etkileşimler nedeniyle sonsuza gidebilecektir. Biz biraz daha cesurca davranırsak, "her birey kendi türü içerisinde bir birinden farklı ve kendine özgüdür" diyebiliriz.

c) Darwin, tükenmenin çok çabuk olacağını buna karşın yeni özgün tiplerin oluşmasının uzun zaman alacağını ifade etmektedir. Tabii böyle bir genelleme yapılamaz. Tükeniş çok kısa zamanda alabilir, çok uzun zaman da. Bu tamamen olumsuz çevre şartlarına bağlıdır. Bir türden başka özgün bir türün meydana gelmesi de olasılık dışıdır.

d) Darwin "Bir tür çok seyrelerse, akrabalar arası melezleme onun tükenmesini hızlandırıcı etki yaratır" (s.149) demektedir. Bu olay nadir de olsa, bazı yabancı döllen bitkiler için söz konusu olabilir, ancak doğada, yabancı döllen bir organizma, kendi veya akrabası erkek hücreyle döllenebilme imkânı kadar, yabancı hücrelerle de döllenme imkânına sahiptir. Olası bazı tükenmelerin de, çevre şartları düşünülmeden sadece böyle bir genetik şarta bağlanması (akrabayla döllenme) konusunu, her tür bazında, iyi incelemek gerekir. Bize göre bunun olasılığı çok azdır. Birisi de çıkar, seyreleme nedeniyle doğa şartlarından (toprak, su gibi) yararlanma daha fazla olacağından, çoğalma yeniden artar diyebilir. Bunun gerçekte doğrudan ilişkisi ve kanıtları da vardır. Bazen, birbirine bağımlı yaşayan türlerin birisi artınca diğeri azalır ya da bunun tersi olur.

e) Darwin, bazı başat türlerin diğer türlerin yerini alma eğiliminde olduğunu ve bazı araştırmacılar tarafından örneğin; Avusturalya'da ispatlandığını, bunun da her ülkede farklı tür ağırlıklarının oluşmasına neden olduğunu söyler. Bu hem çeşitler arasında hem de farklı türler arasında görülebilecek bir durumdur. Ancak bunun nedeni Darwin'in sandığı gibi farklı türeri meydana getirmeye yönelik değildir. Nadir de olsa, bazı canlılar, yeni geldikleri yerlerin ortamlarını değiştirerek, diğer canlıların yaşam haklarını engellemeye ya da azaltmaya çalışırlar ve muvaffak oldukları da olur. Örneğin, yeni gelenlerin ortamda diğer canlıların yeterli ışık almalarını önlemek, besinlerini tüketmek, yeterli oksijen almalarına mani olmak, çeşitli hastalıklara aracılık etmeleri vs. şeklinde

olabilir. Ama bütün türler için böyle bir yargıya varılamaz. Yani canlının amacı yeni yararlı bir tür yaratmak değil, kendi bencil hayatını en iyi şekilde devam ettirmektir.

f) Darwin, bu bölümün özet kısmında çevrede olan değişiklikler nedeniyle, yararlı olacak bir değişimin mutlaka bir öncekinin yerini alacağını ve yararlı döller bırakacağını tekrar etmiştir. Hâlbuki çevreden gelen ve kalıtsal olmayan değişiklikler, yararlı da zararlı da olsalar kalıtsal olmazlar. Bir koyunun ayağının bir nedenle topal edilmesi, bu koyunun topal yavru vereceğini göstermez. Kalıtsal değişiklik, genlerde (sistronlarda) meydana gelecek değişikliklerle olur. Ancak tabii ki, çevre şartları canlı genetiği üzerinde, DNA yapılarında yaratacağı mutasyonlarla etkili olabilir. Fakat aynı tip mutasyonların bir araya gelerek canlıyı yavaş yavaş etkileme olasılığı yok denecek kadar azdır.

g) Darwin, doğal seleksiyonun yetkinleri değiştirdiği kadar yumurta veya tohumu da değiştirebileceğini savunmaktadır. Bu yanlıştır. Esas kalıtsal olan değişikliklerin olduğu yer gametler veya tohum hücrelerinin kromozom yapılarıdır. Darwin eğer fiziksel ortamların gametler ve tohum üzerinde tahrip etme gibi, doğa şartlarından bahsediyorsa, bunun Darwin'in bahsettiği uzun dönemde oluşacak ve kalıtsal hâle gelecek değişimlerle alakası olmaz. Her doğa şartı kendine özgü etkileşim biçiminde etki yapar.

h) Darwin, bu bölümde tükenmenin nasıl olduğunu açıkladığını yazmaktadır. Hâlbuki tükenmelerin olması, Darwin'in savunduğu gibi yeni tiplerin meydana gelmesine yönelik değil, sadece çeşitler veya türler arasındaki çok nadir rekabet ortamının ama esasen, farklı çevre şartlarının oluşması ya da değişmesi nedeniyle.

i) Darwin, yine özet bölümünde “doğal seleksiyon az önce değindiğimiz gibi karakterlerin ıramasına ve daha az yetkinleşmiş ara biçimlerin tamamıyla yok olmasına yol açar” (s.51) demektedir. Böyle bir şeye dünyada gelmiş geçmiş gösterilecek bir örnek yoktur. Bahsedilen belki de binlerce veya milyonlarca ara biçimlere ne olmuştur? Hâlen yaşamakta olduğumuz dünyadaki bu ara biçimler nerelerdedir?

k) Darwin, “Türler birbirlerinden bağımsız olarak tek başına yaratılmış olsalardı bu biçim sınıflandırma açıklanamazdı” (s.152)

demektedir (sınıflandırmadan kast ettiği taksonomik sınıflamadır). Taksonomik sınıflama, çeşitli bilim adamları tarafından suni olarak canlıların gruplanmasına yönelik sınıflamalardır, dolayısıyla yapa göre değişebilir. Bunun yaratılışla uzaktan yakından ilgisi yoktur. Var olan her birey kendine özgüdür, bu bireylerin sınıflandırılmaları, başkalarına özgüdür. Her insan doğadaki her şeyi kendine göre, diğer insanlar ya da bilim adamları tarafından kabul görecektir ya da görmeyecek şekilde sınıflandırabilir.

1) Darwin, teorisindeki evrimi bir ağaca, dal ve yapraklarının oluşumlarına benzetmiştir. Hayal gücüyle bunları resmetmiştir. Bu arada da “jeolojik dönemlerde yaşamış sayısız türlerden ancak pek azı canlı ve değişim göstermiş döller bırakmışlardır” (s.153) demiştir. Günümüze kadar gelen varlıkların tamamının, yaratılıştan itibaren bir atası olmuştur. Her varlık da genetik karakterlerini atalarından almıştır. Dolayısı ile Darwin eğer tür içerisindeki değişimden bahsediyorsa, bu doğru olabilir, ancak bir türün başka bir türe değişim göstermesinden bahsediyorsa bu yanlıştır ve örneği hiç yoktur. Zamanımızda örnek diye sunulanlar da, sadece hayal edilen ya da uydurulan prototiplerdir.

DEĞİŞİM YASALARI

a) Darwin “Bazı bilginler, üretim sisteminin görevlerinden birinin, döllerini ana babalarına benzeyecek kadar bireysel farklar ya da bazı küçük yapısal sapmalar türetmeyi içerdiğini sanırlar” (s.154) demektedir. Sanma değil, bu doğrudur. Darwin değişikliğin varlık koşullarının değişmesinden meydana geldiğini söyler ki, bu Darwin’in söylediği anlamda yanlıştır. Darwin’in bahsettiği değişiklik, çevre şartlarının değişmesi ile birikme sonucu meydana gelecek değişikliktir. Çevre şartları mutlaka yaratacağı mutasyonlar dolayısı ile canlının genetiğine etkili olabilecektir ama bu bir birikme şeklinde değil münferit olarak meydana gelecektir. Bazı DNA parçaları diğerlerinden daha fazla değişikliğe uğrayabilir ancak bireylere ve her karaktere genel olarak baktığımızda, canlının her karakteri, hatta her nükleotid bazında değişme olasılığı çok azda olsa vardır. Bunun nasıl olduğu Biyoloji ve genetik derslerinde detaylarıyla anlatılır. Mutasyon olasılığının azlığı yanında aynı nükleotidde aynı yönde birden fazla mutasyon olma şansı da çok azdır. Darwin, koşullardaki değişikliğin hem bireylerin genel yapı-

sına, hem de organizmanın belli parçaları üzerinde etkili olduğuna inanır. Üretim sistemi aracılığıyla olan değişimlerin de dolaylı olduğunu vurgular. Yani ona göre koşulların ancak genetik yapıya etki etmesiyle, genetik yapı etkili olabilir ki, bu da yanlıştır. Tam tersidir ve organizmalar genetik yapılarına göre, koşullara uyar ya da uymazlar.

b) Darwin “Koşullardaki (örneğin iklim değişikliği, beslenme değişikliği vb.) gibi değişikliklerin ne dereceye kadar belirli bir biçimde etki meydana getirdiğini saptamak çok güçtür. Bu değişikliklerin etkileri, zamanın akışı içerisinde doğrudan kanıtlarla ortaya konulamayacak kadar büyüktür” (s.155) demektedir. Darwin hem büyük değişikliklerin olacağını, hem de zaman akışı içinde bunun görülemeyeceğini ifade ediyor. ‘Zaman akışı içinden’ ne anladığını bilemiyorum, ya yaşadığı zamanı ya da tüm zamanları kastediyordur. Yaşadığı zamanı kastediyorsa, bazı mutasyona uğramış değişiklikleri ya da genetik mekanizmalarla oluşan değişik tipleri görmek elbette mümkündür. Tabii bu birikme şeklinde değildir. Bütün zamanları kastediyorsa, söylediği şey doğrudur, zaten jeolojik bulgular da bunu göstermektedir. Ama bu doğru Darwin’in yanlışığını gösterir. Ayrıca Darwin’in söylediği, “Bu değişikliklerin etkileri, zamanın akışı içerisinde doğrudan kanıtlarla ortaya konamayacak kadar büyüktür” sözü pek anlaşılmamaktadır, hem değişiklik çok büyük olacak, hem de kanıtlanamayacaktır. Kanıtlanamayacaksa, büyük ya da küçük olduğu nasıl anlaşılacaktır.

c) Darwin, bazı canlılarda veya karakterlerde çevre etkisinin olduğunu, diğer bazı canlılarda veya karakterlerde de çevre şartları ne kadar değişirse değişsin, bir değişiklik olmayacağını ifade ederek “Bütün bu düşünceler, beni çevredeki koşulların doğrudan etkisine, kesinlikle bilmediğimiz nedenlerden ileri gelen değişebilirlik eğiliminden daha az bir ağırlık vermekten yana bir eğilim göstermeye itiyor” (s.156) diyor. Darwin burada, türlerdeki değişimin esasının, kendi teorisindeki gibi değil de, bilemediği bir nedenden olduğunu itiraf ediyor. Geçmiş bölümlerde bunun tersini söylemişti, ilerideki bölümlerde de göreceğimiz gibi, dönüp dönüp, yanlısını, yani doğa şartlarına bağımlı değişimin esas olduğunu, yani kendi evrim teorisinin doğruluğunu savunmaya devam edecektir.

d) Darwin, sadece var oluş koşullarının, değişimleri belirlemediğini, ama canlıların ayakta kalıp kalmamalarını belirlediğini söyler (s.156). Bu doğrudur ancak Darwin'in genel düşüncesine de aykırıdır, yani çelişki içindedir. İnsanın yapacağı seleksiyonda, değişikliği insanın belirleyeceğini ama doğal koşullarda ise doğaya en uygun olanın kalması nedeniyle insanın yaptığını doğanın yaptığına inanır. Doğada tabii ki değişen şartlar varsa buna uyabilenler kalır diğerleri yok olur. Bugünde bunu savunuruz. Ancak bu farklı karakterlerin zaman içerisinde nasıl biriktirildiğini açıklamaz. Ya da açıklayamaz. Çünkü böyle bir birikim yoktur, sadece, kalıtsallıkta olanların tezahürü vardır.

BEŞİNCİ BÖLÜM

DOĞAL SELEKSİYONDA UZUVLARIN KULLANILMASININ YA DA KULLANILMAMASININ MEYDANA GETİRDİĞİ ETKİLER

a) Darwin, doğal seleksiyonda kullanılmayan uzuvların durma uğrayacağını kullanılan uzuvların da daha çok gelişeceğini ve bunun da kalıtsallığa dönüşeceğini varsaymıştır. Buna örnekler göstermiştir, bir örnekte de, bazı adalardaki kuşların bu adalarda tehlike olmadığı için artık uçamaz hâle geldiklerini ve kanatlarının da iş görmez hâle geldiğini ifade eder. Bu durum, aynı adada neden kendilerine düşman bir yaratık olmadığı halde yüzlerce çeşit uçan kuşun olabildiğini açıklayamaz. Ya da aynı adalarda genellikle karada yürüyen ama gerektiğinde de uçabilen başka kuşların nasıl oluştuğunu da açıklayamaz. Kaldı ki, uçmak ya da uçamamak genetik bir karakterdir. Uçabilmek de her zaman, beslenme ve diğer gerekli yaşam koşulları için uçamamaktan daha yararlıdır.

b) Darwin, deve kuşunun düşmanlarının çok olması nedeniyle kanatlarının olmasının çok yararlı olacağını ama kendini tekme atarak koruduğunu ve kuşaklar boyunca çok büyümesi nedeniyle kanatlarının ağırlığını taşıyamadığını söyler. Tabii bu var olan bir şeye yakıştırmadır. Yaratılan her canlı için sahip olunan peşin fikre göre, istenilen yönde böyle yakıştırmalar yapılabilir.

c) Darwin, pislik böceklerinde erkeklerinin çoğunda arka ayak kemiklerinin bir işe yaramadıkları için kırılmış olduğunu, bu ve benzeri böceklerde bunun henüz kalıtsal hâle gelmediğini ifade eder. Yüzlerce ve belki binlerce jenerasyonda aynı kalan bu karakterin neden hâlâ kalıtsal hâle gelmediğini sorması gerekirken, “bu rastlansal sakatlıkların kalıtsal olduklarını olumlayacak durumda

değiliz henüz” (s.157) diye geçiştirmiştir. Zaten kalıtsal hâle gelmeyecektir ve bu da kendi teorisini çürütmesi için yeterlidir. Darwin türlerde bazı kemiklerin güdük kalmasını kalıtsal değil de kullanmama nedeniyle olduğunu söylemiştir, bu doğru olsa bile, kalıtsal yapıda bunun gelişme potansiyeli mevcuttur.

d) Darwin, pislik böceklerinin küçük olan kanatlarını, denize sürüklenme ve yok olmak için yeterli olacağını ama şayet kanatlar gelişmiş olsa bunları iyi kullanıp denize düşmeyeceğini ifade eder. Kanatsızların da karada kalıp yine denize düşmeyeceğini söyler. Bunu kıyıya yakın batan bir gemide, iyi yüzücü denizde kendini kurtarır, kötü yüzücü ölür, hiç yüzme bilmeyen batan gemiye tutunarak kurtulur olarak ifade eder. Bunun için öyle bir hayal kurar ki, hem gemi batacak, hem de bir bölümü karaya oturacak ve insanların tutunmasına ve kurtulmasına neden olacaktır. Neyse, bu sadece bir benzetmeymiş!

e) Darwin, yer altında veya mağaralarda yaşayan köstebek gibi canlılarda gözün bir yararı olmayacağı için gözlerin kör olduğunu söylemiştir. Bunun yanında “Gözün her ne kadar yararsız da olsa karanlıkta yaşayan bu hayvanlara zararlı olacağı varsayımını ileri sürmek güç olduğundan bu organın bulunmayışı kullanılmama nedenine bağlanabilir” (s.159) demiştir. Gerçektende gözün bir canlıya ne zararı olabilir? Köstebekler ve diğer karanlıklarda yaşayan canlılar hiç değilse zaman zaman yeryüzüne çıkarlar. En azından göz onlara o zaman lazımdır. Canlılara karanlıkta da görmenin lazım olmadığını kim iddia edebilir? Bu durumlarda yaratıcı, görme yerini alabilecek bazı sistemler geliştirerek yaşamın mümkün olmasını sağlamıştır. Sonuç olarak, gören bir gözün olmaması, yararlı olup olmamaya alakalı değildir. Kullanıp kullanmamaya gelince, hayvanın gözü kör olduğu için gözünü kullanamaz, kullanamadığı için gözü kör olmamıştır. Örneğin; lağım farelerinin gözleri kör değildir. Hiç kullanılmayan, ancak başka bilinen ya da bilinmeyen yararları nedeniyle (örneğin fizyolojik) mevcut birçok organ vardır. Bunlar hep olmuşlardır.

f) Darwin, yaratılış teorisine göre, Avrupa ve Amerika’da yaşayan kör hayvanların birbirlerine benzemeleri gerektiğini, ancak bazı bilim adamlarına göre de böyle bir benzeme olmadığını ve değişimlerin aynı yöre içerisinde lokal olarak birbirinden bağımsız olduğunu ifade eder. Kendisinin de katıldığı görüşe göre, gören

hayvanlar yavaş yavaş mağaraların derinliklerinde yaşamaya başladıkça görme yetilerini kaybetmişler ve sonunda kör olmuşlardır. Tabii bahsedilen yarı gören hayvanlar yani geçiş türleri ortada yoktur, hiç de olmamıştır. Bunun yanında, diğer duyu organları gelişerek körlüğün açığını kapatmıştır. Bunun Darwin'in teorisi ile mantıklı açıklaması yoktur. Eğer göz gerekmiyorsa, neden onun açığını kapatan duyargalar gelişiyor? Mesela bazı hayvanlarda olduğu gibi, gözler karanlıkta hem de aydınlıkta görececek şekilde de gelişebilirdi. Tabii mantıklısı da buydu. Darwin'e göre, evrimle ilgili gelişme yararlıysa ya da avantajlıya göre olur, geriye doğru olmaz. Yani gören hayvan hayatını daha iyi idame ettirmek için neden daha da gelişeceğine, yavaş yavaş kör olsun? Şu soruyu da sormak gerekmez mi, aynı tür hayvanların çeşitli derecelerde gören çeşitleri, en azından fosiller içerisinde bulunması gerekmez miydi?

g) Darwin "o bilinen bağımsız yaratılış varsayımında mağaraların kör hayvanları ile anakaranın öteki sakinleri arasındaki hissimlik ilişkilerini rasyonel bir biçimde açıklamak kolay olmaz" (s.161) demektedir. '*Bathysica*' böceğinin kör bir türü gölgelik yerlerde yaşamaktadır. O zaman bunun mağaralarla ya da yeraltı yaşamla ilgisi olmaması gerektiği ancak bu böceğin karanlık mağaralarda doğal olarak yaşayabileceğini söylemektedir. Ancak bu tür mağaralarda değil yeryüzünde yaşamaktadır. Darwin bunun ızahını yapamamaktadır. Sadece karanlık yerlere adapte olabileceğini varsaymaktadır. Belki de hiçbir zaman adapte olamayacaktır ya da olabilseydi zaten orada da yaşardı. Darwin, yaratılış anlayışının, her lokasyon için aynı tür çeşitlerinin ayrı ayrı yaratıldığını varsaymak olduğunu, zaman zaman tekrar ederek, eleştiriler yöneltmektedir. Bu doğru değildir, kimse de bunu iddia etmez. Mantıklı olanı yaratıcının, yarattıklarını, tek bir yerde, çeşitli varyasyon ve adaptasyon kabiliyetleriyle birlikte yarattığıdır. Darwin'in de kabul ettiği gibi tek merkezden dağılım, bilinen ya da bilinmeyen çeşitli yollarla olmuştur.

h) Darwin, yukarıda bahsi geçen mağaralarda rekabetin çok az olacağı nedeniyle soyu tükenmiş varlıkların oralarda daha fazla olmadığına şaşırdığını ifade eder. Ben de Darwin'e şaşırdım. Darwin, herhalde hiç olmamış, geçiş türlerinin bu mağaralarda olmasını da hayal ediyordu. Ama yok! Jeolojik bulgularda da yok!

İKLİME ALIŞMA

a) Darwin bu bölüme “Bitkilerde alışkanlıklar kalıtsaldır” (s.162) diye başlamaktadır. Darwin’in alışkanlık diye söylediği zaten kalıtsal karakterlerdir. Bilindiği gibi bu hayvanlarda da böyledir. Ancak, örneğin; hayvanlarda gerçek alışkanlıklar, yani sonradan kazanılan karakterler kalıtsal olmaz. Darwin, bitkilerin çeşitli iklim şartlarına alışabileceğini, kısıtlı şartlarda yaşayan bitkilerin, kısıtlı şartlarda olmalarının nedeninin iklim farklılığından değil, başka canlılarla yaptıkları savaşım nedeniyle olduğunu ifade etmiştir. Bizce bu doğru değildir. Bitki genetiği ve adaptasyon konusunda uzun yıllar çalışmış bir kişi olarak, bir yöreye getirilen yeni genetik tiplerin adaptasyon durumları incelendiğinde, örneğin; yüksekliği 2.000 metreye yakın olan Erzurum’a, ağırlıklı olarak ABD’den, daha önce hiç yetişmemiş, kısa dönemli, şeker ve silaj mısırları getirttik, gördük ki, en önemli sınırlayıcı faktör iklimdir. Erzurum’a mısır yanında buğday, arpa, çavdar vs.de getirtmiştik. Buğday, arpa ve çavdarın ana vatanı ülkemiz olduğu için gelen bazı çeşitlerin, Erzurum şartlarına kolayca adapte olabileceğini düşündük. Ama mısır için böyle düşünmedik. Zira daha önce Erzurum’da yetiştirilen yerli ya da dışardan gelmiş mısır çeşidi yoktu. Dışarıdan gelen çeşitlerden adapte olanları seçmek çok kolay olmadı ama seçebildik. Burada düşündüğümüz Darwin’in söylediği gibi, mısırın başka mısırlarla ya da türlerle rekabet halinde olacağı ve kovulma riski olduğu hiç değildi. Toprak karakterleri de aşağı yukarı birbirine benzer olduğundan ya da yapılacak işlemlerle elverişli hâle getirilebileceğinden, bu da pek fazla düşünmediğimiz konu oldu. Ama en önemlisi iklim ve özellikle ergin bitki elde etmek için gerekli toplam ısı miktarının sağlanıp sağlanamayacağı konusu olmuştur. Yani bizce iklim yetiştiricilikte bir numaraya oturtulması gereken bir konudur. Doğal şartlarda bu daha da önemlidir. İklimde uyup uymama da genetik yapıyla sınırlandırılır. Daha da önemlisi, iklim karşı gösterilecek tolerans miktarı da yine kalıtsal yapı tarafından belirlenir. Bir örnek vereyim; ekmeklik olarak Orta Anadolu’da yetiştirilen “köse(220/39)” adıyla anılan bir buğday çeşidi vardır. Bu çeşit fizyolojik olarak yazlık olmasına karşın kışlık olarak da ekilebilir. Soğuğa karşı oldukça toleranslıdır. Ekmeklik kalitesi yüksek bir çeşit olduğundan, gerek Orta Anadolu’da gerekse Anadolu’nun diğer bölgelerinde geniş ekim

sahaları vardır. Ancak kışın soğuk geçtiği ve özellikle karın az yağması nedeniyle, kar örtüsü olmayan yerlerde, soğuk geçen kıştan çok zarar görür. Verim azalır hatta tamamen yok olabilir. Bu riske rağmen Anadolu köylüleri bu çeşidi çok severler ve ekerler. Fizyolojik kışlık veya yazlık olma kalıtsal bir olaydır. Darwin yaşıyorsa, benim verdiğim örneğe “mal bulmuş mağribi” gibi sarılıp işte ben demiştim alternatif olan çeşitler (hem yazın hem de kışın yetiştirilebilen) ara bitkilerdir diyebilirdi. Hâlbuki bu bir çeşit karakteridir. Alternatif dediğimiz çeşitler, biyolojik yazlık çeşitlerin kışa daha çok dayananlarıdır. Biyolojik yazlık ya da kışlık çeşitlerin biri diğerinden genetik varyasyonlarla ya da bir mutasyon sonucunda meydana gelmiş olabilir. Yavaş yavaş yığılmayla değil! Darwin’in teorisiyle gidersek, acaba kışlık buğday mı yazlıktan, yoksa yazlık buğday mı kışlıktan meydana gelmesi gerekir? Öyle ya, doğal seleksiyon yararlı karakterlerin birikimine yönelik olacağından hangisi daha yararlıdır. İnsanoğlu ister ki, elindeki buğday çeşidi, hem kaliteli olsun, hem yazlık yetişsin, hem kışa dayanıklı olsun, hem de verimli olsun. Ama yaratıcı bunların hepsini bir arada sunmuyor. İnsanlar da bunları bir araya toplamak istiyor ve bunun için gayret sarf ediyor. Darwin’in söylediğinin tam tersine, bu birbirinden farklı ya da zıt alışkıllı gibi görünen aynı türün çeşitleri, yüzyıllardır birlikte yaşayıp gidiyor, biri ötekini kovmuyor, bu dünya hepimiz için yeterli diyorlar.

b) Darwin, bazı çeşitlerin iklime alıştıklarını, buna ait kanıtların da çok olduğunu söyler. Bu her iklim için doğru olamaz. Darwin kendi kendine çelişkiye girmektedir. Darwin’in yaşadığı süre içerisinde veya o yüzyılda, bir karakterin birikme nedeniyle farklı bir özelliğe dönüşmesi zaman olarak mümkün değildir. Darwin ancak tahmin yapabilir ama kanıt gösteremez. Darwin’in bahsettiği ancak iklime karşı görülen kalıtsal varyasyonlar olabilir.

c) Darwin, hayvanların da diğer birçok iklimlere adapte olabileceklerini anlatır. Bunun özellikle evcil hayvanlar için geçerli olduğunu söyler. “Gerçekten, evcil hayvanlarımız herhalde birçok yabanıl ilk atadan inmektedirler; örneğin tropikal bölgelerden bir kurdun kanı kutup bölgelerinden bir kurdun kanı bizim köpek ırklarımızın kanında herhangi bir biçimde karışmış olarak bulunuyor olabilir” (s.163) demiştir (O zamanlar Darwin kalıtsal maddelerin kandan geçtiğine inanıyordu). Hiçbir insan eliyle evcilleştirilmemiş

ya da taşınmamış fare ya da sıçanların, en yaygın biçimde bulunmasını da normal karşılamak gerekir demektir. Burada Darwin'in gördüğü, daha önce de bahsettiğimiz genetik yapı ile çevre şartlarının etkileşimleri nedeniyle bireylerin çevre şartlarına tolere olabilmeleridir. Darwin'in iddiası, neredeyse, her hayvanın ya da bitkinin, her iklimde yaşayabileceğidir ki, yanlıştır.

d) Darwin, iklime uymada alışkanlığın mı (bilmeden genetik faktörleri kastetmektedir) yoksa doğal seleksiyonun mu daha çok önemli olduğu sorusuna cevap arar ve bunu söylemenin çok zor olduğunu ifade eder. İnsanın etkisi olmadan olan adaptasyonların alışkanlık nedeniyle olduğunu, yine de doğal seleksiyonun belli bölgelerin iklimlerine uyum sağlama açısından önemine işaret eder. Bize göre bahsi geçen tolerans Darwin'in sandığı gibi, yığılmayla olmaz. Tamamen genetik faktörlerin etkisindedir. Ancak diyelim ki bir bölgede çok büyük iklim değişikliği oldu, çeşitlerimiz de bu değişikliğe yeterince toleranslı değil, fertler içerisinde değişikliğe adapte olabilecek biri de yoktur, bu takdirde mutasyon devreye girebilir, mutasyonla yeni toleranslı tipler ortaya çıkabilir ve organizma hayatiyetini devam ettirebilir ya da tür ya da çeşit yok olur gider. Bunlar hep aynı tür içerisinde olur. Ancak benzer çeşit ve türlerin aynı şartlarda aynı akıbete uğramaları şansı daha yüksektir.

e) Darwin, bazı örnekler vererek bazı bitkilerin, enginar ve fasulye gibi, diğer yerlerde de yetişebildiğini ifade etmekle beraber, bunu kanıtlayan bir deneyin yapılabilmesi için fasulyenin 20 jenerasyon soğuğa maruz bırakılıp bunlar arasından dayananları seçmek ve bunları da diğer bitkilerle melezleme yapmadan jenerasyonlarını devam ettirme yönünde seçmek olduğunu söylemiştir. Bunu yaparken de "fasulyelerin yapılarında asla farklılıklar meydana gelmeyeceğini varsaymaması gerekir" (s.165) demektedir. Bunu da birçok çeşidin diğerlerinden daha fazla soğuğa dayanıklı hâle geleceğine yorar. Verilen örnekte, fasulye kendine dölek bir bitkidir. Eğer başlangıçta alınan melez bir bitki ise jenerasyonlar arttıkça saflık da artacaktır ve zaten beklenen budur. Bu saflık iki yöne (ana-baba) doğru gidecektir. Bunun detaylarına girmeyelim yalnız, aynı durum yabancı döllen bitkiler için doğal şartlarda olmaz. Bir de suni olarak ne kadar seçim yaparsanız yapın, dayanmanın bir sınırı vardır, bu da yaratıcı tarafından öyle konul-

muştur. Yani basit olarak söylemek gerekirse, fasulyeyi kutuplarda yetiştiremezsiniz.

f) Darwin alışkanlığın (genetik faktörleri kastetmektedir) ve beden parçalarının kullanılma veya kullanılmama durumlarının bazı olaylarda yapısal ya da organizmaya ilişkin olaylarda önemli rol oynadığını söyler. Genetik ve çevre faktörlerinin ve bunların etkileşiminin organizmaların, hem morfolojilerinde hem de fizyolojilerinde kesin ve birlikte rol oynadığı muhakkaktır. Ancak Bu normal durum, Darwin'in kullanmama veya yararlanamama nedeniyle bir organın tamamen yok olması ya da başka yararlı bir organa dönüşmesi, bundan da diğer türlerin oluşması olaylarına kadar gitmez, daha doğrusu gidemez ve yaratıcının koyduğu sınırlarla karşılaşır. Darwin'in bahsettiği dönüşüm sürecini gösteren hiçbir delil de yoktur. Zaman zaman tekrarlayacağız ama Darwin'in zavallı farelerin kuyruklarının 22 jenerasyon kesilmesi sonucu, hâlâ aynı büyüklükte kuyruklu fareler elde edilmesine ya da bir tavşanın kanını diğerine aktararak, yeni tipler elde edememesine akıl erdirememesi, Darwin'in o zamanki bilgisi, bugünkü modern genetik açısından çok sınırlı olduğu için olağan karşılanabilir ama ya halen Darwin'in teorisinin arkasına sığınan bilim adamlarına ne demeli?

g) Son olarak, Darwin en büyük yanlışlarından biri "Özetle alışkanlığın ya da beden parçalarını kullanma ve kullanmamanın, bazı olaylarda, yapısal ve organizmaya ilişkin değişimlerde rol oynadıkları sonucuna varabiliriz; bu nedenlerin sık sık doğuştan değişikliklerin doğal seleksiyon ile birlikte iş gördükleri ve sonuçların çoğu kez bu doğuştan değişikliklerin doğal seleksiyonun egemenliği altında bulunduğu sonucunu çıkarabiliriz" (s.165) demiştir. Yani genetik faktörlerin doğal seleksiyonun egemenliği altında olduğunu söylemektedir. Bunun tam tersidir, yani bütün canlılar önce kalıtsal mekanizmaların egemenliği altındadır. Bir canlı, ancak genetik yapısına göre, içinde bulunduğu çevre şartları tarafından şekillendirilir. Bu şekillendirme direkt ya da meydana gelen etkileşimlerle oluşur. Doğal seleksiyonun olması ya da olmaması hiç önemli değildir. Seleksiyon olmadan da canlı hayatiyetini devam ettirir. Yüzlerce, binlerce hatta milyonlarca yıl böyle olmamış mıdır? Örneğin; hamam böceği kaç yıldır hamam böceğidir? Bir canlı genetik kodlarına göre oluşmadan doğal seleksiyona maruz

kalma olasılığı var mıdır? Ayrıca, daha önce Darwin, “Bütün bu düşünceler, beni çevredeki koşulların doğrudan etkisine, kesinlikle bilmediğimiz nedenlerden ileri gelen değişebilirlik eğiliminden daha az bir ağırlık vermekten yana bir eğilim göstermeye itiyor” (s.156) dememiş miydi? Burada bilmediğimiz dediği genetik oluşumlardır. Görüldüğü gibi Darwin çelişki içerisinde.

DEĞİŞİMİN KORELASYONU

a) Darwin değişimin korelasyonu sözünden, organlı varlıkların, bir parçasının büyüme ve gelişimleri süreci içerisinde, doğal seleksiyonla, birindeki değişimin diğerinde de değişim yarattığını anladığını ifade etmiştir. Tabii bu ucu açık bir tahayyül olduğu için Darwin de “bu konudaki bilgiler çok eksiktir” (s.165) diyerek çekincesini bildirmiştir. Mesela sağ tarafın sol tarafla birlikte değiştiğini ifade eder. Ve işte bu eğilimin de doğal seleksiyonun, az ya da çok egemenliği altında olduğunu söyler. Buna örneği de, tek tarafında boynuzu olan bir geyik türünün, eğer yararlı olsaydı doğal seleksiyonun boynuzları hep tek taraflı kılacağını söyler. Bu mantık gerçektende sakattır. Gerçek şudur ki, aynı kromozomlar üzerinde bulunan karakterler “crossing over-parça değişimi” olmadığı müddetçe birlikte hareket ederler. Burada aynı kromozom üzerinde bulunan karakterlerin korelasyonundan bahsedilebilir. Ama diğer karakterlerin, yaratılış ve kalıtsallığı dışında, korelasyonundan daha çok, korele olmadıkları görülebilir. Örneğin; insanlardaki benler sağ ve sol taraflarda, benzer organlarda olmalarına rağmen hiç birbirlerine benzemezler. Ama kalıtsal olarak, anne veya babadakilere benzeyenleri çoktur. Aynı kromozom üzerinde olanları birlikte geçerler.

b) Darwin bu ilişkilerin öz niteliğinin karanlıkta kaldığını söyler. O zaman doğru olabilir ama artık bu tip olaylar karakterlerin birlikte taşınabilmesi olarak açıklanabilir.

c) Darwin, “Karşılıklı bağlantı ve değişim yasalarının önemi, yararlılık ögesinden, dolayısıyla doğal seleksiyondan bağımsız olarak ortaya koymaya elverişli bazı birleşikgillerin ve bazı maydanozgillerin iç ve dış çiçekleri arasındaki farktan daha uygun bir örnek bilmiyorum” (s.167) demiştir. Burada simetrik oluşumlara dikkat çekmiştir. Yarar esasına dayanan doğal seleksiyonun her zaman ve her karakter için uygun olmayacağını ifade etmek iste-

miştir. “Böylece sınıflandırmalarla uğraşanların gözünde çok büyük önemi olan yapısal değışiklikler, en azından tartabildiğimiz kadarıyla, türe hiçbir yararı olmaksızın tümüyle değışim ve bağılaşım yasalarının sonucu olabilir” (s.168) demektedir. Darwin’in dediğı doğruysa ve eğer doğal seleksiyon sadece bazı karakterler için gerekliyse, diğerkarakterlerin gelişimi nasıl olacaktır? Burada değışim ve bağılaşım yasalarının, ne olduğı ve nasıl meydana geldiğı karanlıkta bırakılmıştır. Darwin kalıtım yasaları ve doğa şartları yanında bir de böyle yasaların olduğına hükmetmiştir. Darwin’in doğal seleksiyon teorisine de aykırı olan bu oluşumlar, gerçekte tamamen genetik asıllı oluşumlardır.

d) Darwin, “Kimi zaman, haksız yere, aslında soya çekim sonucundan başka bir şey olmayan koskoca tür grupları için ortak yapılanmaları, haksız yere bağıntılı değışime yorabiliriz” (s.168) demiştir. Uzak ortak ataların doğal seleksiyonu sonucu, binlerce jenerasyon sonrası, ortak atalı türlerin bağılantılı gibi görünebileceğini, bunun da doğal seleksiyonun işleyiş tarzından ileri geldiğini söylemiştir. Darwin kendi teorisine zıt olan basit bir genetik oluşumu ifade etmekte, ancak bunu bile, illa da doğal seleksiyon teorisi ile izah edebilmek için, oradan buraya döndürüp durmaktadır.

BÜYÜMENİN DENKLEŞTİRİLMESİ VE EKONOMİSİ

a) Darwin, burada aynı canlı üzerinde birkaç istenen karakterin birlikte elde edilemeyeceğini, birini artırırken diğerkinin azaldığını ifade etmiş ve bazı bilim adamlarınca da bu noktaya temas edildiğini söylemiştir. Ancak bunun kendi teorisi ve daha önce söyledikleriyle ters düşebileceğı nedeniyle, “çünkü bir yandan beden, doğal seleksiyonun etkisi altında alabildiğine gelişecek bir parçası ile gene aynı neden gereğı ya da kullanmama yüzünden azalıp küçülen öteki bir parçası arasındaki etkiler ile bir başka yandan bir parçanın yanı başındaki bir başka parçanın aşırı büyümesi yüzünden eksik beslenmesinin yarattığı etkiler arasında nasıl ayırım yapabileceğimi bilmiyorum” (s.169) demiştir. Bunun ayrımını zaten yapamaz. Darwin’in bahsettiğı karakterler ya da olayların tamamının kalıtsal yönleri vardır. Bu kalıtsallık durumları, çevre şartlarının etkisi ile oluşacak azalma ya da çoğalmayla alakalı değildir.

b) Darwin, “Böylece, doğal seleksiyonun, uzun sürede, alışkanlıkların değişmesi nedeniyle organizmanın gereksiz fazlalık haline gelen parçalarını küçültmek eğiliminde olduğuna inanıyorum. Ama doğal seleksiyon hiçbir biçimde öteki parçaları orantılı bir biçimde geliştirmeye yakınlık göstermez. Tersine doğal seleksiyon, kaçınılmaz bir denkleştirme olarak bitişik parçaların küçülmesine yol açmadan da bir organı büyük ölçüde geliştirmeyi pekâlâ başarabilir” (s.170) demiştir. Darwin kendi düştüğü çelişkilerin farkında olduğu için, daha önce söylediklerinin tersini, yumuşatarak söylemektedir. Eğer doğal seleksiyon ‘hiçbir biçimde öteki parçaları orantılı bir biçimde geliştirmeye yakınlık göstermez’ ise yani bunları sabit tutma eğiliminde ise o zaman seleksiyon neresindedir? Darwin’e göre bir organ yararsız hâle gelirse yok olmayacak küçülecektir. Bu bazen doğrudur ama potansiyeli kalıtsal olarak her zaman orada durur, bazen de hiç değişime uğramaz. Örneğin biz kulak mememizi hiç kullanmayız ama bu devamlı küçülmez. Darwin bir parçanın diğer parçaları etkilememesine de, kabuklu bir sülükayaklının içinde yaşayan parazitin kendi kabuğunu, ona artık gereksinim duymayacağı için, az ya da çok kaybettiği ile açıklar. O zaman kendisine şu soruyu sormak gerekir, tekrar parazit olmaktan çıkarırsan ne olur? Muhtemelen cevabı kabuk geliştirir olacaktır, çünkü bu genetik yapısında vardır. O zaman şu kanaate varmak gerekir. Sülük ayaklıların genotipinde dış şartlara maruz kalınca kabuk oluşturma, eğer maruz kalmazlarsa oluşturmama yeteneği vardır. Zaten biz bunu bilimsel olarak genetik ve çevre faktörlerin etkileşimi olarak açıklarız. Bu canlıların birçok karakterlerinde görülür. Öyle ki, bazı canlılarda erkek veya dişi olmak bile çevre şartlarına bağlıdır. Birçok parazit böcek, örneğin kene, deri altına girip kan emmeye başlayınca kabuğu yok olmaz. O zaman, Darwin’in bahsettiği, sadece o canlıya yaratıcı tarafından verilen bir özelliktir genelleştirilemez.

KATMERLİ GÜDÜK YAPILAR VE ALT ORGANLI YAPILAR DEĞİŞKENDİR

a) Darwin, bazı uzuv ya da organların (bitkilerde erkeklik organları gibi) sayılarının kısıtlı şartlarda aynı olması ama kısıtlı olmayan şartlarda çok değişken olmasını alt basamaktaki organlı canlıların üst basamaktaki canlılara oranla daha çok değiştiğine

yormaktadır. Bunu da yine doğal seleksiyona bağlamaktadır. Hâl-buki böyle karakterlerin tezahürü genetik yapı ile çevre faktörlerinin etkileşimi sonucu, yine genetik faktörün belirlediğı alt ve üst sınırları içerisinde olur. Doğal seleksiyonla alakası yoktur.

b) Darwin, alt basamakta olan canlıların karakterlerinin daha çok değişerek üst basamaklarda uzmanlaştıkları iddiasındadır. “Doğal seleksiyon, asla unutmamak gerekir ki, ancak bireyi kullanarak ve bireyin yararı ya da üstünlüğü için iş görebilir” (s.171) demektedir. Eğer bu doğru olsaydı, örneğın; menekşelerin sadece tek rengi olması gerekirdi ya da Darwin’in hiçbir işe yaramaz dediğı, bitkilerdeki çanak yapraklar gibi, son derece gelişmiş karakterlerin ortaya çıkması imkânsızdı. Yine ineklerin kendine yararına olmayan, ancak yavruları ya da insanların yararına olan süt üretileri olmazdı.

c) Darwin, “Körelmiş parçaların büyük bir değişikliğe konu oldukları genellikle kabul edilir. Bu konuya yeniden döneceğiz; burada bunların değişkenliklerinin kullanamamalarından ve dola-yısıyla doğal seleksiyonun biçim sapmalarının meydana gelmesine engel olamamasından doğuyor gibi görüldüğünü eklemekle yeti-neceğim” (s.171) demektedir. Önce şunu belirtelim, kısacık ömrümüzde rahatlıkla görebileceğimiz gibi, kullanılmayan ya da az kullanılan uzuvlardan bazıları, yetilerini yavaş yavaş kaybederler. Ancak bu kayıp onların döllerine geçmez. Döller, bu uzuvları kullanırlarsa yine işlevsel olurlar. Eğer doğal seleksiyon diye genetik faktörlerin dışında bir şey var ise bu da yararlılık için geçerliyse, biçim için de geçerli olması gerekmez mi? Bu biçime gerekli, diğer biçime gereksiz denebilir mi? Ya da, biçimler gereksizdir denebilir mi? İnsanın güdük aklı, hangi kıtas ve bilgi ile buna karar verecektir?

HERHANGİ BİR TÜRE, YAKIN TÜRLERDEKİ AYNI UZUVA ORANLA OLAĞANÜSTÜ GELİŞMİŞ BİR UZUV DEĞİŞİME ÇOK EGİMLİDİR

a) Darwin, bazı çeşitlerde ya da türlerde bazı uzuvların olağanüstü değiştiğini ifade eder ve buna hayvanlardan örnekler verir. Bitkiler için ise bu değişiklikler çok fazla olabileceğinden, böyle

bir ayrımın yararlı hâle geleceğini iddia eder. Ancak bu çok değişmiş organların da yeniden değişebileceğini söyler. Bunun da yaratılış teorisine ters düşeceğini ve eğer yaratılış teorisi doğru olsaydı, o takdirde bu tip değişikliklerin olmayacağını ifade eder. Darwin çeşitlerle türler arasında kesin bir ayrım yapmadığı için ve hiçbir genetik bilgisi olmadığı için bunun böyle olduğunu varsayar. Hâlbuki değişim, aynı türde, yaratıcının koyduğu varyasyon ölçülerinde olur. Bunun da sınırları bellidir. Örneğin; bir koyunun kulak büyüklüğünün değişim sınırları bellidir. Hiçbir zaman bir koyundan filkulağı büyüklüğünde bir kulak meydana gelmez. Yaratıcı buna sınır koymuştur. Yine de diğerlerinden, sınırlar içerisinde kalınmasına rağmen, farklı oluşan karakterler olacaktır. Darwin bunu bilimsel olarak açıklayamadığını ifade eder. “Gene de burada hiçbir örnek veremeyeceğim, çünkü bir yandan, bedenin, doğal seleksiyonun etkisi altında alabildiğine gelişecek bir parçası ile gene aynı neden gereği ya da kullanmama yüzünden azalıp küçülen öteki parçası arasındaki etkiler ile bir başka yandan, bir parçanın yanbaşındaki bir başka parçanın aşırı büyümesi yüzünden eksik beslenmenin yarattığı etkiler arasında nasıl ayrım yapabileceğimi bilemiyorum” (s.169) demektedir. Çok değişen ve gelişen organların, daha da sık değiştiği açıklaması, genetik yapıların, diğer genetik yapılarla ya da çevre şartlarıyla etkileşimi ve mutasyon olaylarıyla ilgilidir. Yani aynı karakterler üzerinde doğal seleksiyonun baskısı değildir. Farklı gelişen karakterlerin de mutlaka daha yararlı olacağı varsayımı yanlıştır. Zararlı da olabilir ya da zararı da yararı da değişmez ya da duruma göre bazen yararlı bazen de zararlı olabilir.

b) Darwin, doğal seleksiyonun bazı karakterler için uygulamadığını bundan dolayı da bu karakterlerde daha çok değişim olacağını söyler. Süratli değişecek karakterlerin yeniden değişeceğine inanır. Bunun izahı Darwin’ininki gibi doğal seleksiyon değildir. Zaten doğal seleksiyonla yavaş yavaş olsa bir insan ömrü içerisinde bu görülemez. Bunun nedeni, normalde resesif halde bulunan karakterlerin, genetik kombinasyonlar ya da etkileşimlerle ortaya çıkması ya da canlıların DNA’sı üzerindeki bazı noktaların, DNA’nın diğer yerlerinden daha çok mutasyona uğramasıdır. Örneğin; arpa bitkisinde mutasyonla diğer karakterlerden çok daha yüksek frekansta sarı yapraklı tipler elde edilebilir ki, bu da Darwin’in söylediklerinin aksine, klorofil noksanlığından dolayı

bitkiye zararlıdır, bitki daha güçlü yaşayabilmesi için yapraklarının yeşil olması gerekir.

c) Darwin, farklı oluşan karakterleri, eskiye dönme eğilimiyle izah eder. Bunun karşısına da doğal ya da yapay seleksiyonu koyar ve sonunda seleksiyon ırkları saflaştırma yönünde galip gelir der. Ama seçimin bazen de başarılı olamayacağını ifade eder. Darwin'in söyledikleri kendine döllenlen ya da yabancı döllenlen canlılar için farklı şekillerde izah edilebilir. Kendine döllenlen canlılar bir melezleme ya da değişiklikten sonra saflaşmaya doğru giderler. Yabancı döllenlenler ise kendine döllendiklerinde, genellikle, daha zayıf düşerler. Eskiye dönme olayı, sadece aynı tür içerisinde, önceki atalarda zaten var olan, genetik bazı karakterlerin yeniden tezahür etme olayıdır.

d) Darwin, aşırı değişiklik olan karakterlerin (buna doğurgan değişiklikler der) ortak atadaki karakterlerdeki büyük değişikliklerden olduğuna inandığını ve bu değişikliğin de sık olduğunu düşünür. Hâlbuki normalde, büyük karakter değişikliklerinin çağlar boyunca yararlılık esasına göre azar azar ve yığılma suretiyle oluştuğunu ifade eder (çelişkili ifadeler). Olağanüstü doğurgan değişikliklerin de zamanla olağan değişiklikler gibi uzun süre kalabilecek duruma erişebileceklerini söyler. Darwin'in çağlar boyunca yığılacağını ifade ettiği değişiklikleri bir ömür içerisinde görmesi zaten mümkün değildir. Bahsettiği ve "doğurgan değişiklikler" dediği değişiklikler ise önceleri söylediğimiz gibi basit genetik kurallarla açıklanabilir, bir ömür içerisinde de görülebilir, doğal seleksiyonla alakası yoktur.

TÜRE ÖZGÜ KARAKTERLER CİNSE ÖZGÜ KARAKTERLERDEN DAHA DEĞİŞKENDİRLER

a) Darwin "Türe özgü karakterlerin cinse özgü karakterlerden daha değişken oldukları bilinen bir şeydir" (s.175) demektedir. Yine başka bir bilim adamına (Isidore Geoffroy Saint-Hilaire) dayandırarak, "bir organın, aynı grubun farklı türlerinde normal olarak ne kadar farklılaşırsa bireylerde de o kadar anomalilere uğrayacağından kuşku duymuyor" (s.176) diyor. O zaman, gördükleri, bu anomali denen karakter oluşumları, sadece genetik faktörlerden

oluşan, basit açıklamaları olan durumlardır. Darwin yaratılış teorisine eleştirisel bir atıfta da bulunarak "Her türün kendi başına ötekilerden bağımsız olarak yaratıldığı varsayımında nasıl oluyor da organizmanın, bir cinsin kendileri de gene bağımsız olarak yaratılmış öteki türlerindeki aynı parçadan farklı olan bir parçası, bu cinsin başka başka türlerinde birbirlerine çok benzeyen parçalarından daha çok değişken olabiliyor? Bu olguyu açıklamanın olanağı bulunmadığına inanıyorum ben" (s.176) diyor. Bu çok doğaldır. Neden? 1- Çünkü sınıflamayı yapan yaratıcı değil insanlardır ve insanlar genellemelerle sınıflama yapmaktadırlar. Genelleme yaparken de, daha çok genel olan daha üstte, daha az genel olan altta olur. Daha genel demek daha az değişken demektir. 2- Yaratıcının çizdiği sınırlar içerisinde, bireysel olan değişimler varyetelerin tamamında olan değişimlerden, varyetelerde olan değişiklikler türler içindeki değişikliklerden, türler içindeki değişiklikler de cinsler içindeki değişikliklerden daha fazladır. Bunun nedeni genellikle, melezleme imkânlarının varyetelerin kendi içerisinde, türlerin diğer varyetelerinden daha fazla olması, türler arası melezlemelerin ya hiç olmaması ya da çok sınırlı olarak kısırlıkla birlikte olmasından kaynaklanır. Zaten üst kademelere çıkılınca melezleme olasılığı olmamaktadır.

b) Darwin, türlerin belirginleşmiş ve süregelenleşmiş çeşitlerden ibaret olduğunu söylemektedir ki, bu belli çekincelerle doğrudur. Yanlış olan, Darwin'in türlerle çeşitleri bir türlü ayırt edememesi ve bunları aynı kategori içerisine sokmasıdır.

c) Darwin, cinse özgü karakterlerin ortak bir atadan dolayı cinslerde benzer olduğunu ifade eder. Bu cinse özgü karakterlerin de ortak atadan kalıtım yoluyla geçtiğini ifade eder ki bu da yanlıştır. Cinsler arası benzer karakterler (tür karakterlerin dışında), bizim bildiğimiz ilim kuralları içerisinde, kalıtım yoluyla, bir türden diğer türe geçemezler. Darwin, türler içindeki karakterlerin ise ortak atalarından uzaklaştıkları için daha çok değiştikleri bugün de bu değişikliklerin olabileceğini söylemektedir. Daha önceleri de ifade ettiğimiz gibi, bunun nedeni, Darwin'in de kendi ömrü içerisinde görebildiği, potansiyelleri kromozomlarda mevcut olan karakterlerin, tür içerisinde, genetik kuralları çerçevesinde zaman zaman, tezahür edebilmesidir.

İKİNCİL EŞEYSEL KARAKTERLER DEĞİŞKENDİRLER

a) Darwin, ikincil eşey karakterlerin, birinci eşey karakterlerden daha değişken olduğunu ifade etmiştir. Bunu da ortak atalardaki daha kararlı olan birinci derecede eşeysel karakterlerin doğal seleksiyonla, ikincil karakterlerin ise eşeysel seçim yoluyla olmasına bağlamıştır. Yani ona göre doğal seleksiyon daha güçlüdür ve değişmeyen karakterler ortaya koyar. Darwin'in burada eşeysel seçim dediği, üremeye katkısı olacak farklı kalıtsal karakterlerin jenerasyondan jenerasyona geçmesi olsa gerekir. Tabii Darwin burada da hata yapmaktadır. Onun doğal seleksiyon dediği de, eşeysel seçim dediği de kalıtsal olaylardır. Kaldı ki gerek birincil, gerekse ikincil eşeysel karakterlerin mutasyon esasına dayalı değişimleri, insanlar baz alınırsa, insanlık yaşı içerisinde mümkün değildir. Bu da Darwin teorisinin en zayıf noktalarından biridir.

b) Erkeklerle dişiler arasındaki farklılıklara gelince, bunu da Darwin son derece basite indirgeyerek oluvermiş gibi ifade etmektedir. Organlaşmış canlılarda özellikle hayvanlarda erkek ile dişi karakterler arasında ister birincil ister ikincil olsun o kadar çok fark vardır ki, birinden ötekinin ya da bunun tersisinin oluvermesi aklın alacağı bir şey değildir. Akıl önce birisinin, daha sonra da gayet detaylı bir şekilde yaratılandan karşı cinsin yaratıldığını söyler. Hangisinden hangisi yaratılmıştır bu bizim bilğimiz içinde değildir, bazı bilim adamları bu konuda tahminler yürütebilir ancak gerçek yaratıcı gücün tekelindedir. Birinden diğərinin doğal seleksiyonla oluşuvermesi yine dünyanın yaşı nazara alındığında sonsuzda bir ihtimaldir. Neden? Döllenme sağlanabilmesi için, bir eşeyin maksimum 50 yıllık bir ergenlik dönemi içerisinde diğə bir eşeyden oluşması olası değildir.

c) Bazı türlerde, iki eşey arasında bazı karakterlerin aynı, diğə bazı türlerde, de farklı fakat benzer olması bize göre doğaldır. Darwin bunu türlerin kesinlikle ortak atadan geldiklerine inandığını söyleyerek ifade eder. Bunun yanlışlığını çarpıcı bir örnekle ispat edelim. Diyelim ki, maymundan insan meydana gelecek ya da insanın atası maymun, Darwin bu dönüşüm için, olmayan, binlerce jenerasyondan bahseder. Diyelim ki, bu binlerce jenerasyon da var, maymunla insan arasında birincil ve ikincil eşem karakterleri arasında moleküler seviyede yüzlerce fark vardır. Bu farkların

hangisi, binlerce jenerasyon sonucu, hem de hep insan eşem karakterlerine yönelik, yani aynı yönde değişikliğe ya da gelişmeye uğrayabilir, sonuçta da yeni fertler meydana getirebilir? Bunun akılla bağdaşır tarafı yoktur.

d) Yeni değişen parçaların, Darwin'e göre, ikincil eşem karakterlerinin daha çok değişmesi ki, bu Darwin'in zamanında olmuştusa Darwin'in bahsettiği doğal seleksiyonla alakası yoktur, Darwin tarafından birincil eşem karakterleri, "Seksüel seçimin doğal seleksiyondan daha az sıkı ve daha az güçlü olmasından kaynaklanır" (s.179) olarak yorumlanmıştır. Seksüel seçim dediği kalıtsallıktan gelendir. Bu yanlıştır. Ancak, yaratıcı, birinci eşem karakterlerinin hayati olmasından dolayı değişim sınırlarını, ikincil değişim karakterlerinden, yani hayati olmayanlarından çok daha fazla sınırlı tutmuştur. Bu da yaratıcının dahi mantığıdır. Yani neden, doğal seleksiyonla alakalı değildir.

e) Darwin, doğal seleksiyonun, kendi deyimiyle, seksüel seçime az çok (az mı, çok mu belli değil) egemen olması düşüncesiyle, eşem karakterlerinin oluşmasını, "Nihayet doğal seleksiyonun ve seksüel seçimin aynı parçalardaki değişimleri biriktirmesinden ve bunları, gerek eşeyssel, gerek sıradan değişik amaçlarla uyarlamalarından kaynaklanır" der (s.179). Darwin sanki burada doğal seleksiyon için kullandığı biriktirme olayını, eşeyssel seçim için de varsaymıştır. Kendisinin de ifade ettiği gibi bu ikisi, birbirinden tamamen farklı hatta zıt şeylerdir. Birisi için olan öteki içinde olur demek doğru değildir. Zaten Darwin'in zannettiği bu birikimlerin döl verecek biçimde oluşabilme şansı da yok denecek kadar azdır. Yani mümkün değildir, sadece bir hayal mahsulüdür.

FARKLI TÜRLER BENZER DEĞİŞİMLER GÖSTERİRLER, BİR TÜRÜN BİR ÇEŞİDİ SIK SIK YAKIN BİR TÜRE ÖZGÜ BİR KARAKTERE BÜRÜNÜR YA DA UZAK BİR ATANIN KARAKTERLERİNDEN HERHANGİ BİRİNE GERİ DÖNER

a) Darwin, birbirinden çok uzak ülkelerde dahi ırkların banilerinde olmayan aynı karakterleri göstermesi nedeniyle bu karakterlerde benzeş değişimler olduğunu ifade etmektedir. Darwin

“Sanıyorum herkes, bu gibi benzeş değişimlerin, ortak bir atanın kalıtım yoluyla farklı güvercin ırklarına aynı bir ana yapıyı ve bilinmeyen benzer etkilere uğradıklarında değişme eğilimini aktarmış olmasından ileri geldiğini kabul edecektir” der (s.179-180). Böyle bir şey ortak atanın aynı türden olması halinde kabul edilebilir. Ancak kastedilen ortak atanın başka bir türe ait olması ise (Darwin çeşitlerle türlerin kesin ayırımını yapmamaktadır) ki, burada onu kastetmektedir, bu tabii ki mümkün değildir. Peki, bu neyi gösterir? Güvercin türünün yaratılışında belli sınırlar dâhilinde, DNA kodları üzerinde, çok farklı genlerin bir araya gelmesi ya da genlerin birbirleri üzerine etkileri ya da çevre gen etkileşimi ile farklı tiplerin ortaya çıkabileceğini gösterir. Bu zamanımızda bilinen şeylerdir.

b) Darwin, yaratılış teorisine göre bu benzeşimin değişimle değil de ayrı ayrı benzer yaratılışlarla mümkün olabileceğini, dolayısıyla da yaratılış teorisinin doğru olmadığı gibi bir savı dile getirmiştir. Hâlbuki dâhi yaratıcı her türü yaratırken ondaki olabilecek değişiklere de müsaade etmiş ama buna hep bir sınır getirmiştir. Bu varyasyonları, doğal seleksiyon teorisindeki, ortak başka türlerdeki atalar ya da doğal seleksiyon birikimleriyle izah etmek, bazı şeyleri zorla bir kalıba uydurmaya çalışmaktan öteye değildir ve yanlıştır.

c) Darwin, birçok karakterin ortak ataların karakterlerine geri döndüğüne işaret eder. Aslında bu geri dönüş değildir. Yaratılıştan beri baskın yabancı karakterler aynı kalır ya da belirli sınırlar içerisinde çok az değişir. Bunun ortak başka türlerden atalarla alakası yoktur. Darwin bu karakterlere kalıtım yasaları dışında hiçbir etki olmadığını söyler ki, bu bile tam doğru değildir. Zira çevre faktörleri birçok karaktere, kalıtsal olmamakla beraber, az ya da çok etkili olur. Birçoğunda da bu etki görsel olmayabilir ve fark edilemez.

d) Darwin, “Hiç kuşkusuz, karakterlerin, pek çok kuşak, belki yüzlerce kuşak boyunca kaybolduktan sonra yeniden ortaya çıkması çok şaşırtıcıdır” der (s.180-181). Kendi teorisine göre olmayacak bu durumun görülmesi Darwin için gerçekten şaşırtıcı olabilir ancak bugünün bilimsel bulguları içinde hiç şaşırtıcı değildir, genetik kurallar içerisinde mümkündür ve anlaşılması basittir.

e) Darwin, bir ırkın yabancı diğer bir ırkın karakterine dönüşü için, bazı araştırmacılara dayanarak, 12 ya da 20 kuşaktan bahseder. Bu durum, yani kaç generasyonda bir ırkın diğerine dönüşeceği, kendine ve yabancı döllenmiş canlılarda farklı olabilir ve genetik karakterlerin niteliğine göre değişir.

f) Darwin, "Söz konusu karakterin, birbirlerini izleyen her kuşaktan bireylerde gizli bir durumda bulunduğunu ve sonunda bu karakterin niteliğini bilmediğimiz elverişli koşullarda geliştiği yolundadır" der (s.181). Yine bu durumların ortaya çıkması tamamen DNA üzerindeki sistronların etkileri, diğer sistronlarla etkileşimi ve çevreyle etkileşimi sonucu ortaya çıkar. Özellikle bir ataya dönüş işlemi değildir. Sadece az ya da çok olasılıkla bir takım genlerin aynı fertte bir araya gelmesindendir.

g) Darwin, "Basit bir körelmiş organ taslağını yeniden üretme eğilimi bile zaman zaman kalıtsaldır" der (s.181). Bu da doğru değildir. Karakterler Darwin'in sandığı gibi zaman zaman değil, her zaman kalıtsaldır. Kalıtsal karakterlerin her jenerasyonda ortaya çıkması diye bir şey söz konusu değildir.

h) Darwin, aynı cinsin bütün türlerinin ortak bir atadan geldiğini varsayar. Tabii bu yanlıştır ve buna ait, zorlama bireysel örnek ve uydurma hayallerden üretilen malzemeler dışında hiçbir gerçek kanıt da yoktur. Ancak her türün belirli sınırlar içerisinde değişime uğrayabilme yeteneğiyle ilgili, neredeyse her canlı ve karakterleri bir kanıttır.

i) Darwin, "bütün önemli karakterlerin saklanması bu karakterleri türün değişik alışkanlıklarına uygunlaştıran doğal seleksiyon tarafından belirlenir" der (s.181-182). Tabii ki bu da yanlıştır. Doğa şartları karakterleri kalıtsal hâle getirmez. Onlara alışkanlık da kazandırmaz, kazandırsa da bu kalıtsal olmaz. Önemli ya da önemsiz ya da bir dönemde önemli başka bir dönemde önemsiz olan karakterlerin tamamı genetik olarak saklanır, doğal seleksiyonun etkisi çok azdır (mutasyonlar) ve ancak tür içi için geçerlidir. Türler arası için geçersizdir.

j) Darwin, ortak ata dediği canlılardaki karakterleri tanımadığımızı ifade ediyor, yeni karakterlerin de bu ortak atadakilere benzediğini ifade ediyor. Tanınmayan bir karaktere benzeme nasıl olur bu anlaşılamamıştır. Darwin bu bölümde de zaman zaman

ben söylüyorsam, “evet kesinlikle olan da budur” (s.182) doğrudur diyor ki, zaten bu anlayış yanlıştır. Hem teori diyorsun, hem de hiçbir kanıt olmadan kesin olarak budur diyorsun, ikisinden birisi yanlıştır.

k) Darwin, bazı türlerin diğer türlerin karakterlerine büründüğünü iddia eder. Bu tamamen yanlıştır ve buna ait tek bir kanıt yoktur. Ancak unutulmamalıdır ki, dahi yaratıcı her canlıyı hücrelerden yaratmıştır. Gerek hücre yapısını, gerek canlının morfolojik yapısını ve onun çeşitli karakter ve davranış biçimlerini organize etme yeteneğine sahip DNA ve RNA moleküllerini de yaratmıştır. Aynı mantık ve aynı materyal kullanımında canlıların birbirlerine benzeme olasılığı yüksektir. Örneğin; insanın da atın da iki gözü vardır. Bu insanın attan ya da atın insandan geldiğini kanıtlamaz. Darwin’in gösterdiği örnekteki gibi, eşeğin bacağına, zaman zaman zebranın bacağındaki gibi şeritlerin olması zebranın eşekten ya da eşeğin zebradan geldiğini kanıtlamaz. Peki, neyi kanıtlar? Yaratıcının, yaratılanları bir silsile içerisinde yarattığını, muhtemelen de yarattığı bir canlıdan ona benzer başka canlıları yarattığını gösterebilir. Ya da, zebra ve eşeğin DNA’larının bir noktasının, sadece o karakter için, benzerliğini gösterebilir. Bu yaratılışın başında olan bir hadisedir, yoksa seleksiyon ve birikimlerle olmuş bir hadise değildir.

l) Darwin, “çünkü Belçikalı iri çekim atı, Galler ülkelerinin midillileri, Norveç’in çifte midillisi, Katywar’ın ince uzun ırkı vb. dünyanın en uzak bölgelerinde yaşayan bu hayvanların tamamının, varsayılmış olan bir tek aynı ilk kökenle çaprazlaşmış olmaları olasılığı kesin değildir” (s.185) demektedir. Doğrudur. Çünkü tür ya da ırk olarak, aynı kökenden gelmeleri, melezlenebildikleri ölçüde mümkün olmalarına rağmen, bunların başka türlerden geldikleri söylenemez. Darwin’in bu cümleden kastı, bu atların farklı farklı atalardan geldiğidir. Bunu istatistikçiler ve genetikçiler bilirler, hiç birbiri ile alakalı olmayan iki atadan aynı bir türün, Darwin’in teorisinde bahsettiği doğal seleksiyonla oluşması olasılığına dünyanın yaşı yetmez, yani mümkün değildir.

m) Darwin, eşekle yabani eşeğin melezlenmesinden ya da diğer aynı tür içindeki farklı ırkların ya da farklı türlerin melezlemelerinden olan bireylerde, bir atada olan güçlü karakterlere benzer karakterlerin döllerde görüldüğünü ifade etmektedir. Bunu da or-

tak atalara yormaktadır. Bu karakterlerin de “bilinmeyen nedenlerden ötürü zaman zaman üstün geldiğini” ifade eder. Devrimizde bunun nedenleri bilinmektedir ve bunun farklı tür ya da cinslerdeki eski ortak atalara dayandırılması doğru değildir, sadece melezleme yapılan ana baba genetik karakterleriyle ilgilidir. Doğa ya da doğal seleksiyonla ilişkili de değildir.

n) Darwin, “Bana gelince ben düşüncemde birkaç milyon kuşak gerilere giderek bizim evcil atımızı (bu ister bir ister birkaç atadan gelmiş olsun), eşeğin, kulanın, quagga’nın, zebranın ortak ataları, zebra gibi yol yol şeritli, ama belki de başka bakımlardan çok farklı bir yapıda olan bir hayvanı hayal meyal seçer gibiyim” (s.186-187) demektedir. İşte bu Darwin’dir. Her şeyi böyle hayallerle gerçekmiş ya da ispat edilmiş gibi sunmaktadır. Zamanımızda bunu şekiller çizerek, işte bu hayvan diye çizgilerle, yaratılmamış bir hayvanı ya da uydurma karakterleri gösterenler de vardır.

o) Darwin, Yaratılış teorisine göre, “At cinsinin her türünün bağımsız olarak kendi başına yaratıldığını kabul eden herhangi bir kimse, her türün; yabanlık koşullarında olduğu kadar evcillik koşullarında da arızı olarak, cinsin öteki türlerinin ayırt edici özelliklerinden olan çizgilere bürünebilecek biçimde bir değişim eğilimi ile birlikte yaratıldığını da kabul etmek durumundadır diye düşünüyorum” (s.187) demiştir. Tür içinde olmak kaydıyla aynen öyledir. Yani her tür ayrı ayrı yerlerde, ayrı ayrı yaratılmamış ancak genetik varyasyonları ile tek tür olarak, bir merkezde yaratılmıştır. Darwin, farklı bölgelerde yetişen bazılarının kendi atalarına değil de, diğer bazı türlere daha çok benzediğini söylemekte ve “böyle bir nedeni (yaratılış) kabul etmek gerçek bir nedenin yerine hayali ya da en azından bilinmeyen bir nedeni geçirmek istemek demektir; tek sözcükle tanrı eserini küçümseme ve aldatma olarak düşünmek demektir” (s.187) demektedir. Devam etmekte; “Bana gelince, ben de doğrusu, birkaç yüzyıl öncesinin bilisiz evrendoğumcularıyla birlikte, fosil kabukluların hiçbir zaman yaşamamış olduklarına, ama deniz kıyılarında yaşayan kabukluların taklidi olarak taştan yaratıldıklarına inanmak isterdim” demektedir (s.187). Darwin, hiçbir ispatı olmayan, zaman zaman kendi söylediği gibi, tamamen hayaline dayanan ve bilimsel olarak da ispatı mümkün olmayan bir teoriyi, sanki yaratılışa ve yaratıcıya inananlarla alay eder bir biçimde cahilce ortaya koymaktadır. Önce, Darwin yaratı-

lış teorisini çarpıtarak, sanki her ırkın ya da her bireyin, yaratıcı tarafından tek tek yaratıldığı gibi hiç ifade edilmeyen bir şeyi kafasından uydurmakta ve ona göre yorumlar yapmaktadır. Farklı yerlerdeki aynı türlerin bazılarının kendi türdeşleri yerine diğer bazı türlere benzediklerine gelince, bu tamamen moleküler seviyede, genetik yapılarıdaki farklılıklar ya da benzerliklerle alakalıdır. Unutulmamalıdır ki, aynı kromozom sayılı bir hayvan hücresi ile bitki hücresi arasında dışardan bakıldığında hiç görülmeyen farklar, içine girildiğinde, daha doğrusu DNA yapılarına bakıldığında aynı malzemeden nasıl oluyor da olağanüstü dâhiyane bir şekilde, birinden hayvan diğerinden de hiç alakası olmayan bitki meydana gelebiliyor diye akli olanın hayretle karşılayacağı bir bilinç yaratmaktadır. Kimse bulunan yüzyıllar öncesine ait kabuklulara şaşmamaktadır. Bunların olmaması şaşırtıcı olurdu. Ama Darwin'in çok sinirlendiği şu soruları burada bir daha sormak gerekir; Bulunan ve milyonlarca yıldır değişmemiş hangi kabuklu diğerinin atasıymış? Olmayan atalardan meydana gelen ve hep bahsettiği ara biçimler nereye kaybolmuş? Bahsettiği milyonlarca jenerasyon ve azar azar değişim ve yığılmalar kaç katrilyon yıllarda meydana gelmiş? Darwin'in teorisine dünyanın yaşı hiç yetemeyeceği için, bütün canlılar, yoksa başka dünyalarda meydana gelmiş de, bizim dünyamıza da birileri tarafından mı getirilmiş ya da onun dediği gibi tesadüfen mi oluşuvermiş ya da değişivermiş? Ya da yine yaratıcı tarafından yaratılmış hangi doğa şartına, farklılıkları ya da benzerlikleri yaratma yetisi verilmiş? Yaratılan hiçbir şey Darwin'in sandığı gibi yaratıcıyı küçülmez ya da yaratıcı küçümsemez. Çeşitlilik her hâlükârda sonsuza gider ve her yönüyle, görebilen ve anlama yeteneği olanlar için de yaratıcıyı gösterir. Aynı tür içerisinde bile olan büyük farklılıklar, yaratıcının küçülmesini değil aksine büyüklüğünü gösterir, görülen canlı ve cansız varlıkların aldatmacası da olmaz onlar sadece gerçeklerdir. Aldatmaca, olmayan şeyleri hikâyeler uydurarak varmış gibi gösteren, Darwin ve ona biat eden hayalperestlerin işidir.

p) Darwin, bu bölümün sonunda özet vermiş, özetinde de "Değişim yasaları konusundaki bilgisizliğimiz derindir. Herhangi bir değişimin nedenlerini gösterebileceğimizi yüzde bir bile ileri süremeyiz" (s.187) demektedir, yine s.188'de "Hiç kuşku yok ki biz niteliğini anlayamadan birbirleriyle bağlantılı pek çok değişim olayları meydana gelmektedir" demektedir. Ancak bu doğruları ve

bilgisizliği ifade etmenin hemen yanında aynı Darwin, dönüp bazı varsayımlarda bulunarak yine de doğal seleksiyon yasalarının etkili olduğunu ifade etmektedir. Bu da Darwin'in ne kadar hayalperest, çelişki ve çıkmazlar içerisinde olduğunu göstermektedir.

q) Darwin, ikincil eşey karakterlerin daha değişken olmasını da "değişim gerçekten de yavaş giden ve uzun bir süreçtir ve doğal seleksiyon, bu gibi durumlarda, daha sonraki değişkenlik eğilimini ya da daha az değişim geçirmiş bir duruma dönüş eğilimini buyruğu altına almaya vakit bulamamıştır" (s.189) demektedir. Bilindiği üzere Darwin'in bahsettiği değişimler, her karakterin genetik yapısına bağlı olarak, o karaktere verilen varyasyon sınırları içerisindeki değişimlerdir. Birincil yapılardaki olacak değişiklikler canlının ölmesine ya da neslini devam ettirememesine neden olacağı için zaten görülemeyecektir. İkincil olanlardaki değişimler, ileri ya da geri yönde olsa bile muhtemelen canlının neslinin devamı için sorun oluşturmayacaktır. Ancak bu değişimler görülebilecektir. Bu da ikincil eşey karakterlerdeki değişimlerin daha çok olduğu izlenimini verecektir. Burada, doğal seleksiyonun vakit bulamadığı için buyruğu altına alamadığı söylenenler de hiçbir kanıt olmayan uydurmalarlardır.

r) Darwin, yine özetin sonunda "Ata ile döl arasında meydana gelen, hafif değişikliklerin belirleyici nedeni, her olayda bulunmak durumunda olan bu neden, ne olursa olsun türün yararına olan değişikliklerin sürekli birikimini, her türün yaşama alışkanlıklarına ilişkin bütün önemli yapısal değişmelerini belirlemiş olduğuna inanmakta hakkımız vardır" demektedir (s.189). Böyle yanlış bir yorum hakkımız neden olsun? Ata ile döl arasında olan değişikliklerin izahı genetik olarak kolaydır. Türün yararına olan değişikliklerin birikimi yorumu ise zararlı olanlar elimine olduğu ve yararlı olanlar kaldığı için tek yöne gidiş gibi görünebilir, ancak her iki yöne de bu değişiklikler, aynı ya da farklı derecelerde mümkündür. Bunu tayin eden de bir birikim değil, var olan genetik çeşitliliktir, Darwin'nin anladığı anlamda doğal seleksiyonla da alakalı değildir.

ALTINCI BÖLÜM

DEĞİŞİMLER YOLUYLA TÜREME VARSAYIMININ KARŞISINA DİKİLEN GÜÇLÜKLER

Darwin, kendi savunduğu teorisinin zayıf tarafları olduğunu ancak bunları yapacağı izahlar geçebileceğini iddia ediyor bunlardan birincisi “Türler, başka türlerden, pek farkına varılmayan aşamalardan geçerek türüyorlarsa neden sayısız geçiş biçimlerine (transitional form) rastlamıyoruz? Neden doğada her şey karmakarışık bir durumda değildir? Neden türler o kadar iyi belirlenmiştir?” (s.190). Darwin’in bu söyledikleri çok doğrudur. Bunun birikim ve doğal seleksiyonla izahı mümkün değildir. Darwin yine de kendince cılız da olsa, bazı izahlarda bulunmaya gayret ediyor. Darwin, gelişmiş çeşitlerin eskilerinin yerini alacağından eskilerini yok edeceğini ifade ediyor. Bunun doğru olması mümkün değildir. Neden? Bitkilerden örnek alırsak, önce yüzlerce bitki çeşidinin birkaç metrekarelik bir yerde saklanabilmesi mümkündür. Bahsettiğimiz tek bir bitki türü değildir, yüzlerce binlerce bitkidir. Hadi diyelim ki bir metrekarede bir bitkinin yerini diğeri aldı, ya diğer metrekarelerde olanlara ne olacak, örneğin hepsinde de çavdardan buğday meydana gelme yönünde değişiklikler mi olacak? Bu mümkün değildir. Gerçekte, bir çevre şartında birisi, diğerinde diğeri, üstün olabilecek, tür popülasyonları da buna göre artıp eksilebilecektir.

GEÇİŞ NİTELİĞİNDEKİ ÇEŞİTLERİN YOKLUĞU YA DA SEYREK OLUŞU

a) Darwin’in kendisi sorguluyor “Peki neden öyleyse yeryüzü kabuğu içinde sık sık bu sayısız ara biçimlerin, bu varsayıma göre var olmaları gereken geçiş biçimlerini bulamıyoruz?” (s.191)

Bunu da basit biçimde yerbiliminin sağladığı bilgileri yetersiz bulduğunu ifade ederek açıklıyor. Hadi diyelim ki, yer bilimleri bir tür için yetersizdir binlerce türün fosilleri nerededir? Bugünün bazı Darwincileri, orada burada ara çeşitleri bulunduğundan ya da bulduklarından bahsederler, bize göre bunların tamamı uydurmadır. Neden? Çünkü şayet böyle ara çeşitler olsaydı, orada burada tek tük değil, aynı bulduğumuz deniz kabukları gibi, her taşın altında milyonlarcası, her canlı, hatta her karakter için, mevcut olacaktı. Bunlar nerededir?

b) Darwin, yeryüzünde bir anakarada, kuzeyden güneye giderken birçok akraba türlerin bir arada görüldüğünü söyler. Sonradan bunlardan birinin diğerlerinin yerini aldığını ifade eder ki, bu doğru değildir. Sadece bir türün bir çeşidi için olağanüstü şartlarda doğru olabilir ama bütün türler veya çeşitler için yeryüzü bu kadar küçük değildir. Birbirlerine benzer olan bitkilerin de aynı ortak atadan türediğini ifade eder ki, bunun kanıtı nedir anlaşılmamıştır. Bitkilerin benzer olması ve benzer şartlarda yaşamaları, örneğin; buğdayla arpa gibi, bunların aynı atadan geldiklerini göstermez, belki aynı sistem içerisinde yaratıldıklarını gösterir.

c) Yeni oluşanların hem atalarını hem de rekabet halinde oldukları benzerlerini yok ettiğini söyler ki, bu da doğru değildir. Bunu bir örnekle açıklayalım. Buğday, yulaf, çavdar ve arpa bitkisini ele alalım. Uzmanı olmayan kişiler bu bitkileri daha çim halindeyken birbirinden ayıramazlar, zaten bunların dördü de buğdaygiller olarak sınıflandırılır. Bunlardan genel anlamda çevre şartlarına en fazla dayanıklı olanı çavdardır. Daha sonra buğday gelir, sonra arpa gelir, en az dayanıklısı da yulaftır. Bu bitkilerin tamamı da başarıyla günümüze kadar gelmiştir. Şayet Darwin'in teorisi doğru olsaydı, günümüzde çavdarın dışında, buğday arpa ve yulaf gibi bitkileri göremeyecektik. Buna başka yüzlerce örnek verilebilir.

d) Darwin, dünyanın her zaman şimdiki gibi düşünülmemesi gerektiğini, "Bu adalarda ayrı ayrı kendi başına belirli bir bütün oluşturan-*distinct* türler, ara geçit bölgelerinde ara çeşitler var olmadan da ayrı ayrı oluşmuş olabilirler" der (s192). Bu kendi teorisine tamı tamına zıttır. Varlarsa, bunlar başka dünyalardan mı gelmiştir? Nasıl meydana gelecektir? Var olduklarına göre, eğer yeni yaratılmamışlarsa, bir önceki generasyonları da olması gerekmez mi? Darwin, pek çok türün süreklilik gösteren yerlerde tü-

remiş olduğunu iddia etmektedir. Dünya adacıklarının birleşmesi sonucunda oralarda eskiden var olan türlerin melezenmesi ile yeni türlerin ortaya çıktığını ifade etmektedir. Tabii bu varsayım da yanlıştır. Burada doğal seleksiyon nerededir? Türler nasıl birbiriyle melezenecektir? Darwin'e göre birkaç milyar yılda oluşamayacak türlerin, kısa sürede oluştuğunu varsaymak yanlıştır.

e) Darwin, hiç alakası olmadığı halde, fiziksel koşulların değişmesi ile bir yöredeki canlıların diğer yöreye geçiş noktalarına doğru sayısal olarak azalışını esas alıp, sınır bölgelerinde bu sayıların iyice azaldığını söyleyerek, nasıl ki sınır bölgelerinde azalmalar oluyor, türlerin de birinden ötekine oluşmasındaki sınır ara çeşitlerinde böyle azalmalar olduğu için bunlar yok oluyor ve biz de bunları bulamıyoruz diyor. Yani fiziksel olarak oluşan bir ayrımı, hiç alakası olmayan bir benzetmeyle, doğal seleksiyonla eşdeğer kılıyor ve bundan da sonuç üretiyor. Hâlbuki hiçbir ara çeşidin ben ara çeşidim dolayısı ile hemen dünyadan yok olurum gibi bir hedefi olmaz. Haydi diyelim ki, bu ara çeşitler sınır bölgelerinde bulunmuyor, peki neden esas bölgelerinde de bulunmuyorlar? Her yeni meydana gelen çeşit, bulunduğu şartlar içerisinde genlerinin elverdiği ölçüde hayatta kalma çabası içine girer. Kaldı ki, Darwin'in benzetmesi, mademki ay dünyanın etrafında dönüyor, o zaman güneş de dünyanın etrafında dönüyor demeye benzer.

f) Darwin, daha fazla ve yaygın biçimlerin, diğerlerini yenilgiye uğratacağını, daha az yaygın biçimlerden çok daha hızlı değişeceğini iddia etmektedir. Bir çeşitte genetik farklılıklar (varyasyonlar) ne kadar fazla ise bunların başka şartlara adaptasyon kabiliyetleri de o kadar fazladır. Ancak azlık ya da fazlalık izafidir. Yani dünyadaki fil sayısı küçük bir agar içindeki bakteri sayısından daha azdır. Bunları nasıl birbirleriyle mukayese edebilirsiniz? Öyle canlılar vardır ki, sayıları çok fazla olmamakla birlikte milyonlarca yıl hayatîyetlerini zamanımıza kadar devam ettirebilmişlerdir. Zamanımızdaki kelaynak kuşları, Darwin'in söylediği anlamda rekabetleri de olmamasına rağmen, daha önceden bahsettiğimiz şartların değişmesi ile yok olacak seviyeye gelmişlerdir. Bunlar Darwin'in söylediklerine göre başka bir yaratığa da dönüşme eğiliminde olmamışlardır, bunlara ait bir ara çeşit de mevcut değildir.

g) Darwin, "türler oldukça iyi belirlenmiş kategoriler olmayı ve hiçbir anda içinden çıkılmaz bir ara biçimler kaosu yaratmama-

yı başarırlar” demektedir (s.195). Ben böyle akıllı türler düşünemiyorum. Bunu türler nasıl yapsın? Bunu sadece o türleri yaratan yapabilir. Bunu muhafazayı yapabilen türler nasıl diğer türlere dönüşeceklerdir? Darwin yine “Öyle ki sonuç olarak bütün bölgelerde ve bütün zamanlarda, ancak, küçük küçük değişimler gösteren, belirli bir noktaya kadar sürekli birkaç türle karşılaşmamız gerekir; gerçekte de durum budur” demektedir (s.196). Eğer Darwin doğru olsaydı belki yeryüzünde bir veya birkaç tür kalır gerisi yok olurdu. Doğada görülen olaylar bunun tersidir. Yani gidiş çeşitliliğe doğrudur. Dolayısı ile gerçekte bunun alakası yoktur. Darwin’in kendisi 1,5 metrekare yerde yirmi bitki türü saydım demişti, bu nasıl olmuştur? Darwin’in küçük küçük değişim gösterdiğini söylediği türler genetik varyasyonları içeren aynı türün çeşitleri ya da benzer türlerdir.

h) Darwin, bugün süreklilik gösteren yüzeylerin önceden ayrık olabileceğini ve ara türlerin de bu eski ayrık parçalarda kalmış olabileceği gerekçesi ile onun için de zincirin bu halkaları doğal seleksiyon yoluyla canlı olarak yok olmuşlardır demektedir. Peki, bunların fosilleri nerelerdedir? Bugüne kadar böyle fosilleri bulan hiç olmamıştır (uydurmalar hariç).

i) Darwin, ara geçiş türlerinin hep olageldiği gibi yaşamları çok kısa sürmüştür, gibi hiç olagelen bir şey olmadığı halde varmış gibi yorum getirmiştir. Yine “Ara alanlarda türleri birbirlerine ulaştıran çeşitlerden daha az bir sayıda bulunurlar, bir tek bu nedenle ara çeşitleri rastlansal bir yok olma durumuyla karşı karşıya bırakmaya yeter” demiştir (s.196). Ara alanlarda, doğal seleksiyonun ara çeşitleri yok edeceğini varsaysak, normal alanlardakiler ne olacaktır? Ara alanlarda fiziki şartlar gereği canlıların bulundukları yere uyum sağlaması güç olur ki, zaten de böyle olması gerekir, aksi takdirde her canlının her ortamda var olması gerekirdi. Doğal seleksiyon Darwin’in söylediğinin aksine genetik yapıyla ilgilidir. Bunun ara ya da normal bölgelerle ilişkisi sadece mutasyonlar seviyesindedir. Ara bölgelerde mutasyonların biraz daha fazla olması beklenebilir, ancak bunun böyle olacağı kesin olarak söylenemez Bunun tam terside olabilir. Çevredeki mutajenlere (mutasyon yapabilecek etkenlere) bağlıdır.

j) Darwin, eğer teorisi doğruysa, aynı bir grubun türlerini birbirlerine sıkı sıkıya bağlayan sayısız ara çeşitlerin kesinlikle var

olmuş olması gerektiğini kabul etmektedir. Bununla beraber doğal seleksiyonun ata biçimleri yok etmeye yönelik olduğunu, bahsi geçen kalıntılarında "aşırı derecede eksik ve zaman atlamalarıyla korunabilmiş fosilleşmiş kalıntılarda bulunabilir" demiştir (s.197). Bizim bildiğimiz, bugüne kadar milyarlarca ara çeşitlerin olduğu fosil kalıntılara hiç rastlanmamıştır. Orada burada bulunan ve zoraki yakıştırmalarla, ara çeşit olduğu ifade edilen tek tük fosillerin, hiç birinin bir atanın o türle arasında geçiş olduğu görülmemiş ya da ispat edilmemiştir. Bunlar öyle uydurulan bir iki tane ile olmaz, milyarlarcası ortalıklarda ya da fosillerde olması gerekirdi.

KENDİLERİNE ÖZGÜ YAPILIŞLARI VE ALIŞKANLIKLARI OLAN ORGANLI VARLIKLARIN KÖKENİ VE GEÇİŞLERİ ÜZERİNE

a) Darwin, kendisine sık sık etçil bir kara hayvanının nasıl olup da suda alışkanlıkları olan bir hayvana dönüşebildiği sorulduğunu söylemektedir. Yani bu hayvan geçiş durumundayken varlığını nasıl korumuştur? Sorulan bu soru gerçektende akıllıca sorulmuştur. Biz bu soruyu sadece yeme alışkanlığı için değil, her ölümcül karakter için sorabiliriz. Burada ölümcül dediğimiz bir safhadan diğer safhaya geçerken karakterin ikisi de aynı anda fonksiyonel olmayacağından canlı yaşamını nasıl devam ettirmiştir? Herhalde bir günde bir karakter gitmiş diğeri gelmemiştir. Azar azar deseniz yine de birinin bitip diğerinin gelmesi arasında ne olacaktır? Darwin bunu basit bir şekilde, su ve kara yaşamı arasında birçok canlıların bulunduğu savıyla cevaplandırıyor. Gerçektende kara ve suda yaşayabilen birçok hayvan vardır. Ancak bunların olması bir canlıya özel olarak bir safhadan diğer safhaya nasıl geçildiğini hiç açıklamaz. Darwin, bunu canlının yaşam savaşı vermesine bağlamıştır. Bu da yanlıştır. Verilen yaşam savaşları bir safhadan diğer safhaya geçmek için değildir. Değişimler, kendi genetik yapıları içerisinde olabilecek genetik varyasyonlardan, çok nadir olarak da ani mutant tipler olabilir. Darwin kendi kendine "örneğin böcek yiyen bir dört ayaklının nasıl uçan bir yarasaya dönüşebildiği sorulsaydı yanıtlamak çok daha zor olacaktı" (s.197) demektedir. Arkasından da, bu gibi itirazların pek de önemli olmadığını ifade etmektedir. Gerçekten insan hayretler içinde kalı-

yor. Bilim adamlarının sorduğu sorulara “bunun izahı çok basit, yaşam savaşı verirken bir canlı diğerine dönüşüyor” gibi bilimle hiç alakası olmayan açıklamalara itibar etmek herhalde akli olan insanların işi değildir. Siz bir otçul hayvanın bir etçil hayvana ya da tersi, bir dönüşümün nasıl olabileceğini, bunlar arasındaki yüzlerce ya da binlerce farkın nasıl oluşabileceğini bir düşünün. Darwin bir de, bu geçiş hayvanları dediği, farklı türdeki hayvanların birinin diğerine dönüştüğünü ifade eden örneklerle de yer veriyor. Mesela uzun atlayan (uçan) sincapları bir örnek olarak veriyor ve bu sincapların eğer şartlar gerekirse zaman içerisinde, karakterlerin birikimiyle uçabilecekleri şeklinde bir değişime uğrayabilecekleri hükmünü veriyor. O zaman şu soruyu da sormak gerekir. Her canlı var oluş koşullarında, daha iyi yaşayabilmek ya da kendini daha iyi koruyabilmek için sincap gibi yalnız uçuş değil yüzlerce ya da binlerce karaktere sahip olmak ister ama olamaz, dünya hayatı içerisinde Darwin’in izahıyla zaten bunun mümkün olması da imkânsızdır. Öyleyse, sincapta olan bu karakter, neden kertenkelede ya da çok daha korumasız ya da ihtiyaç sahibi binlerce diğer canlılarda yoktur? Darwin sıkıştığı yerde de “böyle bir şey görülmemekle beraber, geçmişte bu halkaların var olduğu söylenebilir” gibi hangi geçmişten bahsettiği belli olmayan ifadelerle kanıt sunduğu inancına kapılmaktadır.

b) Darwin, eskiden yarasalar arasında sınıflandırılan, şimdilerde ise böcek yiyenler arasında sınıflandırılan uçan deniz hayvanlarının bir yarasaya dönüşebileceğine inanmakta hiçbir güçlük çekmeyeceğini ifade etmektedir. Buna da diğer böcek yiyen hayvanlarda böyle bir özelliğin görünmediğini kanıt olarak göstermektedir. Yani pire zıplıyorsa, kanguru da zıplıyorsa, pire uzun zaman içerisinde yararlılık esasına göre kangurudan meydana gelmiştir ya da kanguru pireden meydana gelmiştir. Bu mantığa herhalde zamanımızda inanacak akıllı kişi olmaması gerekir.

c) Darwin, bir yandan şartlara göre bir kanatlıdan başka bir kanatlının bir zıplayandan başka bir zıplayanın meydana geleceğini savunurken, bir yandan da, sanırım onun da mantığına ters geldiği için “Buraya kadar belirttiklerimizden, burada belirtilmiş olan ve belki hepsi de kullanma eksikliğinden ileri gelen kanat yapılarının hiçbir aşamasının, kuşların içinden geçerek sonucunda uçuş yetkinliğini edindikleri doğal sürecin gelişimini anlattığı sonucuna

varılmamalıdır. Ama bu açıklamalar en azından geçiş tarzlarının ne kadar çeşitli olabileceğini göstermeye yarar" (s.199) demektedir. Yani bazı canlıların kanatlarıyla uçuş işine akıl erdiremiyorum, nasıl meydana geldiğinin hiçbir kanıtı da yok ama tahminler yürütüyorum diyor. Bazı yerlerde mütevazı davranıp bunun sadece bir tahmin olduğunu söylüyor, diğer bazı yerlerde de bu tahminleri ispatlanmış teoriler gibi sunuyor.

d) Darwin, su üzerinde ayakta durarak ve titreşen yüzgeçleri ile uzun mesafeler kat eden balıklardan da kanatlı uçan hayvanların meydana gelebileceğini anlamının da çok iyi kavranabileceğini ifade etmektedir ki, yanlıştır. Yüzgeçlerle kanatlar ve kanatlara ilişkin uçuş karakteri ile ilgili başka karakterlerin oluşumu yüzlerce ya da binlerce farklılaşmayı gerektirir. Oluverir mantığı, moleküler biyolojiyi biraz anlayan insanlara çok ters gelir, hiçbir şey oluvermez, yüzlerce binlerce reaksiyonun sonucunda bazı olaylar olur ya da genetik yapıda var olan karakterler ya da beceriler sergilenir.

e) Darwin, "Demek ki, değişik yapısal geçişler gösteren türlerin, fosil halinde, keşfedilme şansları azdır, çünkü bunlar (yapısal geçiş örnekleri) tamamıyla gelişmiş yapıdaki türlerden daha az var oldular" (s.200) demektedir. Görüldüğü gibi Darwin burada da hiç olmayan bir şeyi, bir düşüncesini kanıt olarak sunmaktadır. Birincisi, Darwin'e göre, adı üzerinde bir gelişmiş tür, daha az gelişmişinden daha çok hayatta kalması gerekir ki, bu doğru değildir, her var olan canlı hayatta aynı derecede kalmaya çalışır, ben geçiş türüyüm hayatta az kalayım demez. İkincisi, bir şeyin az görülmesi izafidir. Bir trilyonun yanında bir milyon az olabilir ama 10'un yanında 5 çok sayılabilir. Üçüncüsü, az görülme başkadır, hiç görülme veya uydurma ya da çeşitli zorlamalarla, bir şeylerin görüldüğü ya da bulunduğunu söylemek başkadır. Hayal etmek başkadır, gerçek başkadır.

f) Darwin, canlılardaki benzeşik davranışların ve özelliklerin nedeninin aynı atadan gelmiş olduklarına bağlar. Tabii ki ona göre, bunun başlangıcı, en basitten en karmaşığa gittiğine göre, tek bir başlangıç canlısına gider. Bu zaten mümkün değildir ama sadece tek kanıtla, daha önceleri de ifade ettiğimiz gibi, tek bir canlı hücreden örneğin; bir insan meydana gelmesine matematiksel olarak dünyanın ömrü yetmez. O zaman, canlılardaki davranış ve karakter

ter benzeşimleri nedendir? Darwin'e benzemek istemem ama yine söylemem gerekir bunun izahı çok basittir. Yaratıcı tektir ve bu dahi yaratıcı aynı mantıkla canlıları tür tür yaratmıştır. Tabii ki şu söylenebilir, dahi yaratıcı, yarattıklarını basitten komplekse doğru aşama aşama yaratmış olabilir ya da bunun tersi olabilir. Sanırım buna kimse karşı çıkamaz. Bizim düşüncemize göre yaratıcı kendi mantığının bir kısmını, diğer canlılara ya da insanlara vermiştir. İnsanlar da, motoru icat etmeden otomobil icat etmeye kalkmaz. Ama bunu denemek ya da hayallemek isteyen cahillerin olduğunu da unutmamak gerekir.

g) Darwin, bir tür içerisinde birden farklı tiplerin ortaya çıkmasını, yeni farklı türlerin yaratılması için bir başlangıç kabul eder. Hâlbuki bununla ilgisi yoktur, aynı türler içerisinde birçok ve de nadir genetik yapıların ortaya çıkması doğaldır. Bu kurallara bağlı bir olgudur. Zamanla ve azar azar değişimle ilgisi yoktur.

h) Darwin, bazı hayvanların aynı tür içerisinde dahi birbirlerine morfolojik olarak çok benzedikleri halde yaşam tarzlarında farklılık gösterdiklerini söylemiştir. Örneğin; birinin suda diğerinin karada yaşaması gibi ki, bu doğrudur. Karada yaşayan perdeli ayaklı kuşlar vs. gibi. Darwin bunları yaşama alışkanlıkları değiştiği halde yapıları yeteri kadar değişmemiş olarak yorumlamıştır. Bunu da doğal seleksiyona bağlamıştır. Darwin, eğer doğru olsaydı, karada yaşayan hayvanlardaki perdeli ayakların dumura uğraması ya da yok olması gerekirdi. Binlerce ya da yüz binlerce yıldır bu hayvanlar yaşamlarını perdeli ayakla sürdürmektedirler. O zaman bu nasıl olmuştur? Bunun genetik izahı şöyledir: Dahi yaratıcı yarattığı çiftlerin DNA'larına farklılıklarla ilgili bütün kodlamaları yerleştirmiştir. Bunlar içerisinde elbette bulunduğu şartlara tolerans gösterebilenler ya da adapte olabilenler ya da olamayanlar olmuştur. Adapte olabilenler oldukları şartlarda varlıklarını devam ettirmişler olamayanlar ise yok olmuşlardır. Ancak bu söylediğimiz aynı tür içerisinde meydana gelen olaylardır, yoksa bir türden diğer türe geçişte değil. Dahi yaratıcı buna izin vermemiştir.

i) Darwin, daha önceleri de olduğu gibi, bir varlığın değişimle diğerinden üstün hâle geleceğini ve yöreyi ele geçireceğini savunur. Bu ele geçirme olayı bazı çok agresif canlılar için lokal olarak nadiren söz konusu olabilir ama yeryüzünde milyarlarca canlı da başkasının yerini ele geçireyim diye yanıp tutuşmaz, hatta, ki-

min nereden baktığına bağlı da olsa, canlılar genelde diğer canlılarla uyum içerisinde müşterek hayat sürerler.

j) Darwin, yaratılışa inananların, örneğin ağaç olmayan yerlerde yaşayan ağaçkakanları gördüklerinde, yaratıcı burada böyle bir canlıyı neden yaratır diye kuşkuyla kapılacaklarını ve hayretler içerisinde kalacaklarını ifade etmiştir. Ben de kesinlikle yaratılıştan başka hiçbir alternatif olmadığına inanan bir insan olarak, ağaç olmayan bir yerde bir ağaçkakan gördüğümde, gerçekten şaşırırım ancak bu şaşırma yaratıcının yaratıcılığından şüphe ettiğim için değil, sadece olağan olmayan bir durum gördüğüm içindir. Pembe bir gül bahçesinde görülen bir mavi gül gibi. Ağaçsız yerde yaşayan ağaçkakan gelince de, belki atalarının ağaç olan bir yerden geldiklerini ya da önceleri yaşadıkları yerlerdeki ağaçların bazı nedenlerle yok olduğunu düşünür, onda diğer ağaçkakanlara nazaran daha güçlü, ağaçsız yerde dahi yaşama uyabilen karakterler olduğuna inanırım ve yaratanın bu hayvana vermiş olduğu bu özelliğe gıpta eder, yaratıcının ne kadar dâhi ve büyük olduğunu bir kez daha hatırlarım.

ÇOK YETKİN VE ÇOK KARMAŞIK ORGANLAR

a) Darwin göz gibi gelişmiş organlardan bahsederek, “Doğal seleksiyonun, gözü, değişik uzaklıklara odaklanabilme, ışığı kabul edeceği belli bir miktarda ayarlama ve göz-küresel ve renk bakımından yanılgıları düzeltme gibi işlemlerine olanak veren taklit edilemez bütün düzenlemeleriyle birlikte oluşturabileceğini varsaymanın son derece saçma görüldüğünü kabul ederim” (s. 204) demektedir. Bunu idrak edebilen bir insanın, nasıl olup da ilahi yaratıcı güce inanmadığını ve kendine göre saçma sapan ve kanıtlanması hiç mümkün olmayan teoriyle insanların kafalarını bulandırdığını anlamak mümkün değildir. Kendini dünyanın güneşin etrafında döndüğünü söyleyen bilim adamlarının yerine koyarak, bunun tanrısal söylemin tersi olduğu ama doğru olduğu gibi bir örnekle, kendisinin de tanrısal söylemleri kırarak doğruyu söylediğini de ifade etmeye gayret eder. Ben hiçbir tanrısal söylemin, güneşin dünya etrafında döndüğünü söylediğini duymadım, bu da Darwin gibi insanların, olsa olsa ile uydurduğu, mantıklı ama yanlış söylemlerdir. Yine “doğal seleksiyonun karmaşık ve yetkin

bir göz oluşturabileceğini kabul etmenin güçlüğü, her ne kadar bizim imgeleme yetimiz için aşılmaz olsa da, teorimize hiçbir bakımdan zarar vermez" (s.204) demektedir. Bu arada çelişkilere yeni birini ekleyerek akıl erdiremediği göz sinirlerinin çalışma sistemi için de "Nasıl yaşamın kökenini araştırmak zorunda değilseniz, bir o kadar bir sinirin de nasıl ışığın etkisine duyarlı bir hâle gelebildiğini anlayabilmekle uğraşmak zorunda değiliz" (s.204) demektedir. Yani benim söylediklerim kanıtlanmış doğrulardır, siz gerisini sorgulayamazsınız gibi şaşırtıcı, bilimle alakası olmayan bir mantık yürütmektedir. Hâlbuki evrim teorisi yazan bir insan tabii ki yaşamın kökenini araştırmak zorundadır. Kökenini bilmediğimiz ya da anlamadığımız bir şeyin var olduğunu ya da değişikliğe uğradığını belli bir hayal dünyası içerisinde teoriler üretmek için ancak Darwin gibi cahil diyemeyiz ama sapkın ya da cesur olmak gerekir.

b) Diyelim ki, gözün görmesi sinirlere bağlı, iş bununla bitmez, bir de bu sinirleri harekete geçiren ve işlevini sağlayan reaksiyonlar vardır ki, bir olay için bunların yüzlercesi ya da binlercesi gerekebilir. Bu olayların doğal seleksiyonla yarar esasına göre zamanla biriktirilmesi ve bunların aynı anda, senkronize bir şekilde iş görmeleri gibi yanlışlarla açıklanması mümkün değildir.

c) Darwin, örneğin; görme ile ilgili bazı olayları, o kadar basite indirgemıştır ki, basit olaylar yetkin bir hâle dönüşüyor gibi saçma sapan yorumlar yapmaktadır. Bir olayın oluşumunun en alt kademesinde tabii ki basit olaylar vardır ve bu basit olaylar üstlere doğru karmaşık hâle gelirler. Ama en alttaki basit olaylar, üstlerdeki karmaşık ve dâhiyane olayların da basitliğini göstermez. Örneğin bilgisayarlar "binary" denilen basit bir sistemle çalışır. Bu sistem 0-1 dediğimiz elektriğin geçip geçmediği sistemdir. Bu basit işlemi alıp, makine lisanı dediğimiz bir lisanla bilgisayar programı yazma olayı o kadar karmaşıktır ki, örneğin bir istatistik programının yazımı uzun zamanlar alır. Onun için de büyük programlar küçük bölümlere ayrılarak önce bölümler ayrı ayrı yazılır, sonra da bu bölümler birleştirilerek programların tamamı ortaya çıkarılır. Bu çoğu zaman bir kişi değil uzman ekiplerle yapılır. Tesadüfen olan seleksiyonlarla ortaya çıkmaz. Ortaya çıktığına inanana da, her halde zihinsel engelli diye bakılır. Organlarda aynen böyledir. Sonunda organ yapısı hücreye dayanır, basit bir hücre içerisinde

belki binlerce karmaşık reaksiyonlar olur. Bu reaksiyonların bazıları bilim adamları tarafından açıklanabilmekte bazıları ise açıklanamamaktadır. Zaten açıklanabilenler de sonuçtan sebep ilişkisine giderek olmaktadır. Yani var olanın izahıdır. Bunların ne kadarının açıklanabileceği de yaratıcının insana verdiği yeti ile sınırlıdır.

d) Darwin, o zaman yapılan şimdiye göre çok basit kalacak bazı araştırmalara da atıf yaparak sanki bir göz uzmanıymış gibi yorumlarda bulunmaktadır. Ve bütün bu olayların son derece basit olduğunu vurgulamaktadır. Yani neyin ne olduğunu anlamamış ama basit bir şey oldukları hükmünü vermiştir. Diğer bir deyimle öğrenmeden fikir sahibi olmuştur. Hatta bununla da yetinmemiş bunları bilimsel kanıtlarmış gibi serdetmiştir

e) Darwin, “doğal seleksiyonun ileri taşıdığı değişimlerle türeme teorisinin başka türlü açıklaması olmayan bir yığın olguyu açıkladığını kabul edersek, o zaman doğal seleksiyonun bir kartalın gözü kadar kusursuz bir yapılanmayı meydana getirebildiğini (her ne kadar bu olayda çeşitli geçiş aşamalarını bilmiyor olsak bile) kabul etmek zorundadır” (s.206) demektedir. Yani Darwin, kendi evrim teorisinin, başka açıklama olmadığı için kabul edilmesi zorunluluğu olduğunu, bunu kabul ettikten sonra da, her ne kadar birçok şeyi bilmiyor ya da anlamıyorsak da, diğer bütün olayları bu teoriye uydurmamız gerektiğini ifade ediyor. Bu yanlış anlayış, bugünkü Darwincilerin de en önemli düsturudur.

f) Darwin, yine kendisine haklı yöneltilen bir eleştiri olarak, “gözün bir yandan kusursuz bir alet olarak kalmakta devam ederken öte yandan değişebilmesi için, orada birçok değişikliğin aynı zamanda gerçekleşmesi gerektiği, bunun da doğal seleksiyonun gerçekleştiremeyeceği bir şey olduğu ileri sürülmüştür” (s.206) demektedir. Bizce de bu eleştiri aynen geçerlidir. Darwin buna cevap olarak, “Fakat evcil hayvanlardaki değişimler üzerine eserimde göstermeye çalıştığım gibi, çok az ve çok aşamalı olmaları koşuluyla değişimlerin aynı zamanda gerçekleşmelerini varsaymak zorunlu değildir” (s.206-207) demektedir. Ki bu yanlıştır. Darwin bunu zorunlu görmeyebilir ama biyolojik sistemler Darwin’i anlamazlar. Zira dokular hücrelerden, organlar dokulardan meydana gelmiştir. Her dokunun görevi farklıdır. Bir organın işlev görebilmesi için o organla ilgili bütün dokuların senkronize halde çalışması gereklidir. Bunun da ötesinde, o doku ile ilgili hücre içerisin-

deki reaksiyonların da senkronize bir şekilde olmaları gerekir. Birinde olabilecek bir değişim bütün sistemi etkiler. Son derece hassas reaksiyonların dâhiyane bir sistemle yürütmesi gereklidir. Zaten de öyle olur. Doğal seleksiyon gibi, o zamanlar sadece makro seviyede görülebilen bir olayın, mikro seviyeleri anlaşılamazdı. Değişiklikler mutasyonlar seviyesinde olsa bile, birçok değişimin aynı anda ve yönde olma olasılığı dünya yaşının çok üzerinde olur.

g) Darwin, örneğin; insandaki kusursuz bir göz merceğinin embriyo halinde iken bir epitelyum hücre kümesinden oluştuğunu ifade ederek bunun yapısını küçümsemek ister. Görünen sadece dış kısmıdır. Ya içeride oluşan kimyasal reaksiyonlar ve doku farklılıklarını yaratan kimyasal olaylar? İnsanlar ne kadar cahil olursa o kadar cesur oluyor!

h) Darwin, gözün oluşumuna ilişkin doğru anlayışa varmak için aklın hayal gücüne baskın olması gerektiğini söyler ki bu doğrudur. Kendisinde hayal gücü hep aklına baskın çıkmıştır. Darwin doğal seleksiyon müdafilerinin, görülen olağanüstü biyolojik olaylar karşısında, doğal seleksiyon ilkelerini savunmakta ne kadar güçlük duyduklarını anladığını ifade eder. Bizce de doğru olmayan şeyleri savunmak gerçekten güçtür. Savunulmaması gerekir.

i) Darwin, insan emeği bir teleskopla gözü karşılaştırmış, teleskopun da insanlar tarafından uzunca bir sürede olgun hâle getirildiğini ifade ederek bunu doğal seleksiyona benzetmiştir. Bunu da sadece tahmin ettiğini ifade etmiştir. Bu bölümün sonunda Darwin yaratıcıya özel bir yer vermiş, yaratıcının zekâsını insanın zekâsına benzetmiştir (Biz bunu dahi yaratıcı insana kendi mantığından bazı şeyler vermiştir şeklinde yorumlarız). Bir optik aletin çalışması için kendine göre bu aletin geri planında buna bağlı ilave sistemler düşünmüştür. Tabii buna, doğal seleksiyonla ilgili olarak, öncekilerin yerini alan yeni sistemler de düşünmeyi ihmal etmemiştir. Yenilerinin kesinlikle eskilerinin yerine el koyacağına hükmetmiştir. Ayrıca "Yaratanın yapıtlarının insanın yapıtlarından üstün olduğu ölçüde üstün olan canlı bir optik aletin böyle anlattığımız gibi vücut bulmasını kabul edemez miyiz?" (s.208) diye sormuştur. Bizim cevabımız şudur; insanoğlu dâhi yaratanın insanı kodladığı kadarını yapmaya muktedirdir. Bunların bazıları yaratıcının yaptıklarına benzer ancak daha aşağı seviyede olur, diğer ba-

zıları yaratıcının yaptıklarına eşit olabilir, bazıları da amaca göre, yaratıcının yaptıklarından farklı, hatta insanın belirlediği amaca yönelik üstün kabiliyetler içerebilir. Ancak her hâlükârda, insana ne kadar ileriye gidebileceğini kodlayan da yaratıcının kendisidir. Darwin'in burada, zaman zaman yaratıcılığa inananları küçümse de, yaratıcı bir gücü kabul etmesi ilginçtir. Bunu kendisine ters bulmamıştır ki, bize ve birçok Darwinciye göre terstir. Yine bir çelişkiye düşmüştür. Eğer bir gözü bu kadar mükemmel yaratan yaratıcı varsa, aynı yaratıcının türleri yaratması neden mümkün olmasın?

GEÇİŞ TARZLARI

a) Darwin bu bölüme başlarken "Bir dizi, ardışık ve küçük değişimlerle oluşmayacak bileşik bir organ varlığı gösterilebilseydi, benim kuralım artık savunulamazdı" (s.208) diyor. Buna da örnek bulamadığını ifade ediyor. Ben de bunun tam tersini söylüyorum, küçük değişimlerle oluşacak hiçbir organ varlığı bilmiyorum. Ya da yoktur. O zaman Darwin'in teorisinin neyi savunulacaktır. Darwin ilave ederek, geçiş durumlarını bilmediğimiz birçok organ vardır demektedir. Yani Darwin bir yandan küçük değişimlerle oluşmayacak organ yoktur diyor, diğer yandan da bu değişimleri bilmiyoruz diyor. Bu tam bir çelişki değildir? Ben küçük değişimlerle oluşmayacak milyonlarca karakterden bazılarını söyleyeyim ve Darwin'e göre, teorisi çöpe gitsin, örneğin; yasemin çiçeğinin beyaz rengi, hangi küçük değişimlerle o hâle gelmiş olabilir? Normal bir hücrenin aniden kanser hücreğine dönüşmesi hangi yavaş yavaş oluşumlarla olabilir? Darwin şimdi buna, bu zararlı olduğu için örnek olmaz diyebilir, onun için arpa bitkisinde oluşan, 'Rachilla' dediğimiz insanlarda kaşıntı yapan bir oluşumu örnek verelim. Ya vardır ya da yoktur, hiçbir zaman azar azar meydana gelmemiştir, genelde bütün arpalarda vardır. Ama var olanlardan mutasyonla olmayanı da elde edilmiştir, örneğin 'Pennrad' arpası.

b) Örneğin; bir canlı karakteri olan, özel kısa bir kanat, diğer bir canlının uzun kanadının tipi ya da başka tür tipi olamaz. Her canlıya özel, ancak tür içerisinde benzer yapıda bulunan kanatlar, sadece o canlı için tasarlanmıştır. Aynı tür içerisinde olan değişiklikler türün genetik yapısı ile sınırlıdır. Bir kanadın kısalması ya da

uzaması sadece görünürdeki basit bir olay değildir, onun gerisinde moleküler seviyede birçok olayla irtibatlıdır.

c) Darwin, geçiş türleri dediği canlıları gösterememektedir, ancak sık sık "bu organ, o zamandan beri bu sınıfın sayısız üyelerinin geliştiği çok eski bir dönemde ortaya çıkmış olsa gerekir. Ya da bu organın geçirdiği ilk değişimleri ortaya çıkarmak için uzun zamandan beri yitmiş çok eski biçimleri incelememiz gerekirdi" (s.208-209) demektedir. Yani birinci bölümde olsa olsa tahmini yapıyor, ikinci bölümde de yitmiş dediği, olmayan bir şeyi incelemesi gerektiğini söylüyor. Hangi akıl bunlara bilimsel ve doğruymuş gözle bakar?

d) Bazı hayvanlarda aynı organın iki veya daha fazla işlev görmesini Darwin, daha sonra bu organın doğal seleksiyon bir üstünlük sağlayacaksa, bir tek işleve dönüşebileceğini ifade ederek bunun bir geçişi ifade ettiğini söyler. Hâlbuki aynı çeşit hayvan tiplerinden, birilerinin tek işlevli, diğerlerinin de çift veya daha fazla işlevli hayati organları olanları nerededir? Buna ait bir tek kalıntı veya kanıt var mıdır? Tabii ki yoktur. Ama siz örneğin çopra balığında (*cobite*) sindirim kanalı aynı zamanda solunma, sindirme ve boşaltma işlevi görür, o halde bu geçiş organı değişivermiş ve tek işlevli organlar meydana gelivermiş dersiniz, buna gülünüz. Yine insan dili birkaç fonksiyonu yerine getirdiğine göre hangi organın geçiş tipidir? Diye de sorulur.

e) Darwin, yukarıdaki maddenin tersini de bir geçiş tip olarak yorumlamıştır. Yani; iki veya daha fazla organın aynı işi yapmasını da bu organların geçiş tipleri olduğuna bağlamıştır. O zaman Darwin'e sormak gerekmez mi, aynı işi yapan organlardan birinin gelişmesi ve daha yetkin hâle gelmesi yerine (örneğin bir bitkinin sarılarak ya da sülük dallarıyla ya da hava kökçükleriyle ağaç üzerinde yükselmesi gibi), hiç birbiriyle alakalı olmayan sistemlerle (Darwin'e göre) meydana gelen organların benzer işleri yapmasının, yarar esasına göre doğal seleksiyonla ne alakası olabilir? Bu organlardan biri Darwin'e göre, her nasılsa ayrı bir işlevi yerine getirmek üzere ya yetkinleşirmiş ya da körelirmiş. Darwin'in bahsettiği özellikler genetik karakterlerdir. Bu karakterler aynı ya da ayrı, kromozomlar üzerinde, ayrı ayrı yerlerde bulunurlar. Birinin yetkinleşmesi ya da körelmesi diğerini etkilemez. Örneğin; kurbağa larvaları taşıdıkları solungaçları kaybederler ve

yerine akciğerler gelişir. Darwinciler de buna atlarlar ve işte birinin yerine diğeri meydana geldi derler. Hâlbuki bu bir türe özgü karakterdir ve kalıtsaldır. Bu karakterlerden birisi larva için, diğeri de yetişkin içindir. Başkalaşım süreci de aynen kök hücrelerde olduğu gibidir. Eğer Darwin'in dediği gibi yavaş yavaş ve binlerce generasyon sonunda doğa şartlarıyla böyle bir karakter oluşsa ve kalıtsal hâle de gelseydi, teoriye göre, zaten ya biri ya da diğeri olmayacaktı ya da aynı tür içerisinde ikisi de aynı evrelerde, geçiş tipleri olarak birarada olacaktı. Ayrıca, Darwin'in teorisine ve kalıtsallık anlayışına göre, ergin olan bir canlı sadece kendi sahip olduğu karakterleri yavrularına geçirir. Yavrular karakterlerini ana babalarına yani ergin kurbağalara, ergin kurbağalar da kendilerinde olmayan larva halini yavrularına geçiremez.

f) Darwin, balıklarda yüzme kesesinin akciğere dönüştüğünü iddia etmektedir. Yüzme kesesi balıkları suyun üstünde tutmak için, akciğer ise tamamiyle farklı bir solunum işlevi için yaratılmıştır. İkisinin içinde de hava olması, hatta zaman zaman benzer işlevler görmesi, bunlardan birinin diğeriyle oluşumunda kullanıldığı anlamını vermez. Darwin bununla da kalmamış, bütün ciğeri olan varlıkların suda yüzmesini sağlayan benzer bir aygıttan meydana geldiğini söylemiş ve işi bitirmiştir. Bunu da bilimsel bir kanıt gibi sunmuştur. Yine bazı böceklerde solunmaya yarayan organların daha sonra uçmaya yarayan organlar haline dönüşüverdiği iddiasında bulunmuştur. Bu kadar hayalperestçe çarpıtma, Darwin'den başkasında olamaz sanırım.

g) Darwin, ayrı familyalardaki benzer ya da Darwin'e göre benzer aygıtların ortak atalardan geldiğini defalarca vurgulamaktadır. Hâlbuki o karakterlerin benzer işlevleri görmesi, yaratıcının mantık sistemidir. Yoksa birinin diğeriyle doğa şartlarıyla meydana geldiğini göstermez. Buna abartılı bir örnek verilmek gerekirse, sivrisineğin kanadıyla, kartalın kanadının aynı işlevi görmesi bunlardan birinin diğeriyle meydana geldiğini göstermez ve bunun kanıtı olmaz. Şimdi bunu okuyan Darwinciler zaten Darwin bunu söylemiyor diyeceklerdir. Sivrisinek için değilse bile, diğer birçok benzer karakterleri taşıyanlar için de söylemiyor mu? Söyledikleri verilen örnekten çok mu farklıdır?

h) Darwin, ergin haldeki bir canlıyı larvasıyla kıyaslamış, eğer aralarında çok fark varsa, bu hayvanların erginlikteki duru-

munun da zamanla yozlaşacağına ve kaybolacağına hükmetmiştir. Yani ara geçişler olarak yorumlamıştır. Hâlbuki bu canlılar, milyonlarca yıldır aynı ana karakterleri muhafaza ederler. Değişim sadece tür içerisindeki genetik ve çevre yapılarıyla olur.

i) Darwin, yine canlılardaki yaşa bağlı değişimleri bile geçiş tiplerinin örnekleri gibi vermiştir. Darwin “ üreme yaşı gecikmiş olsaydı, türün karakteri en azından erginlik durumunda değişecekti. Hatta olasıdır ki, gelişmenin daha önceki ve erken evreleri, bazı durumlarda hızlandırılmış ve sonuç olarak yitmiş olacaktır” (s.212) demektedir. Hâlbuki hiçbir zaman türün karakterleri üreme yaşının gecikmiş ya da gecikmemiş olmasıyla değişmez. Sonuç da hiçbir zaman yitmiş olmaz. Bunu bir örnekle izah edelim. İnsanlarda var olan bazı karakterler, gençken ya da üreme potansiyeli varken hiç gözükmez. Üreme karakterinden önce de ya da sadece ortadan kalkınca var olurlar. Var olmakla kalmazlar, Darwin’in söylediklerinin tam aksine, üreme evresinden sonra görülen karakterlerden bazıları da aynen yavrulara geçer. Buna kanıt olarak, saçların beyazlaşmasını ya da yaşlılıkta ortaya çıkan benleri, yaşlılıkta yürüme tarzlarını vs. gibi birçok örnek verebiliriz. Bu karakterler daha ana ve babada görülmeden yavrulara geçer. Darwin’in genetik bilgisi olmadığı için bu konuda Aristo’nun dahi gerisinde kalmış, görüşlerini Hippocrates’in kilere benzetmiştir ki, yanlıştır ve bilimsel hiçbir değeri yoktur.

j) Darwin, “Bazı türlerin sık sık, görece ansızın gibi olan bu geçiş tarzlarıyla değiştikleri ya da bazılarının hiçbir zaman bu tarzda geçişlerle değişmedikleri konusunda görüş bildiremem. Ama böyle bir durum kendini göstermişse de, olabilir ki, gençlerle erginler, erginlerle yaşlılar arasındaki farklar daha en başlangıçta ayırımına varılamayan pek küçük aşamalarla edinilmiştir” (s.212) demiştir. Görüldüğü gibi Darwin, anlamadığı konularda bile olmayan “geçiş tarzları” sözünü kullanmış, olabilir ki, bu değişiklikler en başlangıçta olmuştur gibi, gerçekte alakası olmayan tamamen hayal ürünü ve yanlış bir yargıya varmıştır. Burada önemli bir husus da bazı karakterlerin hiçbir zaman geçiş tarzları ile değişmeyeceği varsayımdır. Hiçbir zaman değişmeyen karakterler nereden gelmiş olabilirler?

DOĞAL SELEKSİYON KURAMININ ÖZEL ZORLUKLARI

a) Darwin, bu bölümde kendi teorisi ile izahı mümkün olmayan olaylara değinmiştir. Ama yine de oradan buradan dolandırarak, teorisinin doğruluğunu savunma doğrultusunda görüşler bildirmiştir. Örneğin, “Balıkların elektrik organları da büyük güçlükler yaratır, çünkü bu kusursuz aygıtların birbirini izleyen hangi aşamalarla gelişebilmiş olduklarını kavramak olanaksızdır” (s.212) demiştir (hani aşamalardan geçmemiş hiçbir organ bilmiyorum diyordu). Hemen arkasından da “Buna şaşırmaya gerek yoktur. Çünkü bu aygıtların ne iş gördüklerini de bilmiyoruz” (s.212) demiştir. O kadar saçmadır ki, eğer Darwin bu aygıtların ne işe yaradıklarını bilemiyorsa, o zaman onu yok saymaya hakkı vardır demektir. Böyle sakat ve cahilce bir mantık olabilir mi?

b) Darwin, “ama bugünkü elektrikli balıkların atalarının yaşam alışkanlıklarına ve yapılarına ilişkin hiçbir şey bilmediğimize göre, bu organların, yararlı özelliklerin döle geçişleri gereğince aşama aşama gelişmiş olmalarının olanaksızlığını ileri sürmek de son derece düşüncesiz bir davranış olur” (s.213) demiştir. Yani bir şeyi bilmiyorsak ya da anlamıyorsa, o zaman Darwin’in söylediklerini doğru kabul etmekten başka çaremiz yoktur. Böyle bir şey söylersek düşüncesiz oluruz.

c) Darwin yine de biraz tevazu göstererek “Bu organlar sözkonusu olduğunda çok daha ciddi bir güçlük yolumuzu keser görünüyor. Gerçektende bu organlar birçoğu akrabalık yönünden birbirine çok uzak bulunan aşağı yukarı bir düzine kadar balık türünde bulunmaktadır” (s.213) demektedir. Ama daha sonra tahmin edeceğimiz gibi, “bu organı kalıtım yoluyla onu döllerine geçiren bir ortak ataya yükleyebiliriz” (s.213) demiş ve kendince, yüklemeyi yapıp olayı çözmüştür. Burada her nasılsa, olayı doğal seleksiyonla açıklamamış anlayamadığı kalıtıma yüklemiştir. Tabii burada sormak gerekir; her şey doğal seleksiyonla oluyorsa, Darwin’in genelde savunduğuna göre, kalıtımın da doğal seleksiyon yanında pek önemi yoksa o zaman bu karakterler nereden gelmiş ve nasıl olup da döllere geçmiştir? Darwin de bu sorunun cevabını veremediği için bu olayı kendi teorisi için bir engel olarak kabul etmiştir.

d) Darwin, elektrikli olmayan balıklarda, bu özelliğin yok olduğunu, bunu da bu özelliğin kullanılmamasına ya da doğal seleksiyon nedeniyle kaybolmasına yorumlamıştır. Bu doğru olmaz. Darwin bir şeyi izah edemiyorsa, bu yararsızdır dolayısı ile zamanla doğal seleksiyonla kaybolur demesi akıl dışıdır. Zira bizzat kendisi, küçümsese de, bu özelliğin bazı yararları olduğunu ifade ediyor, ama asıl olanı, bugün için bizim bilemediğimiz ve bilim adamlarının gün geçtikçe ve üzerlerinde çalıştıkça oluş nedenlerini açıkladıkları fiziksel ve kimyasal kabiliyetlerdir. Bu kabiliyet kendiliğinden oluvermemiştir. Dâhi yaratıcı bir nedenle bu yetileri vermiştir. Bizim cahilliğimiz, bu yetilerin gereksizliğini göstermez.

e) Darwin, “Öyle ki elektrik organları kalıtım yoluyla herhangi çok eski bir atadan geliyorsa, o zaman bütün elektrikli balıkların özellikle birbirleriyle hısıml olmalarını bekleyebilirdik. Ne var ki durum kesinlikle böyle değildir. Üstelik yerbilim de balıkların çoğunun eskiden elektrik organları olduğunu ve bunlardan gelen değişime uğramış döllerin bugün bu organları kaybetmiş bulunduklarını düşünmemize izin vermiyor” (s.214) demektedir. Yani Darwin, kendisi de teorisinin geçersiz olacağı gibi bir izlenim vermekle birlikte, hemen arkasından benzer organların bazı balıklarda farklı yerlerde bulunmasını mazeret göstererek “Demek ki bu elektrik organlarına kökenden (homolog) organlar gözüyle bakılmaz, olsa olsa ancak işlev bakımından benzeş sayılabilir. Dolayısıyla soya çekim yoluyla ortak bir atadan geldiklerini varsaymak için hiçbir neden yoktur. Bu köken birliği kabul edilmiş olsaydı bu organlar her bakımdan tastamam birbirlerine benzemeliydiler. Böylece, birbirlerinden uzak türlerde bulunan bir organın, görünüşte aynı organın, varlığına bağlı güçlük ortadan kalkıyor, ama gene de kesinlikle daha küçük, ancak hâlâ önemli olan bir başka güçlüğü açıklamak gerekiyor; bu organlar farklı her balık grubunda hangi geçişler zincirinden geçerek gelmişlerdi?” (s.214). Darwin, gördüğümüz gibi, teorisinin ana teması olan doğal seleksiyonu, “köken birliğini kabul etmezsek güçlük ortadan kalkar” yani, yine benim teorime döneriz gibi, zoraki bir uyarlamaya çalışmaktadır. Ama sonunda kendisi de bu organların hangi geçişler zincirinden geldiklerini izah edemediği söylüyor (olmayan bir şeyi zaten izah edemezdi) ki, bu da Darwin’in zaman zaman çok açık olmasa da, teorisinin saçmalığını görmesine rağmen, yanlışlarda kılıflar bularak direndiğini gösteriyor.

f) Darwin, yukarıdakine benzer birçok örnekler vererek teorisinin bunları izah edemediğine işaret ediyor. “Örneğin kafadan-bacaklıların gözleri ile omurgalılarınkiler tamamıyla benzer görünmektedirler. Şimdi birbirlerinden bu kadar uzak gruplarda, bu benzerliğin hiçbir bölümü ortak bir atanın sahip olduğu bu karakterin kalıtım yoluyla geçirilmesine yorulamaz” (s.215) demektedir ve diğer bazı araştırmacıların da bu noktaya parmak bastığını ifade etmektedir. Bunu da doğal seleksiyonun hiç birbiriyle alakası olmayan şekillerde farklı atalardan gelişerek aynı işlevi gören aygıtlar meydana getirebileceği varsayımına dayandırıyor. Ayrıca, bahsettiği ve bize göre olmayan hafif dediği değişimlerin, bir organın işlevini yitirmeden, nasıl diğer bir aygıtla dönüştüğünü de izah edemediğini biliyor ama yine teorisinde ısrar ediyor. Göz gibi hassas bir organda görme olayı, ilgili dokulardaki yüzlerce reaksiyonun senkronize işlev görmesiyle oluyor. Bunlardan birinin çalışmaması fonksiyonun tamamını etkileyebilir. Darwin’in bilgisi buna yetmediği için olayları hep makro seviyede görünebilen kısımlarıyla ele alıyor bu da kendisini yanlışlara götürüyor.

g) Darwin, Fritz Müler’e (s.216) atıfta bulunarak, bu araştırıcının yapmış olduğu araştırmalarda suda ve karada yaşayan bazı kabukluların birbirlerine diğer karakterler bakımından benzemesi yanında, solunum aygıtlarının hiç benzememesine şaşırdıklarını ifade etmiştir. Darwin’e göre ortak atadan gelmiş olan, suda yaşayan kabukluların nasıl olup da, birden kara solunum aygıtlarına sahip olduklarını açıklamanın mümkün olamayacağına işaret ediyor. Yani bunun olanak dışı olduğunu kabul ediyor. Bunu da doğal seleksiyonun aynı işlevsel bir sonuca ulaşmak için değişik şekil ve malzemelerle çalıştığını savunuyor. Böyle edinilen yapıların da tabii olarak birbirlerinden farklı olacağını savunuyor. Darwin “Bağımsız yaratılışlar varsayımında bu olay baştan sona anlaşılmasa bir şey olarak kalır” (s.217) demektedir. Yani, benim kuramımda şüpheler var ama yaratılış kuramıyla bunu hiç açıklayamazsınız diyor. Darwin’in bu mantığını anlamak mümkün değildir. Ben açıklayamıyorsa kimse de açıklayamaz, onun için bana inanmanız gerekir gibi anlamsız bir mantık. Hâlbuki yaratılış kuramına göre bunu açıklamak hiç de zor değildir. Dahi yaratıcı yarattığı canlıları bir silsile içerisinde, aynı mantıkla yaratmıştır. Suda yaşayan bir kabukluyu karada yaşayana ya da bunun tersine dönüştürmek istediğinde, hangi yeni ve farklı bir aygıt gerekmişse canlıyı onunla

donatmıştır. Bunda anlaşılmayacak bir şey yoktur. İnsani akıl ve mantığın, yüce yaratıcının akıl ve mantığıyla boy ölçüştürme gayretleri anlaşılmaz olanıdır. Darwin'in de zaman zaman ve doğruları düşündüğünde kabul ettiği gibi, bilmediklerimiz bildiklerimizin yanında o kadar çoktur ki, bunları hiçbir gerçek kanıt olmadan, illa da bildiklerimize ya da hayallediklerimize uyarlamak yanlıştır.

h) Darwin, başka araştırmacıların da farklı canlılarda, fonksiyonları benzer organlara bakarak, bunların aynı atalardan gelebileceğine inandıklarını söylemekle birlikte, bunlar bağımsız olarak oluşmaktadır deyip, olaya doğal seleksiyon açısından çözüm getirdiğini sanmıştır. Bazı bitkilerde, çiçek tozlarının farklı şekillerde dişi tepesi üzerine böcekler tarafından getirildiğini hem kendi gözlemiş hem de diğer araştırmacılar tarafından yararlanmıştır. Burada da konuyla ilgili organ ve dokuların yarar esasına göre doğal seleksiyonla oluştuğunu varsaymış ama mucizevi olayları anlatmaktan öteye bunun doğal seleksiyonla ne ilgisi olduğunu anlatamamıştır. Ona göre eğer bir organın işe yaradığı araştırmacılar tarafından tespit edildiyse, bu mutlaka doğal seleksiyonla oluşmuştur. Yani işi bu kadar basite indirgemiş, nasıl oluştuysa oluşmuş ama doğal seleksiyonla oluşmuştur deyip olayı bitirmiştir. Sayfalarca hayvan veya bitki organlarının nasıl yararlı işler yapabildiğini yazmış ve tasvirler yapmıştır. Benzer organların da aynı hedefe yönelmeleri onların doğal seleksiyonunun aynı olduğu anlamına gelmez farklı şekillerde oluşmuşlardır demiştir. Bunun nasıl olduğu ya da örneklerinin nerede olduğu konusunda hiçbir kanıt gösterememiştir.

i) Darwin, karmaşık biyolojik yapıları hayret ve hayranlıkla incelemiş, akıl erdiremediklerini yok saymış, bazılarını da kendine göre, bugüne göre son derece dar ve yüzeysel bir bilgi çerçevesinde yorumlamaya çalışmıştır. Biz bunu anlayışla karşılarız, ancak moleküler seviyede biyolojik ve kimyasal yapılarını bilmeden her biyolojik oluşumun doğal seleksiyonla ve yarar esasına göre olduğu varsayımından vazgeçmemiştir. Kendisi inanmaz gözüксе de, bilerek ya da bilmeyerek, zaman zaman dahi yaratıcı güce atıflarda bulunmuştur. Yaratıcı güç, bize göre, yarattığı her şeyi bir yarar ve amaç üzere yaratmıştır. Darwin'in bu organ ya da dokunun işlevi yok, dolayısıyla dumura uğramıştır ya da uğrayacaktır demesi, sadece bilgisizliğinin tezahürüdür. Organların ve dokuların görünen ve bilinen işlevleri yanında bir de gözle görünmeyen moleküler ya

da kimyasal seviyede işlevleri vardır. Örneğin; 1950'li yılları ortalarında, insanlardaki bademcikler, Darwin gibi düşünenlerin dediği gibi diğer bir organın gelişimi sonucu dumura uğramış bir organ olduğu ya da yaratıcıyla alay edencesine yaratıcı bunun yok olmasını becerememiş safsatasıyla, çocuklar doğar doğmaz sonradan iltihaplanarak problem çıkarmasın diye alınmaya başlanmıştır. Neyse ki, bademciklerin vücutta bazı hormonların oluşumu ve salgılanmasında son derece önemli olduğu, akli başında bazı araştırmacılar tarafından tespit edilerek bu yersiz uygulamaya son verilmiştir.

j) Darwin, “değişime uğramış her yapı kalıtım yoluyla kendini aktarmaya eğilimli olduğundan bir değişimin yeni değişikliklere uğramadan tamamıyla ortadan kaybolması çok az görülür. Bundan değişik bir türün değişik parçalarının yapısının, bu parçalar ayrıca ne işe yararlarsa yarasinlar, o türün, yeni yaşam alışkanlıklarına ve yeni var oluş koşullarına uyarlanmak için arka arkaya geçirdiği sayısız kalıtsal değişikliklerin toplamını temsil ettiği sonucu çıkar ” (s.220) demiştir. Önce bir soru sormak gerekir; değişim yeni bir değişmeye nasıl uğrar ve bu da kalıtsal hâle geçer? Bunun için tek yol genetik malzemeler üzerinde oluşacak yeni kodlardır. Darwin'in bahsettiği “sayısız kalıtsal değişikliklerin toplamı” aynı istikamette, arka arkaya, senkronize olarak, hem de canlıya zarar vermeden oluşması olanaksızdır. Zaten buna dünyanın ömrü de yetmez. Kaldı ki, Darwin'in bahsettiği doğa şartlarıyla oluşan her küçük değişikliğin, aynı anda kalıtsal hâle gelmesi diye bir şey de olamaz. Hangi karakterin ne zaman kalıtsal hâle geldiği de olmayan bir hayalin bilinmeyenidir.

k) Darwin, “organları bugünkü duruma getiren geçişler üzerinde en küçük bir tahmin yürütmek bile güçtür” demektedir. Bu doğrudur, zira olmayan bir şeyi olmuş gibi göstermek ve hiçbir kanıt da gösterememek güç değil imkânsızdır. Darwin doğa bilimcilerin kullandığı “*Natura non facit saltum* (doğa sıçrama yapmaz)” (s.221) ve “doğa çeşitlerde cömert yeniliklerde cimridir” (s.221) sözlerine atıflarda bulunarak bu sözlerden kendine göre destekler çıkarmak istemiştir. Bu sözler, neyi kastettiğinize bakarak hem doğru hem de yanlış olarak görülebilir. Doğa hiçbir zaman Darwin'in sandığı gibi attan eşek meydana getirmez. Bu hızlı da olmaz, yavaş da. Ama doğa mutasyonlarla sıçrar ve ani değişiklik-

ler yaratır. Doğa aynı tür içerisinde yaratıcı gücün verdiği sınırlar içerisinde, bir birine benzeyen ya da hiç benzemeyen karakterlerde çeşitler üretir, bunun milyarlarca örneği vardır. Ancak bir türden başka bir tür, yani yenilikten, tavuktan deve kuşu çıkarmak kastediliyorsa bu zaten olmaz. Az değil hiç olmaz.

1) Bu bölümün sonunda Darwin "doğal seleksiyon, gerçekten de ancak birbirini izleyen küçük değişimlerden yararlanarak iş görür. Yani hiçbir zaman ani ve önemli sıçramalar yapmaz. Ancak belli belirsiz hemen göze çarpmayan, yavaş seyreden ve güvenli aşamalarla ilerleyebilir" (s.221) demiştir. Bu Darwin'in her zaman söylediği şeydir. Burada sormak gerekir; belli belirsiz ne demektir, belli midir, belirsiz midir? Göze çarpmayan ne demektir? Göze çarpmayan bir değişim olabilir mi? Ancak keşfedilmeyen bir değişim olabilir ki, bu da Darwin'e uzaktır. Güvenli aşamalar ne demektir? Buğday yaprağı hangi güvenli aşamadan sonra arpa yaprağına dönüşür? Genetik yapıya girmeyen bir güvenli değişim olur mu? Görüldüğü gibi gerçekte hiç ilgisi olmayan, tamamen olmayan şeyleri hayal ederek, nasıl olsa arasalar da bulamazlar, eskiden bunlar olmuşmuş bana inanın demekle, olaylar kanıt varmış gibi gösterilemez. Yanlıştır.

DOĞAL SELEKSİYONUN GÖRÜNÜŞTE ÖNEMİ AZ ORGANLAR ÜZERİNDEKİ ETKİSİ

a) Darwin, doğal seleksiyon deyince var olmayla yani üre-meyle, yok olmayı esas almıştır. Birisi yok olacak diğer daha yetki-ni onun yerini alacak. Tabii konu böyle alınınca var olmayı ya da yok olmayı etkilemeyen karakterler ne oluyor? Darwin bunları açıklamakta zorlandığını söylemektedir. Tabii Darwin'e göre yararlı olmayan bir şey doğal seleksiyonla daha yararlısının yerine geçemeyeceğine göre, örneğin çiçek renginin sarı ya da kırmızı ol-masına hiçbir zarar ya da yarar atfedilemeyeceğine göre nasıl de-ğişiyor? Bunu açıklayamamıştır. Eğer sadece yaşam mücadelesi amacıyla doğal seleksiyon oluyorsa, yaşam mücadelesi olmayan durumlarda da vardır ya da birinde yoksa diğerinde de yoktur. Ortada bir değişim varsa, bunun kaynağı da vardır.

b) Darwin, zürafanın ya da diğer bazı kuyruklu hayvanların hafif değişimlerle kuyruklarının meydana geldiğini, bunun her ne kadar önemsiz görünse de, sinekleri kovma işi gördüğünden, si-

neklerin de hayvanın gücünü azaltacağından ve ölümüne neden olabileceğinden, kuyruğun yaralı olduğuna ve onun için de bunun doğal seleksiyona uğradığına karar vermiş. Yani anlaşılan kuyruk olmazsa hayvan ölecek yerine kuyruklu gelecek. Tam bir kuyruklu yalan. Peki, o zaman sormak gerekir, kuyruksuz olan milyonlarca hayvan nasıl canlı kalabilmiştir? Uzun ve hareketli kuyruğu olan hayvanlarda, kuyruğun sinekleri ya da böcekleri deri yüzeyinde mümkün olduğunca kovduğu doğrudur. Ancak üreme süreci içerisinde, kuyruksuz bir hayvanın, kuyruk yokluğundan sinekleri kovamayacağı için öleceğini söylemek mümkün değildir. Belki hayvan yaşlanıp güçten düşünce etkili olabilir ama zaten o zaman da Darwin'in yanlış olarak çok üzerinde durduğu, değişim için üreme karakteri ortadan kalktığından bunun canlıya değişim yönünden etkisi olmaması gerekir.

c) Darwin, daha önceleri de olduğu gibi anlayamadığı şeyi hemen "bugün önemsiz olan organlar, olabilir ki, çok eski bir ata için büyük önem taşımaktaydı"(s.222) diyerek geçiştirmiştir. Bu söylemle Darwin kendine göre teorisini kanıtlamıştır. Yani bir gülün rengi, bir atası ya da ataları için çok önemliymiş onun için de doğal seleksiyonla zamanımıza kadar gelmiş. Herhalde buna kargalar bile güler.

d) Darwin'e göre, suda yaşayan bir hayvandaki kuyruk o hayvanın hareketini kontrol etmesini sağladığı gerekçesiyle faydalıymış, faydalı olduğuna göre doğal seleksiyonla değişmiş, köpekteki kuyruğa kadar dönüşmüştür. Köpeğe geri dönme aracı olarak hizmet ettiğinden de söz etmektedir. Darwin bu kez, her nedense köpekte kuyruğun öneminin pek az olduğuna karar vermiş, tavşanın kuyruğu olmamasına rağmen çok hızlı dönebildiğini söyleyerek bir nevi düştüğü tezatta kendisi parmak basmıştır. Sonuçta yine de bir açıklama çabası içine girmiş ama çelişkiler içerisinde kalmıştır.

e) Darwin, "Bazı karakterlere önem yükleyerek ve bu karakterlerin doğal seleksiyonun etkisinden ileri geldiklerini sanarak kolayca yanılabiliriz" (s.222) demektedir. Yani yararlı olmayan karakterler doğal seleksiyonla gelmemişlerdir. Bunu bir eşeyde, yarar esasına göre oluşmuş bir karakterin, az ya da çok yararsız olmasına rağmen diğer eşeye geçtiği şeklinde izah etmiş, bunun da yine doğal seleksiyonun bir parçası olduğunu iddia etmiştir. Darwin,

“Bununla birlikte, her ne kadar baştan tür için bir üstünlük oluşturmaları da, dolaylı olarak meydana getirilen yapılar, daha sonra, türün yeni yaşam koşulları içinde bulunan ya da başka alışkanlıklar edinmiş olan değişime uğramış döllerine yararlı olabilirler” (s.223) demiştir. Darwin’e göre doğal seleksiyon nedir? O günün doğal şartları içerisinde var olma ya da yok olma savaşıdır. Yukarıdaki cümleyle Darwin, doğal şartları ve buna bağlı seleksiyonu geleceğe de bir yatırım olarak sunmaya çalışmıştır. Yani doğal seleksiyon nasıl bir hikmetse; karakterlere sen git, sen de kal, bu canlıya gelecekte lazım olacaksın diyecektir. Ancak Darwin’in söylediğinin tam tersi, sen bugün işime yaramıyorsun ama belki gelecekte yararsın kal demek doğal seleksiyonun doğasına aykırıdır. O zaman niye Darwin yaşam için önemli olanlar kalır diğerlerinin yerini alır diğerleri de yok olur demektedir. Demek öyle değilmiş. Diyelim ki öyle, o takdirde, Darwin’in Doğal seleksiyonla alakası olmayan bir ilahi gücün, karakterlere sen git, sen kal demesine itirazı olmaması gerekir.

f) Darwin, canlılardaki birçok karakterlerden bahsederek, birinde bir yarar için bulunduğunu varsaydığı benzer karakterlerin, değerlerinde de bulunduğunu ancak aynı işe yaramadığını ifade ederek, bunların önemsiz karakterler olduğuna hükmetmiştir. Ya da, bu karakterlerin sonradan oluşacak bazı karakterlere esas teşkil edeceği nedeniyle var olduğunu varsaymıştır. Bu konuda Akbaba ile hindinin kafa çıplaklığını da örnek olarak vermiş ve bunların aynı yarar için olamayacağını ifade etmiştir. Doğal seleksiyona bağlamadığı bu olaylara “oysa bu karakter olasılıkla eşeysel seçimin işidir” (s.223) demektedir. Yani işin biyolojik ve kimyasal özünü bilmeden, eğer karakterler kendine göre önemliyse, daha doğrusu bildiği bir işe yarıyorsa, bu doğal seleksiyonun işi oluyor, eğer önemsizse bu da eşeysel seçimin işi oluyor. Burada iki önemli nokta vardır. Birincisi, karakterlerin bilinen ya da görünen, bilinmeyen ya da görünmeyen birçok özellikleri vardır. Buna Darwin karar veremez, zira bu konudaki bilgisi son derece sınırlıdır. İkincisi, eşeysel seçim dediği ne oluyor? Darwin bundan kalıtsal karakterleri kast ediyor. Peki, bu karakterler nasıl oluşuyor, eşeysel olarak oluşuyor demek ve işin içinden çıkmak yetersizdir. Zira bütün karakterler, bazıları doğal faktörlerin etkisi altında kalsa da, zaten eşeysel olarak ya da kalıtsal olarak oluşur. Darwin’in bilgisi burada da yeterli olmadığı için, olayı geçiştirme gayreti içine girmiştir.

g) Darwin, “Küçük değişimlerin ya da bireysel farklılıkların nedenleri konusundaki bilgisizliğimiz çok derindir. Bu konuda hiçbir şey, farklı ülkelerdeki, özellikle de sistematik seçimin pek az yürürlükte olduğu az gelişmiş ülkelerdeki evcil hayvan ırkları arasında var olan farklar kadar açıklayıcı olamaz” (s.224) demektedir. Yani burada Darwin, hiçbir yapay seçim olmadığı ve hepsi aynı doğal şartlarda olduğu halde, nasıl bu kadar farklılıklar oluşturduğuna akıl erdiremediğini ifade ediyor. Hâlbuki genetik bilgisi olsaydı bunların açıklaması zor olmazdı. Ayrıca bu kadar farklı yapıları olan bireylerden güçlü olanlarının, neden güçsüz olanların yerlerini almadığını da Darwin’e sormak gerekir. Öyle ya teorisi öyle diyor!

h) Darwin, “Hatta rengin bizzat kendisi doğal seleksiyonun etkisine bağlıdır” (s.224) demektedir (daha önceleri bunun tersini söylüyordu). Yanlıştır. Doğal şartların, belki açıklık, koyuluk anlamında az etkisi olabilir ama bunu doğal seleksiyona bağlamak yanlıştır. Bunun özellikle bitkilerde binlerce kanıtını gösterebiliriz.

i) Darwin, “Fakat bilgilerimiz değişimin bilinen ya da bilinmeyen nedenlerinin görece önemini tartışabilmek için yeterli değil” (s.225) demiştir. Bu kadar güzel, doğru ve öz ifadeden sonra bakın Darwin ne diyor; “Yukarıda belirttiklerimi şunu göstermek için söyledim: her ne kadar, genellikle evcil ırklarımızın aynı bir ata kaynaktan ya da ancak pek az sayıda birkaç kökenden doğrudan türedikleri kabul edilirse de, evcil ırklarımızın ayırt edici niteliklerine özgü farkları açıklamamız olanaksızsa, gerçek türler arasındaki hafif farkların kesin nedenleri konusundaki bilgisizliğimiz üzerinde gerektiğinden fazla durmamalıyız” (s.225) demektedir. Yani ben bir şeyi açıklayabiliyorsam (ne kadar açıklamaksa) onun üzerinde duralım ve doğru kabul edelim, ama açıklayamazsam onun üzerinde durmayalım mantığı gerçekten yanlıştır ve kabul edilemez. Açıklanamayan şeyler yok sayılamaz. Bana göre zaten en önemli olaylar açıklayamadığımız olaylardır. Zaten açıklayabildiklerimiz açıklayamadıklarımız yanında da bir hiçtir.

YARARCI ÖĞRETİ NEREYE KADAR DOĞRUDUR; GÜZELLİK NASIL EDİNİLİR?

a) Darwin, yukarıda belirtilen ve o zamanın bilim adamları tarafından da karşı çıkılan tezlerine karşı bir savunma geliştirmeye çalışmıştır. Bu savunmasında; kendi öğretisine göre doğal seleksi-

yonla oluşan her şey o canlının yararınadır. Hâlbuki diğer birçok bilim adamının yaratanın bazı şeyleri salt güzellik aşkıyla, gözünü gönlünü hoş etmek için yarattığını varsaydıklarını ve bunun da bilimsellikten uzak olduğunu ifade etmektedir. Bu arada da “Birçok yapıların bugün artık kendilerine sahip olan yaratıklara kesinlikle hiçbir yararları olmadığını ve belki onların atalarına bile hiçbir zaman yararlı olmamış olduklarını tamamıyla kabul ediyorum ama bu yapıların tek nedeninin güzellik ve çeşitlilik olduğu kanıtlanamaz” (s.225) demektedir. Darwin bir dereceye kadar haklıdır. Çeşitlilik belki bazı kıstaslarla tanımlanabilir ama güzellik kesin olarak tanımlanamaz. Zira güzellik izafi bir kavramdır. Darwin, mademki bazı yapıların hiçbir zaman yararlı olmadıklarını kabul ediyor, o zaman yarar esasına göre olan doğal seleksiyonu da ret ediyor demektir. Yani bu duruma göre, şu ana kadar söylediklerinin tamamının yanlış olduğunu kabul ediyor demektir. O zaman neyi tartışıyoruz? Yararı olmayan karakterler nereden inmiştir? Darwin, mademki güzellik ve çeşitliliği yaratan, sadece kendi zevki için yaratmıştır diyemeyiz ve bunu ispat da edemezsiniz ki, bu gerçekten ispat edilemez, o zaman, bu işi yaratanın yapması söz konusu olamaz. Bu durumda da benim söylediklerim yanlış da olsa, daha az ispat edilemeyeceğinden(!), bana inanmak zorundasınız diyor. Tam bir megalomanlık örneği.

b) Darwin, birdenbire “Fakat asıl önemli olan düşünce şudur: Her canlı organizmasının en büyük kesimi kalıtım yoluyla aktarılır. Bunun sonucu olarak, her ne kadar her birey kesinlikle doğada işgal ettiği yere tamamıyla uymuş olsa da birçok yapılar bugün kendi yeni varlık koşullarıyla çok doğrudan ve çok yakından bir ilişki içinde değildir” (s.225-226) demektedir. Darwin neredeyse şu ana kadar söylediklerinin tam tersini söylemektedir. Neden? Değişimde doğal seleksiyonun yanında genetik faktörlerin daha az önemli olduğunu söyleyen kendisidir. Bence yapıların tamamı canlının içinde bulunduğu varlık koşullarıyla birebir ilgilidir. Anlaşılması güç olan, Darwin yanlış da olsa, doğal seleksiyonu bu ilgi ve ilişki olmadan nasıl izah edecektir? Şimdiye kadar söylediklerinin tamamı, canlı ve doğanın birlikte düşünülmesine yöneliktir. Bu dönüşün izahı güçtür. Yine dönüp, yararsız yapıların tamamı kalıtsaldır, yararlıların tamamı da doğal seleksiyonun işidir demektedir. İyi de kalıtsallık nereden gelmektedir? Darwin’e göre doğal seleksiyon aynı zamanda kalıtsallığa dönüşmekteydi. Eğer böyle

bir dönüşüm yoksa ki, bize göre de böyle bir dönüşüm yoktur, o zaman kalıtsallığı da sağlayan dahi yüce yaratıcıya inanmak neden bu kadar zor olmaktadır? Eğer Darwin bu oluşumları, canlının kendi hayatı zamanında değil, önceki zamanlardaki atalarında, doğal seleksiyonla oluşmuştur anlamında düşünüyorsa, canlı önemli de, önemsiz de olsa her zaman çevre şartlarıyla, yani varlık koşullarıyla, birebir ilişkidedir, eğer canlı yaşadığı zamanda varlık koşullarıyla yakından ilişki içinde değilse, aynı canlı atalarının böyle bir ilişkide olduğuna nasıl inanılır?

c) Darwin, bir yandan “Çevredeki koşulların belirleyici etkisi, sözde kendiliğinden değişimler ve karmaşık gelişme yasası gibi değişikliğin nedenlerinden hangi birine ne kadar pay vermek gerektiğini belirlemek hemen hemen olanaksızdır” (s.226) derken, cümlelerin devamında, “Bu çekinceleri belirttikten sonra her canlı varlıktaki her bir yapısal ayrıntı, kendi sahibine, ya doğrudan ya da dolaylı olarak bugün hâlâ yararlıdır ya da eskiden yararlı olmuştur sonucunu çıkarabiliriz” demektedir. Darwin bu klasik söyleminin zaman zaman tam tersini söylemektedir. Hem neyin ne kadar etkili olduğunu anlamıyoruz diyeceksiniz, hem bazı yaratıkların canlının atalarının bile işine yaramadığını söyleyeceksiniz (bak “a”) sonra da, ya şimdi yararlıdır ya da eskiden yararlıydı deyip işi bitireceksiniz. Nasıl olsa eskiye dönülemeyeceği için hiçbir kanıt da olmasa bunu söylemekle işin içinden sıyrıldığını sanmaktadır. Bu arada hemen şunu soralım; ineğin sütü kendine ya da atalarına ne kadar yararlı olmuştur?

d) Darwin; “güzel nesneler bir tek insanoğluna zevk vermek için yaratılmış olsalardı, insanoğlu sahneye çıkmadan önce yeryüzünde çok daha az güzellik bulunduğunu ortaya koymamız gerekirdi” (s.226-227) demekte ve insanoğlunun olmadığı dönemlerde de güzel canlıların ve nesnelerin olduğuna parmak basmaktadır. Güzel çiçekleri de, böceklerin kendilerini iyi fark etmelerine ve döllemeyi yapmalarına yormuştur. Gerçekten de böyledir. Ama bu gösterse gösterse, yüce yaratıcının ne kadar dâhiyane işler yaptığını gösterir. Hiçbir zaman çiçeğin, bana daha iyi böcek gelsin diye rengini değiştirdiğini ya da renkten renge girdiğini göstermez. Ne çiçeğin, ne böceğin böyle bir akıllı ve yetisi yoktur. Böyle bir akılları olsa bile, bunu kendi genetik kodlarına işlemeleri bugünkü ileri bilgilerimizle mümkün değildir. Darwin burada bir yandan dâhi

yaratıcıyı tarif etmekte, bir yandan da ısrarla döndürüp bunu olmayan hayali bir doğal seleksiyona bağlayıp işi bitirdiğini sanmaktadır. İnsanoğlunun tarihi, gerçektende dünya yaşına göre çok gençtir. Dolayısı ile zaten evrimle insanın başka bir canlıdan türemesi olasılığı matematiksel olarak yoktur. Yüce yaratıcı, evreni insan merkezli olarak yarattığına göre, insanlar için bütün güzellikleri ya da çirkinlikleri de birlikte yaratmıştır. Hatta öyle de yaratmıştır ki, bazı insanların çirkin dediklerine diğer insanlar güzel diyebilmektedir. Burada şuna parmak basmak isterim, acaba insanoğlunun 4,5 milyar yılı, yaratıcının nezdinde ne kadar zamana tekabül eder? Kanaatime göre yaratıcı evreni belli bir silsile içerisinde kısa bir sürede yaratmıştır. Muhtemelen bazı dini kitapların söylediği gibi bir haftalık ya da bir anlık bir zaman dilimi içerisinde. Bunu söylediğim için bazı bilim adamlarınca topa tutulacağımdan eminim. Ancak ben de bir bilim adamıyım ve bilimsel bulgulara da karşı çıkmam mümkün değildir. Peki, söylemek istediğim nedir? Bizim jeolojik bilgilere dayanarak ve çeşitli kimyasal yöntemleri kullanarak yaptığımız yaş tahminleri doğrudur. Ama biz o yaş tahminlerini bir kıstasa göre yaparız. Örneğin; bilinen yüz yıllık bir karbonun yapısıyla bin yıllık bir karbonun yapısını esas alır bunları çeşitli metotlarla mukayese ederiz, sonra da jeolojik bulgulara bulduğumuz kıstasları ya da orantıları, tatbik ederek onların yaş tahminlerini yaparız. Yani yaptığımız bir orantılamadır. Yoksa bizim değerlendirmelerimize göre gerçek yaşının ne olduğu değildir. Yani tahminin ötesinde, kimse gerçek yaşın ne olduğunu bilmez. Burada bir örnekle izahıma devam etmek isterim. Ülkemizde de çok bulunan zeytinin yeşilinin tatlandırılması eskiden tabii usullerle, ağırlıkla zeytinler çizildikten hatta daha çok kırıldıktan sonra tuzlu suda tutularak yapıldı. Bu da en az 3 ay normal olarak da 6 ay civarında zaman alırdı. Dolayısı ile genelde bir yılın yeşil zeytini sonraki yıla hazır edilirdi. Bazı insanlar tuzlu suda tatlanmakta olan zeytinlerin tadına bakarak, “bu zeytin iki aydır tuzlu suda kalmış” diye tahmin yürütürlerdi. Tahminleri de oldukça tutarlı olurdu. Bir yıl önceki zeytinleri de yeni zeytinlerle hiç karıştırmazlardı. Ben Adana Ziraat (Okulu) Lisesinde okurken bize “sut kostik” denen bir kimyasal madde ile yeşil zeytinlerin nasıl yarım günden az bir zamanda tatlandırıldığını gösterdiler ve öğrettiler. Yani benim ailemin aylarca yaptığı, tenekelerde ya da kavanozlarda, sık sık suyunu değiştirerek tatlandırma işlemi yeri-

ne bu madde kullanılarak zeytin birkaç saat içinde tatlandırılıyor-
du. Ben bu durumu görünce şoka uğramış ve öğrendiğim şeyi ge-
rek aileme, gerekse memleketimde zeytin yetiştiren köylülere söy-
lemek ve öğretmek için sabırsızlanmıştım. Tatilde memleketime
gelince bir gün, annemin yaşlı amcasının evine misafirlğe gelen
zeytin yetiştiricileri köylülere bunu anlattım. Beni boş gözlerle iz-
lediler ve dinlediler, sanırım bana hiç inanmadılar. Ben de bunu
fark ettim. Adamların dediği ve bildiği 3 aydan önce yeşil zeytin
sofrada yenecek hâle gelmezdi. Aradan 50 yıl geçtikten sonra sanı-
rım şimdilerde bunu bilmeyen yoktur. Burada anlatmak istediğim,
süt kostiği bilmeyen ve kullanmayan bir insanın doğal yollarla
olabilecek bir yaş tahminini yapmasıdır. Bu da yanlış değildir. An-
cak dahi ve de güçlü yaratıcı, bizim 4,5 milyar yıl yaş biçtiğimiz
evreni kendi usulleri ve malzemeleriyle neden bir haftada yarat-
masın? Çağımızda yapılan fiziksel ve kimyasal analizler de doğru-
dur, yüce yaratıcının aynı şeyi çok kısa zamanda sınırsız imkânla-
rıyla yapabilme yetisi de doğrudur. Bizim insani ve dünyevi mu-
kayeselerle yaptığımız değerlendirmelerle, yaratıcının değerlen-
dirmeleri farklıdır. Bizim bir milyar yılda yapılabilir dediğimiz
olayı yaratıcının bir günde ya da çok daha kısa zamanda yapması
doğaldır, yoksa zaten yüce ve dâhi yaratıcı olmazdı.

e) Darwin, meyvelerin dış yüzeylerinin göz alıcı renkte oldu-
ğuna atıfta bulunarak "Ama bu güzelliğin, bu meyveleri parçala-
yarak tohumlarını ortalığa saçmaları için kuşları ve böcekleri çek-
mekten başka bir amacı yoktur. Gerçekten de bu kuralın hiç ayrısı
gayrısı olmadığını gözledim" (s.227-228) demiştir. Yani Darwin
mademki renkli meyve işe yarıyor o zaman doğal seleksiyonun
işidir demektedir. Hâlbuki birincisi, öyle etli ve tohumu içinde
meyveler vardır ki, bitkinin yaprağından ya da dal renginden farklı
değildir. Yani her zaman göz alıcı renkte olmaz. İkincisi, bunları
gagalayan ve tohumların saçılmasını sağlayan kuşların renk algıla-
rının insanlarınkının aynı olduğunu kim söyleyebilir? Üçüncüsü,
meyve rengi tohum olgunlaşmaya başlayınca ve bitkinin ölümün-
den önce meydana gelir. O saatten sonra, renk değişikliğinin kalıt-
sal olan bu karaktere etkisi olamaz. Çünkü Darwin'e göre önce do-
ğal seleksiyon olacak, sonra da bu doğal seleksiyon karakterleri
canlının kalıtsallığını sağlayacaktır. Yani bu karakterler, ister insan
için görsellik amacıyla, ister kuşları çekmek amacıyla, ister bilme-
diğimiz, hormonlar ve enzimleri sağlamak amacıyla yaratılsın, do-

ğal seleksiyonla bir alakası yoktur ve dahi yaratıcı tarafından öyle kurgulanmıştır.

f) Darwin, kuşların ve kelebeklerin güzelliklerini de “ama bu sonuç doğal seleksiyon ile yani dişiler sürekli olarak en güzel erkekleri seçtikleri için elde edilmiştir” (s.228) demektedir. Hâlbuki doğada eşini seçen genellikle güçlü olan erkeklerdir. O erkek kendinin ne güzel ne de çekici olduğunu bilir. Bunun için aynaya bile bakamaz(!). Dişi de erkekler arasında illa da en güzelini seçeceğim diye bir çaba sarf etmez. Öyle olsaydı, çirkin denen yavrular nereden çıkacaklardı? Kaldı ki, güzellik çirkinlikte izafidir. Hayvanların bu konuda insanlar kadar da seçici olduğunu kimse söyleyemez. Darwin, burada dişilerin de erkekler kadar güzel olmasını doğal seleksiyondan çıkarmış, bunu kalıtıma bağlamıştır ki, tamamen yanlıştır. Erkek ve dişilerdeki renk farklılıkları, ya normal kromozomlar ya da eşey kromozomları tarafından geçer. Nadiren de sitoplazmadan geçen kalıtım söz konusudur. Yani bunlar doğal seleksiyonun işi değil kalıtımın işidir.

g) Darwin, haklı olarak, “En yalın biçimiyle güzellik duygusu yani belli renklerin, belli biçimlerin ve belli seslerin uyardığı özel haz duyumu insanda ve alt hayvanlarda ilk başlangıçta nasıl gelişmiştir? İşte bu çok karanlık noktadır. Bazı belli tatların ve bazı belli kokuların nasıl hoşnutluk verdiğini, ama bazı başkalarının genel hoşnutsuzluk yarattığını açıklamak istendiğinde aynı güçlükle karşılaşılır. Bütün bu durumlarda alışkanlık belli bir rol oynar görünmektedir, ama bu duyumların her tür sinir sisteminin oluşumunda bazı temel nedenleri olsa gerekir” (s.228) demektedir. Dikkat edilirse Darwin bütün bu olayları çok iyi görüyor ama kafasını sadece doğal seleksiyonla bozduğu için yaratıcı bunu böyle yaratmıştır diyemiyor. Bir alışkanlıktır tutturmuş. İzah edemediği konularda “alışkanlık belli bir rol oynar görünmektedir” gibi alışkanlığı tarif etmeden, ne olduğu belirsiz bir ifade kullanıyor. Darwin’in alışkanlık dediği şey, ya kalıtsal olanlardır ya da sonradan atadan görme ile kazanılanıdır. Yani Darwin bu alışkanlığı doğal seleksiyonun dışında tutuyor ve sıkıştığı yerde bu da alışkanlıktır diyor. Darwin kalıtsallığın da doğal seleksiyonun işi olduğunu söylediğine göre, öncesi var olmayan, haz, hoşnutluk vs. ya da bunların tersleri ilk önce nasıl ve nereden var olmuştur ki zamanımıza kadar gelmiştir? Darwin’in karanlık olarak nitelediği,

birçok ateist bilim adamının bunlar tesadüfen oluvermiştir dediği bu açıklamalar akli ve mantığı düzgün çalışan insanların işi değildir. Yani yaratıcının yerine tesadüfü koymak gibi. Sadece bu bile Darwin'in bütün söylediklerini boşa çıkarmaya yeter. Zaten Darwin de bunu güçlük olarak nitelendirmiş, ancak benim teorimi boşa çıkarmaya yeter diyememiştir. Ayrıca "bu duyumların her türlü sinir sisteminin oluşumunda bazı temel nedenleri olsa gerekir" (s.228) demektedir. Yani önce duyuyor, buna göre de sinir sistemi oluşuyor. Sonra da bu alışkanlık haline geliyor(!). Canlı sinir sistemi olmadan nasıl duyacak? Duymayı sağlayan sinir sistemi değil midir? Böyle bir saçmalık olur mu? Yüce yaratıcı, bu duyguları tadabilmek için dâhiyane bir şekilde duyularla birlikte, sinir sistemini de yarattı demek bu kadar güç mü?

h) Darwin, "Doğal seleksiyon hiçbir şekilde, bir türde, salt başka bir türe üstünlük sağlamak amacıyla değişimler üretmez" (s.228) demekte ve "Ama doğal seleksiyon sık sık örneğin engerek yılanının kancaları gibi, tırtıl sineğinin (*Ichneumon*) yumurtalarını başka canlı böceklerin bedeninde bırakmasını sağlayan yumurta bırakıcı kanalı gibi, öteki hayvanlara doğrudan zararlı olan yapılar üretebilir" (s.228-229) demektedir. Biz doğal seleksiyon diye bir şeye Darwin'in söylediği anlamda inanmadığımıza göre, olmayan bir şeyin başka bir şey üretmesi de mümkün değildir. Ancak Darwin'in kendi çıkmazını dile getirmek bakımından yukarıdaki cümleler ışığında şöyle söylenebilir. Yani doğal seleksiyon denen şey başkalarına faydalı yapı üretmiyor ama zararlı yapı üretiyor. Bunun da mantıklı tarafı yok. Faydalı yapı üreten bunun zararlısını da üretebilir ya da bunun tersi. Ya da bir tarafa faydalı olan başka tarafa zararlı olabilir. Bir örnek vereyim; baklagillerde köklerde nodozite denen küçük yumrular oluşur, bunu oluşturan da nodozite bakterileridir. Bu bakteriler baklagillerden istedikleri besinleri emerek alırlar, yani onlara bir ölçüde zarar verirler ama bunun çok üzerinde, havanın azotunu fiske ederek ve bitkilerin bütün azot ihtiyaçlarını sağlayarak onlara son derece yardımcı olurlar ve verimli kılarlar. Bununla da kalmayıp toprakta kalan bu yumrular daha sonra büyük ölçüde aynı toprağa ekilecek bitkilerin de azot ihtiyacını karşılarlar. Bunun için baklagillerden yüksek verim alınmak istenirse, ekimden önce, eğer toprakta yeterince nodozite bakterisi yoksa bu bakterilerin kültürleriyle aşılanır. Buna benzer başka örnekler de verilebilir. Canlılar arasındaki birliktelikler ba-

zen zararlı bazen da yararlı olur. Yani Darwin'in tek taraflı varsayımı yanlıştır.

i) Darwin, "belli bir türün herhangi bir parçasının yapısının salt başka bir türe bir üstünlük sağlamak amacıyla oluşmuş olduğu kanıtlanabilseydi, bu benim teorim için yıkım olurdu" (s.229) demektedir. O zaman biz bunu ispatlarsak Darwin'in teorisi yıkılmış olacaktır. Büyük boylu ağaçlar, özellikle de yaprakları genişse, küçük boyluların güneşini engellediği için, küçük boylu ağaçlar ya da ağaç altlarındaki güneşi seven ve isteyen, birçok bitki türü yetişemez, bu da büyük ağacın yararınadır çünkü bu alttaki bitkiler ağacın besinlerine ortak olamazlar. Ayrıca, günümüzde mevcut olan canlıların tamamının birbirlerine bilinen ya da bilinmeyen üstünlükleri ya da zayıflıkları vardır. Eğer doğal seleksiyon diye bir şey olsaydı, bu da üstünlük esasınca göre işleseydi (Darwin'in önceleri iddia ettiği gibi), o zaman yukarıdaki cümle geçersiz olacaktı. Yani ortak atalardan, daha üstün ya da daha zayıf türler nasıl oluşacaktı? Şimdi Darwin'in teorisi yıkılmış mı oldu? Hiç sanmam Darwin yine doğal seleksiyon masallarına devam edecektir.

j) Darwin, "doğal seleksiyon bir bireyde kendisine yarardan çok zararlı olacak bir yapının oluşmasını sağlamaz" (s.229) demektedir. Burada biz doğal seleksiyonun yerine gerçek yaratıcıyı koyarsak, "yaratıcı bireyde kendisine yarardan çok zararlı olacak bir yapının oluşmasını sağlamaz" diyebiliriz. Biz gerçekte, kendi inancımıza göre, yaratıcının her şeyi son derece hesaplı kitaplı ve bireye en fazla yararı getirecek şekilde yarattığını düşünürüz. Ancak yaratıcının yerine doğal seleksiyonu koyduğunuzda bunun böyle düşünülmesi imkânsız olur, Neden? Her canlı türü için yarar kelimesinin farklı anlamı vardır. Zürafaya göre yararlı düşünülen, kaplumbağaya göre düşünülmeyebilir, hatta tam tersi, yani zarar olarak düşünülebilir. Darwin'in doğal seleksiyonunun aklı yoktur. Her canlıya göre meydana getireceği organları, dokuları, hücreleri ya da diğer yaratıkları düşünemez, sadece çevreye uyan kalır uymayan da gider. O zamanda dünyada sadece gelmiş geçmiş bütün şartlara uyabilen bir, hadi diyelim birkaç canlı çeşidi kalması gerekir. Hâlbuki dünyadan göçen çeşitlerden çok yeni çeşitler ortaya çıkmaktadır. Bunun doğal seleksiyonla nasıl ilgisi olabilir? Bir de şu soru sorulabilir dünyadaki, o hiç değişmemiş ya da az değişime uğramış varlıklar nereden gelmişlerdir? Doğal seleksiyonun fizik-

sel gücünün, farklı kimyasal, moleküler, biyolojik ve duyuşsal yapılar oluşturarak yeni türler yaratacak şekilde etki yapması mümkün müdür?

k) Darwin, “Zamanın akışı içinde yeni varlık koşullarında, parçalardan herhangi biri zararlı hâle gelirse, bu değişime uğrar; böyle olmazsa varlığın kendisi tıpkı kendisinden önce milyonlarca başka varlık gibi yok olup gider” (s.229) demektedir. Birincisi, Darwin milyonlarca böyle yok olan varlıklardan bahsediyor, bunların bir kanıtı olduğuna ben rastlamadım. Elbette milyonlarca ya da milyarlarca varlık geçmişte de zamanımızda da yok olmaktadır. Ama bu yok olma doğal seleksiyonun bir evrim aracı değildir. Sadece yaratılış felsefesinin, yaratıcının kendisi tarafından konulan bir var oluş ve göçüş sonucudur. Tırnaklar fazla büyüyünce zararlı hâle gelir ama milyonlarca yıldır yok olmaz, mensup olduğu canlıyı da yok etmez, kısalmaz da, ne kadar kesilirse kesilsin aynen büyümeye devam eder.

l) Darwin, “Doğal seleksiyon, her organik varlığı, aynı ülkede yaşayan ve kendisiyle rekabet eden diğer varlıklar kadar ya da onlardan biraz daha yetkin kılmayı amaçlar. Ve işte doğada meydana gelen yetkinleşmenin zirvesi, hiç kuşkusuz budur” (s.229-230) der. Buna örnek olarak da Avustralya’ya Avrupa’dan gelen bazı türlerin oradaki kusursuz yerli türleri yok ettiğini iddia eder. Sanırım bu tamamen teorisini savunmak için bilmeden yaptığı bir tahmin ya da uydurmadır. İnsanların, daha iyisini ve verimlisini bulunca daha az işlerine yarayanları yetiştirmemeleri doğaldır. Avlanma, kesme vs. nedenleriyle, doğal şartlardaki büyük değişikliklerle, bazı türlerin, yavaş yavaş azalacağı hatta yok olacağı düşünülebilir, ancak bu hiç bir zaman yetkinleşmek için bir seleksiyon olayı ya da birinin ötekinin yerini alma çabası olayı değildir. Doğa denge unsurlarından birisi değişince diğerleri de buna göre senkronize olurlar. Bu yaratılışın bir kuralıdır.

m) Darwin, “doğal seleksiyon salt bir yetkinlik üretmez; zaten yargılayabildiğimiz kadarıyla doğada hiçbir zaman bu yüksek derecelere rastlamıyoruz” (s.230) demektedir. Darwin, bazı araştırmacılara atıfta bulunarak ve gözü örnek vererek, organların hiç birinin yeterli yetkinlikte olmadığını ifade eder. Yani ona göre bunlar sürekli yetkinleşme çabası içine gireceklerdir. Burada kendi teorisini savunurken yaratıcının yaptıklarını da küçümsemek istemektedir

(mükemmeliyi yapamadığı alayıyla). Mükemmellik izafidir, son-
suza, yani yaratıcıya gider. Ancak yaratıcı, her karakteri, her tür
canlıya göre, hayatıyetini ve tür özelliklerini devam ettirebilmesi
için optimum ya da belli seviyelerde yaratmıştır. Örneğin; insanlar,
insan gözüyle ayın, yıldızların içlerini de görmek isterdi. Keşke
böyle mükemmel gözlerimiz olsaydı. Ama yaratıcı her şeye bir sı-
nır koymuştur. İhtiyaçlarımızı karşılayabilmemiz için insani değer-
lerle, mükemmel diyebileceğimiz organlar yaratmıştır. Bunu o ka-
dar, göreceli, mükemmel ve bir denge içinde yaratmıştır ki, örne-
ğin; en küçük bir acıyı sinir ve beyin hücreleriyle, binlerce aynı an-
daki hücre içi reaksiyonlarla hissedebiliyoruz. Doğal seleksiyonun
böyle bir şeyi yapma imkânı ve yetisi olabilir mi?

n) Darwin, Müller'in göze benzer aletler yapma konusundaki
deneyimlerinden bahsederek, onun söylediği şu sözlere yer ver-
miştir. "Optik alette ve ağ tabakası üzerindeki imge oluşumunda
bulduğumuz aslına tam uymama ve eksiklik, duyumlar alanında
karşılaşmış olduğumuz garipliklere oranla hiçbir şey değildir. Öyle
görünüyor ki, sanki doğa dış ve iç âlemler arasında öteden beri bir
uyum olduğu teorisinin bütün dayanaklarını ortadan kaldırmak
için bir yığın çelişki biriktirmekten zevk almıştır" (s.230) demiştir.
Bize göre dış ve iç âlemler arasında gerçek bir uyum vardır zaten
bunun aksi düşünülemez. Duyumlar alanında karşılaşılan garip-
likler, çelişki gibi görünüp aslında uyumun parçaları olan husus-
lar, sadece yaratıcıya ve yaratıcının ne kadar dahi olduğuna işaret
eder, yoksa gariplik denen, insanoğlunun hiç anlamadığı ve anla-
yamayacağı her şey, doğanın işi değil doğayı yaratanın işidir. İn-
sanoğlu bunları hep anlamaya çalışacaktır ve bir kısmını da za-
manla anlayabilecektir. Ama her yeni anladığı bir şey, birden fazla
yeni anlamadıklarını ortaya çıkaracaktır. Bu ilahi gücün gösterge-
sidir.

o) Darwin, bal arısının düşmanlarını soktuğunda, iğnesinin
tersine dişli olması nedeniyle iç organlarına zarar vermeden çeke-
mediğini ve bunun da kendi ölümüne neden olduğunu ifade ede-
rek, bu karakterin kusursuz olduğunun söylenemeyeceğini ifade
etmiştir (hani doğal seleksiyon ferde zararlı bir şey üretmezdi).
Yani ona göre doğal seleksiyon bir süre sonra onu daha yetkin hâle
getirecek ve artık iğnesini çektiğinde ölmeyecektir. Bu da yanlıştır.
Neden? Birincisi Darwin'e göre şayet doğal seleksiyonla bu karak-

ter yok olsaydı bal arıları bugünümüze gelemeyecekti, en azından bugünkü karakterleriyle. Sokma işlemini yapan arı zaten yok olup gidiyor, kaldı ki bunun dölleri de yok, o zaman nasıl farklılaşacak, bu da kalıtsal hâle gelecekti? İkincisi, doğada binlerce arı çeşidi vardır ve bunların tamamı bal arısı gibi değildir, iğnelerini sokarlar ve zehirlerini boşalttıktan sonra giderler, yani ölmezler. Bunlara acaba bal arılarından daha mükemmel yaratıklar diyebilir miyiz? Üçüncüsü, iğne arının taşıdığı zehirle birlikte olduğundan, iğne dişli olmasa, belki geriye çıkacak ve düşmana etki etmeyecekti. Dolayısı ile bu yaratıcı tarafından verilen bir yaşamsal özelliktir. Bal arıları kendileri için yaptıkları balın başkaları tarafından çalınmaması için savaşır (bir keresinde de, Ziraat Okulundayken, kovanlardan bal peteklerini alırken, üzerimdeki maske açılınca 13 adet arı beni sokmuş ve bana zor anlar yaşatmıştı). Yani onlara mallarını, canlarıyla korumaları özelliği yaratıcı tarafından verilmiş bir içgüdüdür. Bu özellik yaratıldıklarından beri de, Darwin'e göre, hiç yetkinleşmemiş öylece kalmıştır. Acaba bal arısı iğnesini batırırken öleceğini de bilir mi? Bunu tabii ki biz bilemeyiz, yaratıcıdan başkası da bilemez. Eğer bilselerdi bunu yaparlar mıydı? Bence evet yapabilirlerdi, lütfen ülkemizin Kurtuluş Savaşı sırasında Çanakkale'de bile bile ölüme giden kahramanları düşünün. İnsandaki bu kahramanlık ve ülkesini koruma içgüdüğü neden bal arılarında olmasın? Darwin bu dediklerimi duysa, hemen atlayıp, evet işte bu aynı duyu nedeniyle insanların atası bal arılarıdır diyebilirdi. Ya da o diyemez ama Darwinciler şimdi diyebilirler. Zaten Darwin'de "gerçekten de sokma yetisi arı topluluğu için yararlı ise bu yeti, doğal seleksiyona yol açmak için bütün zorunlu öğeleri bir araya toplayacaktır, üyelerinden bazılarının ölümüne neden olsa bile" (s.231) demektedir. Darwin burada da yine çelişki içerisine düşmüştür. Seleksiyon denen şey bireysel bir şeydir. Bireyin hayatta kalması ya da ayıklanmasıdır. Doğayı yaratıcının yerine koyarak, eğer doğa bunu toplumun yararına görüyorsa bunu yapar diyebilir miyiz? Bunu diyebilirsek ki, diyemeyiz, o zaman bizim yaratıcı dediğimizin yerine doğayı koymuş oluruz, böyle de olursa zaten sorun çözülmüş olur ve sadece kelimeler farklılaşır, doğa doğallıktan çıkar, tanrılaşır.

p) Darwin, gördüğü ve anlamadığı birçok şeye hayranlık duyduğunu ifade ederek ancak "erkek arının üretilmesine de hayranlık duyabilir miyiz?" (s.231) diye sormaktadır. Yani doğada bu

yanlış yapılmaktadır demektedir. Ona göre, bu zararlı olay da zamanla doğal seleksiyonla yok olacak ve sadece işçi arılarla ana kalacaktır. Yine burada kraliçe arının kendi çocuklarını yok etmesini, doğal seleksiyonun, analık şefkati gücüne baskın olduğuyla anlatıyor. Tabii durum böyle değildir. Bilindiği üzere kraliçe arı genellikle bir kez döllenme uçuşu yapar. Erkek arılar da çiftleşmek için onu kovalarlar. Erkek arılardan birisi ya da birkaçı ana arıyla çiftleşir, çiftleştikten sonra da ölürler. Diğer erkek arılar hiçbir işe yaramazlar, sadece parazit olarak dişi arıların yapmış oldukları balı tüketirler. Bu bakımdan da kovanda hem ana arı hem de işçi arılar tarafından istenmezler. Kovandan kovulurlar ya da öldürülürler. Aslında tek başına, bal arılarının hayatını inceleyen ya da öğrenen normal bir kişinin, hâlâ daha bunlar doğal seleksiyonun işidir, yaratıcının kodlamalarıyla ilgili değildir demesi akıl dışıdır.

q) Yine Darwin, çam ağaçlarının döllenmesi için bulut gibi çiçek tozları üretilmesinin hiç de hayranlık uyandırmadığını söyler. Birkaç çiçek tozunun tesadüfen gelmesi yetermiş. O zaman şu soruyu sormak gerekmez mi? Mademki bulut gibi çiçek tozu çokluğuna ihtiyaç yok, doğal seleksiyon dedikleri şey niye böyle bir durumu belki de milyonlarca yıldır muhafaza ediyor? Çünkü Darwin'in anladığı anlamda doğal seleksiyon diye bir şey yoktur. Yaratıcı çeşitli doğal olumsuzlukları (yağmur gibi) ya da bizim şu anda bilemeyeceğimiz fiziksel ve kimyasal olayları düşünerek böyle bir oluşuma olanak vermiştir. Yani tesadüfî değildir. Darwin ve Darwincilerin sandığı gibi, yaratıcının aklının ermediğinden de değildir.

ÖZET: DOĞAL SELKSİYON TEORİSİ TİPİN BİRLİĞİ VE VAR OLUŞ KOŞULLARI YASASINI İÇERİR

a) Darwin bu bölüme, yukarıda ifade edilenlerin özetini koymaya çalışmış, bu bölümü itirazlara ayırdığını ifade etmiştir. Darwin "Bu güçlük ve itirazlardan çoğu ciddidir, ama öyle sanıyorum ki bunları tartışarak bağımsız tek başına yaratılış teorisinin en derin karanlık içinde bıraktığı bazı olguları bir miktar aydınlattık" (s.231) demiştir. Kendi teorisi açısından ifade edilen itiraz ve güçlükleri kabul etmesi iyi bir şeydir. Ama yaratılış teorisindeki bazı hususları aydınlattığı hiç doğru değildir. Yani ben yaratılış teoris-

ni açıklayamıyorum ama doğal seleksiyon denilen şeyi bir miktar da olsa açıklayabiliyorum, o zaman bana inanmak durumunasınız gibi garip bir yaklaşım sergilemektedir. Doğru değildir.

b) Yine “Herhangi belirli bir dönemde türlerin değişirliğinin sonsuz olmadığını ve bunların bir yığın ara geçiş dereceleriyle birbirlerine bağlanarak devam etmediklerini gördük; bu kısmen doğal seleksiyonun her zaman bir yavaş seyir izlemesinden ve verili bir zaman süresi içerisinde ancak bazı biçimler üzerinde etkili olmasından, kısmen de doğal seleksiyonun zorunlu olarak daha önceki aracı biçimleri durmadan ayıklanmasından ve yok etmesinden ileri gelmektedir” (s.231-232) demiştir. Bir kere türler arasında bir türden diğer türe geçiş mümkün değildir, ister yavaş ister hızlı olsun, ister belirli, ister belirsiz bir dönem olsun bu böyledir, bunun örneği yoktur. Doğal seleksiyon bazı biçimler üzerinde değil, hiçbir biçim üzerinde Darwin’in anladığı manada etkili olmaz. Daha önceki aracı biçimlerin de durmadan ayıklanması ve yok olması diye de bir şey yoktur, açıkça görüldüğü gibi, kendisi de bunun olmadığını kabul ediyor ama yine de aynı uydurmalara başvuruyor. Doğa şartları bir karakteri ya da canlının tamamını yok edebilir ama bu karakterlerden birinin diğerine dönüşümünü sağlayamaz. Ne şimdi ne de geçmişte örneği yoktur. Doğal seleksiyon “ancak bazı biçimlere etkili oluyor” diğerlerine etkili olmuyor demek son derece aldatıcı ve mantıksızdır. Eğer öyleyse şu soru sorulmalıdır, doğal seleksiyonun etkili olmadığı karakterler nasıl ve ne zaman oluşuyor, bu oluşuma kim karar veriyor?

c) Darwin, “Sürekli bir yüzeyin iki bölgesinde iki çeşit ortaya çıktığı zaman, çoğu kez, bir ara alana uyum gösteren bir ara (aracı)çeşit oluşur; ama bu ara çeşit daha önce belirttiğimiz nedenlerle genel olarak birbirine bağladığı iki çeşitten daha az sayıdadır” (s.232) demektedir ve bu iki ana çeşidin ara çeşidi yok ettiğini savunmaktadır. Darwin burada tür yerine çeşit kelimesini kullanmıştır. Aynı tür içerisinde gerçekten de birçok doğa şartlarına uyanları vardır. Doğadaki her canlı, özellikle eşemle çoğalanlar, kendine özel olduğundan, biraz abartılı olur ama bunların her biri, farklı bir çeşit olmasa da, kendine özel farklı bir fert olarak nitelendirilebilir. Örneğin; hiçbir insan diğerine tam olarak benzemez. Ama farklı da olsa fertler, bazı kategoriksel ve yapay ortaklıklarla aynı

çeşit ya da daha üst gruplarda birleştirilebilir. Örneğin; zenciler, beyazlar, sarı ırklar ya da, Asya tipi, Avrupa tip, Afrika tipleri vs. gibi. Bir çeşidin diğer bir çeşidi ya da bir ırkın diğer bir ırkı, sırf üstünlük sağlamak için yok etmesi olayını ferdi seviyeye çekerek, dünyada belki Darwin'in bahsettiği gibi sadece iki tip (yok eden ve yok olan) insan olması gerekirdi. Ama dünyada insan sayısı kadar da tip sayısı vardır. Bu tiplerden hiç biri ara çeşit olma özelliğinde değildir. Darwin'e göre ise hepsi de ara çeşit olabilirler. Ortak atalardan gelen çeşitleri (türleri değil) birbirlerine bağlayan ortak atalar elbette vardır ama bunlar ara çeşit değil bizatihi kendileridir. Yani aynı tür içerisindeki farklı çeşitler, gerçekten de farklı şartlara daha iyi uyum sağlayabilirler, bunun nedeni doğal seleksiyon değil, genetik yapının çevreyle etkileşimidir.

d) Darwin, kendisinin de şüpheye düştüğü, yaşam alışkanlıklarının yavaş yavaş aşamalı bir değişimle gerçekleştiğini söylediği işlemin, olanaksız olduğu sonucuna varmadan önce dikkatli davranmak gerektiğini söyler. Gözün de, doğal seleksiyonla görme kabiliyetini kazanması konusunun, en gözü kara Darwincileri bile gerileteceğini söyler. Bunu söyler söylemez arkasından da yine, "bununla birlikte çok değişik yaşam koşulları nedeniyle, doğal seleksiyonun, hangisi olursa olsun, herhangi bir organı, sahibine yararlı uzun bir dize güçlüklerden geçtikten sonra, önemli bir yetkinlik düzeyine ulaştırmasının hiçbir mantıki olanaksızlığı yoktur" (s.232-233) demektedir. Bize göre ise de tam tersi, bunun uzak yakın hiçbir mantıki olanağı ve de örneği yoktur. Neden? Gözü alalım ve insan mantığıyla düşünelim, böyle bir organın yaratılabilmesi için önce birçok dokunun, sonra bu dokuyu meydana getiren hücrelerin daha sonra da bu hücre içerisindeki amaca yönelik organellerin planlanması gerekir. Olaya insan ölçeğinde bakarsak; önce eskizler hazırlanır, sonra hatasız ölçülere göre planlamalar yapılır, sonra da bütün bu ilgili hücre ve dokuların senkronize birlikte çalışabilmesi ve işlev görebilmesi için sistemler geliştirilir (örneğin; hormonlar ve sinir sistemleri gibi) hatta bunların çalışıp amaca hizmet edip etmedikleri denemeleri yapılır ve her şey istenilen gibiyse bir organ halinde genel vücudun bir parçası olarak işlev görür. Bunu ancak dahi bir yaratıcı yapabilir. Tesadüfler ya da doğal seleksiyon gibi safsataların (Darwin teorisi anlamında), bunu yapacak ne akli vardır, ne de kudreti. Bu bir insanın hayal dünyası

içerisinde kafasında yarattığı bir şey olabilir, şimdiki bazı çocuk filmleri gibi, ama gerçekleşebileceğini düşünmek insan akıl ve mantığının alamayacağı bir şeydir. Darwin'in bizzat işaret ettiği bu önemli husustan sonra dahi hâlâ doğal seleksiyonda ısrar etmesi şaşılacak bir şeydir. Herhalde akıl tutulmasıdır.

e) Darwin, "Ara durumlarını ya da geçiş durumlarını bilmediğimiz olaylarda, hemen bunların hiçbir zaman bulunmadıkları sonucuna varmamak gerekir, çünkü birçok organın başkalaşimleri en azından organların işlevlerinde ne kadar şaşırtıcı değişikliklerin olanaklı olduğunu kanıtlamaktadır" (s.233) demektedir. Buradaki başkalaşımdan iki şey anlaşılmaktadır. Birincisi, gerçek başkalaşımdır ki, bu yumurtadan kurtçukların, kurtçuklardan kelebeğin çıkması gibi evrelerdir. Bunun doğal seleksiyonla hiç ilgisi yoktur ve tek başına, dahi yaratıcının neler yapabildiğini göstermek ve Darwin teorisini tamamıyla dışlamak için yeterlidir. Bu karakterlerin doğal şartlarla hiç ilgisi olmadığı ve tamamen genetik bir karakter olduğu tartışmasızdır. İkincisi, başkalaşım, Darwin'in sandığı gibi, yüzme kesesinin akciğerlere dönüşmesi gibi, hiçbir kanıt olmadan hayal gücüyle uydurduğu bir olaydır. Yani bir türden başkalaşımlarla başka bir türün meydana gelmesi gibi. Zaten olsa olsadan ya da Darwincilerin çıkarsama dedikleri uydurmalarından başka, bu husustaki benzeşmelerin dışında, en küçük bir kanıt yoktur.

f) Darwin, "Aynı amaca hizmet eden ve birbirinin aynısı gibi görünen organların, organik varlıklar sıralamasında birbirlerinin çok uzağında bulunan iki varlık biçiminde birbirlerinden ayrı olarak ve bağımsız olarak ulaşabildiklerini gördük. Bununla birlikte eğer bu organlar özenle incelenirse bunlarda hemen her zaman temel yapısal farklılıklar bulunur ki bu doğal seleksiyon ilkesinin sonucudur. Öte yandan doğadaki genel kural sonsuz bir yapı çeşitliliğiyle aynı sonuçlara ulaşmaktır ve bu da doğal olarak gene, aynı büyük ilkedен gelir" (s.233) demektedir. Darwin burada vücut kılırları gibi şeylerden bahsediyor. Yine söylediklerinin tamamı uydurmadır ve doğal seleksiyon diye de bir ilke zaten olamaz. Neden? Birincisi, kıl gibi yaratıkların birçok canlılarda birbirine benzediği doğrudur. Bunların yapılarına gelince, birbirlerine çok benzeyenleri vardır, benzese bile morfolojik ya da kimyasal olarak

birbirlerinden farklı olanları vardır. Bu yaratıcının canlılara verdiği niteliklerdir. Bunların benzer olmaları, aynı atadan geldiklerini göstermeyeceği gibi, benzemez olanlar için de aynı ortak atadan gelmemişlerdir gibi bir bilgiçlikle nitelendirilmeleri abestir. Çünkü ortak ata denen şeyi, Darwinciler ve onun takipçileri suni olarak bazı benzerlikleri esas alarak yaratmışlardır. Yani tamamen yapay ve uydurma bir şeydir. Peki, bu benzer oluş ya da olmayış neyi ifade eder? Yaratıcının tek olduğunu, bunun da, dahi mantığının son derece sistematik, ölçülü ve hassas işlediğini gösterir. Aynı yaratıcı, farklılıkları da, o canlı için özel olarak bizim bildiğimiz ya da bilmediğimiz şeyleri düşünerek yaratmıştır. Bunlar öyle tesadüfen olmamıştır. Bu yararlı, bu zararlı gibi, zaten o canlının da hiçbir zaman karar veremeyeceği ya da doğanın, olmayan aklının zaten ona yetmeyeceği gerçeğini örtmez.

g) Darwin, bazı organların bulunduğu tür için önemsiz olup olmadığına yani yarar getirip getirmeyeceğine karar verilemeyeceğini ifade eder ki bu doğrudur. Darwin "Başka birçok durumda; değişimler, olasılıkla, kazanılmış bütün yararlardan bağımsız olarak, değişim ya da büyüme yasalarının doğrudan sonucudur" (s.233) demektedir. O zaman sormak gerekir, bu değişim ya da büyüme yasalarını kim yapmıştır? Buna da herhalde tesadüfen oluşuvermiştir denemez. Bu değişimlerin doğal seleksiyonlarla olmamasına rağmen diğer türlere de geçtiğini söyleyerek, suda yaşayan kuyruklu canlıların kara yaşamına geçtiklerinde kuyruklarını muhafaza etmesini örnek gösterir. Tabii bunun gerçekte alakası yoktur. Önce, kuyrukların önceden işe yaradığı ve sonradan işe yaramadığı konusunda hüküm yürütmeye Darwin'in bilgisi yetmez, sonra da bu, yaratıcının canlıları belirli bir sistem içerisinde yarattığını ifade eder.

h) Darwin, "Doğal seleksiyon herhangi bir türde salt başka türe yararlı ya da zararlı olması için hiçbir şey üretmez" (s.234) demektedir. Burada önceki söyledikleri ile tezata düşmektedir (önceden başka türlere zararlıyı üretir, yararlıyı üretmez demişti), bunu da üretilen parçalar önce bireyin kendi için yararlıdır demeciyle kapatmaya çalışır. Hâlbuki örneğin işçi bal arılarındaki iğne kendi yararlarından çok zararınadır. Arı onu kullandığında hayatını kaybeder. Soktuğunda da başkalarına zarar verir, örneğin; insanla-

ra ya da diğer hayvanlara. Böyle karakterlere daha birçok örnek verilebilir.

i) Darwin, doğal seleksiyonun yetkinliğinin her bölgeye göre farklı olduğunu ifade etmektedir. Bunu da rekabetin tayin ettiğini vurgulamaktadır. Bunu kanıtlamak için de “görece daha küçük bölgenin sakinleri genel olarak, daha büyük bölgede yaşayanlara yenik düşüp yiterler” (s.234) demektedir. Tabii bu da doğru değildir. Bu tamamen canlının genetik yapısına ve bulunduğu şartlarla etkileşimine bağlıdır, yani öyle bir genelleme yapılamaz. Doğada mutasyonla meydana gelebilecek ya da laboratuvarında küçücük bir agar içerisinde oluşan bir bakteri ya da virüsün günün birinde dünyayı yok etmeyeceğini kimse söyleyemez. İlla ki, bu bakterilerin çok olduğu bir yerden gelmesi gerekmez. Neyin daha yetkin olduğu, kıtasın ne olduğuna bağlıdır. Küçük yerde yaşayan canlılar büyük yerdekilere yenik düşse, o zaman, dünyayı sadece büyük yerde olan canlılar kaplar ki, bugüne kadar bunu böyle olmadığı aşikârdır.

j) Darwin, “doğa sıçrama yapmaz” (s.234) deyimine bir kez daha atıfta bulunmuş, bunun yeryüzündeki bugünkü sakinlerine uygulandığında doğru olmadığı, ama tüm varlıkların hepsi birden düşünüldüğünde tastamam doğru olduğunu ifade etmiştir. Bu daha önce söyledikleri ile çelişkilidir. Zira doğal seleksiyon denen şey, Darwin’e göre bireylerde nesilden nesile, yavaş yavaş ve birikimle olan şeydir. Yani sıçrama yapmaması gerek ama Darwin, bunun yeryüzünün bugünkü sakinleri için doğru olmadığını ifade ediyor (sanırım kendisi, gördüğü bazı delillerle çelişkiye düşmüştür). Ama yeryüzünün bütün sakinleri kastedilince bu tastamam doğrudur diyor (ispat edilemeyecek bir şey için tastamam doğrudur demek Darwin’e mahsus olsa gerekir). Her tür ya da türlerin bir birlerine geçişi (Darwin’e göre) düşünüldüğünde, bir tür için olmayan bir şey, türlerin tamamı düşünüldüğünde niye olsun? Kaldı ki, belki Darwin’in değil ama şimdiki Darwincilerin sığındığı mutasyon olayları aynı tür içerisinde sıçrama yapan olaylardır. Belki Darwin’in gördüğü de budur, ancak kanımca daha ziyade, resesif allel genlerin aniden ortaya çıkışıdır.

k) Darwin, bütün organik varlıkların oluşmasında iki büyük yasanın varlığını kabul etmiştir. Bunlar; “tipin birliği ve var oluş

koşulları" (s.234) dır. Tipin birliğinden kastı, bir tipi diğerlerinden ayıran özelliklerdir. Buna da "soyun birliği" demiştir. Her ne kadar Darwin soyun birliğinin kendi teorisinde de olduğunu söylese de, bunun ne olduğunu, nasıl olup da canlılarda bulunduğunu ve bunu kimin yarattığını ve organize ettiğini açıklama yoluna gitmemiş, ancak böyle bir şeyi kabul etmiştir. Daha doğrusu aklının ermediği genetik karakterlerin tümüne soyun birliğinden gelen karakterler demiştir. İkincisi ise her zaman söylediği doğal seleksiyondur. Bunu da şu şekilde izah etmiştir. "Doğal seleksiyon, gerçekten de gerek her varlığın değişebilir parçalarını hâlen o varlığın organik ve inorganik yaşam koşullarına uyarlayarak, gerek bu parçaları, akıp gitmiş uzun eski dönemler boyunca bu yaşam koşullarına uyarlamış olmakla etkili olur" (s.234) demiştir. Yani birincisi, eskiden var olan, ikincisi seleksiyonla olan olaylardır demektir. Bu parçaların değişmesini ya da değişmemesini uyarayan şeyin de parçaların kullanımı ya da kullanılmaması ile ilişkilendirmiştir. "Her durumda çeşitli gelişim ve değişim yasalarının buyruğu altındadır. Bu nedenle var oluş koşulları yasası, gerçekten, bir üst yasadır, çünkü bu yasa daha önceki değişimlerin ve uyarlamaların soya çekmesinden ötürü tipin birliği yasasını içerir" (s.235) demiştir. Bu oluşumun başlangıcı nasıldır? Öyle ya, bir şey olacak ki, bu değişsin ya da uyarlansın. Yani Darwin'e göre, her nasılsa başlamış ve oluşmuş olan karakterler, yine doğal seleksiyonla, tipin birliği yasasına göre önceden şekillenmiş, doğal seleksiyon da bu şekillenen karakterlere değişim yasasını uygulamaktadır (Aristo'nun, ana materyali sağlar, baba da marangozluk işleri gibi şekil verir benzetmesi). Her iki durum da akıl dışıdır, ama kendisinin de vurguladığı gibi, böyle bir ilahi soy birliği (ya da yaratılış) yasasının olduğu da kesindir. Şimdi biraz daha açıklayalım; Darwin, soy birliği yasasının, var oluş yasasının boyunduruğu altına olduğunu söylemiş ve soy birliğini de geçmişte, hiç bilmediği ve kanıtı olmayan, var oluş, yani doğa şartları yasası ile oluştuğuna hükmetmiştir. Bu iki yasa birbirinin zıttıdır. Soya çekim yasasının hüküm sürebilmesi için, soy birliği gerekir. Soy birliği de, fertlerde değişmeyen (ya da yaratıcının koyduğu varyasyon sınırlarında değişen) kalıtsal soy karakterlerinin varlığı demektir. Aksi takdirde soy birliği zaten olmaz, bütün varlıklar birbirine karışır. Kanıt ortadadır ve evrende böyle bir karışmış durum yoktur. Hem

değişmeden var olan soy karakterlerin olduğunu söylemek ve hem de bunların doğa şartlarıyla, bir zamanlar değişerek oluştuğunu varsaymak tamamen zıt ve sakat şeylerdir. Bir soyda ya da fertte, değişim ya olur ya da olmaz. Benim arzu ettiğim kadarı istediğim geçmiş bir zamanda olur, istemediğim kadarı da durur ya da olmaz ve ben de bunları aynı ya da ayrı soylar içerisinde mütalaa ederim denemez. Genetik yasalarına aykırıdır. Soy birliğini oluşturan, kromozomlar üzerindeki genlerin ve bunlardan oluşan fertlerin benzerlikleridir. Darwin'in sandığı gibi bunun tersi değildir.

YEDİNCİ BÖLÜM

DOĞAL SELEKSİYON TEORİSİNE YÖNELTİLMİŞ ÇEŞİTLİ İTİRAZLAR

a) Darwin kendisine yöneltilen birçok eleştirinin kendisini anlamamaktan dolayı olduğunu iddia ediyor. Sanırım sadece kendisine göre cevaplayabileceği eleştirileri dikkate alıyor, diğerlerini yok sayıyor. Bu arada bir Alman bilim adamının eleştirisini dikkate alarak, teorisinin en zayıf yanının bütün organlı varlıkları tamamlanmamış, eksik sayması olduğunu ifade ederek, buna karşı, “ben onların hepsinin kendi var oluş koşullarına göre olabilecekleri kadar yetkinleşmiş olmadıklarını söylüyorum” (s.236) diyor. Buna kanıt olarak da dışardan gelen bazı varlık biçimlerinin yerli yerini aldığını gösteriyor. Öncelikle şunu belirtmekte yarar vardır. İnsan örneğinden hareket edersek, her insan farklı bir tipi temsil eder. Meydana gelebilecek diğer insanlarda yine insan olacak ama diğerlerinden farklı olacaklardır. Siz bunu yetkinleşmemiş insanın yetkinleşmesi olarak yorumlayamazsınız, bu bir genetik olaydır. Hem genetik hem de çevre ile genetik faktörlerin etkileşimleri sonucudur. Dışarıdan gelen tiplerin yerli tiplerin yerini aldıklarına gelince, bu da doğru değildir. Darwin söyledikleriyle de çelişki içine düşer. Çünkü Darwin her bölgeye en iyi adapte olabilenlerin kaldığını diğerlerinin de yok olduğunu iddia etmektedir. Eğer en iyi adapte olanlar duruyorsa dışarıdan gelip yeni adapte olacaklar nasıl onun yerini alacaktır? Yerli çeşitleri biz genetikte “yabani tipler” olarak yabani tip karakterlerinin temsilcileri olarak niteleriz ve genelde bunların karakterleri diğerlerine dominanttır. Yani Darwin’in söylediğinin tersidir. Dışarıdan gelecek bazı tiplerin de, karakter bazında, içeridekilerden daha dominant karakterlere sahip olması tamamen saf dışı bırakılamaz, bu da mümkün-

dür. Ancak Darwin'in söylediği gibi bu her zaman böyledir demek olayları saptırmak olur. Darwin doğa koşullarının değişmesinin de, o bölgelerde yaşayan tiplerin sayı ve çeşitlerini etkileyeceğini söyler ki, bu zaten böyledir. Bunun doğal seleksiyonla değil, doğal şartlara uyup uymamaları ile ilgisi vardır. Bu ikisi farklı şeylerdir. Darwin'in söylediği aynı yönde yavaş yavaş, yığılmayla olabilecek ve bir türü diğer türe çevirecek değişikliklerdir. Bu hiç olmaz ama türler, çeşitler ya da bireyler içerisinden doğa şartlarına uyamayanlar gider, uyabilenler kalır. Darwin'in kanıt olarak sunduğu, doğal şartların değişmesiyle, bölgelere adapte olmuş canlılardan bir kısmının yok olması ve adapte olabilenlere belki de daha fazla yaşama olanağı vermesinin, Darwin'in doğal seleksiyonuyla ne alakası olduğunu anlamak mümkün değildir.

b) Darwin, bir eleştirmenin uzun ömürlülüğü, bütün türler için bir üstünlük olacağı varsayımıyla, doğal seleksiyonun ömrü uzatması gerektiği anlamında bir eleştirisini, "iki yıllık bir bitkinin ya da alt seviyede bir hayvan biçiminin, her nasılsa soğuk bir iklim sızmış olabileceğini ve orada her kış yokolup gidebileceğini, bununla birlikte doğal seleksiyon yoluyla kazanılmış üstünlükler nedeniyle taneleri ya da yumurtaları aracılığıyla yıldan yıla yaşamını sürdürebileceğini" (s.236) ifade ederek ömürlerinin bitmesine rağmen yeniden devamlılıklarını sürdürebileceklerini ifade etmiştir. Darwin'in kanıt olarak savunduğu bu anlatımın bahsettiği doğal seleksiyonla ne alakası olduğunu anlamak güçtür. Neden? Bitkileri örnek alalım; bunlar arasında tek yıllık olanları, iki yıllık olanları ve çok yıllık olanları vardır. Tek yıllık olanları, tek yılın sonunda, iki yıllık olanları iki yılın sonunda tohum vererek yaşamlarını sonlandırırlar. Yaşamları nesilden nesile, tohumlar canlı kalır ve uygun yer bulurlarsa devam eder. Çok yıllık olanları da, yaşamlarını sürdürmekle beraber her yıl tohum verebilirler. Bitkiler arasından bazıları, sadece tohumlarıyla değil, kolon, stolon, çelik gibi bitki parçalarıyla da çoğalır. Bitkilerin bu kabiliyetleri tamamen genetikdir. Doğal seleksiyonla alakaları yoktur. Bu birbirlerine karşı üstünlükten ziyade, içinde bulundukları şartlara göre, zaman zaman, alternatifler yaratabileceklerini gösterir. Darwin burada, mademki iki yıllık bir bitki yaşam için bir fayda sağlıyor, o zaman bu doğal seleksiyonun işidir demeye getirmektedir. Hâlbuki bir bitkinin ya da tohumunun; ya da hayvanın ya da hayvan yumurtasının soğukta, ayakta kalması ya da kalamaması tamamen kalıtsal

mekanizmalarla belirlenir. Bu canlılar 'her nasılsa' ile yetiştirme minimumu ya da maksimumu ısıların alt ya da üstünde bir iklime sızamaz, sızsa bile bu onda kalıtsallık yapmaz, genetik yapı ya da bitki alışkanlığı değişmez.

c) Darwin'in Mısır'daki binlerce yıllık anıtlar üzerindeki bitki ve hayvan resimlerinin şimdikilerle aynı olduğunu ve hiç değişmemiş olduklarını söyleyen bazı bilim adamlarına karşı cevabı, 'bu çeşitler de ilk baştaki çeşitlerin değişimleriyle ortaya çıkmıştır' olmuştur. Bunu böyle söylemekle Darwin savını ispat etmiş oluyor(!). Darwin bununla da kalmıyor ve buzul çağlarından kalan ve hiç değişmedikleri ayan beyan ortada olan canlıların bir değer taşıyabileceklerini "Ancak doğal seleksiyon öğretisine ya da en elverişlinin kalımı öğretisine karşı hiçbir gücü yoktur, çünkü bu öğreti meydana gelebilecek bütün yararlı değişimlerin ve bütün bireysel farklılıkların saklanacağı ve bunun da ancak elverişli koşullarda olabileceği anlamını içerir" (s.237) demektedir. Yani siz neyi kanıt gösterirseniz gösterin bunların hiçbir gücü yoktur, ben ne diyorsam o doğrudur, demektedir ki, gerçekten son derece anlamsız ve bilim dışıdır.

d) Darwin, Paleontolog Bron'un doğal seleksiyon ilkesine göre nasıl olup da bir çeşidin ata çeşitle birlikte yaşayabildiğini soruyor diyor. Buna cevap olarak "iki varlık biçimi birbirinden farklı alışkanlıklar edinmişse ya da yeni varlık koşullarına uyum sağlamışlarsa birlikte yaşayabilirler" (s.237) demektedir. Darwin'e göre yeni gelen eskisinin yerini alması gerekmez miydi? Ancak birbirine benzer aynı türlerin ya da çeşitlerin, milyonlarcası birlikte yaşamaktadır. Öyle çeşitler vardır ki, hiç de birbirinden farklı alışkanlıklar edinmemiştir ya da yeni varlık koşulları diye bir şey yoktur, örneğin sadece çiçek renkleri farklıdır ya da aralarında morfolojik olarak çok da farklı olmayan bir görünüşleri vardır ama birlikte gayet güzel yaşarlar ki, bu da Darwin'in ne kadar zorlamayla teorisini savunmaya çalıştığının bir göstergesidir. Buna örnek olarak, aynı bölgelerde yetişebilen binlerce çeltik ya da buğday çeşitlerini gösterebiliriz. Ya da, buğday ve Çavdarın aynı bölgelerde hiç birbirlerinin yerini almaya çalışmadan yetiştiklerini görürüz. Hatta verimlilik bir üstün karakter olacağına göre, verimliliği artırmak için yapılan denemelerle ortaya çıkacak tabloya göre, bazen yem bitkileri, baklagil ya da buğdaygil ya da müşterek karışımlar birlik-

te ekilirler. Her halde, bu geçerli olmayabilir ama genelde bu karışımlar karışımları içeren tek bir bitkiden daha çok verimlidirler. Bu da Darwin'in teorisinin her zaman geçerli olamayacağını gösterir. Darwin "başlıca gezgin olan ve özgürce çaprazlaşan hayvanlarda çeşitler belirli ayrı bölgelere kapanıp kalmış görünmektedirler" (s.238) demektedir. Yani ona göre bazı hayvanların başka yerlere gitme şansları oldukları halde, bunların yetkinleşmesi için aynı yerleri tercih ederler demektedir. Tabii ki hayvanlarda diğer birçok canlılar gibi nereyi daha çok severlerse ve nerede daha çok yaşama şansı bulurlarsa orada yaşamak isteyeceklerdir. Belki yüzlerce, hatta milyonlarca yıl aynı yerlerde yaşayan hayvanlar vardır ama bunların hiç birinde Darwin'in doğal seleksiyonuyla başka canlılara dönüşüm olmamıştır. Sadece aynı tür içerisinde genetik kodlarının müsaade ettiği kadar bir değişim olmuştur.

e) Darwin, Bronn "ayrı ayrı türlerin tek tek ilgisiz karakterlerle değil, birçok bakımlardan birbirlerinden ayrılmaları olgusunu da vurgulamaktadır; organizmanın bir sürü noktalarının nasıl olup da değişim yoluyla ve doğal seleksiyon yoluyla her zaman değişime uğradığını sorguladığını ifade etmiştir" (s.238) demektedir. Buna da savunma olarak "Ama bir bireyin bütün parçalarının aynı zamanda değişime uğradığını varsaymayı zorunlu kılan hiçbir şey yoktur" (s.238) diyerek işin içinden çıktığını düşünmüştür. Hâlbuki bırakın farklı karakterlerdeki değişimi, aynı karakterdeki aynı yönde bir değişime bile, doğal seleksiyonun doğruluğu varsayılırsa, örneğin bir organdan başka bir organ meydana gelmesine dünyanın ömrü yetmez. Darwin burada insanlarca yapılan seleksiyonlara atıfta bulunarak, bazı karakterlerin yavaş yavaş değiştiklerini örnek göstermiştir ama bunun zaten doğal seleksiyonla hiçbir ilgisi yoktur ve tamamen genetik bir olaydır. Bu işlemler günümüzde ıslahçılar tarafından, ya ırkların saflaştırılması, ya yeni ırklar elde edilmesi ya da çeşitli nedenlerle melezler elde edilmesine yönelik olarak yapılır. Darwin "dönüşümün her aşamasını geriye doğru izleyebilseydik (bunu ancak geçmişleri çok uzakta olmayanlar için yapabiliriz) kimi bir parçayı, kimi başka bir parçayı tutan küçük küçük iyileşmeleri ve değişimleri saptayabilirdik" (s.238) demektedir ki, bu da tamamen yanlıştır. Darwin'in izlediklerinin doğal seleksiyonla alakaları yoktur, tamamen genetik olaylardır. Atıfta bulunduğu geçmişle ilgili de zaten hiçbir kanıt yoktur ve sadece Darwin'in hayal dünyasının izleri vardır. Darwin insanlar tarafın-

dan yapılan değişikliklerde, değişim büyük olursa hemen hemen diğer bütün parçalarda da değişim olduğunu iddia eder ki, bu da yanlıştır. Bahsedilen, genetik bir değişim elde edilmek istenince, o değişime etki eden karakter lokasyonunun bulunduğu kromozom üzerindeki diğer karakter genleri de birlikte giderler. Darwin'in bahsettiği diğer karakterlerin değişimi budur. Yoksa ayrı kromozomlar üzerinde bulunan genler birbirlerinden bağımsız hareket ederler. Bu demek değildir ki, bir gen sadece tek karaktere etki eder bazen birçok karaktere etki edebilir, tabii bunun tersi de olur yani birçok gen tek bir karaktere etki edebilir. Ama bu olayların tamamı genetik olaylardır. Doğal seleksiyonlarla alakaları yoktur. Darwin yine "Bu değişimler, kısmen büyümenin karşılıklı bağlaşımlı ilkesine, kısmen de kendiliğinden değişim denilen ilkeye bağlı olduğu söylenebilir" (s.238-239) gibi yine net olmayan garip bir ifade kullanmıştır. "Kendiliğinden değişim" denen bir ilke olabilir mi? Bir değişim varsa, bunun da bir nedeni ve yapısı vardır. Kendiliğinden ya da tesadüfen oluverdi demek akıl ve bilimle bağdaşmaz.

f) Darwin, bazı araştırmacıların, hayvan ve bitkilerdeki birçok karakterin, bir fayda esasına göre oluşmadığını, dolayısıyla bunun doğal seleksiyon ilkelerine uygun olmadığını ifade ettiklerini belirtiyor, buna örnek olarak da, tavşan ve sıçan türlerinin kulaklarının uzaması ya da bitkilerdeki çeşitli yaprak oluşumu ya da dizilişini örnek olarak veriyorlar diyor. Bunu da teorisi aleyhine oldukça önemli bir itiraz olarak kabul ediyor. Ancak yine; birincisi, bu yapılar belki eskiden faydalıydılar, ikincisi varlığını bir parçası değişti mi öteki parçalarının da değiştiğini varsayarak, üçüncüsü, "varlık koşullarındaki değişikliğin doğrudan ve belirli etkinliğini ve ortamın doğasını ancak belirsiz bir etki yaratır görüldüğü kendiliğinden denen değişimleri de hesaba katmak zorundayız" (s.239-240) gibi muğlak, yanlış ve net anlaşılmayan cümlelerle izaha kalkmıştır. Her zamanki gibi "belki eskiden faydalıydı" gibi hiçbir kanıtı olmayan hayalci bir söylemle; ayrıca, varlığın bir parçası değişti mi diğerlerinin değişeceği anlatımıyla (bunun, zaten genetik yasaları içinde olduğu daha önceleri izah edilmişti); son olarak da, "kendiliğinden denen değişimler"e atıfta bulunarak, hiçbir şey kendiliğinden olamayacağına göre, ne olduğu belirsiz bir söylemle izah etme gayreti içindedir. Yani eleştiriler yerindedir ama savun-

ma tamamen bilgisizliğe, yanlış yorumlara ve hayallere dayanmaktadır.

g) Darwin bitkiler için, “İşaret edilen değişimlerin, çevredeki bazı değişimler sonucu bitki özsuyunun niteliğinde meydana gelen herhangi bir değişikliğin etkisi ile olmadığından o kadar da emin olamayız” (s. 240) demiştir. Darwin insan ve hayvanlarda kalıtsal karakterlerin kanda mevcut olduğuna inanmaktaydı, buradaki sözünden de, kalıtsal karakterlerin bitkilerde bitki öz suyunda olduğuna inandığı gibi bir anlam çıkmaktadır ki, yanlıştır. Darwin, “tesadüfi olarak ortaya çıkan daha belirgin değişimlerin de bir nedeni olması gerekir ve bu bilinmeyen neden ısrarlı bir biçimde etkisini sürdürürse türün bütün bireylerinin de benzer biçimde değişecekleri hemen hemen kesindir” (s.240) demektedir. Darwin, zaman zaman tesadüf dediği, ne olduğu belirsiz bir söylem arkasına sığınmaktaydı. Burada söylediği doğrudur. Tesadüf denen bilinmeyenlerin de bir nedeni vardır, yani bilinmeyen olur ama hiçbir şey tesadüfen olmaz. Bir karakterin kendini ısrarlı bir şekilde sürdürmesi, onun ve içinde bulunduğu popülasyondaki baskın genetik yapısıyla ilgilidir. Yani Darwin’in bahsettiği doğal seleksiyonun bu değişiklikler konusunda bir etkisi yoktur, Darwin’in gördüğü ve anlayamadığı olay tamamen genetikdir.

h) Darwin, kendiliğinden olan dediği ve aslında genetik karakterleri kastettiği değişimlere gittikçe daha çok önem verdiğini, ancak her türün yaşama alışkanlıklarına kusursuz biçimde uyarlanmasını da, av köpeklerini ve yarış atlarını örnek vererek, “kendiliğinden değişkenliğin yeterliğine bu konuda daha fazla inanmam” (s.240) demiştir. Darwin’in inanması ya da inanmaması gerçeği hiç değiştirmez. Yani, tazının ya da yarış atlarının, ileride av için kullanılacakları ya da yarışa katılacakları bilinciyle, ona göre doğal seleksiyona uğradıklarını kasteder ki, gerçekten saçmadır. Doğal seleksiyonun böyle bir bilinci yoktur. Darwin, kendi tezini desteklemek için hayvanlardan ve bitkilerden örnekler vererek bazı organların veya yapıların yararsız gibi göründüğünü ancak aslında bunların çok yararlı olabileceklerini ya da olduklarını anlatmaya çalışır. Daha önceki bazı söylemlerine ters de olsa, bizde aynı nedenlerden değil ama bunun doğruluğuna inanırız. Yaratıcı dahi, hiçbir şeyi lüzumsuz yaratmamıştır. Darwin, doğal seleksiyonu yarar esasına oturttuğu için, her yararlı şeyin doğal seleksiyonla

olduğunu ama yararsız olan küçük şeylerin de kendiliğinden, yani kalıtsal, olduğuna inanır ki, böyle ikili bir inanış olmaz. Darwin son yazdığı tercümesi yapılmış olan bu kitabında, kendiliğinden dediği değişimlere gittikçe daha çok önem verdiğini ifade etmiştir. Bizim kanaatimiz, biraz daha yaşasaydı, belki gittikçe daha çok önem veriyorum dediği şeye, bir de Mendel yasalarını ekler, tam olarak inanır ve doğal seleksiyon yanlısından tamamen sarfı nazar ederdi.

i) Darwin, bazı bitkilerin morfolojik yapılarını tasvir ederek, bunlardan bir kısmının doğal seleksiyonla, diğer bir kısmının da doğal seleksiyonun hiç etkisi olmadan ya da az etkisiyle meydana geldiğini anlatır. Aslında bu anlatım bile, başka izaha gerek kalmadan, Darwin'in doğal seleksiyonla olmaz dediği karakterlerin nasıl olduğunu sorabilen herkes için Darwin teorisine inanmamayı gerektirir, ama neyse biz devam edelim. Darwin tabi bu söylemin arkasından, her zaman olduğu gibi yine savunmaya geçer ve "Doğal seçim bilebildiğimiz kadarıyla, bitkiyi görünür kılmak ve böcekleri çekmek bakımından yararlı olarak çevrede yer alan çiçekçiklerin tam gelişmesi dışında, sözünü ettiğimiz bu çeşitli olaylarda hiçbir rol oynamamıştır ya da pek önemsiz bir rol oynamıştır. Bütün bu değişimler organların görelî durumundan ve karşılıklı etkilerinden ileri gelir; demek ki, aynı bitkinin bütün yaprakları ve bütün çiçekleri, bazı belli konumlardaki yapraklarda ve çiçeklerde olduğu gibi, aynı dış ve iç koşullarla karşı karşıya olsalardı hepsi aynı biçime uğrardı bundan kuşku duyulmaz" (s.243-244) demektedir. Bu söylemde mantık yoktur, neden? Aynı bitki için, dış ve iç koşulların aynı olmasından daha tabii ne olabilir? Sanırım burada demek istediği, aynı çevre koşullarında kalan bitkilerdeki değişikliklerin tamamına birbirinin aynı olacağıdır. Ama öyle olmaz, eğer anımsanacak olursa, Darwin de daha önce, çok farklı şartlarda birbirine benzer karakterlerin ya da benzer şartlarda farklı karakterlerin meydana gelebildiğini söylemişti, dolayısı ile bu tam bir çelişkidir. Ayrıca, aynı çeşit bitkilerde dahi farklılıklar vardır. Aynı koşullardaki farklı bitkilere gelince, bunlarda da hiç Darwin'in söylediği gibi olmaz, yani aynı ortamda yetişen bir çam ağacının yapraklarıyla, çınar ağacının yaprakları arasında benzerlik açısından neredeyse hiçbir ilişki yoktur. Dolayısıyla tekrar etmekte yarar vardır ki, her bitki türü farklı yaratılmıştır, onların doğal şartlara uyumu ya da uyumsuzluğu, genetik karakterleri ile sınırlıdır. Bu

söylediklerimiz doğadaki milyonlarca bitki ile sabittir. Darwin bir de organların görelî durumundan ve birbirleri ile etkileşiminden bahsetmektedir. Yani bazı karakterlerin doğal değişimle oluşmadığını kabul etmektedir. O zaman nasıl olmaktadır? Organların birbirlerini hangi yönde etki edeceklerine kim karar vermiştir? Doğal seleksiyon da olmadığına göre, kimdir? Yine tesadüfler midir ya da kendiliğinden midir?

j) Darwin'in bir çelişkisi daha, "Başka birçok durumlarda botanikçilerin çok önemli saydıkları, bitkinin yalnız bazı çiçeklerini etkileyen ya da hep birlikte aynı koşullar altında gelişen, ayrı ayrı bitkilerde kendini gösteren yapı değişikliklerini saptamaktayız. Bu değişimler bitki için hiçbir yarar sağlar görünümünde olmadıklarından doğal seçimin etkisine uğramış olamazlar. Bunların nedenini hiç bilmiyoruz; bu değişimleri son örneklerde sözü edilen görelî konum gibi az çok yakın bir etkiye de yükleyemeyiz" (s.244) demektedir. Bu konuda şunları söyleyebiliriz; Birincisi, bu yapı değişikliklerinin hiçbir işe yaramadığı bir varsayımdır. Bize göre doğada yararı olmayan hiçbir şey yaratılmamıştır. Bazı işe yaramaz denenen organların ne kadar önemli işler başardığı son zamanlarda yapılan araştırmalar sonucu ortaya çıkmaktadır. Kaldı ki, Darwin, sadece morfolojik özelliklere bakmaktadır, yapıların moleküler biyolojik ve kimyasal durumlardan haberi yoktur. İkincisi, daha önceleri de söylediğimiz gibi bu yapılar doğal seleksiyonla olmadığına göre nasıl oluşmuşlardır? Darwin burada da önceleri söylediği gibi, eskiden bir yarara göre oluşmuş olabilirler ya da kendiliğinde oluşmuşlardır gibi, hiç de inandırıcı olmayan yuvarlak ve muğlâk düşüncelerle hareket etmektedir. Ama en sonunda doğru bir laf etmiş ve "bunların nedenlerini hiç bilmiyoruz" demiştir. Bilimsel araştırmalar ilerledikçe birçok yapının ne için yapıldığı sorularına cevap bulmaktayız. Bu devam da edecektir. Ancak en sonunda hiç şüphe yok ki, olmayan doğal seleksiyonun değil, yine yaratıcının dâhi planlamasına ve yaratışlarına saygı duyulmak durumunda kalınacaktır.

k) Darwin, "Buraya kadar yaptığımız açıklamalarla, bitkilerdeki biçimsel değişimlerin çok büyük bir kısmının, doğal seleksiyondan bağımsız olarak, gelişme yasalarına ve uzuvların karşılıklı etkileşimine yorumlanabileceğini görüyoruz" (s.245) demektedir. Darwin bazı karakterlerin sınıflama için önemli olsa da, bitkiler

için hiç ya da çok az önem taşıdığına inanır ve onun için de doğal seleksiyonun burada işlev görmediğini söyler. Hâlbuki doğal seleksiyonun “A” karakteri için yararlı olduğu için geçerli olduğu ama çok yararlı olmadığı için “B” karakteri için geçersiz olduğunu söylemek doğaya bir akli ve mantık vermek ya da doğayı yaratıcının yerine koymak olur ki, bu da yanlıştır. Darwin, kendine göre yararlı olmadığı değişimleri kastederek “Yukarıda sözü edilen değişimlerin belirleyici nedenini bilmiyoruz; ama bu bilinmeyen neden çok uzun bir zaman bölümü içerisinde hep aynı biçimde etkili olur aynı etkiyi yaratırsa, o zaman sonuçların aşağı yukarı aynı olacağını düşünebiliriz; bu durumda türün bütün bireyleri aynı biçimde değişime uğramış olurlar” (s.245) demiştir. Darwin’in bilinmeyen dediği nedenler genetik nedenlerdir ve şu anda bilinmektedir. Eğer örnek verdiği bitkilerde çeşitli nedenlerden dolayı genetik bir değişim söz konusu olursa, bunun devamlılığı, o gen orada olduğu sürece var olacak ancak popülasyonun tamamını etkileyip etkilemeyeceği konusu, genin karakterine, frekansına, diğer genlerle ya da çevreyle etkileşimine bağlı kalacaktır. Darwin “Sözü edilen karakterlerin türün esenliği için hiçbir önemi olmadığından doğal seleksiyon rastlantıya bağlı küçük küçük değişimleri ne biriktirmiş ne de arttırmıştır” (s.245) demiştir. Görüldüğü gibi, bütün değişimlerin sebebi olduğunu varsaydığı doğal seleksiyonu bir tarafa bırakmıştır. Bize göre doğal seleksiyon varsa bu bütün karakterler için vardır bazıları için geçerli diğer bazıları için geçersizdir denemez. Darwin devam ederek “Uzun süreli bir seçim ile gelişmiş bir yapı, tür için yararlı olmaktan çıktığı zaman, örneğin güdük organlarda gördüğümüz gibi, o durumda doğal seçim bu organlar üzerinde etki yapmadığından, bu yapı genellikle değişken olur” (s.235) demektedir. Yani bir yapı yararlılıktan çıkar çıkmaz hemen doğal seleksiyon etkisinden çıkıyor, bu mantık işi midir? Demek ki, çok zeki olan doğal seleksiyon denen şey “artık bu yapı yararsız hâle geldi bu benim işim değil, bu yapı istediği kadar da bilinmeyen nedenlerden değişebilir” demektedir. Herhalde bunun mantık dışı olduğunu herkes kabul eder. Darwin memelilerin, kuşların, sürüngenlerin, kıllarla, tüylerle ya da kabuk ve pullarla kaplı olmasını örnek göstererek, bunların o kadar da önemli olmadığını ama nesilden nesile geçtiğini ifade eder ki, bu kadar kıt bir bilgiyle böyle bir hüküm vermek ne kadar doğrudur takdirlerinize bırakıyorum. Darwin yine “başlangıçta kararsız oynak değişimler olarak

ortaya çıkmış, ama sonra doğal seçim gereğince değil de organizmanın ve çevreleyen koşulların niteliğine uygun olarak ve aynı zamanda ayrı ayrı bireylerin çaprazlaşmalarıyla nihayetinde kalıcı hâle geldiklerine inanma eğilimindeyim (s.246) demektedir. “Başlangıçta kararsız oynak değişimler olarak ortaya çıkmış” demek bunun bir başlangıcı olduğunu gösterir. Bu başlangıç nasıl oluşmuştur? Bunun yaratıcısı kimdir? Darwin, “Çevre koşulların niteliğine uygun olarak” demektedir, çevre koşulları aynı zamanda doğal seleksiyonu yapan koşullardır, eğer bu etkiliyse neden burada doğal seleksiyon yoktur? “ayrı ayrı bireylerin çaprazlaşmalarıyla nihayetinde kalıcı hâle geldiklerine inanma eğilimindeyim” demektedir. Karakterlerin kalıcı ya da az görünür olması genetik karakterlerin gücü ve stabilitesi ile ilgilidir. Bu stabilite, benzer genetik karakterlerdeki canlıların birbirlerini döllemesiyle ya da kendine döllek varlıkların, popülasyona yeni bir gen de gelse, jenerasyonlar geçtikçe bunun homozigot ve stabil hâle getirmesiyle ilgilidir. Darwin yukarıdaki cümleye devam etmiş “Gerçekten de doğal seleksiyon türün esenliğini hiçbir bakımdan etkilemeyen biçimsel karakterlerin ufak tefek değişimlerini ne düzenleyebilmiş ne de biriktirmiştir” (s.246) demiştir. Şimdi Darwin’e sormak gerekir, küçük karakterlere dahi etki edemeyen bu doğal seleksiyon denen şey nasıl oluyor da çok büyük ve organ seviyesindeki karakterlere etki edebiliyor? Hem de bunu nasıl küçük küçük yapıyor?

l) Darwin, gelişmiş kompleks varlıklardaki organ gelişimlerini ve bu organların görevlerini iyi yapmalarını, doğal seleksiyonun iş bölümüne yönelmesine yormuştur. Burada da yine doğal seleksiyonu, yaratıcı dâhinin yerine oturtmak istemiştir. Ama doğal seleksiyonun böyle iş bölümü yapacak bir akli mevcut değildir. Darwin, seçkin zoolog Mr. Saint-George Mivart’ın kendisi ve Wallace’ın ortaya koyduğu teorisini acımasız bir şekilde eleştirdiğini ve korkunç hâle getirdiğini ifade ediyor (s.247). Ama kendisi bu eleştirileri incelediğinde teorisine daha çok inandığını söylemekle birlikte “Buna rağmen bu kadar karmaşık bir konuda bu sonuçların hâlâ birçok kısmı yanılığarla lekelenmiş olabileceği sakınımini saklı tutmak üzere” (s.247) diyerek mütevazılık yapıp yanlış olabileceğini de söylüyor.

m) Darwin, Mivart’ın eleştirilerine cevap vereceğini ifade ediyor. Bunlardan en önemlilerinden biri “doğal seleksiyonun yararlı

yapılarının ilk kez, yeni doğmakta olduğu aşamaları açıklamakta yetersiz olduğu" nu (s.247) ifade ediyor. Bu konuda da yeterli izahatı yaptığını ve örneğin yüzme kesesinin akciğerlere dönüşeceğini örnek gösteriyor. Açıklaması yetersiz ve yanıltıcı. Neden? Birincisi, her başlangıcın da bir başlangıcı olması gerekir. O nerededir? Buna ait Darwin hiçbir bilgi vermemektedir. İkincisi, yüzme kesesi yüzme kesesi olarak yaratılmıştır. Bunun akciğerlere dönüştüğüne dair hiçbir kanıt yoktur. Üçüncüsü, bir organın diğer bir organın yerini alması o kadar imkânsızdır ki, bir organ işlevini kaybeder kaybetmez diğerinin aynı anda devreye girmesi gerekir ki, bu gibi olaylar biyolojide neredeyse imkânsızdır. Darwin'in de inandığı gibi "doğa sıçrama yapmaz" yaparsa da, bunu yapan bir ilahi güç olması gerekir ki, zaten bu doğal seleksiyon olamaz.

n) Darwin, zürafaları ve diğer bazı hayvanları örnek gösterek örneğin zürafanın boynunun ve ön bacaklarının, başının ve dilinin uzunluğunu onun yüksek ağaçlardaki dalları koparabilmesine yormuştur. Bazı hayvanların da çene yapıları müsait olmadığı için bazı zamanlarda eğer insanlar beslenmeseler, kırılabacaklarını, yani öleceklerini ifade etmiştir. Burada şu soruların sorulması gerekir; uzun olmak bir yarar ise zürafayla aynı ortamda yaşayan birçok hayvan neden zürafa benzeri, hatta ona yakın olmamıştır? Diğer bir soru, insanlar tarafından beslenme yapılmazsa ölecekleri söylenen hayvanlar nasıl bugüne kadar gelmiştir? Herhalde insanlardan sonra ortaya çıkmamışlardır. Darwin, bazı bilim adamlarının, bazı hayvanlardaki beden ölçü değişimlerini verdiklerini ifade ederek, bunun zürafaya da uygulanabileceği gibi bir türetme yapmıştır. Darwin'in bahsettiği küçük vücut değişiklikleri genetik karakterlerden gelen değişikliklerdir ve doğaldır. Eğer Darwin'in söylediği gibi doğal seleksiyonla olsalar, bunların oluşmasına araştırmacıların ömrü yetmez. Darwin, "Büyüyüp gelişme ve değişme yasalarının sonucu olan görece çok küçük bu değişikliklerin, türlerin çoğunda en küçük bir önemleri ve en küçük bir yararları yoktur. Ama zürafanın türeyişinde olası yaşam alışkanlıkları dikkate alındığında bu son gözlemimiz geçerli olamaz, çünkü bir ya da birkaç beden kısmı sıradan ölçülerden daha uzun bireyler, yalnız bunlar, ötekilerin yaşayamadığı durumda yaşamda kalabilmiş olsalar gerekir" (s.249) demektedir. Yani başka türlerdeki vücut uzunlukları karakterlerinin önemi olmadığı için bu kalıtsal olarak yorumlanacak ve doğal seleksiyon kategorisine girmeyecek, ancak

zürafada yaşamaları için bir şart oluşturacağı için bu doğal seleksiyonla olacaktır. Darwin “oysa onlar kadar elverişli özellikleri olmayanlar, yani bu bakımdan kayırılmamış bireyler daha büyük bir yok olma tehlikesiyle karşı karşıya bulunmuşlardır” (s.249) demiştir. Peki, bu zürafayı kayıran kimmiş? Darwin’e göre doğal seleksiyon. Doğal seleksiyonun böyle akıllı bir yeteneği olamaz, böyle bir kayırma varsa o da yaratıcının işidir. Peki, kayırılmayanlara ne olmuş? Hepsi yokmu olmuşlar? Zürafalarla birlikte yaşayanlar nereden gelmiş?

o) Darwin, “Demek gördüğümüz gibi, bir ırkı sistematik bir biçimde ıslah etmek istediğinde insanın yaptığı gibi ayrı ayrı çiftler seçip ayırmanın gereği yoktur; doğal seleksiyon, işte böyle üstün bireyleri saklayıp korur ve onları ayırır, onların serbestçe çaprazlaşmasına olanak verir ve bütün öteki düşük nitelikli olanları yok eder” (s.249) demektedir. Tabii bu külliye yanlıştır. Neden? Doğanın bırakın yaratıcı kadar, insan kadar, hatta hayvanlar kadar da akıllı yoktur. Biz ıslahçılar, seçimleri yaparken son derece dikkatli davranır ve birçok şartları nazara alarak bireysel seçimleri yaparız. Doğanın böyle bir yeteneği yoktur. O bazılarını öldürüp diğer bazılarını hayatta tutabilir ama bu onun amaca göre seleksiyon yaptığını göstermez. Doğa bir canlı için farklı diğeri için farklı davranmaz onun için de aynı doğa şartlarında hiç birbirleriyle bağdaşmayan özelliklerde binlerce canlı yaşar. Milyonlarca hatta belki de milyarlarca yıl da bu böyledir. Darwin “kuşkusuz büyük ölçüde parçaların kullanımının artmasının kalıtsal etkileriyle de birleşen bu uzun süreli yürüyüş ile sıradan bir toynaklı dörtayaklı hayvanın bir zürafaya dönüşebileceği hemen hemen kesin gibi geliyor bana” (s.249) demektedir. Böyle bir hayalperestlik ve çarpıtma ancak bu kadar yapılır. Burada, tabii ki bilgisizliğinden, önce kalıtsal etkilerin nereden geldiğini bilmiyor ve izah edemiyor, sonra da nereden oluştuğu belli olmayan bu yapısal değişikliklerin de hemen kalıtsal hâle gelebileceğini, böylece de bir türden başka türün meydana gelivereceğini varsayıyor ki yanlıştır.

p) Darwin, kendi yaptığı açıklamalarına karşın, Mivart’ın iki itiraz ileri sürdüğünü ifade ediyor. Bunlardan birincisi, “kıtlık zamanlarındaki besin yetersizliğinden kaynaklanan sakıncaların, kolaylıkla, hayvanın üstünlüklerine baskın gelemeyeceği” (s.249) savı. Mirvat, o zaman genetik bilmediği halde, farklı nedenden de ol-

sa doğru teşhis koymuştur. Diyelim ki belli bir dönem bir yörede kıtlık oldu, hemen hayvanın boyu uzamaz. Zaten Darwin de bu gibi konularda hiçbir kanıt olmadığı için, böyle bir şeyin olabilmesi için belki yüzlerce jenerasyon geçmesi gerektiğini düşünür. Kaldı ki bu boyun uzunluğu olayı tamamen genetik bir olgudur. Çevre şartlarından biraz etkilenebilir, ancak normal şartlarda, bir genetik durumdan diğer bir genetik duruma geçmez. Yani zürafa besin yetersizliğinden ölebilir ama yaşamak için genetik müsaadenin dışında boynunu ya da başka bir yerini uzatamaz. Darwin iri bazı hayvanları da ara dereceler olarak sunmak istemiştir ki, bu da mümkün değildir. Zürafanın boy uzunluğu sadece avantaj değil dezavantaj olarak da görülebilir. Örneğin; görünmesini kolaylaştırır ve yırtıcı hayvanların hedefi olabilir. Ya da keçi gibi engebeli yerlere tırmanmakta bazı olumsuzluklar getirir. Her hâlükârda, bitkiler ya da hayvanların birbirlerinden üstün ya da, daha aşağıda ve farklı karakterleri olabilir, bu karakterler o hayvan türü ya da çeşidine özgüdür. Bunlar ya avantaj ya da dezavantaj sağlayabilirler ama her karakter, her canlıda mutlaka bir avantaja yönelik olarak oluşmuştur demek bizleri sonuçta tek bir ideal canlıya götürür ki, zaten böyle bir şeyin olmadığı aşikârdır. Darwin boyun ve cüsse iriliğinin bir üstünlük olduğunu ifade ederken, deve, fil ya da sığır kadar üstün olamayan insanlara da hakaret etmektedir. Darwin yukarıda belirttiğimiz gibi, tek yönlü üstünlükleri sayarken, nihayet doğru bir söz etmiş ve “Bir türün korunması ancak çok nadir olarak tek başına bir üstünlükle belirlenebilir, yoksa büyük küçük çeşitli üstünlükler hep birlikte bunu sağlar” (s.250) demiştir. Bunu biraz daha açarsak, sadece korunma konusunda değil, diğer konularda da bu böyledir. Buna şunu da ilave edelim üstünlükler de görecelidir. O kadar ki, birisinin üstün dediğine öteki tersini söyleyebilir, hatta zaman ve mekânlara göre de üstünlük kavramları değişebilir. Tabii bu karakterlerin tamamına yakın kısmı da kalıtsal niteliktedir ve bireyin kromozomları ya da sitoplâzmaları tarafından belirlenir. Nadiren (sınırlı bazı karakterlerin) çevre faktörleri tarafından belirlenenleri vardır. Örneğin, ana arının işçi arılar tarafından, iyi beslenen bir işçi arıdan oluşması ve doğurganlık kazanması gibi. Ancak bu durumun Darwin’in söyledikleri ile ilgisi yoktur.

q) Mivart’ın ikinci eleştirisinin “madem ki doğal seleksiyon etkilidir ve koca koca ağaç tepelerinden otlamak becerisi büyük bir

üstünlük oluşturur, peki nasıl oluyor da zürafa ve biraz da deve (yabani) *guanaco* ve *makrauchenia* dışında memeliler içinde başka hiçbir toynaklı hayvan uzun boyun ve yüksek bir boy edinmemiştir" (s.250). Bizce de bu çok haklı bir eleştiridir. Darwin bunu açıklamanın kolay olduğunu söylüyor ve "İngiltere'nin içinde ağaç bulunan bütün çayırlarında bütün alt dalların keçilerin ya da sürü hayvanlarının başlarını kaldırdıklarında uzanabildikleri yükseklikten yatay olarak budanmış olduklarını görürüz; dolayısıyla burada yetişen koyunların biraz daha uzun boynu olsa ne faydası olacaktır?" (s.250) gibi son derece garip, tutarsız ve ilkel bir savunma getiriyor. Neden? Diyelim ki bir nedenle alçak boydaki çayırlar kurudular ya da tükendiler, biraz daha yüksek boydaki otsu bitkiler ya da çalılar duruyorlar, koyunların hayatta kalabilmeleri için bunlara uzanıp yemeye gayret etmeleri o kadar garip mi? Zürafa için bu doğal ama koyun için böyle şey olmaz demek saçmalıktır. Darwin bunun için de her bölgede uzun boyna sahip bir hayvan olduğu kehanetini söylemektedir. Darwin'in bölge dediği kıtalar mı bilemiyorum ama dünyanın birçok yöresindeki bölgelerde mutlaka bir uzun boyunlu hayvan var olacak diye bir şey de yoktur. Darwin yine Mivart'ın eleştirilerine cevap olarak "Dünyanın başka yerlerinde aynı bu takımdan çeşitli hayvanların neden uzun boyunlu ya da hortumlu olmadıkları kesin olarak yanıtlanamaz; ama böyle bir soruya doyurucu bir yanıt beklemek, insanlık tarihinin herhangi bir olayının bir ülkede görüldüğü halde herhangi başka bir ülkede görülmemesinin nedenini sormak kadar mantıksız olurdu. Bir türün sayısını ve dağılımını belirleyen koşulları bilmiyoruz, ayrıca yeni bir ülkedeki gelişmesini olumlu yönde etkileyecek özel yapısal değişikliklerin neler olduklarını da kestiremeyiz. Bununla birlikte, değişik nedenlerin uzun bir boyunun ya da bir hortumun gelişmesini engellemiş olabileceğini genel bir anlamda sezinliyoruz" (s.251) demektedir. Bu cümleyi analiz edelim, Darwin ara sıra doğru laf etmektedir, gerçekten de bazı hayvanların neden uzun boylu olduğu bilinemez. Bu Darwin inkâr etse de yaratıcının inisiyatifindeki bir durumdur. Darwin sapla samanı birbirine karıştırmıştır. İnsanlık tarihinde olan olayların bir bölümü doğa şartlarından ileri gelebilir ama çoğunluğu (kendi açısından) insanların inisiyatifi ile negatif ya da pozitif yönde gelişmelerdir. Bunun, bahsettiği doğal seleksiyonla ilişkisini anlamak mümkün değildir. Ayrıca Darwin bir yerde çok kolay açıkladığını

ifade ettiği benzer bir şeyi başka bir yerde kestiremiyoruz demektedir. Değişik nedenlerin uzun boyunun meydana gelmesini engellemesine gelince, bu Darwin'in doğal seleksiyonuna aykırı bir söylemdir. Darwin doğal seleksiyonu yaratıcı gücün yerine koyduğuna göre, yaratıcı gücün ufak tefek engeller karşısında pes etmesinin olasılığının olmaması gerekir. Sezinlemek gibi muğlak bir ifade de buna bir açıklama getirmez. Darwin bazı zamanların, özellikle üçüncü zamanın sonlarının ve bazı bölgelerin, iri ya da uzun yapılı hayvanlar için daha elverişli şartlar sunduğunu ifade etmiştir ki, bunun böyle olması ihtimali de doğaldır.

r) Darwin, bir hayvanın değişmiş özel bir yapı kazanabilmesi için her zaman zorunlu değişimlerin aynı doğrultuda olması gerektiğini ama her zaman bunun böyle olmadığını vurgulamıştır. Doğal seleksiyon için de aynı elverişli koşulların devam etmesi zorunluluğundan bahseder. “ Dünyanın pek çok kesimindeki toynaklı memelilerin neden belli bir yükseklikte bulunan ağaç sürgünlerini yemek için uzun boyunları olmadıklarını ya da başka araçlar edinmediklerini ancak bu kadar genel ve belirgin olmayan nedenlere başvurarak açıklayabiliriz” (s.252) demiştir. Başvurduğu genellemeler de doğruları yansıtmadığına ve olsa olsa varsayımına dayandığına göre, Doğal seleksiyon denen şeyin var olduğuna kendisi nasıl inanmış (inandıysa) bizi nasıl nasıl inandıracaktır anlayamıyorum.

s) Darwin, birçok yazarın yukarıdakilere benzer itirazları olduğunu ifade etmiştir. Darwin burada sıkışmış ve “Her durumda, az önce belirttiğimiz nedenler dışında, ola ki, doğal seleksiyonun belli türler için elverişli sayılan yapılanmalara yol açma bakımından etkisine zarar verecek, onu engelleyecek daha başka çeşitli nedenler vardı” (s.252) demiştir. Yazarlardan birinin neden deve kuşunun uçma yeteneğini kazanmadığını sorduğunu söylüyor. Bunu da kendince çok basit olarak açıklamış, koca gövdesini havada taşıyabilmek için büyük yiyeceğe ihtiyacı olacağından ve bunu da çöllerde bulamayacağından kanatları gelişip uçar hâle gelememiş (s.252). Yani bir fil, bir aslan, bir deve yiyecek buluyor ama bir deve kuşu bulamıyor. Bu normal insanın inanacağı şey değildir. Yine okyanus adalarında yarasa ve foklar bulunur ama kara memelileri bulunmaz diyenlere, neden bunlardan kara yaşamına uyan hayvanlar meydana gelmemiştir diye soranlara, Darwin basit olarak,

yine bize göre hiç de mantıklı olmayan bir cevap vermektedir. Foklar kara hayvanına dönüşseymiş koca cüsseleriyle yiyecek bulamayacakmış, yarasalar da böcek yiyen kara hayvanları olacaklarmış ve kara böcekleri arayacaklarmış ama bu böceklerde sürüngenler ve kuşlar tarafından çoktan bitirilmiş olacakmış. Bu da hayvanlara “doğal seleksiyon kuralları gereğince kolaylık sağlamayacağı için” olmayacakmış. Haydi diyelim ki fok balıklarının cüssesi büyük ve fazla yiyecek isterler, yarasadan oluşacak küçük bir hayvanın, yiyecek bulabileceği bir başka hayvana dönüşmemesi neden bu kadar uzaktır ya da mantıksızdır? Çünkü ne fok balığı, ne de yarasa başka bir hayvana dönüşür. Sadece bulundukları yörelere daha iyi adapte olabilmeleri için genetik yapılarının elverdiği ölçüde bazı değişimlere uğrarlar. Bu da Darwin’in doğal seleksiyonu değildir. Darwin, “Kesinlikle kara hayvanı olan bir hayvan, okyanusu göze alabilmek için, ancak, zaman zaman sığ sularda, sonra dere ve göllerde avlanarak az çok suda yaşar bir hayvana dönüşebilir. Ama foklar derece derece kademeli bir geçişle, kara yaşamı biçimlerine dönüşe elverişli koşulları okyanus adalarında bulamazlardı” (s.253) demiştir. Yani birinin diğerine dönüşebileceğini ama ötekinin dönüşemeyeceğini söylüyor. Eğer doğal seçim teorisi doğruysa, yarar olması halinde her türlü dönüşümün olması gerekir. Ben bunu uygun görürüm ama diğerini uygun görmem diye bir şey olmaz. Doğal seleksiyonun da canım böyle istedi böyle yaptım deme lüksü olmaz. Yarasaların, daha önce uçan sincaplarda olduğu gibi kendilerini korumak ve bir ağaçtan diğerine atlamak gibi nedenlerle yavaş yavaş uçmayı öğrendikleri uçma becerisini kazanır kazanmaz da bir daha bu beceriyi asla yitirmediklerini söylemektedir. Şimdi sormak gerekir, neden yarasalar böyle bir şeyi kazanıp bırakmıyorlar da örneğin sincaplar kazanamıyorlar? Uçma olayının en üst seviyede bir karakter olduğuna ve değişmeyeceğine kim karar vermiştir. Öyle olsaydı örneğin en başta insanın böyle bir yeteneğe sahip olması gerekmez miydi? Bazı böcekler kuşlardan çok önce vardı ve uçmaktaydılar, o zaman uçmak en yetkin bir özellik değildir. Darwin kendine göre yarasada meydana gelmesi gereken bazı değişimlerin ona yarar sağlamayacağını varsayarak bu değişimlerin olmamış olacağını ifade etmiştir. Ayrıca “bu tahminleri salt her bir aşaması bir üstünlük oluşturan bir yapısal geçişin çok karmaşık bir şey olduğunu ve dolayısıyla özel bir örnekte hiçbir olağan dışılık bulunmadığını göstermek için an-

latıyoruz" (s.253) demektedir. Yani "bu işler karmaşık olduğundan biz de anlamıyoruz ama tahminlerimiz neyse ona inanmak durumundasınız" gibi demektedir. Zaten bu kadar karmaşık ve dâhiyane olayları doğal seleksiyonla izaha kalkmak, fizik, matematik bilmeden uzay yıldızları arasındaki mesafeleri parmak hesabıyla olsa olsa diye hesaplamaya benzer.

t) Yine Darwin bazı yazarların "zihinsel kapasitenin yüksek düzeyde gelişmesi bütün hayvanlar için bir üstünlük oluşturacağı açıkken, neden bazı hayvanlar başka bazı hayvanlardan daha yüksek bir zihinsel yetenek edinmişlerdir diye sormaktadırlar. Örneğin; maymunlar insanın zihinsel yeteneklerini neden kazanmamışlardır?" (s.253) demiştir. Buna cevap olarak da "Değişik nedenler gösterilebilir; ama bunları bir bir sergilemek yararsızdır, çünkü bunlar basit birer tahminden illeri gidemezler; üstelik bu tahminlerin isabetli olup olmadıklarını değerlendirebilecek durumda da değiliz. İkinci soruya da belirli bir yanıt beklenemez, çünkü hiç kimse şu çok basit sorunu çözemez: (insan ve maymun) her ikisi de iki yabancı ırktan olduğuna göre, biri neden uygarlıkta diğerinden daha yüksek bir aşamaya ulaşmıştır? Öyle görünüyor ki, bunun beyin güçlerinin artışıyla ilişkisi vardır" (s.253-254) demektedir. Yani "bana öyle zor sorular ve eleştiriler getirmeyin, bunlar karışık işlerdir. Sadece siz; ben doğal seleksiyon diyorsam siz ona inanın" gibi saçma sapan bir yaklaşım içine girmektedir ki, zaten Darwin her zorda kalışında böyle tavırlarla soruları geçiştirmiştir. Görüldüğü gibi burada ne izahat ne de ispat vardır. "Öyle görünüyor ki, bunun beyin güçlerinin artışıyla ilişkisi vardır" demek, hiçbir şeyin doğrusu ya da kanıtı değildir. Doğrusu yaratıcının bazı canlıları diğerlerinden üstün ya da farklı yaratmış olmasıdır.

u) Darwin, Mivart'ın eleştirilerine cevap vermek istiyor. Mivart, böceklerin düşmanlarının saldırılarından korunmak için bulundukları ortamlardaki diğer canlıların ya da cansızların şeklini alarak hayatiyetlerini devam ettiriyorlar demesini, Mivart'ın sözlerini kotlayarak "Darwin'in teorisine göre, sonsuz bir değişime doğru değişmez bir eğilim bulunduğu ve bu eğilimden doğan yeni değişimler her doğrultuda meydana gelebileceğinden, bu değişimler, karşılıklı olarak birbirlerinin etkisini gidermeye yatkın olmak durumundadırlar. Son derece küçük küçük başlangıçların bu belirsiz oynak gidiş gelişlerinin, yapraklar, bambular ve öteki

nesnelerle nasıl hatırı sayılır benzerlikler oluşturmayı, yani doğal seleksiyonun ele geçirip sonsuzlaştıracığı benzerlikler oluşturmayı başarabileceklerini görmenin olanaksız değilse bile güç olduğu böylesine kararsız değişimler biçimlendirilmelidirler” (s.254) dediğini ifade ederek, buna cevap olarak, bazı ortak nesnelerle tesadüfen ortak benzerlikler olabileceğini ifade ediyor. Bunun olmayacak bir şey olmadığını ifade etse de, neden başka özel nesnelere benzemiyor da içerisinde bulunduğu şartlara özgü şekil alıyor eleştirisini cevaplayamıyor. “Başlangıç noktasındaki kaba bir benzerliğin zorunluluğu” (s.254) gibi, bu zorunluluğa kim karar veriyor ve nasıl oluşuyor sorularını cevaplamadan, garip ve ne demek istediği belli olmayan bir söylemle bunu açıklamaya çalışıyor. İlk başta başka bir canlı ya da dal parçasına benzeyen böceğin sonradan hangi değişim daha çok işe yarıyorsa ona dönüştüğünü iddia ediyor. Bunun da doğal seleksiyonun katkısıyla var olabileceğini söyleyerek kendine göre kanıtladığını sanıyor. Peki, aynı hayvanın çeşitli şartlara göre kendini gizlemek için bulunduğu yerin rengini alması nasıl izah edilecektir? Örneğin; bukalemun (*Chamaeleo chamaeleon*) gibi. Bu renk değiştirmenin, doğal seleksiyon kuramına göre, kararlı ve azar azar yetkin hâle gelmesi gerekmez mi? Canlı, bırakın yaşadığı koşula göre renk ve biçim değiştirmeyi, aynı şartlarda üstüne örtülen örtüye göre renk değiştirebiliyor. Böyle bir özelliğin doğal seleksiyonla izahı mümkün değildir, çünkü onun kurallarına aykırıdır. Eğer onun yararınaysa doğal seleksiyonla değişim olacaktır demek yeterli değildir. Kaldı ki bilinen odur ki, bukalemun rengindeki değişiklik tamamen genetik bir özellik olup, hormonların işlevsel hâle getirmesiyle ortaya çıkar, yavaş yavaş olacak ya da oluşacak bir olay da değildir.

v) Mivart, Grönland balinaları konusunda, onların dış niteliğini kastederek, “Bir fanonlar (dişler) yararlı olacak bir gelişme düzeyine ulaştığı zaman tek başına doğal seleksiyonun onun korunmasını ve uygun düşen sınırlar içinde çoğalmasını sağlamaya yetecektir kuşkusuz. Ama böyle yararlı bir gelişmenin başlangıcını nasıl açıklamalı?” (s.256) diye sormaktadır. Darwin buna gerçek-tende komik denebilecek bir soruyla cevap veriyor. “Neden balinaların ilk baştaki atalarının ördeğin levhacıklı gagası tazında yapılmış bir ağız olmasın?” (s.256) demektedir. Bir de “varsayımda olanaksız olan bir şey yoktur”(s.256) gibi bir sloganla da işi pekiştiriyor. Öyle ya, balinada suda yüzüyor ördek de, ikisinin ağızda da

suyu ve balçığı süzerek midesine götüren bir yapı var o zaman kanıt tamamdır. Balinanın atası ördek olabilir(!). Darwin, bazı ördek ve kazların ağız yapılarını da detaylarıyla anlatmış ve “kazın kafası küçük küçük aşamalarla giden değişikliklerle, aynı familyadan testere gagalı büyük ördeğinki (gene aynı familyadan *Matgus merganser*’inki) gibi kıvrık sivri dişlerle donanmış ve balıkları canlı yakalamak için bambaşka bir amaca hizmet eden farklı bir gagaya dönüşebiliyor” (s.259) demiştir. Görüldüğü gibi, mademki birisi diğerine benziyor o zaman o, ötekinden meydana gelmiştir deyip işin içinden çıkmaktadır. Hâlbuki bu benzerlik sadece tek yaratıcının aynı mantıkla sistemik bir şekilde canlıları yarattığının kanıtıdır yoksa hiçbir kanıtı olmayan, uydurma, olsa olsa diye ördekten balina çıkarma mantığının değil. Hadi diyelim ki balina ağız karakterini ördekten aldı, peki ördek bunun nereden almıştır?

w) Darwin, Mivart’ın eleştirilerine yanıt verebilmek için, balıklarla ilgili uzun uzun tasvirler yapmış ve bazı lüzumsuz gibi görünen organların ne işe yarayabileceklerini anlatmaya çalışmıştır. Ona göre lüzumluysa bu doğal seleksiyonun işidir. İçinden çıkmadığı şeyler için de “Daha önce de o kadar ısrarla vurguladığım gibi doğal seleksiyon beden parçalarının kullanımının artmasının ve belki de kullanılmasının genetik sonuçlarını geliştirir. Doğal seleksiyon, iyi doğrultudaki kendiliğinden meydana gelen bütün değişimleri, gerçekten de saklar korur. Bu değişimler kabalaşmak eğilimindedir. Aynen bir beden parçasının kullanımının yararlı bir biçimde artmasının sonuçlarını kalıtım yoluyla en yüksek derecede alan bireyler gibi. Her şeye karşın, her özel örnekte (olayda) neyin kullanımın ve neyin doğal seleksiyonun etkisine yorulacağına karar vermek olanaksızdır.” (s.263) demektedir. Burada, önce şunu belirlemekte yarar var, doğal seleksiyon zaten var olan genetik limitlerin dışında, genetik bir gelişmeyi sağlamaz ama var olanı ortaya çıkarabilir. Doğal seleksiyon ortama uymayanları eleyebilir ama iyi kötü diye bir seçim yapamaz. Değişimler genetik müsaadeye göre artı ve eksi yönlerde olabilir mutlaka olumlu yönde olacak diye bir şey yoktur. Kullanımın artması ya da azalması da genetik mekanizmayı değiştirmez. Son olarak Darwin nispeten güzel bir laf etmiştir; “neyin kullanımın neyin doğal seleksiyonun etkisine yorulacağına karar vermek olanaksızdır” demiştir. Darwin’in söyledikleriyle aynı olmasa da, doğa şartlarındaki değişimler canlıların var oluşlarını ya da yok oluşlarını belirler ama onların genetik meka-

nizmalarını yaratıcının belirlediği sınırların dışında değiştirmeye gücü yetmez.

x) Darwin, bir Amerikan maymununun kuyruğunun şaşırtıcı derecede tutunma fonksiyonundan bahsederek bunun sadece kullanımdan ve alışkanlıktan kaynaklandığını söylemiştir. Burada Mivart'ın görüşlerini paylaşan bir yazara atıfta bulunarak, yazarın "aradan geçen yüzyılların sayısı ne olursa olsun, ilk kavrama (tutunma) yatkınlığının, ona sahip olan bireyleri korumuş ya da onların döl verme ve döllerini yetiştirme şanslarını arttırmış olabileceğine inanmanın olanaksız olduğunu söylüyor" (s.263) demiştir. Buna karşın Darwin "Böyle bir inancı gerektiren hiçbir şey yoktur. Alışkı, ki bu hemen her zaman büyük ya da küçük bir üstünlük, bir yarar içerir, olasılıkla elde edilen sonucu açıklamaya yetecektir." (s.263) demiştir. Bir bahsedilen yazarın eleştirisine bakın, bir de Darwin'in cevabına. Burada sanki Darwin doğal seleksiyonu tamamen unutmuş, alışkı dediği (muhtemelen adaptasyonu kastetmiştir) şeyi genetiğin yerine koyarak, bu alışkı denen şey, yararlı olduğuna göre nesilden nesile geçivermiştir. Burada doğal seleksiyon nerededir? Darwin'in cevabı muhtemelen şöyle olacaktı, "bu maymunun atalarının atası olan başka bir yaratıkta böyle yararlı bir kuyruk doğal seleksiyonla oluşmuş, daha sonra bu da kalıtsal hâle gelivermiştir". Buna ilaveten şu soru da sorulabilir; bu yararlı kuyruk işi nerede ve nasıl başlamıştır? Darwin'in buna cevabı da kendiliğinden ya da tesadüfen oluşmuştur olacaktır. Takdir edersiniz ki, bunun akıl ve mantıkla uyuşur bir tarafı da yoktur. Darwin, Afrika maymununun çok uzun kuyruğu olduğu halde bunda tutunma kabiliyeti olmamasını sorguluyor bunu anlamının güç olduğunu söylüyor ama bu kuyruğun tutunucu bir organdan çok denge sağlayıcı olarak daha çok iş görebileceğinin olanaklı olduğunu da söylüyor. Yani hem bazı şeyleri anlamadığını ve bilinmeyen bir güç tarafından yapıldığını kabul eder gibi, hem de fikirlerini kılıfına uydurma gayreti içine giriyor. Bir maymunda tutunmaya yarayan bir organın, başka bir maymunda denge unsuru olabileceğini görüyor ancak hâlâ doğal seleksiyonun aynı mantıkla işlev göreceğini ısrar edebiliyor. Bu da düştüğü çelişkiyi gösteriyor.

y) Darwin, süt bezlerinin hayati bir önemi olduğu için eski çağlardan beri mevcut ve gelişmiş olmalarına rağmen haklarında

fazla bir şey bilinmediğine işaret etmiş ve Mivart'ın bu konuda "Herhangi bir hayvan yavrusunun, anasının her nasılsa büyümüş bir deri bezinin salgıladığı pek de besleyici olmayan bir sıvıdan bir rastlantı sonucu bir damla emerek ölümden kurtulmuş olabileceği düşünebilir mi? Böyle olsaydı bile böyle bir değişimin sonsuzca kalıcılığına şansı ne olurdu" (s.264) sorusunu sormuş Darwin bu soruyu dürüstçe bulmamıştır. Çünkü dönüşümcülerin, memelilerin keselilerden geldiğini ifade ettiklerini dolayısı ile meme bezinin de kese içinde gelişmiş olabileceğini söyleyerek, eski atalarında meme bezleri oluşuncaya kadar muhtemel başka bir mekanizma ile beslendiklerini söyleyerek bu soruyu cevapladığını sanmıştır. Burada doğal seleksiyonun, büyümenin dengelenmesinin ya da kullanımın ne kadar etkili olduğunu bilmediğini ifade etmiştir. Meme bezlerinin gelişmesi yararlı olduğu için yine doğal seleksiyonla olduğuna hükmetmiştir. Memelilerin yavrularının meme emmeyi içgüdüsel olarak öğrenmiş olmalarını anlamak civcivlerin yumurtadan çıkmasını anlamaktan daha zor değildir demiştir. "Bu örneklerden en olası açıklama, ileri bir yaşta pratik yoluyla kazanılmış bir alışkanlığın sonradan kalıtım yoluyla en genç yaştakilere geçirilmiş olmasıdır" (s.265) demiştir. Aslında civcivlerin yumurtadan çıkışı da, yavrunun doğar doğmaz annesini emmesi ve buna benzer daha birçok mucizevî içgüdüsel olaylar, Mivart'ın söylediği gibi doğal seleksiyonla olacak ya da açıklanacak şeyler değildir. İleri bir yaştaki alışkanlığın genç yaştakilere geçmesi de mümkün değildir. Zira pratik yoluyla geçen karakterler genetik olamazlar. Aslında bu Drawin'nin inançlarına da ters düşer. Darwin Hipokrates'in kalıtımla ilgili düşüncelerine benzer bir düşünceyle, vücut organlarından çıkan taneciklerin kana oradan da eşeyssel hücrelere geçerek nesilden nesile geçtiğine inanmaktaydı. Bu inanış çerçevesinde, yetişkinlerde olmayan ve sadece buzağıda görülen bir karakterin nasıl olup da yeni doğmuş bir yavruya geçebileceği sorgulanmalıdır. Darwin özetle (s.265), "Mivart kangurularda annenin, yavrular emmeyi tam olarak beceremediği için, sütünü yavruların ağzına püskürttüğü halde, yavruların gırtlığında mucizevî bir mekanizma olduğu için süt nefes borusuna gidip boğulmuyor" demektedir. Bunun da doğal seleksiyon denen şeyle mümkün olamayacağını söylediğini söylüyor. Darwin buna şöyle yanıt veriyor; "gırtlak burun kanalının içine girdiği takdirde hayvanların pek çoğunda çok büyük; önemi olan ses tam gücünü ka-

zanamazdı. Kaldı ki, Prof. Flower da bu cinsten yapılanmanın hayvanın katı besin alması konusunda büyük engel çıkartacağını benim de gözlememe olanak vermiştir" (s.266) demiştir. Mivart ne diyor Darwin ne diyor? Mivart bir oluşumdan bahsediyor ve bu mucizevî oluşum doğal seleksiyon denen, ölüm kalım ya da gerekli gibi gelişememe olaylarına dayalı bir mekanizmayla açıklanamaz diyor, Darwin de hiç alakası olmayan bir savı ileri sürüyor eğer bu yapılanma faydalıysa nasıl olmuşsa olmuş ama doğal seleksiyonla olmuş ve neticede evrimler meydana gelmiştir diyor. Bize göre Darwin topu taca atıyor. Mivart'ın eleştirisine cevap vermek yerine Doğal seleksiyon dediği şeyin tekrarını yapıyor. Ayrıca başa dönüp yine şu soruyu sormakta yarar da vardır; memeli hayvanların kendilerine ya da geçmişlerine hiç yararlı olmamış (teoriye göre olması gerekli) süt memeleri ve içindeki süt nasıl oluşmaktadır? Doğa şartları memelilerin yavrularını ve geleceğini de mi düşünüyor?

z) Darwin Mirvat'ın, bazı sorular daha sorduğunu söylüyor ve "Bu eş yapılanmaların ilk izlerinin (rudiments) ne yararı olmuş olabilirdi, henüz yeni başvermiş bu yumrular derisidikenlilerden bir tekinin yaşamını koruyabilmiş midir?" O ekliyor "Hatta yakalama-kavrama yetisinin birdenbire gelişmesinin de, ne hareketli bir sapı olmasaydı yararlı olurdu, ne de bu hareketli sapı kapmaya uyarlanmış çeneler olmadan etkinliği olabilirdi. O halde bu kadar karmaşık bir düzeydeki bu eşgüdümlü yapısal durumlar, küçük küçük belirsiz değişimlerden hepsi aynı zamanda meydana gelemezdi; bu bir paradoksu reddedeceğine onu desteklemek anlamına gelir" (s.266). Bizce de Mivart'ın bu eleştirisi haklıdır. Ancak Darwin, buna da bazı deniz canlılarındaki dikenler gibi, çeşitli, farklı farklı, biraz fazla ya da az oluşmuş ya da gelişmiş karakterleri örnek vererek bu canlıların birbirlerinin geçişlerini sağlayacağını iddia etmiştir. Ayrıca bu dikenlerin, korunma ya da hareketli dalcıklar şeklinde olduklarında yakalamaya yardım ettiklerinden, yani yararlı olduklarından doğal seleksiyonun eseri olduğunu ifade eder. Bu sorulan soruya hiçbir yanıt ya da kanıt değil, alakasız ve önceki yanlışlarının tekrarıdır.

aa) Darwin, farklı canlılardaki benzer organları kastederek, "Bu anlamda bu biçimlerden hangisinin hangi olası aşamalardan geçişler serisi ile diğerine dönüştü konusunda tahmin yapmak

olanak dışıdır. Bu bize herhangi bir geçiş olmamıştır yargısına varmamıza neden olmaz" (s.269) demiştir. Herhangi bir geçiş olmuştur yargısına da neden olmaz. Türler ve çeşitler arasındaki benzerliklerde görülen odur ki, oluşmuş organlar ya da dokular, o çeşide ya da türe mahsustur. Zaten bunlar birbirlerinin aynısı da değildir. Fiziksel olduğu kadar genetik ve kimyasal yapıları da farklıdır. Dolayısı ile dış görünüşlerine bakarak, farenin de iki gözü vardır insanın da, o zaman ya fare insandan ya da insan fareden türemiştir denemez. O gözlerin fonksiyonları benzer olsa da fiziksel, kimyasal ve genetik yapıları farklıdır ve doğal seleksiyonla Darwin'in anladığı anlamda değişmez. Ama Darwin eğer birbirinden çok farklı iki tür arasında bile benzer bir organ görse, tamam bunlar kesin olarak birbirinin türdeşidirler ve aynı atadan gelmişlerdir deyip işi bitirmektedir. Öyle ki "Birbirinden böylesine farklı iki organın ortak bir kökenden türeyip gelişmiş olduklarını görmek son derece ilginçtir" (s.271) demektedir. Elinde en küçük bir kanıt olmadan, bir kıla ya da tüye, bakarak ya da çeşitler veya türler arasındaki diğer bazı benzerliklere bakarak, kesin olarak bu olay doğal seleksiyonun yaptığı evrim sonucudur diyebilmek için herhalde Darwin kadar, cahil diyemeyeceğim ama cesur olmak gerekir.

bb) Yine Mivart'ın başka bir eleştirisine, "Bu olayda ve hemen hemen bütün öteki olaylarda araştırma daha derinleştirilebilir ve sıradan bir çiçeğin tepeciğinin nasıl yapışkan olduğu merak edilebilir; ama bir tek grup organizmanın tarihinin tamamını eksiksiz bilmediğimize göre, bu şekilde, yanıtsız sorular sormak yararsızdır" (s.272) demiştir. Yani doğal seleksiyon denen şeye aykırı olabilecek hiçbir soru sorulmayacaktır, bu sorular yararsızdır demektedir ki, bu da doğru bir yaklaşım değildir. Kaldı ki eldeki verilere göre ve özellikle jeolojik tarihi bulgulara göre de Darwin'in evrimle ilgili söyledikleri tümüyle geçersizdir. Zaten Darwin doğal seleksiyonu geçersiz kılan bu tarihi bilgilere de fazla itibar edilmesini söylüyor ve kendine göre de gerçeklerle bağdaşmayan bazı savunma gayretleri içine giriyor.

cc) Darwin, yine Mivart'ın eleştirilerinden yola çıkarak sarmaşıklar konusunda fikirlerini söylemiştir. Tırmanıcı ya da sülükdalı bitkilerin birbirine benzese de bunların farklı olduklarını anlatmış, sarılma olayının dokunmaya karşı duyarlılıkla kazanıldığını ifade

etmiştir. Sarılmayı hepimiz biliyoruz ama bunu dokunmaya duyarlılık olarak ifade etmek doğal seleksiyona tamamen terstir. Zira bu duyarlılığı yaratan bir dahi vardır. Bu öyle kendiliğinden olmuş bir şey değildir. Tırmanmak bir desteğe dayanarak yükselmenin en basit şekli olduğu için yararlı olduğu mülahazasıyla yine doğal seleksiyona bağlanmıştır. Kendisi de “doğal olarak bitkilerin bu yatkınlığı ilk başta nasıl edindikleri, daha sonra doğal seleksiyonun bunu nasıl yetkinleştirdiği ve arttırdığı sorulacaktır” (s.273) demiştir. Bu soruya cevap vermek için sarılma olayının tasvirini yapmış bir devinimden bahsetmiş (bu devinim nasıl oluşuyorsa) ama soruyu cevaplamadan tasvirlerle geçiştirmiştir. Yine de bitkiye yararlı olduklarından bu doğal seleksiyonun işidir demiştir. Sadece, bu oluşum birbirinden çok farklı bitki familyalarında mevcut olduğundan, bunlar “ortak atadan soya çekim yoluyla gelen bir özellik değil de bağımsız olarak kazanılmış bir özellik sayılmalıdır” (s.274) gibi muğlak bir tanımlama yapmıştır. Burada bağımsız olarak kazanıldığını iddia ettiği özellik nasıl kazanılmıştır, doğal seleksiyon dediği şeyle mi, yoksa kendiliğinden ya da çok eskilerde olmuş sonrada kalıtsal hâle gelmiş dediği genetik faktörlerin etkisiyle mi olmuştur? Her hangi bir açıklama yapılmamıştır. Söyledikleri tatmin edici olmaktan uzaktır. Bahsi geçen sarılma olayı, mademki yararlı ve yetkinleşmiş bir şeydir, o zaman her bitkide az ya da çok olması gerekirdi. Ancak Darwin bu olayların başlangıçta nasıl oluştuğunu değil de, şimdi neler olduğunu istediği kadar derinlemesine tasvir etsin, bu karakterlerin yaratıcı tarafından sadece bazı bitkilere bir özellik olarak verildiği ve bunun da kromozomlarına işlendiği gerçeğini değiştiremez. Tabii ki yaratıcı bu özelliği yararlı olsun diye vermiştir.

dd) Darwin, başka bitkiler için “Bununla birlikte şunu da anlıyoruz; bu bitkilerin ince dalları bükülebilir olsaydı, ve bulundukları koşullarda belirli bir yüksekliğe yükselmek onlar için yararlı olsaydı, onların her zamanki normal yavaş ve düzensiz dönme hareketleri, doğal seleksiyon sayesinde artacak ve bu bitkiler iyi gelişmiş birer tırmanıcı bitkiye dönüşünceye kadar bu alışkanlıklardan yararlanacaklardı” (s.274) demiştir. Tamamen saçmadır. Darwin’in tasvir ettiği şekliyle tırmanıcı olması gerekli milyonlarca bitki çeşidi her yerde vardır ama hiç birinde de tırmanıcı özellik yoktur. Bu işler olsaydıyla olmuyor, tamamen yaratıcının bir sis-

tematik içerisinde düzen ve dâhiyane içsel kodlamalarıyla oluyor, bu da yaratıcının tekelinde kalıyor.

ee) Darwin, bazı bitkilerin yaprak ve ince dallarında sallanıldığında ince bazı hareketler saptandığını delil göstererek ama bunlar bitkilere yararlı olmadığı için bu ince hareketler sarılıcı olarak gelişmemişlerdir, ama diğer bazılarında, ışıktan sakınma ya da ışığa ulaşma, yerçekimine kaşı boyatma eğilimleri (bu eğilimler nereden gelmişse) nedenleriyle yaralı olduğu için sarılma olduğunu ifade eder. Uyarmaların da rastlantıya bağlı olduğunu söyler. Darwin, “Bu durumda tırmanıcı yaprakları ya da sülük dalları olan bitkilerde bu eğilimi doğal seleksiyonun desteklediğini ve artırdığını kabul etmek çok güçtür. Ama gene de inceleme yazımda belirttiğim nedenlerle, bu eğilim ancak daha önce zaten dönme kıvrılma anıklığını edinmiş olan ve bu yüzden dolanıp sarılmak yeteneği olan bitkilerde kendini gösteriyor olsa gerekir” (s.275) demiştir. Burada yine inandırıcı olmayan açıklamadan sonra, sormak gerekir; eğer bu olayı doğal seleksiyon desteklemiyorsa, vareden nedir? Yine en öncesinde, dönme ve kıvrılma anıklığını bitki nereden, nasıl edinmiştir?”

ff) Darwin, “Daha önce de bitkilerin bu yeteneği, önce hiçbir kullanımı olmayan hafif ve düzensiz dönme-kıvrılma hareketlerine olan eğilimin çoğalmasıyla, dokunmanın ve sarsıntının uyandırdığı hareketler gibi, başka elverişli nedenler gereğince kazanılmış hareketin rastlantı sonucu olarak edindiklerini açıklamaya çalıştım. Burada tırmanıcı bitkilerin aşama aşama ilerleyici bir gidişle gelişmesi sırasında doğal seleksiyonun, kullanımın kalıtsal etkilerinden herhangi bir biçimde yardım görüp görmediğine karar vermeye çalışmıyorum, ama biliyoruz ki, bitkilerin uykusu adı altında tanımlanan hareketler gibi bazı periyodik hareketler alışkanlıkla belirlenmektedir” (s.275-276) demiştir. Bir kere, Darwin’in kazanılmış hareketler dediği kalıtsal olaylar hiçbir şekilde rastlantı sonucunda meydana gelmezler. Diğer bir husus, doğal seleksiyon nasıl olup da genetik faktörlerden yardım görecektir? Doğadaki bazı olaylar, bitki genetiğinde mutasyonlar nedeniyle çok nadir değişimlere neden olabilir. Bu değişimler daha çok istenmeyen yönlerde olur ama nadiren de, istenen yönde olabilir. Aynı yönde yüzlerce mutasyonun meydana gelerek, yaşamsal ve karmaşık bir karakteri değiştirmesi matematiksel olarak yok denecek kadar az

bir olasılıktır. Daha doğrusu dünyanın yaşı buna yetmez. Bu da ister genetik faktörlerden destek alsın ister almasın, doğal seleksiyon diye evrimle ilgili bir olayın olmadığını gösterir. Darwin'in söylediği bitkinin uyku halinde tanımlanan bazı hareketlere fiziksel olmasa da, vernalizasyonu örnek verebiliriz. Tamamen genetik olan bu karakter, kışlık olan buğdaygillerde bitki çimlemiş haldeyken mutlaka belirli süre belli düşük ısıda kalmasını gösterir, bitki kışın pek büyümmez, sanki uyku halinde gibidir. Ancak eğer üstünden bu soğuk periyot geçmezse sapa kalkamaz ve tohum bağlamaz. Buna yine uzun ve kısa gün bitkilerini de örnek olarak verebiliriz. Darwin'in de kabul ettiği gibi bu karakterlerin doğal seleksiyonla hiçbir ilgisi olamaz. Bunlar Darwin'in dediğinin aksine, ne tesadüfen oluşmuş karakterlerdir, ne eskiden ortak atalardan bilinmeyen bir nedenle gelmiş karakterlerdir. Sadece yaratıcının o bitkiye verdiği, bazı hallerde yararına, diğer bazı hallerde de zararına olan karakterlerdir. Yani Darwin'in dediği gibi mutlaka yararına değildir. Örneğin; kışlık buğdayı yazın ekersen sapa kalkıp başak vermez ve verim alınamaz, yazlık buğdayı kışın ekerseniz kışa dayanamaz soğuk vurur ve ölür.

gg) Darwin, son derece pişkin bir biçimde "usta doğa bilimcinin, doğal seleksiyon kuramının yararlı yapılanmaların başlangıçta nasıl doğduklarını açıklamakta yetersiz olduğunu kanıtlamak için özenle seçtiği olaylar işte bunlar; umarım ki, tartışmamda, bu konuda kuşku bulunmadığını ve itirazın temelsiz olduğunu kanıtlamışımdır" (s.276) diyor. Bir Mivart'ın sordukları gerçekten son derece akıllı ve yerinde sorulara bakın, bir de Darwin'in cevaplarına. Görüldüğü üzere, bırakın kanıtlamayı, her söylediği yanlışı ve bilimle alakası olmayan tek düze ve hayalci uydurmaları kanıt olarak sunduğuna inanıyor. Gerçekten akıl almaz bir pişkinlik.

hh) Drawin, sözde önce savunmaya çalıştığı bazı konulara burada yeniden döneceğini ve ilave bazı özetler yapacağını söylemiştir. Bunlardan birisi zürafalar konusundadır. Burada önceki iddiasını tekrarlayarak, bu hayvanın yaşamda kalabilmesini başka hayvanların erişemeyeceği sürgünlere erişerek beslenmesini göstermiştir. Hâlbuki bu kadar uzun olmayan birçok hayvan da hayatta kalmayı başarmıştır. Hayatta kalmayı sadece buna yormak mantıklı olamaz. Darwin bu konuda "Ancak bütün beden uzuvlarının uzun süre kullanımı da, aynen soya çekim gibi, bunların dü-

zenlenmesine önemli bir katkı sağlamıştır” (s.276) demiştir. Bundan benim anladığım, sadece boyun kısmını kastetmiştir, ancak diğer uzun ya da büyük olan organlar buna katkı sağlamıştır demek istemiştir. Burada sormak gerekir; o zaman boyunun uzamasını anladık ama diğer organlar örneğin bacaklar neden bu kadar uzun olmuştur? Boyun uzamasını desteklemek için demek yeterli midir? Yani bacak şunu mu düşünmüştür, yukarıdaki yaprakları yemek için boyun uzunluğu yetmez, ben de biraz uzayayım mı demiştir? Bacağın böyle bir algılama ve uyarılama yetisi olabilir mi? İkincisi; Darwin, kendini çeşitli nesnelere benzeten böcekler için de yine mantığın alamayacağı bir açıklama getirmiştir. “Pek çok böcekte rastlantıya bağlı olarak herhangi bir nesne ile bir benzerlik, her durumda, doğal seleksiyonun işlerliğinin başlangıç noktası olmuş olmasını düşünmenin olmayacak bir yanı yoktur, doğal seleksiyon etkileri, sonradan, benzerliği artırma yatkinliğindeki hafif değişimlerin rastlantısal olarak korunmasıyla yetkinleşmiş olsa gerekir. Bu olay, böcek değişmeye devam ettiği sürece ve benzerlik böceğin keskin gözlü düşmanlarından daha iyi kaçıp kurtulmasına olanak verdiği sürece böyle gidebilir” (s.276) demiştir. Burada rastlantıya bağlı olarak bir benzerlikten bahsediyor, böyle rastlantılar neden sadece bazı böceklerde oluyor da diğerlerinde olmuyor, zira her böcek, hatta her canlı için, kendini kamufle edebilmesi, hayatta kalması açısından önemlidir? Darwin burada da sıkışmış yine tesadüften medet ummuştur. Diyelim ki başlangıçta bu tesadüfen oluverdi, ondan sonraki evrelerde oluşacak kimyasal, fiziksel ve biyolojik değişimler nasıl olacak? Benzeme olayının işine yarayacağını ve ona göre değişim yapması gerektiğini o böceğe kim öğretecek? Buna bağlı hormonlar ve diğer dokuların belli bir yönde oluşmasını kim sağlayacak? Bu kazanılacak değişimlerin, azar azar genetik hâle gelmesinin bilimsel olarak mümkünatı var mıdır? Ya da doğal seleksiyonun böyle bir aklı, organize kabiliyeti, kimyasal ve fiziksel değişimleri sağlama yetisi var mıdır? Darwin yukarıdakilere benzer daha bazı açıklamalar yapmış bunlara daha önce değindiğim için hepsine girmeyeceğim ancak yaptığı bu açıklamalarda, doğal seleksiyonla açıklayamadıklarını ve aldığı eleştirileri, “tamamıyla sürekli kullanıma ve kalıtıma bağlanabilir” (s.277) diye geçiştirme yoluna gitmiştir. Bize göre asıl olan canlılarda mevcut genetik şifrelerdir. Doğal şartların etkisi, sadece türler içerisinde ve yaratıcının koyduğu sınırlar içerisinde mümkündür, ancak bu tip

mutasyon değişimlerinin Darwin'in doğal seleksiyonu ile ilgisi yoktur.

ii) Darwin, "Sık sık, doğal seleksiyonun bu kadar gücü varsa neden bazı türlere kendilerine yararlı olacak şu ya da bu biçimde yapılanmalar sağlamadığı sorulabilir. Ama her türün geçmişi ve bugün her türün bolluğunu ve dağılımını belirleyen koşullar konusundaki bilgisizliğimizi göz önüne alırsak bu cinsten sorulara kesin yanıtlar istemek mantık dışıdır" (s.278) demiştir. Soru yerindedir ama cevap kaçamaklıdır. Neden mantık dışı olsun, madem bütün değişimlerin esası doğal seleksiyon bu sorunun da doğal seleksiyon esasları içerisinde pek ala cevaplanabilmesi gerekliydi. Bu mümkün değildir, Neden? Çünkü Darwin'in bahsettiği, doğal seleksiyon diye bir şey yoktur. Doğanın bir canlıyı öldürmesi ya da canlıda bazı, sadece o jenerasyona mahsus, kalıtsal olmayan değişimler yapması doğaldır ancak bunun evrimle alakası yoktur. Darwin bu konudaki ısrarına devam ederek "bir türün yeni yaşam alışkanlıklarına uyarlanması için zorunlu olarak birbiriyle düzenleşik birçok değişimler gerekli olduğuna göre, çok zaman zorunlu parçaların doğru doğrultuda değişim göstermedikleri ya da istenen derecede değişmedikleri olur" (s.278) demiştir. Bırakın türden türe geçilmesini, aynı çeşit içerisinde dahi istenen doğrultuda bazı mutasyonal değişimlerin olabilmesi için yıllar geçmesi gerekebilir. Ya da çok düşük oranlarda ve çoğu kez olumsuz yönde mutasyonlar olur. Tabii bunların bir araya gelerek Darwin'in söylediği anlamda değişiklik yapmalarına dünyanın ömrü yetmez. Ayrıca bazı canlılar için istenen değişimlerin olması, diğer bazıları için ise olmaması mantıksızdır. Herhalde bu değişimlere kimi dâhil edeceğine karar veren doğanın kendisi de değildir. Yine "Pek çok türün sayıca büyümesi, her bakımdan bazı yapılanmalara yabancı olan yok edici etkenlerle sınırlandırılmış olsa gerekir; oysa biz doğal seleksiyonun, bize bir tür için elverişli görünen bu yapılanmaları üretmiş olması gerektiğini tahmin ediyoruz. Ama buradaki durumda, doğal seleksiyon söz konusu yapılanmalara, bunlar var oluş savaşımında hiçbir rol oynamadıkları için yol vermiş olabilir" (s.278) demiştir. Doğanın kendisi, yetiştirme ortamının, bir ya da birkaç faktörünün (ısı, nem, ışın vs.) yaşam şartları dışına çıkması nedeniyle, tek başına yok edici bir etken olabilir. Ama bu sadece "a" bitkisini koruma "b" bitkisini yok etme anlamında seçici bir biçimde ya da canı istediği şekilde olamaz. Doğanın böyle bir aklı ya da

yetişi zaten yoktur. Ancak hastalıklar gibi, sadece o ırka ait olabilecek durumlar tabii ki hariçtir. Darwin bazı yapılanmalar da, var oluş savaşında hiçbir rol oynamadıkları için yol verilmiş olabilir demektedir. Doğal seleksiyonun bu yararlıdır, bu da yararsızdır diyebilecek bir bilgisi ya da mantığı yoktur. Şu andaki bilim insanların bile bildikleri bilmediklerinin yanında hiç denecek kadar azdır. Dolayısı ile Darwin'in bu savunması da gerçeklerin dışındadır.

jj) Darwin, bazı olayların değişimi meydana getirebilmesi için birçoğunun bir arada olması gerektiğini, ancak her zaman böyle olamayacağı için sınırlama olabileceğini, ayrıca bir tür için elverişli olan şartların diğer türler için böyle olmayacağına işaret etmiştir, bunu da doğal seleksiyonun işleyiş tarzına bağlamıştır. Teorik olarak, doğa şartları tek başına ya da diğer şartlarla etkileşim halinde, canlı ya da cansız varlıklara olumlu ya da olumsuz yönde etkili olabilirler. Ancak bu etki yapma hiçbir zaman dâhiyane bir oluşumu ya da gelişimi sağlama, organizasyon, koordinasyon ve senkronizasyonu sağlama biçiminde olmaz. Darwin bu konuda, Mivart da "doğal seleksiyonun bir şeyler geliştirebileceğini inkâr etmiyor. Ancak doğal seleksiyonu, benim onun etkisine bağlayarak açıkladığım olayları, açıklamakta kesinlikle yetersiz görüyor" (s.278-279) diyor. Her ne kadar Darwin Mivart'ın söylediklerine nazaran kendisinin sunduğu savunmanın daha güçlü olduğunu ifade ediyorsa da, hiç şüphesiz biz de aynen Mivart'ın görüşüne katılıyoruz. Doğa şartlarının yaptığı olumlu ya da olumsuz etkiler ile evrim teorisinin kanıtlanması mümkün değildir, zaten bugüne kadar da yapılamamıştır. Bazı delil diye sunulan şeyler, gerçekte ilgili olmayan varsayımlara ve hayallere dayanan oluşumlardır. Darwin, Mivart'ın türlerin doğası konusunda hiçbir şey bilmediğimiz "bir iç kuvvet ya da iç eğilim" gereğince değişikliklerine inanıyor diyor" (s.279). Mivart haklıdır ve söylediği iç kuvvet ya da eğilimin ne olduğu Mendel'den sonra ortaya çıkmıştır. Darwin burada da yine Mivart'ın söylediklerini küçümser bir şekilde "insanoğluna, doğal seleksiyonun yardımıyla, hedeflenen amaçlarına iyi bir uyum sağlamış evcil ırklar üretme olanağı vermiş olan ve bunun yanında, doğal seleksiyon sayesinde gerçekleşen bir dize aşama dereceleriyle doğal ırklar ya da doğal türler üretebilmiş olan alelade değişebilirlik eğiliminden başka bir iç gücü ileri sürmek için hiçbir gerekçe yoktur" (s.279) gibi gerçekten çok cesurane, yanlış, bilim dışı laflar

ediyor. Bir anlamda kendisiyle de çelişkiye düşüyor, zaman zaman isteksiz de olsa, bazı karakterlerin doğal seleksiyonla alakası olmadığını ifade eden bu şahsın, böyle hiçbir kanıtı olmadan kendinden emin, söyledikleri gerçekmiş gibi laflar etmesi insanı şaşırtıyor. Ancak değişebilirlik eğilimi dediği şeyin bile kendiliğinden ya da doğal seleksiyon dediği şeyle olamayacağını göz ardı ediyor. Darwin şimdi de, biraz mütevazı davranıp, doğal seleksiyon için “genel olarak örgenlenmede bir ilerleme oluşturur; bununla birlikte sonucun, tersine, bir gerileme olduğu az sayıda olaylar da ortaya çıkar” (s.279) demiştir. Yani doğal seleksiyon önce ileri götürüyor sonra da bunu beğenmeyip tekrar geriletıyor. Bu akıl alacak bir şey midir? Kaldı ki Darwin’in gerileme dediği şey muhtemelen genetik olarak karakterlerin anne babadan çok önceki atalarına benzemesidir ki, zaten bunun açıklaması son derece basittir. Bilimsel olarak gerileme denilen şeyler, bazı mutasyonların tersine mutasyonlarla eski haline dönmesi şeklinde olabilir ki, bunun da Darwin’in açıklamalarıyla ilgisi yoktur. Darwin’in gerileme dediği olaylar, kendi teorisi ile çelişen ama olabilecek doğru olaylardır.

kk) Mivart ve diğer başka doğa bilimcileri, Darwin’in bildirdiğine göre, türlerin aniden ve hepsinin birden kendini gösterdiği değişimlerle ortaya çıktıklarına inanmışlardır. Darwin bu bana olasılık dışı görünüyor dese de, jeolojik bulgular da Mivart ve diğerlerinin görüşlerini doğrulamaktadır. Darwin “Yavaş ve aşama aşama ilerleyen bir evrimin yandaşları, kuşku yok ki, türlere özel (türsel) değişikliklerin, doğada ve hatta evcillik durumunda bile gördüğümüz tek başına basit bir değişim kadar ani ve o kadar da önemli olabildiklerini kabul ederler” (s.280) demiştir. Evrim yandaşları bilmeyerek böyle şeyler söyleyebilirler ancak Darwin burada kendisiyle tam bir çelişki içine düşmektedir. Eğer değişimler aşama aşama veya yavaş yavaşsa, bu nasıl oluyor da birden ortaya çıkıyor. O zaman Darwin’in savunduğu ara biçimler (kanıtı olmayan) nasıl oluşuyor? Sanırım burada Darwin, canlılarda genetik yapılarına bağlı olarak meydana gelen ve normal fertlerden farklı olan tipleri, dünyanın oluşumundan itibaren aniden ortaya çıkan türlerle karıştırıyor. Darwin evcil ya da tarımda kullanılan bitkilerin yabani türlerden daha çok değiştiğine hükmetmiştir. Bunun bilimsel açıklaması; yabani türlerin karakterlerinin yüzlerce ya da binlerce yıldır oturmuş olması, yüksek seviyelerde homozigotluğa ulaşmış olması, yani genetik kararlılığı nedeniyle, ayrıca genelde yabani tip

karakterlerinin daha dominant olmaları nedenleriyle, genetik değişimin daha az görülmesi ya da olanların hemen görülmemesi ihtimalinin yüksek olmasıdır. Biyolojik anlamda doğa şartlarının kalıtsallığa etkisi aynıdır, yani mutasyonlar dışında olmaz. Muhtemelen Darwin kültürü yapılan tür ya da çeşitleri daha fazla gördüğü için farklılıkları saptayabilmiştir ama yabani türleri fazla gözlemleyemediği için bunlardaki değişiklikleri yeterince fark edememiştir. Her hâlükârda zaten bu değişikliklerin de doğal seleksiyon teorisi ile alakaları yoktur. Darwin ortaya çıkan bazı karakterleri, örneğin altıparmaklı insanlar gibi, bunlar “olasılıkla kökende aşama aşama kazanılmış karakterlerdir” (s.280) şeklinde yorumlamıştır. Bilindiği gibi bu gibi karakterler, ya genlerin etkileşimleri ile ya da ani mutasyonlarla (down senromu gibi) ortaya çıkan karakterlerdir. Eğer doğal seleksiyonla ortaya çıksalardı, atalarında da olsa, bu atalardan ölen binlercesinin kalıntılarına ya da binlerce yıl önceden günümüze gelen resimlerine rastlanırdı. Darwin, “Böyle ani değişimlerle ortaya çıkanları konu dışı bırakınca geri kalan olayların küçük bir miktarı, doğal durumda bulunmuş olanlar, çok çok atalarının tipine çok yaklaşmış olan kuşku türleri temsil edebilirler” (s.280) demiş, kendince açıkladığını sanmıştır. Doğada mevcut olan olaylardan istediğimizi dâhil edelim istediğimizi çıkaralım diyemezsiniz. Zincirin bir halkası da kopsa, o artık zincir olmaz. Ben bunu zincir sayarım, diğer halkaları tamam diyemezsiniz. Kaldı ki, Darwin’in teorisinin zincir halkalarının neredeyse tamamı yok ama o hâlâ zincir de zincir demeye devam ediyor. Herhalde Darwin’in burada kuşku dediği türler ara tipler dedikleridir. Darwin bunları hep söylemiştir ama bu tiplerin nerede olduğuna bir tek kanıt getirmemiştir. Altı parmaklı bir insan da bu tiplerden değildir. Kaldı ki altı parmaklı bir insan parmak sayısının fazla olması iyiye mi yoksa kötüye mi yöneliktir, bu da tartışılabilir. Darwin bir de bu tiplere “aykırı yaratılışlar” (s.280) demektedir. Yaratılışa inanmayan bir insanın aykırı yaratılışa inanması bir çelişki değımlidir? Doğal seleksiyon bunun neresindedir?

II) Darwin, “Deney bize öğretiyor ki, ani ve kuvvetle vurgulanmış değişimlere, evcil ürünlerimizde ancak tek başlarına ve uzun zaman aralıklarıyla tanık olunur. Daha önce de açıkladığımız gibi doğal durumda kendini gösteren bu cinsten değişimler rastlantıya bağlı yıkıcı nedenlerle ve özellikle de daha sonraki çapraz-

laşmalarla yok olma durumuyla karşı karşıyadır.” (s.280) demektedir. Bu tamamen yanlıştır. Önce eğer Darwin evrimden bahsediyorsa, kendisi, bu gibi deney sonuçlarını görecektir kadar yaşamış olamaz. Ama biz biliyoruz ki, kendinin de gözlemleyebileceği, genelde canlılardaki genetik (ya melez ya homozigotlaşma ya çok genli oluşumlar ya da etkileşimler nedenleriyle ortaya çıkması), özelde ani ortaya çıkan mutant tiplerden bahsediyor. Burada evcil ya da evcil olmayan türler gibi bir ayırım yapılamaz. Canlıların genetiğine göre, her ikisinde de aynı tür içerisinde kalmak şartıyla, kalıtsal nedenlerle farklı tipler ortaya çıkabilir. Sadece evcil olanlarla yabancı olanlar arasında şu fark olabilir. Yabancı tipleri biz genetik olarak genel anlamda dominant tipler olarak yorumlarız. Yani bunların karakterleri evcil tiplere göre genelde daha baskındır. Burada genelde kelimesini kullanıyorum, tereddüt ettiğimden değil, sadece yabancı tiplerde görülen ve resesif olan karakterlerin de olabileceğine işaret etmek içindir. Darwin, “Mivart’ın kuramına göre yeni bir türün birdenbire ortaya çıktığını ileri sürebilmek için aynı bir bölgede şaşılacak ölçüde değişime uğramış pek çok bireyin aynı zamanda ortaya çıkmış olduğuna zorunlu olarak ve tüm örneklerle karşı inanmak gerekecektir” (s.280-281) demektedir. Bundan sonra da, hâlbuki bunun kendi evrim teorisi ile kolayca izah edilebileceğini ileri sürmüş ve “Evrin, gerçekte, elverişli bir doğrultuda az ya da çok değişim gösteren büyük sayıda bireylerin saklanması ve tersi bir tarzda değişim gösteren birçok bireyin de yok olması anlamına gelir” (s.281) demiştir. Önce şunu belirtelim Mivart’ın dediği doğrudur. En azından kesin olarak bakılan jeolojik belgeler bazı türlerin bir anda ortaya çıktığını göstermektedir (Darwin de bunu inkâr etmemiştir). Bu türlerden hangisi hangisiyle beraber çıkmıştır, bu sadece eldeki belgelerle bilinebilir. Örnek vermek gerekirse, insanların, büyük deniz varlıklarının, kuşların, memelilerin çıktıkları çağlar hep birbirlerinden farklıdırlar. Farklı yerlerde bulunan jeolojik bulgular aynı tür yaratıkların aynı zamanlarda ve aniden ortaya çıktıklarını göstermektedir. Darwin, kopuk kopuk, yer bilimi keşiflerinin yeteri kadar yetkinleşmediği için tam olarak kanıt sayılamayacağından bahsetmektedir. Darwin’in söylediği doğru olsa, bu jeolojik bulgularda, bütün çağlar boyunca binlerce insan benzeri ara tür ya da çeşitlerin yaşamış olması gerekir ki, henüz buna ait hiçbir ciddi kanıt bulunamamıştır.

mm) Darwin, “pek çok türün özellikle aşamalarla giden bir tarzda gelişmiş olduklarından hiçbir kuşku yoktur” (s.281) diyerek yine büyük bir laf etmiş ve buna delil olarak da belirli yerlerde yaşayan ve birbirlerine benzeyen canlıları örnek vermiştir. Yani bir canlı organları değişmiş, kendine benzer ama yine de farklı bir tür meydana getirmiştir. Bu doğru olamaz ve hiçbir kanıt yoktur. Bu canlıların birbirlerine benzemeleri bunlardan birinin diğerinin atası olduğunu göstermez. Kedi ile kaplan bir birine cüsse olarak benzemese de, çeviklik anlamında benzerlikleri çoktur. Ama kedi kaplandan meydana gelmiştir ya da tersi söylenemez. Zaten böyle bir iddiayı doğrulayacak hiçbir kanıt da yoktur. Darwin, ayrıca, “Bu aynı ilke neden türe özgü karakterlerin cinse özgü karakterlerden daha değişken olduklarını ve neden olağanüstü bir düzeyde gelişmiş organların aynı türdeki başka parçalarının daha çok değişim gösterdiklerini bize açıklar” (s.282) demektedir. Bu doğru değildir. Önce, bahsi geçen sınıflama insanlar tarafından zaten daha genel karakterler bir üst grupta toplanarak yapay olarak yapılmışlardır. Bunu ne yaratıcı yapmıştır ne de doğal seleksiyon. Dolayısı ile bu yorum saçmadır. İkincisi, hiçbir zaman, olağanüstü gelişmiş denecek yapay bir yorumda bulunulan organlar ya da yapılar daha çok değişmemişlerdir. Buna ait tek bir kanıt da yoktur. Bunlarda tür içerisinde kalmak kaydıyla, iç (genetik) ve dış etkenlerle sınırlı değişimler olabilir ama bunun doğal seleksiyonla alakası yoktur.

nn) Darwin, “jeolojik oluşumların kopukluklarını doldurabilecek halkaların eksikliği ile ansızın meydana gelen değişimler lehinde hiçbir sav üretilmemiştir” (s.282) demektedir. Bu doğrudur, çünkü sav üretilemez, zira yaratıcı yarattıklarını aynı sistem içerisinde ancak farklı evrelerde, jeolojik bulguların da gösterdiği gibi, aniden yaratmıştır. Hâl böyle olunca, illa da lehte daha başka kanıtlar ya da halkalar aramak zaten abestir. Darwin, bir de embriyolojik benzerliklere dikkat çekerek, birçok türün atalarının aynı olduğunu, bunların sonradan değişikliklere uğradıklarını iddia etmiştir. Bu değişikliklerini de döllerine geçirdiklerini ifade etmiştir. Embriyolojik oluşumların, bırakın hayvanlarda benzediklerini, bitkilerde de ve hayvanla, bitkiler arasında da, bazen çıplak gözle ve hatta mikroskop altında pek farklı görülmediği doğrudur. Bu evrimin bir başlangıcı olduğunu göstermez, tek yaratıcının aynı mantığı kullandığını gösterir. Embriyonun sonradan değişmesine gelince, Darwin’in anladığı anlamda değil ama gerçekte de bu var-

dır. Mayoz bölünme sonucunda oluşan gametlerden birleşerek döllemeyi ve zigotu meydana getiren tek hücre önce bölünerek çoğalır daha sonra da başkalaşım dediğimiz evreyi geçirir ve embriyoda oluşturacağı canlının maketini oluşturur, başkalaşan her hücre kendine ait dokuları ve organları meydana getirerek zaman içerisinde olgun canlının meydana gelmesini sağlar. Darwin'in söylediğinin tam tersi, embriyonun gelişmesinde zaten kodlanmış ve var olan karakterlerin gelişimi olur yoksa olmayan karakterlerin değişimi ya da oluşumu olmaz. Darwin, türlerin ilk gelişmeleri sırasındaki benzerliklerini de, buna yormaktadır, hatta geçmişteki soyu tükenmiş atalarına da benzediklerini iddia etmektedir. Yanlıştır, Darwin, olan şeyin gelişmesini görürken, gelişen şeyin yeni şeyler oluşturduğuna inandığını ifade etmektedir ki, bu imkânsızdır. Darwin birdenbire değişen bir hayvanın, embriyosunda da aynı şekilde bir değişim yaşanması gerektiği nedeniyle, "yukarıda söyleye geldiklerimiz kadar önemli ve birdenbire gerçekleşen dönüşümlere uğrayan bir hayvanın embriyo durumunda ani bir değişimden en ufak bir iz göstermemesi inanılır değildir; oysa yapılışının her bir ayrıntısı farkına varılamayan bir süreçte gerçekleşen aşamalarla gelişir" (s.283) demiştir. Embriyo, başkalaşım dediğimiz olay olup bittikten sonra oluşur, daha öncesinde değil, embriyo halindeyken de Darwin'in sandığı gibi değişimler olmaz, zaten her şey olup bitmiştir. Dolayısı ile Darwin'in inanılır görmediği olay yaratıcı tarafından oluşturulan son derece dâhiyane ve yaşamın en büyük sırrı bir olaydır. Başkalaşımın olma safhaları bilim adamları tarafından bilinir ancak nasıl olduğu birçok olayda olduğu gibi, tamamen yaratıcının tekelindedir. Darwin yine saçmalamış ve "oysa yapılışının her bir ayrıntısı farkına varılmayan bir süreçte gerçekleşen aşamalarla gelişir" (s.283) gibi, farkına varılmayanın nasıl farkına varıyorsa(!) garip bir söylemle geçiştirmek istemiştir.

oo) Darwin "Eski bir canlı biçiminin bir güç tarafından ya da bir iç eğilimle birdenbire örneğin kanatları olan başka bir biçime dönüştürüldüğünü kabul eden her kimse, bütün örneksemelere karşın, pek çok bireyin aynı zamanda hep birlikte değişime uğradıklarını da aşağı yukarı kabul etmek durumundadır" (s.283) demektedir. Darwin'in bahsettiği örneksemeler nerededir bilmiyorum ama bu ana kadarki yazdıklarında ben göremedim. Bir canlı türünün, doğa şartlarıyla başka bir canlıya dönüşmesi Darwin'in kuramıdır. Yaratılış kuramının böyle bir anlayışı yoktur. Yaratılış

tek elden ve tek mantıkla olduğuna göre mutlaka birbirine çok benzeyen ya da birbirinden az çok farklı varlıklar olacaktır ama niye illaki dönüşüm olsun ki? Sonra bu canlılar ya da türler neden hep birlikte değişime uğramış olsunlar ki, bu neden kabul edilmek zorunda kalınsın ki? Darwin bu bölümün sonunda “Peki bunların tümünü kabul edelim (yalatılışı kastediyor), bu bana göre, bilim alanından çıkıp mucizeler alanına girmek demektir” (s.283) demektedir. Mucizeler olduğu şüphe götürmezdir. Bir gün birisi çıkar da bu mucizeleri bilimsel olarak açıklarsa biz ona şapka çıkarırız. Ancak bugünkü aklımız ve ilmimizle Darwin’in evrim teorisine inanmak akıl dışıdır. Mucizelere inanmak bilim alanından çıkmak da değildir. İlla da bilimsel olacağım diye uydurmalar, yakıştırmalar, çarpıtmalar yaparak bir şeyleri ispatlıyormuş gibi yapmak en azından sahtekârlıktır. Hiç kimse, delilini görmediği ya da anlamadığı mucizelere inanmaz ya da inanmaması gerekir. Ancak her haliyle apaçık ortada duran yaratıcının mucizelerine de inanmamak, bunları, bilimsel olacağım diye, illa da yalan dolan, uydurma ya da hayallerle süsleyerek yok saymak ve konuyla ilgili olmayan insanları yanıltmak yapılan en büyük yanlıştır. Mucizelere inanmak, dolaylı kanıtlarla olayları görmek ya da yaşamak ama bunların bazılarını bilimsel olarak şimdilik yeterince analiz edememektir. Aklın, içgüdülerin, yetilerin kesin olarak var olması ama nasıl olduklarının açıklanamaması gibi. Bilinmeyen olayların bilimsel analizleri her geçen gün artmaktadır. Ancak bilinen odur ki, her yeni keşfedilen şeyin analizi, daha da derin ve başka mucizevî olayları işaret etmektedir. Biz keşfedebildiklerimize bilim, keşfedemediklerimize mucize deriz. Böyle bir inanışa sahip olmak, zorlama bilimsellik adına sahtekârlık yapmaktan çok daha akıllıcadır.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

İÇGÜDÜ

a) Darwin, bu konuya girerken “İçgüdülerin çoğu o kadar şaşırtıcıdır ki, bunların gelişmesi, okura kuşkusuz, benim bütün teorimi yerle bir etmeye yetecek bir güçlük gibi görünecektir” (s.284) demekle başlamıştır. Gerçekten de öyledir, bize göre doğal seleksiyon denen şeyin ve bu yolla evrimin içgüdü olaylarını açıklaması imkânsız görünmektedir. Her ne kadar böyleyse de yine de biz Darwin’in anlattıklarını irdeleyelim. Darwin başlangıçta sanırım açıklama imkânı da olamayacağı için “Burada zihinsel yetilerin kökenini araştırma amacında olmadığımı, daha çok yaşamın kendi güçlerini araştırmakla işe başlıyorum” (s.284) demektedir.

b) Darwin Frederic Cuvier ve eski metafizikçilerin alışkanlıklarla içgüdüyü karşılaştırdıklarına değinerek, burada da tutunacak bir dal aramış ve alışkanlığa sarılarak, “Alışlagelen bir işin kalıtımsallaştığını varsayarak (bu sık olur) başlangıçta bir alışkı olan şeyin güncelde bir içgüdü ile olan benzerliği öyledir ki bunlar birbirinden ayırt edilemezler” demektedir. Sanırım burada da yine bir çarpıtma yatmaktadır. Önce alışlagelen bir şey kalıtımsallaşmaz. Kişiye özeldir. İçgüdü ise tamamen kalıtsaldır ve alışkanlıkla alakası yoktur. Otomobilimle evin garajına giriyordum, yanımda oturan arkadaşım güldü, niye güldüğünü sordum bana garajın içine girerken dahi sol sinyali verdiğimi söyledi. Doğruydu gerek olmadığı halde bir alışkanlık olarak sola döneceğimden hiç düşünmeden sol sinyalimi vermiştim. İşte bu bir alışkanlıktır ve hiçbir zaman benim çocuklarıma geçmez ve kalıtsal hâle gelmez, sadece bana mahsustur. Bunun yanında bir çocuğun anne karnında başlayan ve doğunca da devam eden emme içgüdüğü nedeniyle

doğar doğmaz yanağına dokunduğunuzda emmek için o tarafa dönmesi içgüdüdür. Bu kalıtsaldır, kişiye özel değildir. Alışkanlıkla da hiçbir ilgisi olamaz. Yine canlılarda içgüdüsel olarak yapılan bir şeyin, örneğin böceklerde örme gibi, deneme ya da başka maksatla, bu işlemler suni olarak bölünerek ve o canlıyı şaşırtarak, başka yollara yönleltmek, sonra da örneğin; alışkanlığı bölünmüş olduğu için şaşırmıştır, şaşırdığı için de her zaman aynı düzeni kuramıyor, öyleyse alışkanlık içgüdüye eşittir gibi saçma bir sonuca götürmek doğru değildir. Çünkü siz o canlıdan yapmış olduğunuz dış müdahalenin etkilerini gidermesini isteyemezsiniz. Canlı böyle bir yeti ile donatılmamıştır. O sadece içgüdüünün ona sağladığı donanımı kullanmaktadır, ötesine akli ermez. Darwin kendisi de bunun farkında olduğu için “Ama içgüdülerin çoğunun bir tek kuşakta alışkanlıkla kazanıldığını ve sonra kalıtım yoluyla sonraki kuşaklara aktarıldığını sanmak çok büyük yanılgı olurdu. Örneğin arının, karıncaların çoğunun içgüdüleri gibi bildiğimiz en şaşırtıcı içgüdülerin alışkanlık yoluyla edinilmiş olamayacaklarını açıkça ortaya koymak olasıdır” (s.285) demiştir. Darwin’in bu da yavaş yavaş zamanla oluyor dememesi iyi bir şeydir. Ancak Darwin burada yine durmuyor; “Ancak farklı ortamlarda ufak içgüdü değişikliklerinin de bir tür için elverişli bir üstünlük sağlayabileceği, olasılığı azda olsa vardır. Bundan çıkan sonuca göre içgüdülerin birazcık olsun değiştikleri ortaya konabilirse, doğal seleksiyonun, içgüdü değişimlerini, bireyler için yaralanılabilir oldukları sürece saklayabileceğini ve sürekli olarak biriktirebileceğini kabul etmekte hiçbir güçlük yoktur” (s.286) demiştir. Görüldüğü gibi şimdi Darwin, yapacağı uydurmalara kılıf hazırlama çabası içine girmiştir. Bir kere, her karakterde olduğu gibi içgüdü karakterinde de canlının bu karakterle ilgili genetik kotlarına bağımlı olarak bazı küçük değişimleri olabilmesi mümkündür. Ama bir seferinde, genetik bir varyasyon sonucu görülebilecek böyle bir şeyin üstüne mal bulmuş mağribi gibi atlayıp, evet bu iş tamamdır demek ancak Darwin’in yapabileceği iştir. Buna birde yarar, sürekli biriktirme masalı uyduruldu mu işlem tamamdır, kesin bu doğal seleksiyonun işidir(!). Peki bunun başlangıcı nasıl olmuştur diye sormayı dahi unuttur. “Burada zihinsel yetilerin kökenini araştırma amacıyla olmadığını” söyleyerek de gerçeklerden kaçmaya çabalamaktadır.

c) Darwin, oluşan fiziksel değişimlerle içgüdüleri, aynı cesaret ve uydurmayla, aynı kategoriye koyabilmiştir. Darwin yine tamamen yanlış olarak "Alışkanlığın etkilerine gelince, ben çoğu olayda, içgüdülerin kendiliğinden diyebileceğimiz değişimlerinde (yani fizik yapılanmalarındaki hafif sapmaları da belirleyen şu aynı bilinmeyen nedenlerin doğurduğu değişimlerde) alışkanlığın etkilerine doğal seleksiyonun etkilerinden daha az önem veriyorum" (s.286) diyor. Neresinden bakarsanız yanlış. Önce hiç alakası olmadığı halde alışkanlıkla içgüdüyü yine karıştırmış, sonra, yine bilinmeyen nedenler dediği nereden kaynaklandığına açıklık getiremediği nedenlere sığınmış ve en sonunda da bunlara doğal seleksiyonun hiç olmayan etkilerinden daha az önem veriyormuş. Darwin ister önem versin ister vermesin, onun düşündüğünün aksine bu yaratılıştan gelen kalıtsal karakterler, birçok canlı için en hayati önemi haizdir. Bir buzağının doğar doğmaz annesini emmesi içgüdüdür siz nasıl küçümsersiniz. Darwin bununla da kalmamış olmayan geçiş tiplerini de kesin olarak gösterebileceğini iddia etmiştir. Darwin "ben sık sık en basit içgüdüler ile en karmaşıkları arasındaki geçiş aşamalarına hâlâ rastlamış olmamıza çok şaşırmışımdır" (s.286) demektedir. Darwin şaşırmakta haklıdır zira bunlar zaten geçiş aşamalarındaki canlıların içgüdüleri değil, o türlerin tam kendi ve her türe özel içgüdülerdir. Bazı içgüdülerin diğerine benzemesi, bunların ortak atadan doğal seleksiyonla geldiklerini göstermez. Örneğin, çocuğun anne memesini emmesi ile buzağının anne memesini emmesi arasında bir paralellik kurulabilir. Her ikisi de anne karnında başlayan bir içgüdüyle bunu yaparlar ama buzağının yaptığı, çocuğun yaptığından geçiş aşamasıdır demek tamamen yanlıştır. Hangisinin daha ilkel olduğuna karar vermek içinde bilgili değil, Darwin kadar cesur olmak gerekir. Ayrıca, daha önceleri de söylediğimiz gibi yaratıcı her karakteri varyasyon kabiliyetleriyle birlikte yaratmıştır. İçgüdüler de öyledir. Yani her tür için hatta her fert için, aynı diğer karakterler gibi, az çok farklı olabilir. Hemen bu farklılıkların üstüne atlayıp, farklılık varsa ve bireye de yararlıysa bu mutlaka doğal seleksiyonun işidir demek, hatta bu saçmalıkları kanıt gibi sunmak, bırakın bilim adamlarını, herhalde hiçbir sıradan insanı akli ve mantığıyla bağdaşmaz.

d) Darwin, içgüdülerin muhtelif mevsim ya da koşullara göre değişebileceğini varsayarak (böyle bir şey bilmiyor ama olabilir di-

yor) değişiyorlarsa bunlardan yararlıları doğal seleksiyon tarafından saklanır diyor. Doğada da, doğru olarak, çeşitli içgüdü olaylarının görüldüğünü ifade ediyor. İçgüdü olaylarını kullanma ihtiyacı canlının içinde bulunduğu şartlara göre değişebilir. Ancak bu, o canlıya özeldir. Bunlardan bir kısmının saklanması ve kalıtsal hâle dönüştürülmesi, bir kısmının da elimine edilmesi diye bir şey söz konusu olamaz. O canlı hayatını bitirince olayda biter. Bunun kalıtsal hâle dönüşmesi olanağı olamaz. Darwin yine fiziksel olaylarda nasıl seleksiyon oluyorsa içgüdü olaylarında da öyle oluyor diyor. Burada da kendine yararı esas kabul ediyor. Darwin bunun dışında bir olayı, yaprak biti-karınca ilişkisini konuyla direkt alakası olmamasına rağmen uzun uzun anlatıyor (s.287). Sonunda “Her ne kadar bir hayvanın, herhangi bir işi bir başka hayvanın özel iyiliği için yaptığını gösteren hiçbir kanıtımız yoksa da, gene de, her bir hayvan başkalarının içgüdülerinden yararlanmaya çalışır, nasıl ki aynı biçimde her biri başka türlerin en zayıf fiziksel yapılarından yararlanmaya çabalarsa. Üstelik bazı içgüdüler tam da kusursuz sayılmazlar” (s.287-288) demektedir. Buna da karıncaların yaprakbitlerinin salgıladığı sıvıyı almalarını dayanak tutmuştur. İçgüdüler temelde her canlı türüne özeldirler ve asıl amaç o canlının hayatını korumak ya da daha iyi bir yaşam elde etmesini sağlamaktır. Hayvanlar içgüdülerini kullanırken mutlaka başka canlılara yararlı olacak diye bir şey yoktur, ancak bir arada yaşayan canlılar için tek veya iki taraflı menfaat ilişkisiyle bu mümkün olabilir. Örneğin; yaprak biti zarar görmediği müddetçe karıncanın salgılarını kullanmasında bir sakınca görmez. Bu anlatılanlar da yaratıcının bu canlılar arasında kurduğu olumlu ya da, bazı durumlarda olduğu gibi olumsuz ilişkilerin tezahürüdür. Bunun doğal seleksiyonla ilişkisi yoktur. İçgüdü adından da anlaşıldığı gibi, canlıda zaten var olan bir şeydir, sonradan kazanılmaz. Darwin’in sandığı gibi, bir canlı gideyim de bugün şu hayvanın içgüdüsünden yararlanayım da demez. Darwin hem bunun için hiçbir kanıt olmadığını söylüyor, hem de olduğunu varsayıyor. Tam bir çelişki.

e) Darwin, “Doğal yaşamda, doğal seleksiyonun etkin olabilmesi için içgüdülerde belirli bir derecede değişim ve bunların kalıtım yoluyla aktarılması kesin olarak gereklidir” (s.288) demiştir. Önce içgüdülerin değişmesinin, genetik yasalar çerçevesinde, normal olduğunu söylemek isterim. Buna yaşanan bir örnek verilmek istenirse, son derece iyi arkadaş olan iki kedinin uzun süre

bir odada kapalı kalmasıyla, arkadaşlık içgüdüleri, birbirlerini yeme ya da öldürme içgüdülerine dönüşebilir (bu gerçekte görülmüştür). Buna benzer özellikle hayvanların ihtiyacına göre, içgüdülerin kesafeti ya da biçimi farklı olabilir, bu da zaten içgüdüsel bir olgudur. Darwin de bunu "ama çoğu kez bilinmeyen nedenlerle değişirler" demekle anlatmak istemiştir. İşte o bilinmeyen nedenler yaratıcının o canlıya verdiği mucizevî donanımlardır. Ayrıca zaten içgüdüsel algılamaların nasıl başladığını ve nasıl kalıtsal hâle gelebildiğini doğal seleksiyonla izah etmenin yolu yoktur. Oluverir demek de kanıt değildir.

f) Darwin "Özel bir düşmandan korkma, henüz yuvalarındaki yavru kuşlarda görüldüğü gibi açık bir şekilde içgüdüsel yetenektir" (s.288) demiştir. Bu aynen doğrudur. Geçekten de kuş yavrularının bir yılını gördüklerindeki tepkileri ile yılan benzer başka bir şeyi ya da kendilerine zarar vermeyecek bir hayvanı gördüklerinde tepkileri çok farklı olmaktadır. Hiç yılan görmemiş bir kuş yavrusunun böyle bir tepki vermesini doğal seleksiyonla nasıl açıklarsınız? Böyle bir tepki azar azar birikmeyle ister yararlı ister zararlı olsun nasıl oluşur ve gelişir? Yavru yılanın kendisine zararlı olduğunu ancak öldürüldükten sonra öğrenir de, ölümden sonra nasıl anlar? Zararlı olduğunu ölerек öğrenen yavru nasıl kendisinden sonraki nesillere bu içgüdüyü geçirir? Burada hiçbir mantık var mıdır? Darwin büyük kuşların küçüklerinden daha çekingen ya da korkak olduğunu iddia etmiştir. Çünkü bunların insanlar tarafından daha çok taciz edildiklerine yorar. "Kesinlikle olayın gerçek açıklaması buradadır; çünkü insanın yaşamadığı adalarda büyük kuşlar küçüklerinden daha korkak değildirler" (s.288-289) der. Bize göre de bu doğrudur. Ancak Darwin'in yanıldığı yine alışkanlıkla içgüdüyü karıştırmasıdır. Kuşların taciz edildikleri için insanlardan kaçmaları bir içgüdü değil alışkanlıktır. Hiç yılan görmeyen bir yavru kuşun yilandan korkması bir içgüdüdür. Darwin bu konuda biraz daha ileri giderek "Bunun yanında, yabanıl hayvanlarda rastlantıya bağlı olarak kendini gösteren ve tür için elverişli olduklarında, doğal seleksiyonla, yeni içgüdülerin oluşumuna yol açan garip alışkanlık örnekleri de vardır. Doğrudan olguların ayrıntılarına dayandırılmayan bu genel savların okurun kafasında ne kadar az etki yaratacağını çok iyi anlamaktayım. Ne yazık ki kesin kanıtlarım olmadıkça hiçbir şey ileri süremediğimin tekrarıyla yetinmek durumundayım" (s.289) demiştir. Yine Darwin'in söyledik-

leri, tamamen, hiçbir kanıt olmadan uydurmadır. Daha önce de söylediğim gibi Darwin alışkanlıkla içgüdüyü birbirine karıştırmaktadır. İkisi tamamen farklı şeylerdir. Bu konuda da kesin kanıtları olmadığını söylüyor, bırakın kesin kanıtı, azıcık bir yerden tuttursaydı, bunu da diğerleri gibi çok güzel işler kendinden emin bir şekilde doğruymuş gibi sunardı. Böyle bir şey olmadığı için de zaten bulamamıştır.

ALİŞKI VE İÇGÜDÜSEL DEĞİŞİKLİKLER EVCİL HAYVANLARDA KALITIMLA İLETİLİR

a) Başlığa bakınca, sanki yabani hayvanlarda içgüdüler kalıttımdan başka şeylerle iletiliyor gibi. Yani bir at, yabani olduğu müddetçe, içgüdüleri başka bir yöntemle iletilecek eğer evcilleştirilirse hemen kalıtımla iletilecektir. Bu olacak iş midir? Yani evcil olur olmaz genetik yapısı değişecektir. Bu esasında Darwin'in, daha öncelerde belirttiğimiz genetik anlayışına da uygundur ama gerçeikle alakası yoktur.

b) Darwin, bazı kedilerin sıçanlara diğer bazılarının da daha büyük farelere saldırdıklarını ve bunun da kalıtsal olduğunu söylemektedir. Mr. Saint-Jhon'un (s.289) anlattıklarına atıfta bulunarak, kedilerin bazılarının kuş cinsi, bazılarının tavşan cinsi, diğer bazılarının bataklık hayvanları avlamayı yeğlediğini ifade ederek, "Çeşitli huy ve beğeni nüansları gibi zamanın ve yerin farklı durumlarına göre sonradan kalıtsallaşmış garip alışkanlıkları gösteren pek çok şaşırtıcı ve sahici örnekler sıralanabilir" (s.289) demektedir. Yine görüldüğü gibi, olmayacak bir şeyden sonradan kalıtsallaşan bir içgüdüden bahsetmektedir. Mutlaka kedilerin de diğer birçok hayvanlar gibi, bireysel ya da çeşitlerine özel yine içgüdüsel tercihleri olabileceği gibi, bu tercihlerin içerisinde bulundukları şartlara göre de değişebileceği mutlaklıdır. Tavşanla beslenen bir kedi tavşan olmayan bir ortama giderse elbette oradaki kuş ya da başka hayvanlarla beslenme yoluna gidecektir. Ya da ölecektir. Her hâlükârda, şayet kendisinde olan yeti kalıtsalsa, yani bir içgüdüysen, bunu nesilden nesile geçirecek, ancak kalıtsal değil de sonradan öğrendiyse bu yeti ölümüyle sona erecek ve kendisinden sonraki döllere geçmeyecektir. Yani Darwin'in bahsettiği sonradan kalıtsallaşmış bir örnek hiç yoktur. Zaten de olamaz, karakter kromozomlar üzerindeki genleri değil, kromozomlar üzerindeki genler karakterleri oluşturur.

c) Darwin, av köpeklerini örnek alarak bunların içgüdüsel hareketlerine yer vermiş, eğitilmemiş bir kurdun avına nasıl yaklaştığını anlatmış, sonunda da “Evcil içgüdüler, bunlar böyle adlandırılabilir, doğal içgüdülerden kesinlikle daha az durulmuş, yerleşmiş içgüdülerdir; çünkü gerçekten de doğal içgüdülerden çok daha az katı bir seçime tabi tutulmuşlardır” (s.290) demiştir. Diğerleri gibi bu da yanlıştır. Neden? Karakterlerin birçoğunda olduğu gibi, içgüdü karakterlerinin de yaratıcının koyduğu sınırlar içerisinde bir değişim göstermesi mümkündür. Yaratıcının koymuş olduğu bu sınırlar, hayvanların yabani ya da evcil olmalarıyla ilintili değildir. Kalıtsal olan bu içgüdülerin hayvanların evcilleştirilmeleri ile değişmeyeceği açıktır. Hayvanlar için, ev şartları da, onun dışı da, onlar için doğadır. Bizim için öyle değildir ama onlar için öyledir. Hayvanlar illa da evcil şartları tercih edecekler diye de bir şey yoktur, bunu tercih edenler de, bizim doğa dediğimiz şartlarda yaşamak isteyenler de olabilir. Darwin doğa şartlarının daha acımasız olacağını var sayarak, bu şartların meydana getirdiği değişikliklerin daha kalıcı olacağını düşünmüştür. Eğer, Darwin’in söylediklerinin bir an doğru olduğunu kabul edersek, içgüdüler de diğer karakterler gibi doğal seleksiyonla yavaş yavaş binlerce jenerasyon sonunda oluşmuşsa, insanların hayvanları evcilleştirmeleri çok yakın zamanlarda (insanlık tarihiyle) olduğuna göre, bu azar azar birikimler hangi zamanda oluşmuştur? Buna imkân var mıdır? Kaldı ki zaten kalıtsal karakterlerin Darwin’in söylediği anlamda değişmeleri de mümkün değildir.

d) Darwin, “Köpek ırkları arasındaki çaprazlanmalar, evcillik halinde edinilmiş içgüdülerin, alışkanlıkların ya da özel yatkınlıkların kalıtsal olduklarını ve bundan ne garip bir karışım meydana geldiğini kanıtlar” (s.290) demiştir. Daha önce de söylediğimiz gibi, evcillik halinde edinilmiş içgüdüler yoktur. Bu zaten matematiksel olarak da mümkün değildir. Ancak var olan özelliklerin, evcillik ve uğraşma sonucu ortaya daha kolay çıkabilme olasılığı vardır. Bununla da doğal seleksiyonun işi olmaz.

e) Darwin, “Sık sık evcil içgüdülerin, dayatılan ve uzun süre devam eden alışkanlıklar sonucunda kalıtımsallaşan yatkınlıklardan başka bir şey olmadıkları söylenir; ama bu doğru değildir. Hiç kimse bir güvercine takla atmayı öğretmeyi aklına getiremezdi ve bunu asla beceremezdi, ben, taklacı bir güvercini hiç görmemiş

güvercin yavrularının bu takla atma işini yaptıklarını gördüm” (s.290-291) demiş, bu kadar yanlış arasında, kendi teorisinin tam tersini gösteren doğruyu söylemiştir. Ancak hemen akabinde, taklacı güvercinler seçilerek bugünkü hallerine getirilmiştir gibi yine işi doğal seleksiyona dayandıran ifade kullanmıştır. Biraz öncede söylediğim gibi, Darwin’in söylediği doğru bile olsa, insanlar tarafından taklacı güvercinlerin seçilmesi ve bunun Darwin’in sistemiyle kalıtsal hâle gelmeleri, insanların bu işe başladığı tarihten itibaren mümkün olmaz. Kaldı ki, Darwin’in de kabul ettiği gibi kalıtsal olan bu özelliğin, yapılacak seçimlerle bir miktar ileriye götürülmesi gerçekten mümkündür. Ancak bu doğal seleksiyonun işi olmaz, genetik seleksiyonun işi olur. Belli metotlarla, ıslah ya da belli tipleri elde etmek üzere, yapılacak genetik seleksiyonlar, bütün hayvan ve bitkiler için mümkün olabilir. Bu seleksiyon doğada olur mu? Bilinçli olmaz, ancak ölüm kalım şeklinde, kalanların üremesiyle olabilir.

f) Darwin, “Doğal içgüdüler evcillik durumunda kaybolurlar” (s.291) demiştir. Bu doğru değildir. Eğer doğru olsaydı, önce evcilleştirilen ve sonra da doğaya salınan hayvanların doğada yaşaması mümkün olmazdı. Buna Aslan, kaplan gibi birçok yabani hayvan örnek verilebilir. Darwin, evcilleştirilen bazı hayvanlara, bazı tavuk ırklarını örnek vererek bunların kuluçkaya yatmak âdetini kaybettiklerini hatta bunu reddettiklerini ifade eder. Bundan da her zaman yaptığı gibi bir genelleme çıkarır. Kuluçkaya yatmak, içgüdüsel olarak, yaratıcı tarafından verilen, neslini devam ettirme işleminin bir safhasıdır. Bütün bitkiler ve hayvanlar, genellikle, hayatları tehlikeye girmeye başladığında aşırı üreme psikolojisine girerler. Örneğin; domates bitkisi yeteri kadar su ve besin alamazsa, hemen meyve ve tohum vermeye yönelir. Meyveleri ve tohumları çok iyi olmayabilir ama ölmeden önce bir nesil bırakmak isterler. Aynı içgüdü hayvanlar için de geçerlidir. Bazı yabani tavuk ırklarının evcilleştirilince kuluçkaya yatma isteklerinin kaybolması (kaybolmuyor ama “latent hal” dediğimiz bir nevi geri çekilme halinde kalıyor), artık besin bulmak için çok fazla zahmet etmelerine gerek olmadığı ve bunları kolayca bulduklarından, kendilerinde yaşama güveni hissetmeleri nedeniyle, üreme isteklerinin azaldığı ya da geçici olarak vazgeçtikleri anlamında yorumlanabilir. Tabii buna başka yorumlarda getirilebilir. Ancak bunların artık hiçbir zaman kuluçkaya yatmayacakları gibi bir sonuç çıkarılamaz, zaten öyle olsa evcilleşenlerin soyları tükenirdi.

g) Darwin, “biz evcil hayvanlarımızla o kadar içli dışlı olmuş bulunuyoruz ki onların zihinsel kapasitelerinin ne kadar çok ve ne kadar sürekli bir değişime uğradığını bile göremiyoruz” (s.292) demektedir. Bu söylem, Darwin’in bu ana kadar söylediklerini tersine çeviriyor. Neden? Çünkü Darwin hep değişimin yavaş yavaş hissedilmeden jenerasyonlar boyunca olduğunu savunuyordu, eğer öyleyse, nasıl olacaktı insan kendi ömrü içerisinde böyle sürekli ve azar azar olan değişimleri görebilecek?

h) Darwin, “Köpekte insana karşı sevginin içgüdüselleştiğinden kuşku edilemez” (s.292) demektedir. Kurt gibi hayvanlarda da insanlara alışsalar bile bu vahşi yırtıcılık içgüdüünün giderilemediğini ifade ediyor. Önce şunu ifade edeyim, bana göre sevgi ile içgüdü aynı değildir. Sevgi bir histir bu insanlar, hayvanlar ya da farklı türler arasında gelişebilir. Nefret de böyledir. Örneğin; ev köpeğimiz bazı insanları sever ama diğer bazılarından da nefret eder ve davranışlarını da ona göre belirler. Köpeklerin vahşi davranışta bulunup bulunmadığına gelince, bu bir içgüdüdür. Kendilerini koruma, kıskançlık, yaşam mücadelesi gibi bazı şartlarda o içgüdüde var olan vahşi davranış aynı kurtlarda olduğu gibi bunlarda da oluşur. Birkaç gün önce köpeğimi veterinerine götürdüm, ısırmasın diye ağzını bağladılar, sanırım çok canı yandı, bağı kopardı sonra ağzına maske takmak istediler, kesinlikle müsaade etmedi, tam bir vahşi kurt gibi saldırgan oldu. Veterinerlerin uğraşlarından sonra ben takmaya çalıştım, bu kez de beni ısırды. En sonunda bayıltmak mecburiyetinde kaldılar. Köpek kedi gibi evcil olup da evlerde yetiştirilen hayvanlarda, içgüdüsel vahşi davranış her zaman mevcuttur. Ancak, onların yine içgüdüsel ya da diğer karakterler olarak bu vahşi davranışlarını bastıracak başka yapıları, yavruluktan itibaren alışkanlıkları, insan sevgisi, diğer evcil hayvanlarla ilişkisi, onların vahşi davranışlarını nispeten zararsız hâle getiriyor. Ama bu köpek evcilleşir evcilleşmez, insan sevgisi içgüdüselleşiyor demek değildir. İçgüdü tamamen yaratıcı tarafından canlılara verilen kalıtsal bir özelliktir. Darwin “alışkanlık, küçük piliçlerin kuşkusuz başlangıçta içgüdüsel olan kedi ve köpek korkularını tamamen yok etmiştir” (s.292) demektedir. Burada şunu sormak gerek, başlangıçta kedi-köpek korkuları olduğunu kim görmüş ya da anlatmış ya da Darwin birkaç bin yıl öncesine ait literatürler mi görmüş? Herhalde bu Darwin’in kendi zamanında değışivermemiştir. Diğer bir konu, benim gözlemlediğim, bu kor-

ku tamamen gitmemiştir, bunun kanıtı da, kedi ve köpeklerin zaman zaman piliçleri ya da tavukları kovalaması, onların da kedi ve köpeklerden kaçmalarıdır.

i) Darwin, tavuğun bir tehlike anında işaret verdiğini ve yavru-
rularında içgüdüsel olarak çevredeki sık bitkiler arasına kaçışarak, annelerinin rahatça uçmasını sağlamak olduğunu, ama artık evcil olmaları dolayısıyla uçmalarına gerek kalmadığından uçma kabiliyetlerini kaybettiklerini söyler. Ancak yine aynı noktaya gelmek isterim, tavukları evcilleştirmek dünya yaşına göre evrim olabilecek kadar uzun zamanlar önce başlamamıştır. Tavuk, kaz, ördek gibi kümes hayvanlarının hepsinin, artık kendilerine yarar sağlamaya-
cağı için uçmayı istemeyeceklerine inanmak güçtür. Her türlü hayvan, hatta insan için bile uçabilmek bir üstün karakterdir, Darwin teorisine göre bu karakterin muhafaza edilmesi gerekir. Ama öyle olmamıştır.

j) Darwin, “Bu söylediklerimizden, evcillik durumuna düşen hayvanların bazı doğal içgüdülerini yitirdikleri ve alışkanlıklarla olduğu kadar, insanın ilkönce, bilmediğimiz için rastlantıya bağlı dediğimiz nedenlerin etkisi altında ortaya çıkmış çeşitli özel ve zihinsel niteliklerden birbirini izleyen kuşaklar boyunca yaptığı seçim ve biriktirme ile de başka içgüdüler edindikleri sonucunu çıkarabiliriz” (s.293) demektedir. Darwin, evcillığe düşen hayvanların bazı doğal içgüdülerini yitirdiklerini nereden bilmektedir? Bu sadece bir varsayımdır. Bizim düşüncemiz bu içgüdüler aynen muhafaza edilmektedir. Bunun ispatı içgüdü olayının tamamen genetik olması ve Darwin’in dediği doğa şartlarıyla kalıtsal hâle gelmesinin imkânsız olmasıdır. Darwin’in rastlantı dediği şey şüphesiz ki rastlantı değildir. Son derece bilinçli ve dâhiyane kurgulanmış ve uygulamaya konulmuş bir iştir. Bunu yapan da Darwin’in, yaratıcının yerine koymaya gayret ettiği, rastlantı değil gerçek bir dahi yaratıcıdır. Darwin’in özel ve zihinsel nitelikler dediği de yine yaratıcı tarafından verilen yetilerdir. Bunun başka içgüdülere de, şu ya da bu şekilde dönüşmesi de olacak şey değildir. Çünkü başlangıcı olmayan bir şeyin değişmesi de söz konusu olamaz. Darwin, “Bazı olaylarda, zorunlu alışkanlıklar tek başlarına, kalıtımsallaşan zihinsel değişmelere yol açmaya yeter” (s.293) demektedir. Hiçbir alışkanlık kalıtsal hâle gelemmez. İnsanların araba sürerken ani ve düşünmeden ama alışkanlıkla yaptıkları frene

basma olayını, yavrularına geçireceğini düşünmek akılın alacağı şey değildir. Darwin "Farklı durumlarda ise bu alışkanlıkların alınan sonuçta payı yoktur. Bu durumda belli bir yöntemle olduğu kadar bilinçsiz rastgele seçimlerin etkisiyle meydana çıkarlar; ama olayların çoğunda, muhtemelen her iki neden de aynı zamanda birlikte iş görür" (s.293) demiştir. Alışkanlık denen şey eğer bir yerde o kadar etkiliyse diğer yerlerde de etkili olması gerekir. Biyolojide bilinçsiz rastgele seçim olmaz. Rastgele denen şey bizim bilemediğimiz ancak sadece yaratıcı gücün bildiği ve gücünü gösterdiği olaylardır. Ne alışkanlık, ne de rastgele denen olaylar kalıtsallık getirmez. Kalıtsallık sadece genlerde olur ve değişimler genlerdeki varyasyonlardan dolayıdır, doğanın yapacağı evrim anlamında bir seleksiyonla değildir.

ÖZEL İÇGÜDÜLER

a) Darwin, doğal seçimin içgüdüleri nasıl değiştirdiğini izah için, guguk kuşu, karıncalar ve arıları örnek olarak alacağını ifade etmiştir. Önce guguk kuşunu almıştır. Guguk kuşu yumurtalarını kendi yuvasına değil de başka kuşların yuvalarına bırakması birçok bilim insanının dikkatini çekmiştir. Bu içgüdü esasında yaratıcının varlığına ve yaptığı mucizevî işlere en güzel örneklerdendir. Ancak Darwin bunu da, doğal seleksiyonla izah etme gayretine kapılmıştır. Bu olayın izahı için Darwin, guguk kuşunun yumurtalarını iki üç günlük aralarla yaptığını ifade ederek "Guguk kuşu yuvasını kendisi yapsa ve kendisi kuluçkaya yatsaydı, bu seyrek yumurtlamaya göre, ilk yumurtalar bir süre kendi başlarına bırakılmış olurlardı ya da bir yuvada yavrular başka başka günlerde yumurtadan çıkmış olurlardı, bu durumda yumurtlama ve kuluçka süresi fazla zaman alacaktı, özellikle de erken göçen kuşlardan olduklarından erkek kuş yumurtadan ilk çıkan yavru kuşları belki tek başına beslemek zorunda kalacaktı" (s.293) demiştir. Görüldüğü gibi burada büyük bir zorlama ile yakıştırma ve uydurmalar vardır. Önce, binlerce diğer kuş türü, guguk kuşu gibi yumurtlamakta, yumurtalarını biriktirmekte, kuluçkaya yatmakta, kendi cinsine göre malum bir sürede kuluçka devresini sonlandırmakta ve yavrular yumurtadan kendi inisiyatifleri ile çıkmaktadır. Tavuklar bile en fazla bir günde bir, çok nadiren iki yumurtlayabilirler. Hiçbir zaman aynı günde kuluçkaya yatıp yavru çıkarmak için

çok sayıda yumurta yapmazlar. Zaten buna genetik yapıları müsaait değildir. Diğer bütün kuşlar da zaman zaman ilk günlerdeki yumurtalarını tek tek yuvalarına ya da emin bir yere bırakırlar ya da aile fertlerinden biri bunları bekler ve korur. Dolayısı ile diğer kuşlar bunu yapabilir ama guguk kuşu yapamaz deyip buna illa da bir kılıf uydurmanın anlamı yoktur. Kaldı ki guguk kuşu, diğer yuvalara da yumurtalarını zaman içinde ve tek tek bırakmaktadır. Kuluçka süresi farklı canlılarda farklıdır. Dolayısı ile normalde kuşlar yumurtaları biriktirip kuluçkaya yatarlar, ama biriktirmeseler ne olur? Birkaç gün daha kuluçkaya yatmaya devam edebilirler. Herhalde kuşların bekleyecek zamanları yok denemez. Erkek kuşun yumurtalardan çıkan kuşları tek başlarına beslemek zorunda kalmasında da anormal bir şey yoktur. Bunun da örnekleri vardır. Böyle içgüdüsel bir olaya illa da kılıf uydurmaya kalkmak biraz da gülünç olmaktadır. Örneğin; Amerikan guguk kuşu denen kuşların kendilerinin yuva yaptıkları, çoğu kez yuvada yumurtaları üzerinde kuluçkaya yattıkları ve aynı zamanda, hem çatlamış hem de çatlamamış yumurtaların yuvalarında bulunduğu bilinmektedir. Demek ki olabiliyor. Darwin Amerikan guguk kuşlarının da bazen yumurtalarını diğer kuşların yuvalarına bıraktıklarını söylemektedir. Darwin hemen bu olayı alıp, demek ki eskiden Avrupa guguk kuşları da Amerikan guguk kuşları gibi yuva yapıp kuluçkaya yatıyorlardı, ancak sonraları, ergin kuşun yararına olacağından ve yavrulara diğer kuşlar, yanılgıya düşen içgüdüleriyle, kendi anasından daha iyi bakacağından, guguk kuşlarının içgüdüğü değişmiş (Amerikan guguk kuşlarından Avrupa guguk kuşları türemiştir anlamında) ve artık başka yuvalara yumurtalarını koymaya başlamışlar, demektedir. Görüldüğü gibi tamamen uydurma ve yakıştırmalarla konuya çözüm getirildiği sanılıyor. Bir de Adolphe Müller'in, guguk kuşlarının bazen çıplak toprağa yumurtalarını bırakarak üzerinde kuluçkaya yattığını ve yavrularını beslediğini gördüğüne atıfta bulunarak, bunu da ilkel içgüdüüne dönüş olarak niteliyor. Şimdi bunu irdeleyelim. Önce şunu söylemekte yarar vardır; Darwin de kabul ediyor ki, bu kalıtsal bir özelliktir. O zaman, kalıtsal olarak değişmiş olan bir karakter, bazı şartlarda nasıl geriye (ilkel hâle) döner? Bu ancak genetik yapının değişmesi ile ve kalıcı olarak mümkündür. O zaman ilkel hâle dönüş söz konusu değildir. Kendi yuvasını yapma, kuluçkaya yatma, kendi yavrularına bakma, neden yumurtalarını başka bir yuvaya bırakıp kaç-

maktan daha ilkel olsun? Daha da önemlisi neden yavruların ya da ergin kuşun yararına olsun? Eğer yle ise bütün kuşlar yumurtalarını başka yuvalara bırakıp kaçmazlar mı? Ayrıca yine iğgdsel olarak, hiçbir canlının kendi yavrusuna başkalarından daha kötü bakacağı düşünülemez. Bize göre buradaki olay, yaratıcının koyduğu genetik varyasyonda, bu kuşların içinde bulundukları şartlara göre iğgdsel olarak hareket etmeleridir. Bu varyasyonda zaten Darwin'in bahsettiği farklılıklar mevcuttur. Darwin'in o zamanki kalıtsallık anlayışı modern genetikten tamamen uzakta olduğu için, o bir Guguk kuşunun bir veya birkaç kez yumurtasını başka kuşların yuvasına koyunca, hemen bu karakterin kalıtsal hâle gelebileceğini düşünüyor ki, tamamen yanlıştır. Artık bunları neredeyse ilkokullarda öğretiyorlar. Burada yine fare kuyruklarını hatırlamak gerekir. Darwin, Mr. Ramsay'ın (s.295) ç tür Avustalya guguk kuşu gözlemlerine yer vermiştir. Bunların öğünün de yumurtalarını başka kuşlarınkine bıraktığını ifade etmiştir. Guguk kuşunun üç dikkati ęeken iğgdsnden bahsetmiş ve bunlara kendince yorum getirmiştir. Birincisi, "istisna denilecek kadar seyrek olarak guguk kuşu bir yuvaya yalnız bir tek yumurta bırakır, öyle ki bu yumurtadan ıkacak olan iri ve obur yavru bol bol yiyecek alabilsin" (s.295) demektedir. Aynı şey bütün diğer canlı fertleri için de söylenebilir, bir yerde ne kadar az bulunurlarsa o kadar annenin kendilerine zen göstermesi ve beslenme imkânı fazladır. Ama bu kural izafidir. Yani, yuvasını kullandığı kuş, örneğin; beş yavru besleyebilecek kadar ve kolaylıkla yiyecek buluyorsa bu durum geçersizdir. Daha doğrusu bu Darwin'in bu yararlıdır dolayısı ile doğal seleksiyona tabidir diyebileceği kadar güçlü bir tez değildir. Kaldı ki bunun tam tersi mazeretler de bulunabilir ki, Darwin zaman zaman başka konularda benzer mazeretlere ya da aıkılamalara sığınmıştır. Örneğin; eğer guguk kuşu ık yumurta koysaydı, söyle söylenebilirdi; doğa şartları ık acımasız olduğundan ya da başka canlının ıkacak yavruya annesi kadar özenle bakamayacağı için vs. nedenlerle, muhtemelen yumurtadan ıkacak yavruların bir bölümü ölecektir. Dolayısı ile guguk kuşu her zaman başka yuvalara birden fazla yumurta bırakır denebilirdi. Bu belki biraz Darwin'in yaptığı gibi kıvırtma oldu ama Darwin'in söylediğinden daha az olası değildir. Darwin bu, tamamen aksi savı, başka canlılar için kullanmıştır. İkinci iğgd olarak, bu guguk kuşlarının yumurtalarının küçük olmasını, bunun da ortama uyum sağlama-

sına yönelik olduklarını söylemektedir. Bir kere yumurtaların büyük ya da küçük olması tamamen genetik bir yapıdır, bu bir içgüdü değildir. İkincisi, guguk kuşunun bu yumurtaları kendi yumurtalarına benzer yumurtası olan kuşların yuvalarına koyması bir içgüdüdür. Yani yumurta Darwin'in sandığı gibi ortama uymak için küçülmemiştir, aksine küçük olduğu için kuş tarafından içgüdüsel olarak uygun bir yuvaya konmuştur. Kuluçkaya yatan annenin de, yumurtaları kendi yumurtalarına benzeterek sahip çıkması daha gerçekçidir. Üçüncüsü; yine içgüdüsel olarak, yavrunun yumurtadan çıkar çıkmaz diğer besi kardeşlerini yuvadan atmak olduğuna işaret etmiştir. Bu gerçekten bir içgüdüdür. Birçok hayvanda da vardır. Köpeklerde bile eğer güçleri yeterse ve iyi terbiye edilmişse, kendi mahalline gelen başka köpekleri ya da yiyeceklerine ortak olacak diğer hayvanları parçalayıp yok etme içgüdüleri vardır. Darwin yeni yumurtadan çıkan guguk kuşu yavrusunun, diğer yavruları yuvadan atarak onların ölümüne sebebiyet vermesini, doğal seleksiyonla ilişkilendirebilmek için, yararlı olmaya bağlamak istemiştir. "Besi, kardeşlerinin henüz fazla duyarlılık kazanmadan önce ölümüne yol açıyor, bir yandan da guguk kuşunun besin gereksinimini güven altına alıyor" (s.295) olarak yorumlamıştır. Yani faydalı bir iş yapıyor ve onlar daha duyarlılık kazanmadan öldürüp işi bitiriyor demek, faydayla ne kadar bağdaşır bilemiyorum. Besi durumuna gelince, önceden söylediğim gibi bu izafi bir kavramdır. Bir öküzün yemine konan sineğin öküzün yiyeceğine ortak olması olarak da söylenebilir, kendini zorla besleyen bir kuşun, bir de yavrularına yem vermek mecburiyeti olarak da yorumlanabilir. Bu nereden baktığınıza bağlıdır. Bizim kanaatimize göre buradaki içgüdü olayının yiyeceklerle ya da yararlarla ilgisinden çok kıskançlıkla, güç gösterisiyle, kendi mahalline giren yabancılarla savaşımıyla ilgilidir. Guguk kuşunun sırt yapısı kendisine bu gücü vermiştir ve o da içgüdüsel olarak bunu kullanmaktadır. Doğadaki bütün hayvanlarda, hatta insanlarda bile buna benzer içgüdüler mevcuttur ve bunu yarara yorma olasılığı, ya çok azdır, ya hiç yoktur. Hatta duruma göre, zarara bile yorulabilir. Öldürme isteğinin kime ne kadar yararlı ya da zararlı olduğu tartışılır.

b) Darwin, Avustralya'daki guguk kuşlarının diğer yuvalara bazen bir, bazen de birden fazla yumurta bıraktıklarına işaret etmiştir. Yani Darwin'in savına göre her zaman bir yumurta bırak-

mayor. Darwin eğer küçük yumurtalar bir yarar sağlıyorsa, gerek besleyici ana babaları kandırmak için, gerekse erken çatlamayı sağlamak için, bunların gittikçe küçüleceğini iddia etmektedir. Hâlbuki daha önce de söylendiği gibi bu genetik bir karakterdir. Bu yumurtaların büyümesi ya da küçülmesi bu kurallarla sınırlıdır. Darwin, Mr. Ramsay'ın (s.296) iki Avustralya guguk kuşunun yuva seçerken kendi yumurtalarına benzer yumurta yapan kuşların yuvaları seçtiklerini tespit etmiştir ki, zaten bu içgüdü beklenendir. Darwin Avrupa türlerinde bu içgüdüden uzaklaşıldığını iddia ediyor, buna kanıt da çalibülbülünün yeşile çalan mavi yumurtaları ortasında grimsi donuk yabancı yumurtaların olmasını gösteriyor. Hâlbuki bunun uzaklaşmayla bir ilgisi yoktur, zira önemli olan ve içgüdünün ona verdiği, benzer büyüklükte yumurtaları olan ve yavrularına bakılabilecek bir yuva bulunmasıdır. Kuşların renk algılaması konusunda bir bilgi sahibi değilim ama Darwin'in bahsettiği durum, renk algılamasının farklılığı, istenen daha uygun bir yerin bulunamaması veya diğer birçok nedenden olabilir. Ama bu genetik karakter doğal seleksiyonun işi olamaz. Darwin "ileri sürülüyor ki, bizim guguk kuşu, hiç değişiklik yapmadan hep söz konusu aynı içgüdüğü gösterseydi, zorunlu olarak birlikte kazanmış olması gereken bütün öteki içgüdülere bu eklenirdi. Ramsey'e göre boz renkli Avustralya guguk kuşunun yumurtalarının rengi, son derece değişir; tıpkı büyüklükler konusunda olduğu gibi renk bakımından da doğal seleksiyon doğal ki yararlı her değişimi seçecek ve kalıcılaştıracaktı" (s.296) demektedir. Daha önceden de söylediğim gibi genetik ve çevre şartlarının birbirleriyle olan etkileşimleri sonucunda var olan genetik kotların tezahürü değişiklik gösterecektir. Bu da varyasyonlar yaratacaktır. Yaratıcı bu kotlamayı özellikle çeşitli şartlara uyum için vermiştir. Hâl böyle olunca, Darwin'in dediği gibi, zorunlu olarak birlikte kazanılmış bir içgüdü zaten yoktur, aksine her çeşidin, bilinen ya da bilinmeyen içgüdüleri yaratıcı tarafından verilmiştir, bir içgüdünün diğerine eklenmesi diye bir şey olamaz. Renklerin oluşumu bilindiği üzere kalıtsal karakterlerdir. Bazı renkteki ya da büyüklükteki yumurtaların, şu ya da bu nedenle uygun olmadıkları için, doğadan elenmesi mümkündür. Bu elenmeler sadece popülasyondaki o karaktere etkili gen frekansını düşürür ama tamamen yok olması çok zordur. Bunun da yine Darwin'in söylediği biçimde evrime yani değişime ve bunun kalıcılığına yönelik bir yanı yoktur, sadece popülasyonda gen frekanslarının artması ya da azalması ile ilgileri vardır.

c) Darwin, Avrupa'daki bahsettiği guguk kuşu yavrusunun yumurtadan çıkınca yaklaşık üç gün sonra diğer asıl yavruları yuvadan atarak onları ölüme terk etmesini konu alarak, bu içgüdünün nasıl oluşabildiğini sorarak onu cevaplamak istiyor. "Yumurtadan çıktıktan sonra olabildiğince çok besin almak yavru guguk kuşu için çok önemliyse, ki herhalde öyle, birbirini izleyen sayısız kuşaklar boyunca giderek bu kör eğilimini ve yandaşlarını dışarı atmaya elverişli gücü ve yapıyı edinmiş olmasını kabul etmek pek de zor gelmez bana" (s.296) demektedir. Yaratıcının vermiş olduğu içgüdünün, sırf daha fazla yiyecek bulurum amacıyla, bir yavrunun diğer yavruları öldürmesi olayının doğru olması kadar doğru olmaması olasılığı da vardır. Yani bunun doğruluğuna herhangi bir kanıt gösterilemez. Ancak bu içgüdünün varlığı doğrudur. Eğer Darwin haklı olsaydı, bahsettiği ortak atalardan bu içgüdü diğer birçok türe geçer ve bütün yavrular ellerinden gelirse diğerlerini öldürür ya da ölüme terk ederdi. Dikkat edilirse besleyici kuşun yavruları bunu yapmıyor. Yine guguk kuşu yavruları, kendi kardeşleri için de bunu yapmıyor, o zaman bu yiyecek sıkıntısı dolayısı ile olamaz. Darwin'in haklı olması mümkün değil. Darwin, bu olmazsa kendine göre başka bir yarar da uydurabilirdi ama yiyecek konusunu ortaya atmıştır. Darwin, yine büyük bir hayalpe-restlik örneğiyle "olabilir ki, bu içgüdünün kazanılmasına doğru ilk adım biraz daha ileri yaştaki bir yavru guguk kuşu için yaygaracı, rahatsız edici bir yönelimdi; ama sonra bu alışkanlık gelişti ve kalıtım yoluyla çok daha körpe yaşa aktarıldı" (s.296-297) demiştir. Tabii her şey için "olabilirdi ki" diye cümleye başlanabilir, olsa da, olmasa da ben haklıyım denebilir. Ancak burada olabilmek şansı olmayan yanlışları ifade edelim; önce Darwin ya da hiç kimse, içgüdünün ilk adımının ne olduğunu bilmemektedir. Bu sadece yaratıcının uhdesindedir. Darwin, kalıtım konusunda tamamen bilgisiz olduğu için ve aynen Hippokrates gibi canlıda oluşan karakterlerin canlının genetiğini oluşturduğuna inandığı için, yani modern genetiğin tam tersi, daha olgun yaşlardaki karakterlerin alışkanlık haline gelip, kalıtsallaştığına ve yavrulara geçebileceğine inanıyor. Tabii bu doğru değildir. Canlının genetiği onun biçim ve davranışını belirler, canlının biçim ve davranışı genetiğini belirlemez.

d) Darwin, yine tamamen yanlış olarak "Vücudun her bir parçası, her yaşta bireysel değişimlere yetenekli ise ve bu değişimler dölde de edindikleri yaşın karşılığı olan yaşta kalıtsal olarak be-

lirme eğilimindeyseler ki bunlar inkâr edilemeyecek olgulardır, iç-güdüler de yapılar da erginlerde olduğu kadar küçüklerde de yavaş yavaş değişebilirler” (s.297) demektedir. Darwin’e göre, vücudun her bir parçası çıkardığı minik zerreciklerin kana, sonra da üreme hücrelerine geçmesiyle kalıtsal olur. Tabii ki bu yanlıştır. Vücudun her bir parçası her yaşta bireysel değişimlere yetenekli değildir. Yetenekli olan her parçaya etki yapan kromozomlar üzerindeki genler ve işlevleridir. Bireylerde karakterler, genetik ve çevre faktörlerinin etkileşimleri ile bütün karakterlerde olmasa bile, bazılarında varyasyon gösterebilir. İyi beslenen bir çocuğun boyu ile kötü beslenen bir çocuğun boyları gibi. Ancak bu değişim bulundukları bireysel yaşam dönemini içine alır, sonrasına gitmez. Kalıtsal yapıya göre, belirli yaşlarda belirli olaylar olur. Örneğin; Darwin’in hiç anlayamayacağı bir şey, üreme zamanından önce ya da sonra oluşan karakterlerin, nasıl olup da kalıtsal hâle gelerek nesilden nesile geçtiğidir. İnsanlardan bir örnek verirsek, bayarlarda yumurtlama döneminden sonra, yaşlandıklarında olabilecek, örneğin; saçın bir bölümündeki beyazlaşma gibi, bir karakterin nasıl geçebildiğidir. Darwin’e göre (Hippocrates’e benzer) ancak erginlik yaşında var olabilecek karakter yavruya geçecektir, olmayan geçemez. Darwin “İşte burada doğal seleksiyonun temelini oluşturan iki önerme vardır; (yukarıda ifade ettiği) bu kuramla, sürecekle ya da bu kuramla gözden düşeceklerdir” (s.297) demektedir. Hiçbir esası ve kanıtı olmayan bir kuram, er ya da geç sürmeyecek ve gözden düşecektir.

e) Darwin, bazı kuş türlerinin asalak alışkanlıklarından söz etmektedir. Darwin’in alışkanlık dediği gerçekte içgüdülerdir. Bu içgüdülerini kullanırken içinde bulunduğu şartlara göre bazı kuşların tamamen asalak, diğer bazılarının yarı asalak ya da çeşitli asalak biçimlerinde yaşadıklarını ifade etmektedir. Bazılarının işgal ettikleri, yabancı yuvalarda buldukları yumurtaların tamamını kırdıklarını ve yuvadan attıklarını söylüyor. Bunları tasvir ettikten sonra, guguk kuşlarının asalaklığını yetkinlik kabul edip diğerlerini bununla mukayese ediyor. Bu arada Darwin’in evrim teorisine kesinlikle karşı olan Mr. Hudson’un (s.298) yazdıklarını kastederek “gene de *Molothrus bonariensis*in içgüdülerinin yetkinleşmemişliğinden o kadar etkilenmiştir ki, benim sözlerimi aktardıktan sonra şöyle sormaktadır. ‘Bu alışkanlıkları özellikle bağışlanmış ya da birden, bir kerede yaratılan içgüdüler olarak değil de genel bir ya-

sanın yani geçiş (*transition*) yasasının önemsiz sonuçları mı saymalıyız? ” (s.298) dediğini nakletmiştir. İçgüdüler, yaratıcı tarafından türlere özel verilmişlerdir. Bunlardan bazılarının diğerlerinden farklı olması o tür için yetkin olmama özelliği değildir. Darwin’e göre öyle olabilir, çünkü o olaylara tek gözlükle baktığı için, her şeyi eğip büküp, doğal seleksiyonla ilişkilendirme çabasına giriyor. Örneğin; bir kuşun yavrularını bazen başka kuşun yuvalarına bırakıp bazen de bırakmamasını ya da bazen de kendine yerde dahi yuva yapıp yavrularını besleyebilmesini, bir eksiklik olarak görüyor ve bu daha yetkinleşmemiş diye yorumlayabiliyor. Hâlbuki aynı türün, çevre şartlarına göre kendisini ayarlayabilme içgüdü-süne sahip olması, bir eksiklik değil tam tersi daha bir yetkinlik örneğidir. Mr. Hudson’un, içgüdülerin, birden değil de, bir geçiş içerisinde yaratılıp yaratılmadığı sorusuna gelince, bizimde şahsi kanaatimiz, yaratıcının bütün varlıkları, bir zaman sürecinde ve aynı temel yasaları içerisinde, silsileler halinde, içgüdüleriyle birlikte yarattığıdır. Farklı türler için verilen genetik kotlar, katı ve tek biçim değildir. Yaratıcının belirlediği sınırlar içerisinde, genetik yapılardaki değişim, genetik etkileşim ve bütün bunların, içinde bulundukları ortamla etkileşimi sonucu oluşan varyasyonlar mevcuttur. İşte Hudson’un da bahsettiği bu varyasyonlardır.

f) Darwin, deve kuşlarında görülen, birkaç dişinin bir araya gelerek, yumurtalarını önce bir yuvaya sonra bir başkasına bırakmalarını irdeleyerek, bu yumurtalar üzerine dişileri yerine erkek deve kuşlarının kuluçkaya yattıklarını ifade etmiştir. Darwin bunu guguk kuşu gibi, deve kuşlarının da çok sayıda olmasına rağmen iki üç günlük aralıklarla yumurtlamasına bağlar. Ayrıca deve kuşu yumurtalarını bol bol oraya buraya bıraktığı için de onun bu içgüdü konusunda yetkinleşmediğini söyler. Burada, birincisi, guguk kuşunun tam tersi bir durum var, bırakın bir deve kuşunu, birkaç deve kuşu aynı yuvaya birden fazla yumurta bırakıyor. Olayın yiyecek boyutunu düşünürsek, herhalde yumurtadan çıkacak yavruların tamamı ya da çoğu yeterli yiyecek buluyordur. Yani yiyecek sıkıntısı nedeniyle guguk kuşlarının bir yere, tek yumurta bırakmaları ya da yavrularının diğer kuş yavrularını dışarı atması, burada geçerli neden olamaz. O zaman Darwin şu iddiada bulunabilirdi, eğer yeterince yetkin olsalardı, belki deve kuşları da tek yumurta bırakacaklardı. Zaten onların içgüdü bakımından yetkinliğe ulaşmadığını söylüyor. Hâlbuki aynı Darwin, ne alakaysa, deve

kuşlarının kendilerine yeterli yiyecek bulamayacakları için uçma yeteneğini kaybettiklerini de söylemişti. Deve kuşunun evcilleşmesi ve içgüdüsel yetenekleri kanımca guguk kuşundan daha fazladır. O zaman Darwin'in kendi savına göre, deve kuşu daha yetkin olması gerekmez mi? Tabii buna verilecek kaçamak cevap, belki bazı karakterler bakımından daha yetkin ama içgüdü bakımından değil denebilir. Bunun da kabul edilebilir tarafı olmaz. Zira dişilerin bir araya gelerek organize bir halde yumurtalarını belli yuvalara bırakabilmeleri, erkek deve kuşunu kuluçka için oturtabilmeleri ve daha birçok yetileri, bana bu içgüdü'nün hiç de guguk kuşunkinden daha aşağıda olduğunu göstermiyor. Her içgüdü'nün kendine göre özellikleri olduğu için bunların biri diğerinden yetkindir demek bizce mümkün değildir. Elma ile armudu mukayese etmek gibidir. Ama Darwin bunu kolaylıkla yapabiliyor ki, yanlıştır. Deve kuşlarının oraya buraya yumurtalarını saçmış olmaları da onların içgüdüsel olarak yetkinleşmediğini göstermez. Belki neslini sürdürmeyi garanti altına almak içindir. En azından birçok diğer canlıya hatta insana dahi, yiyecek olarak katkıda bulunduğu için son derece yararlıda olabilir. Bu da, Darwin'in sadece bir kez bir canlının başka bir canlı için yararlı bir şey yaptığını gördüğünü söylemesinin belki de ikincisidir.

g) Darwin, asalaklık olayına, bazı arıları da örnek vermiştir. Bazı arılar guguk kuşu gibi yumurtalarını başka arıların yuvalarına bırakırlar. Darwin bunun guguk kuşundan daha dikkate değer olduğunu ifade ederek, "çünkü arılarda içgüdü kadar yapılanmada asalaklık alışkanlıklarıyla bağlantılı olmak üzere değişime uğrar" (s.299) demiştir. Alışkanlıklar duruma göre değişebilir ama içgüdü Darwin'in söylediği anlamda doğal seleksiyona uğramaz. Bunu yukarıda defalarca izah ettik. Darwin bazı eşek arılarının, kendi yuvası olmasına rağmen içinde yiyecek bulunan başka yuvaları bulduklarında hemen onu işgal ettiklerini Mr. Fabre'nin (s.299) gözlemlerine dayanarak söylüyor. "Bu olayda, *Molothrus* ve guguk kuşu örneklerinde de olduğu gibi doğal seleksiyonun, rastlantıya bağlı bir alışkanlığı, tür için elverişli olması halinde ve yuvası ve içine yığıldığı erzak haince elinden alınan böceğin yok olmasına yol açıyorsa, sürekli duruma getirmesinde hiçbir güçlük görmüyoruz" (s.299) diyor. Darwin'in rastlantıya bağlı alışkanlık dediği gerçekte yaratılıştan var olan içgüdüdür. Bu içgüdü zaten sürekli, Darwin'in dediği gibi tesadüfen gelip sürekli hâle dönüşmemiştir.

Kendine elverişli olmasını anladık, yanlış da olsa Darwin'in savunduğu şey, ama elinden yiyeceği alınan böceğin yok olmasıyla, eşekarısında nasıl sürekli hâle gelecek bir evrim olacaktır? İsteddiği kadar Darwin bunda güçlük görmesin, olacak bir şey değıl!

h) Darwin, ikinci olarak karıncaların köle edinme içgüdülerine yer vererek bunun doğal seleksiyon ya da evrimle ilişkisini irdelemeye çalışmıştır. Bu içgüdünün *Formica (Polyergues) rufescens'* de, ilk kez Pierre Huber (s.299) saptandığına işaret eden Darwin bu karıncaların kölelerine son derece bağımlı olduklarını, erkek ve doğurgan dişilerin hiç çalışmadıklarını, işçi karıncalar ya da kısır dişiler de köle yakalamaktan başka bir iş görmediklerini anlatır. Bu karıncalar yuva kurma ya da yavruları besleme yeteneğinden yoksun olduğu için, bu işleri kölelere bırakmışlardır. Gerçektende bu olağanüstü içgüdü ve iş bölümü, bize göre yaratıcının varlığını kanıtlayan en büyük delillerden biridir. Tabii Darwin yine kendi yöntemleri ile bu olayı da saptırıp doğal seleksiyona bağlamak isteyecektir. Darwin bazı araştırmacılara atıfta bulunarak onlardan karıncalarla ilgili çok şey öğrendiğini ancak daha sonra gözlemlerini bizzat kendisi yaparak konuya açıklık getirmeye çalıştığını anlatır. Darwin kendi yaptığı gözlemlerde ve başkalarının yaptıklarında, farklı karınca kolonilerinde farklı iş bölümleri olduğunu, örneğin bazı kolonilerde efendi arıların hiç çalışmadığı, bazılarında ise köle arılarla bazı işleri birlikte yaptıkları gibi, farklılıkları, ayrıca farklı karınca tipleri arasındaki savaşları ve olağanüstü içgüdüsel bazı olayları da detaylarıyla anlatıyor. Karınca ırkları arasında da farklılıklar olduğuna işaret ediyor. Darwin "*Formica sanguineanın* bu içgüdüünün hangi aşamalardan geçerek türediğı konusunda tahminde bulunmayacağım" (s.304) diyor ama bundan sonra Darwin, "kölecı olmayan karıncalar, zaman zaman başka türlerin civar bölgelere saçılmış pupalarını kendi yuvalarına götürürler, olabilir ki, besin olarak kullanılmak üzere yuvada depolanan bu pupalar gelişme olanağı bulurlar, gene olabilir ki, istenmeden yetiştirilmiş olan bu yabancı karıncalar kendi içgüdülerine uyarak becerebildikleri işleri yaparlar. Onların varlığı, kendilerini tutsak eden türe yararlı görüldüyse -bu tür için dışardan hazır işçiler sağlamak onların dölleenmesinden daha yararlı olmuşsa- doğal seleksiyon ilk başta besin olarak kullanılan pupaların toplanması alışkanlığını geliştirmiş ve tamamıyla başka bir amaçla yani köle olarak kullanılmak üzere bu alışkanlığı süreklilendirmiş olabilir. Böyle bir içgüdü bir

kez kazanıldıktan sonra -daha önce gördüğümüz gibi, kölelerin İsviçre'deki ayrı türe sundukları hizmetten çok daha azını sundukları- İngiltere'deki *Formica sanguinea* türüne çok daha az belirgin olsa da, doğal seleksiyon bu içgüdüyü çoğaltabilmiş ve onda değişiklik meydana getirebilmiştir, yeter ki her değişim türün yararına olsun ve gene doğal seleksiyon sonunda *Formica rufescens* gibi tamamıyla kölelerine bağımlı, onların eline bakan bir karınca türü üretebilmiştir" (s.304) demiştir. Bu kadar uzun alıntıyı sizlere Darwin'in mantığını ve hayalperestliğini anlatmak için yaptım. Görüldüğü üzere, olabirlere dayandırarak teorisini kanıtladığını düşünüyor. Örneğin; "olabilir ki istenmeden yetiştirilmiş olan bu yabancı karıncalar kendi içgüdülerine uyarak beceribildikleri işleri yaparlar" demektedir. Darwin içgüdülerin, değişime başlamadan, ilk kez nasıl kazanıldıklarını anlatmak istiyor ama bu karıncaların içgüdülerine uyarak yaptıkları işlerden bahsediyor. Burada belki de istemeden kendi tuzağına düşüyor. Zaten var olan içgüdüyü kullanarak, diğer içgüdü'nün nasıl başladığını anlatmaya çalışıyor. Bunu da beceremiyor."onların varlığı, kendilerini tutsak eden türe yararlı olmuşsa" diyor, burada Darwin'in söylemlerine tam ters bir durum söz konusudur. Neden? Darwin hep bir türün ancak kendi yararına değişebileceğini söylemiyor muydu? O zaman, köle karıncanın efendi karıncanın işlerini yaparak, onu tembelliğe sürüklemesi ve iş yapamaz duruma düşürmesi, kendi yiyeceğini bile bulamaması nedeniyle ölmesine neden olması nasıl bir üstünlük ya da yetkinlik olacaktır? Darwin'in bahsettiği hem işlerini yapan ve yiyeceğini bulabilen, hem de köle karıncalara yardım edebilen bir içgüdü mü daha üstündür, yoksa sadece oturup yiyecek yedirilmesini bekleyen mi? Hangisini doğal seleksiyon ayıklar? Darwin herhalde, İngiliz efendileri ile doğal seleksiyon efendilerini karıştırıyor(!). Darwin doğal seleksiyon dediği şeyi, bazen insan, bazen de yaratıcı rolüne soyunduruyor. Kendi insani değerlerini kullanarak, efendi karıncayı en üst ya da yetkin seviyeye, köle karıncayı da en alt seviyeye koyuyor ve izahlarını buna göre yapıyor, diğerlerini de geçiş formları olarak varsayıyor. Bunun için de İngiliz efendiliğini ya da köleliğini esas alıyor olabilir. Ama Darwin'in doğal seleksiyonu, bizim anladığımız kadarıyla, ne efendi dinler, ne de köle, işini yapar. Hâl böyle olunca, doğal seleksiyon, içgüdülerin işe yaramaz efendiliğe yükselmeye etki ettiği kadar, efendilikten işe yarar köleliğe erişmesi de aynı olasılıktadır. Arılarda da işe

yaramaz erkek arıların, işçi arılardan daha yetkin olduğunu söylemek doğru olmaz. Tabii bize göre her hâlükârda, birisinin ötekine dönüşmesi doğru değildir. Özellikler, yaratıcı tarafından, belli sınırlar içerisinde, şartlara göre değişebilecek genetik şifrelerle belirlenmiş ve donatılmıştır.

i) Darwin, arılarda petek yapma içgüdüsünü de ele alarak kendi açısından izaha kalkışmıştır. Darwin “Arının kullanılış amacına son derece uyumlu balmumu peteğinin kusursuz yapısını inceleyip de hayranlık duymayan var mı? Matematikçiler, bize, arıların, en soyut problemlerden birini pratik olarak çözdüklerini; kıymetli yapı malzemelerini, yani balmumunu, en az miktarda kullanarak petek hücresine en büyük hacimde bal sığdırabilecek biçimi verebildiklerini öğretiyor. Elinde özel aletleri olan usta bir işçi, bir sürü arının karanlık bir kovan içinde yaptıklarının, aynılarını yapabilmek için çok büyük çaba harcadı. Arılara istediğiniz bütün içgüdüleri bağışlayın, gene de arıların gerekli açıları ve planları çizebilmeleri ve yaptıkları işin doğruluğunu saptayabilmeleri akıl almaz gibi görünür” (s.304-305) demektedir. Bunu söyleyen kişiden ne beklersiniz? Doğal seleksiyon denen şey fasa fisodur. Arılara mucizevî bir şekilde, insanların dahi yapamadıkları ya da güçlkle yapabildiklerini yapma içgüdüsünü veren yaratıcı dâhiye herkesin arı örneğine bakarak saygı duyması lazımdır demesini değil mi? Evet ama Darwin bunu son derece küçümser bir eda ile “Bununla birlikte güçlük ilk bakışta algılanabileceği kadar büyük değildir. Bu görkemli eserin çok yalın birkaç içgüdü'nün basit bir sonucu ortaya konulabilir sanırım.” (s.305) diyor. Darwin yine hemen, bal arılarının dışındaki başka arıların, bal arısı gibi değil ama çeşitli şekillerde ya da şekilsiz petekler yaptıklarını söyler (geçiş tipleri diyecek ya). Bu arada birçok tasvir ve matematiksel hesaplar yapar. Yaptığı ve söylediği her detay da bu içgüdü mükemmelliğine ilavelerdir. Bunları söyleyip hesapları yaptıktan sonra bakın ne diyor; “Bu durumda hiç tereddütsüz şu sonuca varabiliriz; *melipona*’nın (bal arısı ile yaban arısı arasında olduğu ve daha çok yaban arısına yakın olduğu söylenen arı çeşidi) daha önceden sahip olduğu olağanüstü olmayan içgüdüler, hafif değişimlere elverişliyseler, bu böcek balarısının petekgözleri kadar kusursuz gözenekler yapabilir. *Melipona*’nın tam anlamıyla küresel ve eşit büyüklükte gözenekler yapabileceğini varsaymak yeterlidir; ve bu hiç de şaşırtıcı bir şey olmayacaktır, çünkü bunu zaten aşağı yukarı

becerebilmektedir” (s.307) demektedir. Şimdi bunun neresi doğrudur? Önce yine tereddütsüz dediği halde nereden پیدا olduğu belli olmayan, “önceden sahip olduğu olağanüstü olmayan içgüdüler” diyor. İçgüdüler her zaman olağanüstü şeylerdir. Küçümsersiniz ya da küçümsemezsiniz ama olağanüstü olmasa zaten içgüdü olmazdı. İçgüdünün basit olarak nereden kaynaklandığını anlatmaya ve bunu doğal seleksiyona dayamaya çalışıyor ama yine nereden geldiği bilinmeyen bir içgüdüyü buna esas olarak kullanıyor. Bahsettiği bazı arılar milyonlarca senedir mükemmel bir petek yapamadıysa, zaten içgüdüleri buna müsait değildir demektir. Kaldı ki, yine Darwin kendi insani değerlerine göre bir şeyin mükemmel olup olmadığını ifade etmeye çalışıyor. Hâlbuki bu arılar için belki de en mükemmeli, iç veya dış nedenleri de hesaba katarak, hâlen yaptıkları olabilir. Onlar adına Darwin buna nasıl karar verebilir, bunu bir geçiş arısı olarak düşünür ve basite indirip teorisini kanıtlamaya çalışır? Belki de bu arının yaptığı, bal arısınınkinden daha üstün nitelikleri olan petektir. Her yapıtı kendi açısından yorumlamak gerekir, binlerce karakteri ve oluşum nedenlerini bilmediğimiz iki canlı, tek bir karakter esas olarak mukayese edilemez. Edilebilir ama bu diğerinden daha üstün ya da yetkindir denemez. Sanırım Darwin’in yaptığı en büyük yanlışlardan biri budur. İlla da her şeyi teorisine uydurmak için, durmadan kıvrıtıyor, uyduruyor, hayallemeler yapıyor ya da sapla samanı birbirine karıştırıp duruyor.

j) Darwin, yine Melipona’nın ne kadar kusursuz ve silindirik biçiminde gözenekler yaptığını anlatır sonra da “işte böyle, doğal seleksiyon, bana göre, yuvalarını yapmada kuşlara rehberlik eden içgüdüden hiç de daha şaşırtıcı olmayan içgüdülerin benzer değişimleri sayesinde, balarısında taklit edilmesi olanaksız mimari yetiler yaratır” (s.307) demektedir. Darwin sadece arılarda farklı balmumu yapma şekillerini ele alarak, hiçbir kanıt olmadan, sadece laf salatasıyla, yine getirip bütün o olağanüstü olayları, uzaktan yakından alakası olmayan, doğal seleksiyona bağladı. Düşünün, o kuşlara, arılara, karıncalara, guguk kuşuna ve daha milyonlarcasına rehberlik edecek, olağanüstü içgüdü yetileri, hiçbir akli, mantığı, organizasyon, koordinasyon ve senkronizasyon yetisi olmayan doğadaki oluşan olaylarla dâhiyane bir biçimde oluşuverdi. Buna gerçekten inanılır mı? Bu karmaşık ve Darwin’in bile “taklit edilmesi olanaksız” dediği olaylar bu kadar basite indirgenebilir mi?

Aklı olan bunu yaparmı ya da buna inanır mı? Bal arısındaki, “taklit edilmesi olanaksız mimari yetiler” taklit dahi edilemezken, nasıl oluşur ya da birikir ve kalıtsal hâle gelir? Doğaya olmayan ve hiç de olamayacak böyle bir beceri hangi akılla yüklenir?

k) Darwin, arıların olağanüstü davranışları ile ilgili gözlemlerini uzun uzun anlatmıştır. Gerçekten yaptıkları tasvirler evrim açısından bir şey ifade etmese de, son derece güzeldir. Yaptığı her tasvir dahi yaratıcıyı işaret etmektedir. Ancak Darwin bunları gördüğü ve izlediği halde, bakın yine ne demiştir. “Doğal seleksiyon, işi, bu mimari ustalık derecesinin de ötesine götürmeyecektir, çünkü anlayabildiğimiz kadarıyla, balarısının peteği, aslında balmumu ve emek tasarrufu anlamında tam olgunluğa ulaşmıştır” (s.313) demektedir. Yani burada doğal seleksiyon dediği şeyi yaratıcının yerine koymuştur. Bir de “İşte böylece, bütün bilinen içgüdülerin en şaşırtıcı olan, balarısının içgüdüğü, doğal seleksiyonla açıklanır” (s.313) demiştir. Görüldüğü gibi, doğal seleksiyonla açıklanan en küçük bir şey yoktur. Hangi doğa şartı neyi yapmıştır? Hangi doğa şartı balmumu ham maddelerini bulmayı, arıların kısacık ömründe onlara öğretmiştir? O kadar milimetrik çalışmalar arılara bir hesap uzmanı tarafından mı öğretilmiştir? Bunu hangi doğa şartı üstlenmiştir? Benzer, cevapsız kalacak birçok soru daha sorulabilir. Kesin olan şudur ki, bu olağanüstü olayların doğal seleksiyonla uzak ya da yakın alakası olamaz.

l) Darwin, yanlışlarına devam ederek, “Doğal seleksiyon, daha basit nitelikteki içgüdülerin (bu basit içgüdüler nereden gelmişse ve neden basitse?) uğradıkları birbirini izleyen sayısız hafif değişimlerden yararlanarak sonunda balarısını birbirlerinden eşit uzaklıklarda iki kat halinde yer alan küreleri giderek daha kusursuz ve daha düzgün bir biçimde çizmeye ve kesişme çizgileri üzerinde düz ara bölmeler kazmaya ve yükseltmeye doğru gider” (s.314) demiştir. Darwin’in bahsettiği, arılar çalıştıkları kısa ömürleri içerisinde, bazı şeyler öğrenebilir ve alışkanlık haline getirebilirler. Ama onlar ölünce öğrendikleri de kendileriyle birlikte gider. Alışkanlıklar kalıtsal değildirler. Darwin arıların bilinçsiz olarak yaptıkları işin “Doğal seleksiyonun etkisinin belirleyici nedeni, yavru kurtçuklar için uygun biçimde ve sığada en az balmumu ve emek harcayarak gerçekleştirilen sağlam gözenekler yapmaktır” (s.314) demektedir. Yani arıda olmayan yetiler, her nasılsa ya da her kim tarafından verilmişse, doğal seleksiyona verilmiş ya da öğ-

retilmiş, o da arılara öğretmiştir. Buna kim inanır? Darwin “En kursuz gözenekleri en az işle ve balmumuna dönüşmüş en az bal harcayarak yapan özel arı oğlu (kovan topluluğu) en başarılı olanıdır ve yeni edinmiş olduğu ekonomik içgüdülerini sonradan gelen oğullara aktarmıştır, bunlar da kendi sıraları geldiğinde yaşam savaşında kendi yararına daha büyük bir şansa sahip olmuşlardır” (s.314) demiştir. Yaşam savaşını etkileyen o kadar büyük olaylar vardır ki, yanında, bu bahsi geçen petek yapma içgüdüğü güdük kalır. Yine diğer arıların bundan dolayı bal arısından daha ilkel olduğunu hiç kimse de (Darwin hariç) söyleyemez. Birileri de çıkar, Darwin’in söylediklerinden daha saçma olmasa da, balarılarının yaptığı ilkeliktir ve bu arıların yararına değildir. Çünkü bu arılar bir kilo balmumu yapabilmek için büyük emek ve 7 kg civarında şekerli madde harcarlar. Hâlbuki buna harcayacakları zamanı ve şekerli maddeyi daha çok bal yapmaya harcayabilirlerdi ve bunu yapabilselerdi, hayatta kalma şansları daha iyi olurdu ve arının yararına olacağından, doğal seleksiyon yararlı bir seçim yapması gerekebilirdi, yani bal arılarının gibi teferruatlı değil, diğer arılar gibi daha basit bir petek yapmaları gerekirdi diyebilir. Balmumunun altıgen veya başka şekilde olması ya da yamuk olması, bizim estetiğimiz için farklı olabilir ama arı için fark etmeyebilir. Bizim arının yararına dediğimiz karakterler, diğer arılarla mukayese edildiğinde belki de balarısının zararına olabilir. Nereden nasıl baktığınıza bağlıdır. Darwin olayları hep işine geldiği gibi görme, uydurma ve yorumlama özelliğine sahip olduğu için, yararı ya da zararı sadece kendi teorisine uydurmak için kullanmıştır.

m) Burada belirtmekte yarar gördüğüm, arılar için çok çarpıcı ve özel bir durum vardır. Darwin bunu ya anlamamış ya da bilerek göz ardı etmiştir. O kadar çok detaya girip, arıların harika işler yaptığını anlatmıştır ki, işin esasına vakıf olamamış ya da okuyucuları detaya boğup, esası gözden kaçırmak istemiştir. Darwin, zaman zaman “eğer şöyle olsaydı benim teorim yerle bir olurdu” demektedir. İsterseniz şimdi Darwin’in ballandıra ballandıra anlattığı, bal arılarını ele alarak, Darwin’in teorisini yerle bir edelim. Bal arılarında, dişiler (işçi arılar) kendilerine nesil bırakmazlar, yani döl veremezler, nesilleri bırakanlar sadece ana arılardır. Peki, ana arı nasıl oluşur? Arı kovanında, ya ana arının yaşlanması, ya ölmesi ya da başka nedenlerden işçi arılar, yine içgüdüsel olarak yeni bir ana arı üretmeye karar verirler. Dölllenmiş yumurtalardan, bir ya da birkaçını seçerek, bunları özenle muhafaza

ederler ve kurtçuklar yumurtadan çıkar çıkmaz da bunları arı sütü veya diğer kendi ürettikleri olağanüstü yiyeceklerle besleyerek, bunların ana arı olmasını sağlarlar. Ana arı tekse mesele yoktur ama birden fazlaysa, yine içgüdüsel olarak, bunlar, sadece biri kalıncaya kadar, ya birbirlerini öldürürler, ya işçi arılar tarafından öldürülürler ya da yanlarına birkaç yüz işçi arısı alarak kovana terk ederler. Sonuçta, kovanda tek bir ana arı kalır. Ana arılar, hiçbir zaman işçi arıların, Darwin'in de anlattıkları, yaptıklarını yapmamıştır. O içgüdüleri yoktur. Onun görevi sadece yetkin hâle gelince uçuşunu yapıp erkek arı tarafından döllenmek ve sonrasında da hep yumurtlamaktır. Ana arıların döllerine geçirdiği, kendisinde ve kendisini döleyen erkek arıda var olan ve Darwin'in söylediğinin aksine, zaten var olan genetik yapıdan geçen içgüdülerdir. Ana arının yaptığı yumurtalardan çıkan yavruların, kendi değişimlerini yavrularına geçirme şansları yoktur, çünkü döl veremezler, o zaman Darwin'e göre değişimlere azar azar uğraması gereken sadece ana arıdır. Önce kovan içinde ana arıdaki değişim, azar azar nesillere göre değil, fiziksel ve doğurganlık olarak beslenmeyle birden olur ve döllenmiş yumurta doğurgan ana arı haline gelir. Şimdi gelelim olayın can alıcı noktasına, ana arı doğurganlığın dışında hiçbir iş yapmazken, Darwin'in kalıtım anlayışına göre, yavaş da olsa hızlıda olsa, kendinde olmayan yetilerini (işçi arı gibi olma yeti ya da içgüdü) ve yine Darwin'in bahsettiği, nasıl oluşacaksa, azar azar değişimleri nasıl yumurtalarına geçirecektir? Hadi diyelim ki, kendinde yoktu ama kendisini döleyen erkek arıda bu yetiler vardı, bu olabilir ve buradan geçirebilir. Ama herkesin bildiği gibi bu yetiler erkek arılarda da yoktur. O zaman nereden gelmişlerdir? Aklı olan bir insanın, bunun doğal seleksiyon denen şeyle uzaktan yakından alakalı olmadığını görmesi gerekir. Bırakın anlatmaya çalıştığım yüzlerce kanıt, sadece bu olay bile Darwin'in teorisini yerle bir etmeye yetmez mi?

DOĞAL SELEKSİYON KURAMININ İÇGÜDÜLERE UYGULANMASINA KARŞI İTİRAZLAR: EŞEYSİZ VE KISIR İÇGÜDÜLER

a) Darwin, bu konuda kendisine yapılan itirazları ele alarak kendince ona cevap vermek istemiştir. Bunlardan birisi; "yapı ve içgüdü değişimlerinin aynı zamanda ve birbirleriyle tam uyum içinde olmaları gerektiği, bunlardan birinde meydana gelecek bir değişimin ötekinde de bunun karşılığı olan bir doğrudan değişim

olmaması durumunda ölümcül olacağı" (s.314) şeklindeki itiraz olduğunu söylemiştir. Bizde aynı itiraza katılıyoruz. Kendisi bu itirazın gerek yapısal gerekse içgüdülerin birdenbire meydana geldiği esasına dayandığını ifade ederek bunun içinde büyük baştankara (*Parus major*) kuşunu örnek vererek izaha çalışmıştır. Bu kuşun porsuk ağacı danelerini iki ayağı arasında tutarak gagasıyla vura vura kırdığını örnek almıştır. Bu değişimlerin yavaş yavaş olduğunu iddia etmiş ve "giderek bu amaca sıvacı kuşununki kadar uyumlu bir gaga biçimi oluşturunca kadar giden bütün değişimleri saklamış olması ve aynı zamanda, kuşun, alışkanlıkla, zorunlulukla ya da kendiliğinden bir tat alma değişikliğiyle giderek daha çok porsuk ağacı taneleriyle beslenmesi anlaşılır bir şey değildir?" (s. 314-315) demektedir. Hayır, hiç de anlaşılır değil, tam bir yakıştırmadır. Neden? Eğer böyle bir olay Darwin'in söylediğinin tam tersine aniden olsaydı (olma ihtimali yok denecek kadar az ama) o zaman bunun anlaşılması çok daha kolay olurdu. Yani, çok düşük oranda ve aynı zamanda, bir mutasyonlar serisi olmuş ve ani genetik bir değişim olmuş denseseydi inanılması daha kolay olabilirdi. Kuş bu karakteri alışkanlıkla öğrenseydi, yavrularına geçiremezdi. Zorunluluk ya da kendiliğinden kazanılan bir tad alma değişimi ne demektir? Böyle bir şey olabilir mi? Zorunlulukla, sağ eli kesilen bir insan sol elini kullanmayı öğrenmişse, bu yavrusuna geçer mi? Eğer evrende hiçbir nedensiz, kendiliğinden olan şeylerin var olduğuna Darwin gerçekten inanıyorsa, o zaman neyi tartışıyoruz? O zaman doğal seleksiyona ne gerek var her şey kendiliğinden oluveriyor demektir. Bu akıl alacak bir şey midir? Darwin "Bu örnekte doğal seleksiyonun, alışkanlıklarda ve zevklerde meydana gelen bazı yavaş değişikliklerin ardından yapıyı da bu değişikliklerle uyumlaştırmak için gaganın biçimini yavaş yavaş değiştirdiği varsayılmaktadır" (s.315) demektedir. İyi de madem her şey doğal seleksiyonla oluyor, önce bir şey var olacak ki, onda da değişimler doğal seleksiyonla olacak, olmayan bir şeyde alışkanlıklar ya da zevkler nasıl değişir? Bu konuda Darwin'in varsayması ile gerçeklerin hiç alakası var mıdır?

b) Darwin, yine "baştankaranın pençeleri değişime uğradığında ve gagasıyla karşılıklı bağlantılı olarak ya da bambaşka bilinmeyen bir neden gereğince büyüdüğünde, bu durumun baştankaraya giderek tırmanıcılık özelliği kazandıracak nitelikte olması ve bu içgüdü giderek daha çok gelişerek baştankaranın sonunda

sıvacı kuşunun dikkate değer yetenek ve içgüdülerini edinmesi olmayacak bir şey değildir. Bu durumda içgüdülerinde bir değişikliğe yol açan aşamalı bir yapı değişimi düşünülmektedir” (s.315) demektedir. Görüldüğü üzere Darwin yine bilinmeyen nedenlere sığınarak baştankaraya tırmanıcılık özelliği kazandırmış, bu içgüdü'nün de giderek geliştiğini iddia etmiştir. Şunu sormak gerekir, acaba bu baştankaranın başlangıçtaki pençeleri ve içgüdü'sü nasıldı? Bununla ilgili elde hiçbir bilgi olmadan birtakım hayallerle bilinmeyen bir nedenle, büyüdüğünü kim kanıtlayacaktır? İçgüdüler genetik karakterler olduğundan bu karakterlerde, Darwin'in anladığı manada evrimsel bir değişim söz konusu olamaz.

c) Darwin, bu kez de kılıç kırlangıçlarının tükürükle yapıştırarak ve katılaştırarak kendi yuvalarını yaptıklarından bahseder. Bu içgüdü'nün, büyük miktarda tükürük salgılayan bireylerin doğal seleksiyonla seçildiğini “salt kendi katılaştırmış tükürüğü ile yapmaya yönelten bir türün üremesine yol açması hiç olmayacak bir şey midir” (s.315) diye sormaktadır. Bizce bu da hiç olmayacak bir şeydir Neden? Önce diğer bütün kuşlardan farklı ya da nereden geldiği belli olmayan, kimyasal yapıda yapışkan ve katılaştırma özelliğine sahip bir tükürük üretilecek, bu tükürük bir yuva yapabilecek kadar fazla olacak, sonra da bu türe yine nereden geldiği belli olmayan, tükürükle yapıştırarak, yuva yapabilen bir içgüdü verilecek, bütün bunlar da birden değil, yine bilinmeyen nedenlerle yavaş yavaş doğal seleksiyonla senkronize bir şekilde olacak, kırlangıçlarda kendi yuvasını yapacaktır. Bu gerçekte Darwin'in söylediğinin tam aksine hiç olmayacak bir şeydir. Darwin bu olaylara bakarak her nasılsa mütevazılık yapıp “Gene de kabul etmemiz gerekir ki, ilkönce içgüdü'nün mü yoksa yapının mı değiştiğini bilmemiz çok kez olanaksızdır” (s.315) demektedir. Yani içgüdü ve yapıların olmayan doğal seleksiyonla, yavaş yavaş değiştiğinden emin(!) bir de hangisinin daha önce olduğunu bilebilse iş tamam.

d) Darwin, birçok içgüdü halinin kendi teorisini çürütmeye yönelik ileri sürülebileceğini ifade etmiştir. Özellikle “kökenini anlayamadığımız içgüdüler için de böyledir; daha başkaları ise hangi geçiş aşamalarından geçtiklerini bilmediğimiz içgüdülerdir, daha başka bir bölümü ise o kadar önemsizdirler ki doğal seleksiyonun bunlar üzerinde herhangi bir etki yapmış olmasına neredeyse ina-

nılmaz" (s.315) demiştir. Darwin zaten hiçbir içgüdünün kökenini bilemiyor ya da açıklayamıyor, kendine göre aslı astarı olmayacak yakıştırmalar yaparak bunları sanki gerçekmiş gibi sunmaya çalışıyor. Kökenini bilmediği şeylerin hangi geçiş aşamalarından geçtiğini zaten bilmesine de imkân yoktur. Son olarak da, kendisine göre, önemsiz saydıklarına doğal seleksiyonun işi değildir diyor. Peki nedir? Alışkanlıkla ya da her nasılsa kalıtsallıkla ya da bilinmeyen nedenlerdendir demek olacak iş midir? Yani doğal seleksiyon canının istediğine dokunuyor istemediğine dokunmuyor. Buna da ne olduğu belli olmayan doğal seleksiyon bile karar veremiyor, Darwin ve onun müritleri karar veriyor. Hem de bilimsellik adına(!).

e) Darwin, birbirlerinden çok uzakta olan ama içgüdüleri birbirlerine benzeyen hayvanları esas alarak, bunun aynı atalardan soya çekim yoluyla olduğunu söylemiştir. Hemen de şunu ilave etmiştir "dolayısıyla bunlara doğal seleksiyonun etkisi gereğince bağımsız olarak kazanılmış içgüdüler olarak bakmak gerekir" (s.316) demiştir. Gerçek kalıtsallıkla, Darwin'in anladığı ve doğal seleksiyondan geldiğini düşündüğü kalıtsallık birbirlerinin zıttıdır. Her ne kadar, Darwin bilinçsiz olarak, olmayan bir başlangıçtaki değişimlerin, doğal seleksiyon vasıtasıyla, her nasılsa, zamanla kalıtsal hâle geleceğini iddia ediyorsa da, kendisiyle çelişkili olarak, önemli olan değişimlerin doğal seleksiyonla ama önemsizlerinin, doğal seleksiyon dışında, kalıtımla ya da kendiliğinden ya da bilinmeyen nedenlerden oluştuğunu da söylüyor. Burada hiç alakası olmayacağı halde gene doğal seleksiyonu işin içine sokmuş ama birbirinden bağımsız doğal seleksiyonlarla, aynı ortak atalardan meydana geldiklerini iddia etmiştir. Doğal seleksiyonun farklı yerlerde, farklı doğa şartlarında, aynı karaktere % 100 aynı yönde etki etmesi zaten düşünülemez. Modern bilimde aynı türün dışındaki, Darwin'in bahsettiği başka türlerden, böyle karakterlerin geçmiş olması da imkânsızdır. Zaten benzerliğin dışında tek bir kanıt da yoktur. Bu, köpekler içgüdüsel olarak idrarlarını kuytu yerlere yapmak isterler, insanlar da öyle, o zaman bu içgüdü ortak atalardan gelmiştir. Köpekle insan akrabadır demek gibi saçma bir şeydir.

f) Darwin, içgüdüler konusundaki bütün eleştirilere cevap veremeyeceğini ama en önemli eleştirilerden olan böcek topluluklarında eşeysiz (nötr) ya da kısır dişilerden söz etmek istemiştir. Ör-

nek olarak da, işçi karıncaları almıştır. Bunların kısır olmasını, yapısal değişikliklerden daha önemsiz bulmuştur ki, bize göre ikisinin birbiriyle hiç alakası yoktur. Bu konuda da, o bilimsellikten uzak yakıştırmasını yaparak, “bu böcekler toplu olarak yaşıyorlarsa ve her yıl çalışmaya yetenekli, ama çoğalmaya yeteneksiz belirli sayıda üyenin doğumu topluluk için daha yararlı ise bunun: doğal seleksiyonun yol açtığı bir sonuç olduğunu kavramak kolaydır” (s.316) demiştir. Demek ki doğal seleksiyon o kadar akıllıdır ki, artık fertlerin yararını değil toplumların yararını da düşünebilmekte, eğer toplumun yararına ise hemen işe koyulmakta ve işini görmektedir. Yani burada da doğal seleksiyon, dahi yaratıcının yerine geçirilmiş, ona olmayan bilinç, akıl ve uygulamalar yakıştırılmıştır.

g) Darwin, “Yalnızca içgüdüler söz konusu olsaydı, balarısı, bu bakımdan, işçi arılarla yetkin dişiler arasındaki en büyük farkın örneğini sunardı bize” (s.316) demiştir. Bal arılarında yetkin dişiler diye bir arı tipi yoktur. Sadece ana arı vardır. Sanırım başka bir şeyi kastediyordur çünkü kovanda sadece bir ana arı bulunur, başka doğurgan arı yoktur. Darwin bu konuda çok haklı bir soru sormuştur “İşçi karıncalar ya da öteki eşeysiz böcekler sıradan hayvanlar olsaydılar, hiç duraksamadan, bunların tüm ayırt edici özelliklerinin doğal seleksiyon sayesinde yavaş yavaş biriktirildiğini kabul edecektim; yani bazı üstünlük sağlayıcı değişimlerle doğmuş bireyler, bu özelliklikleri kendi döllerine geçirmişlerdir ve bunlar da değişime uğrayarak gene seçilmişlerdir ve böyle sürmüştür diyecektim. Ama işçi karınca kendi ana babasından çok farklı bir böcektir ve kısırdır. Hatta işçi karınca aşama aşama kazandığı yapısal değişimleri ya da içgüdüsel değişimleri hiçbir zaman ilerisine aktaramaz. O halde bu olguyu doğal seleksiyon kuramıyla uzlaştırmak nasıl mümkün olabilir?” (s.317) diye sormuştur. Tabii ki mümkün olmayacaktır. Ancak şu da muhakkaktır ki, hemen Darwin şapkasından yeni tavşanlar çıkaracak ve olayı hallettim diyecektir. Şimdi bakalım neler demektedir. Darwin önce şunu kabul etmiştir ve demiştir ki, “hayvanlardan alınan sayısız örnekler, belli yaşlarla ya da bir ya da öteki cins ile bağlantılı olan her çeşit kalıtsal yapısal farklar bulunduğunu ortaya koymaktadır” (s.317) demektedir. Kalıtsal yapıların kaynağını açıklayamamakla beraber böyle bir şeyin varlığını kabul etmesi de iyidir. Şimdi Darwin şapkasından tavşanlardan birini daha çıkarmış ve “Bu durumda özel bir niteliğin sonuç olarak, böcek topluluklarının bazı üyelerine bazı

özellikler veren kısırlık durumuyla bağlantılı olmasını düşünmekte hiçbir güçlük görmüyorum; asıl güçlük doğal seleksiyonun yapı ile bağlantılı olan benzer değişimleri nasıl biriktirebildiğini açıklamaktadır” (s.317) demiştir. Bu durumda Darwin artık, nasıl yapıysa, bütün içgüdüsel ya da yapısal olmayan olayları açıkladı, bir tek güçlük kaldı, o da yapı ile bağlantılı olanlar. Bakın şimdi bunu da nasıl açıklayacaktır. “İlk bakışta aşılmaz gibi görünen bu olay, seçimin bireye olduğu kadar familyaya da uygulandığı ve böylelikle istenen amaca ulaşıldığı düşünülürse, azalır hatta ortadan kalır” (s.317) demiştir. İşte görüldüğü gibi, eğer yaptığına açıklama denirse, yapısal değişimlerin de nasıl olduğunu açıkladı ve işi bitirdi(!). Şimdi bizim açıklamalarımıza gelelim: Önce Darwin’in dediği doğal seleksiyon tamamen bireylere yöneliktir. Aynı olaylardan bir toplum etkilenebilir ama bu etki toplumsal değil tek tektir. Yani doğal etkilerin bireylerin dışında, topluma yönelik olması mümkün değildir. Diyelim ki bir toplulukta 100 fert varsa ve bunlardan 30’u şu veya bu nedenle etkilenmişse, toplumdaki fertlerin % 30’u etkilenmiş demektir. Ancak bu etki her bireye mahsustur çünkü sonraki nesilleri verecek tek tek bireylerdir toplumlar değildir. Yani birey topluma etki eder ama toplum bireye etki edemez ya da, tek tek bireylerin değişimi ile etki eder. Toplumun kalıtsal olabilecek böyle bir kabiliyeti ya da yaptırımı yoktur. Dolayısı ile Darwin’in bu konuda, doğal seleksiyon bireylerde etkili olamıyor ama familyalarda etkili olabiliyor demesi saçmadır. Darwin canı istediği yerde doğal seleksiyonu yaratıcının yerine koyuyor, ancak bu nasıl bir yaratıcıysa, bireylere etkili olmaya gücü yetmiyor ama familyalara etkili oluyor, büyük bir sosyoloji ilmiyle, içgüdüsel kazandırımalarla kast sistemlerini geliştiriyor. Gerçekten Darwin bütün okuyucuları aptal yerine koyuyor. Buna bağlı olan diğer bir husus da, aynı yuvada yaşayan, örneğin karıncalar ya da diğer bazı böceklerde, yaşamın kast sistemleriyle devam ettirilmesidir. Aynı yuvada birkaç kast bulunabilir. Bu kastlardan birisi olmazsa yaşam biter. Örneğin, yuvaya yiyecek taşıyan işçi karıncalar olmazsa diğerleri aç kalır ve bu da o yuvada yaşayan karıncaların sonu olur. Bahsedilen bu karıncalar da döl vermekten acizdirler, yani kendilerinde doğal seleksiyonla bir değişim olsa dahi bunu, olmayan döllerine geçiremezler. Bunu Darwin’in bilmemesi düşünülemez. Hâl böyle iken, bir kastda olabilecek uzun süreli ve yavaş yavaş birikimlerin, ister fertte, ister familyada olsun (fertte olmayan

familyada nasıl olacak?), diğerkastlarla aynı zamanda ve yavaş yavaş, senkronize bir şekilde oluvermesi, birinin ölmeden diğerkinin değışmesi, dahi bir müdahale edici olmazsa düşünülemez. Herhalde bu dahi müdahaleci doğalseleksiyon da olamaz. Burada açıkça görüldüğü gibi Darwin istediğı zaman pireyi deve yapabiliyor. Nasıl mı? Bir an kendimi Darwin'in yerine koyup size anlatayım, pireler, yavaş yavaş ve biriktirmeyle, yaşamlarını sürdürmelerine yararlı olduğu için, kendiliğinden, sıçramayı öğreniyorlar. Daha sonra eğer bir kez sıçarlarsa, bunlardan yavaş yavaş ve birikimle böcekler meydana geliyor, ama yine yararlı olacağı için iki kez sıçarlarsa, yine yavaş yavaş ve birikimle daha gelişmiş küçükbaş hayvanlar meydana geliyor, ama daha çok yararlı olacağından üç kez sıçarlarsa, yine yavaş yavaş ve birikimle, bu kez de büyükbaş hayvanlar meydana geliyor ki, bunların en önemlilerinden biri de develerdir. Bunun kanıtı deve de dereyi sıçrayarak geçiyor, pire de ve bunlar ortak atadan geliyorlar. Pireden nasıl deve oluştuğunu ve bunların nasıl ortak atadan geldiklerini kavrayabilmek de o kadar zor olmasa gerekir(!).

h) Darwin, Bat Verlot'a (s.318) göre katmerli şebboyaları ele alarak, kısır çiçeklerin yanında birkaç da kısır olmayanların olduğunu ve neslin bunlar tarafından devam ettirildiğini ifade etmiş ve bunu da karıncalara benzetmiş. "Şebboy çeşitlerinde olduğu gibi toplu olarak yaşayan böceklerde de seçme daha iyi bir sonuç elde etmek için etkisini bireyler üzerinde değil, familya yani aile üzerinde göstermektedir. Yani küçük ve yapısal içgüdüsel değışiklikler koloninin bazı üyelerinin kısırlığı ile bağlantılı olarak topluluk için daha faydalı olmaktadır. Doğal olarak döl veren dişi ve erkekler çoğalmış ve kendi doğurgan dölllerine aynı değışimleri gösterebilen kısır üyeler üretmek üzere aynı eğilimi göstermişlerdir. Bu işlemin aynen tekrarlanması sayesinde aynı türün kısır dişileri ile doğurgan dişileri arasındaki bu abartılı fark toplu halde yaşayan pek çok böcekte gördüğümüz bu şaşılasi farklılıklar azar azar ve yığılarak birikmiştir" (s.318) demiştir. Yani Darwin yine şapkadan tavşanlarını çıkarmıştır. Gerek karıncalarda gerek diğerböceklerde ve şebboylarda olan şeyler tamamen o canlının genetiğinde kodlanmış olanlardır. Bir doğal olayın fertleri etkilemeden toplum üzerinde etkisi olabileceğini hangi akıl ve mantık alır? Değışikliğin küçük ya da büyük, faydalı ya da faydasız olması hiçbir şeyi değıştirmez. Kişilerde olmayan şey nasıl toplumda yığılır? Doğal olarak

dl veren dişi ve erkekler nasıl çoğalmıştır? Hadi çoğalsın diyelim, kendi doğurgan üyelerine, aynı değişimleri gösterebilen kısır üyeler üretmek üzere aynı eğilimi nasıl vermişlerdi? Yani doğal seleksiyon, sen bir kısım yavrularını doğurgan yap, diğerlerini de kısır yap, çünkü bu topluluğa daha yararlıdır diyecek, o da her nasılsa birikimlerle, ne nasıl birikiyorsa oluverecek, bu akıl mantık bilim işimidir? Zaten işin başında birisi olmadan diğeri olabilir mi? Darwin olmayan şeyin hangi birikiminden bahsediyor? Farkların şaşılası olduğunu ve aklının almayacağını görüyor ama yine de illa da azar azar yığılarak birikmiştir lafını allayıp pullayıp sokuşturu-yor. Tabii ki doğru olan, sadece genetik ve sitoplazmik kısırılık olay-larının tezahürüdür. Bu genetik derslerinde öğrencilere anlatılır.

i) Darwin, kendisinin en şaşırtıcı ve açıklanmasını zor buldu-ęu, aynı koloniler içerisinde birbirinden çok farklı birkaç kastın bu-lunmasına işaret ediyor. "Bu kadar şaşırtıcı ve bu kadar iyi sap-tanmış olguların kuramımı hemen rtebileceğini kabul etmedi-ęimden şimdi, doğal seleksiyon ilkesine, kibirli bir güven besle-mekle sulanacağım" (s.319) demektedir. Ki nihayet doğru bir laf etmiştir. Ama şimdi yine şapkadan tavşan çıkarma gayreti içine gi-recektir. Darwin devam etmiş ve "Daha sade bir örnekte, yani bana göre doğal seleksiyonun doğurgan dişi ve erkeklere göre farklılaş-tırdığı eşeysiz böceklerin sadece bir tek kastı olduğu bir örnekte, sıradan çeşitlerle örnekseme yoluyla, birbirini izleyen, yararlı ufak değişimlerin aynı bir yuva içinde bütün eşeysizlerde değil de an-cak bunlardan birkaçında ortaya çıktığı ve böyle yararlı bir biçim-de değişime uğramış eşeysiz bireylerden en çoğunu üreten dişiler-le donanmış kolonilerin direnci sayesinde bu eşeysizlerin hepsinin sonuçta aynı özel nitelikleri gösterdikleri sonucunu çıkarabiliriz" (s.319) demektedir. Doğal seleksiyon tamamen kalıtsal olan bir ka-rakteri, nasıl olup ta farklılaştırarak, eşeyli böceklerden eşeysizleri ortaya çıkaracak? Bu da yavaş yavaş olacak. Buna imkân var mı-dır? Zira bu kastlardan birisi olmazsa diğerleri de olmaz, o takdir-de hepsinin aynı anda mevcut olması gerekir, azar azar, zamanla biriktirmeyle, böyle özelliklerin ortaya çıkması mümkün müdür? Örneğin; fertte kısırılık, ya vardır ya da yoktur. Bunlarda bir takım genetik sapmalar ve anomaliler olabilir ama bunlar genel kaideyi bozmazlar. Bir olgudan bahsediyorsunuz ve bu olgunun, bütün eşeysizlerde değil de bazılarında ortaya çıktığını söylüyorsunuz. Yani tesadüfen oluvermiş diyorsunuz ya da her nasılsa azar azar

birikimlerle oluvermiş diyorsunuz, böyle bir bilimsel açıklama olur mu? Diyelim ki, bu da oldu, değişim de her nasılsa, aynı şartlarda ve aynı yuva içerisinde sadece bazılarında olmuş, bunu meydana getiren dişilerde aynı şeyleri meydana getirmede ve değişime uğratmada direnç göstermiş ve hepsi de aynı özelliklerde oluvermiş. Yani kimilerinin sadece çenesi, kimilerinin göğüsleri, yapacakları işlere göre dişilerin direnci sayesinde oluşuvermiş. Dişilerin kendisinde hiç olmayan bu özellikler, doğal seleksiyon teorisi ile nasıl oluverir ve diğerlerine geçerir. Bir şeyin bir başlangıcı olacak ki, onun yavaş yavaş değişimi söz konusu olsun. Böcek yumurtalarının içerisinde doğal seleksiyon ne yapacak ki? Yapsa yapsa, yumurtalarda değişiklikler oluşturur, yetişkin oluşacak canlıda değil. Yumurtadan çıkacak yavrular belli görevleri yapmak üzere nasıl değişeceklerdir ki, o değişimle işlerini görsünler? Doğa şartı değişim yapsa bile bu kez de değişim kalıtsal olmayacaktır. Darwin devam ederek "Bu görüş tarzı yerinde ise zaman zaman aynı yuva içinde yapısal aşamalanma gösteren eşeysiz böcekler bulmamız gerekir değil mi; evet işte olan budur" (s.319) demektedir. Buna örnek olarak da, eşeysiz böceklerden farklı kастlara ait, kendisinin aracı dediği bireylerin olduğunu ifade etmektedir. Bugünkü bilgilerimizle çok açık olarak genetik varyasyonlardan meydana gelebilecek olan farklılıkları Darwin sanki ara tiplermiş gibi algılamıştır ki, yanlıştır. Aynı doğa şartı, aynı doğurgan böceğe nasıl bir etki yapar ki, bu doğurgan böcekten farklı farklı kастlar meydana gelir? Bu mümkün müdür?

j) Darwin, karıncaların bazı karakterlerine bakarak, örneğin; gözlerine, bunlar ara tiplerdir, kesinlikle öyle demek istemiyorum ama ben öyle inanıyorum diyor. "Demekki bu olayda aynı yuvada iki grup kısır işçi vardır, bunlar yalnız boylarıyla değil görme organlarıyla da birbirlerinden ayrılıyorlar ve ara karakterler gösteren birkaç bireyle birbirleriyle bağlantı kuruyorlar" (s.320) demektedir. Şimdi, bu kısır işçi karıncalar, kendi karakterlerini yavrularına geçiremeyeceklerine göre, bunlarda Darwin'in dediği doğal seleksiyonla dahi, değişimin sonraki nesillere intikal etme olasılığı hiç yoktur. Aynı doğurgan karınca, doğal seleksiyonla nasıl iki farklı kısır işçi karınca meydana getirebilir? Bunun açıklaması doğal seleksiyonla mümkün değildir ama genetik varyasyonlarla son derece basittir. Darwin'in genetik bilgisi olmadığı için, büyük bir çaba ile bilimsel değerleri katletmiş, ısrarla mızrağı çuvala sığdırdı-

ğını sanmış ya da öyle olmadığını bildiği halde, okuyucuların çok geri zekâlı olduğunu varsayarak masallar uydurmuştur.

k) Darwin, masallarına devam ederek, “Bu olgular karşısında, şuna inanıyorum: Doğal seleksiyon, doğurgan karıncalar ya da ana baba olan karıncalar üzerinde etki yaparak, düzenli olarak hepsi de iri, çeneleri belli bir biçimde olan eşeysiz karıncalar ya da (ki, bu güçlüğün doruk noktası oluyor) belirli bir büyüklükte ve yapıdaki işçilerle bir arada ve aynı zamanda bu iki bakımdan farklı başka işçiler üreten bir karınca türünün oluşmasına yol açtı. İlk önce *Anomma*’da olduğu gibi, aşamalanmış bir seri oluşmuş olsa gerek, sonra onları dünyaya getiren ana-babaların yaşamda direnmesi sayesinde, ara biçimlerin üretimi duruncaya kadar aşırı biçimler giderek artan sayılarda gelişip durdular” (s.321) demiştir. Doğal seleksiyon nasıl bir şey ki, aynı ana babadan, aynı şartlarda, hem doğurgan hem de birkaç kast olabilecek kısır karıncaların aynı anda meydana gelmesini sağlayabiliyor? Hem de bunu yavaş yavaş ve uzun zaman içinde yapacak bu mümkün müdür? Sonuçta da bir tür oluşturacak. Sanırım masallarda bile böyle saçmalıklar olmaz. Darwin yine aşamalanmış bir seri de icat ederek, her ne kadar böyle bir şey bilinmiyorsa da, kendi kuramına göre “olmuş olsa gerek” diye olayı ispatlamış oluyor ve her nasılsa, yine, hem analar hem de babalar yaşama direniyorlar, nasıl yapıyorlarsa, ara çeşitlerin üretimi duruncaya kadar da artan sayılarda gelişip duruyorlar(!). Darwin’de söylediklerinin saçma olduğunu “ki bu güçlüğün doruk noktası” diyerek bir nebze de olsa kabul ediyor. Daha önce de ifade ettiğim gibi, kast sistemi ile yaşamlarını sürdüren böceklerde bir kast olmadığı zaman diğerleri de olamaz. Bu kastların hepsinin aynı koloni içerisinde aynı anda olması gereklidir. Darwin’in söylediği uç tiplerin oluşması için, önce ara tiplerin oluşması gereklidir. Darwin de kabul eder ki, bu ara tipler hiçbir zaman bir kastı temsil edemez. Darwin mantığıyla oluşmamış ara tiplerdir dolayısı ile böyle bir koloninin yaşama şansı olamaz. Yaşama direnmek diye de bir şey olamaz, zira örneğin; yiyeceği olmayan karınca yaşayamaz. Yani Darwin’in güçlük dediği, imkânsız olan şeydir ve doğal seleksiyon teorisinin çöpe atılmasına tek başına kadirdir.

l) Darwin, bazı araştırmacıların sunduğu, aynı koloniler içerisinde farklı erkek ve dişi grupları olduğunu ifade etmiş ama bura-

da tartışmaya girmek gerekli değildir demiştir. Çünkü bunu doğal seleksiyon denen şeyle açıklaması gerçekten mümkün de değildir. Ancak genetik kurallarla açıklanabilir. Bazen ne kadar uğraşırsanız uğraşın mızrak çuvala sığmıyor. Darwin yine de “bir böcek kolonisinde, ana babalardan olduğu kadar birbirlerinden de çok farklı ve kesin olarak birbirlerinden ayrılan iki kısır işçiler kastının bir arada nasıl ürediklerini açıklayabildiğimi sanıyorum” (s.321) diyor. Burada da görüldüğü üzere Darwin hiçbir şeyi açıklayamamıştır ama açıkladığını sanmış ya da okuyucuları aptal yerine koymuştur. Darwin açıklamalarını insanlarla karşılaştırarak “İş bölümü ilkesi uygar insana ne kadar yararlı olduysa, yukarıdan beri açıkladığımız bu yapılanmalarda toplu olarak yaşayan karıncalar için o kadar yararlı olduğunu kolaylıkla anlayabiliriz. Karıncalar bununla birlikte, içgüdüleri, kalıtsal organ ya da gereçleri işe koşarlar, oysa insan çalışmak için kazanılmış bilgilerini ve imal edilmiş aletler kullanır. Ama gene de itiraf etmeliyim ki, eşeysiz böcekler konusunda kesin bir kanım olmasaydı, doğal seleksiyona olan büyük inancıma karşın, hiçbir zaman bu kadar önemli sonuçlara yol açacağını bekleyemezdim. Öyle anlaşıyor ki her ne kadar gene yetersiz de olsa, bu konuda biraz fazla ince ayrıntılara girmiş bulunuyorum, Yetersiz, ilk önce doğal seleksiyonun gücünü anlatmak yetersiz, sonra kuramımın karşılaştığı en ciddi güçlüklerden birisi söz konusu olduğu için.” (s.321-322). Önce Darwin’in de dediği gibi, uygar toplumlarda işbölümünün şart olduğu muhakkaktır. Karıncaların milyonlarca yıldır ne kadar uygar olup olmadıklarını bilemeyiz ama bildiğimiz bir şey, bunların yaratılıştan gelen içgüdüleri sayesinde uygar insan topluluklarının yapabildiklerini yapmalarıdır. Darwin nereden geldiğini bilmediği, anlamak da istemediği, karıncaların içgüdüleri, kalıtsal organ ya da gereçleri işe koştuğunu söylemiştir. Bu kalıtsal gereçler nereden gelmektedir? Özellikle hiç kendisinde olmayan özellikte karıncalar üreten fertil karıncalara bu yetenek nereden geçmiştir? Bunun doğal seleksiyonla açıklanması mümkün müdür? Darwin açıklamalarının yetersiz olduğunu kabul ediyor, özellikle, zaten Darwin’in anladığı anlamda, hiçbir gücü olmayan, doğal seleksiyonu, ne kadar allasa da pullasa da, yaratıcı gücün karşısına koyamıyor. Ama yine de olsa olsa inandından vazgeçmiyor. Yukarıdaki lafları eden sanki Darwin değil, bakın şimdi ne diyor “Bu olay bitkilerde olduğu kadar hayvanlarda da herhangi bir sayıda değişikliğin, kendiliğinden, hafif hafif ve

sayısız değişimlerin biriktirilmesiyle, yararlı, üstünlük sağlayıcı olmaları koşuluyla, hatta kullanım ve alışkanlık işe karışmadan da, gerçekleştirebileceğini kanıtlaması bakımından en ilginç örneklerden biridir” (s.322) demektedir. Kendisiyle de tam bir çelişki içine düşüyor. Her nasılsa, kendiliğinden bu sayısız değişimler oluveriyor. Eğer öyle ise doğal seleksiyonun burada işi ne? Yani kendiliğinden olan şeylere yardım mı ediyor? Hayır, yaratıcının koyduğu sınırlı, kurallar içerisinde, kalıtsallık esaslarına dayalı bir biçimde hayat devam ediyor.

m) Darwin, “Gerçekten de kısır ya da eşeysiz dişilere özgü özel alışkanlıklar ne kadar uzun süreli olsalar da, hiçbir biçimde erkekler ve döl bırakan dişiler üzerinde etkili olamazlardı. Hiç kimsenin, Lamarck tarafından dile getirilen ünlü kalıtsal alışkanlıklar kuramına karşı eşeysiz böcekler olayını kanıt olarak ileri sürmeyi hâlâ düşünmemiş olmasına şaşıyorum” (s.322) demektedir. Darwin ara sıra doğru laf etmektedir. Burada şu iki şeyi vurgulamak gerekir; birincisi, nasıl oluyor da ne kadar uzun süreli olursa olsun özel alışkanlıklar kendini doğuran dişi ve erkekleri etkilemiyor da (ki bu doğrudur), doğal seleksiyon denen şey, daha oluşmamış ya da doğmamış yumurtaları etkileyerek, doğurgan böceklerden, hiç kendinde olmamış karakterleri içeren fertlerin ortaya çıkmasını örgütleyebiliyor? Böyle bir şeyi var saymak akıl işimidir? İkincisi, Darwin’e teşekkür etmek gerekir ki, gerçekten de Lamarck’ın teorisini de, birçok başka eleştirilerin yanında, çok önemli olan kendi eleştirisiyle, aynen Darwin’in kendi teorisi gibi çöpe atmak gerekir.

ÖZET :

Darwin yukarıda anlattıklarını ve yanlışlarını bir de özetleyerek vermek istemiştir.

a) Darwin, “Bu bölümde evcil hayvanlarımızın zihinsel alışkanlıklarının değiştiğini ve bunların değişimlerinin kalıtsal olduğunu kısaca göstermeye çalıştım. Bundan başka daha da kısaca, içgüdülerin doğal durumda da hafifçe değişebildiğini ortaya koymaya çalıştım. Her hayvanın içgüdülerinin kendisi için büyük önemi olduğu tartışma götürmeyeceği gibi, var oluş koşullarındaki değişimlerin etkisi altında, doğal seleksiyonun, herhangi bir bi-

çimde yararlı olmaları halinde içgüdü değişikliklerini her hangi bir dereceye kadar biriktirmesinde de hiçbir güçlük yoktur" (s.322) demiştir. Şimdi buraya kadar bakalım. Darwin hiçbir şekilde zihinsel alışkanlıkların değiştiğini ve bunun da kalıtsal olduğunu açıklayamamıştır. Çünkü kalıtsal demek adı üstünde kalıcı demektir. Bu kalıtsal karakterler de, hiçbir zaman Darwin'in anladığı anlamda doğa şartları ile yavaş yavaş değişip birikmez. Eğer nadir de olsa, bir değişim olacaksa, bu genetik sınırlar içerisinde mutasyonlarla olur ve bu aniden tezahür eder. Darwin içgüdülerinin de "hafifçe" değiştiğini söylemektedir. İçgüdü de diğer birçok karakter gibi kalıtsaldır, bunlarda ne hafifçe, ne de hızlıca değişim olur? Böyle şeylerin olduğu sadece zorlama yakıştırmalarla uydurulmaktadır. Darwin, eğer içgüdü değişiklikleri yararlı ise bunların biriktirilmesinde hiç güçlük olmadığını söylüyor. Olayları o kadar patavatsızca saptırıyor ki, herkesi aptal yerine koyabiliyor. Yani eğer insan için uçmak yararlıysa ki öyledir, insanlar bir gün kesinlikle, yavaş yavaş ve birikimlerle uçacaktır mantığı. Böyle bir şey belli bir yapısal karakter için söylenece bir dereceye kadar mazur görülebilir ama içgüdü gibi, nedeni hiçbir şekilde açıklanamayan, sadece yaratıcının inisiyatifinde olan bir olayın bu kadar küçümsenmesi ya da basitleştirilmesi gerçekten insanı sinirlendiriyor. Darwin'in söylediklerine devam edelim, "kullanılma ya da kullanılmama da olasılıkla bazı durumlarda rol oynayabilir. Bu bölümde açıklanan olguların benim kuramıma büyük ölçüde destek verdiğini ileri sürmüyorum, ama bunların ortaya çıkardıkları güçlüklerden hiçbirini kuramımı yıkacak nitelikte olmadığına da inanıyorum" (s.322) diyor. Birinci cümlede kullanılma ya da kullanılmamanın ne yaptığı ya da nerede rol aldığı belli değil, ikinci bölümde ise maalesef Darwin'in söylediğinin tam aksine (korkunun ecele faydası yok!) bahsettiği güçlüklerin her biri Darwin'in doğal seleksiyon teorisini yerle bir etmeye yeter. Darwin, içgüdülerinin her zaman mükemmel olmadıklarını söylüyor, bundan ne kastettiğini bilmiyorum ama genelde içgüdülerinin hepsi olağanüstüdür, mükemmellik ise izafidir. Tek tek, canlılarda farklılıklar tabii ki görülebilir. Genetik ve çevre faktörlerine bağımlı olarak, fertler arasında bu farklılıklar normaldir. Darwin, "içgüdüleri için olduğu kadar fiziksel yapılanmalar için de geçerli olan *Natura non facit saltum* aksiyonunun (doğada sıçrama yoktur) belitinin) yukarıda geliştirilen kurama göre kolayca açıklanabilmesi, aksi takdirde anlamsız kalması doğal selek-

siyon kuramını güçlendirme doğrultusundaki konulardır” (s.322-323) demektedir. Burada kendisi de sanki havlu atmış gibidir. Söylediklerinin ne kadar mantık dışı olduğunu bildiği izlenimini edindim. Önce doğada sıçrama yok değil vardır. Mutasyonlar bunların örneğidirler. Sonra da doğal seleksiyon kuramını geliştirmeye yönelik açıklamalar anlamsız değil tamamen mantık ve gerçek dışıdır. Dolayısı ile tereddütsüz çöpe atılmalıdır.

b) Darwin, bazı diğer olguların da kendisine destek verdiğini ifade ederek, farklı yerlerde yaşayan hayvanların benzer içgüdülerinden bahsetmiştir. Güney Amerika’nın tropikal bölgesinde yaşayan ardıç kuşu ile İngiltere’dekinin yuvalarını aynı şekilde aynı içgüdüyle yaptıklarını örnek vermiştir. Tamamen farklı doğal şartlarda yetişmiş olan bu canlıların aynı içgüdüye sahip olmaları doğal seleksiyon denen şeyle mümkün müdür? Tabii ki mümkün değildir. Bunu geçmişteki akrabalık ilişkisi gibi, ne olduğu belli olmayan ve hiçbir kanıtı da olmayan hayali olaylara bağlayarak açıklamaya kalkışmak biraz saflık olmaktadır. Doğal seleksiyon etkili olsa, zaten bunların tıpatıp aynı olması mümkün değildir. Darwin’in, burada da görüldüğü gibi, bütün kalkıştığı açıklamalar, tek bir yaratıcının, tek bir mantıkla türleri yaratması sonucuna çıkmaktadır. Yaratılan aynı tür çeşitlerinin Güney Amerika ve İngiltere’ye nasıl dağıldığı, coğrafi dağılımla ilgili farklı bir konudur.

c) Darwin, bu bölümün sonunda, “içgüdüleri özel olarak bağışlanmış ya da yaratılmış içgüdüler olarak değil de bütün örgelenmiş varlıkların ilerlemesi, yani onların çoğalması, değişimleri, en güçlü olanların direnmesi ve en zayıf olanların elenmesi amacına yönelik genel bir yasanın küçük sonuçları saymak, çok da mantıklı olmayabilir, ama kimi sezgileri geliştirmek bakımından daha doyurucudur” (s.323) demiştir. Burada yaratılma fikri Darwin’e çok basit gelmiş, bunu biraz muğlaklaştırmak için en güçlülerin yaşaması ve zayıfların elenmesi gibi bir teoriyi ortaya atmıştır. Doğa şartlarıyla güçlülerin kalması zayıfların da elenmesi doğaldır. Doğa sadece bunu başarabilir. Ama biz sadece ölme ve kalmadan bahsetmiyoruz, canlıların evriminden bahsediyoruz. Yani olumlu yönde (Darwin’in dediği gibi bu her zaman olmaz) ya da olumsuz değişimlerin varlıkları yönetmesinden bahsediyoruz. Bu da ancak yaratıcının sunduğu sınırlar içerisinde genetik yapılarıdaki değişimler sayesinde mümkün olabilecektir. Yoksa bu

olaylar da, doğal seleksiyonun küçük sonuçlarıdır gibi, ne olduğu belli olmayan, mantıksız, saçma bir yakıştırmayla açıklanamaz. Bu mantıksız yakıştırmalar sezgileri geliştirmek için (Darwin ve Darwinciler hariç) hiçbir zaman doyurucu değildir ama hiç olmazsa, bu çarpıtmalar, bilim adamlarının, dahi yaratıcı konusunda daha derin ve bilimsel düşünmelerini sağlamıştır.

d) Darwin, hayvan ve bitkilerdeki kısırılık üzerinde durduğu ve bunu da tek bildiği doğal seleksiyon kuramı ile açıklamakta aciz kaldığı için, şunu burada ilave etmek belki okuyucular için daha açıklayıcı olabilir; çok çeşitli kısırılık tipleri vardır. Bunların bir kısmı, fizikseldir, yani yapılarla ilgilidir, bir kısmı sadece genetik, diğer bir kısmı da sitoplazmik, yani annenin stoplazmasına bağımlıdır. Bir de bunların birlikte çeşitli etkileşimleriyle olanları vardır. Konumuz bu olmadığı için detaylara burada giremeyiz ama biz bu konuları üniversitelerde hayvan ve bitki ıslahı derslerinde veririz. Okuyucuların bilmesi gereken, artık bu mekanizmalardan birçoğu bilimsel araştırmalarla, kesin olarak ortaya konduğu için, bitki ve hayvan yetiştiriciliklerinde bunlardan yararlanılmaktadır. Örneğin; yediğimiz bazı sebze ve meyveler bu çalışmaların ürünüdür. Özellikle melez azmanlığı çalışmalarında, bitkilerde, genetik ve sitoplazmik kısırılık son derece etkin olarak kullanılır.

DOKUZUNCU BÖLÜM

MELEZLİK-HYBRİDİZM

a) Darwin, farklı türlerin birbirleri ile melezlenememesini, bunlar kendilerini ayrı türler olarak koruyamayacaklarına bağlamıştır. Demek ki, doğal seleksiyon denen şey o kadar akıllıdır ki, insanların zor düşünebileceği şeyi bile düşünmüştür(!). Tabii ki gerçekle ilgisi yoktur. Darwin "Kısırlık ana-baba olan türlerin üretim sistemlerindeki farkların rastlantısal sonucudur" (s.324) demiştir ki bu da yanlıştır, bilim dışıdır. Bilindiği gibi bu tip kısırlıklar tamamen mayoz bölünmede kromozomların benzerlik oranına göre eşleşip eşleşemeyecekleri ile ilgilidir. Yani rastlantıyla bu işler olmaz.

b) Darwin "Arı (saf) döllerin üreme sistemi, doğal ki, tam yetkin durumdadır. Bununla birlikte, bunlar aralarında çaprazlandıklarında az döl verirler ya da hiç vermezler" (s.324) demiştir. Canlılar ister saf olsun ister olmasın, farklı türler kastediliyorsa, aralarındaki melezlemelerde, sadece birinci jenerasyon çok nadir ve yine kromozom benzerliklerine bağımlı olarak döl verebilir. Ama sonrakiler, ya hiç döl veremez ya da gittikçe ve süratle azalan döl verirler. Buna atla eşeğin meydana getirdiği katırı (anne at baba eşek) ya da bardo (ana eşek baba at)'ı örnek verebiliriz. Eşekle atın kromozom sayıları farklı olmasına rağmen (eşegininki 62, atınki 64'tür) benzer kromozomlara da sahip olduklarından ilk jenerasyonda döl verebilirler. Ama döllerini tamamen kısırdır. Örneğin; katır ana olarak da baba olarak da kullanılsa, mayoz bölünme esnasında, kromozomlar dağılacığı ve eşleşme olmayacağı için zigot oluşamayacaktır.

c) Darwin eşeysel öğelerin eksiksiz ya da eksikli olduğu hallerdeki kısırlıklar için “Her iki durumda da ortak olan kısırlığın nedenini değerlendirmeye sıra gelince bu ayırım önemli olur ki, her iki durumda da kısırlığın nedenlerini bizim aklımızın kavrayamadığı saltık bir yasanın sonucu olarak açıklanmasından dolayıdır” (s.324) demiştir. Tabii ki Darwin bu gibi olayları doğal seleksiyonla açıklayamaz. Bu olayların birçoğu bilimsel ve özellikle genetik çalışmalarıyla mekanizma olarak ortaya çıkarılmaktadır. Ancak bu mekanizmanın nasıl yaratıldığına kimse mantıklı bir cevap verememektedir. Hele doğal seleksiyon ve Darwin’in evrim kuralları buna hiç cevap verememektedir. Burada da zorunlu olarak yaratıcıya inanmak gerekir. Çünkü nedenlerini sonradan açıklamaya çalışsak da, özünü anlayamadığımız ve var olan bir biyolojik oluşum vardır.

d) Darwin “Çeşitler arasındaki, yani ortak atalardan geldikleri düşünülen ya da varsayılan biçimler arasındaki çaprazlaşmalardan gelen çaprazların doğurganlığı, üstelik bunların kırmaları arasındaki çaprazların doğurganlığı, benim kuramım için türlerin kısırlığı kadar önemlidir; çünkü öyle görünüyor ki, bu, çeşitlerle türler arasında geniş ve belirgin bir ayırım yapmaktadır” (s.324-325) demektedir ki doğrudur. Bunu söyleyen insanın, doğal seleksiyon dediği safsatayı çöpe atması gerekmez mi? Eğer türler arası melezler mümkün değilse, generasyonlar ve karakterler ortak atalara nereden gidecektir, onlardan nasıl gelecektir?

KISIRLIK DERECELERİ

a) Darwin kısırlık konusunda Kolreuter ve Gartner’in yapmış olduğu denemelere değinmiş bunların birbirlerinden farklı sonuçlar elde ettiğini ifade etmekle beraber, türler arasındaki melezlemelerin genelde kısır olduklarını denemelerle gösterdiklerini söylemiştir. Bu iki araştırmacının birbirinden farklı bazı sonuçlar elde etmesi, tamamen melezledikleri fertlerin çeşit mi, yoksa tür mü olduklarından kaynaklanmış olabilir. Darwin de bunlar arasında kesin ayırım yapmadığı ve o zamanlar kısırlık nedenleri de bilinmediği için kendinin ayrı türler diyebileceği aslında aynı türün çeşitleri olan fertler arasındaki melezlerin döl vermesini, sanki bazı türler arası melezler de döl alınabiliyor gibi yorumlamıştır ki, bu yanlıştır. Genelde bu yanlış olunca bundan sonraki açıklamaları da

buna bağılı olarak tabii ki yanlış olacaktır. Ancak şunu da ifade etmek gerekir ki, çok nadir de olsa bazı türler arası melezlemeler mümkündür buna daha önce de söylediğimiz gibi, hayvanlardan eşekle atın, bitkilerde de buğdayla çavdarın melezlemelerini örnek verebiliriz. Buğday ana ve çavdar baba olduğunda, özel ıslah metotlarıyla, Triticale ($n=42$) adı altında buğday, (kendine döllenir) çavdar (yabancı döllenir) melezi elde edilebilir. Buğdayla çavdar tarlada ancak uzmanları tarafından ayrılabilse de, iki ayrı cinse ait olarak sınıflandırılmıştır. Bunların melezleri tahmin edileceği gibi kısırır. Ancak bazı allopoliploid metodlarıyla fertil hâle getirilebilir. Çeşitli melezler arasından en fertil olabilenleri araştırılıp bulunarak ekonomik olarak bunların yetiştiriciliği yapılabilir. Çok yaygın olmasa da ekonomik olanları, makarnalık buğdayla ($2n=28$), çavdarın ($2n=14$) melezlemesinden elde edilmektedir. Triticale genelde kendine kısırır, ancak yanındaki bitkinin çiçek tozları ile döllenebilir. Katır olayında ise katır tamamen kısırır. Darwin “Böylece doğurganlığın olduğu gibi, kısırılığın da türlerle çeşitler arasında hiçbir kesin ayrım göstermediği ortaya konmuş oluyor. Bu kaynaktan elde edilen kanıtlar ayırt edilmesi güç derecelenmeler gösterir ve başka yapı ve biçimleniş farklarından çıkarılan kanıtların neden oldukları aynı kuşkulara yol açarlar” (s.326) demiştir. Söyledikleri yanlıştır. Siz eğer türlerle çeşitleri birbirine karıştırır bunlar arasında sadece suni ayırım vardır ama esasta ayırım yoktur dersiniz ki, bu zaten Darwin’in dayandığı temel öğelerden birisidir, o zaman Darwin haklı denebilir. Ama artık bugünün bilgi ve genel kabulüyle, çeşitlerle türler, diğer farklılıkların yanında, melezleme kısırılığı ile ayrılabilirdi için Darwin’in söyledikleri doğru olmaz. Türler arası melezlemeler sadece, sınırlı, benzer kromozomlu türler arasında olsa da, Genelde, $F1$ ’lerin ötesinde bunlardan dölleri alınamaz ya da gittikçe azalan az döl alınabilir ki, bu sadece bazı bitkiler için söz konusudur. Darwin kısırılığın da sezilmez aşamalardan geçtiğini ifade etmiştir ki tabii yanlıştır. Sezilsin ya da sezilmesin, bunların Doğal seleksiyonla yakından uzaktan alakalı olmayan, genetik mekanizmalarının birçoğu bilimsel olarak saptanmış bulunmaktadır.

b) Darwin, Gartner’in yapmış olduğu bazı kısırılık denemelerine atıfta bulunup, “Ama sanıyorum ki, bu gibi olayların çoğunda doğurganlık/üretkenlik, bağımsız bir neden sonucu, yani çok yakın akraba olan bireyler arasındaki çaprazlanma nedeniyle azal-

maktadır” (s.327) demiş ve farklı çeşitlerin (türlerin değil) melezlenmesinde ise bunun tersinin görüldüğünü ifade etmiştir. Bu her çeşit ya da tür için doğru değildir. Darwin, o zaman bilemezdi ama biz açıklayalım; kendine dölek bitkilerde böyle bir kısırlık azalması söz konusu değildir. Örneğin; buğday ya da fasulye böyledir. Bunlarda homozigotluğa giderek verim arttırılması bile söz konusu olabilir. Ancak yabancı döllen bitkilerde genelde bu böyle olmamaktadır. Bunlarda homozigotluğa gitme (inbreeding) kısırlığa yol açabilir ya da verimi düşürebilir, örneğin; mısırdaki olduğu gibi. Bunun için de kendine dölek ya da yabancı döllen bitkiler için farklı ıslah metotları geliştirilmiştir. Darwin’in buradaki bilgisizliği o zamanki koşullar için mazur görülebilir.

c) Darwin, Herbert’in yapmış olduğunu söylediği bir denemede, alışkanlıkları bakımından birbirine benzemeyen, *Calceolaria integrifolia* ile *Calceolaria plantaginea*’yı melezlendiğini ve bunlardan bir melezin fertil döl verdiğini ifade etmiştir. Bu iki tip çanta çiçeği arasında yapılan melezlemelerde normal olarak türler arası melezlemelerde olduğu gibi sterilite söz konusudur (Herbert, 1847). Ancak Herbert bunlardan steril olmayan bir meleze de rastladığını bu melezin normal döl verdiğini ifade etmiştir. Darwin bu konuda Gartner’in söylediklerine atıfta bulunarak, “Gartner’in sandığı gibi, uygun olarak işlem den geçirilen melezlerin döl verimi kuşaktan kuşağa sürekli azalsaydı, bahçe uzmanlarının bunu bilmesi gerektirir” (s.329) demektedir. Darwin, bu kısırlılık durumunun kalıtsal yasalarla yönetildiğini bilmediği için, bütün bitkileri aynı potanın içine koyarak, kendi teorisine göre, bunlardan genelleme yapmak istemiştir. Hâlbuki Gartner’in söylediği, sadece elinde kullandığı, çeşitler ya da türlerle sınırlıdır. Türler arası melezlemeler nadiren olsa bile, Gartner’in dediği gibi, mayoz bölünmedeki eşleşme zorluğu nedeniyle, gelecek nesillerde, gittikçe döl verimi azalmaktadır. Aslında bunu bahçe uzmanları da bilir.

d) Darwin, bu konuda hayvanlardan da bahsetmiş, yine son derece yanlış olarak, “doğal merdiveninde birbirlerinden çok uzak basamaklarda yer alan bireylerin, bitkilerde olabildiğinden daha kolaylıkla çaprazlanabildikleri sonucuna varabiliriz” (s.330) demiştir. Daha önceleri de söylediğim gibi, şimdiki bilgilerimizle, kromozomları birbirlerine benzeyen ya da mayoz bölünmede eşleşebilen çok sınırlı sayıda hayvan bunu başarabilmektedir. Bunlar da

zaten Darwin'in bile bildiği gibi sonraki jenerasyonlarda döl vermemektedir. Görüldüğü gibi, bu kadar açık olan bir konuda dahi Darwin, olmayan bir şeyden olmayacak genellemeler çıkarabilmektedir.

e) Darwin, serçe ile kanarya arasındaki melezlemelerden bahseder ve bunların döl vermemesini, onların özgürce üremediklerine, tutsak olarak çiftleştirilmelerine bağlar ki, bilindiği gibi uzaktan yakından alakası yoktur. Darwin yanlış yorumlarına devam ederek sonunda "Dolayısıyla bu koşullarda mezlere özgü içkin kısırlığın sürekli artmakta olmasında şaşılacak bir şey yoktur" (s.330) demektedir. Darwin çeşitlerle türleri ayırt etmeyip her ikisinde de aynı kuralların geçerli olduğunu varsaydığı için yani, çeşitler mezleldiğinde döl verirse, türler de döl verirler kuramı, elinde hiçbir kanıt olmadan, mezlere özgü kısırlığın artmasından bahsetmektedir. Hâlbuki daha önce de kendine döllekliliğin kısırlığı arttırdığını anlatmaktaydı ki, bu bazı yabancı döllenen bitkiler örneğinin mısır için doğrudur. Burada görülen çelişki, tamamen Darwin'in çeşitlerle türleri, kendi kuramı gereği, aynı kategoriye koymasındandır. Darwin'in önceki bir cümlesinde, yanlışlığını kapatmak için de "Bu bakımdan en verimli hayvanların mezlilerinin birbirini izleyen kuşaklarının döl verimliliğine gelince, yakın hısımlar arası birleşmenin zararlı etkilerini önlemek üzere, ayrı ayrı ana babadan gelen iki melez ailenin aynı zamanda yetiştirilip izlendiği örnek bilmiyorum" (s.330) diyor. Bundan türler arası mezlileri kastediyorsa bu zaten zordur, ama çeşitler ya da ırklar arası melezlemeleri kastediyorsa buna ait şu anda binlerce örnek vardır.

f) Darwin, "Her ne kadar döl verimliliğine tam yetkin bir biçimde sahip hiçbir sahici melez hayvan olayı bilmiyorsam da" (s.330) diye başladığı bir cümlede, sanırım türler arası mezlileri kastediyor. Darwin zamanında başkalarından duyduğu, özellikle anaya ya da babaya geri mezleldiğinde döllekle olabilen çok ayrı tür dediği, ada tavşanı ile normal tavşanı örnek gösteriyor. Darwin'in birbirinden çok ayrı kategorilere koyduğu hem ada tavşanı hem de normal tavşan, çok muhtemel 44 (kromozom sayıları farklı olanları vardır) benzer kromozom sayısına sahiptirler, bunların döllekle yavrular vermesi, yadırganacak bir şey değildir.

g) Darwin, evcil hayvanlarımızın iki ya da daha fazla türden olduklarına hükmetmiştir. Şunu ilave etmiştir "Bu bakımdan şu so-

nuca varmamız gerekir, ya ilk baştaki ana-baba türler ilkönce tamamıyla doğurgan melezler üretmişlerdir ya da bu melezler evcilleşmenin etkisiyle doğurgan olmuşlardır. İlk kez Palas tarafından ifade edilen bu ikinci seçenek en olası gibi görünmektedir, bundan kuşkulanılması doğru değildir” (s.331) demektedir. Önce evcil hayvanların, iki ya da daha fazla türden indiklerine dair en küçük bir kanıt yoktur. Tamamen uydurmadır. Zaten yaratılmamış bir türden bir şeyin olması düşünülemez. Yani ilk başta türler arası melezlemeler fertilmiş, sonradan steril olmuş, bu akıl alacak şey değildir. Son olarak, bu melezler evcilleşmenin etkisi ile doğurgan olmuşlar. Doğurganlık birçok olayın bir arada olmasına bağlıdır. O kadar basit bir olay değildir. Demek ki, doğurgan olmayan yabani-lerin melezleri, önce döl vermemişler, yavaş yavaş değişimlerini ve nesillerini nasıl devam ettirmişlerse(!), bunlar evcilleşince doğurgan haline gelivermişler. Zamanımızda buna inanacak bir bilim adamı olur mu? Darwin önce bu ikinci seçeneğin “olası gibi göründüğünü” ifade ediyor sonra da “bundan kuşkulanılması doğru değildir” diyor. Yani eğer Darwin bir şeyi söylüyorsa, hatta bunun olma ihtimali de varsa, bizim bunu doğru kabul etmemiz şart oluyor. Ayrıca evcilleştirme demek bir anlamda tutsaklaştırma demektir. Hani tutsaklık durumunda sterilite artıyordu?

h) Darwin, “bu örnek, beni farklı ilkel türlerin, ilk başta, özgürce çaprazlaşmadıklarını ve pek doğurgan melezler üretmediklerini düşünmeye yönlendiriyor” (s.332) demektedir. Yani üremeyi yanlış olarak, özgürce çaprazlanmamaya bağlıyor ki, eğer ilkel türler özgürce çaprazlaşmazsa hangileri çaprazlaşabilir? Kaldı ki, daha önce söylediğimiz gibi fertilitenin mekanizması bellidir ve bu büyük ölçüde genetikdir. Darwin, “Demek ki çaprazlanmış türlerin kesinlikle kısır olduklarına inanmaktan vazgeçmeliyiz ya da hayvanlardaki bu kısırılığı değişmez bir karakter olarak değil de evcilleştirmenin giderebileceği bir karakter olarak görmeliyiz” (s.332) demiştir. Tabii ki tamamen yanlıştır. Birincisi, eğer köpeklerle koyunu çiftleştirdiğinizde yavru vermiyorsa, hâlâ da bunların dölleri olmamaktadır diyemeyecek miyiz? Bunların her ikisi de evcilleşmiştir. İkincisi, yabani aslanı eve getirip evcilleşince, bunun köpeğimizle melezlenebileceğini nasıl düşünebiliriz?

i) Darwin, bu bölümün sonunda “ilk çaprazlamalarda olsun, melezlerde olsun görece anlamda belirli bir kısırlığın genel olarak

görüldüğü, ama bilgilerimizin bugünkü durumunda bu kısırlığın kesin ve tümel bir kısırlık sayılamayacağı sonucuna varılabilir” (s.332) demiştir. Tabii kendi teorisine göre, uzağa da gitmeden eğer türler arası kısırlık kesinse bütün teoriyi çöpe atmak gerekir. Zaten doğrusu da odur. Zira hiçbir zaman pire ile deveyi çiftleştiremeyiz, hatta aslanı evcilleştirsek dahi, kediyle melezleyemeyiz. Melezlesek de ortaya bir şey çıkmaz. Darwin’in hatırı için de olsa illa da bunlar evcilleştiklerine göre ve hatta yakın akraba da olduklarına göre milyonlarca yıl döl vermemişlerdir, ama bir gün mutlaka vereceklerdir diyemeyiz.

BİRİNCİ ÇAPRAZLARIN VE MELEZLERİN KISIRLIĞINI BELİRLEYEN YASALAR

a) Darwin bu bölümde, yaratılış kuramına karşı olduğu için önce bunu ispatlamak istediğini ifade etmiştir. Darwin Gartner’in denemelerini esas alarak, aynı kuralların hem bitkiler hem de hayvanlar âleminde geçerli olduğunu öğrendiğinde şaşırdığını ifade etmiştir ki, modern genetikte de ıslah yöntemleri farklı olsa da aynı genetik kuralları geçerlidir. Bu doğru olmasına rağmen, Darwin bu kısırlık durumunun tam fertillikten tam kısırlığa kadar aşamalar gösterdiğini söyleyerek, kendi tezine zemin hazırlamıştır. Bu tamamen bir genetik açılımın tezahürüdür ve öyle olması kurallara bağlıdır. Darwin, çeşitlerle türler arasına bir sınır koymadığından da yanlış olarak böyle düşünmüştür. Darwin, bir çiçek tozunun başka bir cinsten bir bitkinin dişi tepesine düştüğünde hiçbir etki yapmadığını ama kendi cinsinden bir dişi tepesi üzerine düştüğünde, fertil ya da kısmi fertil olduğunu, hatta bazılarının normal ana babadan daha da fertil olduğunu söylemiştir ki, bu da zaten doğrudur ve türlerle çeşitleri ayırmaması tezini de çürütür. Ancak, Darwin yine şapkadan tavşan çıkarmak üzere bakın ne demektedir “melez çiçek ana-baba türlerden birinin çiçek tozuyla başka durumlarda olduğundan biraz daha erken solar, oysa bilindiği gibi çiçeğin erken solması döllenabilirliğinin başlangıcıdır. Bu aşırı kısırlık derecesinden aşama aşama, döllenabilir melezlerden geçerek eksiksiz döl bereketine ulaşıncaya kadar her zaman daha çok tohum veren melezlere ulaşılır” (s.133) demiştir ki, külliye yanlıştır. Darwin yukarıda “ana-baba türlerden biriyle başka durumlarda olduğundan” demektedir, yani başka türlerin çiçek toz-

larıyla döllenilmeye çalışıldığında, anlamındadır. Tabii ki farklı bir türün çiçek tozu diğer farklı bir türün dişi tepesi üzerin konduğunda ondan hiç etkilenmeyecektir. Yani tür farklılığı olduğundan tozlaşma olmamış hükmünde olacaktır. Yine burada da 'aşama aşamayı' koymayı ihmal etmemiştir(!). Aslında o zamanlar genetik mekanizmaları bilinmediğinden Darwin'i mazur görmek gerekebilir, ancak her biyolojik olayı, kendi mecrasında inceleme yerine, ila da yanlış olan tezine uydurmak için harcadığı çaba yadırganmaktadır.

b) Darwin, iki saf türün melezlenmesinin çok zor olduğunu ama bir kez melezlendiler mi artık bir sürü melez dölleri ürettiklerini ifade etmektedir ki yanlıştır. Darwin, "örneğin *Verbacum* cinsinden, çok büyük bir kolaylıkla birleştikleri ve bir sürü melezler ürettikleri birçok olay vardır, ama bu melezlerin kendileri kesinlikle kısır durlar. Öte yandan ancak çok ender olarak ya da zorlukla çaprazlanan türler vardır ve bunların melezleri bir kez üredikten sonra çok üretken olurlar" (s.333) demiştir. Darwin bunun sonunu yine doğal seleksiyona bağlayacaktır ama işin doğrusunu daha önce izah etmiş, at, eşek ve buğday çavdar melezlerini örnek olarak vermiştim. Ancak Darwin'in bahsettiği bazı örnekler tür içindeki çeşitler arası döllenme olduğu için, özel bir kalıtsal kısırılık sorunu yoksa zaten bunlarda sorun olmayacaktır. Yani çoğu kez Darwin'in sorunu türlerle çeşitleri aynı kefiye koymasındandır.

c) Darwin, "Elverişsiz koşulların, ilk çaprazlarda olduğu kadar melezlerde de, döl üretkenliği üzerine etkisi, arı türlerin üretkenliğine etkisinden daha büyüktür. Ama ilk çaprazların döl üretkenlik derecesi de doğuştan gelme bir eğilim uyarınca değişebilir, çünkü bu döllenebilirlik yani döl üretkenliği aynı koşullar altında çaprazlanmış aynı türlerin bütün bireylerinde her zaman eşit değildir; kısmen deneyim için seçilen bireylerin yapısına bağlı gibi görünmektedir" (s.334) demektedir. Darwin'in elverişsiz dediği koşulların ne olduğunu bilmiyorum, yalnız, söyledikleri kendine dölenen bitkiler için doğru olabilir, yani kendine dölenen bitkilerde kısırılık olayı olmayacaktır. Yabancı dölenen bitkiler için ise şayet bunlarda kendine kısırılık varsa, kendi çiçek tozlarıyla döllenemeyeceklerdir. Ya da kısmi kısırılık varsa, döllenme de kısmi olacaktır. Dolayısı ile bir genelleme yapılamaz. Darwin'in doğuştan gelme dediği, hep inkâr ettiği, yaratılıştan gelme genetik yapıyı-

la ilgili değişimleridir, değişebilir dediği genetik varyasyonlardır. Darwin'in o zaman zaten bunu anlaması mümkün değildi.

d) Darwin, açık bir dille "Bu yakınlık (hısımlık), büyük ölçüde, ilk çaprazların ve bunlardan doğan melezlerin döl verimliliğini yönetir. Ayrı ayrı sınıflandırılmış familyalarda sınıflandırılmış türler arasında hiçbir zaman melezler elde edilmemiş olmasını, oysa öte yandan birbirine çok yakın türlerin genellikle kolayca çaprazlanabilmelerini açıkça kanıtlayan bu sistematik yakınlıktır. Bununla birlikte sistematik yakınlık/hısımlık ile çaprazlaşma kolaylığı arasındaki ilişki hiçbir biçimde katı bir ilişki değildir" (s.334) demektedir. Aslında bunu söyleyen bir insanın Darwin'in doğal seleksiyon teorisini hemen çöpe atması gerekmez mi? Gerekir neden? Eğer familyalar arasında hiçbir zaman melez elde edilemiyorsa, o zaman Darwin'in teorisine göre bir familyadan başka bir familyaya geçmek nasıl mümkün olacaktır? Bunun mümkün olmayacağını ifade eden aynı Darwin, nasıl "bu bir katı ilişki değildir" diyebilir. Kendi kendisini yalanlamaktadır. Darwin bu söylemden sonra, yine türleri ve çeşitleri birbirlerine karıştırmak sözde bazı örneklerle başvurmuştur.

e) Darwin, "Henüz hangi saptanabilir nitelik ve derece farkının iki türün çaprazlanmasını önlemeye yetebileceğine bugüne kadar hiç kimse değinmemiştir" (s.335) demiştir. Bu doğrudur, yaratılış ve genetik varyasyonlarla sınırlı olan bu yapı hakkında o zamanın bilim adamlarının özellikle genetik bilmeyenlerin zaten fikir üretmesi mümkün olamazdı. Darwin "Yıllık bitkiler, dayanıklı uzun ömürlü bitkiler, yaprakları her yıl dökülen ve yaprakları dayanıklı ağaçlar, çok farklı iklimlere uyum sağlayan ve bambaşka yerleşim yerlerinde yaşayan bitkiler sık sık birbirleriyle kolaylıkla çaprazlanabilirler" (s.335) demiştir. Eğer aynı tür içini kastediyorsa bu zaten doğrudur ama türler arası melezlemeyi kastediyorsa (sanırım burada onu kastediyor), yukarıda familyalar arasında, denemelere dayanarak, kesinlikle döl alınması mümkün değil diyen bir insanın sonradan bu lafı etmesi çelişkiden öteye bir şey olması gerekir, siz adlandırın!

f) Darwin, karşılıklı melezlerden (anne ve babanın yer değiştirmesi) söz etmiş ve bunların farklı olabileceklerini söylemiştir. Bu doğrudur Darwin'in "iki türün çaprazlaşmaya yatkınlıklarının, çoğunlukla, bu türlerin sistematik yakınlıklarından, yani üreme sis-

temi dışında organlaşmalarındaki bütün farklardan bağımsız olduğunu kanıtlar" (s.335) demiştir. Gerçektende öyledir. Bu Darwin'in doğal seleksiyon teorisine de terstir. Yine o teorinin çöpe atılmasını gerektirir. İsterseniz bunu biraz daha açıklayalım, Darwin Kölreuter'in yaptığı bir örneği esas almıştır (kendisi türlerle çeşitleri karıştırırsa da) Kölreuter, *Mirabilis jalapa'yı* anne olarak, *Mirabilis longiflora'yı* baba olarak aldığında, fertil dölleri aldığından bunun tersini yaptığında ise kesinlikle döl almadığını ifade etmiştir. Buna benzer diğer bazı örnekler de vermiştir ki bu araştırmacıların söyledikleri doğrudur. Daha önce bahsettiğim bizlerin de üzerinde araştırmalar yaptığımız Triticale de öyledir. Triticalede buğday ana çavdar baba olarak kullanılır. Bunun tersi aynı sonucu vermez. Kısırlık açısından aynı olsalar da katırla bardo da birbirinden farklıdır. Katırın gücü bordoda yoktur. Bu olayların açıklanması bugünkü bilgilerimizle daha kolaydır. Darwin'in söylediği doğal seleksiyonla ilgisi yoktur hatta bazen sade genetik olarak da açıklanamaz. Ama sade genetiğin dışında örneğin; sitoplazmik ya da, genetik x sitoplazmik, etkenlerle açıklanabilir. Zira bu olaylar Darwin'in söylediği gibi rastlantısal ya da kendiliğinden oluşmaz hep aynı matematiksel kuralları tekrar eder. Evrim ya da değişim, doğal seleksiyonla olsaydı, sadece bazı çeşitler ya da türler arasında değil, hiçbir melezlemede anne baba değişmesi farklı yapıda dölleri veremezdi.

g) Darwin, o zaman Mendel'den haberi olmadığı için ya da kendi teorisine zıt olduğundan, haberi yokmuş gibi görüldüğü için, Gartner'in bazı denemelerine atıfta bulunarak ve de doğru olarak "Bu olaylar bir melezin döllenebilirliğinin kendi ana ve babası olan arı biçimlerle olan dış benzerliklerinden ne kadar bağımsız olduğunu göstermektedir" (s.336) demiştir. Ayrıca da "Birinci çaprazların ve melezlerin döl verimliliğini belirleyen yukarıdaki kurallara göre, görüyoruz ki, birbirinden apayrı oldukları düşünülen biçimler çaprazlandığı zaman bunların döl üretkenliği sıfırdan başlayarak kusursuz bir üretkenliğe kadar varan bütün aşamaları göstermektedir, bu döllenebilirlik dış koşulların elverişli ya da elverişsiz olmasından kolayca etkilenmesinin dışında doğuştan gelme eğilimler gereğince de değişkendir" (s.336-337) diyerek devam etmiştir. Darwin yine şapkasından tavşan çıkarmadan önce değişkenliklerden bahsetmektedir. Değişkenlik varsa doğal seleksiyonda vardır diyecektir. Biz yine de söyleyeceklerine değil, söyledikle-

rine bakalım. Darwin'in bahsettiği kuralların tamamı doğal seleksiyonla hiç ilgili olmayan, yaratılıştan gelen, genetik ve sitogenetik kurallar ve bunların birbirleriyle, ayrıca içinde bulundukları çevre şartlarıyla da, ya hiç, ya az ya da çok etkileşim halinde bulunmalarıyla oluşur. Burada Darwin'in 'doğuştan gelme eğilimler' dediği de yaratılıştan gelen kalıtsal karakterlerdir.

h) Darwin, aklının ermediği bu karmaşık ve değişken yapının nasıl olduğu konusunda, türlerin birbirine karışmasını önlemek için mi, bu kısırlık tipleri oluyor, gibi sorular sorarak bunların çok garip bir düzenleme olduğunu ileri sürüyor. Darwin "Diğer taraftan sözü edilen olgular ve kurallar, açıkça ilk çaprazların kısırlılığı kadar melezlerinki de arızı ya da başlıca üretim sistemlerini etkileyen bilmediğimiz farklara bağlı bir sonuç olduğuna işaret etmektedir" (s.338) demektedir. Bilmediği farklara bağlı sonuç, yaratıcının yarattığı farklılıklardır, ancak Darwin hemen yine konuyu sapırtmaya çalışacaktır. Nitekim Darwin "Bir türün erkek eşeysel ögesi çoğu kez öteki türün dişi eşeysel ögesi üzerindeki etkisini özgürce uygulayacak yetidedir, ama bunun tersi bir etki oluşmaz. Örneğin, kısırlık başka ayrılıkların sonucudur, türlerin doğuştan özellikle donatılmış oldukları bir nitelik değildir dediğim zaman ne demek istediğimin daha iyi anlaşılmasını sağlayacaktır" (s.338) demektedir. Darwin, sanıyorum, eski çağlardan beri inanılan, erkeğin yavru üzerinde çok daha belirgin etkisi olduğuna inancını sergilemektedir. Ki bu zaten yanlıştır. Hatta çoğu kez bunun tam tersi olur, zira annedeki stoplazmik karakterler yavrudan yavruya direkt geçer ama erkeğin böyle bir özelliği yoktur. Erkek sadece genetik karakterlerin geçmesini sağlar ki, bu zaten dişi için de böyledir. Darwin'in söylediğinin yine tam tersine, kısırlık olayı fiziki bir olumsuz yapıdan kaynaklanmıyorsa, esas olarak tam da doğuştan gelen niteliklere bağımlıdır. Darwin daha önceleri bazı cümlelerinde bunu teyit de etmişti. Ayrıca, bunun yüzlerce binlerce kanıtı vardır. Darwin, yukarıdaki cümlesine devam ederek "Bazı bitkilerin başka bitkiler üzerine aşılabilme yatkınlığına sahip olmalarının onların doğal durumdaki esenlikleri bakımından hiçbir önemi yoktur; hiç kimse, sanıyorum ki, bu yetinin onlara özel bir nitelik olarak bağışlandığını varsaymayacak, herkes bunun iki bitkinin büyüme yasalarındaki bazı ayrılıkların bir sonucu olarak çıktığını kabul edecektir" (s.338) demiştir. Böyle bir şeyi aklı olan insanlar neden kabul etsin? Ne olduğu bilinmeyen ve hiçbir dayanağı da

olmayan, Darwin'in büyüme yasası dediği uydurma bir şeye nasıl inanılır? Yağmur yağacak, seller akacak, Arap kızı camdan bakacak, bir bitki diğer bitkiye karşı kısır oluverecek, buna kargalar bile güler. Bu kısırılık denen şey, fiziksel olmadığı hallerde bazen tek bir gen bazen çok gen bazen de stoplazmik olaylarla ortaya çıkar. Yani yağmuru, rüzgârı, karı, doluyu ne kadar değiştirirseniz değiştirin bunlar orada mevcuttur.

i) Darwin, yanlış bilgi sahibi olması ya da hiç bilgi sahibi olmaması nedeniyle yaptığı bazı açıklamalardan sonra aşılama konusuna değinmiştir. Darwin ayrı familyalardaki bitkilerin birbirleriyle aşılmasının mümkün olmadığı halde bazı çeşitlerin ve yakın türlerin birbirleriyle aşılmasının mümkün olduğunu söylemiştir ki, zaten bu bilinen bir şeydir. Darwin bu olayın da sistematikte kesin alakası olmadığına işaret etmiştir. Bu da genel anlamda doğrudur. Ancak bunun varyasyonları, bu bitkilerdeki genetik ya da stoplazmik yapının birbirleriyle ilişkisiyle açıklanabilir. Örneğin; Ayva üzerine armut aşılabilirdiği halde armut üzerine ayva aşıl原因amaz. Bunun nedeni, sitoplazmik uyuma ya da uyumsuzluktur. Bu aşılamalardan bazıları ekonomiktir, diğerleri ekonomik olmaz ve pratikte mümkün olmasına rağmen kullanılmaz. Her hâlükârda, bunun da doğal seleksiyonla alakası yoktur. Sistematik yakınlık da, özellikle Darwin zamanında genetik faktörler düşünülmeden suni olarak yapıldığı için, Darwin'in dediği gibi bu olayların sistematik yakınlıkla kesin olarak ilişkisi vardır diyemeyiz, hiç yoktur da demek mümkün değildir, zira benzer bitkiler sistematikte yan yana konmuş olabilir. Ya da birbirlerine aşıl原因abilmek de taksonomistlerce bir benzerlik karakteri olarak yorumlanabilir.

j) Darwin, aşılama ile meydana gelen döleklik ve kısırılık ile çeşitler ya da türler arasındaki döleklik ve kısırlığın birbirinden farklı şeyler olmasına rağmen aralarında kısırılık yönünden bir paralellik olduğunu ifade ediyor. "Şimdi, nasıl ki, ağaçların kolayca birbirleriyle aşıl原因abilmelerini düzenleyen karmaşık ve tuhaf yasaları onların bitkisel örgenlenişlerinin bilinmeyen farklılıklarının bir sonucu olarak görmek durumundaysak, aynı biçimde, sanıyorum ki, ilk çaprazlaşmaların kolaylıkla gerçekleştirilebilmesini belirleyen daha da karmaşık yasalar da onların üretim organlarındaki bilmediğimiz farkların bir sonucudur" (s.339-340) demektedir. Darwin'in bunu söyledikten sonra, o zaman bilinmeyen ancak bir-

çoğu şimdi bilinen kalıtım yasalarını ıskalayarak, hâlâ nasıl doğal seleksiyon diyebildiğine insan gerçekten şaşıyor. Darwin “Bizzat olgular, başka başka türlerin aşılmasındaki ya da çaprazlanmasındaki küçük ya da büyük güçlüğü, (bu güçlük aşılama olaylarında türlerin esenliği için önemsiz olduğu kadar çaprazlaşma olaylarında özel biçimlerin sürekliliği ve sağlamlığı bakımından önemli olsa da) evet bu güçlüğü bir özellik mi yoksa özel bir tanrı vergisi mi olduğunu göstermez” (s.340) demiştir. Evet gösterir, özellik de olsa, tanrı vergisi de olsa, sonuçta doğal seleksiyonla hiçbir ilgisi olmadığını ve yaratıcı tarafından şu veya bu nedenle, ama verilmiş bir yetenek ya da yeteneksizlik olduğunu açıkça gösterir. Tabii her iki durumda da bu bahsedilen yetenek ya da yeteneksizlik, kurallara bağlanmıştır. Bu kurallar da yaratıcının müsaade ettiği varyasyonlar içerisinde, canlının kalıtsallık yapısı ile ilgili ve sınırlıdır. Bilinmeyen farklılıkları, bilimsel olarak niteleyecek ama bu yaratıcının kurallarıdır denildiği zaman, bu bilimsel olmayacaktır. Bu yanlıştır. Zira en azından bilinmeyen farklılıklar kadar bilimseldir. Zira Darwin’in de inkâr edemeyeceği milyonlarca kanıt ortalıktadır.

İLK ÇAPRAZLARIN VE MELEZLERİN KISIRLIĞININ KÖKENİ VE NEDENLERİ

İnsan yukarıdaki başlığı görünce, Darwin’in gerçekten kısırlığın kökeni ve nedenlerini açıklayabileceğini sanıyor. Yine de biz kendimizi peşin fikirlerden arındıralım ve Darwin’in ne söylediğine bakalım.

a) Darwin, kendisinin de bu kısırlığın önceden doğal seleksiyonun etkisiyle olduğunu sandığını ancak daha sonra böyle olmadığını söyler. Ancak bu arada yine yanlışlarına devam eder. Önceki düşüncesini, “Çeşitlerin ya da yeni doğmakta olan türlerin başkalarıyla karışmaması besbelli ki kendi yararınadır” (s.340) gibi, başlangıçta yanlış olan düşünceye dayandığını ifade etmiştir. Aslında doğrudur, Darwin zaten bütün teorisini de bu düşünce üzerine kurmuştur. Ancak bu düşüncesinin burada da geçerli olduğunu, yani doğrusunu söylese, teorisi kendi deyimiyle yerle bir olur. Neden? Çünkü türlerin karışması ya da yabancı döllenmeleri, canlıların yararınadır dese (önceki dediği gibi) hemen şu soru gelecek, öyleyse neden bütün türler birbiriyle döllenip karışmazlar?

Drawin de bunu bildiği için önceleri doğal seleksiyonun etkisiyle olduğunu varsaydığı kısırılık olayını, teorisi çöpe gitmesin diye, bir kıvraklık ve yakıştırmayla, hatta uyutmayla, mademki bu yararlı değil öyleyse doğal seleksiyonun işi olamaz diyerek olayı açıkladığını hatta ispatladığını vurgulamıştır. Hâlbuki yine kendisi defalarca, yabancı döllemenin ne kadar yararlı olduğundan ve bunun erdemlerinden bahsetmiştir. Erkek kısırılığı demek, örneğin; melez mısırlarda olduğu gibi, o mısırın yabancı döllemesi demektir ve bu da Darwin'in daha önce söylediklerine uygun ancak şimdiki söylediğine ters bir durumdur. Çeşitlerin birbirleriyle melezlenmesi çok daha verimli çeşitler ortaya koyabilir. Türler için çok nadir durumların dışında zaten bu söz konusu değildir, Darwin de bunu pek ala bilmektedir.

b) Darwin, "ilkönce, ayrı ayrı bölgelerde yaşayan türlerin çaprazlandıklarında kısır kaldıkları görülür. Oysa ayrı ayrı türlerin böyle karşılıklı kısır hâle gelmelerinde kuşku yok ki hiçbir yarar olmaz dolayısıyla doğal seleksiyon bu sonuca yol açmakta hiçbir rol oynamamıştır" (s.340) demektedir. Önce şu yanlışı düzeltelim, türler arası melezlemelerde ayrı ayrı bölgelerdekilerle aynı bölgedekiler arasında melezlemelerde hiçbir fark olmaz. Farklılık sadece genetik yapıdan gelir. İkincisi, karşılıklı tam ya da yarı kısır olmaları, yine genetik yapılarının sonucudur. Bunun da yararlı mı yoksa yararsız mı olduğuna Darwin karar veremez. Bu kısırılıklar, arı döllerin elde edilmesi, popülasyonların saf kalması ve bazı durumlarda, saf çeşitler arasındaki kısırılıktan yararlanılarak, yapılacak döllemelerle melez azmanlığı elde edilmesine katkıda bulunur. Dolayısı ile hangi yarardan bahsettiğini bile anlamadan ya da bilmeden, ben bunu yararlı görmediysem o zaman böyle bir şey doğal seleksiyonun işi olamaz demek yanlıştır. Yararlı da zararlı da olsa doğal seleksiyonun işi olmaz.

c) Darwin, "karşılıklı çaprazlaşmalarda, bir canlı biçiminin erkek ögesinin ikinci bir biçim üzerinde tamamıyla döl verme yeteneğinden yoksun olduğunu ve bu ikinci varlık biçiminin gene erkek ögesinin de bu aynı birinci biçimi dölleme yeteneğini koruduğunu düşünmek doğal seleksiyon kuramına da en azından varlıkların tek tek yaratılması kuramına karşı olduğu kadar karşıdır. Üretim sisteminin bu özel durumu, gerçekten de iki türden ne birine ne ötekine hiçbir biçimde yararlı olmaz" (s.340-341) demiştir.

Şimdi bunu analiz edelim. Bu gerçekten doğal seleksiyon kuramının bir kez daha çöpe atılmasını gerektirir. Çünkü bu kurama göre A, B'yi döllüyorsa, B'de A'yı döllemesi gereklidir. Bu dölleme Darwin'e göre onların yararına ise mutlaka gerçekleşmesi lazımdır. Yararlı değilse de tek taraflı olmaz. Darwin'de aynen bunu söylemektedir. Şimdi yaratılış kuramına bakalım. Yaratılıştta, canlıların genotipik yapıları belirli varyasyonlara açık olarak yaratılmışlardır. Darwin'in sandığı gibi değişmez bir halde değildir. Bu değişim, ya var olan genetik yapıdaki varyasyonlarla olur ya da sonradan çok nadir de olsa meydana gelebilecek mutasyonlarla olabilir. Dolayısı ile yaratılış kuramı ile tek taraflı kısırılık olayı hiç çelişmez, zaten bu kalıtsal olarak canlıda mevcuttur, buna Darwin dahi itiraz edemiyor. Darwin burada, madem ki, bu doğal seleksiyonun işi değildir, o zaman geriye sadece yaratıcının işidir, demek mecburiyeti hasıl olduğundan, benim teorim çöpe giderken yaratılış teorisini de nasıl ekarte eder çöpe götürürüm telaşı içindedir. Bunu için de yine bir cinlik yaptığını düşünüyor. Ama gerçek olaylar, Darwin saptırmaya çalışsa da, kesinlikle yaratıcıyı gösteriyor.

d) Son derece saçma olsa da biz buraya koyalım, Darwin, "Kabul etmek gerekir ki, başlangıç durumundaki bir tür için, ana-baba türü ile ya da başka bir çeşit ile çaprazlandığında biraz daha az üretken olması daha iyidir, çünkü böylelikle oluşma yolundaki yeni tür ile kanlarını karıştırabilecek daha az kırma ve bozulmuş döller üretecektir" (s.341) demektedir. Acaba Darwin hayatında kendi kuramına göre başlangıç olan bir tür görmüş müdür? Bu tabii ki mümkün değildir. Şimdi dölleliğin azalmasına gelelim; buna Darwin mi yoksa doğal seleksiyon dediği şey mi karar vermiştir? Doğal seleksiyonun bu kadar kıvırtma akli olmayacağına göre, Darwin onun yerine karar vermiştir. Darwin türlerle çeşitleri birbirinden ayırmadığından, şimdi şu söylenemez mi? Bazı melezler anne babalarından çok daha fazla döllektir, dolayısı ile döllelik bunların yararına olduğu için doğal seleksiyon burada gücünü göstermiştir. Daha evvel Darwin de yararlı olanların Doğal seleksiyonun işi olduğunu söylemiyor muydu? Siz illaki bir yere uydurmak isterseniz, tabii böyle saçmalıklar da yapar, olayları ters yüz edebilirsiniz.

e) Darwin, doğal seleksiyonu, bu kısırılık olaylarını ve geçireceği safhaları düşündüğünü ifade ederek, sonunda "İyice düşünüp

taşındıktan sonra bana öyle geliyor ki, doğal seleksiyon bu sonucu doğurmuş olamaz" (s.341) demektedir. Bunu da giderek kalıcı bir kısırlığa ulaşmanın canlıya bir şey kazandırmayacağını ifade ederek, doğal seleksiyonun da doğasına aykırı olduğunu ifade ederek, önce söylediğinin tersi de olsa, bu karara varmıştır. İlave olarak da, eşeysiz üreyen böcek topluluklarında değişimlere inanılması için nedenleri olduğunu (bize göre tamamen uydurma) ama bireysel durumdaki canlılar için böyle hiçbir nedenin olmadığını ifade etmektedir. Sonuç olarak da "Demek ki bu konuyu ayrıntılı bir biçimde tartışmak boşuna bir çaba olacaktır. Gerçektende bitkilerde çaprazlanmış türlerin kısırlığının doğal seleksiyondan bağımsız bir ilkeye bağlı olduğunu gösteren inandırıcı kanıtlar buluyoruz" (s.342) demektedir ki doğrudur. Darwin burada "bu kanıtlara göre benim doğal seleksiyon teorimin hiçbir doğruluğu olamaz" deyip havlu atması gerekmez mi?

f) Darwin, yine güzel bir laf etmiş ve demiştir ki "Dolayısıyla doğal seleksiyon yalnızca tomurcuk üzerinde meydana gelen bir etkiyle kendini gösteren bu mutlak kısırlığa yol açmış olamaz. Kısırlığın değişik derecelerini yönlendiren yasalar hayvanlar âleminde olsun bitkiler âleminde olsun o kadar tek biçimlidir ki, kısırlığın nedeni ne olursa olsun bu nedenin bütün örneklerde, bütün olaylarda hemen hemen aynı olduğu sonucuna varabiliriz" (s.342) demiştir. Mademki bu kısırlık olayı doğal seleksiyonla açıklanamaz, Darwin'in söylediğini hemen tamamlayalım, "işte sadece bu kısırlık olayı bile, bütün canlıların, tek dahi bir yaratıcı tarafından sistematik bir biçimde yaratıldığının ve düzenin de kurulduğunun kanıtıdır". Zaman zaman değindiğimiz ve değineceğimiz gibi, kısırlığın gerçekten de doğal seleksiyonla alakası olmayan, fiziksel ya da kalıtsal çok çeşitli nedenleri vardır. Bunlar kısırlık yaratmak açısından tek biçimli olabilirler, ancak türler ve çeşitler, fizyolojik ve kalıtsal olarak çok farklı mekanizmalara sahiptirler.

g) Darwin, kısırlıkla ilgili bilinen çeşitli biyolojik olaylardan bahsederek "Nasıl bazı ağaçların başka bazı ağaçlar üzerinde aşı tutmamasının nedenini bilemiyorsak bu olayları açıklama şansımız da daha büyük değildir" (s.342-343) demiştir. O zaman bilinmeyen olayların tamamı değilse de birçoğu bugün özellikle yapılan genetik çalışmalarıyla aydınlanmıştır ve aydınlanmaya da devam edecektir. Ancak sonuç her hâlükârda yaratıcıya çıkmaktadır.

h) Darwin, "döllenmemiş olan ipekböceği yumurtalarının embriyoları, ayrı ayrı iki tür arasındaki bir çaprazlaşmanın sonucu olan embriyolar gibi, evrimlerinin birinci evresini geçtikten sonra ölürler" (s.343) demiştir. İpekböceklerinde haploid kromozom sayısı 28'dir. Bunlarda, insanlar ve birçok canlının tersi, erkekler XX dişiler ise XY kromozomludur. Döllenmemiş yumurtadan zigot meydana gelmez, zigot olmayınca embriyoda olmaz. Ancak döllenmemiş yumurtalardan, çok seyrek de olsa, bazı canlılarda, Darwin'in bahsettiği gibi 'n' kromozomlu yani haploid canlılar meydana gelebilir (erkek bal arısı gibi). Darwin burada neden bu kısır ipekböceği yavruları çok çelimsiz oluyor ve neticede ölüyor ama katır iki ebeveynden de daha güçlü oluyor? Sorusunu sormuştur. Kendine göre bunu açıklamaya kalkmıştır ve " Atalarının her ikisinin de doğup yaşadığı bir ülkede doğup yaşadıkları zaman genellikle elverişli koşullarda bulunuyorlar. Ama melez anasının nitelik ve yapılışının ancak yarısını alır, onun için ana memesindeyken ya da yumurta içinde ya da tohum içinde kalırsa o zaman bir noktaya kadar kendisi için tamamıyla elverişli olmayan koşullar içinde bulunur ve bu koşullar gelişmesinin ilk günlerinde onun ölümüne neden olabilir ve bu çok genç varlıkların elverişsiz en küçük koşullara karşı son derece duyarlı olmaları ölçüsünde etkili olur" (s.343-344) demiştir. Doğan ya da yumurtadan çıkan yavru, kendisinin atalarının yaşadığı şartlarda doğup doğmadığını bilmez. Önemli olan yavrunun yaşaması için içinde olduğu şartların müsait olup olmamasıdır, içinde bulunduğu yer dışındaki coğrafi mekânların önemi yoktur. Kaldı ki, Darwin burada olayları getirip çevre şartlarına dayamıştır. Bu kendi savunduğu kuramın bir gereği olabilir ama bilimsel olarak konuyla hiçbir alakası yoktur. Olay tamamen, haploid ya da diploid olma durumuyla (tabiattaki az sayıda haploid canlılar genellikle cılız olmaktadır) ya da ana babadaki kalıtsal faktörlerle ilgilidir. Doğumdan sonraki şartlar, kalıtsal olmayan faktörler olarak ayrıca değerlendirilmelidir. Nitekim Darwin de her ne kadar çevre şartlarını kuramı gereği ileri sürüyorsa da sonuçta "Ama gene de bu erken ölümlerin nedenini, daha sonra maruz kalabileceği koşullar yerine, döllenmenin ilk eyleminin, embriyonun normal ve eksiksiz gelişmesine zarar veren herhangi bir kusurda aramak daha akla yakındır" (s.344) demektedir. Burada kusurlu olan hiçbir şey yoktur, sadece yaratıcının

koyduğu genetik kurallar işlemektedir. Olay, haploid ya da diploid olma olayıdır.

i) Darwin, hayvan ve bitkilerde, doğal koşulların dışına çıkıldığında üreme organlarının zarar gördüğünü iddia etmektedir. Bununla evcilleştirmeyi önlediğini savunmaktadır. Doğal koşulların dışına çıkılması ne demek? Bunun izah edilmesi gereklidir. Eğer canlı zarar göreceği bir ortama alınırsa, zarar görme sadece üretim organları için olmaz, başka organları için de söz konusu olabilir. Yani sadece üretim organları zarar görür, hatta Darwin'in dediği gibi en çok da erkek organlar zarar görür diye bir genelleme yapmak doğru olmaz. Bunu söyleyebilmek için her canlı türü için ayrı ayrı denemeler yapmak gerekir. Önce kıstaslar geliştirilir sonra da denemeler yapılabilir. Darwin'in söylediği, doğal koşulların dışına çıkılmasının evcilleşmeyle ne alakası olduğunu ve niye evcilleşmeyi önlediğini anlamak da güçtür. Belki de doğal şartlardan çıkıp örneğin; ev şartlarında hayvan ve bitkileri kontrollü bir şekilde barındırmak, tam tersi, daha verimli de olabilir.

j) Darwin, çevre şartlarından dolayı meydana gelen kısırlık ile melez döllerdeki kısırlık arasında sayısız benzerlikler olduğunu iddia etmektedir. "Her iki durumda da kısırlık genel sağlıkla ilgili değildir, tersine genel sağlık çok iyi durumdadır ve çoğu kez de aşırı büyüme ve taşkınlıkla kendini ortaya koyar. İki durumda da kısırlığın derecesi değişir, iki durumda da, her ne kadar ara sıra dişi öge erkek ögeden daha derinlemesine zarar görürse de en çabuk etkilenen erkek ögedir. Her iki durumda da kısırlık eğilimi belirli bir noktaya kadar sistematik yakınlık (hısımlık) ile ilişkilidir. Hayvanlar da bitkiler de aynı yapay koşullara konduklarında bütün gruplarıyla üreme gücünü yitirirler, tıpkı gene türlerin bütün grup halinde kısır melezler vermeye eğilim göstermeleri gibi" (s.344) demiştir. Bilindiği üzere çevre şartlarından doğan kısırlıkla genetik kısırlık arasında içerik bakımından bir benzerlik olamaz. Kısırlığın dereceleri birincisinde çevre şartlarının uygunsuzluğu ile ikincisinde de genetik yapıyla değişir. Yukarıda da belirttiğim gibi, erkek ya da dişi ögelerin daha çok zarar görmeleri genellemesi yanlıştır. Çevre şartlarından oluşacak zararlar canlının tipine göre değişebilir, ama genetik yapı değişemez. Ne çevre şartlarından oluşacak kısırlıklar, ne de genetik kısırlıklar, direkt sistematik ile ilgili değildir. Sistematik yapana göre değişebilecek suni bir sınıflandırmadır. Çevre şartlarına göre değil, Darwin zamanında, hatta

öncesinde ve sonrasında morfolojik ve fizyolojik benzerliklere göre yapılmıştır. Bilimin ilerlemesi ile sistematik genel fikri aynı kalmış ancak sistematik kurallara, DNA'lar dahi ilave edilerek bazı yeni sınıflamalar eklenmiştir. Yapılan sistematikte birbirine benzer olan canlılar genetik yapı olarak da yakın olabileceklerinden, genetik olarak yakınlık uzaklık derecelerine göre, kısırılık derecelerinde rol oynayabilirler. Yakın zamana kadar bazı canlılar genetik benzerlikten dolayı aynı sistematik gruplar arasında değil, morfolojik ve fizyolojik benzerliklerden dolayı aynı gruba konmuşlardır. Hayvan ve bitkilerin yapay koşullar altında üreme güçlerini yitirecekleri de doğru değildir. Yapay koşullardan ne kastedildiğine bağlıdır. Yapay koşullar, tam tersi, üreme gücünü artırabilir de.

k) Darwin, yukarıdaki söylediklerinin bazı durumlarda tersinin de varit olduğundan bahsetmektedir. Koşullarda değişiklik olmasına rağmen döleklik azalmamaktadır demektedir ki, bu doğrudur. Darwin "Hiçbir zaman denemeden önce bir hayvanın tutsaklık durumunda üreyip üreyemeyeceği ya da yabancı bir bitkinin tarımsal üretime verildiğinde tohum verip vermeyeceği söylemez; gene bunun gibi bir cinsten iki türün azçok kısır olan melezler üretip üretmeyecekleri denemeden önce bilinemez" (s.344-345) demiştir ki, genelde doğrudur, burada yanlış olan tutsaklık durumunda bunun geçerli olduğunu söylemesidir. Hâlbuki evcil de olsa yabani de olsa, aynı kurallar geçerlidir. Darwin "Son olarak, birçok kuşak boyu yeni varlık koşullarının etkisi altında tutulan örgelenmiş varlıklar değişmeye olağanüstü yatkınlık gösterirler; bu olay da kısmen, bunların üretim sistemlerinin herhangi bir biçimde etkilendiğini gösterir gibidir, her ne kadar kısırılığa yol açan durumdakilerden daha az bir etkilenme olsa da. Gene, bütün gözlemcilerin fark ettikleri gibi, birbirini izleyen kuşaklar boyu döllerini değişime çok yatkın olan melezler de böyledir" (s.345) demiştir. Yeni varlık koşullarında (mutasyonları hariç tutarsak) canlıların morfolojileri kalıtsal olmayan değişikliklere uğrayabilir ama bu gelecek kuşaklara geçmez. Darwin'in söylediği yavaş yavaş ve birikimle değişiklikler de olmaz. Dolayısı ile bu değişikliklerin üretim sistemlerini az ya da çok, kalıtsallık yaratacak şekilde etkilediği düşünülemez. Gözlemcilerin fark etmiş olabilecekleri, sadece çeşitli melezlerin açılımları olabilir. Bunun evrim anlamında değişmeyele alakası yoktur.

1) Darwin, önceki söylediklerine vurgu yapmak için, örgelenmiş varlıkların, yeni yapay koşullar altında, melezlenme-
lerinin üretim sistemini etkilediği iddiasında bulunmuştur. Fiziksel
şartlar değişince, üretim sisteminin sadece fiziksel kısmı etkilenebi-
lir ama geneli etkilenir denilemez. Özellikle kalıtsal kısmı etkilen-
mez. Darwin, hem çevre değişikliğinin hem de melezlemenin canlı
bünyesinde bir karışıklığa neden olacağını ve bunun da kısırlığı ar-
tırabileceğini iddia etmiştir. Aslında yaratıcı canlıları hiçbir şekilde
böyle karışıklara uğramayacakları şekilde organize etmiştir ve
Darwin'in dediği karışıklık olmaz ancak, kısırlığın da kuralları
vardır, bu da genetik yapının içerisinde. Darwin bir alçak gö-
nüüllülük gösterip "Bununla birlikte kabul etmek gerekir ki, ne bu
kuram ne de başka biri, melezlerin kısırlığına ilişkin, örneğin karşı-
lıklı çaprazlaşmaların sonucu melezlerin eşit olmayan kısırlıkları
gibi ya da rastlansal ve olağan dışı olarak ana babalarından birine
ya da ötekine çok benzeyen melezlerin en kısır olmaları gibi bazı
olayları açıklayamıyor. Ayrıca yukarıdaki açıklamaların derinle-
mesine sorunun hakkından geldiğini ileri sürmüyorum; gerçekten
yapay koşullar içine yerleştirilen bir organizmanın neden kısır ol-
duğunu açıklayamıyoruz. Benim bütün ortaya koymaya çalıştığım,
bazı bakımlardan benzeş olan iki örnekte de kısırlığın birinde de
ötekinde de var oluş koşullarındaki bozukluğun, iki organizmanın
bir tek organizma olarak birbirine karışmasının yol açtığı bir kar-
maşanın ortak sonucu olduğudur" (s.345-346) diyor. Önceden de
söylediğim gibi ortada hiçbir karmaşa yoktur, sadece yaratıcının
koyduğu sınırlar ve kuralları vardır. Yapay koşullara konan orga-
nizmaların mutlaka kısır olacakları diye de bir kural yoktur.
Darwin'in bu olayların açıklanamadığını ifade etmesi o zaman için
normaldir, bunu doğal seleksiyona da bağlayamamıştır. Farklı ge-
netik mekanizmalar ve çeşitli etkileşimler, gün geçtikçe, daha fazla
olmak üzere, bilim adamları tarafından, deneyleri ile keşfedilip
açıklanmaktadır.

m) Darwin, var oluş koşullarındaki küçük değişikliklerin can-
lılar için faydalı olduğuna eskiden beri inanıldığını söylemiştir. Bi-
raz değişik şartlardaki fertlerin melezlemesinin daha sağlam ve
dölek olacağını söylemektedir. "Çok yakın akraba olan bireyler
arasında birçok kuşak boyu sürmüş bir çiftleşme, özellikle de aynı
var oluş koşullarında tutuldukları zaman hemen hemen her zaman
döllerin zayıflamasına ve kısırlaşmasına yol açar" (s.346) demek-
te-

dir. Bu olay yabancı döllenmiş canlılar için doğrudur. İnsanlar için bile, akraba evliliği bazı zararlı genlerde homozigotluğu arttıracığından daha zayıf ve arızalı yavruların ortaya çıkmasını neden olabilir. Ancak Darwin'in söylediği, kendine dökük bitkiler için söz konusu olamaz. Hatta bunlarda homozigotlaşmanın çokluğu bireyleri daha sağlam ve güvenilir yapabilir.

n) Darwin, yabancı örgelenmiş varlıkların, uzun yıllar yaşadığı koşulları değişikliğe uğradığı zaman kısır olma eğilimi gösterdiklerini iddia etmektedir. Ancak benim bildiğim kadarıyla, bu yorum bilimsel bir çalışmanın sonucu değil, sadece bir tahmindir ki, bence tam doğru değildir. Yerini değiştiren bazı canlılarda adaptasyon zorluğundan dolayı başlangıçta böyle bir durum yaşanabilir, ancak bu kalıcı olmaz ya da döllerine geçmez. Darwin "Ben bu çiftte koşutluğun ne rastlantıya bağlı arızı bir şey ne de yanılısama olduğu kanısındayım. Fillerin ve bir sürü öteki hayvanların kendi anayurtlarında yakalanıp tutsak edildiklerinde neden üreyemediklerini açıklayabilen kimse, melezlerde o kadar sıradan olan kısırılığın ilk nedenini de açıklayabilecektir" (s.347) demektedir. Darwin'in bahsettiği iki farklı olaydır ve bunların birinin ötekisi ile ilişkisi Darwin'in söylediği anlamda yoktur. Canlılardaki genel eğilim, ölmeden önce nesillerini bırakmak olmasına rağmen, özellikle bazı hayvanlarda, yer değiştirmenin canlı üzerinde yaptığı moral bozukluğu, endişe, öleceği ya da öldürüleceği korkusu, yaşam sevincini kaybetmesi, geleceğini garanti görmediğinden, içgüdüsel olarak belli bir süre, çiftleşme ve yavru yapma isteksizliği olayıdır. Yani tamamen dış şartlara bağımlıdır. Diğerleri ise genetik olan hadiselerdir ki, bu genetik olayların birçoğu da bilim adamları tarafından açıklanmaktadır. Darwin burada durmamış ve bu durumu açıklayabilenlerin, aynı zamanda, iki tür arasındaki melezlerin neden steril olduklarını, hâlbuki evcil ırklardan çoğunun değişik koşullarda olsalar bile nasıl doğurganlıklarını muhafaza ettiklerini açıklayabileceğini ifade etmiştir. Bunlar zaten açıklanmaktadır. Darwin "Bu iki koşut olgular dizisi, temelde yaşam ilkesiyle ilişkili olarak bilinmeyen bir bağla birbirlerine bağlı görünmektedirler. Mr. Herbert'e göre bu ilke, yaşamın, değişik güçlerin durmak bilmez bir etki ve tepkisiyle sınırlı olduğu ilkesidir ya da yaşam bu ilkeye bağımlıdır; bu güçler, doğada her zaman olduğu gibi, her yerde birbirleriyle dengelenmeye eğilimlidirler, ama bu denge eğilimi herhangi bir nedenle hafifçe sarsılırsa yaşamsal güçler enerji

kazanırlar” (s.347) demiştir. Darwin’in bahsettiği iki farklı koşut dizisi birbirine bağımlı değildir ancak birbirleri üzerine etkileşim yapabilirler, bu bilinmeyen değil bilinen bir ilişkidir. Mr. Herbert’in dediği, yaratıcı tarafından büyük bir hassasiyetle kurulan ve sınırlı olan dengelerdir. Bu dengelerin bir nedenle sarsılması, yaşamsal güçlere sadece enerji kazandırmaz, tam tersi onları yok edebilir de. İşte burada, insani akılla kavrayamadığımız, ancak var olduğundan hiç şüphe duyulmayan, yaratıcı gücün kurduğu sınırlanmış dengeler ve yine kendi tasarrufunda olan bu dengelerin, yavaş ya da hızlı değiştirilmesi belirginleşiyor.

KARŞILIKLI İKİ BİÇİMLİLİK VE ÜÇ BİÇİMLİLİK DİMORFİZM-TRİMORFİZM

a) Darwin kendine göre, bitkilerdeki erkek ve dişi organların bulunuş yüksekliklerine göre onları iki ve üç biçimli diye ayırmıştır. İki biçimli dedikleri, erkek ve dişi organların, ya birinin ya da ötekinin daha yüksekte olması, üç biçimli dedikleri de, erkek organların ya da dişicik tepesinin yüksek olması, buna ilaveten aynı boyda olanlarının da olmaları olayıdır. Darwin “Ayrı ayrı takımlardan olan bitkilerin çoğu sayıca aşağı yukarı birbirlerine eşit iki biçim gösterirler ve üreme organları dışında birbirinden hiçbir biçimde farklı değildir” (s.347) demiştir. Takdir edersiniz ki, bunun doğru olması mümkün değildir, herhalde dil sürçmesidir. Sadece üreme organları için bu belki söylenebilir, ancak iki ayrı takımdaki bitkilerin sadece üreme organlarının farklı olması düşünülemez. Darwin iki biçimli olanların meydana getirdiği tohumların farklı büyüklükte olduğunu ifade eder. İki biçimlilerde, döl veriminin tam olabilmesi için bir biçimin dişi organının diğer biçimin erkek organı tarafından döllenmesinin gerektiğini ifade etmektedir. Aynı tipler arasındaki erkek ve dişilerin döllenmesinden, az ya da çok kısır melezler meydana geldiğini ifade etmektedir. Üç biçimli dediklerinde ise her fertte iki ayrı erkek organ vardır ve bunlardaki 6 birleşmenin, yani farklı biçimdeki dişi ve erkekler arasındaki melezlerin tamamının fertil olduğunu, hâlbuki bunların karşıtları da işe katılınca yani 12 farklı döllenme olunca, az ya da çok kısır fertler meydana geldiğini ifade etmiştir. Darwin bu olguyu daha ileri götürerek, birbirlerinin karşıtları olmayan organlara ait gametlerle döllenmede, aynı farklı türler arasında olduğu gibi kısır

döller verdiklerini ifade etmiştir. Bunu bir de dış koşulların uygun olup olmamasına bağlamıştır. Darwin “Bilindiği gibi, bir çiçeğin dişilik organı üzerine ayrı bir türden alınan çiçek tozu yerleştirilirse, sonra çiçeğin kendi çiçektozu aynı dişilik başı üzerine konursa, çiçeğin kendi tozunun o kadar üstün bir etkisi vardır ki, bu, aradan uzun bir süre de geçmiş olsa da yabancı çiçek tozunun etkisini yok eder. Aynı türün değişik biçimlerinin çiçektozları için de durum aynıdır. Biri uygun biri uygun olmayan iki çiçek tozu aynı dişilik başı üzerine yerleştirilirse, birincisi yani kurala uygun olanı olmaya üstün gelir.” (s.348) demiştir. Şimdi Darwin’in buraya kadar olan görüşlerini irdeleyelim. Darwin’in söylediği doğrular ve yanlışlar vardır, ama dayandığı özellikle çevre şartlarıyla ilgili nedenler yanlıştır. Darwin’in verdiği örnekler bazı bitkiler için geçerlidir. Ama diğerleri için geçerli değildir. Örneğin; buğday (kendine dölek) için geçerli olabilir ama mısır (yabancı dölek) için geçerli olmayabilir. Bu bitkilerin genetik olarak, kendine mi, yoksa yabancı mı dölek olduğuna ve varsa, kısırlık biçimlerinin fiziksel mi, yoksa genetik mi, yoksa sitoplazmik mi, yoksa bunların etkileşimleriyle mi olduğuna bağlıdır. Azlık ve çok kısırlık da yine bunların varyasyonlarına ve derecelerine bağlıdır. Ancak şayet dişi ve erkek organların farklı durumları ile kısırlık genleri aynı kromozomlar üzerindeyse, diğer bir deyimle birlikte gidiyorlarsa ki, bu bazı bitkiler için söz konusu olabilir, bu takdirde, Darwin’in nedenini bilmeden bahsettiği bir ilişkiden bahsedilebilir. Aksi takdirde bu ilişki tamamen geçersizdir, olay genetik ya da stoplazmik olarak açıklanabilir.

b) Darwin, daha önce de ifade ettiği gibi, iki tür arasındaki karşılıklı melezlerin de farklı sonuçlar doğurduğunu söylemiştir. Örneğin; birisi tamamen ya da yarı fertil iken, diğeri tamamen kısır olmaktadır. Bu Darwin’in izah edemedim dediği olaylardan biridir. Bugünkü bilgilerimizle bu olayların genetik açıklaması ve ispatları kolayca yapılabilir, tabii Darwin’in doğal seleksiyon kurallarıyla da ilgileri yoktur.

c) Darwin, tahmin edebileceğiniz gibi yukarıdaki açıklamaları, bir şekilde doğal seleksiyona ve türler arası melezlemelere dayayabilmek için zorlamış ve aynı çeşitler üzerinde tespit ettiği olayın, türler için de varit olabileceği olasılığını araştırmıştır. Bu türlerin de (mümkün olmadığı halde), yeni tür melezleri ürettirilebilmesi halinde, daha sonraki nesillerde “Bu yapıldıktan sonra, kura-

la uygun olarak döllenen ana babaların ürettiği kadar tohum üretmeleri için hiçbir görünür güçlük yoktur" (s.349) demeyi istemiş, ancak "Ama durum hiç de böyle değildir. Bunların hepsi az ya da çok kısırdır; hatta bazıları oldukça kesin bir biçimde ve oldukça çaresiz bir biçimde kısırdırlar, bunlar dört mevsim boyunca ne bir kapsül ne de bir tohum tanesi üretmişlerdir" (s.349) demiştir. Darwin, bu kez şapkadan tavşanını çıkaramamıştır. Hâlbuki çeşitler içerisindeki kısırlık olayları ile türler arası kısırlık olayları arasındaki farklar Darwin'in sandığı gibi çevre şartlarının değişiminden değil, kromozomlar üzerinde bulunan genlerin ve canlı sitoplazmasının özelliklerine bağlıdır. Türler arasındaki kısırlığın en önemli nedeni, kromozomların sayı ve niteliklerinin birbirlerinden farklı olmasıdır. O zamanlar Darwin'in bu konuları bilmemesi tabii önemli bir mazerettir. Darwin "Aynı bir kapsülden (kapçıktan) gelen tohumlardan üremiş melezlerin kısırlık derecesi doğuştan gelme değişkendir" (s.349) demiştir. Bu değişkenlik Darwin'in anlamadığı basit genetik varyasyonlarla ilgilidir. Darwin, "uygunsuz bitkilerin aynı türün sınırları içinde bazı biçimlerin uygun olmayan bir biçimde birleşmesinden üreyen melezler olduklarını, oysa sıradan melezlerin ise sözde farklı türlerin arasındaki uygun düşmeyen bir birleşmenin sonucu olduklarını kabul etmek abartma olmayacaktır" (s.350) demiştir. Bu tabii ki yanlıştır. Zira aynı tür içerisindeki melezler, kısır ya da dölek olabilirler, bu daha çok genetik yapıyla ilgilidir. Ancak farklı türler arasında, yukarıda belirtilen nedenlerden dolayı böyle bir şey söz konusu olamaz. Fakat Darwin birçok kez yaptığı ve gözlediği çalışmalarda farklı çeşitlerle farklı türleri birbirine karıştırdığı için, daha doğrusu onları (savunduğu teori gereği), aynı kategori içine yerleştirebildiği için böyle bir yargıya varmış olabilir. Darwin "Daha önce de gördük ki ilk uygunsuz birleşmelerle farklı türler arasındaki ilk çaprazlamalar arasında her bakımdan çok büyük bir benzeşme vardır" (s.350) demiştir. Bu son derece manasız bir benzetmedir. Gerçekte, tür içi ve türler arası melezlemelerde kısırlık olayları, türler ve çeşitlere göre değişmekle beraber, farklı genetik ya da stoplazmik mekanizmalarla açıklanabilmektedir.

Darwin, bir örnek vererek, iki çeşit arasındaki kısırlığa bakarak bunların, ayrı türlermiş gibi sınıflandırılacaklarını ifade etmiştir. Bu durum nadir de olsa gerçektir. Aynı tür içerisinde, daha önceleri de anlattığımız gibi, çeşitli kısırlık biçimleri görülebilir. Bu

kısırlık belirtileri her zaman bunların farklı türlerden olduğunu göstermez, bu çeşitli kalıtsal mekanizmalarla ilişkilidir.

d) Darwin, “ilk önce birinci çaprazlarda olduğu kadar melezlerde de verimliliğin azalması fizyolojik olayının türsel farklılık bakımından hiçbir kesin kanıt olmadığını göstermesi bakımından önemlidir; ikincisi, çünkü uygunsuz birleşmelerin kısırlılığıyla onların uygunsuz döllerinin kısırlığına bağlanan bilinmeyen bir bağ olduğu sonucuna varabileceğimiz için ve aynı sonucu birinci çaprazlara ve melezlere de genişletebileceğimiz için, üçüncüsü (bu bana özellikle önemli görünüyor) aynı türün dış koşullara ilişkin olarak ne yapı ne de nitelik bakımından hiçbir biçimde farklı olmayan, ama bununla birlikte bazı biçimlerde aralarında birleştiklerinde kısır kalan iki ya da üç biçimi bulunacağını gördüğümüz için önemlidir” (s.350-351) demiştir. Darwin kendi teorisi gereği, türlerle çeşitler arasında fizyolojik olarak fark olmadığını söylemesi ya da göstermesi gereklidir. Çünkü eğer kesin bir hat var derse, o takdirde bir türden diğer bir türe geçiş vardır diyemeyeceği için teorisinin çöpe gitmesi gerekir. Bunu söylememek için de türlerde ve çeşitlerde aynı mekanizmaların bulunduğu ısrar eder. Darwin’in bilinmeyen bağ dediği bugün birçoğunun mekanizması açıklığa kavuşturulmuş olan kısırılık biçimleridir. Bunların Darwin’in açıklamalarıyla ilgisi yoktur ama Darwin’in bilinmeyen dediği, yaratıcının koyduğu nedenlerdendir. Darwin’in üçüncü olarak belirttiği ve kendinin de çok önemli bulduğu şey, basit genetik mekanizmalarla ilgili olan olaylardır.

e) Darwin, yukarıda örnek verdiği, uzun-kısa boyuncuklu olan çeşitlerin ve bunların kısırlılığıyla ilgili tiplerin tam tersi durumların da görüldüğünü, yani iki uzunun ya da iki kısanın melezlenmesi sonucundaki kısırılık gibi, ifade etmiştir ki bu da doğrudur. Darwin “bununla birlikte, gerçektende böyle olduğu kuşkuludur; ama bu karışık konu üzerinde daha fazla durmayacağım” (s.351) demiştir. Burada bizce hiç kuşku yoktur, sadece tiplerin genetik yapısı söz konusudur. Konu gerçekten Darwin’in anlayamayacağı ve teorisıyla bağdaştıramayacağı kadar da karışıktır.

f) Darwin, yaptığı, bütün yukarıda ana hatlarını verdiğimiz açıklamaların sonucunda, “onların genel yapılarındaki ve bileşimlerindeki, eş yapılanmalarındaki herhangi bir farka değil yalnız ve yalnız eşeysel öğelerinin niteliğine bağlı olduğu sonucunu çıkar-

mamıza yol açmaktadır” (s.351) demiştir. Gartner’in de çaprazlanmış türlerin kısırlığının onların üretim sistemleriyle sınırlı farklardan ileri geldiği sonucuna vardığını söylemiştir. Doğrudur. Yani doğal şartlarla ilgili seleksiyonla hiçbir ilgisi olmadan, kromozomlarındaki genlere ve bu genlerin çeşitli varyasyonlarına bağımlıdır ki, bu da yaratıcı tarafından sunulan bir özelliktir.

g) Burada belki şu da açıklanabilir. Darwin’in görmüş olduğu morfolojik farklılıklar ya da benzeşmelerle fizyolojik farklılıklar ve benzeşmeler, örneğin, bitkilerde, dişi ve erkek organların uzunluğu ile kısırılık arasındaki ilişkiler gibi ki, doğru olabilir. Ancak bunlar rast gele olmuş şeyler değildir. Morfolojik ve fizyolojik kısırılık gibi karakterleri yöneten genlerin aynı ya da farklı kromozomların üzerinde bulunmasına bağlıdır. Bu karakterlerin aynı kromozomlar üzerindeki birliktedirler ya da gözükürler. Bazen morfolojik karakterlerdenmiş gibi görünen olaylar, aslında fizyolojik karakterlerin tezahürleridir, çünkü iki karakter de aynı kromozom üzerindedir, tabii bunu tersi de olabilir.

ÇAPRAZLANMIŞ ÇEŞİTLERİN VE ONLARIN DÖLLERİ KIRMALARIN DOĞURGANLIĞI EVRENSEL DEĞİLDİR

a) Darwin, genel olarak zamanındaki araştırmacıların, kısırılık konusunu türlerle çeşitler arasındaki farka yorduklarını, döllenenlerin aynı tür içerisindeki çeşitler olduklarını, döllenenemeyenlerin ise ne kadar birbirlerine benzerlerse benzesinler farklı türler olduğunu vurgulayarak, bunun genelde böyle olduğunu kabul ettiğini ama bazen bundan sapmalarda olduğunu ifade etmiştir. O zamanın doğa bilimcilerinin döllenenemeyenleri ayrı türler olarak nitelemesini eleştirmiştir. Gartner’in Mavi farekulağı bitkisiyle kırmızı farekulağı bitkisini bu yüzden iki ayrı tür olarak nitelediğini eleştirmiştir. Darwin “Ama biz böyle kısır döngü içinde dönüp durursak o zaman doğa koşullarında meydana gelmiş bütün çeşitlerin doğurganlığını kabul etmiş oluruz” (s.352) demiştir. Darwin çeşitler arasındaki kısırılık ile türler arasındaki kısırılıkları aynı kategoriye koymaktadır. Kendi zamanındaki doğa bilimcileri de benzer hatalara düşmüşlerdir. Darwin, doğal seleksiyon kuramı gereği, birbirlerine geçişin sağlanması için çeşitlerle türler arasında kısırılık yönünden fark olmadığını ya da az bir fark olduğunu anlatmaya

gayret etmiştir. Diğer doğa bilimcileri ise aynı tür içerisindeki çeşitler, eğer birbirine kısırsa onları ayrı türler olarak nitelemişlerdir. İşin aslı, türler arası kısırlığın kromozom sayı ve farklılıkları nedeniyle, mayoz bölünmede eşleşme olmadığından, çeşitler arasındaki kısırlığın ise çeşitlerin eşleşme gibi bir sorunu olmadığı halde, birbirlerine karşı, genetik ya da stoplazmik ya da ikisi beraber olmasından ileri geldiğini anlayamamalarıdır. Onların zamanında da bunların ayrıştırılamaması doğaldır.

b) Darwin, aynı evcil tür içindeki melezlenmeyen çeşitlerin, ayrı kökenden gelmiş türler olabileceğinin bazı kişiler tarafından savunulabileceğini ancak bunun yanında, birbirinden çok farklı güvercin ya da lahana çeşitleri gibi aynı tür içerisindeki tiplerin çok kolaylıkla melezlenebildiklerini ifade ederken, bir birlerine çok benzeyen türlerin de hiç birbirleriyle melezlenmediklerine dikkat çekmiştir. Darwin “En başta iki tür arasındaki dış farkların çokluğu tek başına onların çaprazlanmaları durumundaki karşılıklı kısırlıkları için güvenilir bir gösterge değildir, benzer farklar çeşitlerde de güvenilir bir gösterge sayılmaz. Türler için, kısırlığın nedenini her şeyden önce onların eşeysel yapıları arasındaki farklarda aramak gerektiği kesindir” (s.352) demiştir. Darwin eşeysel yapıları arasındaki farktan bahsetmiştir. Bu doğrudur ancak Darwin eşeysel yapılar dediğinde, genetik bilgisi olmadığından genelde fiziksel farklılıkları kastetmektedir. Bir de bilinmeyen dediği, ama bilmeden genetik karakterleri kastettiği farklılıklardan bahsetmektedir. İçerik aynı olmamakla birlikte, eşeysel yapılar arasındaki farklar dendiğinde, üreme hücreleri arasındaki farkları da içerisine alırsak, Darwin’in bilmeden yaptığı genellemeye hak verebiliriz.

c) Darwin, Palas’ın yaptığı denemelere atıfta bulunarak, evcil hayvanların ve tarım bitkilerinin, değişken koşullarda kısırlığının artmasının değil azalmasının söz konusu olduğunu ifade ettiğini söyleyerek “öyle ki, evcil türlerin ataları türler doğal durumda çaprazlaştıklarında belirli bir kısırlık göstermiş de olsalar bunlardan türeyen dölleri eninde sonunda birbirleriyle birleşmeleri durumunda tamamıyla doğurgan oluyorlar görüşünü kabul etmemiz yerinde olur” (s.353) demiştir ki, tamamen yanlıştır. Neden? Önce evcil türlerin ya da yabani türlerin ataları farklı türler değildir. Bunların atalarının yani yabanilerinin çaprazlaşmaları ile kendile-

rinin çaprazlaşmaları arasında bilimsel olarak bir fark yoktur, yani evcillik onlara dölleme kabiliyeti kazandırmamıştır. Şu anki doğurganlıklarına bakarak, eninde sonunda doğurgan olduklarını söylemek, elde hiçbir kanıt olmadan, bilinmeyenden medet uman, tamamen olsa olsa uydurmasıdır.

d) Darwin, Palas'ın uzun süren bir evcilleştirmeden sonra, kısırlığın ortadan kaldırılacağı görüşü kabul edilirse, bitkilerde de, başka türleri döllemek ya da başka türlerle döllemek yetisinin kaybolmayacağını, zaten bunu reddetmenin mümkün olmayacağını ifade etmiştir. Burada Palas'ın söylediği, doğru değildir. Çünkü evcilleştirme ile dölleme kabiliyeti arasındaki ilişki tamamen kalıtsal mekanizmalarla, genetik benzerlik ya da farklılıklarla, belirlenmektedir. Zaten Palas'ın bahsettiği melezlemeler ve yabancı döllemelerin doğurganlığı arttırması, ancak bazı durumlarda, çeşitler arasında olabilir, türler arasında değildir. Kaldı ki bunun tam tersi durumların da görülmesi kaçınılmazdır.

e) Darwin, kendi teorisi açısından sorunun "çaprazlanmış evcil çeşitlerin neden karşılıklı olarak kısır olmadıkları değil, daha çok, doğal çeşitlerde, bunlar tür katında yer almak üzere kalıcı bir biçimde yeterli değişime uğrar uğramaz, bu kısırlığın nasıl olup da genel bir durum aldığıdır" (s.353) demiştir. Bu sorunun cevabı basittir. Çünkü Darwin'in söylediği gibi bir değişimle, yeni türlerin meydana gelmesi mümkün değildir. Zaten bu olay da, hiç şüphesiz, Darwin'in teorisinin çöpe atılmasını gerektiğinin Darwin tarafından belirlenmiş kanıtıdır. Darwin teorisine göre, kısırlığın birikerek oluşması da zaten mümkün değildir. Darwin "Üretim sisteminin normal ya da anormal işlerliği konusundaki bilgisizliğimiz bu olayın tam kesin nedenini anlamamızı engelliyor" (s.353) demektedir. Gerçekten de Darwin için öyledir. Ancak şu anki bilgilerimiz, bu olayların çoğunu açıklamaktadır. Açıklanan her olay da Darwin'in yanlışlığını kanıtlamaktadır.

f) Darwin, yukarıdaki kendi tezine karşı açıklaması mümkün olmayan durumdan çıkabilmek için "Gene de" lafıyla başlayan yanlışlara düşmektedir. Darwin "Biliyoruz ki, gerçekte, yabani hayvan ve bitkiler kendi doğal koşullarından alınıp da tutsaklık durumuna düşürülürlerse genel olarak kısır oluyorlar; onların her zaman doğal koşullarda yaşamış üretim organları da olasılıkla yapay bir çaprazlaşmanın etkisine olağanüstü duyarlı oluyor" (s.354)

demıştır. Daha önce bu konuyla ilgili izahta bulunmuştum. Hayvan ve bitkilerin yer değiştirme nedenleriyle kısa bir süre bir adaptasyon sorunları olabilir ama bu sorunlar kalıcı değildir ve üretim sistemleri üzerinde kalıcı etki bırakmazlar. Dolayısı ile Darwin'in söylediği doğru değildir. Doğal koşullardaki üretim organları da yapay bir çaprazlaşmanın etkisine duyarlı olabilir ya da tam tersi olabilir. Gerek Darwin, gerekse diğer araştırmacılar bu noktalara parmak basmaktadırlar. Yani bu konularda genelleme yapılamaz. Farklı tür ya da çeşitlere göre, farklı sonuçlar alınır ve bunlar çelişkili de olabilir. Nitekim Darwin evcil çeşitlerin üretim açısından, değişik şartlara fazla duyarlı olmadığını da söylemektedir. Bunların üretim sistemi fazla zarar görmeyen çeşitler üretebileceğini iddia etmiştir ki, fizikselliğin dışında, üretim sistemlerinin zarar görmesi ya da görmemesi değil, sadece genetik yapıların uyumlu olup olmaması söz konusudur.

g) Darwin, kendisi de, bu ana kadar tür içindeki melezlerin her zaman fertil olduğu gibi bir izlenim verdiğini hatırlatarak, buna rağmen Gartner'e ve diğer birçok Darwin'e karşıt görüşlü bilim adamlarına atıfta bulunarak "onlara göre bütün öteki olaylarda, kısırılık ve doğurganlık, türsel değer farklılıklarının tek ölçütüdür" (s.354) savını kabul edemeyeceğini çünkü çeşitler arasında da hafifçe bir kısırılığın olabileceğini ifade etmiştir. Darwin'in bunu söylemesi, illa ki doğal seleksiyonu işin içine sokmak istemesinin, yani bir değişim fikrinin yaratılması çabasıdır. Bu konuyu daha önce açıkladığımız gibi, bu söylediği doğrudur ama nedenleri Darwin'in nedenlerinden farklıdır. Darwin Gartner'in bile bazı mısır çeşitlerini birbirleriyle dölleyemediği halde bunları ayrı türler olarak göstermeye cesaret edemediğini açıklamıştır. Bu doğrudur. Gartner başka bitkilerde bu kıstası kullandığı ve tür ayırımını yaptığı halde mısırdaki ve diğer bazı türlerde bunu kesin ayırım kıstasını kullanamamış, bunlarda başka bir mekanizma olduğunu kabul etmiştir.

h) Darwin, kendisine de karşı olan birkaç zamanının bilim adamlarına atıfta bulunarak, bazı çeşitler, tek taraflı ya da karşılıklı, birbirlerine karşı kısır da olsalar bu bilim adamları tarafından ayrı türler olarak sınıflandırılmamışlardır demıştır ki, bu yapılan doğrudur. Darwin, Gartner'in dokuz *Verbascum* çeşidi üzerindeki denemelere atıfta bulunarak bunların çiçek renkleri ve kısırılık de-

receleri ile tespitlerde bulunduğunu söylemiştir. Mr. Scott'ın ise Gartner'den farklı sonuçlar elde ettiğini söylemiştir. Bunların hepsi doğru olabilir. Zira aslında çiçek rengi ile kısırlık arasında doğru-dan ilişki yoktur. Bunlar farklı karakterlerdir. Ancak eğer kısırlık genleri ile renk genleri aynı kromozomlar üzerinde iseler o zaman birlikte görünmeleri olasılığı yüksektir. Bu arada Darwin Kölreuter'in bütün çalışmalarına yer vererek farklı çeşit melezlemelerinin daha dökük olduğunu ortaya çıkardığını söylemiştir. Darwin, Kölreuter'in beş çeşit üzerinde yaptığı denemelerden birinin diğerklerinden biraz az tohum verdiğini ya da kısır olduğunu söyleyerek, hemen bunun üzerine atlamış ve "Bu özel çeşidin üretim sistemi, demek ki herhangi bir biçimde ve herhangi bir derecede değişime uğramıştır" (s.356) demiştir. Yani bir değişimin olduğunu vurgulamak istemiştir. Değişim dediği de genetik varyasyonlardır. Değişim olabilir, ama neden yanlıştır ve doğal seleksiyon teorisi ile alakası yoktur.

i) Darwin, bu bölümün sonunda, kısır olan çeşitlere ayrı birer tür olarak bakılacağını söyleyerek ki, zaten bugünkü bilgilerimizle bu mümkün değildir, bir de her nasılsa evcil çeşitlerin tek düze koşullarda bulunmadığından dem vurarak, "bütün bunlar kısırlığın türlerle çeşitler arasında temel bir ayrışım oluşturmadığı sonucuna varmamıza izin veren düşüncelerdir. Türlerin çaprazlanması ile birlikte görülen ama değişmez olmayan genel kısırlık tanrı vergisi edinilmiş bir özel nitelik değil, tersine azar azar kazanılan değişimlerin ve özellikle de eşeysel öğeleri etkileyen bilinmeyen nitelikteki değişikliklerin bir sonucu olarak görülmelidir" (s.356) demiştir. Darwin yine şapkasından tavşan çıkarmayı denemiş, kendince yaratıcıyı (tanrı dediği) aşağılamaya çalışmıştır. Önce şunu belirtelim ki, çeşitler arasındaki kısırlığın ve türler arasındaki kısırlığın temel bir ayrışımı vardır. Bunları yukarıda izah etmiştik. Sonra türler arası kısırlığın değişmez olmadığını söylemiştir ki, bu da doğru değildir. Kromozom yapılarındaki benzerlikler dolayısı ile kısmen fertil olabilen bazı bilinen tür hariç, türler arası melezlerde Darwin'in de bahsettiği kısırlık, gerçekten de Darwin'in söylediğinin tersi, yaratıcının vergisidir ve Darwin'in bahsettiği şekilde bir değişime de uğramaz. Bu değişikliğin azar azar kazanıldığına gelince, böyle bir kazanım hiç söz konusu olamaz ve bunun bir tek kanıtı da yoktur. Kısırlığın tam ya da kısmi olması sadece genetik açılımlarla ilgilidir. Aynı bitki üzerindeki

tohumlardan meydana gelecek bitkiler sonraki jenerasyonlarda fertlilik bakımından farklılık gösterebilirler, ancak bir bitki yavaş yavaş değişerek kısır ya da fertil olmaz. Genetik yapısı neyse odur. Yani var olan tezahür eder, bir fert ya kısırdır ya da değildir, ikisi arası olmaz. Sadece, fertil olanların döllerinde görülen farklı ayırışmalar basit genetik mekanizmalardan ileri gelir. Darwin'in "bilinmeyen nitelikli değişikliklerin bir sonucu olarak" dediği de tam işte yaratıcının kurguladığı ama Darwin'in dolaylı olarak kabul etse de, bir türlü açık açık kabul edemediği, yaratıcının o bahsettiği varyasyonları da içerecek mekanizmaları uygulamaya koymasındır. İşin ilginç yanı, Darwin tam bir çelişli içerisinde, önceden kısırılık olayını, hiçbir şekilde açıklayamadığını (doğal seleksiyonla da) itiraf etmesine rağmen, bunu unutmuş, yukarıda ifade ettiği gibi sırf 'Tanrı vergisi değildir' diyerek yaratıcıyı kendince küçümsemek için, yine uyduruk nakaratlarını tekrar edip durmuştur.

MELEZLERİN VE KIRMALARIN DÖL VERİMLERİNDEN BAĞIMSIZ OLARAK KARŞILAŞTIRILMASI

a) Darwin, kendisinin düşüncesine karşıt olan Gartner'in türlerle çeşitler arasında kesin bir çizgi çizmeye çalıştığını ancak burada pek başarılı olamadığını iddia etmiştir. Kendisi, kendine göre tür saydıklarının melezlerine melez (*hybride*), çeşit saydıklarının melezlerine de kırma (*metis*) adını takmış, kendi teorisine göre de bunlar arasında çok yakın benzerlikler olduğunu iddia etmiştir. En önemli farkın ise kırmaların melezlerden daha değişken olduğunu iddia etmiştir. Darwin eserinde hangi canlının hangi tipinden bahsettiğini belirtmediği için biz burada neyi çeşit neyi tür olduğunu saydığını bilemiyoruz. Yalnız Gartner'e atıfta bulunarak aynı şeyleri kendisinin de gözlediğini ifade etmiştir. Eğer böyleyse, zaten Gartner kendisinin tam tersini düşünmektedir. Yani bu gözlemleri Gartner'den daha iyi de yapmış olamaz. Gartner de, Darwin de, ne bulurlarsa bulsunlar, buldukları farklılıklar, melezledikleri fertlerin, genetik yapılarının, ne kadar, sadece görüntüye yönelik farklılıklar meydana getireceği ile sınırlıdır. Dolayısı ile bu konuda bir genelleme yapılamaz, kullanılan materyale göre bilimsel değerlendirmeler yapılabilir. Her ne kadar Darwin değişkenliğin üst seviyelere çıktıkça azalacağını ispatlamaya çalışarak, çeşitler arasında-

ki değişkenlik azaldıkça türe dönüşürler savını kullanmak isteyecekse de, bunun bilimsel bir kanıtını bulamayacaktır. Nitekim Darwin de bu konuda “En verimli melezler ya da kırmalar kuşaklar boyunca üretildiğinde bunların döllerinin aşırı bir değişkenlik gösterdikleri saptanır; oysa uzun süre aynı tekdüze karakteri saklamış olan melez ve kırma örnekleri de verilebilir. Gene de birbirini izleyen kuşaklarda kırmalar melezlerden daha değişken görünmektedir” (s.357) demiştir. Daha önce de söylediğim gibi, bu tamamen olsa olsa ya da illa da doğal seleksiyona işi bağlama zorlamasıdır. Bahsi geçen değişkenlikler, doğal seleksiyonla alakalı olmayıp tamamen genetik yapılarıdaki varyasyonlarla ve bunların tezahürü ile ilgilidir.

b) Darwin, daha da ileri giderek, “Bu değişkenliğin kırmalarda daha büyük olmasında şaşılacak bir şey yoktur. Kırmaların ana-babaları gerçekten de çeşitlerdir ve çoğunluğuyla evcil çeşitlerdir (doğal çeşitler üzerine ancak pek az deney yapılmıştır), ve bu da yakın zamanlı bir değişkenlik anlamına gelir, devam etmesi ve bizzat çaprazlaşma olayının yol açtığı değişkenliğe eklenmesi gereken değişkenliktir” (s.357) demiştir. Bunu biraz açarsak, Darwin burada, evcilleştirme olaylarının yeni olaylar olduğunu, dolayısıyla bu yeni olayların değişkenlik yarattığını, bunun da melez değişkenliğine eklenerek değişkenliğin arttığını iddia etmiştir. Tabii bu hiçbir kanıt içermeyecek bir varsayımdır. Doğrusu daha önce izah edilmiştir.

c) Darwin, melezlerin birinci kuşaktaki değişkenlikleri ile daha sonraki kuşaklardaki değişkenliklerinin aynı olmadığını ifade etmiştir ki bu doğrudur. Ama bunun nedeni Darwin’in sandığı gibi, çevre şartları değişince, üretim sistemi de ona göre değişip ana babadan farklı tiplerin ortaya çıkması değildir. Melezlerin döllerinin ilk jenerasyondan daha değişken olmaları genetik açılımlar nedeniyledir. Çevreyle ya da ebeveynlerinin üretim sistemlerinin değişmesinden değildir.

d) Darwin, Gartner, Wichura, Kolreuter ve diğer bazı araştırmacıların özellikle bitkilerde buldukları birbirlerine zıt sonuçlardan bahsediyor ki bu normaldir. Araştırmacının hangi bitki üzerinde çalıştıklarına göre, bu bitkilerin yabancı mı yoksa kendine dölek mi olduğuna, yapılan melezler arasında kısırılık olup olmadığına ve varsa hangi derecede ve neye bağlı kısırılık olduğuna göre bu fark-

lılıkların tespiti normal bir hadisedir. Darwin, bunlar arasında mutlak bir paralellik aradığı için ve kısırılık mekanizmalarını bilmediği için buna şaşırması doğaldır.

e) Darwin, diğer araştırmacılara da dayanarak, melezlerin bazen anneye bazen de babaya daha çok benzediğini, karşılıklı melezlerin de birbirlerine çok benzediklerini ifade etmiştir ki bu doğrudur. Darwin, bizim modern genetikte geriye melezleme dediğimiz metotla, bir tarafa devamlı melezlemeyle, anneye ya da babaya benzeyen bitkilerin elde edilebileceğini ifade etmiştir ki, bu da doğrudur. Darwin bu durumun hayvanlarda karışık bir şekilde cereyan ettiğini söylemiştir. O zamanlar karışıktaki görülse, hayvanlarda da bitkilerdeki aynı sistem ve esas içerisinde, kurallar devam eder. Darwin bazı yazarlara dayanarak at eşek melezinin daha çok eşeğe benzediğini, hatta katırın da bardodan daha çok eşeğe benzediğini söylemiştir ki, bu genetik ya da stoplazmik-genetik kuralları içerisinde mümkün olan olaylardır. Darwin bazı araştırmacıların yaptığı araştırmalarda beklenenin aksine melezlerin ya da kırmaların ana baba arasında değil, ya anaya ya da babaya daha çok benzediğini ifade ettiklerini söylemiştir. Burada melezlerde (iki tür arasında) olan döllerin kırmalara (iki çeşit arasında) olan döllere nazaran daha seyrek bir ataya benzediğini söylemiştir ki, böyle bir genelleme yapmak tabii ki mümkün değildir ve hangi canlı üzerinde çalışıldığına ve hangi karakterlere bakıldığına bağlıdır.

f) Darwin, "Ana babalarından birine daha çok benzeyen çaprazlanmış hayvanlar hakkında topladığım bilgi ve belgelerde, özellikle biraz da aykırı özellikteki ve birdenbire ortaya çıkan özelliklerde kendini gösteren bu benzerliklerin (örneğin albinizm, melanizm, kuyruğun ya da boynuzların bulunmayışı, fazladan el ayak parmakları) benzer olduğunu ve doğal seleksiyon yoluyla yavaş yavaş edinilen karakterlerde hiçbir zaman ortaya çıkmadıklarını gördüm" (s.359) demiştir. Bu da tek başına bile, yavaş yavaş ve bir yarar esasına göre olmadığı için, Darwin'in doğal seleksiyon tezini çürütür. Darwin'in bilgi eksikliği ve her şeyi illa da doğal seleksiyona bağlamak istemesi kendisini sürekli yanıltmıştır. Darwin'in bahsettiği bu olayların genetik olarak izahı mümkündür. Bunlar genetik derslerinde okutulmaktadır.

g) Darwin, "Doğurganlık ya da kısırılık sorunu bir yana bırakılırsa bütün öteki bakımlardan çaprazlanmış iki türün dölleri ile

iki çeşidin döllerı arasında genel bir özdeşlik olduğu görölmektedir. Bu özdeşlik türlerin kendi başlarına özel olarak yaratıldıkları ve çeşitlerin ikincil yasalarla oluşturulduğu varsayımının içinde çok şaşırtıcıdır; ama türlerle çeşitler arasında hiçbir temel ayırım olmadığı görüşüyle tam bir uyum içindedir" (s.360) demiştir. Bir kere farklı türlerle farklı çeşitlerin melezlemeleri arasındaki fertillik ya da kısırlılık sorununu bir tarafa bırakmak mümkün değildir. Zira zaten bu türün tarifi içindedir. Darwin'in teorisini geçersiz kılan en önemli öğelerden biridir. Onun için bunun bir yana bırakılması demek, sinekle karga arasında boy farkı olmasa bunlar arasında genel bir özdeşlik vardır demek kadar saçmadır. Bizim düşünce-miz; önce türler yaratılmış, sonra da bunların kendilerine kâinata yer bulmaları için ikincil yasalar belirlenmiştir şeklinde değil de, yaratıcının canlıları bir sistem içerisinde, potansiyel varyasyonları ile birlikte yarattığı ve bunlar üzerinde ilave mutasyon varyasyonları ile değişimleri sonsuzlaştırmış olduğudur. Bunun doğal seleksiyonla ya da Darwin'in dediğı türlerle çeşitler arasında hiçbir temel ayırım olmadığı yanlışları ile alakası yoktur. Tam aksine, türlerle çeşitlerin ana ayırımı, taksonomi suni de yapılırsa, bunlar arasında Darwin'in teorisini çöpe atacak farklılıkların, özellikle kısır-lık olayının mevcudiyetidir.

ÖZET

a) Darwin, genelde türler arası melezlerin kısır olduğunu ifade etmiş, bu kısırılık olayının türlere, karşılıklı melezlere göre değiştiğini, bu hususta genelleme yapılamayacağını, farklı araştırmacılar tarafından farklı şeyler bulunduğunu ifade etmiştir. Bu durumun şaşılması ve karmaşık dediğı yasaların etkisi altında olduğunu itiraf etmiştir. Yani, hâlen birçok kez de ispatlandığı gibi, doğal seleksiyonla hiç alakası olmadığı ortaya konmuştur.

b) Darwin, ağaçlar üzerindeki aşılamanın, bazı ağaçların birbirleriyle ya da tek taraflı aşılmasının izahını bulamamış bunu, aynen türler arasındaki melezlerde olduğu gibi "bilinmeyen bitkisel ya da üretim sistemindeki farklılara" bağlamıştır. Ayrıca, bu bilinmeyen dediğı nedenlerin türlerin birbirlerine karışmasını önlemesine yönelik olduğunu da iddia etmiştir. Sonuç olarak bahsettiğı şeylerin doğal seleksiyonla hiç ilgisi olmadığı açıktır. Zaten kendisi de bunu inkâr etmemektedir. O zaman Darwin'in anlayamadığı

mekanizmaların birçoğu bugün açıklığa kavuşmuştur. Ama Darwin'in de dediği gibi bunlar doğal seleksiyonun işi değildir. Yaratıcının koyduğu genetik mekanizmalarla sistemli bir şekilde, var olmaya devam etmektedir.

c) Darwin, "Birinci çaprazlamanın ve onların ürünü olan melezlerin kısırılığına yol açan doğal seleksiyon değildir" (s. 361) demiştir. Darwin melezlerin kısırlığını bunların farklı atalardan gelmesi ve bundan dolayı plan bozukluklara bağlamıştır. Darwin söylediği gibi, kısırılık olayının da, diğer olaylar gibi doğal seleksiyonla işi yoktur. Ayrıca bozuk olan bir şey de yoktur, sadece yaratıcı, hangi nedenle olursa olsun türler arasına böyle bir sınırlama koymuş ve bu sınırlamayı da belirli esaslara bağlamıştır. Darwin, uygun olmayan var oluş koşullardaki kısırılığı genetik kısırılıkla karıştırmış, eğer kısırılık varsa, uygun olmayan doğal şartlardaki gibidir gibi, saçma bir yorumda bulunmuştur. Bununla ilgili olarak da "Bu son durumları açıklayabilecek kimse, melezlerin kısırılığını da açıklayabilecektir" demiştir. Hâlbuki bir kısırılık mekanizması diğer kısırılığa hiç benzemeyebilir. Darwin, devam etmiş ve "var oluş koşullarındaki hafif değişiklikler, ilk önce bütün örgelenmiş varlıkların sağlamlığını ve üretkenliğini artırır, ikincisi, biraz değişik ya da değişmiş varlık koşullarının etkisi altında kalmış olan biçimlerin çaprazlanması bunların döllerinin sağlamlık ve doğurganlığına katkı sağlar" (s.361) demiştir. Bu bazı canlılar için doğru olabilir ama genelleme yapılamaz. Çünkü Darwin'in bizzat kendisi şartların değişmesi kısırılığın artmasına neden olur diyordu. Şimdi bu söylene Darwiniler "ama biz şartların değişmesi dediysek azar azar ya da biraz değişikliği kastettik" diyebilirler. Takdir edersiniz ki, bu azara azar ya da, birazın, gramı ya da miktarı için bir skala yoktur. Böyle izafi ve belirli olmayan şeylerle de genelleme yapılamaz. Sadece Darwin'in yaptığı gibi olsa olsa tahminleri yapılabilir. Darwin daha önce bahsettiği iki biçimli ya da üçbiçimli kısırılık şekillerini içeren bitkilere atıfta bulunarak, bunların ilk melez döllerile sonraki melez döller arasında bilinmeyen bir bağ olabileceğinden bahsetmiştir. O zaman bilinmeyen ancak şimdilerde pek çoğu aydınlatılmış olan kısırılık çeşitleri için, çeşitler arasında benzer ama türler arasındakinden farklı, türler arasında benzer ama çeşitler arasından farklı, yaratıcının koyduğu kurallardaki kısırılık şekilleri mevcuttur.

d) Darwin, türler arasındaki belirli kısırlığı kastederek “Ama ayrı (*distinct*) türler durumunda, eşeyssel öğeleri neden kendilerini karakterize eden karşılıklı kısırlığa yol açacak bir değişime uğradıklarını bilmiyoruz, gene de bu olay türlerin uzun dönemler boyunca hemen hemen tekbiçimli varlık koşullarına bağlı kalmış olmalarından ileri geliyor gibi görünmektedir” (s.361-362) demiştir. Bu izah tarzı Darwin’in her şeyi illa da doğal seleksiyon ya da değişime bağlaması zorlamasından ileri gelmektedir. Hâlbuki türler varyasyon potansiyelleri ile birlikte, türler olarak yaratıldıkları için, zaten şu ya da bu değişimle, genetiklerinde olmayan yönde, üreme fonksiyonlarını değiştirecek değillerdir. Türlerin uzun zaman, tek biçimli ya da çok biçimli varlık koşullarına maruz kalması, üreme genetiğinde Darwin’in söylediği anlamda bir değişiklik yapmamaktadır.

e) Darwin, türler arasındaki melezlerde birinci ve daha sonraki jenerasyonlardaki kısırlığın, ayrı nedenlerden de olsa bunda şaşılacak bir şey olmadığını söyleyerek, bu olay çaprazlanan türlerin farklılığına bağımlıdır demektedir ki, Darwin sebeplerini bilmesede, aslında bu doğrudur. Darwin sistematik yakınlığın da bu melezlemelerde rol oynadığına şaşmamak lazım geldiğini ifade ediyor ki, sistematik suni bir ayırım olmasına rağmen, birçok benzerlikler nazara alınarak yapıldığı için tabiidir ki, morfolojik benzerliklerle genetik benzerlikler arasında bir korelasyon olabilecektir.

f) Darwin, çeşitlerin birinci ve sonraki döllerinin fertil olduğuna işaret etmiş, evcil olan çeşitlerin, hiç bir zaman tek biçimli varlık koşullarında uzun zaman bulunmadığını iddia ederek, “bu kusursuz ve hemen hemen bütün bireyleri kapsayan tümel döl verimliliği bizi şaşırtmamalıdır” (s.362) demiştir. Darwin’in teorisine göre hiçbir kanıtı olmasa da, çeşitler, yani daha çok değişkenler uzun varlık koşullarında kalınca değişecekler ve her nasılsa türler haline dönüşeceklerdir. Ondan sonra da, her nasılsa birbirlerine kısır haline geleceklerdir. Darwin daha önce söylediğini özet bölümünde de tekrarlamış, döl verimliliği bir tarafa bırakılırsa, bunlar arasında kısırlık ve ana ya da babaya çekimin benzerliğinden bahsetmiştir. Tabii ki döl verimini bir tarafa bırakarak, kısırlıkla ya da ana ya da babaya çekimle ilgili olayları tartışmak abesle iştigaldir. Darwin ve Darwincilerin yaratılışçılara itiraz etmesinin en büyük nedeni, yaratıcının canlıları tek tip yarattığını sanmaları ve canlı-

lardaki varyasyonları görerek, bunların böyle yaratılmış olamayacağını düşünmeleridir. Bu gerçektende doğrudur. Eğer yaratıcı canlıları tek şekilde yarattıysa, canlılardaki değişiklikler nasıl olacaktır ya da olmaktadır? Darwin bu değişiklikleri doğal seleksiyonla açıklamaktadır. Hâlbuki yaratıcı dahi, canlıları yaratırken, bunların çeşitli şartlara adapte olabilmesi için, bazı özelliklere sahip olabilmesi ya da bizim bilmediğimiz başka nedenlerden, varyasyon potansiyelleri ile birlikte yaratmıştır. Canlılarda görülen genetik varyasyonlar bunun kesin kanıtıdır. Buna diğer genetik faktörler ve çevre etkileşimleri de karıştığında, bir de nadir olan mutasyonlar işin içine girdiğinde Darwin'in ve yaratıcılara karşı çıkan araştırmacıların düşündüğünün tersi durum ortaya çıkmaktadır. Yani canlılar tek tip olarak değil potansiyel varyasyonları ile yaratıldığı gerçeği.

g) Darwin, sonunda yine yapacağını yapmış ve "hayvanlarda ve bitkilerde varlık koşullarındaki toptan bir değişikliğin kısırlığa yol açmasının nedenlerini bilmiyorsak da, gene de, bu bölümde yukarıdan beri tartıştığımız olaylar bana hiç de türlerin ilk başta çeşitler biçiminde var oldukları kuramına aykırı görünmüyor" (s.362) demiştir. Zaten bütün türleri temsil eden onların çeşitleridir. Tek türü temsil eden tek bir çeşit de olabilir. Bunda bir aykırılık yoktur. Aykırılık, varlık koşullarındaki bir değişikliğin tür kısırlığına neden olması varsayımdır. Tek bir soru, hem aykırılığı göstermesi, hem de Darwin'in teorisinin çöpe atılmasını gerektirir. Madem türler arası bu kadar kısırlık mevcuttur, nasıl olmuştur da, üreyemeden, türden türe ya da çeşitten türe, bir dönüşüm olabilir miştir? Akli olan herkesin vereceği cevap aynı olur.

ONUNCU BÖLÜM

JEOLOJİK BELGELERİN YETERSİZLİĞİ

Bilindiği üzere Darwin jeoloji konusunda biyoloji konusundan daha bilgiliydi. Dolayısı ile kendisine karşı ileri sürülen itirazları bu bilgi çerçevesinde değerlendirmiştir. Bu konudaki itirazlara ve Darwin'in görüşlerine bakalım.

a) Darwin kesin olarak cevap veremediği hususun "türsel biçimler arasındaki çok belirgin ayrım ve türleri birbirlerine bağlayan sayısız geçiş halkalarının bulunmayışdır" (s.363) demiştir. Gerçekler de aynen bunu gösterir. Bu öyle ise Darwin'in teorisinin zaten başka tartışılacak tarafı olmaması ve çöpe atılması gerekmez mi?

b) Darwin, duyumsanmayacak kadar azar azar değişimlerin olduğunu (varsaydığını), ara biçimlerin de hızlı bir geçiş gösterdiğini daha önce anlattığını belirterek, "doğal seleksiyon gereğince yeni çeşitler durmadan kendilerinden türedikleri ana-baba biçimlerinin yerini alır ve onları tüketir" (s.363) demiştir. Aslında Darwin'in daha önce de ortaya koymaya çalıştığı bu hususların tamamı hayal ürünü olduğundan ve gerçeklerle uzaktan yakından alakalı olmadığından, daha da önemlisi hiçbir kanıt içermediğinden yanlıştır. Darwin altından kalkamadığı bu yanlışlığı bakın nasıl bağlamıştır? "Ama bu yok ediş ne kadar büyük ölçekte meydana geliyorsa, daha önceden var olmuş olan ara çeşitlerin sayısı da o kadar çok olsa gerekir. Öyleyse neden her bir yerbilimsel (jeolojik) oluşum, kendisini oluşturan katmanların her birinde ara biçimlerle dolup taşmaz? Yerbilim (jeoloji) kesinlikle, çok güzel aşamalanmış bir organik seri koymaz ortaya ve belki de benim kuramıma karşı

en ciddi itiraz budur.” (s.363) demiştir. Söylediğine aynen biz de katılıyoruz. Bunu söyleyen kişinin ‘bu kanıt karşısında benim teorim tamamen geçersizdir’ demesi gerekmez mi? Ama demiyor ya ne diyor “Sanıyorum ki bunun açıklaması yerbilimsel bulguların son derece yetersiz olmasında yatar” (s.363) diyor. Yani kendi hayal ürünü teorisinde her şey yerli yerinde ve doğru ancak, maddi bütün kanıtlara ulaşılabilen yer bilimleri son derece yetersiz! Buna kim inanır?

c) Darwin, söylediği saçmalıkları biraz güya yumuşatabilmek için, ara biçimlerin gerçekte ara biçimler olarak değil de “Burada hatalı bir varsayım vardır, ara biçimleri, her tür ile genel olarak kendinden türeyen değişime uğramış döllerden bazı bakımlardan ayrılan, ortak ama bilinmeyen bir ata arasında aramak gerekir her zaman” (s.364) demiştir. Buna örnek olarak da tavus güvercini ile şişirgen güvercini vermiş ve bunların ikisinin de kayalık güvercinlerinden geldiği kehanetinde bulunmuştur. Buların ikisi de ata güvercin olan kayalık güvercinde geldiği için, kayalık güvercinine benzeyecekler ama birbirlerine benzemeyeceklerdir. Yani Darwin’e göre bunların arasında geçici biçimler olmayacaktır. Eğer bu geçici türler olsaydı, o zaman da bunların gerçek atalarını bilmek imkânsız olurdu demiştir. Yani Darwin yine işi bilinmeyene, bu kez de kendine göre ilan ettiği ataya yıkmıştır. Darwin’in bütün teorisi bu ara biçimleri üzerine kurulmuştur. Haydi diyelim ki bu ara biçimler aynı tür içerisinde olmaz ama herhalde, örneğin eşekle at arasında olması gerekmez miydi? Bunlar nerededir? Ya da Darwin’in kendi söylediği ara biçimler nerededir?

d) Darwin, biraz daha ileriye giderek “Doğallık koşullarındaki türler için de durum aynıdır. At ve tapir gibi çok ayrı biçimleri ele alırsak, bu iki canlı varlık arasında herhangi bir zaman gerçekten geçiş oluşturan ara biçimler bulunmuş olduğunu varsaymamız için herhangi bir nedenimiz olmaz, ama bunlardan her biri ile ortak ata arasında ara biçimler bulunmuş olması gerektiğine inanmamız çok haklı bir gerekçeyle dayanır” (s.364) demiştir. Şimdi bunu ele alırsak, ara biçimleri uyduran zaten Darwin’in kendisidir. Buna inanmayın ama şuna inanın demekle kimsenin Darwin’e inanması gerekmez, zira hiçbir canlının ya da canlıların, ortak atası diye bir şey bilinmediğine ve bu sadece hiçbir kanıtı olmayan Darwin varsayımlarına dayandığına göre, olmayan bir şeyin ara biçimlerinin de olması zaten düşünülemez.

e) Darwin, “sonuç olarak bu biçimde bütün olaylarda, aynı zamanda zincirin ara halkalarından oluşma hemen hemen tam bir dize elimizde bulunmuyorsa, atanın örgelenmesinin ondan türeyen döllerin değişime uğramış yapılarıyla çok dikkatli bir karşılaş-tırmasıyla da olsa, iki ya da daha fazla türün ana baba biçimini bu-lup tanımak olanaksızdır” (s.364-365) demiştir. Bu doğrudur. Elde hiçbir ara halka olmadığına göre, Darwin’in teorisinin çöpe atılma-sı gereklidir. Zira bunlar bir ortak atadan gelmişlerdir demek ye-terli değildir. Bu ortak atalar arasındaki ara biçimler nerededir? Bugüne kadar bazı münferit uydurmalar hariç, hiç böyle bir şey bulunmuş mudur? Bunların milyonlarcası gerek geçmiş çağlardan gerekse hâlen ortalıkta olması gereklidir ve bunlar yoktur.

f) Darwin, kendi kuramına göre atın, tapirden de türemiş olabileceğini ifade ederek, öyleyse, bunlar arasında ara halkaların olmasının gerekli olduğunu söyler. Böyle bir olasılığın da olama-yacağını, zira eğer tapirden at meydana gelseydi, bu ata tipin uzun zaman doğa şartlarına direnmiş olması gerekirdi ki, öyle olsaydı, o zaman da kurama göre, döllerle ana babalar arasındaki rekabet ge-reğince, yeni biçimler eskilerinin yerini alamazdı demiştir. Darwin “her durumda, yetkinleşmiş yeni biçimler uzun süre değişmeden duran biçimlerin yerini alma eğilimindedirler” (s.365) demiştir ki, bu tabii ki doğru değildir. Bunun tam tersi daha çok görülen bir şeydir. Yeni biçimlerin eskisi kadar adaptasyon kabiliyeti olmaya-bilir. Bu illa ki olmaz anlamında değildir. Ama temayül Darwin’in söylediğinin tam tersidir.

g) Darwin, “Bütün yaşamakta olan türler, doğal seleksiyon kuramına göre günümüzde, aynı bir türün doğal ve evcil çeşitleri arasında saptadığımız farklardan daha önemli daha büyük olma-yan farklarla her cinsin ana kökeni olan kaynak biçime bağlanır-lar” (s.365) demiştir. Bu tabii ki tamamen yanlış ve uydurmadır. Bu söylenen bağlantının bir tek örneği yoktur. Atın bazı karakteri ta-pire benzetildiği için (bize göre attan çok domuza benzer), aynı bi-linmeyen atadan gelmişlerdir demek safsatadan öteye bir şey de-ğildir. Sistematik açıdan, benzer karakterlere göre tasnif yapılma-sında bir mahzur yoktur ancak bunu ortak atalara bağlamak olma-yan bir şeyin uydurmasıdır.

h) Darwin, konuya devam ederek “Genel olarak zamanımız-da tükenmiş bulunan bu ana kaynaklardan her birinin kendisi de

aynı tarzda daha eski türlere bağlanıyordu; böyle hep birbirine yakınlaşan ve ataya doğru yükselecek her büyük sınıfın ortak atasına doğru gidilir. Yaşayan türler ile yitmiş türler arasında geçiş halkalarını oluşturan ara biçimlerin sayısı, bu nedenle, çok büyük olmak gerekir; ve benim teorim doğru ise bunlar kesinlikle bu yeryüzünde yaşamışlardır” (365) demiştir. Bu kadar hayali ve hayali olduğu kadar da saçma bir teori kanıtlaması olabilir mi? Suni olarak yapılan taksonomik sınıflamaların, en küçük bir kanıt olmadan ya da bütün var olan kanıtların tersini göstermesine rağmen, gerçekte de birbirine biyolojik olarak bağımlı olduğunu söylemek, önce bir heykel yapıp, sonra bu benim tanrım deyip, bu heykele tapmaktan farksızdır. “benim teorim doğru ise bunlar kesinlikle bu yeryüzünde yaşamışlardır” lafı, eğer teorisi doğru olsaydı geçerli olabilirdi. Gerçeklerle hiç ilgisi olmadığına, yeryüzünde de hiç görülmediğine ya da yaşadığına dair en küçük bir kanıt olmadığına göre, illa da Darwin’in hatırı için yaşamış olabilirler demek saçmalığın ve sapıklığın dik alasıdır.

TORTUL BİRİKİMLERİN OLUŞMA HIZININ VE SOYULMALARIN YAYGINLIĞININ SAPTANMASINDA ÇIKAN SONUÇ, GEÇEN ZAMAN ÜZERİNE

a) Darwin, “Bu biçimler arası sayısız ara halkaların taşıl (fossil) artıklarının bulamayışımızın dışında, değişikliklerin her birinin çok yavaş meydana gelmesi nedeniyle, zamanın bu kadar büyük organik değişimleri gerçekleştirmeye zaman bulamamış olması gerektiği yolunda bir itiraz da yapılabilir” (s.365) demiştir. Darwin’in teorisine, onun zamanında da yapılan bu itirazlar, gerçekten çok yerindedir. Bu iki konu da Darwin’in teorisini tamamen geçersiz kılar. Halkaların bulunmayışını zaten Darwin de kabul etmektedir. Zamana gelince, bazı Darwincilerin Darwin teorisini desteklemek için mutasyonu esas alarak gösterdikleri değişimlerin, bırakın yaşamın başlamış olduğu çağları, dünyanın yaşı ile de uyum içerisinde olması mümkün değildir. Bu ayrıca matematiksel olarak izah edilebilir.

b) Darwin, Charles Lyell’in “Yerbilimin İlkeleri” adlı kitabını okumalarını tavsiye etmiş, bu kitapta yeryüzünün ne kadar yaşlı olduğunun anlaşılabilirliğini söylemiştir. Kayaların deniz dalgala-

nyla, dalgaların içindeki kum, çakıl parçalarıyla diğer kayaları yontabileceğini, saf suyun kayaları yontamayacağını anlatmıştır. Deniz suyu saf değildir, içerisinde kum ve kaya olmasa da aşındırmayı sürdürür ama içinde kum ve çakıl olsa mutlaka daha çok aşınma yapar ama konumuz zaten bu değildir. Darwin, üzerinde bitkiler olan kayaların artık oturmuş olduklarını ifade etmiştir. Bunları hep yeryüzünün yaşlı bir mekân olduğu ve kendi teorisindeki yavaş yavaş değişimlere mesnet teşkil ettiğini vurgulamak için yapmıştır. Darwin, diğer bazı, o zamanın yer bilimi adamlarına atıfta bulunarak, atmosferdeki olan olayların, deniz dalgalarından daha etkili olduğunu söylemiştir. Darwin, "Bu cinsten doğa olaylarının incelenmesi, öyle görünüyor ki, düşüncemizde, bizim sonsuzluk kavramını algılama konusunda yaptığımız boşuna çabalardan doğan izlenime benzer izlenim yaratmaktadır" (s.369) demiştir. Ara sıra da olsa doğru bir laftır. Ancak Darwin bu izlenimin de doğru olmadığını ve araştırmacılar tarafından çeşitli kıstaslarla hesaplamalar yapılabildiğini ve yeryüzü katmanları oluşumunun milyonlarca yıl denebilecek bir süreyi aldığını ifade etmiştir.

c) Darwin, yeryüzü ile ilgili yukarıdaki konulara yer verdikten sonra, "Birçok seçkin yetiştirici, yaşamları boyunca yeni alt ırklar yaratmak üzere üst hayvanları oldukça önemli değişikliklere uğratmışlardır; oysa bu üst-türler alt türlerden çok daha yavaş ürerler" (s.370) demiştir. Darwin'in bahsettiği seçim, insanoğlunun var oluşu ile başlamış olabilir. Bu da en uzun tahminle 40.000 hadi diyelim 50.000 yıldır. Benim bugüne kadarki çeşitli literatürden edindiğim kanaat, seçim işlerini sistematik yapabilecek insanoğlu tarihinin, en çok 10.000-12.000 yıl geriye gidebileceğidir, arkası karanlıktır. Bunun 5.000 yılı, kesinlikle bilebildiğimiz tarih, önceki 5.000-7.000 yılı da bazı tahmin ve yorumlara dayanan tarihtir. Ben insanın aynen şimdiki gibi insan olarak yaratıldığına inandığım için, haliyle insanın evrim geçirerek bu hâle geldiği kavramından uzağım. Zaten uydurmaların dışında, insansı varlıklardan insan oluştuğunun da hiçbir kanıtı yoktur. Konumuz tarih değil, bunu tarihçilere bırakalım ancak, Darwin'in söylediklerinin ne kadar mantıksız olduğunu anlatabilmek için bunları yazdım. Diyelim ki, 12.000 yıl insanoğlunun var olanları belirgin bir biçimde ortaya çıkarmasına yeterlidir, ancak Darwin'in bahsettiği evrimsel değişimleri gerçekleştirmek bu kadar kısa sürelerle sığmaz. Önce, Darwin'in söylediği üst türlerin alt türlerden daha yavaş ürediği

doğru değildir. Tür türdür, her türün de kendine özgü üreme şekli ve miktarı vardır. Sonra, Darwin'in bilmediği ama sonradan Darwincilerin dayanmaya çalıştıkları mutasyonlarla, bu değişimlerin olması olasılık dışıdır. Daha önceleri de söylediğim gibi, bırakın binlercesini, bazı karakterler için, aynı yönde, sadece 5-10 mutasyon olabilmesi ve bunun döllerde birikip tezahür edebilmesi için dahi insanlık ömrü yetmez.

d) Darwin, bir insanın ancak 50 yıl bu işle uğraşabileceğini varsayarak, 100 yılın iki insanın emeğini temsil edebileceğini söylemiştir. Tabiatı ise bu değişimlerin iki ya da üçyüzyıl içinde olabileceğini ifade etmiştir. Bu cüzi süreler içerisinde sadece var olanların ortaya çıkabilme potansiyeli olur, yoksa bir evrim beklentisi hem hayal hem de komik olur.

e) Darwin, aynı ülkede türlerdeki küçük değişimlerin yavaş olabileceğini ifade etmiş bunu da oralardaki sistemin oturduğuna atfetmiştir. Bu daha önce söylediklerine tezat teşkil etse de (yeni biçimlerin eskilerinin yerini alması) buralardaki değişimlerin, ya yeni tiplerin oraya gelmesi ya da koşullardaki değişimler nedeniyle olabileceğini ifade etmiştir. Darwin burada, bireylerin değişen şartlara uyum sağlaması ve yeni oluşacak melezlemelerle evrimi karıştırmıştır. Sonuçta bir doğru laf etmiş ve "Ne yazık ki, türleri değiştirmek için gerekli zamanı yıllar olarak belirlememizi sağlayacak hiçbir ölçümüz yok" (s.370-371) demiştir. Zaten türlerin başka türlere dönüştüğüne dair de hiçbir kanıt yoktur. Darwin, dönüp dönüp hadım adamın olmayan çocuklarını tartışıyor.

PALEONTOLOJİK KOLEKSİYONLARIMIZIN YOKSULLUĞU ÜZERİNE

a) Darwin, bu bölümde, daha çok jeolojik olaylardan bahsederek, kendi teorisinde olması gerektiğini söylediği ama bulamadığı ya da o güne kadar bulunamayan kendisine göre yeterince araştırılamayan, özellikle ara geçişleri dediği fosillerin belki de var olmuş olduğunu ancak bunların öyle veya böyle yok olmuş olabileceklerini dolayısı ile eksik bilgilerimizden dolayı bunları bulamadığımızı ifade ediyor. Örneğin; deniz dibindeki birikmiş fosillerin, gel git hareketleriyle yüze çıkmaları ve bunların karbon asidi ile yüklü yağmurlar tarafından eritilmiş olabileceğine işaret etmek-

tedir. Öyle bile olsa, uzun yıllar birikmiş olan çökeltilerin içerisinde organik kalıntılar olmaması Darwin'in teorisine karşı bir durum sergilemektedir. Darwin'in kendisi bu duruma işaret etmekte ve bunu açıklayamadığını ifade etmektedir. Viyana ile İsviçre arasındaki, yaklaşık 500 km uzunluk ve 2 km derinlikteki Flysch oluşumu üzerinde yapılan bütün araştırmalara rağmen sadece birkaç bitki kalıntısından başka tezini destekleyecek hiçbir fosil bulunmadığının altını çizerek.

b) Darwin, paleozoik dönemlerde yaşamış olabilecek canlılar hakkında da bilgi olmadığını yani büyük boşluklar olduğunu ifade eder. Yine yakın zamanlara kadar geçmişteki uzun dönemlere ait hiçbir kabuklu hayvanın dahi bulunmadığını (C. Lyel ve Dr. Dawson'un Kuzey Amerika kömür katmanlarında bulduklarını söyledikleri bir tek canlı dışında) ifade eder. Memeliler konusunda da Darwin, bunların saklanması son derece zor olduğuna işaret ederek bunlarla ilgili fazla kalıntı bulunmamasına şaşmamak lazımdır. Bize göre zaten bulunmaması gerekir, çünkü benzer canlı tür gruplarının, aniden ve aynı zamanlarda ortaya çıktığı gerçeği mevcuttur. Ortaya çıktıktan sonrasına ait fosillerin az da olsa bulunmasında bir güçlük yoktur.

c) Darwin, zamanının bilim adamlarından E. Forbes'in de oluşumların birbirlerinden zaman bakımından çok büyük aralıklarla ayrıldıkları gerekçesiyle, türlerin dönüşümünü kabul etmediklerini ifade etmiştir. Darwin "Jeoloji üzerine yapıtların verdiği biçimde oluşumlar serisini gördüğümüzde ya da bu oluşumları doğada incelediğimizde bunların birbirini sıkı sıkı izleyen oluşumlar olduklarını görmezlikten gelmemiz zordur. Bununla birlikte, Sir Murchison'un Rusya üzerine büyük yapıtı, bu ülkede doğrudan üst üste gelen oluşumlar arasında ne büyük boşluklar olduğunu gösteriyor" (s.372-373) demektedir. Bu boşluk ya da kesinti, olayı sadece Rusya için değil, dünyanın her yeri için varittir. Canlıların ortaya çıkışlarının belirli zamanlarda, bir sistem içerisinde var oldukları şüphesizdir. Bu sistemin yaratıcısı, sistem aynı kalmakla birlikte, önce görünürde daha basit (kimyasal bakımdan daha karmaşık olabilir) olanları, daha sonra da kompleks olanları yaratmıştır diye düşünüyoruz. Bildiğimiz kadarıyla en kompleks olanı da insandır.

d) Darwin, “Güney Amerika’nın yakın zamanda yüzlerce ayak yükselmiş olan yüzlerce millik kıyıları boyunca kısa süreli bir jeolojik dönemi temsil edebilecek kadar bir yoğunluğu olan bir çökeltinin bulunmayışı kadar dikkatimi çeken çok az şey olmuştur. Özel bir deniz faunasının yaşadığı bütün batı kıyıları boyunca üçüncü zaman katmanları o kadar az gelişmiştir ki birbirini izleyen ve tamamen özel olan birçok deniz bireyi, gelecek jeolojik çağlara kendi varlıklarından hiçbir iz bırakmamıştır” (s.373) demiştir. Darwin’in de şaşırdığı gibi, teorisine uymasa da, eğer bir şey yoksa olmuyor. Darwin bunu da, deniz tortullarının yeryüzünün yavaş yavaş yükselmesi sonucu dalgaların etkisiyle ufalanıp sürüklenmesine bağlamıştır. Jeoloji bizim işimiz değil ama düz bir mantıkla, kayaların kendisi varsa, az ya da çok bunun içinde kalmış ve dalgaların etkisinden uzakta birikmiş fosillerin de olması gerekir. Dolayısı ile aşındığından değil, zaten hiç olmadığından yoktur. Yaratılmış olan türlerin fosilleri ise milyonlarcasıyla ortalıktadır.

e) Darwin, kendinin yazdığı 1845 tarihli jeoloji konusundaki yayımına atıfta bulunmuş, diğer araştırmacıların yaptıklarıyla mukayeseler yapmıştır. Ona göre, organik varlıkların da, taşların, organik varlıklar bozulmayacak kadar geniş ve fazla olduğu yerlerde muhafazası mümkün olmuştur. Bu birikimlerin, yeryüzüne yakın yükseldikçe, deniz dalgaları ve hava şartlarıyla yıkıma uğrayacağını söylemiştir. Ancak Darwin kendisinden farklı olarak, Mr. Hopkins’in “yüzeyin bir bölümünün, bir yükselişten sonra su yalması yoluyla yontulmadan önce yeniden alçalması durumunda, yükselme hareketi sırasında oluşmuş olan çökeltinin sonradan yeni yığılmalarla örtülebileceğini ve böylelikle ince bir katman da olsa uzun dönemler boyunca korunabileceğini göstermiştir” (s.375) demiştir. Yani Darwin doğru olsaydı, bir şekilde, az da olsa organik maddelerin üstleri taşlarla örtülerek muhafaza edilmiş ve günümüze kadar gelmiş olması gerekirdi.

f) Darwin, Hopkins’in, büyük yatay çökelti yığınlarının çok ender olarak tümüyle tahrip olduğuna inandığını, bazı bilim adamlarının da “Zamanımızdaki metamorfik (başkalaşımsal) yapılarak-kayaçlarımızın ve püskürük kayalarımızın yer yuvarlağının ilk çekirdeğini oluşturduğuna” (s.375) inandığını ifade etmiştir. Eğer böyleyse zaten bu kayalar başlangıçtan itibaren vardır. Darwin, buna inanmamaktadır ve çıplak kayaların üzerindeki tortul kayaların aşınıp kaybolmasıyla öyle çıplak kaldıklarına inandığını ifade

eder. Yani Darwin'e göre, o zaman Torul kayaların içindeki fosiller de yok olmuşlardır. Darwin bunu "bu durumda dünyanın bazı bölümlerinde, koskoca oluşumların, daha önceki durumlarından hiçbir iz kalmamasına tamamen ufanıp yok olmuş olmaları olasıdır" (s.377) demiştir. Tekrar edelim, biz jeolog değiliz ama yine düz mantıkla, dünyanın her tarafında böyle geride hiçbir iz bırakmayan aşınmaların olmasına inanmamız beklenemez. Hiç olmazsa, alçalma ve yükselmeler ve yer hareketleri ile aralarda kalan fosillerin olması gereklidir. Ki bu fosillerden bazıları zaten, aynı jeolojik zamanlardaki bulgularla ortaya çıkmaktadır. Darwin doğru olsaydı, o zaman günümüze miyarlarca yıllık fosillerin de gelmemesi gerekirdi. Zira yapılan tahmin ve analizlere göre, 3.800.000.000 yıl önce, meydana gelen en yaşlı kayaların üzerinde, o yıllara ait yaşlı fosiller mevcuttular. Bunların da yıkanıp yok olması gerekirdi.

g) Darwin, yükselme dönemlerinde kara yüzeylerinin artacağını ve yeryüzünün yeni çeşitlerin ve türlerin oluşumuna izin vereceğini söyler ama bu dönemlere ait jeolojik boşlukların olduğunu da ifade eder. Sanırım bundan kastı bu türlerin oluşumuna ait jeolojik kanıtların olmayışındır. Alçalma dönemlerinde ise yüzeyin azalması nedeniyle, türlerin ve çeşitlerin çoğunun tükendiğini ancak, az sayıda tür ve çeşitler oluştuğunu söyler ki, bu doğru değildir. Bahsettiği alçalmalarla, tür ya da çeşit sayısı gerçekten de azalabilir ancak, yeni türlerin oluştuğu, teorisini destekleme yönünde tamamen bir hayallemedir.

h) Darwin, "oysa tam da bu alçalma dönemlerinde taşılarcaya en zengin çökelti birikmektedirler" (s.377) demektedir. Bu doğrudur. Örnekleri ve ispatı, canlı türlerinin yaratılışlarından itibaren, ölümlerinden arta kalan ve bugün de bulunabilen fosillerdir. Darwin kendi bahsettiği bu çökeltielerin nerede olduğunu söylememiştir. Jeolog Hopkins'in bu konudaki izah tarzı son derece mantıklıdır, olan fosiller az ya da çok bulunabilmektedir. Olmayanları sırf Darwin öyle istedi diye, birtakım yakıştırmalarla, vardı ama aşındı yok oldu diyemeyiz.

HERHANGİ BİR OLUŞUMUN İÇİNDE ARA ÇEŞİTLERİN BULUNMAMASI

a) Darwin, jeolojik belgelerin yetersiz olduğunu söylerken, "Araştırmamız özellikle herhangi belli bir oluşum üzerinde yoğun-

laştırırsak, bu oluşumun başlangıcında ve sonunda yaşamış olan yakın hısımlar türleri birbirlerine bağlayan çeşitlerin sık basamaklarla oluşturdukları bir seriye neden rastlayamadığımızı kavramak güçtür” (s.377) demektedir. Cevap gayet basittir böyle bir seri yoktur da ondan.

b) Darwin, zamanında birkaç bilim adamının böyle bir seriye rastladığını söylediğini ifade etmekle birlikte, bunların gerçekten bir aşama serisi mi, yoksa aynı türün farklı biçimleri mi olduğu belli değildir. Kaldı ki, eğer böyle bir aşama serisi gerçekten olsaydı, her canlı türü için bir iki adet değil, binlercesinin bulunması gerekirdi.

c) Darwin, jeolojik zamanların uzun süreler olmasına karşın, yine de bu dönemlerin bir türün diğerine dönüşmesi için kısa zaman olabileceğini ifade eder. İki paleontolog Bronn ve Woodward’ın her jeolojik oluşumun ortalama süresinin türsel biçimlerin ortalama süresinin iki-üç katı olduğunu ifade ettiklerini söyler. Darwin birçok bilinmeyen nedenlerden ötürü, bu konuda doğru bir sonuca varmamızın mümkün olmadığını ifade ediyor. Ayrıca belli bir jeolojik zaman içerisinde bir yerde oluşan bir türün başka bir yerde bulunmadığını düşünmenin de bir acelecilik olduğunu söylemektedir. Bu doğrudur. Hatta daha ileri gidelim belli bir jeolojik dönemde görülen bir tür, ya ilk yaratıldığı gibidir ve buradan dünyanın diğer yerlerine dağılmıştır ya da dünyanın başka yerlerinden oraya gelmiştir. Ama herhangi bir dönüşümün sonucu değildir.

d) Darwin, bir yerde, örneğin; Amerika katmanları içerisinde ilk görülen bir türün, Avrupa katmanlarında biraz daha geç görülebileceğini ifade etmiştir. Bunun da bir yerden bir yere taşınması için bir zaman gereksinimi olmasından kaynaklandığını ifade etmiştir ki bu mantıklı bir açıklamadır. Darwin, çökeltiler içerisinde bulunan bazı türlerin, hemen yanındaki komşu denizlerde bulunmayışına veya bunun tersine atıfta bulunmaktadır. Bu ilginç durumun dikkati çektiğini ifade etmektedir. Darwin, aşamalanmış biçimlerin bulunabilmesi için, değişimin yavaş yavaş olması nedeniyle yeterli uzun aralıkta bir zamanda fosillerinin birikmesi ve bunların çok kalın olması gerektiğini ifade etmiştir. Değişim halindeki türlerin de hep aynı yerde yaşamaları gerektiğini vurgulamıştır. Darwin kalın bir tabakanın ancak bir alçalma döneminde biri-

kebileceğini ifade etmiştir. Çökme olayının ise deniz derinliğini arttıracığından bu canlıların yaşayabilmeleri için birikimle çökmenin birbirine orantılı gitmesi gerektiğini söylemiştir. Alçalma oldukça da sular altında kalmanın artacağını ve tortu miktarının da azalacağını ifade etmiştir. Darwin birikimle çökmenin orantılı bir şekilde olmasının seyrek görüleceği varsayımıyla, “pek çok paleontoloji uzmanları gerçekte, çok kalın birikintilerin genel olarak taşıl bulunduklarını saptamışlardır” (s.380) demiştir. Sonuç olarak, binlerce tür için, muhtelif zamanları temsil eden ve var olan fosillerin, kendilerinin olup da neden değişik biçimlerinin biraz önde ya da arkada olmadığı, sanırım her şeyi teori ile açıklamaya çalışan Darwin için bile cevaplaması imkânsız bir soru olarak kalmıştır.

e) Darwin, C. Lyel ve Dr. Dawson’a atıfta bulunmuş bunların yeni İsaçoçya’da 68 farklı düzey ve katmanda, 420 metre derinliğinde kömürlü çökelti bulduklarını ifade etmiştir. Bu araştırmacılar aynı türleri en alt ya da en üst ya da orta katmanlarda tespit etmişlerdir. Yani değişimi gösteren hiçbir aşama görmemişlerdir. Dolayısı ile Darwin’in evrim teorisine şiddetle karşı çıkmışlardır. Ancak Darwin bunu da savuşturmak için, “Onun için bir oluşumun tabanında ortasında ve tepesinde aynı türe rastlandığı zaman bu türün, söz konusu oluşumun tüm birikim süresince aynı yerde yaşamamış olduğu, ama belki de aynı jeolojik dönem boyunca birkaç kez ortaya çıkıp yeniden kaybolduğu büyük bir olasılıktır” (s.381) demiştir. İzah gerçekten komik denecek kadar zorlamadır. Demek ki, hiç ara çeşitler ortaya çıkmıyor ama aynı çeşit batıp batıp yine çıkıyor. Buna kim inanır? Darwin devam ederek “benim teorime göre var olmuş olmaları gereken, ama belki de pek önemli olmasa da ani biçim değişiklikleri göstermiş olabilecek olan bütün ara örgelenme derecelerinin hepsini bir arada bulundurmayacaktır” (s.381) demiştir. Darwin teorisine göre canlıların evrimleri içerisinde ani değişim göstermeleri mümkün değildir. Karakterlerin ve değişimin yavaş yavaş ve uzun dönemlerde biriktirilmesi gerekir. Ayrıca, “örgelenme derecelerinin hepsini bir arada bulundurmayacaktır” demektedir ki, bu da tamamen saptırmadır. Sanki bazılarını bir arada bulunduruyor da diğerlerini bulundurmuyor gibi. Darwin’e göre, yeryüzündeki her canlı için olması gereken ara biçimlerin nerede olduğu bilinmemektedir, ama sözde bunlar mutlaka vardılar(!).

f) Darwin, doğa bilimcilerin türlerle çeşitleri birbirlerinden ayıracak ölçüleri olmadığını, ancak iki biçim arasında biraz fazla fark varsa ve bu iki biçimi birbirlerine bağlayacak seriler yoksa bunların ayrı türler olarak nitelendiğini söylemektedir. Modern taksonomide artık çeşitlerle türler kesin denebilecek şekilde birbirinden ayrılabilir. Çok nadiren bazı tereddütlü durumlar olabilir ama bu da milyonlarca tür arasında ihmal edilebilecek kadar az sayıdadır. Darwin daha önceki izahlarına atıfta bulunarak jeolojik oluşumlarda bu benzerlik ve silsileyi bulmayı çok az umduğunu ifade etmiştir. Darwin burada yine laf cambazlığını kullanıp verdiği örnekte “A türünün, bütün ayırt edici özelliklerinde bu iki B ve C türleri arasında bir ara tür oluşturmaksızın da bu ikisinin atası olabileceğini unutmamak gerekir. Demek ki aynı oluşumun altındaki ve üstündeki katmanlarda, birçok geçiş onların atası olan türü ve bunun değişime uğramış döllerini bulabiliriz ve bu yüzden bunları ayrı ayrı türler sayabiliriz” (s.381) demiştir. Darwin bildiğiniz gibi, türler arasında aslında olmayan bir geçişin var olduğunu varsaydığı ama bunu hiçbir şekilde ispat edemediğini bildiği için, bunların döller arasında bir ilişki yoksa o zaman ataları arasında bir ilişki vardır ya da bunlar ortak atadan gelmişlerdir deyip olayı bilinmezle bağlamıştır. Yani biz, bir pire ve bir de deve fosilini üst üste bulursak, deve ile pire her ne kadar hiç birbirine benzemese de, benzemeleri de şart değil, demek ki bunlar aynı ortak atadan gelmişlerdir, hatta bunların ortak atası da balina olabilir diyebiliriz. Çünkü balınayı daha aşağı katmanlardaki fosiller içerisinde bulmuştuk ya! Aksini ispat edebilenler çıksın ortaya(!).

g) Darwin, paleontologların tür tanımlarını küçük farklar üzerine dayandırdıklarını söyleyerek, bazılarının tür olarak belirlediklerini diğer bazılarını daha sonra çeşit olarak sınıflandırdığını ifade ederek bunu da teorisi için kanıt olarak göstermiştir. İki bilim adamının o zamanda bilgi eksikliği nedeniyle suni olarak yaptıkları sınıflamalar nasıl Darwin’in kanıtı olur? Darwin burada iyice zavallı duruma düşmüş, hiç alakasız şeylerden dahi kanıt çıkarmak istemiş görünümündedir. Darwin “Agasis ve Pictet gibi yetkin doğa bilimciler, bütün bu üçüncü zaman türlerinin aralarındaki farkların çok küçük farklar olduklarını kabul etmekle birlikte bunların birbirlerinden ayrı türler olduklarını savunurlar” (s.382) demiştir. Daha sonra da, o zamanki türler şimdikilerin aynısı değilse, benim teorim geçerlidir demektedir. Türler birbirlerine çok

benzeyebilirler ama bunlar ayrı türler olabilir, buna doğada binlerce örnek verilebilir. Arpa ile buğdayın, bırakın ayrı tür olmayı, ayrı cins oldukları halde, birbirlerinin çok benzeyenleri vardır ama bunlar ayrı cinslerdir. Bunda şaşılacak ya da Darwin'in kanıt olarak göstereceği bir durum yoktur. Bilindiği üzere türler çeşitleri ile temsil edilirler ve bu çeşitler de hep birbirinden farklıdırlar. Darwin o zamanki türlerin şimdikilerden farklı olması durumunda bunun teorisini kanıtladığını iddia etmektedir. Her biyolojik ferdin farklı olabildiği durumda zaten bunun aksi olamaz. Bunun teorisinin ispatı ile hiç ilgisi yoktur. İnsanı örnek alalım, dünyadaki insan sayısı kadar morfolojik ve fizyolojik farklı insan vardır. Darwin'in, o zamankilerle şimdikiler arasında çok az da olsa, bir fark olması, benim tezimin doğruluğunu ispatlar demektedir ki, kesinlikle yanlıştır. Bir yumurta ikizleri bile birbirlerinden ayrılabilirler, bu da Darwin'in teorisinin doğruluğunu göstermez, sadece kalıtım ve çevre şartlarının kendi içlerinde ya da aralarında, etkileşim mekanizmalarının fertler üzerindeki çeşitliliğini gösterir. Darwin "Daha geniş dönemleri araştırırsak ve aynı büyük bir oluşumun ardışık ve birbirinden ayrı katları incelse, orada gömülü, genel olarak türsel bakımdan birbirinden farklı sayılan fosillerin, zaman bakımından birbirlerinden daha uzak oluşumlar içinde gömülü türlerden birbirleriyle çok daha yakından ilişkili olduklarını görürüz. İşte bu benim teorimin gerekli gördüğü doğrultuda gerçekleşen değişikliklerin apaçık bir kanıtıdır" (s.382) demiştir. Bu durum, Darwin'in teorisinin kanıtı olması ile uzaktan yakından ilişkili değildir, son derece saçmadır. Zira bazı türlerin, hatta daha çok benzer türlerin, aynı zamanlarda ortaya çıkması ve aynı jeolojik kalıntılar içerisinde bulunmaları kadar doğal bir şey yoktur. Bu yaratıcının yarattıklarını bir sistem içerisinde, aşamalı olarak, benzerlerini de yakın zamanlar içerisinde yarattığını gösterir ki, bu türlerin aynı zamanlarda birdenbire ortaya çıkmaları, zaten, Darwin'in teorisine ters bir durumdur. Her jeolojik dönemde sadece bir canlı olmaz, yüzlerce, binlercesi vardır. Bunların müstareken bulunmaları, birbirlerinin geçiş tipleri ya da ataları olduğu kanıtını göstermez. Buğday, salyangoz fosili ile aynı yerde bulunmuştur dolayısı ile buğdayla salyangoz ortak atadan gelmiştir gibi sakat bir benzetme yapılamaz, bu da kanıt olarak ortaya sürülemez.

h) Darwin, hızla üreyen ve az yer değiştiren çeşitlerin yerel olacağını ve bu çeşitler ancak önemli ölçüde değişikliğe uğradığın-

da ata biçimlerin yerini alacağını iddia etmektedir. Darwin “Herhangi bir ülkenin oluşumu içinde iki tür arasındaki ilkel geçiş biçimleriyle karşılaşma şansı son derece zayıftır” (s.382-383) demiş ve buna neden olarak da “çünkü birbirini izleyen değişikliklerin yerel oldukları ve belirli bir noktada sınırlandırılmış bulundukları varsayılır” (s.383) demiştir. Geçiş biçimlerinin birinin bir ülkede, diğerinin de başka ülkede olduğunu ve bu biçimlerdeki değişikliklerin de aynı doğrultuda, yeni türleri üretmek üzere, olduğunu varsaymak hayalperestliktir. Darwin’in söylediğinin tam tersi, şayet böyle biçimler varsa, türün en bol olduğu ve bilhassa orijinin olduğu yerlerdeki jeolojik bulgularda ortaya çıkması gereklidir. Belki bazı türler için bu birikimler az olabilir ama milyonlarca tür için, milyarlarca ara çeşitlerin var olması gerekirdi. Bazı zoraki uydurmalar hariç, bunlardan eser yoktur, bu da Darwin’i zora sokmakta ve sakat açıklamalara girmeye zorlamaktadır. Darwin, “Dolayısıyla, önce yerel çeşitlere ama daha sonra yeni türlere en sık vücut verenler Avrupa’da bilinen jeolojik oluşumların sınırlarından fazlasıyla taşarak çok geniş alanlar üzerine yayılan yumuşakçalar ve öteki deniz hayvanlarıdır. Bu durum da herhangi bir jeolojik oluşum içinde iki canlı biçim arasındaki geçiş durumlarının tamamını bulmamız şansını azaltmaktan başka bir şey yapmaz” (s.383) demektedir. Yani Darwin’e göre Avrupa’da ki yumuşakçalar veya diğer deniz hayvanları, önce çeşitlere ayrılarak sonra da çeşitlerin türlere dönüşmesiyle kendi sınırlarını da aşmışlardır. İyi de, bu nerede olmuştur? Avrupa’da, o zaman az ya da çok bu geçiş tiplerinin bir yerlerde olması gerekmez mi. Yumuşakçalara ya da diğer deniz canlılarına ait fosillere buralarda rastlanıyor da, aynı türün geçiş tiplerine neden rastlanmıyor? Kaldı ki, kalıtsal mekanizmalarda mevcut varyasyonlar nedeniyle çeşitlerin farklı olması ve bu farklılıkların gittikçe de artması yaratıcının koyduğu kuralardan biridir. Ama bir türün diğerine dönüşme durumuna yaratıcı müsaade etmemiştir. Dolayısı ile az ya da çok böyle ara biçimlere rastlanması zaten mümkün değildir.

i) Darwin, Dr. Falconer’in “her türün değişimlere uğradığı dönem her ne kadar çok uzun olsa da gene de bu aynı türün hiçbir değişikliğe uğramadan sürüp gittiği döneme oranla herhalde çok kısadır” (s.383) anlamında görüşlere yer verdiğini ifade etmektedir. Türün değişikliğe uğraması, içindeki çeşitlerin artması ya da yeni generasyonlarda farklılıklar görülmesiyle her zaman zaten

olmaktadır. Bunun için bir jenerasyon bile yeterlidir. Eğer değişik saf hatlar elde edilmek istenirse, suni olarak 8 jenerasyon geriye gitmek genellikle yeterli olur. Ama türün başka türe dönüşmede kalma süresi Darwin'in dediği gibi daha uzun değil sonsuzdur. Yani bir tür diğerine dönüşmez.

j) Darwin, "Günümüzde, her ne kadar gözlerimizin önünde yetkin örnekler olsa da, değişik yörelerden gelen çok sayıdaki örnekleri toplayıp bir araya getirinceye kadar iki canlı biçiminin ara çeşitlerinden yola çıkarak onları, ancak ender olarak aralarında türsel bir özdeşlik kuracak biçimde birbirine bağlayabiliriz. Oysa fosil örnekler konusunda böyle çok sayıda örnekleri bir araya getirmemiz daha da enderdir" (s.383) demiştir. Ben şahsen günümüzde geçiş tiplerini gösteren hatta çağrıştıran hiçbir örnek görmedim. Oradan buradan toplanan çeşitlerde farklılıkların ya da benzerliklerin görülmesi kaçınılmazdır. Bu kalıtım yasalarının gereğidir. Bu farklılıklar ya da benzerlikler, tabiidir ki, türler arasında özdeşlik kuracak kadar birbirlerine bağlanamaz. Fosillerde de görülen zaten gerçeklerdir. Olmayan bir dönüşüm biçimini zaten göremezsiniz.

k) Darwin, birçok varlığın, tek mi yoksa birçok atadan mı türediği bunların çeşit mi yoksa tür mü olduğunun altından nasıl kalkılacağını bilmediğini şu ifadelerle anlatmıştır. "Bazı kavkılı deniz hayvanlarının gerçekte tür mü yoksa çeşit mi oldukları sorununun altından nasıl kalkılacağını kendimize sormamız kadar hiçbir şey, fosillerin sayısız ve aşamalı örneklerinden yola çıkarak türleri birbirleriyle ilişkilendirip onları birbirine bağlamamızın olasılıktan ne kadar uzak olduğunu anlamamızı sağlayamaz. Geleceğin jeologu ancak, sayısız ara biçimlerin taşıl durumlarını ortaya çıkarmakla bu güçlüğün üstesinden gelecektir; bu da son derece uzak bir olasılıktır" (s.383-384) demiştir. Bunu söyleyen Darwin'in artık benim teorim de geçersidir diye sonucu bağlaması gerekmez mi?

l) Darwin "Türlerin değişmezliğine inananlar jeologun bize birbirine bağlayan hiçbir ara biçim vermediğini usanç derecesinde tekrarlayıp durmuşlardır" (s.384) demiştir. Yine "Jeolojik araştırmaların henüz açıklayamadığı şey, zamanımızdaki çeşitler kadar birbirine yakın, hemen hemen hâlen yaşamakta ya da tükenmiş bütün türleri birbirlerine bağlayan sonsuz sayılardaki aşamanın geçmişte nasıl var olduğudur. Oysa bu bekleyebileceğimiz bir şey-

dir, buna rağmen benim teorim karşısında defalarca ileri sürülen bir itiraz olmuştur." (s.384) demiştir. Olmayan bir şeyin, hiçbir kanıt olmadan bir şekilde var olmuş olması lazım diyerek, varmış gibi teoriler üretmek ve sonra da delillerle buna karşı çıkanlara sinirlenmek niye?

m) Darwin, uzun dönemlere kadar ulaşacak fosillerin ancak yerin alçalma zamanında oluşabileceğini, bu alçalma dönemlerinin de birbirinden uzun dönemlerle ayrıldıklarını, bu uzun dönemlerde alçalmanın, ya aynı kalacağını ya da yükselme olacağını söyler. Yükselme olduğunda bu yığılmaların dalgalarla yığıldıkları hızla yok olacağını varsayar. Dolayısı ile tortul çökeltilerin kalın tabakalara ulaşamayacaklarını ve başka oluşumlarla da örtülemeyeceklerini ifade eder. Alçalma dönemlerinde türlerin yok olacağını yükselme dönemlerinde ise değişikliklerin olacağını ama jeolojik belgelerin bu hususta yetersiz olduğunu ifade eder. Biz jeolog değiliz ama düz bir mantıkla, şimdi yok olmuş olan fosilleri bırakalım, var olan fosillerin içinde neden bu ara biçimleri yoktur? Ya da Darwin'in bahsettiği olaylar sadece ara biçimleri yok etmiş ve ana biçimleri bırakmış mıdır? Jeolojinin eksik deneni kısmı neden sadece bu ara biçimler için geçerlidir?

n) Darwin, "Bütün ara aşamalar saklanmamış olsaydı, o zaman, ara çeşitler her ne kadar birbirlerine çok yakın da olsalar, yeni türler olarak görülürlerdi" (s.385-386) demektedir. Saklanan ara çeşitler sadece Darwin'in hayalinde olması gerekenlerdir, gerçekte yoktur. Farklı tiplerin çeşit ya da tür olarak bilinçsizce sınıflandırılması, ara çeşitlerin de olduğunu kanıtlamaz. Birisi suni olarak kişiye göre yapılan sınıflamadır, diğeri ise fosillerin ortaya koyduğu gerçeklerdir.

o) Darwin, yine önceki söylediklerini tekrar etmiş "Bu çeşitler başlangıçta yerlidirler ya da tek bir bölgeyle sınırlıdır; ama bu çeşitlerin başka öteki biçimlere göre kesin belirleyici bir üstünlükleri varsa yani yararlarına olan özelliklerle donatılmışlarsa, değişmeye ve yetkinleşmeye devam ederlerse yavaş yavaş çoğalırlar ve sonunda ana kök biçimin yerini alırlar. Şimdi bu çeşitler kendi eski anayurtlarına geri geldiklerinde, her ne kadar çok hafif de olsa hepsi ilkel durumlarından aynı biçimde farklılaştıkları için ve aynı oluşumun biraz değişik katmanlarında gömülü oldukları için, paleontologların çoğu, geçerli olan ilkeler uyarınca, bunları yeni ve

ayrı türler olarak sınıflandıracaktır" (s.386) demiştir. Paleontologların bunları aynı ya da ayrı tür olarak sınıflandırmasından ziyade, gerçek olan, zamanımızdaki kriterlere göre, bunlar aynı mı, yoksa farklı türler midir? Bunlar (eğer Darwin'in verdiği örnek doğruysa) aynı türden geldiklerine göre ve katmanlarda hiçbir ara çeşit ya da tür de mevcut olmadığına göre, aynı türün çeşitleridir. Bunların birileri tarafından onun zamanında, farklı türler olarak sınıflandırılması Darwin'in teorisinin doğruluğunu göstermez.

p) Darwin, "Buraya kadar söylediklerimiz doğruysa jeolojik oluşumlar içinde sayıları sonsuzu bulan ara biçimlerle karşılaşmayı beklememiz gerekir" (s.386) demektedir. Ya Darwin'in söylediklerinin yanlış olduğunu var sayacağız ya da sonsuza kadar beklemeyi sürdüreceğiz. Darwin, "Bununla birlikte her oluşumun başlangıcında ve sonunda yaşamış türler arasındaki ara halkaların yokluğu benim teorime karşı önemli bir itiraz oluşturmazdı, kuşkusuz hiçbir zaman, en iyi saklanmış jeolojik katmanların bile bize sağladığı bilgilerin yetersizliğinden ve yoksulluğundan kuşulanmayacaktım" (s.386) demiştir. Yani sonuç olarak, mademki jeolojik gerçekler benim teorimin tam tersini kanıtlıyor, o zaman ben bu gerçeklerden kuşkuluyum demektedir. Anlayana sivrisinek saz, anlamayana davul zurna az!

AKRABA TÜRLERİN TÜM GRUPLARININ ANİDEN ORTAYA ÇIKMASI

a) Darwin, "Birçok paleontolog, örneğin Agassiz, Pictet ve Sedgwick, tür gruplarının bazı oluşumlar içinde tamamıyla ve aniden ortaya çıkışını değiştirilme(*transmutatio*) teorisiyle bağdaşmaz bir olgu olarak yorumlarlar" (s.387) demiştir. Gerçekten bize göre de öyledir. Darwin "aynı cinsten ya da aynı familyadan olan sayısız türler gerçekten de aniden ortaya çıkmış olsaydı, bu olgu, doğal seçim yoluyla evrim teorisini yıkarı" (s.387) demiştir. Görüldüğü gibi, Darwin yine sapla samanı birbirine karıştırmaktadır. Paleontologlar buldukları fosillerin, zaman ve katmanlar içindeki oluşumlarına bakarak, yani gerçekleri görerek, türlerin aniden ortaya çıkışlarını ifade etmektedirler. Darwin ise sonradan taksonomistler tarafından suni olarak yapılan tasniflere göre, eğer bir tür ortaya çıkmışsa, bunun bütün cinsleri ya da familyaları da aynı zamanda ortaya çıkmalıdır demektedir ki, gerçeklerle hiç ala-

kası yoktur. Bu yaratıcının takdirinde olabilecek bir şeydir. Burada insanı şaşırtan, benzer türlerin aynı zamanlarda ortaya çıkması dahi Darwin için yeterli görülmemektedir. Gerçekleri saptırarak, kesin olan aksine kanıtları bile kendi teorisine uyarlamaya kalmaktadır.

b) Darwin, “olumlu paleontolojik kanıtlara tamamen güvenilebilir; ama deneyin sık sık bize kanıtladığı gibi olumsuz, yadsıyan kanıtların hiçbir önemi yoktur” (s.387) demiştir. Yani bir kanıt benim teorimi desteklerse bu kesin doğrudur ama tam zıttı ise bunun önemi yoktur demektedir ki, bu gerçekten anlaşılmaz bir tavidir.

c) Darwin, oluşumların ara sürelerinin çok uzun olması sebebiyle türlerin aniden yaratılmış gibi görüldüğünü iddia etmiştir. Darwin “Bu yüzden geçiş biçimleri çoğu kez uzun zaman aynı bir yerellik sınırları içinde kapalı kalmışlardır” (s.387-388) demektedir. Şayet bu söylem doğruysa, o zaman bütün geçiş biçimlerinin kapalı havzalarda ve oradaki kalıntılarda mevcut olması gerekmez mi? Bunlar nerededir?

d) Darwin, bazı penguenleri ele alarak bunların ön organlarının, ne kol, ne de kanata benzediğini tam bir ara biçim oluşumunda olduğunu ifade etmiş, bunların özelliklerini hâlâ nasıl korumuş oldukları konusuna ise var oluş savaşımında başarıyla yerlerini korumuşlardır demiştir. Yani her nasılsa geçiş biçimi kalıcı biçime dönüşmüştür. Penguenlerin torunlarının da önce kısa kanatlı örnekler gibi, sonra da sonra da yükselip havada kalabilmeleri şeklinde üstünlük sağlayacak bir biçimde oluşabileceğini iddia etmiştir. Yani yerdeki canlı, hayallemeye kuş olup uçacaktır ve bunun geçmişteki ara biçimleri hiçbir jeolojik kalıntı içerisinde yoktur. Bu olacak iş midir?

e) Darwin, bazı araştırmacıların, türlerin aniden ortaya çıkış ya da yok oluş zamanlarına ilişkin yazılarının, yeni bulgularla zaman olarak bazı değişikliklere uğradığını söyleyerek, hepsinin aynı anda çıkmış olamayacağını, kendi tezine dayanak göstermektedir. Darwin, kendisinin de söylediği gibi, bir havzada uzun süre kalan bir canlı başka bir havzaya çok sonraları gidebilir ve bunlar arasında bulunan fosillerin zaman bakımından farklılıkları zaten doğaldır. Daha önce bunu söyleyen Darwin şimdi neden fikir değiştirmiştir?

f) Darwin, bireysel olarak tek tük bazı izler ya da fosiller bulunduğunu, bunların bir kısmının bugün bilinmediğini ya da yok olmuş olduğunu, bunun türlerin aynı zamanda yaratılmadığını ispat ettiğini söyler. Ancak özellikle, bu tek tük orada burada bulunan garabet varlıkların bir şeyleri ispatladığına güven duymak mümkün değildir. Orada burada bulunan ve çoğu yakıştırma olan varlıkların oluşması ya da bir yerlerde kalması çeşitli nedenlerle olabilir. Bunların gerçek sayılabilmesi için yüzlercesinin, aynı ya da benzer biçimlerde ele geçirilmesi gereklidir. Yoksa dünyanın bir köşesinde ne olduğu kanıtlanamayan tek bir olaya rastlandığı diye, bütün aksi kanıtlara rağmen, bir teoriyi onun üzerine inşa etmek çarpıtma olur. Darwin yine de bu konudaki bilgisizliğimize atıf yapmıştır ancak, kendi teorisine yakıştırabileceklere sarılmış, karıştırlarını ise yok saymıştır.

g) Darwin, bazı hayvan gruplarının 3. zamanda aniden görüldüğü ve sonrasında yaşadığına inandığını, bunun da kendi teorisini çürüttüğünü söyler. Doğrusu da budur. Ancak daha sonraları Bosquet'den Belçika'da tebeşir tabakalarında, sapsız sülükayaklılara benzeyen bir örnek saptadığını, normalde üçüncü zamanda ortaya çıktığına inanılan bu sülükayaklının, ikinci zamandan kaldığını öğrendiğini söyler. Bunun da kendi teorisine kanıt olabileceğini söyler. "Bugün bu hayvanlar grubunun ikinci zamanda yaşamış olduğunun kesin kanıtına sahibiz" (s.390) der. Bilişildiği gibi bahsi geçen bu zaman dilimlerinin kesin bir ayırım tarihleri yoktur. Bu insanlar tarafından suni olarak yapılan tahminlere dayanır. Yani ikinci zamanın sonu mu, yoksa üçüncü zamanın başı mı olduğu kesin olarak bilinemez. Kaldı ki, aynı Darwin, Bosquet'den tarafından bulunan sülükayaklının 3. zamanda hiçbir örneğine de rastlanmadığını söylüyor. Ayrıca bulunan için de "sülükayaklılara benzeyen bir örnek" demektedir. Yani sülükayaklı olup olmadığı da belli değildir. Eğer gerçekten 3. zamanda hiçbir örneğine rastlanmadıysa, belki de bu sülükayaklıya benzer başka bir türdür. Aksi takdirde bunların milyonlarca başka örneği olması gerekirdi.

h) Darwin, Agassiz'e göre tebeşir çağının alt katmanlarında aniden ortaya çıkan kemikli balıkların paleontologların en büyük kanıtları olduğunu ifade etmekle birlikte "Bütün kemikli balıklar grubu gerçekten de kuzey yarım kürede tebeşir (kireç) oluşumunun başlangıcında ortaya çıkmış olsaydı bu kesinlikle çok dikkate

değer bir olay olurdu; ama gene de benim varsaydığım teze karşı aşılamaz bir itiraz oluşturmuyacaktı, meğer ki bunun yanında bir grup türün bütün dünyada aniden ve aynı zamanda ortaya çıktıkları kanıtlanabilsin" (s.390) demiştir. Burada, ortaya çıkışın başı ya da sonundan ziyade (bunlar yapılan tahminlerdir) aynı ya da yakın zamanlarda aniden ortaya çıkışları önemlidir. Bütün dünyada aynı zamanda ortaya çıkma konusuna gelince, bunu Darwin yaratılışçılara karşı kullanmak istemiş, eğer aynı tür ya da benzerleri aynı zamanda bütün dünyada birden ortaya çıksaydı o zaman yaratılışa inanırdım demek istemiştir. Burada da ne kadar usta bir demagog olduğunu göstermiştir. Yani örneğin; at türü dünyanın her köşesinde aniden ortaya çıkıverseydi inanacaktım demektedir. Hâlbuki işin doğrusu, benim bildiğim ve yaratıcılığa inanan hiçbir insan, yaratıcı aynı türleri, her köşe-bucak için birden yaratmıştır dememiştir. Bu konudaki göstergeler, yaratıcının yarattıkları türleri ve benzerlerini aniden belli bir zamanda, belli bir merkezlerde yarattığı şeklindedir. Bir merkezden nasıl dağıldığı da çeşitli teorilerle izah edilmeye çalışılmaktadır. Türlerin evrimi ile bunların dağılımı farklı konulardır. Darwin'in kendisinin de ifade ettiği gibi, kapalı havzalarda türlerin yayılması çok geç olur. Bir yerden diğer yerlere gitmesi binlerce yıl almış olabilir. Ama hiç kuşkusuz, türlerin büyük bir bölümünün, birbirine yakın zaman dilimi içerisinde ortaya çıktığı, Darwin ve kendi zamanının bilim adamları tarafından da kabul edilen gerçeklerdir.

i) Darwin, bu bölümün sonunda Avrupa ve Amerika Birleşik Devletleri sınırları dışında kalan ülkelerin jeolojik durumları hakkındaki bilgisizliğimiz ve özellikle son yıllarda yapılan keşifler nedeniyle, bu konularda kesin yorumlar yapmanın yanlış olacağını ifade etmektedir ki, bu o zaman için doğru olabilir ama şimdiki zamanda bu tip keşifler çığ gibi artmaktadır.

AKRABA TÜR GRUPLARININ EN ESKİ FOSİL KATMANLARI İÇİNDE ANİ ORTAYA ÇIKIŞI ÜZERİNE

a) Darwin "Bu da benzer ama çok daha ciddi bir başka güçlüktür" (s.391) diye bu bölünme başlamıştır. Yani, akraba grupların aniden ortaya çıktığı gerçeği, Darwin'in türlerin yavaş yavaş değişerek ortaya çıkması savını çürütür. Darwin'e göre bilinen en

eski hayvan türlerinin atalarının da bunlardan önce yaşamış olması lazımdır. Ama böyle değildir Darwin de “en eski hayvanların bazıları bugün yaşamakta olan türlerden çok daha farklı değildirlere” (s.391) demektedir. Darwin devam ederek, “bu eski türlerin daha sonra ortaya çıkan aynı gruptan türlerin hepsinin atası oldukları düşünülemez, çünkü bunlar geçişlerin ara karakterlerinin hiçbir aşamasını göstermemektedir” (s.392) demektedir. Darwin teorisini çürüten bir doğrudur.

b) Darwin, kendi teorisinin doğru olması halinde, kambriyen katmanlarının çökmesinden önce de bu canlıların var olması gerektiğini söyler. Ancak bununla ilgili hiçbir kanıt da yoktur. Darwin, Sir W. Thompson’un yeryüzü kabuğunun yaşını 20-400 milyon yıl olarak, Mr. Croll’un ise kambriyen topraklarının çökmesini 60 milyon yıllık bir zaman olarak tahmin ettiğini söylüyor. Bu süreyi de buzul çağlarından zamanımıza kadar olan değişimlerin meydana gelmesi için çok kısa olarak nitelemektedir. Yeryüzü kabuğu 200 milyon yıllık bir yaşta olsa bile, çökme ile yeryüzü kabuğunun oluşması arasında geçen 140 milyon yıllık sürenin de kambriyen çağda var olan değişik biçimlerin gelişmesi için zar zor yetebilecek bir zaman olduğunu söylemektedir. Darwin kendi teorisini için bu bahsedilen zamanların yetmeyeceğini varsayarak, W. Thomson’un “bu ilkel dönemlerde yeryuvarlağı fiziksel koşullarında, şimdikinden daha hızlı ve daha şiddetli değişikliklerle karşı karşıya kalmış olsa gerekir” (s.392) tezine sarılmıştır. Darwin “bunun sonucu bu çok eski çağlarda yeryüzünde barınan organik varlıklar da daha büyük bir hızla değişime uğramış olabilirler” (s.392) demektedir. Bu söylem Darwin teorisinin, yavaş yavaş, yarar esasına göre, birikimle değişim olması genel ilkelleri ile bağdaşmaz.

c) Darwin soruyor, “Kambriyen çağdan önceki ilkel dönemlerle ilgili olan taşlarla zengin çökteleri niçin bulamıyoruz?” (s.392) ve cevabını veriyor “Bu da gene hiçbir doyurucu cevap veremeyeceğim bir soru” (s.392) demektedir. Olmayan bir şeyi de zorla bulmaya çalışmak ya da bir gün bulunacaktır demek kanıt olamaz.

d) Darwin, Kambriyen döneminden önce de canlıların bulunmuş olabileceğini söylediğini ve bazı araştırmacıların da kendisini doğrular nitelikte yayınlar yaptığını ifade etmiştir. Ancak “Bununla birlikte üst Kambriyen sistem oluşumlarının altında geniş taşıl

katmanlarından oluşma temel çökeltilerin bulunmayışını mantıklı nedenlerle açıklamak bugün de büyük bir güçlük arz ediyor. En eski katmanların su erozyonu ile tamamen süpürülmüş olması ve taşların başkalaşıma uğrayarak büsbütün bozulmuş olmaları olası değildir. Çünkü öyle olmuş olsaydı, bunların hemen ardından gelen oluşumlardan ancak çok zayıf kalıntılar bulabilecektik ve bu kalıntıların tümü biçimsel olarak başkalaşıma izleri taşıyacaktı” (s.393) demektedir. Yani canlıların var oluşu ve değişimleri yavaş yavaş olmuyor, birden çıkıyorlar ve değişim de genetik varyasyonlar sınırlarında devam ediyor. Darwin elde edilen kalıntılardan ve kanıtlardan, oluşumların eski olmasının, bunların su erozyonuna ya da başkalaşıma uğraması gerekir sonucunun çıkarılamayacağını ifade etmiştir. Darwin “Demek ki, sorun bugün için açıklanamaz ve çözümlenemez olarak kalıyor ve burada yayınlanan görüşlere karşı ciddi bir kanıt olarak bugün de kullanılabilir” (s.394) demektedir. Darwin burada mertçe çok nadir de olsa, kanıtlar karşısında kendi tezinin tutarsızlığını ifade etmektedir.

ÖZET

a) Darwin, bu bölümde, ismini saydığı birçok araştırmacının oybirliğiyle ifade ettiği gibi, jeolojik oluşumlarda ara biçimlerin bulunmayışı, tür gruplarının aniden ortaya çıkışı, şimdiye kadar kambriyum sistem altında taşıl birikimlerin hiç bulunmayışı nedenleriyle, eldeki jeolojik bulguların yeterliliğini kabul edenlerin, Darwin kuramını hemen reddedeceğini ifade etmiştir. Bu arada Sir C. Lyell gibi bazı araştırmacıların bazı karışık görüşleri (bunların ne olduğunu yazmamış) desteklemeleri nedeniyle eski görüşlerin sarıldığını da ifade etmiştir. Sonuç olarak da, kendisinin bilinen jeolojiyi, bölük pürçük, yarım yamalak bir yeryüzünün yazılmış tarihi olarak nitelediğini, bize ulaşan bu tarihin de canlıların aniden ortaya çıkıyormuş izlenimi verebileceğini ifade etmiş “işte bu hipotez, bundan önceki bölümde tartıştığımız güçlükleri tamamen ortadan kaldırmasa da zayıflatmaktadır” (s.396) demiştir. Yani ne alakası varsa, geçmişten günümüze kalacak, olmayan ama varsaydığı, bölük pürçük yazılı bir tarihi, bulunan jeoloji kanıtlarına benzeterek olayı geçiştirme gayreti içine girmiştir. Kendinin de inkâr etmediği gibi, bu bölümlerdeki eleştiriler Darwin’in teorisinin çöpe atılması için yeterli kanıtları oluşturmaktadır.

ON BİRİNCİ BÖLÜM

ORGANİK VARLIKLARIN JEOLJİK ARDIŞIMI ÜZERİNE

a) Darwin, “organik varlıkların yerbilimsel olarak birbirlerini izlemelerine ilişkin yasa ve olguların, bilinen türlerin değişmezliği kuramı ile mi yoksa doğal seçim yoluyla yavaş ve giderek değişime uğramaları kuramı ile mi iyi bağdaştığını inceleyelim” (s.397) diyerek bu bölüme başlamıştır. Darwin devam ederek “yeni türler gerek karada gerek suda birbiri ardından çok yavaş ortaya çıkmışlardır” (s.397) demiştir. Bu daha önceki söyledikleri ile bir çelişki teşkil etmektedir. Türler aniden mi, yoksa yavaş yavaş mı ortaya çıkmaktadır? Kendisi kanıtların aniden çıktıklarını gösterdiğini ve bunu teorisi ile izah edemediğini daha önceki bölümlerde ifade etmiştir. Muhakkak ki, hızlı ya da yavaş, hatta aniden demek alınan bir kıstasla mukayese edilmediğinde pek bir mana ifade etmez.

b) Darwin, yakın zaman katmanlarından bazılarında sadece “bir iki türün tükendiği ve bir o kadar da yeni türün ortaya çıktığını” (s.397) ifade etmiş, ikinci zaman oluşumlarında sayısız türlerin yok olduğunu ya da ortaya çıktığını, Bronn’un belirttiğini, ancak bunların eş zamanlı olmadığını söylemiştir. Darwin çeşitlerle türler arasına bir sınır koymadığı için, gerçekte türlerin mi, yoksa aynı tür içerisindeki çeşitlerden bazılarının mı yok olduğunu ayıramaz. Kaldı ki, türlerin aniden ortaya çıktığını Darwin söylemektedir. Bunların hangi zaman süreci içerisinde yok oldukları ya da olmadıkları, hangi türlerin eş veya farklı zamanlı ortaya çıktıkları ya da yok olmaları, yani hâlen mevcut olup olmadıkları, Darwin’in yavaş yavaş ve gelişerek olgun hâle gelme savına hiçbir delil teşkil etmez.

c) Darwin, "Farklı cinslerden ve farklı sınıflardan olan türler ne aynı ölçüde ne de aynı hızla değişmektedir" (s.397) demektedir. Buna da hâlen yaşamakta olan üçüncü zamandan kalma türleri örnek gösterir. Yani bazılarının tükendiğini, bazılarının da hâlen yaşamlarını aynen koruduğunu söyler. Genel anlamda zamanımıza gelen türler, Darwin teorisine ters düşer. Darwin herhalde üçüncü zamandan beri var olan türlerin, tam olgunluğa o zaman ulaşmış olduğunu, her şeylerinin mükemmel olduğunu ve artık değişime ihtiyaçları da olmadığını iddia edemez.

d) Darwin, karada yaşayan canlıların suda yaşayanlara nazaran daha çok değiştiği görünümü verdiğini söyler. Bunu da karada yaşayanların denizde yaşayanlara nazaran daha yüksek seviyede olduklarına bağlar. Bize göre, bu sadece bir iki gözleme dayalı ve Darwin'in kendi teorisini güçlendirmek için kullandığı kanıt olmayan bir durumdur. Zaten Darwin de bunun istisnaları vardır diyerek, aksi kanıtları bertaraf etmek istemiştir. Darwin "bütün türlerin herhangi bir biçimde değişime uğradıklarını görürüz" (s.398) demiştir. Değişiklikten kastı nedir bilmiyorum ama zaten canlıların, diğerinin tıpa tıp aynısı olması çok zordur. Aynısı olabilmesi için hem genetik hem de çevre şartlarının tıpatıp aynı olması zorunludur ki, bu da gerçek dünyada mümkün görünmemektedir. Darwin'in değişiklikten kastı bir türün diğerine dönüşmesi ise bu doğru değildir. Kaldı ki yukarıda bazı türlerin hiç değişmediğini söyleyen de Darwin'dir.

e) Darwin, bazı canlıların zaman içinde kaybolmaları bunların benzerlerinin ortaya çıkmayacağını göstermediğini söyler. Lyell'in farklı coğrafyalardan olan geçici göçlerle bu kaybolmaları ve tekrardan görünmeleri izah ettiğini ifade eder. Tarih içerisinde bazı türlerin doğa şartları nedeniyle bölgesel ya da tamamen kaybolması son derece normaldir. Şayet bunların, aynı doğa şartlarına dayanabilecek ve ayakta kalabilecek varyasyonları genetik yapılarında mevcutsa, bunlar ve benzerleri aynı coğrafyada ya da başka coğrafyalarda görüleceklerdir. Eğer genetik yapılarında bu tolerans yoksa kaybolup gideceklerdir ki, buna en iyi bilinen örnek dinozorlardır. Doğanın tahrip etme ya da tamamıyla yok etme gücü vardır, ama genel anlamda, Darwin'in söylediği gibi, bir türü daha başka bir türe dönüştürme gücü yoktur.

f) Darwin, "Bu çeşitli olaylar, benim, bir bölgenin bütün sakinlerini aniden eş zamanlı ya da eşit ölçülerde değişim göstermeye zorlayan herhangi sabit bir gelişme yasasını gerektirmeyen kuramım ile çok iyi bağdaşmaktadır" (s.398) demektedir. Sanki bunun aksini söyleyen varmış gibi. Nasrettin Hoca yaşlandığında etrafındakilere hava atmak için köy ortasındaki kayayı tutmuş kaldırmak istemiş, tabii mümkün değil, ama etrafındakilere dönüp "gençliğimdeki aynı gücüm yerinde duruyor demiş". Etraftakiler şaşırılmışlar, "Nasrettin Hoca, gücünün gençlikteki gibi durduğunu nereden anladın?" diye sormuşlar o da "ben bu kayayı gençliğimde de kaldıramamıştım şimdi de kaldıramıyorum yani gücüm aynen duruyor" demiş. Darwin'in söylediği bundan farklı değildir. Darwin daha sonra yine eski nakaratı tekrarlayarak, türlerin yavaş yavaş değiştiğine ve bunların birbirinden bağımsız olduğuna vurgu yapmış, karmaşık olasılıkların bunu etkilediğini söylemiştir. Darwin buradan bazı türlerin hiç değişmemesine, kendisine göre bazı türlerin de çok değişmesine ya da yeni türler meydana getirmesine bir kapı açmak istemiştir.

g) Darwin, kara kabukluları ya da kınkanatlı böceklerin kendilerine benzeyenlerden bir hayli farklılaştıklarını ama deniz kabuklularının ya da kuşların fazla değişmediğini iddia etmiştir. Kara hayvanlarının denizdekilerden ya da daha alt düzeydeki hayvanlardan daha çok değiştikleri varsayımıyla, bunu kara hayvanlarının daha üst düzey varlıklar olmaları ve karmaşık organik ve inorganik ilişkilerine yormuştur. Hâlbuki Darwin'in anladığı şekilde değil ama bir canlıda karakter sayısı ne kadar fazlaysa, bu canlıdaki değişikliklerin de o kadar fazla olması doğaldır. Tabii bu değişiklikler sadece tür içinde olmak kaydıyla geçerlidir, Darwin'in sandığı gibi türden türe geçişte değil. Darwin, yine, türlerin belli bir ölçüde değişime uğramaması ya da yetkinleşmemesi (ne demekse) halinde yok olup gideceğini iddia etmiştir. Kendisinden beklenen; ah bir de yok olup giden, o ara çeşit ya da türlerin nerede olduğunu söyleseydi ya da kendisinin de inkâr etmediği, değişmeyen türlerin neden hâlâ değişmeden var olduğunu açıklasaydı(!).

f) Darwin, 'aynı sınıfın üyelerinin eşit dönemler, uzun zamanlar süresince uğradıkları değişimler hemen hemen aynı olabilir' gibi bir yorum da yapmıştır. Aslında bu Darwin teorisine zıt bir

durumdur. Zira Darwin'e göre her tür birbirinden bağımsız değişir, o zaman, bu değişik tür örneklerinin bütün zamanlara yayılmış olması gerekir ki, jeolojik bulgular bunun tersini gösterir. Ayrıca, Yeni Zelanda'daki bir tür ile ABD ya da Avrupa'dakinin tamamen aynı olması bu savla açıklanamaz. Darwin bu kanıtların üstünü örtbilmek için burada, daha önceki benzetmesini tekrar etmiş, her taşıl oluşumunun eşit nitelikte olmadığını ve bunların sürekli değişen rasgele alınmış bir sahneye benzetmiştir. Ama gerçek kanıtlar, var olan çeşitlerin değişerek değil, Darwin'in de inkâr etmediği gibi, aynı zaman dilimleri içerisinde, yani aniden tür olarak ortaya çıktığını göstermektedir.

TÜKENME (Türkçe tercümede bir atlama var)

a) Darwin, soyu tükenen varlıkların tükenme sürecinin var olma sürecinden daha çok zaman aldığını iddia etmiş, ancak bunun tam tersi olan olayların da olduğunu, yani var olan bir organizmanın çok kısa bir zamanda da tükenebileceğini ifade etmiş, örnekler vermiştir. Bazı soyu tükenmiş ve sayıları azalmış türlere atıfta bulunmuş "çünkü seyreklik bütün ülkelerde her sınıftan bir sürü türe vergi olan bir şeydir; bu seyrekliğin nedenleri sorulacak olsa var oluş koşullarındaki bazı elverişsiz durumların sonucudur diye yanıt veririz, ama hemen hiçbir zaman bu koşulların neler olduklarını gösteremeyiz" (s.401) demiştir. Darwin, tükenen canlıların yerini bunların rakiplerinin aldığını iddia etmektedir. Tükenen bir çeşide rakip kim olur? Ya kendi türü içerisinde başka bir çeşit ya da başka türler. Klasik örnek dinazorları ele alalım, şu anda dinozor çeşitlerinden hiçbiri kalmış mıdır? Bildiğimize göre hayır. Peki dinozora rakip başka türler var mıdır? Buna hem evet hem hayır cevabı verilebilir. Bana göre ona benzer hiçbir tür yoktur ama örneğin; Darwin, boyları ve cüsseler hariç, dinozorla pire tıpatıp benzer hatta ortak atadan gelmişlerdir diyebilir. Ben demem, o diyebilir(!). Ayrıca seyrekliğin ya da tükenmenin nedenleri gösterilemez değil çoğu kez bilinen olaylardır.

b) Darwin, "Doğal seçim kuramı, her yeni çeşidin, kısacası, her yeni türün rekabet ilişkileri içinde türler karşısında kazanmış olduğu bazı üstünlükler, avantajlar sayesinde ve bunun kaçınılmaz sonucu olarak daha az kayırılmış daha şanssız canlı biçimlerinin tükenmesiyle oluştuğu ve kendi türünü sürdürdüğü görüşüne da-

yanır" (s.402) demiştir. Bu doğal durumun insanlar tarafından yapılan seçimler için de geçerli olduğunu, seçimler sonucu bazı biçimlerin gelişip serpildiğini diğer bazılarının da tükendiğini ifade eder. Darwin burada da sapla samanı birbirine karıştırmıştır. Önce çeşitten mi yoksa türden mi bahsetmektedir buna karar vermesi gerekirdi. Kendisi ikisi arasında ayırım yapmadığı için bunları işine geldiği gibi birbirleri yerine kullanmaktadır. Peki, gerçek nedir? Eski çağlarda da, bugün de değişen ya da değiştirilen doğa şartlarının canlıları olumlu ya da olumsuz yönde etkileyeceği muhakkaktır. Bu arada genetik varyasyonlar nedeniyle, birçok yeni çeşit ortaya çıkarken, bazılarının da yok olması kaçınılmazdır. Ama her hâlükârda, az ya da çok, bu rekabet ve yaşam savaşları, bireylerin genetik yapılarını etkiledikleri nispetlerde onların döllerinde değişiklikler oluşacaktır. Ya da bireyler yok olacaktır. Bu yok olma ya da zayıflama, birey seviyesinde olabildiği gibi, tür seviyesinde de olabilir. Bunların tamamı, bahse konu canlının genetik yapısı ve bu yapının kendi içinde ve doğal şartlarla olan etkileşimlerine bağlıdır. Tükeniş zaten bir sondur, değişim ise ne kadar büyük olursa olsun, yaratıcının sınırladığı ölçüler içerisinde kalır. Yani bu hiçbir zaman Darwin'in sandığı ya da hiçbir örneğinin olmadığı gibi, türün diğer türe dönüşmesi ya da ortak atalardan başka başka türlerin ortaya çıkması şeklinde olmaz, zaten genetik yapı da buna müsaade etmez.

c) Darwin, "yeni canlı biçimlerinin türemesi, hemen hemen aynı sayıda eski biçimin tükenişini belirlemiştir" (s.402) demektedir. Darwin'in bunu kanıtlaması imkânsızdır, böyle bir şeyi tahmin olarak, bir biçim diğerinin yerini alacak varsayımı ile söylemesi bir dereceye kadar mazur karşılanabilir ama dünyadaki canlı sayısının ve tipinin belki milyonda birini incelemeye zamanı olmamış bir kişinin böyle bir genelleme yapması, aslı astarı olmayan, Darwin hayallemelerinin başka bir versiyonudur.

d) Darwin, yine türlerin birbirlerinin yerlerini alma konusunu, kendi klasik usulüyle tekrar ederek, "sanıyorum ki, bir tek türden türeyen ve böylelikle yeni bir cins oluşturan belirli sayıdaki yeni türler aynı familyadan olan eski bir cinsi yerinden etmeyi başarırlar" (s.403) demiştir. Darwin burada da türden cinsleri üretmiş, bunların da aynı familyadaki başka cinslerin yerini alacağını iddia etmiştir. Bırakın cinsleri oluşturmayı (Darwin hızını alama-

yıp sınıflara kadar çıkıyor), bir türden diğerine geçişin olduğuna dair en küçük mantıklı bir olay ya da kanıt olmadan böyle bir yorumu yapabilmek ancak Darwin'in işi olur.

e) Darwin, çetin rekabetten sıyrılabilen biçimlerin uzun süre varlıklarını koruyabileceklerini söylüyor. Hamam böceği kiminle rekabet edip milyonlarca yıldır varlığını aynen korumaktadır bilemem ama bildiğim bir şey varsa, bahsi geçen rekabet ya da yer değiştirmeler, Darwin'in söylediği gibi değil ama küçük ölçeklerde doğru olabilir ancak hiçbir zaman, sistemik bir biçimde, bir türün diğerinin yerini alması ya da bir türün diğer türe dönüşmesini sağlayamaz, zaten genetik yapı buna müsaade etmez.

f) Darwin, "bana öyle geliyor ki, kendi başına tek tek türlerin ya da tür gruplarının tükeniş tarzı doğal seçim kuramıyla tamamen uyushmaktadır" (s.404) demektedir. Her türün sonsuza kadar çoğalma eğiliminde olduğunu ama bunun sürekli olarak başarısızlığa uğratılma eğilimi olduğunu unutmamamız gerektiğini vurgularken "Belirli bir türün birey sayısının neden başka bir türün bireylerinden daha fazla olduğunu ya da neden şu türün değil de bu türün belli bir ülkeyi yurt edindiğini kesinlikle söyleyebildiğimizde, yalnız o zaman bazı türlerin ve bazı grupların tükenişini açıklayamayamamıza şaşmaya hakkımız olur" (s.404) demektedir. Kimse türlerin tükenişine ya da çeşitli ekolojik koşullara göre türlerin dağılımına şaşmamaktadır, bunun açıklaması daha önceleri de belirttiğimiz gibi gayet kolaydır. Darwin'in bahsettiği tükenişle kendi kuramının tamamen uyushduğunu söylemesi mantıksızlığını anlamak da imkânsızdır. Tükenmenin, bir çeşidin diğerinin, hatta bir türün diğerinin yerini almasının, türlerin birbirlerine dönüşmesi ya da bunların ortak atalardan gelmesiyle ne alakası olduğunu bulana değil yakıştırabilene aşk olsun!

YERYÜZÜNDEKİ CANLI BİÇİMLERİN NEREDEYSE ANLIK GİBİ DEĞİŞİKLİKLERİ

g) Darwin "Paleontolojinin en ilginç buluşlarından biri yaşam biçimlerinin bütün dünyada hemen hemen aynı zamanda değişmeleridir" (s.404) demiştir. Buna tebeşir katmanlarının oluşumunu örnek göstermiş, yeryüzünün birçok farklı bölgelerinde aynı oluşumların görüldüğüne atıfta bulunmuş ve "Bu oralarda da aynı

türlere rastlandığından dolayı değil, çünkü birkaç olayda tıpkısı tıpkısına aynı olan bir tek tür bile yoktur, ama kalıntılar aynı familyalar, aynı cinslere, bir cinsin aynı alt bölümlerine ait bulunmakta ve bazen yüzeysel çizikler-oymalar gibi yüzeysel özellikleriyle de benzer karakterler göstermektedir" (s.404-405) demektedir. Burada görüldüğü üzere, yaşam biçimlerinin bütün dünyada hemen hemen aynı zamanda değişimleri Darwin teorisinin, yavaş yavaş ve azar azar birikimle olacak değişimlerine tam terstir. Dünyadaki canlılardan örneğin; insanları alırsak dünyada birisi diğerinin aynı olan insan yoktur. Bir yumurta ikizleri bile buna dâhildir. Dolayısı ile aynı canlının tıpkısını başka bir yerde bulmak çok zordur ya da imkânsızdır. Aynı türden olmak kaydıyla, çeşitli genetik varyasyonların farklı yerlerde görülmesi de doğaldır ve doğal seleksiyonla bir birinden bağımsız olabilecek şeyler değildir.

h) Darwin, tebeşir oluşumunda rastlanmayan, daha alt ya da daha üst seviyelerdeki oluşumların benzer sıraları gösterdiğine işaret etmiştir. Bu şunu ispat eder; yaratıcı yarattıklarını bir sistem ve sıra içerisinde ve her türü belli bir zaman dilimi içerisinde yaratmıştır. Darwin bu sıralama gözlemlerinin sadece denizler için geçerli olduğunu, kara koşullarında bu konuyla ilgili yeterli kanıt olmadığına işaret etmiştir. Hâlen mevcut bazı canlıların, çok eskilerden kalma değil de, daha yakın zamanlardan gelme olduğu sanılabilir demektir. Böyle sanılıp sanılmaması da bir şeyi değiştirmez, yani Darwin'in teorisine bir destek oluşturmaz.

i) Darwin, denizlerdeki faunanın aynı zamanda değiştiğini söylemenin onların aynı yıl, aynı yüzyıl anlamına geleceğini, yani "katı bir jeolojik anlamı olduğunu düşünmemek gerekir" (s.405) demektedir. Buna kanıt olarak da zamanımızda yaşayan canlıların, farklı çağlardaki ya da yerlerdeki yaşamış olanlara benzerliklerini ya da benzemezliklerini göstermek istemiştir. Darwin'in bu sözleri, canlıların aynı yıl hatta aynı saniyede yaratılmadığına da kanıt teşkil etmez. Yaratılış aynı saniyede olsa bile, yaratılanın dağılımı ve bunların jeolojik kalıntılarının bulunması, zaman, yer ve diğer faktörlere göre farklılıklar arzedecektir. Başka türlü de düşünülemez.

j) Darwin, daha önceki tortulların daha sonrakilerle karıştırılma tehlikesinden bahsetmekte ve bazı oluşumların eski tortulları barındırmayacaklarını ve sanki yeni tortullarmış gibi yorumlanabileceklerini ifade etmiştir. Hâlbuki zamanımızda artık bu gibi yaş

tanımları Darwin'in zamanındakilerden çok daha sıhhatli bir şekilde yapılabilir. Kaldı ki Darwin'in dediği gibi bile olsa bu onun tezini olumlu olumsuz etkilemez.

k) Darwin, çok önemli iki gözlemcinin M. M. de Verneul ile Archiac'ın yaratılışların zaman sıralaması içindeki durumunu gördükten sonra "Bizler, bu garip kalıtımın şaşkınlığı içinde gözlerimizi Kuzey Amerika'ya çeviriyoruz. Orada da bir dize benzer olaylar buluyoruz, bu durumda türlerde meydana gelen bütün değişimler, türlerin tükenişi, yeni türlerin yaşama katılışı, artık okyanustaki basit akıntı değişimlerinin ya da daha başka az çok yerel ve geçici nedenlerin işi olamaz gibi görünüyor bize bütün bunlar hayvanlar âleminin tümünü yöneten genel yasalara bağlı olmalıydılar"(s.406) dediklerini, Bay Barrade'nin de benzer sonuçlara ulaştığını ifade ediyor. Görülüyor ki, durum Darwin'in basite indirgenmiş, aslı astarı, daha da önemlisi kanıtı olmayan açıklamalarının o zaman dahi nasıl algılandığını ortaya koymaktadır. Darwin "örgenli varlıkların bugünkü dağılımını incelediğimiz zaman bu daha açıkça ortaya çıkacaktır ve o zaman değişik diyarların fiziksel koşullarıyla buralarda yaşayanların doğası arasındaki ilişkilerin ne kadar da önemsiz olduklarını göreceğiz" (s.407) demiştir. Bu söylem Darwin'in doğal seleksiyon kuramına tamamen terstir. Böyle bir laf etmesi, aynı türlerin çok farklı şartlarda da görülebilmesi nedeniyledir. Bu durum tür karakterlerinin adaptasyon kabiliyeti ile ilgilidir. Doğa ve fiziksel şartlar birbirlerine benzer ya da ayrı olabilir ama hiçbir zaman, birey ele alındığında, bu şartların ve ilişkilerin önemsiz olduğu ifade edilemez. Darwin'in bütün teoriside doğal şartların neredeyse yaratıcı düzeyinde önemine atfedilmiyor muydu?

l) Darwin, yukarıda gayet mantıklı yorum yapan bilim adamlarına karşın; "Dünyadaki canlı biçimlerin paralel ardışımı (soy sıralaması) gibi bu büyük olgu doğal seçim kuramı ile kolayca açıklanabilir. Yeni türler daha eskilerine göre bir üstünlük sağladıkları için oluşurlar; ve daha önceden başat olan ya da aynı ülkenin öteki biçimlerine oranla herhangi bir üstünlükleri olan biçimler en büyük sayıda yeni çeşitleri ya da yenidoğan türleri üreten biçimlerdir. Bu yasanın açık bir kanıtı da en çok sayıda yeni çeşitler üreten bitkilerin en baskın yani en alışlagelmiş, en değişken, başka türlerin yerini daha şimdiden az çok kaplamış olan ve uzaklara

doğru yayılmaya en elverişli türlerin, daha çok yayılmaya ve yeni yeni bölgelerde yeni çeşitler ve yeni türler üretmeye en iyi uyarlanmış türler olması doğaldır" (s.407) demiştir. Türler belli bir sistematik içerisinde yaratıldıklarına göre bunların ardışık olmaları kadar doğal ne olabilir? Bunun azar azar birikimle türlerin oluşması ile ne alakası olabilir? Yeryüzünde milyonlarca çeşit bitki vardır. Eğer Darwin doğru olsaydı bunlardan sadece biri diğerlerinin yerini alır diğerleri de yok olup giderdi. Hiç de öyle değildir. Bunlar arasında elbette ki yok olanlar vardır ve olacaktır da, ancak bunlar her yerde başka ve benzer bir bitki tarafından kovularak yok oldukları anlamına gelmez. Yok olmanın o kadar çok nedeni vardır ki, örneğin; bir bitkinin diğerini kovması, diğer nedenlerin yanında yok denecek karda zayıf kalır. Her yok olan canlı başka biri tarafından kovulmuştur demek hayalperestliktir. Darwin o kadar hızlı gidiyor ki, yayılan türlerin yeni türler üreteceğini söylüyor. Hiç vaki olmamış bir hayali allayıp pullayıp yutturmaya çalışıyor.

g) Darwin, "Olabilir ki başka başka anakaralarda yaşayan kara hayvanları birbirine geçit veren denizlerde yaşayan deniz biçimlerinden daha yavaş yayılır" (s.407) demiştir. Denizlerin birbirlerine geçit veren yerlerinde yayılmanın daha hızlı olacağı düşünülebilir. Yaratılıştan sonraki yayılmalar da böyle yorumlanabilir. Ancak bu bir kanıttan çok mantıksal açıklamadır ve Darwin'in teorisine de, aleyhte ya da lehte, bir desteği söz konusu değildir.

h) Darwin, "Sonuç olarak, bana öyle geliyor ki, dünyadaki aynı örgenli biçimlerin paralel ve en geniş alanlara eş-zamanlı ardışım olgusu, yeni türlerin, geniş alanlara yayılması ve çeşitlenmesiyle üredikleri ilkesiyle çok güzel bağdaşmaktadır" (407) demektedir. Görüldüğü gibi bu Darwin teorisinin tam tersi bir durumdur. Aynı ya da benzer türlerin, aynı zamanda, farklı yerlerde ortaya çıkması Darwin'in yavaş yavaş ve uzun zaman içinde ortaya çıkmaları olgusuna terstir. Farklı yerlerde, farklı doğa şartlarının bireyler üzerinde aynı etkiyi yaparak onu bir türden, aynı ya da benzer olabilecek başka bir türe dönüştürmesi Darwin teorisine terstir. İstatistiki olarak da mümkün değildir. Geniş alanlara yayılmaları ve çeşitlenmelerinin ise teori ile alakası yoktur, bu konu daha önce izah edilmiştir.

i) Darwin, "Yerlerini kendilerini yenilgiye uğratan yeni biçimlere terk eden eski türler genellikle hısım gruplar halindedirler, bu,

atalarından kendilerine kalan herhangi bir ortak kusurun sonucudur; yeni ve yetkinleşmiş grupların yeryüzünde yayılmaları ölçüsünde eski biçimler kaybolur ve her yerde, biçimlerin ardışımında, ilk ortaya çıkışlarında olduğu kadar ortadan kayboluşlarında da uyum vardır" (408) demiştir. Bu da yanlıştır. Türler atalarından kendilerine kalan kusurlar sonucu yok olmazlar, genetik yapılarındaki varyasyonların, çevre şartlarındaki değişimlere, hastalık vs. gibi olaylara yetecek kapasitede olmamalarından dolayı yok olabilirler. Her tür ya da çeşit her ortama uymak zorundadır, uymazsa kusurludur demek yanlıştır. Bazı türler, yeni oluşabilecek şartlara uyabilecek genetik varyasyon kabiliyetine sahip olmadıkları halde, olumlu yönde mutasyonlar üretebilirlerse hayatta kalabilirler, aksi takdirde yok olurlar. Yalnız bu söylediklerimin Darwin'in teorisi ile hiç alakası yoktur. Benim bahsettiğim genetik yapıyla sınırlandırılmış hayatta kalma mücadelesidir, çiçeğin renginin belirlenmesi ya da arıların içgüdüünün oluşması ya da gözün karmaşık olaylarla görmesi olayları değildir. Bunlar yaratıcının yarattığı özelliklerdir. Konuyla alakası olmayanlar, bu yok olma olayını hemen Darwin'in teorisi ile bağdaştırmak isterler ama bunların alakaları yoktur. Canlıların bireysel yok oluşları genetik yapılarıyla sınırlıdır. Yani bir insan ömrü 500 yıl olmaz ama bir çınar ağacının ömrü olabilir. Türlerin yok oluşları ise olumsuz çevre şartlarının oluşması ile olur, bu yavaş yavaş olabildiği gibi aniden de olabilir. Bunun Darwin'in bahsettiği uyum içinde olmayla alakası yoktur. Kanıtların da gösterdiği gibi var oluş aniden olmaktadır.

k) Darwin, kendi teorisini doğrulamaktan yoksun ara dönemlerin ve geçit tiplerinin olmaması konusunda yaptığı önceki açıklamalarına ilaveten "çökeltilerin, organik varlıkların kalıntılarını örtmeye ve korumaya yetecek kadar büyük miktarlarda ve çabuklukla yığılmadığı zamanlarda meydana geldiği" (s.408) gibi abuk bir açıklamayla yapmaya çalışmıştır. Peki, büyük miktarlarda ve çabuklukla yığılanlar nerededir? Olmayan ya da aniden ortaya çıkan bir türün, ara biçimlerine ya da daha önceki devirlerdeki ara tiplerine rastlamak zaten mümkün olmayacaktır. Darwin devam ederek "Sanıyorum ki hiçbir izine rastlayamadığımız bu uzun ara dönemlerde her bölgenin sakinleri önemli miktarda değişime ve tükenişe uğramıştır" (s.408) demiş ve bilinmeyen, olmayana havale ederek işin içinden sıyrılmıştır. Darwin, benzer çökeltilerin olduğu yerlerde benzer canlıların bulunmasına rağmen, bunların ti-

patıp aynı olmamasının sebebinin, bazı bölgelerde göçlerin, değişimlerin ve tükenmelerin aynı olmayacağını ifade ederek vurgulamıştır. Darwin türlerle çeşitleri ayırmadığından, yaratılış teorisine karşı çıkmak için, bu çökeltilerde aynı şeylerin olması gerektiği, olmadığına göre de kendi teorisine destek bulduğuna inanmaktadır. Hâlbuki daha önceleri de vurguladığımız gibi, yaratıcı canlıları genetik varyasyon potansiyelleri ile birlikte yaratmıştır. Her tür çeşitlerinden, o özel çevreye en çok adapte olabilenler kalır ya da o çeşitler çoğunlukta olur, diğerleri azalır ya da yok olur. Bugün dünyada bulunan 6.5 milyar insanın hiçbiri diğerinin aynı değildir. Yaratıcı bunu böyle kurgulamıştır.

1) Darwin, İngiltere ve Fransa'dan örnekler vererek çökeltiler içindeki fosillerde çok benzerlikler olduğunu, ancak bazen de çok farklı türlerin benzer çökeltilerde olabildiğini ifade etmiştir. Darwin "Bu bölgelerde değişik oluşumlar aynı dönemlerde birikmemiş olsaydı (bir bölgede bir çökelti birikimi başka bölgede aktif olmayan bir döneme denk gelir) ve her iki bölgedeki çökeltiler, organik canlı biçimlerin genel ardışımı bakımından aynı sıraya yerleştirilebilirlerdi ve bu sıra yanlış olarak sözün tam anlamıyla koşut görünürdü; bununla birlikte türlerin tümü görünüşte bu iki merkeze uygun düşen katlarda aynı olmayacaklardı" (s.409) demiştir. Darwin'in bahsettiği çökeltilerin farklı yerlerde farklı zamanlarda oluşumu doğrudur. Çökelti içindeki fosillerin de, aynı zamana ait iseler benzerlik göstermesi ya da iki ayrı yörede aynı tür içerisindeki çeşitlerin farklılığı son derece normaldir. Aynı zamanlarda aynı ve benzer türlerin görünmesi ve Darwin'in göstermeye çalışıp ama bir türlü gösteremediği ara tiplerin olmayışı, o türlerin belli zaman dilimleri içerisinde aniden var olduğu, yaşadığı ve dünyaya yayıldığının kanıtıdır.

TÜKENMİŞ TÜRLERİN BİRBİRLERİYLE VE YAŞAMAKTA OLAN BİÇİMLERLE AKRABALIKLARI ÜZERİNE

a) Darwin, "bunların hepsi birkaç büyük sınıf içinde gruplar oluştururlar. Bu olgu, türeyiş teorisıyla hemen açıklanır. Genel kural olarak, bir canlı biçimi ne kadar eski ise yaşamakta olan biçimlerden o kadar ayrılır" (s.409) demiştir. Türeyiş teorisi ile açıklanan bir şey yoktur. Bir türün eski olması ile yaşamakta olan tür-

lerle arasında fazla fark olması da tamamen yanlıştır. Neden? Eğer Darwin eskiden yaşamış aynı türün çeşitleriyle şimdikiiler arasında sayısal olarak fark var deseydi bunu anlayışla karşılardık. Çünkü genotipte olan varyasyon potansiyelinin daha çoğu ortaya çıkacağından bu varsayım doğru olurdu. Tür türdür, ister yaşasın ister tükensin. Türler arasında elbette ki benzerlikler ve farklılıklar olacaktır, biz bunları sadece sınıflamalar için kullanırız. Hiçbir şekilde bir türün diğerine dönüşmesi ya da ortak atadan gelmişlerdir safatası için değil. Buna en iyi örneklerden biri de hamam böceklerinin 250 (350) milyon yıldır aynı şekilde olmalarıdır.

b) Darwin'in "Tükenmiş türlerin zamanımızdaki cinsler ve takımlar arasındaki boşlukların doldurulmasına katkıda bulundukları kesinlikle doğrudur" (s.410) lafı da tamamen havada bir yanlıştı. Darwin yaşayanlar arasında, böyle boşluk dolduranlar bulamadığı için, yaşamayanları da buna katarak boşlukları doldurma yöntemine gitmek istemiştir. Darwin, bazı araştırmacıların kullandığı terminolojilerde ara halkaları kastettiklerini ifade ederek, bu araştırmacıların sınıflamaları konusunda bazı örnekler vermiştir. Daha önce de söylediğimiz gibi sınıflama olayı var olanın suni olarak gruplanmaları olayıdır. Bugün bunun doğru olduğuna inanılır, yarın da başkasının ya da, bir araştırmacı böyle sınıflar diğeri farklı sınıflar. Sonuçta şahsi bilgi beceri ve kriterlere dayalı yorumlardır. Burada kesin doğrular olamaz, genel kabul görenler olabilir. Örneğin; Darwin, bazı değerlendirmelerin domuz ile deve arasındaki açıklığı giderdiğini ifade etmiştir. Bu mümkün olabilir mi? Deve ile domuz arasında herhalde binlerce fark sayılabilir. Ama siz bu farkları hiç nazara almaz da ikisinin de iki gözü, iki kulağı, dört ayağı var, cüsseleri de ağır, o zaman bunlar aynı gruptandır ya da birisi ötekinin atasıdır, ikisi arasında, onlara benzer hayvanlar da var demek ve bunların ara türler olduğunu varsaymak kadar saçma bir şey olabilir mi? Sadece devenin tüyleri ile domuzun kılları arasındaki farkı araştırsak, birde bunların kimyasal yapılarını incelesek acaba kaç fark buluruz, hiç düşündünüz mü? Binlerce farklı karakter arasından birkaçını esas alarak bir türü diğerinin atası saymak ya da bu diğerinin geçiş türüdür diye bir uydurma yapmak bilim değerleriyle bağdaşabilir mi?

c) Darwin, Profesör Huxley'in çalışmasından bahisle "kuşlarla sürüngenleri ayıran pek büyük aranın da, bir yandan, deve kuşu

ve tükenmiş olan *Archeopteryx* öte yandan devasa kara sürüngenlerini içeren dinasorlar grubundan biri olan *Compsognatus* ile en beklenmedik biçimde kısmen kapatılmış olduğunu göstermiştir" (s.411) demiştir. Yani binlerce farklılığın yanında birkaç benzer karakter buldunuz mu arayı kapattınız gitti! Hangi bilim adamı böyle bir abartıya prim verir? Daha önceleri de ifade ettiğimiz gibi, yaratıcı yarattıklarını bir sistem içerisinde, varyasyon potansiyelleri ile birlikte yaratmıştır. Bu sistemin benzerlikleri sadece yaratıcının tek olduğunu ve yarattıklarını tek mantıkla yarattığını gösterir. Örneğin; hangi insan parmağının ucunda, her yöne dönebilen 3. bir göz istemezdi? Ama yaratıcı sadece iki göz vermeyi bunu da belli bir yer ve biçimde vermeyi yeterli bulmuştur. Herhalde dediğim dedik demesinler ve dinlemeyi bilsinler diye, iki kulak vermiş, buna karşın tek ağız vermiştir(!).

d) Darwin, bazı araştırmacıların, tükenmiş türlerin hiçbir zaman ara türler olarak sınıflanamayacağını ifade ettiklerini söylemiştir ki, bize göre eğer çeşitten değilde türden bahsediyorsak bu doğrudur. Darwin, buna karşın, "tükenmiş canlı biçiminin bütün ayırt edici özellikleriyle yaşamakta olan iki biçim ya da iki grup arasında doğrudan aracı olduğu kastedilseydi, ancak o zaman bu itiraz değer taşırdı. Ama doğal bir sınıflandırmada kuşku yok ki yaşayan iki cins arasında ve hatta başka başka familyalardan olan cinsler arasında yer alan birçok taşıl türler bulunmaktadır" (s.411) demiştir. Darwin burada ne demek istiyor? Bütün özellikleri nazara alırsanız elbette ki ara biçim diye bir biçim bulamazsınız, ama doğada olduğu gibi ya da taşılarda olduğu gibi, canımızın istediği karakterleri ele alırsak istediklerimizi aynı gruba sokabiliriz demektedir. Buna örnek olarak da balıklarla sürüngenlerin eski kalıntılarda birbirlerine daha çok benzediğini söylemektedir. Benzemek ya da benzememek, izafi kavramlardır. Benim benzettiğimi başkası benzetemez, önemli olan bilimsel somut delillerdir. Darwin'in de böyle hiçbir delili yoktur.

e) Darwin, "Oldukça yaygın bir biçimde inanılmaktadır ki, bir canlı biçimi ne kadar eskiyse kimi özel karakterleriyle (ıralarıyla) şimdiki zamanda birbirinden çok uzak gruplara o kadar çok bağlanmaya yakın görünürler" (s.412) demiştir. Daha sonra da bazı aksi durumları sayarak, bunun böyle olmayabileceğini ya da gerçek de, olabileceğini söylemiştir. Sonuç olarak, lehte ve aleyhte

bulgular olduğundan bu konuda kesin bir şeyin söylenmesi mümkün görünmemektedir. Yani Darwin'in yaslayabileceği bir kanıt yoktur.

f) Darwin, daha önce verdiği bir zaman/familya diyagramını burada da kullanmış, bu diyagrama göre, "karakterlerin (ıraların) sürekli iraksama eğilimi ilkesi gereğince bir biçim ne kadar yeni (yakın zamanlı) ise görüle geldiği üzere ilk atadan o kadar ayrılmış olma durumundadır. Bununla zamanımızdaki biçimlerden en çok farklılaşmış olan taşıkların neden en eski taşıklar oldukları kolaylıkla anlaşılır. Bununla birlikte karakterlerin iraksaması zorunlu bir olasılık da değildir; çünkü bu iraksama, yalnızca, bir türün döllerinin doğa ekonomisindeki farklı yerlerin en çoğunu ele geçirmelelerine izin veren şeye bağlıdır" (s. 412-413) demiştir. Binlerce yıl önceki çeşitlerle şimdiki çeşitlerin aynı olması mümkün olabilir de, olmayabilir de. Ama çeşitliliğin artması potansiyel varyasyon özellikleri nedeniyle, beklenen bir durumdur. Çeşit için olağan olan sürekli değişik biçimlerin olması türlerin değişimi için söz konusu değildir. Onun için de, ne geçmişte ne de zamanımızda bunun örneği olmamıştır. Darwin de zaten birçok türün zamanımıza kadar değişmeden geldiğini bizzat görmüştür. Kendisi türle çeşitleri ayırmadığı için tür içindeki değişimleri türler arası değişimlerle karıştırmıştır. Bir türün diğer türün yerini ele geçirmesine gelince, teorik olarak bu mümkün olabilir ama pratikte ya da doğal şartlarda, son derece olağan dışı bir şeydir. Arpa, buğday, yulaf, çavdar örneğini ele alalım. Bunlar birbirlerine çok benzeyen, hatta çim halindeyken sadece uzmanları tarafından ayrılabilen buğdaygillerdir. Bunlar arasında iklim ve toprağa en hassas olanı yulaf, en dayanıklı olanı da çavdardır. Benzer yerlerde yetişirler ama hiçbir zaman birbirlerinin yerlerini almamışlardır. Mesela, çavdarla buğday karışık ya da % 50'şer oranlarda ekilse, oran yıllar itibariyle, eğer toprak fakirse, çavdar lehine, toprak zenginse buğday lehine artar, genelde çavdarın adaptasyon kabiliyeti (soğuk iklim ve fakir toprak yönünden) daha yüksektir. Bu duruma basit olarak bakanlar, bakın Darwin doğruyu söylüyor, demek ki çevre şartları kötüleşince, çavdar buğdayın yerini alıyor diyebilirler, pratikte ise bunlar dünyanın çok büyük bir bölümünde, yan yana ya da karışık ekilebilirler ve hayatîyetlerini devam ettirirler. Ne buğday çavdara, ne de çavdar buğdaya dönüşür. Kromozom benzerliklerinden dolayı, doğada aralarında nadiren dölleme olabilir, olabilecek bu

döl kısırdir ancak çok nadir hallerde poliploidi ile tritikale (triticale) dediğimiz farklı bir tip ortaya çıkabilir. Sonuç olarak binlerce yıldır, bu buğdaygiller birlikte ekilmektedirler, dünyada hep sine de yer vardır, birinin diğerini tamamen yok etmesi ya da onun yerini alması söz konusu olmamıştır, zaten böyle bir şey olsaydı, dünyada tek bir güçlü bitki diğerlerinin yerini alırdı. Bütün bulgular bunun aksine işaret etmektedir.

g) Darwin, “Familyalar, soyağacı türeyişinin bu kadar eski zamanlarında ortak atalardan kuşku yok ki daha az uzaklaşmış olacaktı. İşte böyle eski tükenmiş cinsler zaman zaman, belli bir ölçüde, kendi değişime uğramış döller arasında ya da onların yakın akraba kolları arasında ara karakterler gösterirler” (s.414) demiştir. Darwin’in diyagramı gibi bu yorum da tamamen hayal mahsulüdür. Darwin’in ara karakterler gösterdiğini iddia ettiği türlerin tamamı ister eski devirlerde yaşamış ve şimdi yok olmuş olsun, isterse hâlen mevcut olsun kendine özgü türlerdir. Bunların birbirlerine daha az ya da daha çok benzemesi, bunların ortak atadan geldiklerini ya da birbirlerinden türediklerine hiçbir kanıt sunmaz. Yaratıcı bunları bir silsile içerisinde yaratmış olabilir ama hepsi birbirlerinden farklı tür diye adlandırdığımız gruplardır.

h) Darwin, doğadaki olayların çizmiş olduğu diyagram kadar basit olmadığını da vurgulamış, elinde bulunan Jeolojik arşivler kitabına atıfta bulunmuş ve “birkaç ender olay dışında, doğa sisteminin büyük boşluklarını doldurmayı ve böylece farklı familyaları ya da takımları birbirleriyle ilintilendirmeyi umamıyoruz” (s.414) demiştir. Darwin’in bahsettiği birkaç ender olay bile bazı yakıştırmaların ötesine gitmez. Eğer Darwin’in teorisi doğru olsaydı bunların binlercesi ya da milyonlarcası hâlen görülür ya da fosillerde bulunurdu. Darwin, sonuca, eski tiplerin birbirlerine daha yakın olduklarının genel kabul gördüğü yorumuyla ulaşmaya çalışmıştır. Bu kabul görse de, görmese de, eski tipler birbirlerine yakın görünseler de, bunların birbirlerinden ya da ortak bir atadan tüedikleri sadece teoriden ileri gitmez ve yanlış olduğu ispatlanmış bir teoridir.

i) Darwin, şaşılacak bir biçimde, sanki yukarıdakileri o söylemiyor gibi, “Değişimler yoluyla türeme kuramı, demek ki, tükenmiş biçimlerin kendi aralarında olduğu kadar bu biçimlerle yaşamakta olan biçimler arasında bulunan karşılıklı benzerlik ve ilişki-

lere değgin başlıca olguları doyurucu bir biçimde açıklamaktadır. Bu benzerlik ve ilişkiler başka açıdan bakıldığında açıklaması olanaksız görünüyor bana” (s.414) demektedir. Görüldüğü gibi Darwin’in açıkladığı hiçbir doğru şey yoktur. Bir takım hayalleri, sanki doyurucu bir açıklama gibi sunuyor. Sanırım en iyi yaptığı iş de budur. Doğada bulunan gerçek durum, daha önce de bahsettiğim gibi yaratıcın sistematik bir biçimde yarattığı ve bir varyasyon ve yine bir sistem içerisinde yürütmeye koyduğu kurallarla açıklanabilir. İlla da yaratıcıya karşı çıkacağım diye, zaman zaman doğrulara atıf yapsa da, sonunda olağan dışı saptırmalara girişmek akıl işi değildir.

j) Darwin, “Bu sakinimler belirtildiğine göre, her jeolojik dönemin direyi kendi karakterleriyle, kuşku yok ki, kendisinden önce ve sonra gelen dönemlerin direyi arasında geçiş oluştururlar” (s.415) demektedir. Buna da zaman aralıklarıyla ilgili örnekler vererek, birisi diğerinin devamıdır demektedir. Yine “Ama birbirini izleyen oluşumların çökeltisi arasındaki sürelerin hiç de eşit olmayışı yüzünden, her direy, zorunlu olarak ve sözcüğün gerçek anlamıyla tam aracı değildir” (s.415) demektedir. Mutlaka, yaratılıştan sonra, her canlı bir sonraki neslin esasını, sonrakiler de devamını oluşturur. Buna kimse karşı çıkamaz. Bu devamlılık hep aynı tür içerisinde olur. Bu türler zamanımıza kadar gelmiştir ya da gelmemiştir, hiç fark etmez. Türler arasında, bir türün diğerine dönüşmesi, devamlılık açısından mümkün değildir. Darwin belki de bunu bildiği ama söyleyemediği için kıvırtma yoluna gitmiş ve bazılarının diğerlerinin tam aracısı olmayacağını ifade etmiştir. Esasında hiçbir tür diğerinin aracısı değildir demesi gerekmez miydi?

k) Darwin, “Bazı cinslerin kurala uymayan ayrık bir durum göstermesi, herhangi bir çağın direyinin bütünlüğü içinde, kendisinden önce ve sonra gelen çağların direyleri arasında aracı olduğunu sakatlayamaz” (s.415) demiştir. Bırakın cinsleri, her tür zaten kendine has ayrık bir durum göstermektedir. Dolayısı ile Darwin’in kuralı, doğadaki olayları gösteren bir kural değil, sadece teoridir. Kurallar zinciri ise Darwin’in söylediklerinin tam tersini oluşturur ve gösterir.

l) Darwin, Dr. Falconer’in mastodontlarla filleri iki dize halinde, yakınlıklarına ve yaşadıkları zamana göre sınıflandırdığını,

bu iki dizinin birbiriyle uyuşmadığını, yaşadığı zamana göre ara türlerin olmadığını müşahade ettiğini ifade etmiştir. Buna rağmen, yine de farazi olarak, “her ne kadar hiç de böyle olmasa da, birbiri ardından türemiş olan biçimlerin zorunlu olarak hep eşit zamanlar boyunca sürüp gittiklerini var saymamak için hiçbir neden yoktur” (s.416) demiştir. Yani kanıtlar hep tersini gösterse de teorim doğrudur demektedir. Tabii ki türlerin çağlar boyunca birbiri ardından geldiği muhakkaktır. Bunu kimse yadsıyamaz, ancak sorun bir türün diğerine dönüştüğünü ya da ortak atadan geldiğini, yani olmayan bir şeyi ısrarla savunmaktır.

m) Darwin, bazı türlerin diğerlerine göre daha uzun süre direnerek hayatta kalabileceğini söyleyerek kayalık güvercinlerini bütün diğer güvercinlerin atası olarak buna örnek göstermiştir. Kendine göre de bazı diğer güvercin çeşitlerini eski yeni diye sınıflandırmıştır. Güvercinlerin tür içerisinde zamanla genetik varyasyonlarının ortaya çıkması ve bunların bir kısmının diğerlerine nazaran adaptasyon kabiliyetlerinin fazla olması ve doğada kalması doğaldır. Hatta diğer güvercin çeşitlerinin Kayalık güvercininden türemesi de mümkündür. Ama bu bir türün diğerine dönüşmesini değil, tür içindeki varyasyonları gösterir. Darwin’in yanlışı türlerle çeşitleri ayırt edemeyişindendir.

n) Darwin, “Bütün paleontologlar, ardı ardına gelen iki oluşumun taşlıklarının birbirinden çok uzak oluşumların taşlıklarından çok daha yakın ve hısımlar olduklarını saptamışlardır” (s.416) demiştir. Bu bize göre de doğrudur. Darwin bunu kendi teorisine destek olarak ve aracı grupların da bu taşlıklar arasında olmaları gerektiğini söyleyerek kullanmak istemiştir. Bir kere, bu aracı denen gruplar taşlıklar arasında mevcut değildir (bazı bireysel uydurmalar hariç). İkincisi bizim inancımıza göre de doğru olan bu kuram, yaratıcının yarattıklarını bir silsile içerisinde yarattığını, benzer türleri birbirine yakın zamanlarda yarattığını gösterir. Darwin “Tek başına bu olgu, genel olarak, Profesör Pictet’in türlerin değişmezliği konusundaki katı inancını sarsmışa benzemektedir” (s.416) demiştir. Darwin türlerle çeşitleri aynı kefiye koyduğu için, tür içi değişimleri türler arasımı gibi de yorumlamaktadır. Hâlbuki Pictet’in dediği bir türün diğer türe değişmezliği olsa gerekir.

o) Darwin, jeolojik oluşumları kastederek “herhangi bir ya da iki oluşum içinde, bu dönemlerin başında ve sonunda ortaya çıkan

türler arasındaki bütün ara çeşitleri bulmayı bekleyemeyiz, ama yıllarla ölçüldüklerinde çok uzun olmakla birlikte jeolojik olarak değerlendirildiklerinde görece kısa ara dönemlerden sonra çok yakın akraba olan biçimleri ya da adlandırıldıkları adla temsil nitelikteki türleri bulmalıyız. İşte günden güne saptadığımız da budur. Kısacası, beklemekte haklı olduğumuz gibi türsel biçimlerin yavaş ve duyumsanmayan bir mutasyonun (değişimin) kanıtlarını buluyoruz" (s.417) demiştir. Burada görüldüğü üzere, Darwin bütün ara çeşitleri bulmayı bekleyemeyiz diyor, aslında bulunan hiçbir ara çeşit de yoktur. Bulunanlar ya aynı türün çeşitleridir ya da birbirlerine benzeyen türlerdir, ama hepsi de müstakil bir tür içerisindedirler. Darwin ileri zamanlarda bu ara tiplerin mutlaka bulunacağını ifade etmiştir. Ancak, zaten böyle bir şey olmadığı için hiçbir zaman bulunamamış ve bulunmayacaktır. Bu ara tipleri bulmayı, Darwin beklemiş bulamamıştır Darwinciler de dünya durdukça bekleyeceklerdir. Ayrıca mutasyonlar yavaş yavaş ve duyumsanmayacak şekilde olmazlar aniden olurlar. Zamanı içerisinde Darwin'in bunu bilmemesi normaldir.

YAŞAYAN BİÇİMLERİN GELİŞİM DÜZEYLERİ İLE KARŞILAŞTIRILAN ESKİ BİÇİMLERİN GELİŞİM DÜZEYLERİ

a) Darwin, her ne kadar son yapılanmaların kendi kuramı gereğince önceki yapılanmalardan üstün olacağını söylemekte ise de, doğanın bazen de bunun tersi, yani daha basite indirgeyerek yapılanmalar ürettiğini ifade etmiştir. Bununla beraber, yine yeni türlerin eskilerinden üstün olduklarını varsaymıştır. Bu tabii kendisinin her zaman örnek verdiği kayalık güvercininin en eski olmasına rağmen, belki diğer güvercinlerin hepsinden nasıl olup da daha üstün olduğunu açıklayamaz, yani kendi kuramına terstir. Ayrıca üstün olma vasfının hangi karakter ve hangi kıstasa göre alındığı önemlidir. Bir karakter bakımından çok üstün olanlar diğer karakter bakımından çok zayıf olabilirler. Yaratıcı bunun için yarattığı varyasyonlarla türlerin bulundukları şartlara adaptasyonlarını kolaylaştırmıştır, Ama bunun doğal seleksiyonla ilgisi yoktur.

b) Darwin "oesen çağın canlıları ile zamanımızdaki dünyanın canlılarını yarıştırsak, bugünkülerin baskın çıkacakları ve ötekileri yok edecekleri sonucu çıkarabiliriz, aynı biçimde, eosen

çağ sakinleri de ikinci zaman biçimlerine üstün gelirlerdi ve ikinci zamanınkiler ise paleozoik biçimleri yenilgiye uğratırlardı" (s.418) demektedir. Hâlbuki kalıtsal esaslar içerisinde, her zaman olmasa da geneldeki kural yabancı dediğimiz tiplerin yani eski tiplerin karakterlerinin diğerlerine dominant olduğudur. Bu gerçek durum Darwin'in söylediğinin tam tersidir, örneğin; kayalık güvercinleri gibi. Darwin "Gerçekte böyle midir? Paleontolojistlerin çok büyük bir çoğunluğu bana olumlayıcı bir yanıt vereceklerdir ve onların yanıtı, her ne kadar kanıtlanması güç olsa da, doğru bir yanıt olarak kabul görecektir" (s.418) demiştir. Kalıtsal ve diğer gerçekler bunu göstermemektedir. Yüzlerce çeşidin birindeki karakterden birisi diğerine dominant olabilir ama aynı çeşitteki diğer karaktere resesif olabilir. Darwin'in zamanındaki paleontolojistlerin ya da bilim adamlarının söylediklerinden önemlisi kanıtlardır. Bu da Darwin'in söylediklerinin aksini göstermektedir.

c) Darwin "Bazı kolsu-ayaklıların çok eski bir jeolojik çağdan beri ancak çok az değişmiş olmaları ve bazı kara ve tatlısu kabuklularının bildiğimiz kadarıyla yeryüzünde ilk kez belirledikleri çağda nasılsalar aşağı yukarı öyle kalmış olmaları bu yargıya karşı hiç de ciddi bir karşıtlık oluşturmaz" (s.418) demektedir. Şu soruyu sormak gerek bu bahsettiği karşıtlığı oluşturmazsa ne oluşturur? Tam bir karşıtlıktır. Darwin bu değişmezliğe başka örnekler de vermekte ama savunmasını şöyle yapmaktadır "Benim teorim, zorunlu koşul olarak organlanmanın ilerlemesini içerseydi bu çeşitten karşı çıkışlar onu yıkardı" (s.418) demiştir. Kitabın başından beri söylediği bu deyimlidir? Aynen öyledir. Dolayısı ile teorinin çöpe atılması lazımdır. Bu kanıtları hiçe sayıp, nadir olaylardır ya da ben hepsi de değişir demedim ki, kıvırtmaları sonucu değiştirmez.

d) Darwin, "Gene örneğin tekdeliklilerin ilkönce laurentik çağda ortaya çıktığı ya da kolsu ayaklıların kambriyen oluşum sırasında belirledikleri kanıtlanabilseydi bu bağlamdaki itirazlar da teorim için ölümcül olurdu, çünkü o zaman bu organizmaların gelişiminin varmış olduğu noktaya kadar ulaşması için yeterli zaman geçmiş olmazdı. Bir kez belirli duruma gelindi mi, doğal seçim kuramı organizmaların daha fazla gelişmeye devam etmelerini zorunlu kılmaz" (s.418-419) demektedir. Darwin'in bahsettiği evrimsel gelişim, yani türlerin belli atalardan meydana gelmesi ya da bir

türün diğerine dönüşmesi, bulunan jeolojik kanıtlara göre, Darwin'in de kabullendiği gibi aniden olmuştur. Birinin zaman içerisinde diğerine dönüşmesi hiç olmamıştır. Asıl Darwin'in cevap vermesi gerekli olan soru, "bir kez belirli duruma gelindi mi?" cümlesindedir. O bir kez belirli duruma nasıl gelinmektedir? Yaratıcının canlıları bir sistem içerisinde yaratması anlaşılabilir, ama Darwin'in sıkıştığı yerde, kuramını "organizmaların daha fazla gelişmeye devam etmesini zorunlu kılmaz" diyerek, öyle olsa da olur, böyle olsa da olur, ben olur demiyorum ki, gibi muğlak ifadelerle savunmaya çalışması teorinin ne kadar zayıf olduğunu göstermektedir. Darwin, "Bütün ileri sürülen itirazlar, dünyamızın gerçek yaşı konusundaki ve çeşitli canlı biçimlerin ilk kez ortaya çıktıkları dönemler konusundaki- ki bu konu çok tartışılır bir konudur-bilgisizliğimize dayanmaktadır" (s.419) demektedir. Darwin burada kendisine itirazların olduğundan ve canlı biçimlerin ilk kez ortaya çıkışlarından bahsetmektedir. Darwin'in teorisine göre ilk kez ortaya çıkmak diye bir şey olmaz ya da bütün canlı tipleri her doğuşlarında ilk kez ortaya çıkmışlardır. Yani bunların aralarında geçiş tipleri diye bir tip yoktur ya da Darwin'in geçiş tipleri dediği, benzer türler ya da aynı tür içerisindeki çeşitlerdir. Bunların ilk kez ortaya çıktıkları zaman sözü, Darwin'in de kabullendiği gibi aniden ortaya çıktıklarını gösterir, bu da Darwin teorisinin tam tersidir.

e) Darwin, "Bugün bile aynı bir tek sınıfın üyeleri birbirleriyle karşılaştırıldığında, doğa bilimciler en gelişkin en yüksek biçimlerin hangileri olduğunu belirlemede aynı görüşte değiller" (s.419) demektedir. Bu doğrudur. Bizim daha öncede vurguladığımız gibi yapılan bütün sınıflamalar gözlemlere dayalı, kişilere göre değişebilecek suni sınıflamalardır. Zaman zaman Darwin, bazı sınıflamaları kendisine kanıt olarak sunmaya çalışmıştır. Bu yanlıştır. Canlıların bir şekilde gruplara ayrılması öğrenme bakımından son derece kolaylaştırıcıdır. Ancak bu şuna benziyorsa onun atasıdır ya da şunlarla ortak atadan gelmiştir ya da şu tür ya da çeşit, diğerinden daha gelişmiştir gibi kanıt diye sunulan yorumlar kişilere ve karakterlere göre değişmektedir.

f) Darwin, "Başka başka sınıflardan olan canlı tiplerinin görelî üstünlüğü konusunda karar vermek büsbütün olanaksız görünmektedir" (s.419) demektedir ki yerden göğe kadar haklıdır.

Aynı Darwin nasıl türlerden birinin diğerinden daha yetkin ya da gelişmiş olduğunu ya da diğerini yenilgiye uğrattığını söyleyebilir? Şaşılacak şey!

g) Darwin, yukarıdaki sözlerini unutarak, “Çok eski bir çağda, en yukarı ve en aşağı yumuşakçalar, kafadanayaklılar ve kolsuayaklılar kaynaşıyordu, zamanımızda bu iki takımın sayıları azalmıştır, buna karşın, ötekiler, organlaşmaları ara bir yerde olanlar önemli ölçüde çoğalmış durumdalar. Bu nedenle bazı doğa bilimciler, yumuşakçaların eskiden bugün sahip oldukları uzuvlara nazaran daha üst düzeyde bir uzuvlanmaya sahip olduğunu savunuyorlar” (420) demektedir. Kendi düşüncesine kanıt olarak da, sayısal olarak bugün hangisi çok ise o daha üst seviyededir demektedir. Hâlbuki ara tipler fazla artmaz hemen yerlerini daha yetkinlere terk eder diyen Darwin’den başkası mıydı? Tam bir çelişki! Gerçekte, ne bazı bilim adamlarının söylediği gibi yumuşakçaların uzuvları kaybolmuş ve geriye gitmiştir (bu öyle olsa, Darwin’in teorisine zaten zıttır), ne Darwin’in söylediği gibi hangi türün sayısı çok ise o tür diğerinin yerini almaktadır ya da almıştır. Bu varsayımların ikisi de yanlıştır. Doğru olanı, türlerin bir silsile takip ederek, varyasyon potansiyelleri içerisinde yaratıldığı, bu yaratılanların bazılarının, olumsuz doğa ve hastalık vs. gibi nedenlerle yok olduğu ya da sayılarının azaldığıdır. Ama hiçbir zaman bir türün uzuvlarını kaybederek diğerine dönüştüğü ya da diğerinin atasının olduğu değildir.

h) Darwin “İşte burada, böylesine karmaşık koşullar arasında, birbiri ardından gelen dönemlerin çeşitli direyleri oluşturan ve yeteri kadar tanınmayan organizmaların görelî üstünlük düzeylerini karşılaştırmanın -olanaksız dememek için- ne kadar güç olduğunu görüyoruz” (s.420) demektedir. Şimdi diyeceksiniz ki bunu Darwin mi söylüyor? Evet, o söylüyor, hem de şu şundan üstündür ya da yetkindir, deyip deyip şimdi de bunların söylenemeyeceğini söylüyor. Bu ne perhiz bu ne lahana turşusu?

i) Darwin, bir yandan “Bu güçlük zamanımızdaki bazı direylerin ve bazı biteylerin (fauna ve flora) incelemesiyle ortaya çıkar” (s.420-421) derken yine öte yandan, İngiltere’den Yeni Zelanda’ya götürülen bitki ve hayvanları örnek göstererek, bunların eskilerinin yerini alacağını ve oradakilerin ortadan kalkacağını ifade etmektedir. Burada İngiltere’dekilerin nasıl üstün bir ırk olduklarını

vurgulamak istiyor (belki İngilizlerin de). İnsanlar verimlilik, kalite ve çeşitlilik bakımından bazı tür ya da tür çeşitlerini tercih edebilirler. İnsanların el attığı yerlerde bu tercih sonucu, bazı türlerin ya da çeşitlerin azalması söz konusudur. Ancak bu bir çeşidin diğerini kovması değil insanların tercihidir. Bir çeşidin ya da türün ortadan kaybolması birinin diğerini kovması ile değil, o tür ya da çeşit için doğa şartlarının uygun halde olmamasıyla ilgilidir. Çağlar içerisindeki, jeolojik, iklim, hastalık vs. gibi değişimler bazı tür ya da çeşitlerin ortadan kalkmasına neden olmuştur. Organlaşma ya da diğer karakterleri bakımından bu çeşitler ne kadar üstün olurlarsa olsunlar yine de yok olmuşlardır. Buna en iyi örnek dinozorlardır, herhalde hiç kimse dinozorları başka bir hayvanın onun yerini alarak kovduğunu düşünmez.

j) Darwin, “Agassiz ve birçok başka genç yorumcu, eski hayvanların, bir ölçüde aynı sınıftan bugün yaşamakta olan hayvanların embriyolarına benzedikleri üzerinde direktmektedirler” (s.421) demiştir. Bunu da kendi tezi ile bağdaştırmak istemiştir. Yani yenilerin eskilerinden geldiğine kanıt olarak bunu göstermek istemiştir. Hâlbuki yaratıcı bütün canlıları aynı sistem içerisinde yaratmıştır. Bırakın bir hayvanın embriyosunun daha önceki benzer yaratıkların embriyosuna benzemesini, bitkilerin, hayvanların, hatta bizim ilkel sınıfa soktuğumuz ama birçok bakımdan hiç de ilkel olmayan canlı varlıkların hücre yapı sistemleri benzerdir. Bu da yaratıcının yarattıklarını aynı mantıkla, tek elden yarattığını gösterir. Darwin “Embriyonu hemen hemen hiç değişikliğe uğramamış bırakan bu süreç birbirini izleyen kuşaklar boyunca giderek daha büyük farklılıkları ergin varlıkta durmadan biriktirip yığar. Böylece embriyon bir çeşit portre gibi kalır, doğanın sakladığı, hayvanın eski ve pek değişmemiş halinin portresi gibi. Bu kuram gerçek olabilir, ama gene de tam bir gerçek deneye kanıtlamaya elverişli değildir” (s.421-422) demiştir. Embriyo her zaman canlının bütün özelliklerini içinde taşır. Burada Darwin’in söylediği gibi yığılma diye bir şey olmaz. Embriyonun şekli ve içerdiği karakterleri, gelmiş olduğu canlının genetik yapısı yani DNA’sı belirler. Bu genetik yapı, içerdiği varyasyonlarla birlikte jenerasyondan jenerasyona geçer.

k) Darwin bir önceki yorumuna devam ederek, “her ne kadar bu çok eski biçimlerin kimileri, belirli bir noktaya kadar, aynı

grupların tipik üyelerinden daha az birbirinden farklı olsalar da kambriyen sistemin alt tabakalarının altında taşılardan yana zengin oluşumlar bulunmadıkça, bütün omurgalıların ortak embriyogenik karakterlerini birleştiren hayvanları araştırmanın bir yararı yoktur-böyle bir buluş ise pek az olası görünmektedir” (s.422) demektedir. Önce, eski biçimlerin birbirlerine daha yakın ya da uzak olduğunu gösteren hiçbir kanıt yoktur. Bu sadece Darwin’in kanıtı olmayan teorisidir. Kambriyen dönemi altında omurgalılara ait taşıkların bulunması da Darwin’in teorisinin bir parçasıdır. Zira Darwin’e göre ara biçimler dediği biçimlerin bir yerlerde olması gereklidir. O da olmadığına göre, geriye kalan bahsi geçen omurgalıların da diğer canlılar gibi, tarihin bir döneminde yaratıcı tarafından bir silsile ve düzen içerisinde yaratılmış olmasıdır. Jeolojik kanıtlar da bunu gösterir.

ÜÇÜNCÜ ZAMANIN SON DÖNEMLERİ SIRASINDA AYNI TİPLERİN AYNI BÖLGELEDEKİ ARDIŞIMI ÜZERİNE

a) Darwin, bu bölümde “aynı anakaranın tükenmiş biçimleri ile yaşayan biçimleri arasındaki bu çok dikkat çekici hısımlık ilişkiler” (s. 422) üzerinde çok durduğunu ifade ederek, diğer bazı araştırmacılar tarafından da bu konuya yer verildiğini söylemiştir. Darwin, bir yerde bulunan türün aynı paralelde bile olsa diğer yerde bulunmayışını, fiziksel şartların farklılığıyla, benzer canlıların aynı yerde olmasının da koşulların benzerliği ile açıklamanın çok zor olacağını ifade ederek, bunun da değişmez bir yasa gibi açıklanması doğru olmaz demiştir. Buna örnek olarak da şu anda Australya’da yaşayan keselilerin, daha önce Avrupa kıtasında da olduğunu göstermiştir. Buradan Darwin nereye gelmek istemiştir? Darwin, her ne kadar aynı tipleri aynı yerlerde görüyorsak da bu canlıların yerlerinin değişmez olmadığını ve bir zamanlar, bu çeşitlerin diğer yerlerde de yaşadığını vurgulamak istemiştir. Darwin, bunun kendi teorisi ile açıklanabileceğini iddia etmiş, dünyanın bir yerinde yaşayan canlıların daha sonraki dönemlerde bir miktar değişmiş olsalar da kendileriyle hısım olan döller bırakmak eğiliminde olacaklarını söylemiştir. Kendileriyle hısımlık tür içi için geçerlidir. Zaten bunun tersi nasıl düşünülecektir? Döllerin bırakılmaması hali, o çeşidin ya da türün bu dünyadan yok olması anla-

mına gelir. Darwin “herhangi bir anakarada yaşayanlar eskiden başka bir anakarada yaşayanlardan önemli ölçüde ayrılıyorduyrsa, onların değişime uğramış döllerı de aşağı yukarı aynı biçimde ve aynı derecede farklı olacaklardır” (s.423-424) demiştir. Tabiidir ki, aynı tür içerisinde kalmak kaydıyla, ana baba farklı olduğunda, döllerde de farklılıklar görülecektir. Darwin değişimden önceki, eski bağılılıklarına vurgu yaparak, ayrı anakaralarda yaşayanlar, aynı anakarada yaşayanlardan köken bakımından, daha yakın hisim olacaktır anlamında fikir beyan etmektedir. Kendi teorisine göre, hep bir tür diğeriinden geldiğine göre, böyle bir yorum yapmaktan başka çaresi yoktur. Ancak gerçek şudur ki, Yeni Zelanda’da koyun ve keçi birbirinden ne kadar farklıysa, Avrupa’da da o kadar farklıdır. Ya da, koyun keçiye orada ne kadar yakınsa, burada da aynı yakınlıktadır. Hatta Yeni Zelanda’daki koyun Avrupa’daki koyuna ne kadar yakınsa, oradaki keçiye de o kadar uzaktır. Yaratıcı, her türü ayrı olarak yaratmıştır. Nerede olurlarsa olsunlar bir koyun türü koyun türüdür, keçiye dönüşemez, ataları da aynı olamaz.

b) Darwin yine “Ama çok uzun aralardan ve önemli değişikliklerden ve bunların sonucu olarak her iki yönde meydana gelen sayısız göçlerden sonra, en zayıf biçimler yerlerini üstün egemen biçimlere terk edeceklerdir, öyle ki, organik varlıkların geçmiş ve güncel dağılımı yasalarında değişmez olan hiçbir şey olmayacaktır” (s.424) demektedir. Organik varlıkların değişim yasaları bellidir. Bu yasanın esası, o canlının genetik kodlarıdır. Yoksa çevre şartlarıyla oluşacak değişimler değildir. Canlının genetik kodları da, Darwin’in sandığı gibi değil ama yaratıcının sağladığı ölçüde varyasyona tabi olabilir. Darwin, zayıfların yerlerini güçlülere terk edeceklerini ifade etmektedir. Ama zayıf biçimlerin ne olduğuna kim karar verecektir. Eğer zayıf biçimler sadece hayatta kalamayanlar olarak belirlenirse, Dinozorlar zayıf biçimler midir? Örneğin hamam böceğinden daha mı zayıftır. Hamam böceği milyonlarca yıldır aynı şekilde hayatıyetini devam ettiriyor ama çok daha gelişmiş denen dinozorlar ortadan yok olmuşlardır. O zaman söz konusu olan zayıflık ya da güçlülük değil, o zamanın şartlarına adapte olup olmamaktır. Bazı canlılar, bir zaman periyodu içerisinde çevreye çok iyi uyum gösterip belki en gelişmiş canlılar olarak tezahür edebilirler ama aynı canlılar çevre şartlarındaki küçücük diyebileceğimiz bir değişim nedeniyle yok olabilirler. O zaman

bu güçlü olma olayı Darwin'in söylediği gibi birinin diğerini yok etme olayı olamaz.

c) Darwin, karıncayiyen havylar gibi bazı küçük canlıların, Güney Amerika'da yaşamış dev hayvanların bozulmuş dölleri olup olmadığının şaka yollu olsa da kendisine sorulabileceğini söylemiş ve "bu bir an için bile kabul edilebilir bir şey değildir. Bu çok büyük hayvanlar tükenmiştir ve hiçbir döl bırakmamışlardır. Ama Brezilyanın mağaralarında, boy postları ve bütün öteki karakterleriyle zamanımızda Güney Amerika'da yaşayan canlı türlere çok yakın sayıda taşıl türler bulunmaktadır, bunların bazılarının bugün yaşamakta olan türlerin ataları olmaları olanaklıdır" (s.424) demektedir. Yine Darwin için atış serbesttir. Tabii ki kendisine karıncayiyen böceklerin dev hayvanların dölleri olup olmadığı sorulacaktır. Ya da tersi, yani bu böcekler Darwin'e göre daha ilkel olduklarına göre, dev canavarların ataları da olabilirler. Darwin bu mümkün değildir çünkü bunlar artık yaşamıyorlar döl bırakmamışlardır diyor. Bu söylediği de saçmadır. Darwin'e göre kendisi yaşamasa bile bıraktıkları hısımlar döller her tarafta olmayacak mıydı? Darwin döl bırakmadılar dediyse döl bırakmamışlar mıdır? Bunlar tür olarak gelmiş, tür olarak da tükenmişlerdir, Darwin'in söylediği, olsa olsa yakıştırmasıdır. Eğer taşılarda olan türler bugünkülerin ataları olabiliyorsa, neden o böcekler dev canavarların ataları olmasın ki?

d) Darwin, "unutmamak gerekir ki, benim kuramıma göre, aynı bir cinsin bütün türleri bir tek türden türerler" (s.424) demiştir (Darwinciler Darwin'in böyle bir şey söylemediğini ifade ederler). Bu nasıl olacaktır? En küçük bir kanıt olmadan Darwin, bırakın bir türü diğerinden türetmesi, şimdi de bütün cins içindeki türlerin bir tek türden türediğini iddia etmektedir. Bu kadar saçma bir şeye, Darwin öyle söylüyorsa öyledir denebilir mi? Darwin "eski cinslerden her birinin bir tek türünün, yeni cinslerin başka başka türlerini oluşturan değişime uğramış döller bıraktığı sonucuna varabiliriz" (s.424) demektedir. Bu sonuca nasıl varıyor? Kendine göre bir sınıflama yapıyor, olsa olsa bu bundan türemiştir ya da bu türler bu cinsin dölleridir ya da, aslında başka türler de bunlara dâhildir ama şimdi tükenmişlerdir deyip geçiyor ve sözde, bilim adamları da bu yakıştırmaya öyledir diyebiliyor!

e) Darwin, “Cinsleri ve türleri giderek sayıca azalan tükenme durumundaki takımlarda, örneğin Güney Amerika’daki dişsizler takımı gibi, cins ve türlerin hâlâ küçük bir miktarı değişime uğramış döller bırakıyor olmalıdırlar” (s.424) diyor. Yani mademki tükenmesi gerekenler bir türlü tükenemiyor, o zaman bunlar muhtemelen değişen döller bırakıyor olmalılar, yani bırakıyorlardır da, bırakmıyorlardır da, ama kendi teorisine göre bırakıyor olmalıdırlar. Her hâlükârda eğip büküp teorisine uydurmak istiyor. Hâlbuki daha önce de açıkladığımız gibi tükenme olayının, Darwin’in söylediği, hiçbir kanıtı olmayan, güçlünün zayıfın yerini almasıyla, evrim anlamında, alakası yoktur. Eğer bu doğru olsaydı şimdi dünyada tek bir canlı kalır diğerlerinin yerini alırdı.

BU BÖLÜMÜN VE ÖNCEKİ BÖLÜMLERİN ÖZETİ

a) Darwin, özet olarak yanlışlarını burada da tekrarlamakta, bazı jeolojik kanıtların bolca mevcut olduğunu ama birçoğunun da bilinmeyenler yanında hiçbir şey demek olmadığını söylemektedir. Eğer taşillar arasında birbirine benzeyen türler ya da çeşitler çıkmışsa ya da Darwin’in hayal gücü ile gerçekle alakası olmasa da, bu canlılardan biri öncekilerin ya da sonrakilerin atası ya da döllelerinden biri olabilecekse, bu taşillar son derece faydalı ve yararlı bulgulara sahiptir. Ama eğer Darwin’in bahsettiği ara tipleri içermiyorsa (zaten içeren biri de yoktur), bu taşillar ya da jeolojik bulgular çok yetersiz olduğu için hiçbir şey ifade etmemektedirler. Önceki bölümlerde görüldüğü gibi, Darwin kendisine uygun olmayanları yükselmeler alçalmalar, bu arada da kalıntıların tükenmesi nedenleriyle yok olmalarından dolayı ortalarda görünmediklerini iddia etmektedir. Kendisine şu soru sorulmalıdır; nasıl olmuş da binlerce canlı fosili, bu yükselme ve alçalmalarla, yeryüzünden silinmemiş de, Darwin’in hiçbir zaman olmamış ara fosilleri yıkılıp gitmiştir? Darwin, birdenbire ortaya çıktıklarını ve ortaya çıktıktan sonraki dönemlere ait taşillarda bu fosil kalıntılarının bulunmasını, bütün kanıtlarıyla bildiği halde, milyarlarca ara tip dediklerinin ortadan kayboluşunu açıklaması mümkün müdür? Olmayan şeyler “olmuş olmalıdırlar” gibi muğlak ispatı mümkün olmayan ifadelerle nasıl açıklanır?

b) Darwin, yine yukarıdaki ifade edilen yanlışlarına devam ederek "korunabilen biçimlerin de daha az sayıda olması gerektiğini, her oluşumun sürekli bir biçimde yığılıp birikmediğini, oluşumlardan her birinin süresinin türsel biçimlerin ortalama sürelerinden herhalde daha kısa olduğunu, göçlerin her bir alanda ve her bir oluşumda yeni biçimlerin ilk kez ortaya çıkışlarında önemli rol oynadıklarını, yaygın türlerin en sık değişen türler olması gerektiğini ve dolayısıyla bunların en büyük sayıda yeni türler doğuran türler olduğunu, çeşitlerin en başta yerel biçimler olduklarını ve en sonu her türün zorunlu olarak sayısız geçiş aşamalarından geçtiklerini ve olabilir ki, biçimlerin değişime uğradıkları dönemler yıllar olarak kavrandıklarında uzun da olsalar her birinin hiçbir değişime uğramadan kaldıkları dönemlerle karşılaştırıldığında bunların görece kısa dönemler olmaları gerektiğini göstermeye çalıştım" (s.425) demektedir. Görüldüğü gibi, bu sözler varsayımdan öteye hiçbir doğruluk ve kanıt taşımamaktadır. Önce niye korunabilen biçimler daha az sayıda olacak da korunamayan biçimler çok sayıda olacaktır? Bunun mantıklı bir yanı var mıdır? Darwin'e göre, her oluşumun sürekli birikmesi gerekmez mi? Teorinin esası budur. Birikse de olur, birikmese de ya da her oluşum sürekli birikmez demek neyin kanıtıdır. Eğer böyle değilse, bunun da nedeninin açıklanması gereklidir. Bu tür artık erginliğe ulaşmıştır ya da bir ara erginliğe ulaşmıştı ama sonradan yine ulaşmadığının farkına vardı ve değişmeye devam etti denebilir mi? Göçler, yeni türler ortaya çıkışında hiçbir rol oynamazlar. Sadece türlerin çeşitleri oraya adapte olabilirler ya da adapte olamazlar ve kaybolurlar. Ancak aynı tür içerisinde, göçle gelen bir çeşit, tabii ki yerli çeşitle döllenip yeni tipler meydana getirebilir ama bunun Darwin'in değişimi ile alakası yoktur. Yaygın türlerin en çok değişen türler olduğunun hiçbir kanıtı yoktur, tür tür olarak kalır, ancak çeşidi fazla olan türlerin varyasyon kabiliyetleri ve dolayısı ile adaptasyon kabiliyetleri daha yüksek olacağından, daha yaygın oluşları doğaldır. Çeşitlerin en başta yerel biçimler oldukları ve en sonu her türün zorunlu olarak sayısız geçiş aşamalarından geçtikleri tamamen uydurma bir şeydir. Örneğin; jeolojik bulgularda bunların milyonlarcası ortalarda olması gerekirken bunların hiç olmadığını Darwin de bilmektedir ve kendisine bu sorulduğunda sinirlendiğini söylemektedir. Doğrular bazı insanları sınırlandırmaktadır. "Olabilirmiş

ki (ne demekse) geçiş dönemleri kalış dönemlerinden daha kısaysın!”! Hiç olmayan bir şeyi de göstermeye çalışmış.

c) Darwin, “Bütün bu nedenler bir araya geldiklerinde, her ne kadar bir sürü ara halkalar bulsak da, bütün tükenmiş ve canlı biçimleri eksiksizce birbirine bağlayan sayısız çeşitlere neden rastlayamadığımızı büyük ölçüde açıklar. Şunu da hiçbir zaman unutmamalıdır ki, iki ya da daha çok farklı biçimler arasındaki ara çeşitler, hiç kuşkusuz, yeni ve farklı türler olarak görüleceklerdir, ta ki bu biçimleri birbirine bağlayan tam zincir bütün halkalarıyla kurulabilinceye kadar; çünkü elimizde türlerle çeşitleri birbirlerinden ayırt etmemizi sağlayacak kesin bir araç olduğu söylenemez” (s.425-426) demiştir. Darwin’in halkaları bulduk dediği, suni olarak varsayılan benzerliklerdir. Bunun, canlıların gerçek fiziksel, biyolojik ve kimyasal yapılarının, farklı türler bazında, birbirinin devamı olmaları ile alakaları yoktur. Zaten kendisinin de söylediği gibi, Darwin doğru olmuş olsa idi, bu ara çeşitlerin milyonlarcası bulunmuş olması gerekirdi ki, bunlar hiçbir zaman ortada yoktur ve bulunmamıştır. Darwin zaten bunu hiçbir zaman da açıklayamamıştır. Belki o zaman, Darwin çeşitlerle türleri hiç ayırt etmek istemediği için elinde bunları ayırt edecek bilgiler olmadığını söylemektedir. Hâlbuki günümüzde artık DNA testleriyle bırakın türlerle çeşitleri, şahısları bile birbirinden ayıracak teknikler geliştirilmiştir. Dolayısı ile olmayan ara çeşitlerin, aynı ya da farklı türler olarak görülmesi mümkün değildir. Darwin’in zincirin halkaları dediği de zaten olmayan şeylerdir. Her çeşit, bir türün geçici değil, gerçek temsilcisidir. Ya da eşeğin de iki insanın da iki gözü vardır, öyleyse bunların biri diğerinin atasına giden zinciri temsil eder gibi saçma benzerliklerdir.

d) Darwin’in bundan sonraki söyledikleri daha da dikkat çekicidir. Darwin “jeolojik belgelerin yetersizliğini kabul etmeyen herhangi biri haklı olarak benim kuramımı tümüyle reddetmelidir” (s.226) buna da bahsettiği geçiş halkalarının jeolojik buluntular içinde olmadığını söyleyerek gerekçe göstermiştir. Sanırım burada Darwin bir kelime oyunu yapmak istemiştir. Jeologlar her geçen gün yeni şeyler keşfetmektedirler, dolayısı ile jeolojik bulgular yeterlidir deyip kesip atmak mümkün değildir ama jeolojik bulgular, Darwin’in de korktuğu ve kanıtlarını gördüğü gibi, Darwin’in kuramını tümüyle reddedecek kadar yeterlidir. Darwin de “çünkü,

eskiden, aynı bir oluşumun katlarında karşılaşılacak hısımlar ya da temsili nitelikteki türleri birleştiriyor olması gereken sayısız geçiş biçimleri nerede diye sorup durur insan" (s.426) demektedir. Tabii ki akli olan her insan bunu soracaktır ve cevap alamayınca da Darwin'in kuramını reddedecektir. Darwin'in buna kızması gerekmez.

e) Darwin, "Ardışık oluşumlarımız arasında geçip gitmiş olması gereken o çok uzun zaman aralarına inanmak istenmeyebilir ve yalnız bir tek büyük bölgenin, örneğin Avrupa'nın oluşumları incelendiğinde göçlerin oynamış olmaları gereken rolün önemi küçümsenebilir" (s.226) demiştir. Kimsenin dünyanın yaşı ya da katmanların yaşı ve aralıkları konusunda inanmadığı bir şey yoktur. Sadece Darwin'in var olması gerektiği bu ara çeşitlerin neden bu oluşumlar içerisinde olmadığı sorulmaktadır.

f) Darwin, yine "Eski tür gruplarının tümüyle aniden ortaya çıkmasının apaçık bir olgu olduğu ileri sürülebilir- her ne kadar bu çoğu zaman bir gerçeğin görünümü olsa da" (426) demektedir. Bu doğrudur. Aniden ortaya çıkışlar tamı tamına Darwin'in kuramıyla ters düşer ama gerçeğin görünümüdür ve yaratılış kuramı ile örtüşür.

g) Darwin, "Kambriyen sisteminin alt katmanları henüz çökelmeden önce uzun zaman var olmuş olmaları gereken son derece kalabalık organizmaların kalıntıları nerede diye sorulabilir" (s.426) demektedir. Bu soru da doğrudur. Darwin, bunu "ancak okyanuslarımızın çok büyük bir zamandan beri bugün uzandıkları yerlerde yatıp durduklarını ve kambriyen zamanın başından beri buraları işgal ettiklerini ve o zaman, bizim bildiklerimizden çok daha eski oluşumlardan oluşan karaların ise ancak başkalaşım sürecinde ya da denizlerin dibine gömülü bir biçimde bulunduklarını varsayarak yanıtlayabilirim" (s.426) demiştir. Görüldüğü üzere, bulunan gerçeklerle değil, kendi hayal dünyası içerisinde yarattığı, varsayımlara dayanan bir dünya oluşumunu kuramına uydurmaya çalışmıştır.

h) Darwin, "Bu güçlükler bir yana bırakılırsa, paleontolojinin bütün belli başlı olaylarının hepsi doğal seçim ile değişimler yoluyla türeme kuramıyla çok güzel uyumaktadır" (s.426) demektedir. Yani bütün kanıtlar aksini gösteriyor ama mademki bir değişim var, bütün kanıtlar bir yana benim kuramım doğrudur diyor. Bir

insanın bunu söyleyebilmesi için bütün diğer insanların son derece aptal olduğuna inanması gerekir.

i) Darwin, “Eski türlerin tükenmesi yeni türlerin üremesinin hemen hemen kaçınılmaz sonucudur” (s.426-427) demektedir. Bu yanlıştır. Dinozorun, çevre şartlarının uygunsuzluğu veya diğer bazı nedenlerle, neslinin tükenmesinin, başka bir hayvanın ya da bitkinin var oluşu ile ne ilgisi olabilir? Böyle saçma bir ilişki nasıl kurulabilir? Darwin ayrıca ne alakası varsa, “Bir kez yitip giden bir türün neden yeniden bir daha hiçbir zaman ortaya çıkmadığını kavrayabiliyoruz” (s.427) demektedir. Şahsen ben hiç bir şey kavrayamadım. Darwin yine aynı paragrafın sonunda bir kez daha “Bir grup bir kez bütünüyle ortadan kalktı mı artık hiçbir zaman yeniden ortaya çıkmayacaktır, çünkü bu kuşakların bağlantısı kopmuştur” demiştir. Darwin’in teorisine göre, yeni bir oluşum olabilmesi için bağlantı şarttır, ancak ortadan zaten kalkan bir canlı için bu bağlantının olup olmaması hiçbir mana ifade etmez. Önemli olan o türün yeniden meydana gelebilmesi için önceki bağlantılardır, sonrakilerin olup olmadığı değildir. Eğer önceki bağlantılar mevcutsa, aynı tür niye bir daha oluşmasın?

j) Darwin, “Tür grupları sayıca yavaş yavaş çoğalıyorlar, zaman bakımından eşitsiz süreler boyunca direniyorlar, çünkü değişimlerin gidişi zorunlu olarak yavaş ve bir sürü karmaşık olasılıklara bağlı” (s.427) demektedir. Genel düşündüğümüz zaman yaratıcı bütün canlıları bir silsile içerisinde ve farklı zamanlarda yaratmıştır. Dolayısı ile Darwin’le aynı nedenden olmasa da, türlerin gittikçe artmış olması, bunun yanında tür içerisindeki genetik varyasyonlar nedeniyle çeşitlenmeler (Darwin türle çeşidi ayırmadığı için ona göre çeşitlenenler türler olarak görülebilir) doğaldır. Darwin’in dediği karmaşık olaylar, sandığından daha da karmaşıktır, o kadar ki, insan aklının almayacağı ve ancak dahi bir yaratıcının aklının alabildiği kadardır.

k) Darwin, türlerin ortadan kaybolması olayını, “Bu gruplar oluşukça bunlar kadar güçlü olmayan grupların türleri, ortak bir atadan soya çekimle almış olmaları gereken bir zaaf, bir kusur nedeniyle yeryüzünde değişim göstermiş döller bırakmadan ortadan kaybolmanın yolunu tutarlar” (s.427) demiştir. Bu da tamamen yanlıştır. Bir tür yeryüzünde tür olarak yaşayabiliyorsa, o yaratıcı tarafından zaten yeteri kadar güçlü yaratılmıştır. Bunun soya çe-

kimle bir zaafı olması Darwin'in bütün teorisini yerle bir eder. Çünkü Darwin zaafının yavaş yavaş birikmesini kabul etmez, öyleyse bu zaafılar nereden gelecektir? Yani bir kuram güçlenme için geçerlidir ama zaafılar için geçersizdir bunun mantığı yoktur.

l) Darwin, yaygın çeşitler için, "Bunlar genellikle yaşam savaşımında kendilerinden aşağıda olan grupları yerlerinden etmeyi başarıyorlar. Bunun sonucu olarak da uzun aralardan sonra yer-yuvarlağı üzerinde yaşayanlar sanki her yanda aynı zamanda değişmiş gibi sanılıyor" (s.427) demiştir. Birincisi, Darwin'e göre, eğer bir üstteki sınıf bir aşağıdakini yerinden etmeyi başarsaydı, dünyada sadece tek bir tür kalırdı. Yer yuvarlağı üzerinde farklı yerlerde bulunan aynı türler Darwin'in söylediği bir değişikliğe uğrayamadığı için zaten aynı kalmaktadırlar. Bir türün her yerde birden Darwin'in söylediği ve aynı yönde değişime uğramaları istatistiksel olarak da mümkün değildir.

m) Darwin, "Karakterlerin sürekli ıraması eğilimi gereğince, bir biçim ne kadar eskiyse neden zamanımızda yaşamakta olan biçimlerin sıradan örneklerinden o kadar ayrıldığını anlayabiliyoruz. Neden tükenmiş eski biçimlerin sık sık zamanımızdaki biçimler arasındaki boşlukları doldurduklarını ve neden kimi zaman eskiden birbirinden farklı sayılan iki grubu tek bir grup halinde birleştirdiklerini, ama daha çok da bunları birbirinden ayıran mesafeyi azaltmaya eğilim gösterdiklerini kavırıyoruz" (s.427) diyor. Tamamı yanlış olan cümleler. Neden? Karakterlerin sürekli ıraması ancak aynı tür içinde mümkündür, bir türden diğerine geçiş biçiminde söz konusu değildir. Bir biçimin eski olması, doğasındaki varyasyon potansiyeli nedeniyle farklı çeşitleri üretebilir. Ama hiçbir zaman farklı türler üretmez. Tükenmiş çeşitlerin zamanımızdaki biçimlerle aradaki boşlukları doldurması sadece uydurmadır, bunun tek bir kanıtı mevcut değildir. Suni olarak benzetmeler yöntemiyle bir grubun diğerinden ayrılması ya da diğerine yaklaştırılması sadece sınıflama yönünden yardımcı bir husustur. Ancak bu suni sınıflamaları, sanki doğasında sanıp, biri ötekinden gelmiştir demek sadece hayal mahsulüdür ve uydurmadır. Zaten Darwin'in kızdığı bütün jeolojik bulgular da bu uydurmaları haykırmaktadır.

n) Darwin, "Bir biçim ne kadar eski ise çoğu kez öyle olur ki, bu biçim bir dereceye kadar, bugünkü birbirlerinden ayrı gruplar

arasında ara karakterler gösterir. Çünkü bir biçim ne kadar eski ise grupların ortak atalarına o kadar çok benzerlik göstermelidir. Diğer gruplar o zamandan beri büyük oranda ıramışlardır. Eski atalarına benzerliklerinden uzaklaşmışlardır" (s.428) demektedir. Önceleri de defalarca söylediğimiz gibi hiçbir tür diğerinin atası ya da başka bir biçimi değildir. Gurupların ortak atası olmadığına göre (çeşitler hariç), bunlardan gelmeleri de söz konusu değildir. Darwin "çok benzerlik göstermelidir", diyor ama olmayan bir şey ancak varmış gibi hayallenir, Darwin de bunu yapıyor, aynı şeyleri tekrar tekrar söyleyerek insanları hipnotize yapmaya çalışıyor. Bizde mecburen aynı şeyleri tekrarlıyoruz.

o) Darwin, "Tükenmiş biçimler seyrek olarak yaşamakta olan biçimler arasında doğrudan aracı olan karakterler gösterirler. Tükenmiş biçimler ancak bir sürü farklı ve kaybolmuş biçimler kalabalığı arasından geçerek uzun ve dolambaçlı bir yola aracılık ederler" (s.428) demektedir. Tükenmiş aracı tipler dediklerinin varlığı hiçbir zaman kanıtlanamadığı için, Darwin her şeyi bunlar üzerine yıkıyor, bir kalabalıktan bahsediyor, ama onun bahsettiği bu kalabalığı gören yok. Görülen kalabalıklar (örneğin taşillar) Darwin'in söylediklerinin tam tersini kanıtlıyor. Yolun uzun ve dolambaçlı olmadığı da, türlerin aniden ortaya çıkmasıyla çürütülmüş oluyor.

p) Darwin, yine bu bölümün sonunda da, var olanların kendilerinden önce gelenleri yenilgiye uğrattıklarını ifade etmektedir. Darwin'in söylediği anlamda kimse kimseyi yenip saf dışı etmemiştir. Elbette dünyadan ayrılan türler olmuştur ama bunlar Darwin'in söylediği gibi birilerine yenildiklerinden olmamıştır. Bu konu daha önce de izah edilmişti. Darwin "bu yüzden yapıları genellikle daha uzmanlaşmış olduğundan doğa merdiveninde öncekilerinkinden daha yukarıda bir yer tutmuşlardır" (s.428) demektedir. Doğa merdiveni insanlar tarafından suni olarak yapılan bir şeydir. Sınıflama, öğrenme kolaylığı sağlaması bakımından yararlıdır ama bu hiçbir zaman bir türün daha aşağı bir türden türediğini ya da ortak atalardan geldiklerini ifade etmez. Bir bilim adamının üste koyduğu merdiven basamağını diğeri çok daha aşağılara koyabilir. Her türün ve her çeşidin yapıları ve karakterleri kendilerine göre uzmanlaşmıştır. Bir tür uzmanlaşmadığı için yok olmuştur safsatası tamamen uydurmadır.

q) Darwin, “eski ve tükenmiş hayvanlar, bir noktaya kadar, aynı sınıftan ve yaşamakta olan hayvanların embriyolarına benzerler; bu şaşırtıcı olay da benim teorimle kolayca açıklanıyor” (s.428) diyor. Bırakın tükenmiş hayvanları, hayvanların ekserisinin embriyoları, hatta bitkilerin embriyoları da birbirlerine benzerler. Bu Darwin’in değişim teorisine uyumlu değil, tam zıttıdır. Herhalde doğa şartlarına bağımlı tesadüflere bağlı iraksamaların, tamamının da aynı şekilde olması düşünülemez ve Darwin teorisi ile açıklanamazdı. Bu da Darwin’in ne kadar yanlış yolda olduğunu gösterir. Burada şaşılacak da hiçbir olay yoktur. Peki, ne vardır? Tek bir yaratıcı bütün yarattıklarını, aynı mantık çerçevesinde yaratmıştır. Bu embriyoların incelenmesi bunun en büyük kanıtı değil midir?

r) Darwin, “Son jeolojik dönemler boyunca, aynı bölgelerdeki aynı tipte organlaşmaların ardışımı bir sır olmaktan çıkıyor ve soya çekim yasalarıyla çok açık olarak açıklanıyor” (s.428) diyor. Aynı Darwin kendi teorisinin tam zıttını kanıtlayan jeolojik oluşumların çok yetersiz olduklarından bahsediyordu, burada bu jeolojik oluşumlara itibar ediyor ama yine ters tarafta, zira Darwin’in soya çekim dediği yasalar yaratıcı tarafından bir varyasyon sınırı içinde konulmuş yasalardır. Herhalde doğada kendiliğinden soya çekimin de oluşuverdiği düşünülemez. Bu yasa, Darwin’in sandığı kadar basit olmayıp, fiziksel, kimyasal, fizyolojik ve morfolojik, en ince detayları içinde barındırır. Hâlen de, sadece yavaş yavaş, yaratıcının yaptıklarını keşfetmeden öteye, insan akli daha bunların tamamını değil, çok azını dahi anlamaya yetememiştir ve yetmeyecektir.

s) Darwin, “Jeolojik arşivler pek çok bilginin inandığı kadar eksik ise hiç değilse bunun tersinin kanıtlanamayacağı doğrulanabilir. Seçim teorisine karşı ileri sürülen başlıca itirazlar zayıflar ya da ortadan kalkar. Bana öyle geliyor ki, paleontolojinin koyduğu bütün temel yasalar türlerin bildiğimiz sıradan üremenin ürünleri olduklarını ve daha yeni ve yetişkinleşmiş biçimlerin yerlerini aldıklarını, bu yenilerin de daha elverişli olan biçimin değişimi ve direnişi sonucu olduğunu ilan etmektedir” (s.428-429) demiştir. Bin adet de kanıt sunsanız hatta kendisi de, zaman zaman ben bu söylediklerimi kanıtlayamıyorum dese de, dönüp dönüp aynı hikâyeleri anlatıyor. Nasrettin Hocaya sormuşlar “Dünyanın ortası neresidir?” diye o da “durduğum yerdir” demiş. Soranlar şaşırmış-

lar “hoca nereden bildin demişler” o da “inanmazsanız ölçün” demiş. Darwin, Nasrettin Hocadan biraz daha komik şeyler söylüyor. Dünya durdukça jeolojik arşivler tam manasıyla ortaya çıkarılamayacaktır, bunu herkes gibi Darwin de bilmektedir. Darwin bunu kullanarak mademki aksini ispat edemezler o halde ben doğuruyum demektedir. Nasrettin Hoca’nın söyledikleri çok daha mantıklıdır. Jeolojik bulgular arttıkça, Darwin’in söylediklerinin tam aksine, teorisi iyice mantıksız hâle gelmektedir. Paleontolojinin gösterdiği olsun ya da olmasın, bütün bugünkü canlı türleri yaratılıştan itibaren üremeye gelen ürünlerdir ve bunun Darwin’in teorisi ile de alakası yoktur. Bir çeşit daha çok adapte olan diğer çeşidin yerini tam olarak almasa da daha yaygın hâle gelebilir, bu eski ya da yeni çeşitlerin hangisinin yöreye daha iyi adapte olması ile ilgilidir, yoksa birinin diğerini kovmasıyla uzaktan yakından alakası yoktur. Eğer konu direnme ise bütün genetikçiler bilir ki, yabancı çeşit karakterleri sonraki varyasyonlardan daha çok baskındır, bu genel bir kuraldır ve Darwin’in söylediğinin tam tersidir. Yeni çeşitlerden bazıları, bazı karakterler bakımından eskisinden daha farklı olabilir, bu negatif ya da pozitif yönde olabilir ancak hiçbir zaman yeni çeşitler eskisinin yerini alır denemez. Burada ilan edilen tek şey Darwin’in bütün kanıtlar aksini göstermesine rağmen ısrarla direnerek benim teorim hâlâ geçerlidir demesidir. O söyleyebilir, çünkü o zaman şu anki bilgilere sahip değildi, belki de İngiliz emperyalizmi ya da kilise düşmanlığının bir ideolojiye dönüşmesi ve ateizmin bilim adamları arasında bir çıkış gibi görülerek ya da gösterilerek, bilim adamlığının ötesindeki amaçlarla Darwin’in öne çıkarılması söz konusu olabilir ama bundan da önemlisi, Darwinci bilim adamlarının, takım tutar gibi bir bağnazlıkla, hiçbir kanıtı olmayan bir teoriyi hâlâ kendilerine bir ideolojik çıkış sanarak desteklemeleridir. Bu zavallılar kendileri gibi düşünmeyenleri de, ya yobazlık ya da bilim adamı olmamakla suçlarlar. Onlara göre ‘bilim adamı bir yaratıcı (tanrı) olduğuna inanmaz, inanırsa bilim adamı değildir’ (Ateist olduğunu sandığım biyolog bir Prof. arkadaşımın lafı).

ON İKİNCİ BÖLÜM

COĞRAFİ DAĞILIM

a) Darwin, bu bölümün başlangıcında, eski ve yeni dünyada birçok iklim ve toprak şartının benzer olmasına karşın, bunların canlılar arasında büyük farklar yarattığını iddia etmektedir. Bu doğru olabilir, zira her canlının yaratıldığı ve yayıldığı bir nokta olması gereklidir. Bu da Darwin'in teorisine terstir. Zira eğer Darwin doğru olsaydı, ana biçimlerin olduğu kadar ara biçimlerin de her iki dünyada binlercesinin mevcut olması gerekirdi. Bazı türler değişmiştir ama yayılmamıştır, ama diğerleri yayılmıştır denebilir. Hiç olmazsa, Darwin'in bahsettiği ara biçimlerin Darwin'in söylediği benzer şartlarda mevcut olması ve yayılmaları gerekirdi.

b) Darwin, okyanuslar tarafından ayrılan kıtaların, belki de uzun süredir böyle oldukları için, yeryüzü üzerindeki dağ, nehir vs. gibi engellerin (daha genç oldukları için) yarattığı farklardan daha çoğunu yarattığını ifade etmiştir. Bu doğaldır. Genelde engeller ne kadar fazla olursa, flora ve founalardaki farklılık da o kadar fazla olacaktır. Buna rağmen bazı türlerin dünyanın benzer şartları gösteren neredeyse her yerine dağılmış olması diğer bazılarının ise dünyanın diğer yerlerinde de hayatiyetlerini sürdürebilecekleri halde buralarda bulunmayışı ilginçtir. Bu neyi gösterir? Muhtemelen, bu türlerin yaratılışından sonraki yeryüzü oluşumlarının farklı olduğunu, yaratılıştan ayrılmamış kıtalarda bulunan türlerin kıtalar ayrıldıktan sonra da bu kıtalarda farklı yerlerde yaşamlarını sürdürdüklerini, ancak yaratılış, kıtalar ayrıldıktan sonra olmuşsa, büyük okyanuslar ve diğer engeller nedeniyle belli yerlerde mahzur kaldıklarını gösterir. Darwin denizlerde de benzer durumların görüldüğünü, örneğin; Panama boğazının karşılıklı kıyılarındaki

balıkların % 30'unun birbirlerine benzediğini, bunun da, Panama boğazının eskiden açık olduğunu gösterdiğini ifade eder. Açık denizlerin karalar tarafından bölünmesi nedeniyle, farklı denizlerde farklı faunaların bulunduğunu, deniz canlıları için de karaların engel teşkil ettiğini söyler. Darwin buna karşın bazı aralarında engel olan deniz varlıklarının da, tıpatıp birbirlerine benzediklerini ifade eder ve bunlara örnek verir. Bu tamamen, var oluştan sonraki yeni oluşumların karakterlerine bağlı bir durumdur.

c) Darwin, yukarıdaki izahlarından kendi teorisine gelmek istemektedir ve bir temel olgu olarak gösterdiği de "türlerin kendileri, bazı farklı konularda ve değişik yaşam merkezlerinde zaman zaman farklı olsalar da aynı anakaranın ya da denizin ürünleri arasındaki, hısımlık ilişkisidir. Bu yasa, çok genel bir yasadır ve her anakara bu yasaya dikkate değer örnekler sunar. Bununla birlikte, örneğin Kuzeyden Güneye yolculuk yapan bir doğa bilimcisi, birbirleriyle yakından ilişkili olsalar da türsel bakımdan farklı grupların nasıl birbirlerini izlediklerini ve karşılıklı olarak birbirlerinin yerlerini doldurduklarını görüp de etkilenmemezlik edemez" (s.432-433) demektedir. Belirli yerlerde, türlerin gelişme ve üremelerine uygun olan şartlarda, genetik varyasyonlar nedeniyle, aynı türün farklı tiplerini görmek mümkündür. Bu daha çok farklı çeşitlerin döllenme kolaylığına bağlıdır. Bu, kara ya da deniz canlıları için aynıdır. Kuzeyden güneye yolculuk yapan kişinin türsel grupların nasıl birbirlerini izlediklerini görmesi kadar doğal bir şey yoktur. Çünkü doğal şartlar, yeryüzünün yaratılışı gereği, genelde, ani değil, tedrici bir değişim gösterirler, buna bağlı olarak da canlı türleri tedrici olarak değişirler. Yani doğada, kutuplarda bir hurma ağacı göremezsiniz ya da kutup ayısını ekvatorda yaşatamazsınız. Canlının yaratıcı tarafından verildiği genetik kodları, bir varyasyonu ve bazı şartlara kendini adapte edebilme imkanını içerse de, canlıların ekserisi bu kadar ekstrem şartlara müsait değildir. Burada doğal seleksiyonla bir canlının diğerinin yerini doldurması söz konusu değildir. Yaratılmış olan canlıların coğrafi sınırları onların çevrelerine adaptasyon kabiliyetlerine göre değişir. Darwin farklı yerlerde, benzer kuşlar da görülebileceğini, ancak bunların farklı türler olduğunu söylemiştir ki, aynen doğrudur, bunlar hangi şartta olurlarsa olsunlar, bu farklarını muhafaza edeceklerdir, başka bir türe dönüşmeyeceklerdir. Çevre şartlarındaki uygunsuz bir değişme onları yok edebilir ama başka bir türe dönüştürmez. Bazı

canlılar örneğin leylekler, çevre şartlarının olumsuzluğunu önlemek ve yok olmamak için içgüdüsel olarak, bahar aylarında ülkemize, daha güneylerden gelirler ve sonbaharda tekrar güneye yuvalarına dönerler. Bunu yapamasalardı muhtemelen yok olup gideceklerdi. Ya da bunu yapamayanlar, yani kendilerine uygun çevre şartları bulamayanlar, yok olup gitmişlerdir ama başka bir türe dönüşmemişlerdir.

d) Darwin, şimdi ekotip dediğimiz bazı yörelere has canlılardan bahsederek, “Amerikan karaları üzerinde de egemen olanların Amerikan tipleri olduğunu görürüz. Bu olgular, aynı kara ve denizdeki alanlarda, fiziksel koşullardan bağımsız olarak zaman ve mekân içinde baskın çıkan özde ve derin organik bir bağın varlığına işaret ediyor, bu bağın ne olduğunu araştırmaya çalışmayan bir doğa bilimci çok duyarsız olsa gerektir. Bu bağ tek sözcükle soya çekimdir” (s.433) demiştir. Hayret! Darwin doğa şartlarını bir tarafa bırakmış şimdide soya çekimden bahsetmektedir. Biz bu kez de Darwin’in tam tersini söyleyip, burada da esas olanın çevre şartlarına uyum olduğunu ifade edeceğiz. Darwin’in bahsettiği ekotiplerdir. Yani, belirli bir bölge şartlarına kendini tamamen adapte etmiş varlıklardır. Burada tabii ki genetik karakterlerin önemi vardır ama esas olan, o genetik karakterlerin canlının içinde bulunduğu ekolojik şartlara tam bir uyum göstermesidir. Darwin demek istiyor ki, ‘siz bu canlılara başka yerlerde, aynı şartları da sağlasanız bunlar yaşayamazlar, çünkü soya çekimlerinde sadece burada yaşamaları vardır’ Bu da doğru değildir. Bu canlılar kendilerine benzer şartların yaratıldığı her yerde aynı şekilde yaşamlarını sürdürürler. Darwin’in fiziksel şartlar dediği, bildiği birkaç şarttır. Bunun yanında yüzlerce bilmediği fiziksel ya da kimyasal şartlar bir canlı varlığın belli yerlerde ekotip oluşturmamasını ya da oluşturmamasını sağlar. Buna bir örnek verelim. Erzurum çok soğuk olduğu için burada kışlık arpa ve yulaf yetiştirilmesi mümkün olmamaktaydı (1975 yılına kadar böyleydi, eğer bugüne kadar yeni adapte edilmiş bir çeşit yoksa) ancak kışa dayanıklı olan ve Erzurum’da yetişen yerli bir çeşit olan, “305 Yayla” buğdayı, Erzurum’un soğuğuna büyük ölçüde dayanmaktaydı (% 100 denemez, zira kışın ısının kaç dereceye kadar düşeceği önemlidir). Uzun yıllar (belki yüzlerce yıldır) sadece bu çeşit bir ekotip olarak yöre çiftçileri tarafından Erzurum ve benzer yerlerde biyolojik kışlık olarak ekilmiştir. Daha sonraları dışarıdan getirilen (özellikle ABD ve

Meksika'dan) çeşitler aynı soğuğa dayanıklılık gösterdiği ve 305 Yayla buğdayından daha verimli olduğu için onun yerine ikame edilmişlerdir (Bu konuda, Erzurum'da, bazı ilk bilimsel denemeler tarafımda yapılmıştır). Darwin "bildiğimiz kadarıyla birbirlerine tamamen benzer ya da çeşit olaylarında görüldüğü gibi, hemen hemen benzer organizmalar üretmek amacını güden yalnızca bu nedendir" (s.433) demiştir. Darwin'in "özde ve derin organik bir bağ" dediği bu husus, Darwin'in söyledikleri doğal seçim kuramını da yerle bir eder. Çünkü soya çekim, doğadaki olaylardan dolaşı meydana gelen olumlu ya da olumsuz olaylardan etkilenmez. Darwin de 'fiziksel şartlardan bağımsız' demekle buna işaret etmek istiyor. Öyleyse, soya çekim olayı nereden gelmiştir? Buna Darwin'in bir cevap bulması mümkün müdür?

e) Darwin, "çeşitli organizmaların yaşam savaşımında kendi aralarındaki ilişkiler, daha önce de sık sık belirttiğim gibi, bütün bunlar içinde en önemlisidir. İşte böyle engeller de, güçleri köstekleyerek doğal seçim yoluyla yavaş değişimler söz konusu olduğunda zaman kadar önemli rol oynar" (s.434) demektedir. Darwin, önceki iddialarını tekrar ederek örneğin; buğdayın arpayla ya da çavdarla ya da yulafla savaşarak belli bölgeleri ele geçirdiğini iddia etmektedir. Bu bitkiler birbirlerine çok benzemekle birlikte ayrı ayrı cins türleri içerisinde. Cins içindeki türler, tür içerisindeki çeşitlerinin karakterlerine de bağlı olmak kaydıyla, burada sayılan bitkilerin isteği, benzer ama diğerinin tıpa tıp aynısı değildir. Bu türlerin her birinden binlerce çeşit mevcuttur ve bunlar hemen hemen aynı yerlerde çiftçilerin ihtiyaçlarına göre ekilirler. Yine bunların yabancıları de bazen bir arada bulunurlar, bunlardan hiçbirisi diğerinin yerini almamış, binlerce yıl birlikte hayatîyetlerini devam ettirmişlerdir. Çevre şartlarına göre birisi diğerinden daha verimli olabilmektedir. Örneğin; fakir toprak şartlarında çavdar daha iyi yetişmekte, diğerleri cılız kalmakta, ama iyi toprak şartlarında da özellikle arpa ve buğday daha verimli olmaktadır. Yaşadığımız ortamlar tek düze olmadığından, bu dört benzer bitki için de, aynı ya da farklı şartlarda hayat hakkı vardır. Hiç birisi bir zaffer kazanıp diğerini ortadan kaldırmaz zaten kaldırsaydı şu ana gelemezlerdi.

f) Darwin, "Yeni yurtlarında yeni koşullara tabi olan türler daha sık değişimlere uğramak ve daha sonra daha da yetkinleş-

mek olanaklarına sahiptirler; bunun sonucu olarak bu kez daha da yeni zaferler kazanırlar ve değişime uğramış yeni döl grupları üretirler. Bu, değişimlerle soya çekim ilkesi, cinslerin ayrı ayrı kollarının, bütünüyle koca cinslerin ve hatta bütün familyaların neden aynı bölgelerde hapsedilmiş olarak kaldıklarını, çok sık rastlanan ve iyi bilinen bu olayı anlamamıza olanak verir” (s.434) demiştir. Bir yerden diğer yere gelen bir türün, değişime uğraması ve bu değişikliğin de kalıtsal olabilmesi, sadece mutasyonlarla olabilecektir. Geldiği yerdeki şartlar uzun yıllar aynı kaldığı için oradaki mutasyonların daha az olması normaldir. Yeni şartlar belki daha çok yeni mutasyonlara neden olabilir, bu doğaldır. Mutasyonların olduğunu varsayalım, bu mutasyonların çok nadir olan olumlu yönde olanları hariç, genelde zaten olumsuz yönde olacaklardır. Mutasyonların hep aynı doğrultuda olma olasılığı da yok denecek kadar azdır. Mutasyonlarla türlerin yetkinleşmesi söz konusu olamaz. Zaten mutasyon da Darwin’in söylediği yavaş yavaş bir değişim yaratmaz, aniden değişikliğe neden olur. Bir türün bir yerde, sayısının azalması ya da çoğalması, bunların yeni döl grupları üretmesine neden olmaz, belli bir varyasyon içerisinde, o tür, yeni çeşit, ırk ya da tiplerle hayatini devam ettirir. Çevre faktörleri ile soya çekim ilkesinin de alakası yoktur. Yani hiçbir tür soya çekim gereğince bir yere hapsolmek zorunda değildir. Bunun milyonlarca ispatı mevcuttur (kiwi bitkisinin şu anda Türkiye’de başarıyla yetiştirilmesi gibi). Aynı türlere benzer şartları yarattığınızda her tür her yerde yetişir. Darwin, çeşitli engeller nedeniyle belli yerlere hapsolmayı, hiç de alakası olmayan soya çekim ilkesiyle karıştırmıştır.

g) Darwin, “Önceki bölümde belirttiğimiz gibi zorunlu bir gelişim yasasının varlığı kanıtlanamaz. Her türün değişikliği bağımsız bir özelliktir, doğal seçim, ancak, birey için, karmaşık yaşam savaşında bir yarar, bir üstünlük sağlayabildiği ölçüde bu özelliği ele alır, işler; öyleyse, farklı türlerin değişimlerinin (*modification*) toplamı hiçbir zaman tekdüze olmasa gerektir” (s.434) demektedir. Zorunlu değil, hiçbir değişim yasasının varlığı zaten kanıtlanamaz ve de Darwin’in anladığı anlamda yoktur. Doğal seçim birey için yararlıysa vardır ya da önemlidir, yoksa önemi yoktur denemez. Doğal şartların gücü, sadece olağan şartlarda mevcut canlıları tahrip etme yönünde olur. İyi karakterlerinizi biriktirin, kötülerini de nazara almayın diyemez, zaten kendisine öyle

bir misyonda biçilmemiştir. Darwin'in tekdüzelikten ne kastettiğini bilmiyorum ama insanı örnek verirsek, dünyadaki 6.5 milyar insanın tamamı değişiktir. Ama hepsi insandır. Hangi değişiklik, nereye kadar tek düzeliği yansıtır, hangisi de tek düze değildir, buna bir kıtas koymak imkânsız denecek kadar zordur.

h) Darwin, "çünkü ne göç ne de yalıtılma kendi başlarına türlere bir şey sağlayamaz. Bu nedenler, ancak organizmaları birbirleriyle ve daha düşük düzeyde olmak üzere çevrenin fiziksel koşullarıyla yeni ilişkilere girmeye sevk ederek iş görürler. Önceki bölümde de gördüğümüz gibi bazı biçimler havsalanın almayacağı kadar eski bir jeolojik çağdan beri hemen hemen aynı karakterleri korumuşlardır, bazı türler ise pek değişime uğramadan ya da hatta hiçbir değişiklik geçirmeksizin pek geniş alanlara yayılmışlardır" (s.435) demiştir. Darwin'in söyledikleri doğrudur, gerçekten göçte olsa yalıtım da olsa, Darwin'in anladığı anlamda canlılarda değişiklikler olmaz. Şimdi diğerlerine bakalım; organizmaların birbirleriyle ilişkileri, ya melezleme şeklinde olacak ya da Darwin'in söylediği gibi birinin diğerinin yerini alması suretiyle olacaktır. Bir türün diğer türle melezlenerek, yeni sürekli biçimler meydana getirmesi genetik kuralı olarak mümkün değildir. Bir çeşidin ya da türün, diğerinin yerini alması ise çok nadir, agresif bazı canlılar için söz konusu olabilir (örneğin ayrık otunun, bazı baklagil ya da buğdaygil bitkilerini uzun dönemde kovması gibi) ama bu nadir durum bir kural olamaz, çok nadir ve ancak bazı canlılar için belirli bölgelerde geçerli olabilir. Fiziksel koşullara gelince, bize göre canlılara çok etken olan bir faktördür, ancak Darwin'in bahsettiği, azar azar ve uzun yıllara giden bir değişimi sağlama yeteneği yoktur. Darwin'in havsalasının almadığı şeyi biz normal karşılarız. Bazı canlıların genotipindeki varyasyon imkânı diğer canlılardan çoktur onun için çağlar boyunca bu varyasyonlara dayalı değişik tipler ortaya çıkar. Varyasyon imkânı az olanlar da aynen kalırlar, bunda şaşılacak hiçbir şey yoktur. Eğer Darwin doğruyu söyleseydi, o zaman bütün türlerin sonsuz bir değişim göstermesi gerekirdi, hiçbir canlı Darwin'in söylediği gibi yetkinleşmiş bir duruma gelemez. Yetkinleşmenin ya da Darwin'e göre daha iyi olmanın sonu olabilir mi?

i) Darwin, "Bu ilkelerden yola çıkarak, aynı cinsin değişik türlerinin, yeryüzünün birbirinden çok uzak noktalarında yaşasa-

lar da, aynı atadan türediklerine göre, kökenlerinin aynı olması gerekir" (s. 435). Aynı cinsin değil, bütün cinslerin türleri ilk tür atadan gelmişlerdir. Yalnız bunlar değişerek değil, defalarca izah edildiği gibi, tür olarak gelmişlerdir. Darwin, türlerin her hâlükârda oluştuktan sonra, çeşitli göç ve diğer nedenlerle yayıldıklarını anlamada güçlük olmadığını ifade etmektedir. Buna bizim de itirazımız olmaz ancak Darwin "Ama bir cinsin türlerinin görece daha yakın çağlarda türediklerini düşünmemize yol açan nedenlerimizin bulunduğu başka birçok durumda bu sorun büyük güçlükler çıkarır" (s.435) demektedir. Coğrafi dağılım ya da yayılma şöyle ya da böyle olmuştur diyelim, bunun için çeşitli teoriler var ama sonuçta olmuş bir şeydir. Ancak, esas sorun, Darwin'in bahsettiği bu yakın çağlarda nasıl olmuş da Darwin'in yetkinleşmiş dediği türler ortaya çıkıvermiştir. Akıllı olan kişi, Darwin'in bahsettiği, uzun yılları alacak, yavaş yavaş olacak bu değişimlerin, yakın dediği zamana nasıl sığdırılacağını anlamakta zorluk çeker. Zaten Darwin'in güçlük dediği bu husus teorisinin doğru olmadığının da kanıtıdır. Açık açık söylemese de bunun böyle olduğunu kabul etmektedir.

j) Darwin, bu bölümün sonunda "Aynı türe ait olan bireyler, birbirinden uzak ve ayrılmış bölgelerde yaşasalar da, bir tek noktadan, yani atalarının bulunduğu noktadan gelmek zorunda oldukları apaçıktır; çünkü daha önce de açıkladığımız gibi, kesinlikle birbirinin aynı olan bireylerin türsel olarak değişik ana-babadan türemiş olmaları kabul edilemez" (s.435) demiştir. Buna biz de aynen imzamızı atarız ama bir farkla, bahsedilen bu ana baba türlerin Darwin'in sandığı gibi, birbirinden türemeyle değil, bir yaratıcı tarafından meydana getirilmesiyle olduğudur.

YARADILIŞIN VARSAYILAN TEK MERKEZLERİ

a) Darwin, "şimdi doğa bilimciler arasında o kadar çok tartışmaya neden olmuş bir soruna, yani, türlerin yeryüzünün bir ya da birkaç noktasında yaratılmış olup olmadıkları sorusuna geldik" (s.435) demiştir. Bu cümlesinden, eğer dil sürçmesi değilse, sanki o da türlerin yaratılmış olduğuna inandığı anlamı çıkar. Neyse, Darwin burada, her ne kadar aynı ya da benzer türlerin nasıl olup da birbiriyle hiç alakası olmayan yerlerde bulunduğunu açıklama-

nın çok zor olduğunu ifade etse de, her şeye rağmen türlerin aynı yerden türemiş ve oradan yayılmış olduğuna inanmanın en makul bir şey olduğunu ifade eder. Bizim de, nasıl olduğunu bir tarafa bırakırsak, en makul olması gereken inanışımız bu yöndedir. Darwin, bunu kabul etmeyen görüşlerin, mucizevi dağılımlara inanması gerektiğini vurgulamaktadır. Biz de aynısını düşünmekteyiz. Darwin aynı varlık koşulları olmasına rağmen "Ama aynı türler birbirinden ayrı iki noktada üreyebiliyorsa o zaman neden Avrupa'da, Avustralya'da ya da Güney Amerikada ortaklaşa bulunan bir tek memeliye rastlamıyoruz?" (s.436) sorusunu sormaktadır. Birbirinden ayrıldığı varsayılan kara parçalarında aynı türden canlılar, örneğin bitkiler, görülmesine ya da benzerlikler olmasına rağmen, memelilerle ilgili bu durum yadırganmaktadır. Bunun açıklanması, bu kıtalarda ortak bulunan bitkilerin ya da bazı hayvanların, çok daha kolay yayılma imkânı olması nedeniyle diğer kıtalara da yayıldığı, ancak memelilerin bu imkanları olmadığı şeklinde olabilir. Darwin "Bazı familyalar, birçok alt familya, pek çok cins bir tek bölgede sınırlı kalmışlardır. Pek çok doğa bilimci en doğal cinslerin yani türleri birbirlerine en yakın cinslerin genel olarak oldukça sınırlı bir tek bölgeye özgü cinsler olduklarını ya da çok yaygın bir yayılımları varsa bunun kesintisiz sürekli bir yayılım olduğunu saptamışlardır. Serisinde daha alt bir düzeye yani aynı türün bireylerine kadar inip de tamamen karşıt bir kuralın geçerli olması ve bu bireylerin hiç değilse başlangıçta herhangi bir tek bölgeyle sınırlı olmamaları garip bir ayrılık olmaz mıydı?" (s.436-437) diye sormaktadır. Aynı türlerin birbirinden uzak birden fazla yerlerde görülmesi, yaratıcılık inancını değil, Darwin'in teorisini zayıflatan bir durumdur. Neden? Eğer Darwin'in teorisi doğru olsaydı; o takdirde, diyelim ki, bir tür çok eski çağlarda dünyadaki çeşitli oluşumlar nedeniyle bir birinden ayrıldı, aynı türün fertlerinin bir bölümü güney, diğer bölümü de kuzey kutbuna gitti, burarlarda bunlar, Darwin teorisine göre, yetkinleşmeye devam etmeleri gerekirdi. Ve kendi orijinal tiplerin yanında (eğer kaybolmadıysalar), birçok ara halkaların, birbirinden farklı yerlerde ve muhtemelen birbirinden gittikçe uzaklaşan hallerde (birbirinden bağımsız yetişkinleşme olacağına göre) binlercesinin bulunması gerekmez miydi? Böyle ara tiplerin herhangi bir yerde görüldüğü ya da jeolojik araştırmalarda bulunduğu vaki midir? Ancak aynı türlerin çok farklı yerlerde, sanki aynı yerdeymişler gibi görüldüğü du-

rumlar çoktur. Çağlar boyunca türlerin kesintisiz yayılması düşünülemez. Yer küreye yansıyan fiziksel, kimyasal ve atmosferik değişikliklere göre zaman zaman kesintilerin olması doğaldır. Hiçbir bilim adamı Darwin'in atıfta bulunduğu gibi, çok yaygın türler için bile, sürekli bir yayılım olduğunu iddia edemez. Eğer bazı yer küresi parçalarında, o canlıyı tahrip edecek bir doğal oluşum ya da değişim meydana gelmezse, o takdirde bir süreklilikten bahsedilebilir ancak çağlar boyunca az ya da çok böyle değişimlerin olmadığını kim iddia edebilir? Daha önce de belirttiğim gibi, türlerin dağılım mekanizması, evrim mekanizmasından ayrı bir konudur. Şahsen benim de kanaatim bütün türlerin tek merkezden yayıldığıdır. Ancak bizim konumuz oluşumun nasıl yayıldığı değil oluşumun nasıl olduğudur.

b) Mantıken yayılım (göç), yayılım şartlarının uygunluğu ile doğru orantılı olmuştur. Darwin de buna katılmış ancak bazı hallerde "kuşkusuz, aynı bir türün bir noktadan ötekine geçişini açıklamamanın olanaksız olduğu pek çok olay da söz konusudur ama yakın jeolojik çağlardan beri coğrafyada ve iklimde meydana geldikleri kesin değişiklikler, birçok türün ilk baştaki dağılımının sürekliliğini kırmış olmalıdır" (s.437) demiştir. Bu daha önce atıfta bulunduğu ifadeyle örtüşmemekle birlikte doğru olması kuvvetle muhtemeldir. Darwin'in, kendi teorisini savunmak için, hiç olmazsa tür meydana gelinceye kadar, tür yaşamında ve değişiminde bir süreklilik gösterdiğinin varsayılması gereklidir, aksi takdirde evrim nasıl olacaktır? Onun için de her türün önce bir noktada ürettiği ve yetkinleştiğini kabul etmesi sonradan da diğer yerlere yayıldığını varsayması gereklidir. Darwin bu hususta da "Demek ki, dağılımın sürekliliğine aykırılık gösteren durumların, pek çok genel değerlendirmelerin desteklediği, her türün önce bir noktada ürettiği ve daha sonra buradan olabildiğince uzaklara yayılmak üzere yola çıktığı varsayımını terk etmemize yetecek kadar çok ve önemli olup olmadıklarını değerlendirme durumundayız. Aynı türün bugün için birbirinden ayrı ve uzak bölgelerde yaşadıkları bütün ayrıksın olayları tartışmak usanç verici olabilirdi, ayrıca da tam bir açıklama bulacağım konusunda da iddialı olamıyorum" (s.437) demektedir. Darwin, buna rağmen birbirinden çok farklı yerlerdeki birkaç örneği tartışacağını da belirtmiştir. Bence, Darwin'in teorisinin gerçekleşebilmesi için süreklilik şarttır. Darwin bunu tekrar tekrar ifade etmektedir. Burada Darwin'in, "bu hususun o kadar

da önemli olup olmadığını değerlendirmek durumundayız” demesi bundandır. Süreklilik olmadığı zaman evrim kaldığı yerden mi başlayacaktır? Aradan yüzyıllar geçtikten sonra, evrimin kaldığı yerden ve hep aynı olumlu yönde devam edeceğine kim inanır? Darwin de bunu bildiği ve teorisini savunamadığı için, her nedense, bu tartışmanın usanç verici olabileceğine işaret ederek, açıklama konusunda da iddialı olmadığını söylemektedir.

c) Darwin, “Aynı bir türün yeryüzü yuvarlağının birbirinden uzak ve ayrılmış yerlerinde bulunuşu, olayların çoğunda, her türün ürettiği merkezden göç ettiği varsayımıyla açıklanabilirse, o zaman, gerek eskilerde gerçekleşen coğrafya ve iklim değişiklikleri konusundaki ve gerek bu yayılmaya katkısı olabilecek rastlansal yardımcıları konusundaki bilgisizliğimizi dikkate alarak, sanıyorum ki, tek beşik varsayımı reddedilemez biçimde en doğal olanıdır” (s.437) demektedir. Bu bizce de doğru bir yaklaşımdır. Yalnız, durum böyleyse, o zaman Güney Kutbu’ndaki bir türle Kuzey Kutbu’ndaki bir türün aynı olması, Darwin’in teorisine göre, ancak bu türlerin oluşumundan sonra, dünyanın diğer yerlerine dağıldığı varsayımıyla açıklanabilir. Aksi takdirde, türlerin bulundukları yerlerde değişime uğraması ve tıpatıp birbirinin aynı evrimleri geçirmesi düşünülemez. O zaman, demek ki, bu türler yaratılışlarından itibaren başlangıçta dağılmış oldukları yerlerde milyonlarca yıl öylece kalmışlardır. Darwin, yaratılışa inanmadığına göre, türün başlangıç şekli nasıl oluşmuştur? Darwin’e göre doğal seleksiyonla bir merkezde oluşmuş, sonra da diğer yerlere dağılmıştır. Yani doğal seleksiyon denen şey, coğrafi, iklim ve diğer doğa şartları değişmeden, yani dünyamız şimdiki hâle gelmeden önce olmuştur. Aynı dar merkezlerde, değişimi yaratacak doğa şartları, milyonlarca kez değişmeden, türler nasıl oluşmuştur? Milyonlarca kez değişim olmuşsa ve her değişime göre yeni türler ortaya çıkmışsa, Darwin’in ara türler dediği ya da halkalar dediği, ortada olmayan tiplerin, bir merkezde olmaları gerekmez mi? Neden yer kürenin farklı yerlerinde benzer jeolojik kalıntılar mevcuttur. Demek ki, dağılım, coğrafi ve diğer çevre şartları birlikteliklerinden sonra olmuştur. Yani yaratılıştan sonra, aksi zaten düşünülemez. Yaratıcı yarattıklarını bir sistem ve devamlılık içinde, bize göre, farklı zamanlarda yaratmıştır. Jeolojik bulgulara göre, bunlardan bazıları dünyamız şimdiki şekli almadan, diğer bazıları da aldıktan sonra olmuştur.

d) Darwin, birbirlerine benzeyen türlerin, göç nedeniyle ayrıldıkları kanıtlanırsa, bunun kendi değişim teorisi ile kolayca uyusacağını iddia etmektedir. Bunun da yaratılış kuramı ile açıklanmasının olanaksız olduğunu söylemektedir. Darwin, burada iki hata yapmaktadır. Birincisi, farklılık ya da varyasyon, az ya da çok, bütün türlerin genetik yapısında mevcuttur. Yaratılış teorisi, Darwin'in yorumladığı gibi, yaratanın hiç değişmeyen tek tip yarattığı şeklinde yorumlanamaz. İkincisi, soydaşlık ilişkisi aynı tür içindeki çeşitler için doğrudur. Ne kadar benzer olurlarsa olsunlar, genetik anlamda bir tür diğerinin soydaşı değildir. Darwin Wallace'a atıfta bulunarak Wallace'ın 'her tür, doğuşunda, zaman ve yer bakımından daha önce mevcut ve yakın hısımlar bir tür ile çakışır' diyerek onun da değişim yoluyla türemeye inandığını söyler. Burada iki soru sorulması gereklidir; birincisi, daha önce mevcut denilen tür nasıl mevcut olmuştur? İkincisi, yaratıcının yarattığı türleri bir silsile içerisinde yaratması, benzer türleri de birbiri ardına yaratması, en doğru yorum değil midir? Daha önce de söylediğimiz gibi, hiçbir tür diğeriyle bire bir çakışmaz. Bırakın türleri, çeşitler, hatta fertler bile tam olarak çakışmaz. Yani dünyadaki 6.5 milyar insanın hiçbiri dahi bir biri ile çakışmaz.

e) Darwin "Yaratılış odaklarının (merkezlerinin) tekliği ya da çoğulluğu sorunu, kendisiyle çok yakın bir başka sorundan ayrılır; aynı türün bütün bireyleri bir tek çiftten ya da bir tek erdişi (hermaphrodite) canlıdan ve ya da bazı yazarların kabul ettikleri gibi, aynı anda yaratılmış birçok bireyden mi türerler?" (s.438) sorusunu sormuştur. Cevap olarak da "Hiçbir zaman çaprazlaşmayan organik varlıklar konusunda, böyle varlıkların varlığı kabul edildiğinde, her tür, karşılıklı birbirlerinin yerini alan, ama asla aynı türün öteki bireyleri ya da öteki çeşitleri ile karışmayan, değişime uğramış ardışık bir çeşitler dizisinden türemiş olmalıdır. Değişimin birbirini izleyen her evresinde aynı çeşidin bütün bireyleri bir tek atadan türerler" (s.438) demiştir. Daha önceleri de ifade ettiğimiz gibi, bir türün başka bir türden türemiş olma olasılığı zaten yoktur. Bu Darwin'in teorisidir, gerçekler bunun böyle olmadığını gösterir. Türlerin nasıl türediği konusuna gelince, daha önce izah etmiştim ama bir kez daha kısaca tekrarlayayım, Darwin'in söylediği binlerce değişim sırasında, aynı türün erkeğinin ya da dişisinin yanında, aynı anda, diğer eşeyin, aniden oluşması imkânı neredeyse sonsuzda birdir. Yani mümkün değildir. Çünkü eşem ka-

rakteri sadece tek bir olay değildir. Çok farklı birinci ya da ikinci derecede eşem karakterlerinden oluşur. Hepsinin birden Darwin'e göre tesadüfen meydana gelmiş bir karşı cinsten, aynı hayat ya da eşeyssel üreyebilme zamanı içerisinde tezahür etme olasılığı yok denecek kadar düşüktür. Eşem dışı üreyen canlıların olduğu muhakkaktır. Bu canlıların değişimi, kendilerinden ayrılan üretim parçalarının üzerinde oluşmuş ya da oluşacak mutasyonlara bağlıdır. Yani burada da değişim olur ama Darwin'in anladığı manada, doğal seleksiyonla, yavaş yavaş olmaz. Eşeyssel üreyen canlılara gelince, yaratıcı acaba bunları nasıl yaratmıştır? Bununla ilgili çeşitli spekülasyonlar, teoriler ya da hikâyeler üretilebilir. Bunların hiçbirisi kanıtlanmış anlamda bilimsel olmaz. Ya da sonuçta bilimsel bir sonuca ulaşılamaz. Ancak mantıklı olanı; yaratıcının, önce bir eşeyi, daha sonra da, aynı canlıdan, karakterlerin çeşitli varyasyonlarını içeren, buna ilaveten de, primer ya da sekonder eşem karakterlerini içeren, diğer eşeyi yaratmasıdır. Yukarıdaki cümleyi okuyan okuyucular bu söylediğimde bazı dini motifler bulabilir ve benim din tesiri altında kaldığımı düşünebilirler. Aslında, bu düşünce benim türlerin oluşumu, yani yaratılışı ile ilgili düşünceme paraleldir. Hep, yaratıcının, belli bir zaman ve yerde, evreni ve içindeki organizmaları yaratırken, zaman içinde, bir silsileyi gözettiği inancındayım. Yani yarattığı bir canlının genetik kodlarını değiştirerek, diğer benzer bir canlı yaratması gibi. Örneğin; önce buğdayı, sonra da bundan arpayı (ya da tersini) yaratması gibi. Dolayısı ile eşeyssel üreyenlerde, erkekten dişi ya da tersini yaratırken aynı mantığı kullandığıdır. Eşem karakterleri o kadar karmaşık ve moleküler ve kimyasal seviyelerde detaylara sahiptir ki, bunun Darwin'in teorisi ile izah etmenin imkânı hiç olmaz.

f) Darwin, doğal olarak çiftleşen aynı tür içindeki çeşitlerin ya da bireylerin sürekli aynı biçimleri koruduğunu ifade etmektedir. Onun için de değişimin ya da türemenin tek bir atadan olmayacağını söyler. Burada, inbreeding dediğimiz saflaşma ya da, kendine benzer fertle çiftleşerek yavru meydana getirme olayı olmadığını, Darwin'in sandığı gibi olmasa da, gerçekten bir genel tipe doğru gidiş olur. Bu bütün yabancı döllenmiş canlılar için de böyledir. Dışarıdan müdahale olmadığı sürece yani saflaştırma olmadığı sürece böyle devam eder. Bunlarda Darwin'in söylediğinin tam aksine, değişmiş tiplerin ortaya çıkması çok zordur. Ara sıra nadir genetik varyasyonlar nedeniyle farklı tipler ortaya çıksa

bile bunlar dominantlık durumlarına göre ileriki jenerasyonlarda kaybolabilirler. Bunların kalıcı olabilmeleri için, hem basit bir veya iki genle kontrol edilebilen, hem de güçlü bir dominantlık gösteren karakterlerin oluştuğu mutasyonlara uğramış olmaları gereklidir ki bu da imkânsız olmasa bile, çok zor bir durumdur. Önce mutasyonun olması çok nadirdir, sonra, yararlı mutasyonun olması nadirdir, en nadiri de, bu mutasyonun güçlü bir dominant karakterde olmasıdır. Bunların oranları bazen sonsuzda bir denecek kadar az olur. Yani Darwin'in söylediği değişimlerin oluşması için bu dünyanın ömrü yetmez. Bu açıklamanın, görüldüğü üzere, Darwin'in tek atadan gelmemiştir teorisiyle uzaktan yakından alakası yoktur. Darwin yarış atlarını örnek vererek tarih boyunca bunların seçilmiş olabileceklerini ifade etmektedir. İnsanlar yarattıktan sonra yaşamlarını en iyi bir biçimde sürdürebilmeleri için, akıllarını kullanarak, her konuda bazı seçim yollarına gitmişlerdir. Ama bu seçim aynı tür içerisinde, bazı olumlu genetik karakterleri, bilinçsiz de olsa, bir araya getirme ya da tam tersi, farklılıklar yaratarak melez azmanlığı yaratma yönündedir. Bu bahsedilen seçim yoluyla bir türden başka bir tür oluşmaz, sadece aynı tür içerisinde varyasyonlar elde edilir. Biz bitki ve hayvan ıslahında çeşitli bilimsel seleksiyon metotları uyguluyoruz. Ama hiçbir zaman bir türden diğerini elde etme gibi bir gayret ve isteğimiz olmaz, olsa da boşuna zaman harcanmış olur. Zaten Darwin'in bahsettiği, insan eliyle seçim nedeniyle, farklı türlerin elde edilmesi için, en uzun tahminlere göre 50.000 yıllık insanlık tarihi yetersiz kalır.

DAĞILMA YOLLARI

a) Darwin, diğer bazı yazarlara dayanarak, yeryüzünde meydana gelen iklimsel ve fiziksel değişimlerle canlıların zaman zaman bir arada, zaman zaman ise ayrı yerlerde bulunduklarını, çeşitli dağılma yollarıyla da dağıldıklarını anlatmaktadır. Darwin buna rağmen "Bana öyle geliyor ki, karalar ve denizler düzeyinin büyük salınımları üzerine sayısız kanıtlar vardır elimizde, ama yakın bir çağda bütün karalarımızın, bunun gibi çeşitli okyanus adalarının birbirine bitişik olduklarını kabul etmemizi haklı kılacak ölçüde konum ve genişlik bakımından o kadar büyük değişikliklerin kanıtlarına sahip değiliz" (s.440) demektedir. Bu doğrudur ve Darwin farkına varmasa da, kendi teorisine karşı da bir durumdur.

Neden? Örneğin; insanlık tarihini ele alalım; insanlık tarihi en çok 50.000 yıl geriye gider (bizim tahminimize göre bu 12.000-15.000 yıl civarındadır). Dünya tarihi ve oluşumlarla mukayese edildiğinde bu çok kısa bir zaman dilimidir. İnsanların bir kutuptan diğer kutba yaygın hâle gelebilmesi için bu olayların son 50.000 yıl içinde olması gereklidir. Dünya üzerindeki iklimsel ve fiziksel değişimler bu 50.000 yıldan daha önce var olduğuna göre, insanlar, yeryüzü şimdiki halde iken var olmuşlardır ve bir şekilde yeryüzüne dağılmışlardır. Darwin'in teorisine göre, efendim, insanlar değilse bile insanların ataları eskiden dağılmışlardır demek için de, insanın aklından zoru olması gerekir. Zira Darwin'in bahsettiği doğal seleksiyonun her ayrı noktada aynı olması düşünülemez.

b) Darwin, bazı okyanus adalarının, jeolojik oluşumları nedeniyle, eskiden karalarla birleşik oldukları konusuna katılmadığını ifade etmektedir. Darwin bitki tohumlarının deniz yoluyla bu adalara ya da diğer yerlere nasıl gittiklerini araştırmak için deniz suyuna koyduğu tohumlarla, bazı diğer araştırmacılarla birlikte deneyler yapmıştır, sonuçta bunların birçoğunun büyük denizleri aşıp adalarda hayat bulmalarının olanaksız olduğu kanaatine vardığını ifade etmiştir. Bazıları bir ay hatta bir buçuk ay kadar deniz suyuna dayanmıştır bunun da deniz aşırı yayılım için yeterli olup olmayacağı oldukça şüphelidir. Bazı bitkiler buna dayansa bile, ya diğerleri?

c) Darwin, kuşların ya da çekirgelerin tohumların taşınması-na katkıda bulunabileceklerini ifade etmiştir. Bu doğrudur. Ancak her bitkinin bu şekilde yayılacağını varsaymak yanlıştır.

d) Darwin, su üzerinde yüzen buz dağlarının da içerisinde oradan oraya taşınan bitki tohumlarının olduğunu söylemiştir. Bu da olabilir. Ancak bu gibi taşınmaları diğer canlılara da uygulayamayız. Örneğin; insanlara ya da sığırlara nasıl uygulayacaksınız?

e) Darwin, güzel bir laf etmiştir, bunu buraya koymak isterim "Bu taşıma araçları pek de doğru seçilmemiş bir terimle ratlansal olarak nitelendirilir; gerçekte ne denizlerdeki akıntılar ve ne de başlıca rüzgârların doğrultuları tesadüfidir. Ancak gelip geçicidirler" (s.447). Darwin daha önceleri bu tesadüfi kelimesini çok kullanmıştı, kendi teorisini de hep tesadüflere dayandırmıştı, bizde hep hiçbir şeyin tesadüfî olmadığını yazıp durmuştuk, dolayısı ile

deniz dalgalarının ya da rüzgârların dahi tesadüfî olmadığı bilincine varmak da iyi bir şeydir.

f) Darwin, bahsettiği bu taşınma koşullarının her zaman her yer için mümkün olmadığını vurgulayarak onun için de bazı bitkiler sadece belli bir yere mahsus kalmışlardır demiştir. Mesela hiçbir zaman bir tohumun Amerika'dan İngiltere'ye gitmesi söz konusu değildir demiştir. Her hâlükârda, aynı canlı tür çeşitlerinin, birbirinden binlerce kilometre uzakta bulunmasının bugün tam olarak aydınlanamayan nedenleri olması gereklidir.

BUZUL ÇAĞINDA DAĞILMA

a) Aynı türlerin birbirleriyle hiç alakalandırılmayacak yerlerde görülmesi Darwin tarafından olağanüstü bir olay olarak nitelendirilmiştir. Darwin 1747 yılında bu gibi olaylara tanık olan Gmelin'in "aynı bir türün birbirinden ayrı birçok noktada, birbirinden bağımsız olarak yaratıldığı sonucuna götürdüğünü" (s.449) söylemiştir. Ancak Darwin, Agasis ve başka bilim adamlarına atıfta bulunarak, Avrupa ve Kuzey Amerika'nın bir zamanlar arktik bir iklimin etkisinde kaldığını gösterdiğini ispat ettiklerini ve Avrupa ikliminin daha sonraları tamamıyla değiştiğini ifade etmiştir. Örnek olarak da, İtalya'da dağlardaki şimdiki mısır tarlalarının yerini o zaman buzulların kapladığını, ABD'de de kayalardaki birçok çiziklerin de buzul çağlardan kalma olduğunu söylemiştir. Darwin, gittikçe soğuyan bölgelerdeki canlıların daha güneye sıcak bölgelere gideceğini, kuzey bölgelerde de arctic bitki ve hayvanların kalacağını düşlemiş, bunun ABD'de de böyle olacağını söylemiştir. Buna da, buzul bölgesindeki sakinlerin, kutup bölgesinde, tek biçimli olduklarını örnek göstermiştir. Yani daha sıcak yerlerde yetişecek diğer canlılar, göç ettiği için tek biçim canlılar kalmıştır. Bu varsayımlar doğru olabilir de olmayabilir de. Burada Darwin'in tek biçim dediğinden ne kastedildiği anlaşılmamaktadır. Belki sadece ısı kriterini kullanarak, düşük ısıya dayananlar ya da dayanamayanlar diye ayırdıysa ve düşük ısıya dayananları da tek kategori olarak düşündüyse, bu doğrudur. Ancak diğer bakımlardan örneğin; morfolojik, fizyolojik veya diğer bakımlardan, ılıman iklimler kadar olmasa da, soğuk iklimlerde de çok farklı tipler mevcuttur.

b) Darwin, önceki açıklamasını esas alarak, iklimin tekrardan ısınmasıyla, arktik canlılar daha kuzeye gideceğini ve canlı biçimlerin ise daha kuzeye ilerleyeceğini ifade etmiştir. Yani her şey geri gelecektir. Bu varsayım mantıklı bir düşünce olmakla birlikte, buna bazı çekinceleri de koymamız gerekir. Şöyle ki, bahsi geçen canlıların, yine bahsi geçen bu buzul dönemlerinden önce var olmuş olmaları lazımdır. Yani yaratılmış olmaları, Darwin'e göre de evrimlerini tamamlamış ve tür haline gelmiş olmaları gereklidir. Yine insanlığı örnek verirse, insanoğlunun tarihi 50.000 yıl geriye gittiğine göre, bahsi geçen olayların, son 50.000 yıl içinde olması lazımdır. Bu da jeolojik bilgilere göre mümkün değildir. Öyleyse, ekvatorda yaşayan insanlarla kutuplarda yaşayan insanların nasıl bu kadar ayrı düştükleri sorusu akla gelir. Her insan daha ılıman ve yiyeceklerin de bol olduğu yerlerde, yani yaşamının daha kolay olduğu yerlerde yaşamak ister. Bunun için de yer değiştirmesi doğaldır. İnsanlık tarihi içerisinde, kıtaların oluşumunda ve yer değiştirmelerinde önemli değişiklikler olmadığına göre, insanların birbirinden alakasız ve o zamanın araçlarıyla mümkün olmayan farklı yerlere nasıl taşınabildiği konusu bazı teorilerin dışında tam olarak aydınlanamamış olaylardandır. Darwin, kendi mantığıyla, Avrupa ve ABD'de bulunan neredeyse bir birinin tıpa tıp aynı olan bitkilerin konumunu yukarıda ifade edilen şekilde, kuzeyden güneye ve güneyden kuzeye olan hareketlerle açıklamaktadır. Milyonlarca türün bir kutuptan diğerine, bütün engelleri aşarak, bu şekilde yayılmış olacağını düşünmek bana fazla abartılı gelmektedir ama daha iyi bir açıklama bilmediğim için ahkâm kesmek yerine, burada bize, Darwin'in teorisi ile de doğrudan alakalı olmadığından, susmak düşecektir.

c) Darwin, bahsettiği iklimsel değişikliklerin çok yavaş ve diğer canlılarla birlikte olması nedeniyle ilişkilerin duyumsanır bir biçimde bozulmadığını ifade etmektedir. Ayrıca teorisine göre de zaten büyük değişikliklerin olmaması gereklidir. Darwin, bu görüşünün yanında "Ama durum, ısının geri gelmesi çağından önce dağların eteklerinde sonra da doruklarda kendi başlarına yalıtılmış kalan dağlara özgü ürünler için biraz değişik olsa gerekir. Gerçekten de, tam da aynı kutupsal türlerin birbirlerinden çok uzak doruklar üzerinde kalmış olmaları pek olası değildir. Hiç kuşku yok ki bu biçimler, buzul çağının başlamasından önce dağlarda yaşayan daha eski dağ biçimleri ile karışmış ve daha da soğuk dönem-

de ovalara inmiş olmalıdırlar. Demek ki bunlar, iklimden gelen biraz daha çeşitli etkilere de uğrayacaklardı. Bu değişik nedenler onların karşılıklı ilişkilerini de bozmuş, dolayısıyla değişimlere elverişli hâle gelmiş olmalıdırlar” (s.451-452) demiştir. Kanaatime göre konuyla (evrim teorisiyle) direkt ilişkisi olmamasına rağmen Darwin’in coğrafi dağılım konusuna girmesinin nedeni yukarıdaki cümlelerinde yatmaktadır. Önce, yalıtılmış yerlerde var olan ve oralara özgü canlıları, Darwin’in teorisiyle açıklamak mümkün değildir. Diyelim ki, Darwin’in bahsettiği iklim değişiklikleri oldu, dağlarda buzullar oluştu ve buzullara dayanamayan hiçbir canlı kalmadı. Daha önce var olan canlıların buzulların içerisinde kalan kalıntıları ile yeniden canlı hâle gelmeleri çok zor ya da mümkün değildir. Eğer bu canlılar Darwin’in söylediği gibi gel gitlerle olsaydı, o zaman da izole edilmiş halde olmazlardı, yakınlarında aynı türlerin bulunması gerekirdi. Bu durumda Darwin’e tek açıklama yolu kalıyor ki, o da söylediği gibi, bu biçimlerin diğer biçimlerle ovalara inmesi sonra yeniden aynı yerlerde görünmesidir. Eğer Darwin’in söylediği bu olay da doğru olsaydı, bu türler için bir izolasyon söz konusu olmazdı. Diğer bir konu da, iklimden gelecek değişiklikler kalıtsal olmadığından (çok nadir mutasyonlar hariç), bitki ya da hayvanların kalıtsal karakterlerinde değişiklik yapmazdı. Bu da Darwin’in söylediklerine aykırıdır. Mutasyonların da nasıl oluştuğu zaman zaman izah edilmektedir. Canlı varlıklar arasında karşılıklı ilişkilerin olduğu muhakkaktır. Ama bu ilişkiler Darwin’in ortaya koymaya çalıştığı gibi, çok nadir haller dışında (daha çok insan eliyle), birinin diğerinin yerini alması şeklinde değil, aynı ortamda bulunduklarında ve nadiren de olsa aynı ortamın kaynaklarını kullanmaları halinde, rekabet içerisinde ama birlikte hayatîyetlerini devam ettirmeleri şeklinde olur. Yani buğday arpanın, arpa da, buğdayın yerini almaz.

d) Darwin, birbiriyle hiç alakalı olmayan ya da uzak yerlerdeki benzer bitkiler için “Öyle ki, haklı olarak sorulabilir: aynı türler bu kadar birbirinden uzak iki kıtaya nasıl gidebilirler?” (s.452) gibi soruları sorarak, bu durumun, hayali ve varsayılan buzul çağı sonrası oluşmasının mümkün olamayacağı hususuna dikkat çekmiştir. Bunu da buzul çağı öncesi iklim koşullarıyla açıklamaya çalışmış, bu önceki zamanda (eski dünyada), dünyanın şimdiki gibi olduğunu varsayarak, dünyanın buzul çağı öncesine geri döndüğü gibi bir mantık geliştirmiştir. Tabii bu mantığın bize göre en zayıf

tarafı, nasıl olmuş da buzul çağında tropikal bitkiler ya da hayvanlar sağ kalmışlardır. Tabii ki sağ kalmamışlardır. Bunun Darwin'in bahsettiği gel git olayı ile açıklanması da olanaksızdır. Darwin kendi hayalinde kurduğu yeni dünyada da yeni bir evrim olduğunu iddia etmediğine göre, eğer önceki canlıların, cansız kalıntılarından, örneğin; DNA artıklarından aynı canlılar yeniden oluşmuşlarsa, bu da şu anki ilmimizle açıklanamayan, yaratıcıya atfedilmekten başka çıkar yolu olmayan bir yeniden yaratılış olayıdır ki, zaten bu da Darwin'in söyledikleri ile hiç uyuşmaz.

e) Darwin, eski dünyada havanın daha sıcak olduğunu ve birçok bitki ve hayvanın kutba yakın yerlerde yaşadığını varsayımıştır. Bunların ısı düştükçe daha güneye gittiklerini düşünmüştür. Bu canlıların da, Avrupa'nın ve Amerikanın orta kesimlerini işgal ettiklerini söylemiştir. Kendisinin de varsayım olarak nitelediği bu durumun, Avrupa ve Amerika türleri arasındaki akrabalığı sağlamış olabileceğini ifade etmiştir. Bu varsayımlarındaki şüpheliğini göstermek için de "bu iki kıt'a arasındaki mesafe ve Atlantik gibi koskoca bir okyanusla ayrılmış olmaları düşünüldüğünde çok ilgi çekici bir akrabalıktır bu" (s.453) demiştir. Darwin Avrupa ve ABD'deki canlıların, birbirlerine, üçüncü zamanın son evrelerinde, şimdikine nazaran, daha yakın olduklarını ifade ederek, "gerçekten, ısının daha yüksek olduğu bu dönemlerde eski ve yeni dünyaların kuzey kesimleri, süreklilik gösteren karalarla hemen hemen tamamen birleşik durumda olsalar gerekti, bu karalar, buralarda yaşayanların karşılıklı olarak bir yandan bir yana göçlerine olanak veren gerçek köprüler gibi hizmet etmişlerdir. Soğuk o zamanlardan sonra bu köprülerin yolunu kesmiştir" (s.453) demiştir. Avrupa'nın ya da Asya'nın bir tepesindeki bir bitki ya da hayvanın, hiçbir şekilde oralara gitmesi düşünülemeyen, ABD'nin bir dağındaki, bitki ya da hayvanla aynı karakterleri göstermesi gerçekten çok şaşırtıcıdır. Düşüncemiz, dünya karalarının bir zamanlar birlikte olmaları yönündedir. Yani orijin tektir, dünyanın aynı kara özelliklerine sahip yerlerinde yaşayan bu türler ve çeşitleri, karaların ayrılması ile yine birbirine benzeyen ama ayrılmayla birbirinden uzaklaşmış farklı yerlere düşmüş olabilirler. Çünkü Darwin'in söylediklerini kabul etsek bile, dünyanın kutup bölgelerinde dahi bir ekvator sıcaklığı mevcut olduğunu düşünemeyiz (bu yer kürenin yapısına aykırıdır), öyleyse, kutup bölgelerindeki köprülerden bu canlıları insanlar geçirmediğine göre, ölmeden na-

sıl geçeceklerdir? Yukarıdaki yüzeysel açıklamalar dahi, her canlı, örneğin; insanlar için geçerli olmayacaktır. Ne Darwin, ne de biz bu konuların uzmanı değiliz. Çağdaş bilim adamları belki günün birinde bu konuları da aydınlatırlar.

f) Darwin, açıklamalarına devam ederek “Poliosen dönem boyunca sıcaklık yavaş yavaş azalınca eski ve yeni dünyaların ortak türleri güneye doğru göçmek durumunda kaldılar; kutup çemberinin sınırlarını aştıklarında aralarında bütün ilişki kopmuş oldu ve bu bölünme, özellikle daha ılıman bir iklime uygun düşen canlılarla ilgili olarak çok eski bir çağda meydana gelmiş olsa gerekir. Bitkiler ve hayvanlar güneye doğru inerlerken büyük bölgelerin birinde, Amerikanın yerli ürünleriyle karışmak ve onlarla rekabete girmek zorunda kaldılar. Bu durumda, daha yakın bir çağdan beri Avrupa ve Kuzey Amerika’nın kutupsal bölgelerinde çeşitli sıradağ zincirleri üzerlerinde uzun süre yalıtılmış durumda kalmış olan dağ ürünlerinin değişimlerinden (*modifications*) çok daha geniş kapsamlı değişimler için aranan bütün koşulları buluyoruz burada” (s.453-454) demiştir. Önce şunu sormak gerekir; bitki ve hayvanların kutup çemberini aşmaları nasıl mümkün olacaktır? Kutup çemberinden kasıt nedir bilmiyorum ama herhalde kutbun ılıman bir iklim sürdüğü ve bütün bitki ve hayvanların bu çemberden yaşayarak ve ilerleyerek karşı kutba geçebileceği değildir. Bitki ve hayvanlar niye yerli ürünlerle karışmak ve onlarla rekabete girmek zorundadır anlaşılmamıştır. Pekâlâ birlikte yaşayabilirler, zaten çağlar boyu yaşamışlardır da. Bir tür diğer türle karışmayacağına göre, izole alanlardaki kutupsal türlerin neden Darwin’in bahsettiği ılıman yerlerdeki türlerden daha az değişikliğe uğrayacağı da anlaşılmamıştır. Darwin bu bölümde, dünyanın benzer çevre koşullarında, birbirinin aynı olan türlerin sanıldığı kadar çok olmadığına işaret etmiş, bunlar arasında farklı tiplerin olduğuna parmak basmış, bu tiplerin bazı doğa bilimcileri tarafından ayrı türler olarak sınıflandırıldığını söylemiştir. Bu son derece doğaldır. Daha önceleri de anlatıldığı gibi, yaratıcı yarattıklarını tür tür olarak yaratmış ama bunlara varyasyon imkânları verecek genetik kotlar da yüklemiştir. Darwin, türlerle çeşitleri birbirlerinden ayırmadığı için, onun zamanında ve onun gibi düşünen bazı bilim adamlarının, farklı çeşitleri farklı türler olarak yorumlaması da normaldir.

g) Darwin, denizlerdeki durumun da karalardakilere benzediğini, “poliosen çağda ya da hatta biraz daha önceki bir çağda, kutup çemberi altında yer alan sürekli kıyıları hemen hemen tek düze çeviren bir deniz faunasının, yavaş yavaş güneye doğru göçü, değişim kuramına göre, zamanımızda birbirinden tamamen ayrılmış denizlerde yaşayan çok sayıda hısım biçimlerin bulunduğunu açıklamamıza olanak verir” (s.454) demiştir. Darwin’in tek merkezden yayılma olarak verdiği bu açıklamalar, varsayımlara dayanan hayal mahsulü olsa bile, yaratıcının her türü ayrı yarattığı ve türlerin, şu ya da bu şekilde, ama bir merkezden yayıldığı gerçeğiyle ters düşmez. Darwin’le ters düştüğümüz husus şudur; Darwin “Kuzey Amerika’nın, Akdeniz’in, Japon denizlerinin, Avrupa ve Kuzey Amerika’nın ılıman alanlarının batı ve doğu kıyılarının denizlerinde yaşamış ve hâlâ yaşamakta olan türler arasındaki yakın hısımlığın bu örnekleri bağımsız yaratılışlar kuramı ile açıklanamaz. Bu türlerin, bu özdeş karakterleri, ortamın fiziksel koşullarının benzerliği nedeniyle, yaratılışları sırasında edindiklerini savunmak olanaksızdır; çünkü örneğin Güney Amerika’nın bazı kesimlerini Güney Afrika ya da Avustralya’nın başka bölümleriyle karşılaştırsak bütün fiziksel koşullarında birbirinin aynı olan ülkeler görürüz, ama oralarda yaşayanlar tamamen farklıdır” (s.455) demiştir. Bu son söyledikleri yanlışların, doğruları nasıldır onlara bakalım; Darwin her şeyi kendi kuramına zorla da olsa uydurmaya çalıştığı için, en basit şeyleri dahi görmüyor ya da kasten göz ardı ediyor. Özdeş karakterlerin, ortamın fiziksel koşullarının benzerliği ile açıklanması Darwin’in kendi teorisi içindedir, yaratılış kuramı ile ilgisi yoktur. Kendi yanlışlarını başkalarına yıkma çelişkisine düşüyor. Yaratılıştaki, karakterlerin edinilmesi süreci diye bir süreç söz konusu mudur? Böyle bir süreç yaratılış felsefesine aykırıdır. Yaratıcı, türleri, tür olarak, karakterleriyle ve bu karakterlerin varyasyon potansiyelleri ile birlikte yaratmıştır. Yaratılıştan sonraki coğrafi ya da fiziksel dağılımların nasıl olduğu ve bazı benzer koşullarda, aralarında ulaşılması mümkün olmayan engeller olsa dahi, aynı türlerin mevcut olması ya da bütün şartlar birbirine benzese bile farklı coğrafi mekânlarda farklı türlerin bulunuşu, sadece dağılımın oluşma şekliyle ilgilidir, türlerin oluşumu ile değil! Darwin bunu dahi görememekte, hayalinde yarattığı yeryüzü oluşumlarını ve coğrafi dağılımı bile, bu hayalleri sanki gerçekmiş gibi, kendi teorisine nasıl uyduracağının hesabını yapmak tadır.

KUZEYDE VE GÜNEYDE ALTERNATE BUZUL DÖNEMLERİ

a) Darwin, yeryüzünün kuzey ve güney bölgelerinde eski buzul çağlara ait kalıntıların olduğunu çeşitli bilim adamlarının görüşlerine dayanarak ifade etmektedir. Bunlara bizim de bir itirazımız olmaz. Yalnız, Darwin izahlarının bir bölümünde “Dr. Hooker, Sikhim’de eski devasa buzultaşlar üzerinde mısır yetiştirdiğini gördü” (s.455) demiştir. Dünyanın belli dönemlerindeki buzul çağları sonunda, buzulların bıraktığı ya da taşıdığı taşılar üzerinde, hâlen de iklimin müsait olması halinde, mısır yetiştirilmesi doğaldır. Ancak hiçbir zaman bu mısırların buzul döneminde yetiştirdiğini göstermez. Zaten böyle bir şey de söylenmemektedir. Sadece okuyuculara bilgi açısından mısırın son yıllarda, kısa dönemde yetişebilen çeşitleri genetik olarak elde edilmişse de, bu sıcak iklim bitkisinin aşırı soğuklarda yetişmesi, bugünkü bilgilerimize göre mümkün değildir. Ben uzun yıllar mısırlar üzerinde çalıştım. Sanırım Erzurum’da ABD’den getirttiğimiz şeker ve melez mısırları üzerinde ilk çalışan (ya da çalışanlardan biri) benim. Bu bitkiler, sıcak iklim tahılları kategorisine girmekle birlikte, kısa dönemde verim alınabilen çeşitleri getirtilerek Erzurum’da da yetiştirilmeleri ve rantabl verim alınmaları mümkün olmuştur. Ama bu hiçbir zaman mısırın Erzurum’un soğuklarına dayandığı anlamına gelmez. Erzurum’da Haziran ayında ekilen mısırlar, Ekim ayı içerisinde hasat edilebilir. Bazen de toplam sıcaklık yetmediği için yeterince olgunlaşamazlar. Tabii hasat zamanı, biraz da, sofralık mı yoksa silajlık mı olduğuna bağlıdır.

b) Darwin, o zamanki bazı bilim adamlarının yorumlarına dayanarak örneğin; “Bay Croll’un ulaştığı en önemli sonuç, kuzey yarım küresi bir soğuma dönemi geçirirken güney yarım küresindeki ısının enikonu yükselmiş olmasıdır” (s.457) demiştir. Sırası gelip güney yarım küresi bir buzul dönemine geçince kuzey yarım kürede tersinin meydana geldiğini ifade etmiştir. Burada, “Bay Croll son büyük buzul döneminin 240.000 yıl eskiye gittiğini ve hafif iklim değişiklikleriyle 160.000 yıl sürdüğünü tahmin ediyor” (s. 457) demektedir. Darwin de bu yönde düşünmektedir. Diyelim ki, bu doğru, bizim açımızdan hiçbir sakıncası yoktur. Ancak bu durum Darwin teorisine uygun düşmez. Şöyle ki; insanlık tarihi en çok 50.000 yıl geriye gidebileceğine göre (bunu tartışmalı ya da

uydurma, insanın atası olduğu söylenen yaratıklarla daha geriye taşıyanlar vardır), zamanımız insanının var olduğu bir dönemde, dünya yapısında çok önemli bir değişiklik olduğu düşünülemez. Öyleyse, yeryüzündeki insanların dağılımı, son buzul dönemi içinde ya da sonrasında olmuş denebilir. (son buzul döneminin 10.000 yıl önce sona erdiği varsayılmaktadır). İnsanoğlu bir buzul dönemi içerisinde veya dünya bu halindeyken, o kadar engeli aşarak bir kutuptan diğerine ya da okyanus adalarına nasıl yayılmıştır? Aynı soru, yaratılışın tek merkezden olduğu düşünüldüğünde bu inanca sahip bilim adamları için de geçerlidir. Aradaki fark, Darwin, bu olağanüstü ve ancak muhtelif teorilerle açıklanabilecek coğrafi dağılımları, illa da kendi teorisine dayanak yapmak istemektedir. Yaratılışa inanan bilim adamları da, yaratılışla, yaratılıştan sonraki dağılım olayının tamamen birbirinden farklı şeyler olduğuna bunlardan birinin diğerine dayanak olmayacağına inanmaktadır.

c) Darwin, yeryüzündeki canlı dağılışı konusundaki bazı şaşırtıcı benzerliklerin insan eliyle yapılmış olamayacağını ve bunların mutlaka soğuma ve ısınma nedenleriyle yeryüzünün muhtelif yerlerine dağılmış olabileceğini ifade etmiştir. Darwin, dağılım benzerliklerinin, daha ziyade yüksek yerlerde görüldüğünü, aşağılara ya da daha sıcak ara yerlere gelindiğinde bu benzerliklerin görülmediğini bildirmiştir. Bu belki belli yerler için böyle olabilir ama genelleme yapılamaz. Çünkü eğer benzer tepelerde benzer bitkiler görülüyorsa, benzer ovalarda da benzer bitkilerin görülmesi doğaldır. Arabistan'da gördüğüm hurmanın aynısını, Pakistan'ın sıcak yerlerinde örneğin Sindh eyaletinde gördüm. Sanırım böyle milyonlarca canlı vardır. Kendisi de sonradan bunu doğrulamıştır. Darwin "Demek ki, yer yuvarlağının her yanında tropiklerin yüksek dağlarında yaşayan ve her iki kuzey ve güney yarım küresinin ılıman bölgelerinin ovalarında yaşayan bazı bitkiler aynı türlerdendirler ya da aynı türlerin çeşitleridir" (s.459) demiştir. Darwin Bay H. C. Watson'un enlem dereceleri boyunca ekvatora doğru inildikçe dağ floraları ya da Alpin floralar, giderek kutupsal değerlerini kaybederler' sözünü kotlamış, "özdeş ve çok yakından hısımlı olan bu biçimler dışında birbirlerinden tamamen ayrı olup da bu aynı yaşam alanlarında yetişen birçok tür de bugün için alçak tropikal geçit bölgelerinde bulunmazlar" (s.459) demiştir. Eğer bir bitki ya da hayvan türü birbirinden çok uzakta, hatta farklı

şartlarda bile görülseler bu bitki ya da hayvan, aynı tür ya da o türün çeşitleri olabilir. Bunun yaratılışa inanan bir kişi için anlaşılması gayet kolaydır. Ama Darwin'in bahsettiği evrime inananlar için bu o kadar kolay olmaz. Darwin'in doğru olabilmesi için, önce yaratılışa olduğu gibi türlerin meydana gelmesi gereklidir. Bunun başka izahı olamaz. Bunlar meydana geldikten sonra, nasıl dağıldıkları ayrı bir konudur. Darwin, hep türlerin evrimleşerek birbirlerinden ya da ortak atalardan oluştuğunu iddia ediyor, bununla da kalmıyor ve yeni gelenlerin eskilerini kovduklarını da söylüyor. O zaman, ister Darwin'in varsaydığı, zaman zaman meydana gelen buzul dönemlerinde olsun, ister bu dönemlerin dışında olsun, oluşacak yeni türlerin eskilerinin yerini alması ve eskilerin bir daha görünmemesi gerekmez mi? Burada görülen durum, bırakın aynı türün aynı yerlerde binlerce yıl sonra görülmesi, çok farklı yerlerde dahi aynı şekilde görülmesi Darwin'in teorisine göre nasıl mümkün olabilir? Bir yerdeki evrimin, diğer ulaşılması mümkün olmayan yerdeki ile tıpatıp aynı olması olanağı var mıdır? Bu Darwin'in tesadüf dediği şeyle açıklanabilir mi? Floranın ekvator-dan kutuplara gidildikçe değiştiği muhakkaktır. Bay Watson'un söylediğini gözlemek çok kolaydır. Bu, iklim şartlarının o bitkinin optimum yaşama şartlarını sağlayıp sağlayamadığıyla ilgilidir. Son zamanlarda, yapılan genetik manipölasyonlarla, doğal sınırlamalar, tam olmasa da, daha geniş ortamlarda yetiştirilmek anlamında, örneğin Erzurum'da mısır yetiştirilmesi gibi, azaltılmaya çalışılmaktadır. Darwin'in özdeş ve çok yakından hısımlar olanlar, dediği bitkiler farklı yer ve şartlarda görülebiliyorsa, birbirlerinden ayrı olup da aynı şartlarda yaşayan bitkiler, bugün aynı yerde bulunmuyorlarsa, yarın bulunabileceklerdir. Örneğin; kivi bitkisi Türkiye'ye çok yeni girmiştir. Karadeniz bölgesi uygun olduğu için oralarda başarılı bir şekilde yetiştirilmektedir. Ben de şahsen, 1999 Marmara depreminden sonra, o yörenin kalkınabilmesine katkıda bulunabilmek için, Yalova bölgesinde, Vakfımız aracılığıyla, 80 çiftçiye 430 dekarlık örnek kivi bahçeleri tesis ettirdim. Hâlen bu bitki buralara başarılı bir şekilde adapte olmuş durumdadır, yılda 12.000 ton kivi üretilmektedir. Ülkemizde yetiştirilen domates, patates gibi yeni dünya bitkileri de oralardan getirilerek başarılı bir biçimde ülkemizde yetiştirilmektedir. Sonuç olarak, bu bitkilerin benzer ya da aynı yerlerde bulunması ya da bulunmaması, evrimle de-

ğil, dağılımla ve dağılımın olduğu yerel şartların, o bitki ya da başka bir canlının yetişmesine elverişli olup olmamasıyla ilgilidir.

d) Darwin, yukarıda izah etmeye çalıştığı olayların benzerlerinin, kara hayvanlarında ve deniz hayvanlarında da şaşırtıcı bir biçimde gözleendiğini söyler. Profesör Dana'nın, yazdığı, İngiltere kabukluları ile Yeni Zelanda kabuklularının benzerliğini örnek verir. Darwin "Sir J.Richardson, Yeni Zelanda, Tasmanya vb. kıyılarında tamamen kuzeyli, balık biçimlerinin ortaya çıkmasından sözeder. Dr. Hooker yirmibeş suyosunu türünün Yeni Zelanda ve Avrupa'da ortaklaşa bulunduğunu, ama tropikal ara denizlerde bulunmadığını bana bildirdi" (s.459) demiştir. Daha önce de söylediğimiz gibi bu bir yayılma konusudur. Ancak Darwin'in evrim teorisiyle çelişir. Neden? Darwin orijinin tek merkezli olduğunu kabul ettiğine göre, türlerin bu tek merkezde oluşabilmesi için öncesindeki binlerce ara biçimlerinden birçok örnek ya da kalıntı olması gereklidir. Hiç bunlar olmadığına göre, su yosunları çeşitlerinin ara denizlerde bulunmaması normal değildir. Aynıları olmayabilir ama benzer ara çeşitlerinin mutlaka oralarda veya oraların yakınlarında bulunması gerekir ki, böyle olmadığını başka bilim adamlarına da dayansa, Darwin kendisi ifade etmektedir. O zaman bunlar pat diye nasıl oluşmuşlardır ya da oraya nasıl gelmişlerdir?

e) Darwin, yine kuzey ve güney yarım kürede bitki ve hayvanların iklim değişikliklerine göre gel git yapmaları olasılığına yer vermiş, bunlara da örnekler göstermiştir. Bazı kutupsal bitkilerin Avrupa'nın yüksek dağları üzerinde kalmalarına işaret etmiş, "Bitkilerin, döllerine, sıcağa ve soğuğa dayanmak için değişik yapısal yetenekler aktarmış olmaları olgusu, onların iklime alışma konusunda, yadsınması olanaksız belirli bir yeteneğe sahip olduklarını kanıtlamaktadır" (s.461) demiştir. Darwin'in söylediği bu cümle söylediğini kanıtlamaz ve kendi teorisine terstir. Neden? Soğuğa ya da sıcağa dayanıklılık genetik bir olgudur. Örneğin; kışlık bir buğdayı yazlık ekemezsiniz, ekseniz de başak vermez. Ama yazlık buğdayı yazlık ekebildiğiniz gibi, kışı oldukça sert olan yerlerde de ekebilirsiniz. Anadolu'da "kirik" ya da "kırık" buğdayı denen buğday çeşidi böyledir. Örneğin; Van'da bile soğuğa dayanabilir. Ancak, kış çok sert geçtiği zaman ya da yeterli kar örtüsü olmadığı zaman, bu buğday ölür. Çiftçiler buğdayın ekmeklik kalitesi yüksek olduğu için bu riske girip bu buğdayı kışı fazla olan

yerlerde de ekerler. Konuya uzak okuyucularımız için bunu detaya girmeden basit olarak açıklayalım. Buğdayın kışlık olması bunun kışa çok dayanması anlamına gelmez. Öyle yazlık ya da alternatif dediğimiz, buğday çeşitleri vardır ki, kışlık buğdaylardan daha fazla kışa dayanırlar. Peki, o zaman neden kışlık buğday denir? Kışlık olma özelliği “vernalizasyon” dediğimiz bir soğuk periyodu ile ilgilidir. Kışlık denen buğdaylarda, buğday çimlerinin başağa kalkabilmesi için çimlenme başlangıcından itibaren belli bir süre soğuk havada kalmaları gerekir. Bu soğuk havada kalma olmazsa başağa kalkmaz. Yazlık ya da alternatif denen çeşitlerde böyle bir şey söz konusu olmaz. Şimdi de konumuza dönelim. Yaratıcı, türleri yaratırken onları varyasyonları ile birlikte yaratmıştır. Darwin’in bahsettiği o yetenekler varyasyonlardır. Bu Darwin’in evrim teorisi ile açıklanamaz. Onun evrim teorisi, yarar esasına ve yararlı bir yeteneğe sahip olanın diğerini kovması esasına dayanır. Aynı mekânlarda, hem yazlık hem kışlık buğday çeşitleri bulunabilir ya da ekilebilir (şahsen ben de birçok kez bunu yaptım). Buğdayda görülen bu kışlık özellik, Darwin teorisine göre bir veya birkaç atadan gelmesi gereklidir. Soğuk periyodu geçirmeden başağa kalkmama ya da verim vermeme, Darwinciler tarafından olumsuz bir karakter olarak görülmesi gerekir, o zaman burada evrim söz konusu olamaz. Darwinciler, efendim zaman zaman tersine evrimler de olur gibi, nasıl olsa kimse tarafından aksi ispatlanamaz, o zaman salla sallayabildiğin kadar, mantığıyla açıklama getirmeye çalışabilirler ama bu doğru olmaz. Bu tip karakterler içgüdülere benzer, görülmez ama orada durur, yaratıcı öyle kurgulamıştır. Şimdi bana şöyle bir soru sorulabilir, öyleyse yaratıcı niye böyle kurgulamıştır? Bunun felsefi boyutu konumuz değil, ancak bilimsel açıdan şunu söyleyeyim; kışlık buğdaylar, sonbaharda ekilme zorunluluğunda olduğu için, örneğin Orta Anadolu’da en iyi zaman Eylül 15 gibidir, çimlenip, kış gelinceye kadarki vejetasyon dönemini kullanıp, bayağı büyüdükten sonra kışa girerler ama başağa kalkmazlar, kışın, vernalizasyon (soğuk periyodu) döneminden sonra ise yazlık çeşitler daha ekilmeden, kışlıklar vejetasyon dönemlerini sürdürürler ve yazlık çeşitlerden daha erken olgunlaşıp hasat edilebilirler. Ayrıca vejetasyon dönemleri daha uzun olduğu için genelde daha verimli olurlar. Bu çeşitler, genelde yazlıklardan da daha çok soğuk iklime dayanırlar. Darwin’in söylediği gibi, biri diğerini kovmaz. Her iki tipin de kendilerine göre

avantajı ya da dezavantajı olduğu tarafları vardır, farklı zaman ya da yerlerde, bazen de aynı yerlerde, şartlara ve çiftçilerin değerlendirmelerine göre ekilirler. Hatta Darwin'in düşündüğünün tam tersine, yabani halde de, özellikle Anadolu'da diğerleriyle birlikte bulunabilirler.

f) Darwin, Dr. Hooker ve Alph. de Candole'nin üzerlerinde ısrarla durdukları bir hususu dile getirerek, türlerin yayılış durumlarına bakarak, bunların daha çok güneyden kuzeye değil de, kuzeyden güneye olduğunu ifade ettiklerini kendisinin de bunu benimsediğini ifade etmiştir. Bunu da Kuzey yarım küresindeki toprakların daha geniş ve çok çeşit tür barındırmasına bağlamıştır. Dünyanın bazı kesimlerinde, buna aykırı, yani güneyden kuzeye yayılan tiplerin olduğunu bir yana bırakalım, yayılmanın daha çok kuzeyden güneye olduğunu varsayalım. Öyle ya da böyle olması konumuz açısından pek önemli değildir, yalnız, Darwin "Demek ki kuzeydeki bu biçimler, doğal seçim sayesinde ve daha etkin bir rekabet yüzünden daha üst bir yetkinlik düzeyinde bulunuyor olsalar gerekir. Bu durum onlara güneyli biçimlere göre bir üstünlük sağlar. Onun için bu iki kategoriden türler, buzul dönemlerinin alması sırasında, ekvator bölgelerinde birbirlerine karıştıkları zaman daha güçlü olan kuzeyli türler dağlardaki yerlerini korumada daha üstün yetenek göstermişlerdir ve sonra güneyli türlerle birlikte güneye doğru ilerlemişlerdir, oysa güneyliler kuzeyli türlerle birlikte kuzeye çıkmamışlardır. İşte böylece, bugün sayısız Avrupalı ürünün Plata'yı, Yeni Zelandayı ve daha az da olsa Avustralyayı kapladığını ve yerli biçimleri yenilgiye uğrattıklarını görüyoruz" (s.462) demiştir. Aslında, ne Darwin'in, ne de başkalarının gördüğü bir şey yoktur ya da hayal görmektedirler. Görülen odur ki, kuzeyli masaiları ve ninnileri ile insanlık uyutulmaya çalışılmaktadır. İşin masal kısmını bırakıp bilimsel yönüne gelelim. Kuzeydeki türler güneydekilerden daha çok olabilir. Bunun nedenleri, Kuzeydekilerin ırk ya da tür üstünlüğü değildir. Buna kuzey kesimlerin arazi büyüklüğü, iklim farklılıkları, yaratılış orijinleri vs etkili olabilir. Buna hiçbir diyeceğimiz olmaz. Ancak, kuzeydekilerde doğal seçim olacak da güneydekilerde neden aynı derecede olmayacak? Doğa kuzeyde farklı güneyde farklı mı davranmıştır? Kuzeyde rekabet olacak da, güneyde neden olmayacak? Diyelim ki çeşit azlığından güneyde daha az rekabet oldu, rekabetle evrimin hiçbir alakası olmadığını defalarca yazdık. Aynı bir tü-

rün, küçük bir yeryüzü biriminde, binlerce yıl izole bir şekilde kalabildiğini Darwin de doğrulamaktadır. Daha da önemlisi, zaten bunun delilleri mevcuttur. O kaldıkları yerlerde, rekabet olmadığı için mi kalmışlardır? Eğer kuzeyde, bu Darwin'in rekabet kuralı işleseydi, o zaman kuzey bölgesindeki canlı sayısı gittikçe azalacak tek biçimliliğe doğru gidilecekti. Bu konunun, evrim ya da rekabetle uzaktan yakından ilgisi yoktur, tamamen yaratılışın nerede olduğu, yaratılanın varyasyon ve adaptasyon kabiliyeti ve yaratılıştan sonraki dağılım şekilleriyle ilgisi vardır. Madem kuzeyli çeşitler daha üstündür ve karışmış halde iken güneye göç ettiklerine göre, o zaman neden güneydeki türlerin yerlerini alamamışlardır. Örneğin keseli hayvanların yerini başka hayvanlar alamamıştır? O zaman şöyle de denebilir mi? Güneyli, en azından bazı çeşitler, Darwin'in söylediğinin tersi olarak, çok güçlü oldukları için, rekabet nedeniyle kuzeylileri güneye sokmamışlardır. Darwin buna ne diyebilir? Bence masaldan öte, böyle bir genelleme yapılamaz. Kuzeyden Güneye ya da tersi, transferler, şu ya da bu şekilde olmuştur. Güney yarım kürede, kuzeyden gelen türler nedeniyle, sistematik bir yok olma mevcut değildir. Yani bu bir evrim değil, yalıtılma ve adaptasyon olayıdır.

g) Darwin, bazı türlerin almaşım dönemlerinde ısı değişimlerine paralel olarak, ekvatora doğru gidip geldiklerini, diğer bazı türlerinde aynı yerde kaldığını ifade etmiştir: "Buzul döneminin doruğunda okyanuslardaki akımlar bugün olduklarından çok farklı oldukları zaman ılıman denizlerin kimi canlıları ekvatora ulaşmış olabilirler. Bunlardan az sayıda birkaçı daha soğuk akıntılar içinde kalarak hiç durmadan daha da güneye doğru ilerlemiş olabilirler. Hâlbuki diğerleri ısının daha düşük olduğu derinliklerde durağan kalmış ve güney yarım kürede başlayan yeni bir buzul dönemi daha güneye doğru yürüyüşlerini sürdürmeye neden oluncaya kadar burada yaşamlarını sürdürmüşlerdir, işler yalıtılmış alanlarda da Forbes'e göre zamanımızda ılıman denizlerimizin en derin kesimlerinde bulunan, kutupsal ürünlerin yaşadığı bu kesimlerde de aynı biçimde geçiyor olmalıydı" (s.463) demektedir. Yani öyle de olabilir böylede olabilir diyerek, ılıman denizlerde bile bulunan kutup çeşitlerinin nasıl oralara taşındığına açıklama getirmeye çalışmıştır.

h) Darwin, yukarıdaki açıklamaları ile ilgili bu kez mütevazı bir üslupla “Yukarıda belirttiğimiz varsayımların, bugün, her iki yarım kürenin birbirinden ayrı düşmüş öylesine uzak yerlerin de ve bazen aradaki sıradağ zincirleri üzerinde yaşayan özdeş ve yakın hısımlar türleri arasındaki akrabalıkların ve bu türlerin dağılımının gösterdiği güçlüklerin hepsini ortadan kaldıracağına inanmaktan uzağım” (s.463) demiştir. Ki bu doğrudur. Aynı cümlelerin devamında “Göçlerin en doğru yollarını çizmemiz olanaklı değildir, ne de bazı belli türlerin neden göçüp, ötekilerin göçmediğini söyleyebiliriz; bunun gibi, neden bazı türlerin değişim gösterir ve yeni biçimler yaratırken, ötekilerin hiçbir değişiklik göstermediklerini de açıklayamayız. Bu nitelikteki olayları açıklayabilmeyi, ancak insanoğlunun yabancı bir ülkede neden şu türü değil de bu türü iklime uyumlaştırmayı başardığını; her ikisi de kendi doğal koşullarında bulundukları halde neden şu ya da bu türün iki üç kat uzaklıklara yayıldığını ya da neden birinin öteki türden iki üç kat daha bol olduğunu söyleyebildiğimiz zaman, ancak o zaman bu olayları açıklamayı umabiliriz” (s.463-464). Darwin’in bu doğru sözlerinden sonra teorisini de bu doğrultuda etkisiz hâle getirmesi gerekirdi. Zira onun teorisi ile bu olguları açıklamanın imkânı zaten hiç olmamıştır. Darwin’in söylediklerini biraz irdeleyelim; türlerin dağılımı konusu önceleri de söylediğimiz gibi, bizim uzmanlık alanımız değildir ancak bildiğim kadarıyla, bu konu Darwin’in söylediklerine ya da o zamanın bilim adamlarının söylediklerine benzer birtakım teorilerle açıklanmaya çalışılmıştır. Şu anda kesin olarak şöyle olmuştur deme şansımız yoktur. Ancak türlerin tek bir merkezden yayıldığı konusunda genel bir fikir birliği vardır. Bazı türlerin neden göçüp de diğerlerinin göçmediği konusunda söyleyeceğimiz; türlerin yaratılış zaman ve yeri, adaptasyon kabiliyetleri ile ilgili olsa gerekir. Yani, bize göre, jeolojik ve diğer bulguların da desteklediği gibi, türler farklı zamanlarda farklı yerlerde yaratılmışlardır. Yaratıldıktan sonra, yer kürenin okyanus içinde aldığı şekil ve ayrılmalara, bu arada da oluşan iklim ve diğer çevre şartları değişimlerine, buna bağlı olarak, türlerin yaşamlarını sürdürebilme olanaklarına göre dağılımların olduğudur. Tabii ki, bu son derece genel bir tanımlamadır. Özeline girildiğinde, spekülasyonlar ve teoriler üretmekten öte bir yere varılmamaktadır. Yabancı bir ülkede, şu ya da bu türün, o yörede insanoğlu tarafından yetiştirilmesi yani adaptasyonunu açıklamak kolaydır. Bu tamamen ka-

litsal bir durumdur. Yaratıcı, türleri yarattığı zaman, bunları varyasyon olanakları ile birlikte yaratmıştır. Her varyasyonun da bir sınırı vardır. Yani siz örneğin -20 C dereceye dayanıklı bir buğday çeşidini, -21 C derecede yetiştiremezsiniz, orada ölür. Darwin'in sandığı gibi hemen kendisini o soğuk dereceye adapte etmez. Ancak eğer genetik yapısında bu soğuğa dayanma özelliği de varsa ya da oluşacak yeni bir mutasyonla bu özelliği kazanabilirse, -21 C derecenin altında, yetiştirilecek buğday çeşidi içerisinde birkaçı o soğuğa dayanabilir. Bunlar da insan eliyle seçilebilirse ya da tabiat kendine uygun zemin bulabilirse yetişip üreme imkânı bulabilir. Yalnız böyle söyledik diye hemen Darwinciler balıklama atlamasın, bizim söylediğimiz Darwin'in söylediğinden farklı şeylerdir. Darwin'in söylediği, -21 C dereceye dayanmayan bir bitki çeşidinin evrimle zamanla, -50 C dereceye de dayanır hâle gelebileceğidir. Bu hiçbir zaman mümkün değildir. Kuralı koyan doğa şartları değil, yaratıcıdır. Eğer Darwin'in sandığı gibi kuralı doğa şartları koysaydı, yani yaratıcının yerine geçseydi, o zaman Darwin'in sandığı gibi bu dayanıklılık sonsuza giderdi. Hiçbir zaman böyle olmamaktadır. Darwin'in mazereti, kendi zamanında kalıtsal ilişkilerin özeline girilememiş olmasıydı. Yani genel olarak bir kalıtsal durumun varlığı Hipokrat ve Aristo'dan itibaren kabul görmesine rağmen, nasıl olduğu ancak Mendel sonrasında açıklanabilmiş olmasıdır. Aslında Mendel de Darwin'in zamanında yaşamış ancak Darwin'in her nasılsa, Mendel'in çalışmalarından haberi olmamıştır ya da olmuşsa bile ciddiye almamış, ondan etkilenmemiştir. Yayılma konusuna gelince, elbette, varyasyon olanağı yüksek canlıların farklı yerlere yayılması daha kolay olacaktır. Buğday çavdar gibi bitkiler bunun örneğidir. Örneğin; soğuk bir iklime buğday gibi çeltiği koyamayız. Çünkü ısı bakımından çeltik daha seçici bir karaktere sahiptir, dolayısı ile yetiştirme yerleri daha sıcak bölgelerdir, yani oldukça sınırlıdır. Aynı şartlarda benzer varyasyonlar gösterebileceğini sandığımız (teorik olarak bu olamaz, bu her tür için farklıdır) canlıların, birisinin diğerinden daha az yaygın olmasının nedeni ise insan eliyle taşınmaya (örneğin çay bitkisinin ülkemizde yetişmesi gibi) ya da dünya üzerinde eski çağlardaki çeşitli, çevre şartları değişimleri ve göç yolları ile açıklanabilir ki, bunun da kesin olarak bilinmesi imkânı bugüne kadar olmamıştır.

i) Darwin, yukarıda verdiği ve açıklayamadığını söylediği hususlara ilaveten, Dr. Hooker'e göre, aynı bitkilerin birbirleriyle

hiç alakası olmayacak kadar uzak ve farklı yerlerde bulunmasının da açıklanamayacağını ancak, Lyell'in ileri sürdüğü, buz dağları bunların taşınmasında rol oynamıştır gibi hususlara da yer vermiştir. Bu hususun yanında "Bu aynı noktalarda ve güney yarım kürenin pek çok başka noktalarında birbirlerinden farklı olsalar da, kesinlikle bu yarım küreyle sınırlı az sayıdaki cinslerden olan türlerin bulunması daha da dikkat çekici bir olgudur. Bu türlerden bazıları o kadar kendine özgü farklı türlerdir ki son buzul döneminin başlangıcından beri geçen zamanın bu türlerin göç etmeleri ve zorunlu değişimlerin gerçekleşmesi için yeterli olduğunu varsayamayız. Bu olaylar, aynı bir cinsten olan ayrı ayrı türlerin ortak bir merkezden ışınlar halinde dağılan çizgileri izleyerek yayıldıklarını gösteriyor gibi geliyor bana ve beni, güney yarım kürede olduğu gibi kuzey yarım kürede de buzul döneminden önce daha sıcak bir dönem yaşandığına ve bu dönemde, şimdi buzlarla kaplı antarktik toprakların, yalıtılmış ve çok özel bir florayı beslediğine inanmaya yöneltiyor" (s.464). Burada Darwin'in söyledikleri varsayımlara, ne hayır, ne de evet demek mümkündür. Buna benzer birçok teoriler üretilebilir, zaten üretiliyor da. Biz de spekülasyonlara katılmak istersek, bize göre de, örneğin; kangurunun, güney yarım kürede yaratıldıktan sonra, bu yarım kürenin bir buzul döneminden geçtiği ve bu dönemde kanguruların yaşam ve üremelerini sürdürdüğü şeklinde bir yorumu bugünkü bilgilerimizle yapamayız. Buzul çağdan önce kanguruların daha sıcak ortamda var olduğu konusuna gelince, buzul döneminde yok oldukları ve sonra da yine sıcaklık yükseldiğinde var olduklarını düşünmek de bugünkü bilgilerimizle mümkün değildir. Şimdiki arktik ya da antarktik bölgelerin bir zamanlar yalıtılmış ve çok özel bir florayı beslediği konusuna, ne evet, ne de hayır denebilir. Bazı türlerin bir merkezden ışın çizgileri izleyerek yayılmaları konusu ise yine bir muammadır. Darwin gibi, böyle bir yorumda bulunmak cesaretini göstermek için, böyle ışın çizgilerinin nasıl oluştuğu ve bazı canlıların bunu nasıl izleyebildiklerini de ispat etmek gerekir.

j) Darwin, diğer bilim adamlarına atıfta bulunarak, bunların büyük iklim almasımlarının dünyadaki dağılımlar üzerine, daha önceleri de verilen yorumlarını aktardıktan sonra, bu bilim adamlarının bu gelgit olaylarıyla çoğu olayı açıkladığını söylüyor. Buna dayanarak "Canlıların oluşturduğu dalgalar, bazı dönemlerde, kuzeyden güneye ve sonra tersine güneyden kuzeye akarak, her iki

durumda da ekvatora ulaştılar; ama yaşamın kuzeyden güneye akışı her zaman tersi yönde olduğundan daha kalabalık, daha güçlüydü; ve bu yüzden, kuzeyden gelen akıntı güney yarım küresini daha büyük bir baskına (canlı baskınına) uğrattı” (s.465) demiştir. Her tür farklı bir yaratılışta olduğu için, bir tür diğerine baskın yaparak onu ortadan kaldırmaz. Bunun bazı istisnaları vardır. Örneğin ayrık otu, yabani ya da yabancı bir ot olarak, çok güçlü kök yapısına sahip olduğu için, yetiştiği sadece aynı sahadaki diğer bitkilerin örneğin; bir buğdaygil bitkisinin yaşamını olumsuz yönde etkileyebilir, hatta zamanla onların yerini de alabilir. Ancak bu Darwin’in bahsettiği ve evrim olayı ile ilgili bir şey değildir. Darwin’in söylediği, örnek verirsek, bir buğday çeşidinin diğerini kovarak diğerinin yerini alması ya da bir buğday çeşidinin aynı şartlarda yetişen arpa bitkisine baskın yaparak onun yerini alması ve onu ortadan kaldırmasıdır. Darwin’in söylediği bu husus hiçbir zaman olmaz. Buğday da, arpa da, diğer buğdaygillerde aynı alanlarda aralarında şartlara bağlı, bazı cılız rekabetler olsa da ki, bu hiçbir zaman birinin diğerini yok etmesi boyutlarına ulaşmayacağı ve şartlara göre, bazen birinin, bazen de diğerinin daha baskın olacağı durumda olacağı için, her iki tarafın da yaşamlarını sürdürmesi boyutunda devam eder gider. Bunun dünyada milyonlarca örneği mevcuttur. Dağlarda ya da ovalarda, şimdi oralarda yaşamayan bazı türlerin ya da çeşit fosillerinin bulunması, onların orarlardan birileri tarafından kovulduğunu değil, oradaki tür ya da çeşitlerin çeşitli iklim ya da başka çevre değişiklikleri ile yok olduklarını, hâlen mevcut yabani ya da insan eliyle üretilen tür ya da çeşitlerin, daha sonraki dönemlerde yeniden oralara geldikleri ya da getirildiklerini gösterir.

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

(COĞRAFI DAĞILIM DEVAM) TATLI SU ÜRÜNLERİ

a) Darwin bu bölümde tatlı su canlılarını ele alarak, normal olarak tatlı su göllerinin, karaların arasında bulunması nedeniyle, bu kara engelinin aşılp hiçbir yere yayılamayacağı düşünüldüğünü ancak bunun böyle olmayıp tam tersi bir durumun söz konusu olduğunu ve benzer canlıların birçok tatlı su göllerinde görüldüğünü ifade etmiştir. Hatta benzerliklerin karasal ürünlerden çok daha fazla olmasının şaşırtıcı olduğunu ifade etmiştir. Yayılmanın da, akarsudan akarsuya kısa ama sık sık göçler yapımlarıyla açıklanabildiğini ifade etmiştir. Tabii bu açıklama yeterli olmaz, acaba kıtalar arasında, nehirler olmadığına göre, yani tatlı su balıklarının ya da yumurtalarının taşınması mümkün olamayacağına ya da çok zor olacağına göre, bu benzerlik ya da aynılık nasıl olabilecektir? Kuşların gidebildiği yerlerde kuşlarla onların midelerinde taşınabilirler. Darwin “Ama ben tatlısu balıklarının dağılımını her şeyden önce yakın bir çağda meydana gelen ve bazı ırmak sularının birbirlerinin yataklarında akmasına yol açan yer düzeyi değişikliklerine yormaya eğilimliyim. Birçok ırmak sisteminin sularının, düzey değişiklikleri olmaksızın birbirine karışmasına örnek olarak sel basmalarını gösterebiliriz” (s.467) demiştir. Yine “kimi tatlı su balıkları çok eski türlerdendir, demek ki çok kapsamlı coğrafi değişikliklerin ve dolayısıyla büyük göçlerin gerçekleşmesine yetecek kadar uzun bir zaman geçmiştir” (s.467) demiştir. Darwin Valenciennes’e atıfta bulunarak, bu araştırmacının deniz balıklarının tatlı sulara alıştırılabileceğini ifade ettiğini ve bu durumun bütün deniz balığı türleri için geçerli olduğunu söylediğini ifade etmiştir. Bu yayılma konularının daha iyisini ya da mantıklısını bilmediğim için

Darwin'in ve onun dayandığı bilim adamlarının yorumlarına itiraz edemem. Zaten bu durumlar, yaratılış ve bir merkezden dağılım fikirlerine de karşı değildir. Yalnız Darwin, bazı balıkların çok eski türden olduklarını ifade ederek bunların dağılımı için yeterli zaman geçmiştir demektedir. Eğer dağılım için kesin engeller yoksa zaman önemli bir faktör olabilecektir. Ancak eğer dağılım için kesin engeller varsa, zamanın önemi olmayacak, belki başka faktörler dağılımda rol oynayacaktır. Darwin yukarıdaki yorumlarından tatlısu kabuklularına geçmiş ve "Tatlı su kabuklularından kimi türlerin çok geniş bir dağılımı vardır ve benim kuramıma göre aynı ortak atadan türeyen bir tek ana kaynaktan çıkmış olmaları gereken bazı hısım türler bütün dünyada çok yaygındırlar. Bunların dağılımı başlangıçta beni çok sıkıntıya sokmuştu, çünkü bunların yumurtaları hiç de kuşlar tarafından taşınmaya elverişli değildir ve yumurtalar da ergin canlılar gibi tuzlu suda hemen ölürlər. İklima uyum sağlamış kimi türlerin aynı yerde nasıl bu kadar aniden yayılabilmiş olduklarını anlayamıyordum, ama gözlediğim iki olay ve daha başkaları, konuya ışık tuttular" (s.467-468) demiş ve buna örnek olarak da, ördeklerin sırtına yapışan, bitki içindeki ya da ayaklarına tutunan yumurtadan yeni çıkmış kabuklu yavrularını vermiş, bunların ördeklerin ya da diğer kuşların, başka bölgelere uçuşuyla yayılabileceklerini ifade etmiştir. Darwin, yine "aynı ortak atadan türeyen hısım türlerin çok yaygın olduğunu" bu coğrafi dağılım konusunun arasına sıkıştırmış kendi teorisiyle ilişkilendirmiştir. Türlerin veya benzerlerinin daha az ya da daha çok yaygın olmasına etki eden ortak ya da ayrı ataları değildir. Zaten tür oluştuktan sonra, bunun atası ne olursa olsun fark etmez. Dağılımda önemli olan faktörlerden birincisi, o tür çeşitlerinin genetik yapısındaki varyasyon ya da adaptasyon kabiliyetinin ne kadar geniş olduğudur, ikincisi, dağılımın şekli ve var olabilecek engeller, üçüncüsü de zamandır. Öyle ya da böyle, yayılmanın, türlerin dönüşümü anlamında, evrimleşme teorisiyle doğrudan ilgisi yoktur, o farklı bir konudur.

b) Darwin, dağılım konusunda tatlı sularda yetişen bitkiler üzerinde de durmuş, çok sayıda olmayan, Darwin'in yaşam alışkanlıkları dediği ama bize göre, yaratıcı tarafından verilen kalıtsal yetilerle tatlı sularda yaşayan bu bitki türlerinin, karalarda ya da okyanus adalarında çok yaygın olduğunu şu sözlerle ifade etmiştir. "Bu sudaki temsilciler (türleri kastetmiştir), gerçekten yaşam alışkanlıklarının zorunlu bir sonucu olarak, derhal, çok geniş bir

yayılım kazanır görünmektedir. Bana öyle geliyor ki, bu olgu, daha elverişli dağılım yollarıyla açıklanabilir" (s.468-469) demiştir. Bunun nedeninin bu türe ait bitki tohumlarının özellikle uzun bacaklı kuşların gagaları ve ayaklarına bulaşan çamurlar içerisinde okyanus adaları ve uzak yerlerdeki tatlı sulara taşındığıyla izah etmiş ve buna bazı örnekler vermiştir. Bu tabii ki bize göre de mümkündür, birçok kanıtları da zaten vardır. Yine bu kuşların tatlı su balıklarını yutarken tohumları da yuttukları bunları daha sonra çıkarmaları ya da dışkılarıyla diğer tatlı sulara taşıdıklarını anlatmıştır. Bazı tohumların çok büyük olmaları nedeniyle, bunların kuşlarla taşınamayacağını düşündüğünü ama sonra bazı araştırmalarla balıkçıl kuşunun midesinde büyük nilüfer tohumları da bulunduğunun tespit edilmesi ile büyük tohumların da taşınabileceğine ve bunların filizlenebileceğine inandığını ifade etmiştir.

c) Darwin, yukarıdaki yayılma izahlarını, her zaman olduğu gibi, bir şekilde kendi teorisine bağlamak istemiştir. Darwin, tatlı su gölleri oluşmadan bu alanlara taşınarak gelen yumurtaların ya da tohumların, adedi çok az olacağından, bir rekabete gerek kalmadan ya da çok az bir rekabetle yaşamlarını sürdürebileceğini ifade etmiştir. Bundan sonra da yine yanlış yorumlara başlamıştır, şöyle ki, "Dolayısıyla yabancı bir ülkenin sularından gelen bir göçmenin şansı, bir kara biçimi olması halinde sahip olacağı şanstan daha fazladır. Şunu da unutmamak gerekir ki, tatlı su ürünlerinin pek çoğu örgelenme basamaklarında henüz pek yükseklerde çıkmamışlardır. Alttaki varlıkların üst varlıklardan daha yavaş değiştiklerine inanmak için nedenlerimiz vardır, bu da su türlerine göçmeleri için genel ortalamadan daha uzun bir zaman sağlar. Gene unutmayalım ki, tatlı su türlerinden pek çoğu, daha sonra ara bölgelerde tükendiklerine göre, eskiden, herhalde, dağılabildikleri kadar geniş koskoca alanlara yayılmışlardı" (s.470) demektedir. Şimdi Darwin'in bu sözlerini analiz edelim: Yapılan bütün araştırmalar göstermiştir ki, münferit karakterler esas alındığında, kesin bir kural olmamakla birlikte, genel olarak, yabancı tiplerin (İngilizcesi, "wild types") genetik karakterleri, dışarıdan gelen aynı tür çeşitlerinin karakterlerine dominanttır. Zaten böyle olmasa, bu tipler binlerce yıl varlıklarını koruyamazlardı. Bir türün karakterinin de, farklı diğer bir türün karakterine dominant olması, genetik olarak mümkün değildir. Farklı türlerde aynı karakterlerin dominantlık durumu farklı olabilir. Buna bir örnek verelim, insanlarda kah-

verengi göz rengi mavi ya da yeşil göz rengine dominanttır. Bu dominantlık durumu diğer canlıların göz renkleri için aynıdır demez. Dolayısı ile Darwin'in söylediği, yeni tipler eskisinin yerini alır, özellikle tür bazında, genellemesi yanlıştır. Tatlı su ürünlerinin pek çoğunun örgelenme bakımından alt basamaklarda olduğu hangi kritere göre doğrudur? Örneğin; tatlı sularda yaşayabilme özellikleri esas alınsa ve en üst kriter olarak konsa, bunlar, en üst düzeyde bitkiler olmaz mı? Bir daha tekrar edeyim; sınıflama olayı, tamamen, insanoğlunun suni olarak, bazı kolaylıklar sağlaması için yaptığı bir belirlemedir. Sınıflamada belki de en üste koyabileceğin bir canlıyı, en alta koyuyorsun, sonra da bunu esas alıp 'bu canlı altta olduğu için' diye başka yorumlar üretiyorsun, bu doğru olabilir mi? Kendin çalıp kendin oynuyorsun. Darwin alttaki varlıkların üstteki varlıklardan (ya da daha eski) daha yavaş değiştiğini söylemektedir. Bir tür içerisindeki çeşitleri ele alalım, Darwin'e göre, yeni gelen çeşit, ara çeşitler olarak eskisinin yerini alacaktır ve bu çeşitlerin karakterleri, değişime eskilerinden daha yatkın olacaktır. Bu varsayım doğru değildir, yeni çeşidin eskisinin yerini alması ya da bunun tersi genel bir kural oluşturmaz. Bunlar melezlendiklerinde, sadece, tek tek karakter bazında, hangisinin karakteri daha dominantsa o öne çıkar. Genelde eski çeşitlerin karakterleri daha dominant olacağından, popülasyonda değişecek olan, sadece varsa, yeni gelenlerin dominant olan karakterlerine yönelimdir, bu da tabii ki yavaş olacaktır. Daha önemlisi, türler arasına bakarsak, ister alta ister üstte olsun, bir türün karakteri diğer türü etkilemez. Doğa da buna muktedir değildir. Çünkü yaratıcı, tür içerisinde bu tip kalıtsal değişmelere izin vermiş ama türler arasında izin vermemiştir. Milyonlarca yıldır bu böyledir. Tatlı su türlerinin pek çoğunun ara bölgelerde zaman zaman tükenmelerine gelince, bu zaten doğaldır. Yağışlar, seller, kuraklıklar ya da yeryüzü hareketlerinden en çok etkilenen kara çukurlarında oluşan göller olsa gerekir. Zaman zaman bunların kurumaları, zaman zaman da çok geniş alanlara yayılmaları nedenleriyle, üzerlerinde ya da içlerinde yaşayan canlıların tükenmeleri ya da bu canlıların yeniden gelmeleri doğaldır.

OKYANUS ADALARININ CANLILARI

a) Darwin, "Zamanımızdaki türlerin oluşması döneminde karaların genişlediği ya da en azından okyanuslar üzerindeki pek çok sayıda adanın bir anakara ile birleşmesi sonucu o kara üzerin-

de yaşayan canlıların adaya geçmesi biçiminde yayılması varsayımını benimsememin nedenlerini daha önce belirtmiştim. Bu varsayım birçok güçlükleri ortadan kaldırır, ama adalardaki ürünlere ilişkin hiçbir olaya açıklama getirmez" (s.471) demiştir. Açıklama getirilemeyen husus; okyanus adaları ile ana karalar üzerindeki aynı büyüklükteki araziler üzerindeki canlılar tür sayıları itibariyle karşılaştırıldıklarında, ana karalardakilerin adalardakilere nazaran çok daha fazla sayıda olmasıdır. Darwin buna diğer araştırmacıların yaptığı bazı sayısal örnekler vermiştir. Bu böyle olunca Darwin "Bu kadar büyük bir sayı farkının fiziksel koşullardaki basit bir nedenden ileri gelmesi gerektiğini kabul etmek zorunda kalırız" (s.471) demektedir. Buna örnek olarak bazı adalardaki çok az sayıda bitki türünü göstermiş, bu adalarda daha sonra insanlar eliyle getirilen türlerle bu sayının çok arttırıldığına ve buraların neredeyse yerli türleri haline geldiğine işaret etmiştir. Darwin, "Sainte Helene adasında, buraya alışan bitki ve hayvanların yerli ürünlerden çok sayıda canlıyı ya da hemen hemen tamamını yok ettiklerine inanmamız için nedenlerimiz var. Her tür için ayrı bir yaratılışı kabul eden kimse, demek ki, yeterli sayıdaki iyi uyum sağlamış bitkilerin ve hayvanların bu okyanus adaları için yaratılmamış olduklarını da kabul etmek zorundadır, çünkü insan, bu adaları, hiç de hedeflemeden, doğanın yaptığından daha üstün, daha zengin bir biçimde canlılarla doldurmuştur" (s.472) demiştir. Herhalde, yaratılışa inananlara karşı, bu kadar saçma bir açıklamayı Darwin'den başkası yapamazdı. Açıklayalım; türlerin yayılmalarının yaratılışla nasıl bir ilgisi olabilir? Bunlar tamamen ayrı şeylerdir, Darwin'in buna aklının yetmemesi düşünülemez, onun için, laf salatasıyla, insanları nasıl uyutabilirim hesabını yapmakta ve tabiri caizse abesle iştigal etmektedir. Canlı türlerinin Darwin'in de inandığı, tek bir merkezden yayılmış olduğu inancı hâkim olduğuna göre, bu merkezden ana karaya ya da adalara dağılması nasıl eşit şekilde olabilir? Bunun mantığı olabilir mi? Kendisinin de yukarıda belirttiği ve bizim de itiraz etmediğimiz gibi, dağılımın ya da dağılmış türlerin bulundukları yerlerde yok olmasının birçok sebepleri ve yolları vardır. Bütün türler aynı şekilde, aynı hızda, hiçbir engel yokmuş gibi yavaş yavaş her yere yayılmıştır, kim diyebilir? O zaman söylenecek şey, ana karalarda, adalarda, denizlerde, tatlı su ya da diğer göllerde bulunan canlıların dağılım yolları birbirlerine benzer ya da farklı olmuştur. Benzer durumlarda

birlikte göçen türlerin bir arada olması, benzemez durumlarda da, bu türlerin, hatta bunlar morfolojik olarak birbirlerine çok benzese de, bir arada bulunmamalarından daha doğal ne vardır? Ayrıca, dağılım yollarında, canlılar ölüm kalım savaşı verdiklerinde, Darwin'in hiç anlayamadığı, onlara, yaratıcı tarafından verilen, bulundukları olumsuz şartlara uyum için, gerekli genetik varyasyonların olup olmadığı, çok önemlidir. Bu varyasyon imkânı ne kadar genişse, yayılım o kadar geniş olacaktır. Şimdi diğer konuya geçelim; yaratılışa inanan kim, yaratıcının her ada için yeni bir tür yarattığını varsaymış ya da söylemiştir? Başka yerlerde bulunan ve adalara da uyum sağlayabilen canlı türlerinin, buralara göre de yaratıcı tarafından yaratıldığı halde, o zaman neden buralarda bulunmuyorlar demek, dağılımla ilgili bu kadar açıklamalardan sonra, Darwin'e özgü, demagojiden başka bir şey değildir. Ayrıca, insanoğlunun gittiği yerlere ya da adalara, istediği tür ya da çeşitleri götürmesi ve bu adalarda insanlar tarafından getirilen çeşitlerin sayısının artmış olması ya da diğer yerli çeşitlerin yerine ikame edilmeleri, yaratıcının buralara getiremediğini insanoğlu getirmiştir diyerek, yaratıcıya sözde meydan okumak, küçük düşürmeye çalışmak ya da zaten yaratıcı diye bir şey de yoktur demeye getirmek, bu kadar görünen ve bilinen kanıtlara rağmen, akli olan bir insanın işi midir? Yararlı olan şeylerin bir yerden diğer yerlere kullanılmak üzere getirilmesi de yaratıcı tarafından insanoğluna verilen bir haslet değil midir?

b) Darwin, bazı okyanus adalarında başka yerlerde olmayan türlerin bulunduğu işaret etmiştir. Bu doğru olabilir, ancak Darwin türlerle çeşitleri birbirlerinden ayırmadığı için, farklı türlerden mi yoksa türlerin çeşitlerinden mi bahsediyor bu belli değildir. Darwin, "Kaldı ki bu olgu teorik olarak öngörülebilirdi de, çünkü daha önce de açıkladığımız gibi, çevresinden ayrı tek başına ve yeni bir bölgeye giderek daha uzaklardan gelen yeni rakiplerle savaşıma girmek zorunda olan türler çok büyük ölçüde değişime konu olmak ve değişmiş döl grupları üretmek durumunda olsalar gerekir" (s.472) demektedir. Devamına geçmeden önce buna bakalım; önce bir tür tek başına bir yere gidiyor ya da bulunduğu kara parçası ana karadan ayrılıyor, bu tür tek başına kalıyor ve oralarda binlerce yıl tek başına yaşıyor. Hâlâ da tek başına yaşadığına göre, bu Darwin'in teorisine, Darwin zorlamayla uydurmaya çalışsa bile, hiç uymuyor. Neden? Darwin'e göre, ya bu tür diğer baskın tür-

ler tarafından yok edilecektir, ki bu olmamıştır ya da birçok ara türlerden geçilerek Darwin'e göre daha erişkin olan türe ya da tür- lere ulaşılacaktır. Eğer böyle olduysa, bu ara türler nerelerdedir? Hepsi de buhar olup uçmuşlar mıdır? Dışarıdan gelecek başka tür- lerle rekabet haline gelip savaşmasına gelince, Darwin'in söylediği, 'çok büyük ölçüde değişime konu olmak ve değişmiş döl grupları üretmek' bu adalarda olmamış mıdır? Darwin'e göre olmuştur, o zaman bu değişime uğramışlardan hiçbiri mi ortalıklarda ya da je- olojik kalıntılarda yoktur? Darwin sözlerine devam ederek "Ama bir adada bir sınıfın hemen hemen bütün türlerinin bu eyleşme odağına özgü olmalarından, bir başka sınıfın ya da aynı sınıfın bir başka bölümünün türlerinin de böyle olması gerektiği sonucu çı- karılamaz; bu fark, kısmen değişime uğramış türler topluca göç etmiş oldukları için karşılıklı ilişkilerinin pek bozulmamış olma- sından, kısmen de aynı ana ülkeden değişime uğramamış göçmen- lerin buralara sık sık gelmelerinden ve adadaki biçimlerin bunlarla çaprazlaşmış olmalarından ileri geliyor gibi görünmektedir" (s.472-473) demektedir. Darwin yine kıvırtmalara başlamıştır. Bu- rada önceki söylediklerim doğru da olabilir, olmayabilir de demek istemektedir. Türlerin tek tek ya da topluca göç etmesi, birlikte bu- lundukları çevre şartlarının, belki çok az bir değişikliğe uğraması- na neden olabilir ama türlerin genetiğine etkili olamaz. Ana ülke- lerden gelenlerin değişime uğramış ile uğramamış arasında, Darwin'in söylediği manada hiçbir fark yoktur. Önemli olanı, yeni gelenler aynı türün çeşitleri midir, yoksa ayrı türler midir? Tür içindeki çeşitlerin genetik karakterleri ne ise bunun çevre şartları ile etkileşimi morfolojisine yansır. Bazı resesif karakterler ya da çok gen etkisinde olan karakterler ya da genetik veya çevresel etkile- şimler sonucu ortaya çıkan karakterlerin frekansı düşük olabilir, ama bu hiçbir zaman türlerin, var olan karakterlerinin görünme- mesi nedeniyle, kısmen değişikliğe uğramaları ya da değişime uğ- ramamaları anlamına gelmez. Zaten bu konuda Darwin'in sandığı gibi bir türün diğerini genetik anlamda etkilemesi, türler arasın- da çaprazlama sonucu yeni türlerin ortaya çıkması da söz konusu değildir. Yani o zaman için mazur görülebilecek bazı derin konular Darwin'in sandığı gibi, öyle görünse de, öyle değildir.

c) Darwin, sayfanın birinci paragrafında, "Unutmamak gere- kir, benzer çaprazlaşmaların döllerini neredeyse kesin bir güç kaza- nırlar, öyle ki rastlansal bir çaprazlaşma beklenenden çok daha

büyük sonuçlar doğurmaya yeterlidir" (s.473) cümlesini kurmuştur. Bunu bahsi geçen konuyla ilişkilendiremedim ama Darwin nedenlerini bilmesede, doğru bir teşhis koymuştur. Gerçekten de benzer çaprazlaşmaların döller % 100 olmasa da, genelde kararlı olarak benzer döller verirler. Aynı tür içerisinde homozigot hâle gelmiş iki farklı çeşidin melezlenmesi de, yabancı döllen bitkilerde her iki ebeveyninden de farklı tipler ortaya çıkarabilir. Biz buna genetikte "melez azmanlığı" deriz. Örneğin; melez mısırlarda olduğu gibi. Ancak her tür için böyle olmaz.

d) Darwin, tekrar konuya dönmüş, bazı adaların sakini olan kuşların kendine özgü başka yerlerde olmayanlardan, diğerlerinde ise başka yerlerde bolca olanlardan özellikle ana karadakilerden olduğunu örneklerle anlatmıştır. Daha önce söylediğimiz gibi, Darwin türlerle çeşitleri tam olarak birbirinden ayırmadığı için söylediklerinin ne kadar doğru olduğu şüphelidir. Ancak bize göre, şayet Darwin'in bahsettiği kuş ya da kabuklu örnekleri, çeşit ya da ekotip ise (muhtemelen öyledir), bu sadece sıradan bir çeşittir. Zaten her çeşit ya da ekotip kendine özgüdür. Sıradan olmayanı, bu çeşit diğer adalara ya da ana karalara gitmemiştir ya da henüz gidememiştir. Her çeşit her yere gidecek diye bir kural da yoktur. Şayet bu Darwin'in sandığı gibi, tamamen farklı kendine özgü tür karakterlerini taşıyan bir tip ise o takdirde orada bulunması için üç yol vardır; ya bu adalara tek tür olarak gelmiştir, ya bu adalara gelenlerden, ada şartlarına sadece o adapte olmuş, diğerleri olamamıştır (burada kovma söz konusu değildir) ya da yaratıcı onları orada yaratmıştır. Şimdi Darwin'in büyük bir çelişkisini daha ortaya koyalım, Darwin, "Bermuda ve Kanarya adalarının kuşları, demek ki, komşu kıtalardan gelmedir. Bunlar uzun yüzyıllardan beri her biri kendi yurtlarında birbirleriyle savaşım içindeydiler ve karşılıklı olarak birbirlerine uyum sağlamışlardı. Her tür bir kez yeni ülkesine yerleşti mi ötekiler tarafından kendi özel sınırları ve kendi eski alışkanlıkları içerisinde tutulmaya zorlanmıştır ve değişimlere pek fazla eğilim göstermeyecektir. Zaman zaman anayurttan gelen değişmemiş biçimlerle çaprazlaşma da zaten bu değişim eğilimlerini önlemiş olsa gerekir" (s.473). Darwin, önceki bölümlerde belki de 50 kez bunun tersini söylemiştir. Darwin ne demiştir? 'Yerli çeşitler dışarıdan gelen yabancı çeşitlerle savaşır ve savaş kaybederek yerini dışarıdan gelenlere bırakır' demiş ve kendi evrim teorisinin ana temelini bu olduğunu defalarca tekrarlamış-

tır. Yine teorisinin çöpe atılması gerekli bu çelişkinin yanında, kendi tezine ters ama doğru bir söz daha etmiş ve anayurttan gelecek değişmemiş (nasıl öyle kalmışlarsa?) biçimlerle çaprazlaşmalarının, değişim eğilimini önlediğini söylemiştir. Bu varsayımın doğru olabilmesi için, zaman zaman o adalara gelecek çeşitlerin, mutlaka, aynı türün aynı çeşitleri ile melezlenmeleri gerekir, sadece (bazı gen frekansları artacağından) çeşidin kararlı bir şekilde aynı kalma gücünü arttıracaktır ya da diğer bir deyimle tazeleyecektir. Darwin'in lafına bakın! "bunlar uzun yıllardır savaşım içindeymişler ama birbirlerine uyum sağlamışlar" Nasıl olmuş da, bunlar uyum sağlamışlar da dünyadaki başka hiçbir canlı uyum sağlamamış ve yeni gelenlere yenilip kendi yerlerini terk etmişlerdir?

e) Darwin, Madeira adasında yaşayan kara kabuklularının bu adaya özgü olduğunu ancak deniz kabuklularının hiçbirinin buraya özgü olmadığını anlatmıştır. Bunu da yumurtaların ya da kurtçukların, deniz bitkilerinin, yüzen ağaçlara, kuş ayaklarına yapışarak kara kabuklularından daha uzaklara gidebileceklerine yormuştur. Bu adadaki böcekler için de aynı yorumu yapmıştır. Bu yorum sadece dağılımla ilgili olduğundan ve bizim de daha iyi bir bilgi sahibi olmadığımızdan tarafımızca sadece tespit yapılmıştır. Ancak eğer deniz kabukluları bir yerden diğer bir yere gidebiliyorsa, kara kabuklularının da şu ya da bu şekilde gidebilmeleri mümkün olabilir. Daha doğrusu, nasıl olduğu bilinmese de bazı kara kabuklularının çok uzak yerlere dağıldığına dair birçok örnek vardır.

f) Darwin "Okyanus adalarında kimi zaman bir sınıf hayvandan hiç birinin bulunmadığı görülür, bu sınıfın yerini başka sınıflar almıştır; örneğin Galapagos adalarında sürüngenler, Yeni Zelanda'da ise kanatsız dev kuşlar memelilerin yerini almışlardır" (s.474) demiştir. Bu da yanlıştır. Bir türün diğer türün yerini alması ne demektir? İnsan eliyle bir tür tamamen yok edilip, onun yerine ikame demeyelim ama yeni bir tür getirilmişse olabilir, bu da doğal şartlarda bir türün başka türün yerine ikamesi demek değildir. Zaten bunun pratikte pek fazla örneği olmasa gerek. Başka nasıl olabilir? Bir tür diğerinin besinidir ya da bir tür diğerini yok etmeden kendi varlığını sürdüremez, o zaman da bu türlerden biri yok olursa diğeri de yok olur. Böyle bir birliktelik olmazsa neden bir tür ötekinin yerini alsın ki? Darwin'e şu soruyu sormak gerekir, hâlen dev kuşların, sürüngenlerin ve memelilerin aynı kara parça-

sında yaşadığı binlerce yer vardır. Neden bunlardan biri diğerinin yerini almamıştır? Burada sadece, yaratılıştan sonraki dağılım söz konusudur. Demek ki, her köşeye her canlının dağılımı olacak diye bir şey yoktur.

g) Yukarıdakini söyleyen Darwin, bitkiler konusunda "Bitkilere gelince, Dr. Hooker, değişik bitki takımlarının birbirleriyle gö-reli sayılarının başka yerlerde olduğundan çok farklı olduğunu gösterdi. Genellikle bütün bu sayı farkları ve adalar üzerinde kimi bitki ve hayvan sınıflarının bütünüyle, sınıf olarak bulunmayışları fiziksel koşullarda olduğu varsayılan farklarla açıklanır; ama bu açıklama bana pek doyurucu görünmüyor ve ben sanıyorum ki, göçme kolaylıkları en azından fiziksel koşulların niteliği kadar önemli rol oynamış olmalıdır" (s.474) demiştir. Darwin neden daha yukarıda söylediği, biri diğerinin yerini alır lafı yerine, bitkiler için söylediğini, yani tür ve çeşitlerin birbirlerine oranının, bulundukları yerlere ve şartlara göre değişeceğini, daha mantıklı olanını, hayvanlar için de söylememiştir?

h) Biraz uzunca olacak ama Darwin'in söylediklerini yazalım sonra da eleştirilerine geçelim. "Okyanus adalarında yaşayan canlılara ilişkin pek çok önemli olgu belirtilebilir. Örneğin, bir tek memelinin bulunmadığı kimi adalarda bazı yerli bitkilerin çok güzel kancalı tohumları vardır; oysa kancalı tohumların, dört ayaklı hayvanların yünleri ya da postlarıyla taşınmaya uyum sağlama-sından daha açık bir ilişki olamaz. Ama kancalı bir tohum başka bir adaya başka araçlarla taşınmış olabilir ve bitki değişerek, endemik, yani bulunduğu yere özel bitki haline gelebilir ve aynı zamanda yararsız bir eklentiden başka bir şey olmayan kancalarını koruyabilir; tıpkı, adalardaki birçok kın kanatlıların, kenetlenmiş dış kanatlarının altında saklı kalmış cılız kanatçıkları gibi. Gene, adalarda başka yerlerde yalnız otsuları içeren takımlara ait ağaçlar ve ağaççıklara sık sık rastlanır. Hâlbuki A.De. Candlle'nin gösterdiği gibi, nedenleri ne olursa olsun, ağaçların genellikle sınırlı bir dağılımı vardır. Bundan ağaçların uzak okyanus adalarına ulaşamayacakları sonucu çıkar. Bir anakara üzerinde, alanı işgal eden çok güzel gelişmiş büyük bir ağacın rekabeti karşısında tutunabil-mesi olanaksız olan otsulardan bir bitki, bir adaya aktarılabilir, orada öteki otsu bitkilere üstün gelebilir ve onları geçerek her geçen gün daha büyük olabilir Bu olguda doğal seçim, hangi takım-

dan olursa olsun, bitkinin boyunu posunu arttırmaya eğilim gösterectir Sonuç olarak, onu, önce bir çalıya sonra da bir ağaca dönüştürecek" (s.474-475) demiştir. Bu cümlelerde doğru olan fazla bir şey yok ama yine de bunları analiz edelim. Memelilerin bulunmadığı adalarda, kancalı tohumları olan bitkilerin olması neden şaşırtıcıdır anlaşılamamıştır. Bitki türü neden değişerek endemik tür haline gelsin ki? Darwin daha önce bunun tam tersini söylüyordu, var olan canlıların birbirlerine uyum sağlayarak, tek tür de olsalar hayatiyetlerine devam ettiklerini ifade ediyordu, burada, kancalı tohumlu bitkilerle, memelilerin ne alakası var anlamak mümkün değildir. İlla da birinin olması neden ötekinin de olmasını gerektirir? Kancalı tohumlar memelilerin sırtına yapışabildiği gibi, kuşlara, ağaçlara ya da toprağa da yapışamaz mı? Kancaların yararsız bir eklenti olduğunu hangi bilgiye dayanarak söylemektedir? Bu tamamen bir uydurmadır. Kancaların, tohumların taşınması yönündeki yararlı rolünü bizzat kendisi söyleye söyleye(!). O tohumun fiziksel, kimyasal ve fizyolojik yapısını bilmeden ancak böyle atılır. Bu kancaların, tohumun toprağa tutunmasına yardımcı olduğu ya da topraktaki suyu ya da yağmurla gelen suları emerek tohumun çimlenmesine yardım ettiği söylenece, Darwin buna ne diyecektir? Bitki ya da hayvanlarda faydasız gibi görünen organ ya da eklentilerin hiç de öyle olmadığı bilimde yapılan ilerlemelerle ortaya çıkmaktadır. Şu ya da bu nedenle ağaç tohumluklarının uzak okyanus adalarına ulaşamayacakları söylenebilir mi bilemiyorum, ama bu diğer bazı canlılara göre daha zor olabilir. Büyük bir ağacın rekabeti karşısında, otsu bitkilerin tutunamaması da doğru bir genelleme değildir. Öyle otsu bitkiler vardır ki ağaçları kurutur, buna ne demeli? Otsu bitkilerin bir adaya geldikten sonra, oradaki yerli otsu bitkileri geçerek ve doğal seçimle büyüyüp ağaç haline gelmesi, en yanlış olanıdır. Önce otsu bitki otsu bitkidir, yani ağaç olamaz, zaten bu yüzden ona otsu bitki denir. Otsu bir bitkinin önce çalıya, sonra da büyük bir ağaca dönüşmesi sadece masallarda olan bir uydurmadır. Dünya da örneği yoktur. Bitkilerin morfolojik, kimyasal ve fizyolojik karakterleri onların genetik kotları ile belirlenmiştir. Bu genetik kotlar da aynı tür içerisinde mutasyonlarla değişim gösterebilir ama hiçbir zaman Darwin'in sandığı gibi, bir türü diğer türe dönüştürmez.

OKYANUS ADALARINDA KURBAĞAGİLLERİN VE KARA MEMELİLERİNİN BULUNMAMASI

a) Darwin, birçok Okyanus adasında kurbağagillerin yaşamadığını, bazı araştırmacılara dayanarak ya da kendi gözlemleriyle tespit ettiğini söylemiştir. Kurbağagillerin bulunduğu adaların da muhtemelen bir ana karanın uzantısı olabileceğini ifade etmiştir. Darwin bu durumun fiziksel koşulların uygunsuzluğu ile açıklanamayacağını, zaten denemeyle, bu adalara sonradan götürülen kurbağaların da, buralarda son derece sağlıklı yaşadıklarını söylemiştir. Kurbağa ve yavrularının (bir Hint tipi hariç, Darwin buna tür demiştir) deniz suyunda hemen öldükleri düşünülürse bunların adalarda olmaması normaldir demiştir. Buraya kadar hemfikiriz, şimdi yanlışlara bakalım; Darwin, “Buna karşın, bağımsız yaratılma kuramına göre de, bu yerlerde de neden ayrıca yaratılmamış olduklarını açıklamak güç olurdu doğrusu” (s.476) diyerek neredeyse bunu bir cahillik değil, alay konusu yapmıştır. Bu gerçekten gülünçtür, Darwin’e göre, demek ki, yaratılışa inanan insanlar, yaratıcının dünya üzerindeki her kara ya da su parçasında, her varlığı ya da çeşitlerini yarattığını söylemişlerdir. Tabii ki böyle bir şey tamamen uydurmadır. Yaratıcılığa inananların büyük çoğunluğu yaratanın varlıkları tek merkezde yarattığını ve dağılımın bu merkezden olduğuna inanırlar. Bir kez daha tekrar edelim, yaratılma ve bu yaratılanların dağılma olgusu farklı şeylerdir.

b) Darwin, adalardaki memeliler konusunda da benzer şeyler bulduğunu (bazı yakın adalarda insanlar tarafından götürülmüş olabilecekler hariç) anlatmıştır. Bu arada Darwin “oysa anakaralar üzerindeki memelilerin alt hayvanlardan daha çabuk ortaya çıktıkları ve ortadan kayboldukları bilinir. Karasal memeliler okyanus adalarında bulunmuyorsa da bu adaların hemen hepsinde havada yaşayan memelilerden bulunur” (s.476) demiştir. Darwin’in söyledikleri kendi teorisine tamamen terstir. Darwin’e göre gelişimin, basitten gelişmişe doğru olması esastır. Bu esasa göre, nasıl oluyor da memeliler alt hayvanlardan daha çabuk ortaya çıkabilir? Öncesi olmayanın sonrası olur mu? Ya da olursa nasıl olur? Darwin, gerçekten bu bilinene inanıyorsa, o zaman teorisini çöpe atması gerekmez mi? Uçabilen memelilerin gidebildikleri ya da dağılabildikleri kadar uzaktaki adalarda bulunması da zaten doğaldır. Darwin bazı adalara özgü yarasaların bulunduğu bahsetmiştir. Ge-

nelde Darwin'in bahsettiği, farklı türler değil farklı çeşitler olabilir ve bu çeşitlerin adalarda özgün çeşitler ya da ekotipler olarak bulunması doğaldır. Darwin yine; "Neden peki yaratıcı güç, bu dışlanmış adalarda, bütün öteki memelileri bırakıp da yalnızca yarasa-ları yarattı?" (s.477) Diye sormuş ve yaratılışa göre bunun açıklanamayacağını ama kendi kuramına göre açıklanabileceğini söylemiştir. Daha önce de izah ettik, kim yaratıcının her adaya göre canlılar yarattığını söylemiştir? Bu Darwin'in saptırmasından başka bir şey değildir. Kendi teorisine göre güya olabilirliğini açıklamıştır, nasıl? "Gerçekten de hiçbir kara memelisi geniş bir açık deniz üzerinden geçirilerek taşınamaz, ama yarasa uçarak bu mesafeyi aşabilir" (s.477) sevsinler senin açıklamanı(!) ne müthiş ve bilimsel bir açıklama değil mi? Sanki evrimleşen yarasa uçacak, ama yaratılanı uçamaz diyen var. Darwin, "Demek ki, göçebe türlerin yeni yurtlarında içinde bulundukları yeni ortamlarla ilişki kurabilmek için değişmiş olduklarını düşünmemiz yeter, o zaman, okyanus adalarında bütün öteki kara memelileri bulunmadığı halde neden yarasalar bulunduğunu anlayabiliriz" (s.477) demiştir. Görüldüğü gibi müthiş bir açıklama(!), insan akıyla alay eder gibi. Yani göçebe türler, yeni yerlerine gelmeden önce, gidecekleri yerin neresi olduğunu bilmeseler de, hele biz oraya göre bir değişelim sonra gideriz diyorlar ya da yeni yerlere gelir gelmez, Darwin'in o söylediği uzun sürede yavaş yavaş değişimden vazgeçip, hemen değişiverip, yeni yerlerde mutlu bir yaşam sürüyorlar. Gerçekten güzel bir masal. Bu arada kara memelileri değişemediği için, aslında bir de uçabilselerdi, onlar da adalara ulaşacaklardı ama bu olmadı, ana karalarda yaşamak zorunda kalıyorlar(!).

c) Darwin, zamanının bazı bilim adamlarına dayanarak, aralarında çok derin deniz çukuru olan adalarda farklı memeli türlere rastlandığını söylemiştir. Derin olmayan ayrılmalarda ise benzer memeliler görülmüştür. Darwin, buna dayanarak "iki memeli faunasını birbirinden ayıran denizin derinliği ile bu faunaların hısımlığı arasında bir ilişki olması gerektiğini anlamak kolaydır. İlişki bağımsız yaradılış kuramında açıklamasız kalmakta devam eder" (s.478) demektedir. Gerçekten hayret! Neyse, bilgisizlik diyelim. Derin denizlerin iki tarafta kalan adalarında faunaların daha farklı oluşması Darwin'in sandığı gibi zamana bağlı oluşan bir evrim ya da değişimle ilgili değildir. Öyleyse, Darwin'in söylediği faunaların farklı olma durumu doğru mudur? Doğruysa bunun nedeni ne olabilir? Darwin de bu konuda derin bir araştırma olmadığını, sa-

dece bu ilişkinin genel olduğunu varsayarak, böyle bir yoruma gittiğini ifade ediyor. Darwin'in kendi anlayışı olan değişim ya da evrim teorisinin haricinde olması kaydıyla, yani farklı nedenlerden, bu farklı olma yorumu genetik açıdan doğrudur. Çünkü geniş popülasyonlarda rasgele tabii bir döllenme söz konusu olduğu için, uzun yıllar içerisinde, tür içindeki ırklar homojen bir hal alırlar, hatta ekotip dediğimiz birbirlerine son derece benzer topluluklar oluştururlar. Uzun yıllar önce birbirlerinden ayrılmış olan kara parçaları üzerindeki aynı türe ait fertler de gittikçe serbest döllenme şartlarında, kendi ekotiplerini oluştururlar. Bundan dolayı da bir yerdeki aynı türe ait ekotip, diğer yerdeki ekotipten farklı olabilir. Ancak, bu sadece aynı tür içinde olabilecek bir benzeşme ya da farklılıktır, yoksa bir türün diğer türün karakterlerini alması değil. Dolayısı ile bu durum yaratıcının varyasyon potansiyelleri ile birlikte yaratmış olduğu tür kuramına hiç ters düşmez, tersine tam bir uyum içindedir.

d) Darwin, adalarda, az sayıda kendine özgü türlerin oluşunu, bazı türlerin hiç olmayışını, eskiden, en yakın ana karalarla birleşik olmalarından ziyade "denk gelen uygun taşıma araçlarının, uzun dönemler boyunca süreklilik göstermeleri koşuluyla, yeterli bir etkinlikleri olduğu düşüncesi ile çok daha iyi uyuyor. Bu son varsayımda, gerçekten de, olabilir ki, çeşitli sınıflar, daha tek biçimli olarak bir yere göç edebilirler ve o zaman, oraya gelen türlerin karşılıklı ilişkileri büyük ölçüde bozulmamış olarak kalacağından, bu türler değişmeyecekler ya da bu değişim eşit bir biçimde olacaktır" (s.478) demiştir. Bu da Darwin'in teorisine ters bir durumdur. Darwin'in bahsettiği değişiklikler doğal seçim değişiklikleridir, yani doğal şartlar tarafından yapılacak değişikliklerdir. İster tek, ister çok olsun, bir yere gelecek türlerin birbirleri ile olan ilişkileri; ya bu doğal şartların dışındadır ya da eğer göçlerin doğal olduğu kabul edilirse, birçok doğal şarttan sadece biri olarak yorumlanabilir. Demek ki, Darwin'in sığındığı doğa şartları tarafından türü ya da türleri etkileyecek, hatta başka türe çevirecek bir durum olmayacaktır. Türlerin eşit bir biçimde değişecek olması yine çok saçmadır. Nasıl olacak da bir türe etki edecek yeni bir doğa şartı, diğer türe de aynı şekilde etkili olacaktır. Örneğin; gül bitkisinde, diyelim ki, doğal seleksiyona bağlı oluşacak olan taç yapraklarının, buğday bitkisinde de oluşacağını kimin akli alır? Zaten böyle saçma bir şeyin olduğuna dair en küçük bir emare de yoktur.

Darwin'ın cümlelerin başında söylediği, 'uygun taşıma araçlarının uzun dönemler boyunca süreklilik göstermesi' konusu, ne evet ne de hayır denebilecek bir bilinmeyendir.

e) Darwin, şimdi doğru bir söz söylemiş "En uzak adalarda yaşayan canlıların çoğunun zamanımızdaki yurtlarına nasıl vardıklarını, türsel biçimlerini nasıl koruduklarını ya da daha sonradan nasıl değişime uğradıklarını açıklama konusunda artık pek fazla ciddi güçlükler kalmamış olduğunu öne sürmüyorum. Bu arada bulunup da konaklama yeri olarak iş görmüş ama o zamandan sonra kaybolmuş adalar olabileceğini de hesaba katmak gerekir" (s.478-479) demiştir. Birinci cümle aynen doğrudur ve Darwin teorisinin karşısındadır. İkinci cümle bir bilinmeyendir, olabilir de olmayabilir de, bu konuda bilim adamlarınca, çalışmalara ve farklı yorumlara devam edilmektedir.

f) Darwin, hemen hemen bütün okyanus adalarında, genellikle endemik (oraya has) bazen de başka yerlerde de olan kara kabuklularının yaşadığını ifade etmiştir. Bunların hem kendileri, hem de yumurtalarının deniz suyunda batarak hemen öldüklerini de tespit etmiştir. Dolayısı ile bunlar için Darwin "Bununla birlikte bilinmeyen ama etkili olan herhangi bir taşıma yolu olmalıydı" (s.479) demektedir. Kendilerinin ya da yumurtalarının belki de kuşların ayaklarıyla, suda yüzen bazı araçlarla taşınmış olabileceğini ifade etmiştir. Bu arada kendisi ya da başka bilim adamları tarafından, bu kabukluların, değişik şartlarda deniz suyuna ne kadar dayandığı saptamaya çalışılmıştır. Darwin, sonuçta da bunların belli muhafazalar içerisinde, deniz akıntısı ya da, denizde yüzen bazı araçlarla taşınmasından ziyade, kuşların ayaklarına takılarak taşınmış olabileceği kanaatini taşıdığını ifade etmiştir. Bizim bu konuda söyleyebileceğimiz; bahsi geçen ve yaratılıştan sonraki, eşit olmayan ve son derece farklı yeryüzü dağılımlarının, nedenleri ve nasıl olduğu bilim adamlarını çok daha uzun yıllar meşgul edecektir.

ADALARDA VE YAKIN ANAKARALARDA YAŞAYAN CANLILAR ARASINDAKİ İLİŞKİLER

a) Darwin, adalarla ona yakın karalar arasındaki türler arasındaki benzerliklere değinmiş, aralarındaki fiziksel farklılıklara

rağmen, Galapagos takımadaları ile Güney Amerika, Yeşil Burun (Cape Verde) takımadalarıyla da Afrika canlıları ile benzerlikler açısından ilişkileri olduğunu anlatmıştır. Bu arada "Bağımsız yaratılış kuramının bu gibi olaylara getirecek hiçbir açıklaması yoktur. Tersine, şurası açıktır ki bizim savunduğumuz kurama göre, Galapagos adaları, ister anakara topraklarıyla eski bir devamlılık sonucu olsun (her ne kadar ben bu görüşü paylaşmıyorsam da) ister olası taşıma yollarıyla olsun canlılarını Amerika'dan almışlardır. Yeşil Burun adaları da kendi canlılarını Afrika'dan aldılarsa; bunlar da onlar da değişikliğe uğradılar kuşkusuz. Fakat kalıtım yasası gereğince hâlâ ilk doğum yerlerini ele vermektedirler" (s.481) gibi garip bir cümleyi araya sıkıştırmıştır. Neden gariptir? Özellikle benim, bir genetikçi olarak böyle bir cümle kurmaya hakkım vardır ama Darwin'in hiç olmaması gerekir. Darwin, tam bir bağımsız yaratılış gerçeğini anlatmıştır ama başına bunun aksini yaptığını söylediği cümle hariç. Özellikle 'kalıtım yasası gereğince hâlâ ilk doğum yerlerini ele vermektedir' cümlesinde 'doğum' kelimesi yerine 'yaratılış' kelimesi konursa, tam doğrusu olacaktır. Çünkü gerçek de budur. Darwin, her nedense, yaratılışa inananların, dünyanın her köşesinde yaratıcının bütün canlıları ayrı ayrı yaratmış olduğunu düşündüğü sanısına kapılmıştır. Bunun tam tersidir. Genel inanış, yaratıcının canlıları bir merkezde yarattığıdır, bu merkezden nasıl yayıldığı konusu ayrı bir husustur. Darwin'in değişim kuramına kendi buldukları ya da zamanının bilim adamları tarafından bulunanlar uymamaktadır. Zira Darwin'e göre, genel kuram, fiziksel şartların çok farklı olduğu yerlerde değişim olaylarının tesadüfi ve farklı olmasıdır. Bunun sonucu da hiçbirini birine benzemeyen varlıkların ortaya çıkmasıdır, hal böyle değildir. Bu arada yine Darwin'in bildirdiğine göre, bu adalarda bir birlerine benzemeyen nadir olsa da bazı türler de bulunur. Darwin, çeşitlerle türleri kesin olarak ayırmadığı için muhtemelen bahsettikleri aynı türün farklı çeşitleridir. Gerçekten de hiçbir yerde olmayan bir tür, bir adada ya da tek bir anakarada varsa, o zaman, o türün orada yaratıldığını kabul etmek gerekir. Oradan diğer yerlere, şu ya da bu neden ya da vasıtalarla yayılmıştır ya da yayılamamıştır. Yayılma konusu, bir türün oluşması ile farklı şeydir.

b) Darwin, bazen çok uzak yerlerdeki benzeşmelerin örneğin; Avustralya ile Güney Amerika türleri, son buzul döneminden ön-

ceki sıcak bir üçüncü zaman döneminde antarktik adalarının bitkilerle kaplı olabileceği varsayımına dayandırmış, o zamanın kalıntıları olarak yorumlamıştır. Yine Avustralya'nın güneybatı kesiminin bitki örtüsü ile Ümit Burnu'nun bitki örtüsünün benzerliğini dikkat çekici bulmuş, bunun bitkilerle sınırlı olduğunu ifade etmiş ama bunun nedenlerini açıklayamadığı için, "kuşkusuz bu da bir gün açıklanacaktır" (s.482) demiştir. Darwin, takımadalardaki benzerliklerin örneğin; Galapagos takımadaları, "Amerika kıtasında yaşayanlarla ya da dünyanın herhangi bir yerinde yaşayanlarla olan ilişkilerinden daha yakındır" (s.482) demiştir ki, zaten beklenen de budur. Bunlar ya birbirlerinden göç alma ya da daha önce-leri aynı ana kara üzerlerinde iseler, aynı türleri paylaşmaları nedeniyle normal karşılanırlar. Darwin, "Peki ama nasıl olmuştur da, aynı yerbilimsel doğası olan, yüksekliği aynı ve iklimi aynı vb. olan, birbirine bu kadar yakın adalarda bu göçmen canlılar az da olsa farklı farklı değişmişlerdir?" (s.482) sorusunu sormuştur. Darwin bunu canlıların birbirleri ile rekabetine bağlamıştır. Bunun diğer şartlardan daha önemli olduğuna parmak basmış ve bunun tartışma götürmez bir gerçek olduğunu vurgulamıştır. Hâlbuki bu değişimlerin, rekabet, savaş ya da birbirinin yerini alma ile ilgisi yoktur. Bunu kaç kez izah ettik. Eğer Darwin bu konuda zerre kadar haklı olsaydı, bugün dünyada mevcut olan ve yan yana yaşayan milyonlarca çeşit ve tür yok olurdu. Darwin, kafasını hep düşmanlarla bozmuş "Bundan şöyle bir sonuç çıkar: eskiden göçmen bir canlı adalardan birine ayak bastığı zaman ya da daha sonra bir adadan bir ötekine geçtiği zaman başka adalarda kuşkusuz çok değişik koşullarla karşılaşacaktı; çünkü buralarda değişik organizmalar topluluğu ile savaşmak zorunda olurdu; örneğin kendisi için en elverişli toprak başka başka adalara göre değişen biraz daha farklı biçimler tarafından, işgal edilmiş olan bir bitki değişik düşmanların saldırısına karşı direnmek zorunda olacaktı" (s.482-483) demiştir. Darwin hayaline, kılıç kalkan kuşanmış, bitki ya da hayvan türlerini ya da çeşitlerini misafir etmiş, ha babam savaşmalarından bahsetmekte ve bununda evrim için her şeyden önemli olduğunu tekrar edip durmaktadır. Halbuki gerçekte, bir kardeşin diğer kardeşle rekabetinden öteye birbirlerin boğazlayacak ya da yok edecek bir rekabet söz konusu olmaz ya da sadece çok nadir bazı agresif türler ya da çeşitlerce olur ki, bu da genel içerisinde yok denecek kadar azdır, yani öneme sahip bir olay değildir. Eğer

Darwin'in dediği doğru olsaydı, buğday, arpa, çavdar, yulaf cinslerinin türleri ve bu türlerin çeşitleri bir arada yetiştirilemez, birbirlerini boğazlardı sonuçta biri kalır diğerlerini yok ederdi. Darwin, yukarıdaki cümleye devam ederek, "Bu bitki o zaman değişmeye koyulmuş olsaydı doğal seçim, olasılıkla, her adada biraz farklı çeşitlere kayırıcı bir etki yapacaktı. Bununla birlikte bazı türler yayılabilecekler ve kendi aynı karakterlerini büyük takımda içinde koruyabileceklerdi, aynen ana kara üzerinde genişliğine yayılan kimi türlerin her tarafta aynı kalmış olmaları gibi" (s.483) demiştir. Bir kere Darwin'in teorisinde her tarafta aynı kalma diye bir şey olmaması gerekmez mi? Bunların sürekli değişim içerisinde olmaları lazımdır. Darwin'e göre, demek ki, değişip değişmemeye bitkini kendisi karar veriyor. Mademki bütün şartlar aynı (diyelim ki ada değil de, ana kara gibi) doğal seçim, neden bazı tür ya da çeşitlere kayırıcı etki yapsın ki? Şimdi işin doğrusuna gelelim, daha önce de bahsettiğimiz gibi, yaratıcı yarattıklarını varyasyon potansiyelleri ile birlikte yaratmıştır. Bu onların adaptasyon kabiliyetlerini arttırır. Bir yerde uzun süre kalan aynı türün çeşitleri, genetik olarak gittikçe homojen hâle gelirler. Hatta kaldıkları yerlere has ekotipler yaratabilirler. Darwin'in de gördüğü budur.

c) Darwin, Galapagos adalarında şaşırtıcı olarak bazen bir adada görülen bir biçimin diğer adalarda görüldüğünü ifade etmiş, adalar arasındaki deniz derinliğinin çok olduğundan bunların belli bir ana karanın parçaları olmasına ya da eskiden birleşik olmalarına dair bir ipucu da olmadığını ifade etmiştir. Darwin "Bununla birlikte, takımadaya özgü ya da dünyanın başka kesimlerinde bulunan türlerden kimileri değişik adaların ortak türleridirler ve bu türlerin bugünkü dağılımından bir adadan ötekine geçmiş olmaları gerektiği sonucunu çıkarmaktayız. Gene de öyle sanıyorum ki, birbirine yakın hısımlar olan türlerin birbirleriyle serbestçe ilişkiye geçebilseler de, gene de birbirlerinin alanlarını ele geçireceklerini varsaymakta yanılıyoruz" (s.483) demektedir. Darwin'in evrim teorisinin ana temasını teşkil eden, önceden söyledikleri, tam bunu tersi idi. Darwin sanırım kendisi de bu çelişkinin farkına vardığı için işi biraz kıvırtmak istemiş, "Şurası kesindir ki, bir tür bir başka türe karşı bir üstünlüğe sahip olduğunda, kısmen ya da bütün bütüne onu yerinden etmekte gecikmez; ama her ikisinin de karşılıklı konumlarını çok uzun zaman korumaları olasıdır, yeter ki her ikisi de içinde bulundukları duruma eşit oranda uyum sağ-

layabilmiş olsun" (s.483) demiştir. Şimdi buradaki garip mantığa bakalım. Dünyadaki örgensel ya da örgelenmiş varlıklardan hiçbir tür ya da çeşit, birbirinin aynı değildir. Yani, hangi karaktere baktığımıza göre değişir ama mutlaka, bir türün diğer türe, hatta bir çeşidin, diğer çeşide, karakterler bakımından, üstünlüğü, zayıflığı ya da farklılığı söz konusudur. Durum böyle olunca, Darwin'in teorisini çöpe atmak gerekir. Zira Darwin'e göre üstün olanın mutlaka diğerinin yerini alması gerekir. Bunların uzun zaman konumlarını korumaları Darwin'e göre mümkün olabilir mi? Bunlar ilk karşılaşmalarında birisi diğerinin yerini alması gerekmez mi? Uzun zaman nasıl konumlarını koruyacaklar? Varsayalım ki birinin diğerine genetik olarak üstünlüğü yok (bu mümkün değildir), binlerce yıl çevre şartları iki farklı türe aynı şekilde etki etmiştir denebilir mi? Bu mantıkla bağdaşabilir mi? O zaman, bu rekabet savaşları ve birinin mutlaka diğerinin yerini alma konusu varsayımdan öteye geçemez.

d) Darwin, bazı adaların farklı türlerinin adalara özgü bir yaşam sürdüğünü ifade etmiştir. Buna örnek olarak da 3 ayrı adada yaşayan 3 alaycı karatavuşu (Amerikan karatavuşu) örnek vermiş, bunların bir adadan diğerine uçabileceğini ancak orada eski türler olduğu için orada yaşamayı başaramayacağını söylemiştir. Darwin'in teorisi yine bunun tam tersini söyler, bu da bir çelişkidir. Darwin, hep yeni gelen türler eskilerinin yerini alır onları korvar demiyor muydu? Demek ki, öyle değilmiş. Diyelim ki, bir adanın karatavuşu diğer adaya gitti ve oradaki karatavukla çiftleşti (aynı tür içinde ise), bu karatavuşun, diğerlerinden farklı olan karakterlerinin gen frekansı çok düşük olacağından, o adaya mahsus karatavuk popülasyonları içerisinde fark edilmeleri imkânsız denecek kadar azdır. Sadece çok baskın olan genetik karakterleri ya da diğer karakterlerin marker (belirleyici) olarak kullanılmalarıyla adadakilerle karışıp karışmadıkları fark edilebilirler. O da zamanla kaybolur ya da frekansı daha da azalır. Sanırım Darwin'in yanılta da bu bilgisizliktir.

e) Darwin, Sir Lyell ve Wollaston'a atıfta bulunarak, kara kabuklularından bahsetmiştir. Bu kara kabukluların ekserisi Avrupa kara kabuklularına benzese de, Darwin, "örneğin; Porto Santo adasının türü hiçbir zaman Madeira adasına gidip yerleşmez" (s.484) demiştir. Yine Darwin'in teorisinin tam tersi bir durumdur.

Darwin'e göre gidip yerleşmesi ve hatta oradaki yerli çeşit ya da türleri kovması gerekirdi. Darwin'in bu söylediği ne kadar doğrudur bilemiyorum. Doğruysa, eskilerin yenilerini kendi bölgelerine sokmadıkları için, kendi tezinin de sonudur. Ancak bizim bilgilerimize ve yaptığımız yüzlerce denemelere göre, aynı ortam ya da doğa şartları temin edildiğinde, aynı ya da benzer çeşitlerin, yeni yerlere adapte olabileceği yönündedir. Eğer benzer şartlarda bir yer de varlar, diğer yerde de yoklarsa, bunun bir nedeni olması gerekir. Ancak, daha önce de belirttiğim gibi, başka ya da yeni çeşitlerin, eskilerinin yerini alıp almadığı ya da ne kadar aldığı, popülasyona giren yeni gen frekanslarının bağlıdır. Yeni gelen gen frekansları, genelde çok düşük olacaktır. Bu düşük frekanstaki gen karakterleri, popülasyonda, genelde de, yerli çeşit karakterlerinin baskın olması nedeniyle görülmeyebilir. Sanırım burada Darwin'in ya da diğer araştırmacıların gördüğü budur.

f) Darwin, Avustralya'nın, güneydoğu ve güneybatı bölgelerinde de birçok farklı memeli, kuş ve bitkilerin yaşamakta olduğunu söylemiş ve Bates'e göre de kelebekler ve başka hayvanlar içinde durumun böyle olduğu ifade edilmiştir. Yüzlerce ya da binlerce çeşit içerisinde, bazı çeşitlerin bazı yerlerde daha çok bulunması hatta ekotip olarak, oraya has bir durum arz etmesi veya çok iyi adaptasyonu, Darwin'in yerlilerin yabancı gelenler tarafından kovulacağı teorisine ters düşse de öyledir.

g) Darwin, canlıların birbiri ile irtibatlı olan yerlerdeki sıkı akrabalık ilişkilerine işaret etmiş, buna örnek olarak, dağlarda yaşayanlarla ovalarda yaşayanlar arasındaki benzerlikleri göstermiştir. Darwin "Birbirinden ne kadar uzak olurlarsa olsunlar, iki bölgede birbirlerine yakından hısım ya da temsili nitelikte pek çok türe rastlanırsa, burada aynı zamanda özdeş tür de bulunur. Yakın hısım olan pek çok türle karşılaşıldığı her yerde kimi doğa bilimcilerin ayrı ayrı türler olarak sınıflandırdığı, öteki doğa bilimcilerin ise yalnızca çeşitler saydığı birçok biçimler ileriye doğru yürüyen değişim sürecinin ardı ardına gelen aşamalarını göstermektedir bize" (s.485) demiştir. İki ayrı bölgede, aynı türün çeşitlerine rastlanırsa, bunlar zaten aynı türdendir. Darwin, türlerle çeşitleri birbirinden ayırmadığı için farklı çeşitlere de tür diyebilmektedir. Bu yanlıştır. Bunlar ileriye doğru yürüyen bir değişim sürecinin aşamalarını göstermez. Eğer gösterseydi, Darwin'in de zaman zaman

kabul ettiği, milyonlarca yıl aynı kalmış türlerin neden daha ileri seviyelere gitmediği sorulurdu. Ya da bir aşama öncekilerinin nerede olduğu sorulurdu. Peki, Darwin'in bahsettiği değişimler neyi gösterir? Varyasyonun, genlerin etki ve frekanslarının, varsa popülasyona yeni giren genlerin ve çeşitli etkileşimlerin gücünü gösterir. Farklılık potansiyeli ne kadar fazlaysa, aynı tür içerisinde, değişim de o kadar fazla tezahür edecek ama hiçbir zaman bir türün yerini diğeri almayacaktır.

h) Darwin, göçlerin gücü ile dağılımın fazlalığı arasında doğrusal bir ilişkinin olduğunu Gould'un denemelerine dayanarak ve kendi kanaatinin de bu yönde olduğunu ifade ederek buna kuşları örnek göstermiştir. Ancak yarasalar, kedigiller ya da köpekgiller ya da diğer birçok memeliler için hatta kelebekler, kın kanatlılar ve tatlı suda yaşayan canlılar için de bunu kanıtlamanın zorluğuna işaret etmiştir. Darwin "Bu demek değildir ki, bütün dünyada çok geniş yayılımı olan cinslerin bütün türlerinin her zaman büyük dağılımı vardır, hatta ne de ortalama olarak önemli bir dağılımları vardır demek de değildir, çünkü bu dağılım onların gösterdikleri değişim düzeyine çok bağlıdır" (s.486) demiştir. Darwin burada yine evrimle dağılım ilişkisini birlikte tutmuştur. Yani değişebilenlerin dağılımı çok, değişemeyenlerin az olacak demeye getirmiştir. Hâlbuki genetik varyasyon kabiliyetleri daha fazla olanların daha çok dağılımı olacağını varsaymamız gerekir. Darwin devam ederek, "güçlü uçumları olan bazı kuş türleri gibi engelleri aşma ve uzaklara yayılma yeteneğindeki türlerin mutlaka çok yaygın bir dağılımları vardır demek de istemiyoruz, çünkü bir türün geniş yayılımının yalnız engelleri aşma yeteneğini kapsamadığını, bundan daha önemli olarak yabancı bir toprakta orada yaşayan canlı biçimlere karşı verdiği var oluş savaşımında üstün gelme yetisini de içerdiğini her zaman akılda tutmak gerekir" (s.486) demiştir. Darwin olayları ve gerçekleri bir türlü teorisine uyduramıyor, ne tarafa dönse aksi kanıtları görüyor, hal böyle olunca da, barışçıl ve mantıklı bir çözüm bulamayınca da canlılara kılıcı kuşandırıp onları savaşmaya gönderiyor. Daha önce de defalarca izah etmeye çalıştık. Bunun gerçek yaşamla alakası yoktur. Çeşitlerin ve türlerin, yeni geldikleri yerlere daha iyi ya da kötü adaptasyonları tabii ki mümkündür. Ama bu illa da var olanı yok etme için savaşmaları anlamına gelmez. Önceleri kabuklular için söylediği sözleri hatırlayalım, yeni gelenlerin orada barınmadığını ifade ediyordu. Bu-

güne kadar ki geçen zaman içerisinde, bir türün diğer bir türü yok ettiği kaç kez görülmüştür? Eğer binlercesi böyle yok olmuşlarsa, bunun kanıtları nerelerdedir? Jeolojik kanıtlar neden bunu göstermezler? Darwin, çeşitlerle türleri birbirine karıştırdığı için, bulunan fosillerdeki her canlı kalıntısına, işte bu yok edilen bir ara çeşittir de diyebilir, ama bu basit olarak, sıradan bir canlının kalıntısıdır, ara türler diye bir şey olmadığı için bu bazı türlerin çeşitleridir. Birçok çeşidin hatta türün geçmişte yok olduğu doğrudur. Bu yok olmalar, tür içindeki çeşitler söz konusu olduğunda; genetik varyasyonlar nedeniyle, devamlı yeni çeşitlerin oluşması, türler söz konusu olduğunda ise meydana gelen çeşitli yok edici doğa şartları nedeniyle. Birbirlerini boğazlama şeklinde olmaz. Darwin, yukarıdaki cümlesine devam ederek, “Ama aynı cinsten gelen bütün türler her ne kadar günümüzde dünyanın çoğunlukla birbirlerinden çok uzak çeşitli kesimlerine bölünmüş de olsalar, bunların bir tek atadan türedikleri varsayımında, bazı türlerin en azından önemli bir dağılım gösterdiklerini saptayabilmemiz gerekir, gerçekte de genellikle bunu saptayabilmekteyiz” (s.486) demektedir. Darwin burada, aynı türlerin birçok yerde mevcut olmalarını, kendi teziyle bağdaştırmaya çalışarak, bunların tek bir atadan türemiş oldukları ya da olabileceklerini de buraya sıkıştırmıştır. Darwin’in evrim teorisine katılmak ebetteki mümkün değildir. Ancak bizim de düşüncemiz; nasıl olduğu konusunda, çeşitli varsayımların ya da teorilerin varlığını ve belki de bunların hiçbirinin doğru olmadığı olasılığını saklı tutarak, her nasılsa, yaratıcının tek merkezde yarattığı türlerin, dünyanın birçok çeşitli yerine dağılmış olduğudur. Tür içerisindeki varyasyonlar, dağılım olan yerlerde de tek merkezde olduğu gibi, bilinen genetik kurallarla sürmektedir. Dağılımın az ya da çok olması, bir yerde olup, diğer yerde, yakın ya da uzak, olması ya da olmaması, şu anda tam olarak açıklayamayacağımız bir durumdur. Zamanımızın yüksek teknolojisi ve araştırmacıların uğraşları bunu da ortaya çıkaracaktır. Ama bunun her hâlükârda evrimle ilgisi olmadan.

i) Darwin, “Jeolojik belgeler de hangi sınıftan olurlarsa olsunlar alt organizmaların, canlılar basamaklarında daha yukarılarda olanlardan daha yavaş değişikliklerini kanıtlar gibidir; dolayısı ile bu organizmaların kendi aynı türsel karakterlerini koruyarak daha geniş alanlara dağılabilme şansları daha büyüktür. Bundan başka bütün alt organizmaların tohumları ya da yumurtaları çok küçük-

tür, sonuç olarak uzaklara taşınmaya daha uygundurlar; bu iki neden, herhalde, çoktan beri ifade edilmiş olan ve Alph. de Candolle'nin son zamanlarda bitkilerle ilgili olarak tartıştığı bir yasa-yı açıklar; yani bir organizma grubu canlılar merdiveninde ne kadar alt basamaklarda bulunursa dağılımı o kadar büyük olur" (s.487) demiştir. Daha önce de ifade ettiğim gibi sınıflama sadece insanlar tarafından bazı kolaylıklar sağladığı için yapılan suni bir durumdur. Darwin'in daha yukarıda dediği varlıkların daha fazla karakterleri olduğu için, sayısal olarak gözle görülen değişiklikleri fazla olabilir. Bu değişiklikler Darwin'in sandığı gibi, doğa şartlarından değil, genetik varyasyonlardan ve etkileşimlerden ileri gelir. Aşağı merdivendeki canlılar mutlaka daha yaygın olacak diye bir şey yoktur, buna en güzel örnek de herhalde insanlar olur. İnsan en üst basamaktadır ama dünyanın her yerine de yayılmıştır. Darwin bu alt basamak varlıklarının türsel karakterlerini koruyarak büyük alanlara yayıldıklarını ifade etmektedir. Türsel karakterlerini korumak demek değişmemek demektir. Bu değişmeyen ya da değişmemiş türler nasıl üst basamaktaki türlerin ataları olmuşlardır? Bu mümkün değildir. Darwin'in teorisini bir tarafa bırakırsak, acaba daha basit yapıda olan canlılar daha karmaşık olan canlılara nazaran daha az mı değişirler ya da mutasyona uğrarlar? Bir genelleme yapılabilir mi? Muhtemelen, karakter sayıları nazara alınırsa, doğa şartlarındaki, melezleme ya da mutasyona uğrama ihtimalleri birbirlerine yakın olabilir. Eğer yaratıcının bunları daha önceden yarattığını, daha sonra da, örgenli varlıkları yarattığını varsayarsak, zaman açısından bu varlıklar daha avantajlı olur. Ancak, öyle mikroorganizmalar vardır ki, çok dar fiziksel ve kimyasal ortamlarda yaşamlarını sürdürürler. Ortam azıcık değişse, hemen yok olurlar. Dolayısı ile bir genelleme yapılıp yapılamayacağı konusunda şüphem var. Darwin birini diğerine destek yapmaya çalışsa da, evrim ve dağılım farklı şeylerdir. Alt organizmaların tohumlarının ya da yumurtalarının daha küçük olmasına gelince, bu konuda da şüphem var. Yonca tohumunun korunga tohumundan çok daha küçük olması, onun korungadan daha aşağı merdivende olması gerektiğine işaret etmez. Ya da, deve kuşu yumurtasının tavuk yumurtasından daha büyük olması onun üst merdivende olmasını gerektirmez, ama insanlar öyle koyabilirler. Yine de bu konuda Darwin ya da Alph. de Candolle ya da başka bilim adamlarının ellerinde bilimsel kanıtları varsa, söyleyecek bir şey olmaz.

Ancak bu ne Darwin'in tezini destekler, ne de yaratılış inancı ile çelişir.

j) Darwin, yukarıda, yanlış da olsa, açıklamaya çalıştığı ilişkileri, yani yakın ada, dağ, ova vs. deki canlılar arasındaki yakın ilişkileri kastederek "bunların hepsi, her türün ötekilerden bağımsız kendi başına yaratıldığı teorisinin açıklamasına olanak vermediği bir olgulardır, en yakın ya da en kolay ulaşılır kaynaktan göç alındığı ve buna ek olarak göç edenlerin daha sonradan yeni yurtlarının koşullarına uyum sağlamaları kabul edilirse bütün bunları anlamak kolay olur" (s.487) demiştir. Tabii bunlar da doğru değildir. Neden? Yaratılış inancına göre de, türlerin varyasyon potansiyelleri ile birlikte bir merkezde yaratıldığı varsayılmaktadır. Bu yaratılış inancıyla, dağılımın ne alakası vardır anlaşılamamıştır. Darwin de türlerin bir merkezden yayıldığını söylememekte midir? Arada ne fark vardır ki, birini kabul edip diğerini etmiyor? Darwin'in söylediği yayılma biçimi doğrudur ya da yanlıştır ama yaratılış anlayışı ile çelişmez ki! Yine göç edenlerin, yeni ortamlarına uyum sağlamaları ya da sağlamamaları yaratılış inancıyla nasıl ters düşer anlaşılamamıştır. Yaratılıştan sonra bir yere gelen ve adapte olan canlı varlığın, dünya durdukça orada kalacağını kimse iddia etmez. Ayrıca, Darwin'den başka kim, yaratıcının her ada ya da tatlı su ya da deniz ya da dünyanın bir köşesi için ayrı ayrı uygun canlıları yarattığını ve bu canlıların yaşayabilenlerinin kaldığını yaşayamayanların sonradan yok olduğunu söylemiştir? Darwin'in söylediğinin tam tersi, teorisinin, ne kendi zamanındaki, ne de zamanımızdaki bilim adamlarının bulgularıyla izah edilmesi mümkün değildir. Neden? Darwin'in değişim kuramına göre bir türün, örneğin; hamam böceğinin, milyonlarca yıl hiç değişmeden durabilmesi ve dünyanın en uzak köşelerinde, aynı hamam böceği olarak, yaşamını sürdürebilmesi olanağı var mıdır? İnsandan çok önce var olan bu tür, Darwin'e göre, şu anda insandan daha gelişmiş çeşitlere ya da ürettiği yeni türlere sahip olması gerekmez mi? Ya da sahiptir de bizler mi bilmeyiz? Yoksa insanlar da mı hamam böceğinden türemiştir?

GEÇEN BÖLÜMÜN VE BU BÖLÜMÜN ÖZETİ

Bu bölümde, Darwin, başlıkta geçtiği üzere önceki iki bölümün özetini vermeye çalışmıştır. Biz daha önce geniş olarak izah

edilenlerin burada yeniden özetini vermek istemeyiz. Ancak burada da bazı önemli noktalara dikkat çekmek isteriz.

a) Darwin, “Bir türün bütün bireylerinin nerede bulunurlarsa bulunsunlar, ortak anababadan türedikleri varsayımına karşı gibi gözükten güçlükler gerçek olmaktan çok görünüşte güçlüklerdir. Aslında, büyük olasılıkla gerçekleşmiş bulunan daha başka değişimler dışında, iklimde ya da bir ülkenin yükseklik düzeyinde değişiklikler yaratan, kuşkusuz yakın bir dönemde meydana gelmiş bu değişikliklere neden olabilecek kesin etkiler konusundaki bilgisizliğimiz derindir. Bu arada işe karışan olası taşıma yolları nelerdir, onları da kesin olarak bilmiyoruz; ancak varsayımlarda bulunmaya yetkimiz var” (487-488) diye başlamıştır. İşin doğrusu, Darwin’le aynı manada olmamakla birlikte, her birey, bir veya iki atadan türemiştir. Darwin’in bahsettiği güçlüklerin tamamı zamanının bilim adamları tarafından da eleştirilen hususlardır ve kendi söylediği gibi görünürde güçlükler değil, önceki bölümde izah ettiğimiz gibi teorinin çöpe atılmasını gerektiren, ya kanıtlanmış ya da bilim adamlarınca, özellikle genetik bilimi ortaya çıktıktan sonra, yani 1900’lü yılların başından beri genel kural olarak benimsenmiş yanlışlardır. Darwin’in bahsettiği bilgi eksikliğinin çoğu hâlen de mevcuttur. Darwin, canlıların geniş bir bölgeyi işgal ettikten sonra, bazı ara bölgelerde tükenmiş olabileceğine işaret etmiştir. Bilim adamlarının genel görüşü olarak da, tek merkezliliği benimsediğini ifade etmiştir. Bu düşünce (*tek merkezlilik*), oluş nedenleri farklı izah edilmesine rağmen, genel olarak yaratılışa inananların da benimsediği bir husustur.

b) Darwin, aynı ana babadan türediğini varsaydığı cinslerin türlerinin, yavaş olarak uzun zaman alan göçler sırasında dağıldığını varsayarak bunun mümkün olabileceğine işaret etmiştir. Hal böyle olunca, Darwin’e sormak gerekir, bu türler dağılmış da bunların türedikleri ara türler dedikleri nerelerde kalmıştır? Onlar niye dağılmamıştır? Sadece belirli türler ortadadır?

c) Darwin, var saydığı buzul dönemlerinde, buzulların ekvatora kadar geldiğini ve canlıların bir kuzeye bir güneye gittiklerini hayal etmiştir. Bunun da, kuzey ve güney ürünlerinin karışmasına neden olduğunu söylemiştir. Tatlı su ürünlerinin dağılışını da rastlansal taşıma yollarına bağlamıştır. Bizim buna karşı, doğrudur ya da yanlıştır diyecek bilgimiz yoktur, ancak her iki hâlde tek merkezden yaratılış inancını yerinde tutar.

d) Darwin, "Aşılması olanaksız hiçbir güçlüğü zaman sürelerinin çok uzun olması yüzünden, aynı türün bütün bireylerinin ve aynı cinsin bütün türlerinin ortak tek kaynaktan türediğini kabul edilmesini engellemediğini gördük. Coğrafi dağılımın olguları, demek ki, daha sonradan gelen değişimle ve yeni biçimlerin çoğalması ile bir arada düşünülen göç teorisi ile açıklanır. Çeşitli hayvanbilimsel ve bitkibilimsel bölgeleri yalnız ayırmakla kalmayıp sınırlarını da belirleyen karasal ya da denizlere ilişkin engellerin çok büyük önemi böyle açıklanmaktadır " (s.488-489) demiştir. Şimdi bu cümlelere bakalım; Aradan çok zaman geçmesi, neden aynı cinsin ya da türlerin ortak tek kaynaktan türediğinin kabul edilmesini engellesin ya da engellemesin ki? Zaman çok geçtiği için, bitki ya da hayvanlar, mutlaka yeni cins ya da türler meydana getirecektir mantığı olabilir mi? Yaratılışından itibaren en az 250 milyon yıl geçmiş hamam böceği, neden değişmemiş ya da kendisinden farklı, yeni cins ya da türler üretmemiştir? Darwin'in bahsettiği değişimler, aynı tür içinde olan değişimlerdir. Kendisi türlerle çeşitleri ayırmadığı için bunun farkında olmayabilir. Ama bırakın cinsleri, bir türün diğer türü meydana getirmek üzere değişmesi ya da yavrulara atalık etmesi mümkün değildir, tek bir kanıtı da yoktur. Göçlerin değişikliğe neden olacağı doğrudur. Bu neden aynı tür içerisinde yeni gelenlerle eskilerin melezlenmesi ve değişik tipte yavruların ortaya çıkması şeklinde olur. Engelleyici deniz ya da karaların yayılım üzerine etkili olduğu muhakkaktır ama bunun yeni cins ya da türlerin oluşumlarıyla ilgisi yoktur.

e) Darwin, bir yere göç eden canlıların birbirlerine benzemesi halinde bunların kolaylıkla aynı yerde yaşayabilecekleri, benzemeleri halinde ise birbirlerine rakip olup birinin diğerini kovabileceğine işaret etmiştir. Darwin'in tekrar tekrar söylediği bu varsayım dünyada kaç örnek vardır bilemiyorum. Nadiren de olsa, belki bir tür başka bir türü yok edebilir, ancak aynı türün çeşitleri bir rekabet içinde olabilirler ama niye bu rekabet, birisinin diğerini yok edecek seviyeye gelsin ki? Örneğin; bırakın iki buğday çeşidinin birbirini yok edecek seviyede düşman olmasını, birbirlerine çok yakın olan arpa, çavdar, yulaf gibi cinslerin türleri ile birlikte yaşamlarını sürdürürler. Aksi olsaydı bugünlere nasıl gelecektirdi? Bunların yaşadığı alanlar ne kadar küçük olursa olsun genelde hepsine yetecek alan vardır (Darwin'in yaptığı denemelerde de bu

görülmektedir). Kalıtsal içgüdüden gelen, kardeşler arasında da rekabet vardır ama bu birbirlerini yok edecekleri anlamına gelmez.

f) Darwin, açıklamasının bir yerinde “bir de göçeden canlıların az ya da çok ani olarak değişmeye yatkınlıkları, bütün bunlar her iki bölgede fiziksel koşullardan bağımsız olarak son derece değişik varlık koşulları yaratma durumundaki nedenlerdir” (s.489) demiştir. Bu cümle de Darwin’in teorisine ters bir cümledir. Darwin evrim teorisini doğal seleksiyona dayamıştır. Doğal seleksiyonun esasını da doğada olan değişimler oluşturur. O zaman, doğal seleksiyonun dışında değişime etki yapan nedenlerin varlığını Darwin’in kabul etmesi gereklidir. İşte bu nedenler, Darwin’in söylediklerinin tamamen dışında ve ona ters olan, yaratılıştaki varyasyon kabiliyetleri ve sonradan olabilecek mutasyonlardır. Değişimi yaratan bunlardır. Bunlar da sadece tür içinde değişim yaratırlar ve hiçbir zaman bir türün diğerine dönüşmesini sağlamazlar. Darwin’in burada belirttiği göçeden canlılardaki ani değişiklik, zaten Darwin’in yavaş yavaş ve uzun zaman alacak değişim teorisi ya da evrimle açıklanamaz. Darwin’in söylediği ani değişimin olması mümkün müdür? Evet mümkündür. Bu değişimi şayet Darwin ya da diğer bilim adamları gördüyse, bunun mutasyondan gelmiş olma olasılığı azdır. Zira genelde mutasyon olasılığı çok azdır. O zaman, bu ani değişikliklerin nedeni, ya yenilerle eskielerin melezlenmeleri sonucu, baskın karakterlerin, ortaya çıkması ya da genetik ya da genetik x çevre etkileşimleri nedeniyle olmuş farklı karakterlerdir. Ama bu Darwin’in sandığı nedenlerden değildir.

g) Darwin, “Organik ve inorganik tepkilerin toplamı hemen hemen sonsuz olsa gerekir ve yer kürenin başka başka büyük coğrafi kesimlerinde kimileri çok büyük sayıda bireylerden oluşan kimileri ise çok sınırlı sayıda varlık grupları bulmamız gerekir ve gerçekten buluruz da” (s.489) demiştir. Bu doğrudur. Darwin’in söylediği bu doğru nedeniyle, dünyadaki özellikle çok hücreli varlıkların, birbirinin tıpatıp aynı olması beklenmez. Zira bu karmaşık çevre şartlarının genetik faktörlerle etkileşimi sonucu fertler arasında az ya da çok farklılıklar oluşur. Bir yumurta ikizlerinde olduğu gibi genomları aynı olsa da, çevre faktörleri etkisiyle farklılıklar oluşabilir. Böyle söyledim diye hemen Darwinciler işte değişimler bunlar vasıtasıyla oluyor diye atlamasınlar. Zira bu çevre

faktörleri tarafından yaratılan, az ya da çok değişiklikler, modifikasyon dediğimiz değişimlerdir, kalıtsal değildir ve yavrulara geçmezler.

h) Darwin, göç yollarının farklılıklarına göre, bir canlının belli bir yerde, endemik (oraya özel) az ya da çok yayılmış olduğuna, kurbağagiller gibi bazı türlerin okyanus adalarında olmadıkları gibi ya da hiç olmadıklarına parmak basmıştır. Karalar arasındaki denizlerin derinliğinin, dağılımı etkilediğini, takımadalardaki canlı varlıkların benzerliğini, bu benzerliklerin anakaradaki ya da adalara gelen göçmenlerin kökleri olabileceğini ifade etmiştir. Darwin, “Son olarak, birbirlerinden ne kadar uzakta olurlarsa olsunlar, iki bölgede birbirleriyle yakından hısımlar ya da temsili türler bulunuyorsa, burada neden her zaman özdeş türlere de rastlandığını da açıklayabiliriz” (s.490) demiştir. Bize göre, bu son cümle, eğer doğruysa ki, bize göre de doğru olabilir, en azından mümkündür, bu Darwin’in teorisine terstir. Neden? Darwin’in evrim teorisinin esası doğal şartlarla meydana gelecek değişimdir. Çok uzak yerlerde özdeş türlerin bulunması, bu türlerin tamamen farklı yerlerde, hatta şartlarda da olsalar hiç değişmemiş olduklarını gösterir. Darwin’e göre, ise bu türler değişecek, bunlardan meydana gelecek ya da dışarıdan göçmen olarak gelecek üstün karakterli türler bu eskilerinin yerini alacaktır. Türlerin özdeş kalmaları mümkün olmayacaktır.

i) Bu bölümün sonunda, Darwin evrim teorisini ortaya atan kişi değil de bir genetikçi gibi yazmaya başlamış, bir iki noktada sapıtması hariç doğruları söylemiştir. Burada doğru olarak, geçmişteki genetik yasalarla zamanındakilerin aynı yasalar olduğunu ifade etmiş “her türün ya da her tür grubunun dayanıklılığı zaman içerisinde sürekli, çünkü bu kurala uymayan ayrı durumlar o kadar azdı ki, bunlar, henüz bulamadığımız, ara tortul çökeltelerde eksik gibi görünen ama daha üst ya da daha alt oluşumlarda rastlanan bazı biçimlere yorulabilirler” (s.490) demiştir. Bu cümlelerin doğru ve yanlış tarafları; türlerin dayanıklılığı zaman içerisinde sürekli, Darwin’in bu söyledikleri daha önceki söylediklerine ve evrime tamamen zıttır ama doğru sözlerdir. Bulamadığımız ara tortul çökelteleri ise zaten hiç bulamayacağız, çünkü öyle bir şey yoktur, bu Darwin’in hayal ettiği ve kendi tezine uydurmaya çalıştığı bir olgudur. Türlerin yaşadığı bölgelerin sürekli olmasına rağmen, canlıların göçler ya da taşıma araçlarıyla başka alanlara

taşınmaları veya türün ara bölgelerde yok olmalarıyla genel sürekliliğe uymayan durumların olduğunu vurgulamıştır. Darwin “Aynı bir dönemde ya da aynı bir alanda yaşayan tür grupları, çoğu kez, hepsinde ortak olan örneğin biçim ve renk konusundaki dış ayrıntılar gibi önemsiz özelliklerle ayırt edilirler” (s.490) demiştir. Sınıflamanın, suni olarak, insanlar tarafından, daha ziyade dış özellikler nazara alınarak yapıldığı doğrudur. Bunu bizde tekrar tekrar vurguladık. Bunların hangisi diğerinden önemlidir? Buna sınıflamayı yapan karar vermektedir. Burada önemli olan, Darwin çeşitlerle türleri birbirinden ayırmadığı ve aynı kategoride gördüğü için, aynı tür içerisindeki farklılıklardan bahsediyor olabilir. Yoksa iki tür arasındaki farklılıklar önemsizdir demek yanlış olur. Az ya da çok farklılık olabilir ama bunlar elma ile armut gibi, türleri birbirinden ayıran özelliklerdir. Darwin özetinde de “Her sınıfın alt üyeleri, genellikle, örgenleşmesi daha yüksek olan üyelerinden daha az değişir” (s.490-491) demiştir. Bunun dışında olan, zaman ve mekâna göre farklı değişimler ve göçlere göre farklı olan değişimlere yer vermiş, “bu yüzden biçimler her iki durumda üremenin bilinen sıradan bağıyla birbirine bağlıdır; her iki olayda da değişkenlik yasaları aynıydı ve değişimler aynı yasa gereğince, doğal seçim yasasına göre birikip yığılmışlardır” (s.491) demiştir. Son cümlelerin doğrusu, biçimlerin üremenin bağıyla bağlı olması, ama sadece üremede rol alan gametlerin sahip olduğu genlerle alakalı olduğudur. Gametlerde var olan benzer ya da farklı genler, bireydeki benzerlik ya da farklılara neden olur. Tabii bu sadece türler içindeki çeşitler için söz konusudur, türler arası için değil. Doğal seçim yasasına göre birikip yığılmaya gelince bu külliye yanlıştır. Ne biriken, ne de yığılan bir şey vardır. Canlıların taşıdığı genetik varyasyon potansiyellerine göre, bu potansiyelin, diğer genetik faktörler ve doğa şartlarıyla etkileşimlerine göre, tür içinde oluşan farklılıklar vardır. Doğa şartları sadece tür içinde, kalıtsal olmayan modifikasyonlar oluşturur. İhmal edilebilir frekansta mutasyonlar da oluşturur ama bu mutasyonlar, Darwin’in dediği gibi birikip yığılmazlar aniden ortaya çıkarlar. Popülasyona, örneğin; melezlemeler nedeniyle yeni giren genlerin frekanslarının, popülasyonu etkileyecek ya da etkilemeyecek seviyelerde artması ya da azalmaları söz konusu olabilir. Buradaki yığılma ya da azalma Darwin’in savunduğu doğal değişimle alakalı değildir. Popülasyon genetiği derslerinde bu açıklanır.

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

ÖRGENLİ VARLIKLARIN KARŞILIKLI AKRABALIK İLİŞKİLERİ; MORFOLOJİ; EMBRİYOLOJİ; TAM OLUŞMAMIŞ ORGANLAR

SINIFLANDIRMA

a) Darwin, bu bölüme, daha önceleri söylediği yanlış şeylere atıf yaparak başlamıştır. Örneğin; “İkinci ve dördüncü bölümlerde, değişim (Variation-çeşitlenme) ve doğal seleksiyon konularında, her bölgede, en çok değişen türlerin, en yaygın ve en sık rastlanan türler, yani her sınıfın en büyük cinslerinden olan başat türler olduğunu göstermeye çalıştım. Çeşitler ya da bu çeşitlerden üreyen yeni doğmakta olan türler sonradan yeni ve ayrı türlere dönüşürler; bu yeni doğan türlerin kendileri de soya çekim (kalıtım) ilkesi gereğince başka yeni ve başat türler üretirler” (s.492) gibi. Görüldüğü üzere, söylediklerinin tamamı yanlıştır ama büyük bir ustalikle sanki bunlar doğru ve herkes de doğruluğunu kabul ediyor şeklinde sunulmuştur. Şimdi yanlışlara bakalım; en sık görülen ya da en yaygın türlerin en çok değişmesi, çeşitlerin artmasıyla olabilir ama yeni türlerin oluşması ile değil. Çeşitlerden hiçbir zaman yeni türler üremez, sadece genetik yapılarına bağlı olmak kaydıyla, yeni çeşitler üreyebilir. Darwin’e göre yeni oluşan türler, hemen, soya çekim kanunu ile yeni başat türler üretirler. Bu mümkün müdür? Böyle olabilmesi için önce, doğal şartlarla oluşacak yeni karakterlerin kalıtsal bir hâle gelmesi gerekmez mi? Bu nasıl olmuştur? 2.800 yıldır sünnet olan Yahudiler hâlâ neden sünnetsiz doğmamaktadır? Bunun bile düşünülmesi o kadar zor mudur?

b) Darwin, yine meydana gelecek değişken ve başat dediği döllerin doğanın çeşitli yerlerini ele geçireceklerini iddia etmiştir. Dünya var olduğundan beri türler yayılmaktadır. Bu bir ele geçir-

me değil, sadece var olan doğal şartlarda çoğalma içgüdüsüdür. Darwin'e göre bu, mutlaka, Avrupalı Amerikalıların, geldikleri yerlerde, Kızılderilileri yok ederek oraları ele geçirmeleri gibi olmuştur. Amerikalılar Kızılderilileri bile bütün çabalarına rağmen tamamen yok edememişlerdir. Diğer canlılardan, çok nadiri, bir yeri ele geçirmek için diğer canlıları yok eder. Örneğin; bir yırtıcı aslan sadece yiyebildiği kadar hayvan öldürür. Bütün hayvanları öldürüp öldürüp bırakmaz. Onların tamamen yok olmaları aslanların da yok olmaları demektir. Bunu Darwin bilmeseydi de, aslanlar bilir(!). Şu ana kadar yaratılmış olan bütün türlere yeryüzünde yer bulunmuştur. Var olanlara nazaran, olan yok olma olayları da, birisinin diğerini yok etmesi ile değil, daha önceleri anlatılan çok başka nedenlerden olmuştur. Her canlı ölecek ve varsa yerini dölmesine bırakacaktır. Bu yerine bırakma, yerini başka bir türe bırakma değil, her canlının doğasında olan, daha doğrusu yaratıcı tarafından kendisine verilen çoğalma ve ömrünü tamamlayıp ölme şeklindedir. Darwin hararetle tekrar tekrar ifade ettiği kendi tezini savunmak için "Çok sınırlı bir alanda çok ateşli bir yarışa girişen biçimlerin büyük çeşitliliği ve bazı iklimle alışma olayları bu iddiayı desteklemektedir" (s.492) demektedir. Önce alan niye çok sınırlı olsun ki? İnsan eliyle sınırlandırılmış ortam yaratılırsa olabilir, doğada bu durum olabilse de, çok nadirdir. Çok sınırlı yerde, nasıl oluyor da bu biçimler çok çeşitli olabiliyor? Darwin bu durumu, yani çok küçük bir alanda, 20'nin üzerinde bitki çeşidi ya da türü saydığını bizzat kendisi müşahade etmiştir. Darwin'e göre, bunlardan birinin diğerlerini yok etmesi gerekmez mi? Yani Darwin'in söyledikleri ile müşahade ettikleri birbirinin zıttıdır. Aynı türün çeşitleri ne kadar çok olursa bunların adaptasyonunun da o kadar iyi olabileceği tahmin edilebilir ancak bu sadece tahmindir. Gerçek bundan farklı olabilir. Buna bir örnek verirsek, diyelim ki, Erzurum gibi yüksekliği 2000 metreye yakın ve kış aylarının '-20' C derecenin altına düştüğü yerlerde sonbaharda, 1000 çeşit mısır ekelim, 3 çeşit de kışlık buğday ekelim ve ilkbahardaki durumlarına bakalım 1000 çeşit mısırın tamamı yok olacaktır ama 3 çeşit buğdayın tamamı gayet güzel hayatîyetlerini devam ettireceklerdir. Bu ve benzeri durumlar tamamen bitki ya da hayvanların genetik durumları ve bu durumun çevre şartları ile etkileşimi sonucu ortaya çıkar. Değişim anlamında, çeşitlilik ya da sayının önemi yoktur.

c) Darwin, "Sayıca artma ve karakterleri bakımından ıraksama yolundaki canlı biçimlerinde, karakterleri daha az ıraksama göstermiş ve daha az yetkin olan eski biçimlerin yerini alma ve onları ortadan kaldırma gibi değişmez bir eğilim olduğunu da göstermeye çalıştım" (s.492-493) demiştir. Bu söyledikleri de tamamen yanlıştır. Sayıca artma, zaten yaratıcının canlılara verdiği bir içgüdü ya da kalıtsal eğilimdir. Daha eski türlerin daha az ıraksama göstermesi, türün çeşitleri olarak bakılırsa, tamamen genetik yapıları ile sınırlı, yeni tiplerden ne az, ne de çoktur. Belki, mutasyonla gelebilecek bazı yeni karakterler oluşabileceğinden, çok nadir bir artma olabilir ama bunu da yine, popülasyon genetiği varsayımlarında kullanıldığı gibi, mutasyonla gelebilecek azalmalar dengeleyebilir. Eski tiplerin daha az yetkin olması mümkün değildir. Zira türler ne kadar eski (saf) iseler karakterleri de o kadar oturmuştur. Ya da dominant ya da resesif olan karakterleri daha belirgin hâle gelmiştir. Yeni biçimlerin de eskilerinin yerini alması (bundan döllerin ana-babaların yerini almaları kastedilmemektedir), suni ortamlar yaratılmazsa, ya hiç olmaz ya da yok sayılabilecek kadar az olur.

d) Darwin, yukarıdaki, yanlış da olsa, açıklamalarını sınıflama olayına bağlayabilmek için "bu sonuç tek bir atanın değişime uğramış döllerinin, sonunda, başka gruplara bağlı alt-gruplara ayrılmasıdır" (s.493) diyerek daha önce vermiş olduğu bir tabloya işaret etmiştir. Bahsettiği tablo (daha önce izah edilmişti), aynı bir ağacın dalları gibi, sınıflamanın, bir ya da birkaç atadan nasıl aşağılara ya da çeşitliliğe doğru gittiğini göstermektedir. Bu hayali tablo, canlıları daha özet ve organize bir biçimde göstermek ve daha iyi öğrenmek için yararlı olabilir. Ama gerçekte alakası yoktur. Tabii bu var olanın sınıflamasıdır, yoksa olanların nasıl olduğunu gösteren bir tablo değil! Zira döller, evrimsel değişime uğrayarak alt gruplara ayrılmazlar. Zaten vardılar. Bunların alt ya da üst grup olarak suni sınıflandırılmaları farklı bir olaydır.

e) Darwin, yaptığı şemayı sanki gerçekten de öyle olmuş gibi sunarak, "Demek ki burada aynı tek atadan türeyen, cinsler halinde gruplaşmış pek çok türümüz var; cinsler de alt-familyalarda, onlar da familyalarda ve takımlarda toplanmışlardır ve tümü büyük sınıf meydana getirirler" (s.493) demiştir. Bırakın bir türden başkasının meydana gelmesini Darwin burada cinslerden, alt fa-

milyalar, familyalar ve takımların meydana gelişini anlatmıştır. Sonuçlara bakarak, olsa olsa diye atarak, başlangıca ulaşmaya çalışmıştır. Olanları sınıflaması normaldir ama olmayanları ya da bilmediklerini, hayalleyerek sunması yanlıştır. Kendi eliyle yaptığı putlara tapmaktadır. Nitekim yine kendisi “Kuşkusuz organik varlıklar da, pek çok nesne gibi, tek tek ele alınan karakterlerine göre yapay olarak ya da karakterlerinin toplamına göre daha doğal olarak pek çok biçimde sınıflandırılabilirler” (s.493) demiştir. Kendisinin yaptığı da bunlardan sadece biridir. Başkaları da başka türlü yapacaktır ki, bu çeşitli bilim adamlarınca zaten değişik şekillerde yapılmaktadır. Darwin, canlı sınıflamalarının cansızlardan örneğin; madenlerden farklı olduğunu ifade ederek, “ancak organik varlıklar için durum başkadır, az önce açıkladığım varsayım bu canlıların başka gruplara bağlı gruplar olarak doğal düzenlemelerini, herhangi başka bir açıklaması henüz düzenlenmemiş olan bu düzenleniş olayını açıklar” (s.493-494) demiştir. Darwin’in düşüncesini şöyle açıklayalım, örneğin; kimyadaki, 106 elementin sınıflandırılması atom ağırlıklarına göre yapılmıştır. Bu elementler de madenleri oluşturmuştur. Elementlerin her birisi diğerinden bağımsız ve farklıdır. Darwin buna işaret etmek istemiş ve organik varlıkların bunlar gibi sınıflandırılamayacağına ve ancak bir üst gruplarla ilişkilendirilerek sınıflandırılabileceklerine işaret etmiştir. Darwin’in teorisine göre, bir tür mutlaka diğer bir türden ya da ortak atadan türemiştir. Onun mantığına göre bu açıklama doğru olabilir. Gerçek; bir türün diğer türe dönüşme imkânı olmadığına göre, türlerin bağımsız ancak bir sistem içerisinde yaratıldığıdır. Günümüzdeki sınıflamalarda, canlıların fizyolojik ya da biyolojik yapıları da esas alındığından (örneğin kromozom sayıları ve benzerlikleri gibi), gerçekten de madenleri ya da mineralleri sınıflamadan farklı bir durumdur. Ancak hem organik, hem de inorganik varlıkların yaratılışları, bunların insan aklının almayacağı bir düzen içerisinde oluşumları, hep tek yaratıcılığa giden bir sistematığı gösterir.

f) Şahsen, bilimsel veriler ışığında, kesinlikle yaratılış inancında olmakla beraber, yeryüzündeki canlıların çeşitlilikleri, morfolojik ve fizyolojik hatta kimyasal karakterlerine baktığımda, kesin kanıt niteliğindeki jeolojik bulguların, farklı canlıların farklı zamanlarda yaratıldığı göstergeleriyle, yaratıcının önce bir organik varlığı yaratıp, ondan da diğerini ya da diğerlerini, diğerlerinden

de diğerlerini yaratmış olabileceğini düşünüyorum. Darwin'i şaşırtan olay da bu olsa gerekir. Darwin zamanında, yaratıcılığı destekleyen bilim adamlarının, yaratıcının bütün canlıları birden yarattığını söylemeleri ya da Darwin'in çarpıtarak böyle algılaması ya da yorumlaması, yanlıgılarına neden olmuş olabilir. Yaratıcının, aynı mantıkla ve bir silsile içerisinde yarattığı muhakkaktır. Çeşitlere getirmedığı bazı sınırlamaları türlere getirmiştir. Her türe ya da her tür çeşitlerine de, her karakter bakımından sınırlamalar getirmiştir. Örneğin; insanın boyu 3 metre olmaz ama belli sınırlar içerisinde, sonsuz denecek kadar değişik olabilir. Darwin'e göre sınır söz konusu olmaz, ne kadarı yararlıysa o kadar olur ki, bunun da zaten sonu yoktur. Doğruluğu da yoktur.

g) Darwin, doğa bilimcilerin sınıflamaları, doğal sistem dedikleri bir sistemle yapmaya çalıştıklarını, ama doğal sistemden ne anlaşıldığının pek belli olmadığını ifade eder. Birçok bilim adamının, benzerlik ya da farklılık esasına dayanan hayali bir sistemi olduğuna inandığını söyler. Buna örnek olarak da etoburları, memelileri vb. verir. Bunlar yararlı bir sistem olmakla beraber, birçok bilim adamının da doğal sistemin daha çok anlam taşıdığına işaretle, "yaratıcının planının açınlanmasını içerdiğini onu açığa vurduğunu sanırlar. Ancak bu deneyimin kendisinin zaman ya da uzaydaki ya da her ikisindeki düzen anlamına gelip gelmediği ya da yaratılış planıyla ne anlaşıldığı kesin olarak bilinmedikçe bana öyle geliyor ki, bu bizim bilgilerimize hiçbir şey katmaz" (s.494) demiştir. Darwin göre, eğer zaman ve uzay kavramlarının yaratıcı tarafından bir düzen anlamında konulduğuna inanırsa, tabii ki organik varlıkların da yaratıcı tarafından organize edildiğine inanması gerekecektir ve bu halde birçok kez olduğu gibi tezini çöpe atması gerekir. Onun için zaman ve mekân içindeki olayların hiç birini yaratıcıya yormaması gerekecektir. Bizim işimiz burada dini ve felsefi konulara girmek değildir. Ancak, yeryüzündeki bu kadar hassas düzen ve düzenlemeleri gördüğü halde, hâlâ 'yaratılış planıyla ne anlaşıldığı kesin olarak bilinmedikçe' demek, kör olmak, sağır olmak, duygusuz olmak, akıl ve izandan yoksun olmak demektir. Dünyada görünür ya da görünmez düzen içindeki her şey, Darwin'in söylediklerinin aksine bilgilerimize bilgi katar. Bir insanın, kendi varlığını her haliyle bildiği ve gördüğü halde, 'mademki yaratılış planını bilmiyoruz, o zaman ben yokum' demesi kadar aptalca bir şey olabilir mi?

h) Darwin, Linne'nin, benim de katıldığım bir sözüne atıfta bulunur "cinsi yapan karakterler değildir, karakterleri yapan cinstir" (s.494) Darwin bunu bile saptırarak, kendi de aynı fikirdeymiş gibi, sınıflamaların benzer ya da farklı görünümünden daha çok, soy ortaklığına bağladığını ifade etmek istemiştir. Bunu söyleyebilmesi için önce soy ortaklığının nasıl meydana geldiğini inandırıcı biçimde açıklaması gerekirdi. Kendisi doğal seleksiyon dediği, ne olduğu belli olmayan ve hiçbir kanıtı da olmayan hayal bir yorumla, yaratıcı demeden ya da diyemeden, yaratıcının yarattığı benzer ya da farklı karakterlerin oluşumuna da sahip çıkmak istemiştir. Tamamen yanlıştır.

i) Darwin, sınıflamada karşılaşılan güçlülere değinerek, eskiden canlının yaşama alışkanlıklarının sınıflamada büyük rol aldığını ancak bunun yanlış olduğunu vurgulamıştır. Bunu da yaşamın sürdürülmesine yönelik organların sadece uyum karakterleri olacağına bağlamış ve bunu basit benzeşimler ya da ayrımlar olarak nitelemiştir. "Bir beden parçası özel yaşam alışkanlıklarıyla ne kadar az ilişkili ise sınıflandırma bakımından o kadar önemli olur" (s.495) demiştir. Burada Owen'in deniz sineği örneğini ve sözünü vererek, "üreme organları hayvanın alışkanlıkları ve beslenmesi ile en uzak ilişkiler sunan organlar olduklarından ben bu organları her zaman hayvanın gerçek hısımlıklarını en net biçimde gösteren organlar saydım. Bu organların değişiminde basit bir uyum karakterini temel bir karakter olarak almak gibi bir duruma düşmeyiz" (s.495) sözünü esas almıştır. Bitkilerde de, beslenme ve yaşam organlarından ziyade yine üreme organlarını, kendine göre pek işlevsel görmeyerek, esas aldıklarına işaret etmiştir. Darwin, alınan bu karakterleri "Bu, bu organların birçok hısım gruplardaki sürekliliğine, değişmezliğine bağlıdır, bu da en başta, doğal seçimin yalnız yararlı üstünlük sağlayıcı karakterler üzerinde işleyerek ötekilerin gösterebilecekleri küçük yapısal sapmaları ne saklamasından ne de biriktirmesinden ileri gelmektedir" (s.495). Eğer tercümeyi yanlış anlamadıysam, Darwin burada iyice sapıtmıştır. Sınıflandırmanın daha az değişebilecek organlar ya da daha kararlı organlar üzerinden yapılmasına bir sözümüz olamaz. Herhalde, örneğin; bitkilerde belli sınırlarda ama çok değişken yaprak uzunlukları üzerinden yapılmayacaktır. Yalnız, bu doğal seleksiyon ne menem şeyse, nereye çok, nereye az etkili olacağını, nereye neyi yığacağını ya da yığmayacağını çok iyi bilmektedir. Doğa şartları-

nı, yaratıcı yerine koymadığınız sürece bunu söyleyemezsiniz. Örneğin; doğal şartlar, seleksiyon yaparken, üreme organlarının yaşam için pek de yararsız olduğunu düşündüğü için, bunda, ya hiç değişiklik yapmıyor ya da fazla değişiklik yapmıyor ki, sınıflamayı yapanlara kolaylık olsun, onları kullansınlar diye(!). Bunun gerçekten akıl ya da mantıkla ilgisi yoktur. Bir canlı üzerindeki karakterlerin bazıları çok bazıları da az değişebilir, bu doğal seleksiyonun değil, genetik yapısının tezahürüdür. Daha az değişenlerin, yukarıda ifade ettiğim gibi, insanlar tarafından yapılan yapay bir sınıflamada daha belirleyici olarak alınmasına sözümüz olmaz, ancak yaratıcı tarafından belirlenmiş olan bu kalıtsal karakterlerin, doğa tarafından yaratıldığını kabul etmemiz, bu kadar kanıt karşısında, olanaksızdır. Ayrıca bir organın ne kadar yaşamsal olduğu ya da olmadığına gözle bakarak karar vermek cahillikten öteye de değildir.

j) Darwin, canlılardaki benzer organların, aynı fizyolojik değere sahip olmasına rağmen sınıflandırma bakımından organların farklı değer taşıyabileceğini ifade etmiştir. Sınıflama yapay bir değerlendirme olduğu için, değerlendirmeyi yapanın ya da yapanların, neyi daha alt ya da daha üst grupta gösterdiklerine bağlıdır. Onun için taksonomistler arasında kesin bir fikir birliği olamaz. Ama yine de, her türlü sınıflama öğretisi açısından önemlidir. Ancak bu yapay sınıflama hiçbir zaman, canlının yaratılışı ya da organların oluşması konusunda bilgi vermez. Sadece ilgili araştırmacıların doğru ya da yanlış, bazı tahminler yürütmesine olanak tanır.

k) Darwin, bazı diğer bilim adamlarına dayanarak, bazı organların, değişik familyalarda, çok önemli olmalarından, hiç önemli olmamalarına kadar değişiklik gösterdiklerini ifade ettiklerini söylemiştir. "Aynı bir canlı varlık grubunda, aynı önemli organın sınıflandırma konusundaki değerinin değişebileceğini kanıtlayan pek çok örnek verilebilir" (s.496) demiştir. Darwin burada, önceki bir söylemi ile ters düşmüş, sanki sınıflama yapay bir olgu değil de doğal bir olaymış gibi yorum getirmiştir ki, yanlıştır. Bazı bilim adamları, sınıflama yapay olsa da, gerçek karakterler üzerinden yapıldığı için doğal sayılabileceğini iddia ederler, hâlbuki her hâlükârda sınıflamayı yapan insandır, bu her insana göre, az ya da çok değişebilir, doğanın ise böyle, sınıflama kolaylığı yaratmak için bazı organları az diğerlerini de çok değiştirme meziyeti yoktur.

l) Darwin, “Gelişmemiş güdük kalmış ya da körelmiş organların önemli bir yaşamsal ya da fizyolojik önemleri olduğunu hiç kimse savunamaz. Ama gene de bu organların çoğu kez sınıflandırma bakımından yüksek değerleri vardır” (s.496) demiştir. Bu organların birileri tarafından sınıflandırma amacıyla kullanılması konusuna bir şey diyemeyiz, herkes uygun gördüğü şekilde sınıflasın, ama bu organların hiçbir yaşamsal ya da fizyolojik katkısı olmadığı konusu hatalıdır. Darwin’in zamanını bilmiyorum ama bugün bunu, tam tersine, kimse savunamaz. Bunun en basit kanıtları insandaki bademcik ve apandisittir. Bir zamanlar, 1950’li yıllarda başlayan bir furyayla, Darwin gibi düşünen doktorlar, asıl amacı para kazanmak olmakla birlikte, çocuk doğar doğmaz bu organları alıp, sözde çocuğu ileride oluşacak komplikasyonlardan kurtarmak isterlerdi. Sonraki bulgular, bunun detayına burada girmeyeceğim, bunun ne kadar yanlış olduğunu göstermiştir. Prensip olarak, yaratıcının hiçbir organı ya da canlıyı sebepsiz yaratmadığını bilmemiz gerekir. O sebebin ne olduğunu bilemememiz sadece bizim cahilliğimizdir. Yeni bulgularla sebepleri öğrendikçe, hiç olmazsa o konudaki, cahilliğimiz de geçecektir.

m) Darwin, kendine göre ya da o zamanki kendi gibi düşünen araştırmacılara göre, fizyolojik önemi az olan karakterlerin, grupların tanımlanmasında kullanılmalarına örnekler vermiş, “Örneğin burun delikleri ile ağız arasında bir açıklık bulunup bulunmaması, Owen’a göre balıkları sürüngenlerden ayıran tek özellik” (s.497) demiştir. Bilindiği gibi balıklarla sürüngenler arasında fizyolojik, morfolojik ve genetik anlamda yüzlerce farklılıklar vardır. Dolayısı ile balıklarla sürüngenleri ayıran tek özellik de olamaz. Ancak bir araştırmacı suni bir sınıflamayı yaparken, bu karakteri esas alıyorsa ona diyeceğimiz olmaz, canı nasıl isterse öyle yapsın ya da gruplasın.

n) Darwin, “Bu önemsiz karakterlerin sınıflandırma bakımından önemleri, her şeyden önce, bunların az ya da çok büyük önemi olan pek çok başka karakterlerle karşılıklı ilişkilendirilmelerine bağlıdır” (s.497) demiştir. Eğer bu cümle doğruysa, o zaman önemsiz denen karakterler, önemli denen karakterlerle ilişkileri açısından hiç de önemsiz olmayabilirler. Darwin, yine “İşte bu da gene, önemi ne olursa olsun bir tek karakter üzerine dayandırılan sınıflandırma denemelerinin tamamının her zaman başarısızlığa

uğramasının nedenidir, çünkü örgenleşmenin hiçbir parçası değişmez bir süreklilik göstermez" (s.497) demiştir. Burada birinci cümle doğru olabilir ama ikincisi yanlıştır. Tabii ki sınıflandırma, ne kadar çok benzerlik ya da ayrılıklara dayandırılırlarsa o kadar iyi olabilir. İyi olmaktan kasıt, daha sağlam dayanağı olmasıdır. Ancak ikinci cümlede söylenen örgenleşme parçalarının değişmez bir süreklilik göstermeyişi, tür içinde mi yoksa türler arasında mı olduğuna ve hangi karakterden bahsettiğimize bağlıdır. Tür içerisinde, her mevcut karakter teorik olarak, melezleme ile ya da mutasyonlarla değişebilir. Bu değişimin genetik sınırları vardır. Türler arasında ya da onun üstündeki sınıflama grupları arasında birini diğerine dönüştürecek değişiklik olması mümkün değildir. Darwin burada Linne'nin, kendi teorisine uygun düştüğünü varsaydığı görüşüne yer vermiştir. Line'nin "cinsi doğuran (veren) karakterler değildir, cins karakterleri doğurur (verir). Çünkü bu belit belirli olamayacak kadar küçük sayısız benzerlik noktalarının değerlendirilmesi üzerine kurulu gibi görünmektedir" (s.497) demiştir. Burada, Line'nin deyiminin kullanılması biraz kafa karıştırmaktadır ama açıklayacak olursak, Line, cinsi oluşturan grupta birden fazla, küçük ya da büyük farklılıklar kullanıldığından, diğer bir deyimle, tek bir karaktere bağlı kalınmadığından "cins karakterleri doğurur" demiştir. Yani her hâlükârda cins sınıflamaları, küçük ya da büyük karakterlere bakılarak suni olarak yapılmaktadır. Burada Line'nin kullandığı, "cinsi doğuran karakterler değildir" cümlesinin anlamı, sınıflamada kullanılan karakterlerin değişmez olmadığı, sınıflamayı yapana göre değişebileceğidir. Daha önce de bahsettiğimiz gibi, gerçekten de ister cins, ister familya, ister takım diye sınıflandırın, bunların tamamını doğuran, o gruba mahsus bireylerin genetik yapılarından kaynaklanan ortak özelliklerin, suni olarak sınıflandırılmasıdır. Canlı genetiğinden kaynaklanan sayısız benzerlik ve farklılık noktalarını Darwin'in teorisi ile açıklamak mümkün değildir.

o) Darwin, "Antilkirazı (*Malpighiacees*) familyasından bazı bitkilerin tam yetkinleşmiş çiçekleri vardır, bazılarının çiçekleri ise yozlaşmıştır; A. De Jussieu'nün belirttiği gibi, 'bu yozlaşmış olanlarda türe, cinse, familyaya ve sınıfa özgü karakterlerin büyük bölümü kaybolmuştur ve dolayısıyla bizim sınıflandırmamıza göre temsil edilirler'. Ama *Aspicorpa* birkaç yıl Fransa'da yaşadıkdan sonra yalnızca yozlaşmış çiçekler verdi, bunlar, birçok temel nok-

tada kendi yapılarından, takıma özgü tipten kuvvetle uzaklaşıyorlardı. Bununla birlikte Bay Richard, Jussieu'nin saptadığı gibi, büyük bir kavrayışla bu cinsin gene de *Malpighiaceae*'ler arasında tutulması gerektiğini kabul etmiştir. Bu örnek tam da bizim sınıflandırmamızın özünü kavramaya elverişli görünüyor bana" (s.497-498) demiştir. Burada Darwin'in doğaya ya da yaratıcıya bir meydan okuması var gibi. Yani sen nasıl yaratırsan yarat ya da kurgularsan kurgula, bizim yaptığımız ya da yapacağımız tasnife göre, olacak akrabalık ilişkileri esastır, gibi.

p) Darwin, "Pratikte doğa bilimciler bir sınıfı belirlemek ya da özel bir türü ayırt etmek için kullandıkları karakterlerin fizyolojik değerine pek aldırılmazlar" (s.498) diyerek, görünüşte ortak ve farklı karakterlere daha önem vererek ya da bunları kullanarak tasniflerini yaparlar demiştir. O zamanın tekniği içerisinde bu son derece doğaldı, daha doğrusu fizyolojik karakterler de zaten pek fazla bilinmiyordu. Darwin, iki yumuşakça grubunda birinin kalbi olması, diğerinin olmamasına rağmen, bunların iki hısım cins olarak sınıflandırıldıklarını örnek verir. Darwin, sınıflamada ergin canlıların karakterleri esas alındığı halde, embriyo karakterlerinin de aynı önemde alınmasının açık bir izahı olmamasına rağmen, genel olarak doğru bir öğreti olarak kabul gördüğünü ancak zaman zaman da diğer karakterlerin önüne geçirilerek abartıldığını anlatır. Şöyle ki, hayvanlarda örneğin, embriyonun karakterleri esas alınırsa, ondan çıkacak kurtçuğun karakterlerini de nazara almak gerekir. Hayvanlarda bu olabilir ama o zaman bitkilerde kurtçuk olmadığı için onlarda farklı bir uygulama mı yapmak gerekir? Gibi soruların olabileceğini, ancak hayvan ve bitkilerin farklı değerlendirilebileceklerine yer verir. Yukarıdaki anlatımlarda açıkça görüldüğü üzere, sınıflama tamamen yapay esaslar üzerine dayandırılmıştır. Bu esaslar sınıflayana göre değişir.

q) Darwin, bazı canlıları sınıflamanın diğerlerinden daha zor olduğuna işaretlerle, uçlardaki türlerin, kendilerine en yakın olan, onların da, kendilerine en yakın türlerle hısım oldukları varsayılarak, sınıfların oluşturulduğunu ifade etmiştir. "Sınıflandırmada, belki mantıklı olmasa da, sık sık coğrafi dağılım sözü, özellikle birbirleriyle çok yakından hısım olan biçimleri içeren çok büyük gruplar için kullanılmıştır" (s.499) demiştir. Yine "Takımlar, alt takımlar, familyalar, alt familyalar ve cinsler gibi çeşitli tür gruplarının kar-

şılaştırmalı değerine gelince, bu, hiç değilse şimdiye kadar hemen hemen bütünüyle keyfi bir şey olmuştur" (s.499) demiştir. Biz de katılıyoruz, bu kesinlikle böyledir, ancak doğa bilimi ve fizyoloji geliştikçe ve bulunan yeni tiplerle desteklendikçe, daha kesin bilimsel değerler kullanılmaya başlanmış, onun için de sınıflamalar da değişmeler olmuştur. Olmaya da devam edecektir.

r) Darwin, "Yukarıda söylediğimiz bütün sınıflandırma kuralları, güçlükleri, araçları, hepsi, yanılmıyorsam, doğal sistemin oturduğu temelin değişmeler yoluyla türeme olduğu ve doğa bilimcilerin iki ya da daha çok tür arasındaki gerçek hısımlılıkları gösteren özellikler olarak baktıkları karakterlerin soya çekim yoluyla ortak bir ataya borçlu olunan karakterler oldukları kabul edilmekle açıklığa kavuşur. Demek ki, her doğru sınıflandırma soybilimseldir; doğa bilimcilerin, gerek bilinmeyen bir yaratılış planını ortaya koymak gerek genel önermeleri dile getirmek ya da benzer şeyleri bir araya toplamak ve benzemezleri birbirinden ayırmak bahanesiyle bilincinde olmadan boyuna arayıp durdukları gizli bağ soy ortaklığıdır" (s.500) demiştir. Bu önemli konuyu analiz edelim. Önce, Darwin daha önceki söyledikleriyle çelişir bir şekilde, sanki sınıflamaların yapay (kendi söylediği gibi keyfi) değil de, soya çekim dediği ulvi bir kurala göre olduğunu söylüyor ki, bu doğru değildir. Ancak, yapay da olsa, sınıflamayı yapan, ya kendi sistemini yaratmak ya da başkalarının yarattığına uymak zorunluluğundadır. Aksi takdirde sınıflama söz konusu olamaz. Sınıflayıcı benzerlikleri ya da benzemezlikleri nazara alarak sınıflamalar yapabilir ama bunlar şu ortak atadan gelir diyemez. Daha doğrusu tür içerisinde, hangi çeşit, hangisi ile melezlendiğini biliyorsak, bunu söyleyebiliriz ama tür ve daha üst sınıflar arasında ortak atalık söz konusudur diyemeyiz. Ama belki şunu söyleyebiliriz; yaratıcı, yarattıklarını bir silsile içinde ve hepsini birden değil de, birbirlerinden, zaman içerisinde yaratmıştır. Tahminlere göre de, şu tür, şu türden daha önce ya da sonra yaratılmıştır denebilir. Bu da bir görüş olmakla beraber, Darwin'in bahsettiği, ne olduğu belli olmayan, doğa şartlarının oluşturacağı, değişimden çok daha mantıklıdır. Darwin, gizli ya da açık aransın, aranan benzerlik ve ayrıklıkların soya çekim kanunlarıyla belirlendiğini söylemekte tamamen haklıdır. Ancak Darwin'in hiçbir zaman açıklayamadığı, soya çekim denen şey, sandığı gibi, doğa şartlarıyla oluşan şeyler değil, yaratıcının vermiş olduğu matematiksel bir kanunlar zinciri-

ridir. Araştırmacıların aradığı da bu kanunların nasıl işlediği olmalıdır. Örneğin Mendel kanunları gibi.

s) Darwin, yine yapmış olduğu şemaya atıfta bulunarak, "Sanıyorum ki, her sınıfın içindeki grupların, karşılıklı ilişkilerine ve birbirlerine bağımlılık durumlarına göre düzenlenmesi, doğal olmak için tamıtamına soybilimsel olmak zorundadır; ortak atalarıyla aynı kanbağı derecesiyle hısımlar olan değişik dallardaki ve gruplardaki farkların toplamı çok değişebilir, çünkü bu farkların uğradıkları değişimin değişik derecelerde olmasına bağlıdır; ve işte bu, biçimlerin cinsler, familyalar, bölümler ve takımlar olarak sınıflandırılmasının ifade ettiği de budur" (s.500) demiştir. Bu cümleyi irdeleyelim, tabii ki, en iyi sınıflama canlıların doğası ya da genetik yapılarıyla bire bir örtüşen sınıflamadır. Ancak, Darwin'in de daha önce söylediği gibi (buradaki söyledikleriyle örtüşmüyor), tamamen keyfi olan ve bazı, daha ziyade az değişen morfolojik, daha az da, belirgin fizyolojik farklılık ya da benzerliklerle yapılan sınıflamalar zamanımıza kadar öne çıkmıştır. Darwin fertlerdeki farklılıkları onların uğramış oldukları evrimsel değişikliklere yormaktadır. Bu değişimin de ana kaynağını doğa şartları olarak göstermektedir. Hâlbuki doğa şartlarından meydana gelen değişim, Darwin'in düşüncesinin aksine, kalıtsal değildir. O zaman Darwin'in bahsettiği değişimler ve buna bağımlı sınıflamalar soybilimsel olamaz. Daha önceleri izah edildiği üzere, mutasyon olayları Darwin'in değişim anlayışından farklıdır. Darwin tek bir türden meydana gelen bütün döllerin kim bilir kaç milyonuncu dereceden birbirinin yeğenleri olduğunu söyler. Zamanımızdaki canlıların hepsi, ister daha eski ister daha yeni olsun, mutlaka bir atadan gelmişlerdir. Darwin de bunu söylemektedir ama onun söylediği, tek hücreli canlılardan, örneğin, insana kadar kivar olmaların doğal seleksiyon tarafından oluşturulduğudur. Hâlbuki doğal seleksiyon denen şey, canlıların içinde yaşadıkları doğa şartlarının, onların yaşamasına uygun olması ya da olmaması, yani onları tahrip etmesi olayıdır, bir seleksiyon değildir. Doğanın bunu yapacak kadar akli yoktur! Kalıtsallık yaratıcı tarafından sağlanan bir özelliktir, doğanın bunu yapma yetisi ya da gücü hiç olmamıştır.

t) Darwin, "bugün hâlâ yaşamakta olan bazı organizmalar silüryen zamanı cinslere dâhil olurlar. Tamamı aynı derecede kanbağı ile birbirine akraba olan bu organik varlıklar arasındaki

farkların karşılaştırmalı değeri işte bu biçimde çok farklı olabilir. Bunların GENETİK düzenlenmesi (dizilişi) de, bu yüzden, yalnızca bugün değil, ardışık soybilimsel dönemlerin her birinde de doğru olarak kalmakta devam eder" (s.501) demektedir. Bunu söyleyen Darwin'in, silüryen döneminden kalmış ve değişmemiş olan varlıkların nasıl hâlâ var olabileceklerine de açıklama getirmesi gerekirdi. Darwin, bu açıklamalarında sanki evrim teorisini bırakmış, yaratıcı tarafından verilen kalıtsal özelliklere bel bağlamıştır. Bu şaşırtıcıdır. Söylediği genetik olaylar aynen hâlen de geçerlidir, ancak bunun evrimsel, yarar esasına göre, milyonlarca jenerasyon, yavaş yavaş doğa değişimleriyle alakası yoktur. Darwin yapmış olduğu ağaç dallarına benzer çizimde, en uçtaki dal ya da yaprak ile ana gövdenin akraba olduğunu vurgulamıştır. Biz de buna katılırız ancak bir farkla, örneğin; biz ana gövdeyi yaratılmış bir tür olarak kabul ederiz, ondan çıkan dalları da, varyeteler alt varyeteler veya onlara ait ekotipler olarak görürüz. Çünkü bunlar hep birlikte türü oluşturup nesillerini devam ettirebilirler. Darwin ise "Demek ki, doğal sistem dallanmış bir soy ağacına benzer; ama farklı grupların geçirdikleri değişimlerin toplamı, düzenlenişlerini, dizilişlerini, *cinsler, alt-familyalar, familyalar, bölümler, takımlar ve sınıflar* denen kategorilerde ifade etmek durumundadırlar" (s.502) demektedir. Ama aynı Darwin, bu sınıflamanın insanlar tarafından önerilen, tamamen keyfi olduğunu da ifade eder. Ancak burada, sanki sınıflamayı yapan insan değil de, yaratıcı doğa olmuştur, insan da bunu keşfetmiştir gibi.

u) Darwin, Kendi teorisini desteklemek üzere, insanlığın soy ağacı elimizde olsaydı, bu bize konuşulan dillerin de sınıflandırmasını sunardı anlamında beyanda bulunmuştur. Buna biz de katılıyoruz. Darwin "Bu, aynı zamanda, tastamam doğal sınırlama olacaktı, çünkü bütün ölü ve yaşayan dilleri, her birinin soy zincirini ve kökenini belirterek en yakın ilişkilerine, hısımlıklarına göre birbirlerine yaklaştıracaktı" (s.502) demiştir. Bizim Darwin'den diller konusundaki farklı anlayışımız, dillerin insan aklı ve kullanımı ile yaratılması ve yeni değişimler ya da oluşumlar için yaratıcı tarafından herhangi bir sınırlama konmamasıdır. Bu farklı ırktaki insanlar arasında yapılan denemelerle kesin bir şekilde kanıtlanmıştır. Bırakın üst basamakları, türler arasında dahi üreme olasılığı olmaması ya da çok zor veya nadiren olması, böyle bir kuralın doğa şartları tarafından konulması olasılığının da olmaması nedeniy-

le, dillerin evrimi ile canlıların evrimini aynı potada düşünmek yanlıştır.

v) Darwin, yukarıda savunduklarını “Bu varsayımın doğruluğunu sınamak için bir tek türden türedikleri varsayılan ya da böyle olduğu bilinen çeşitlerin sınıflandırılmalarına bir göz atalım. Çeşitler türlerin altında, alt çeşitler ise çeşitlerin altında toplanırlar ve birkaç olayda, hatta örneğin evcil güvercinlerde olduğu gibi, daha birçok başka nüanslar da ayırt edilir. Tek sözcükle aşağı yukarı türlerdeki aynı kurallar izlenir” (s.502) demiştir. Darwin’in çeşitler için söyledikleri aynen doğrudur. Ancak yine bir kurnazlıkla ya da laf cambazlığıyla, bunun türler için de geçerli olduğunu söylemesi yanlıştır, aşağı da olsa, yukarı da olsa yanlıştır. Bu cümlelerin altında Darwin sınıflama ile ilgili harika örnekler vermiştir. Bu örneklerde, sadece aynı tür içerisindeki varyeteler ya da alt varyetelerden gerçek örnekler seçmiştir. Buna tam olarak katılıyorum. Darwin “Gerçekte geçirilen değişimlerin önemi ne olursa olsun, soya çekim ilkesinin benzerlik noktalarının en çok birbirine hısımların bir araya toplamak eğiliminde olması gerektiğine emin olunabilir” (s.503) demiştir. Bu cümle Darwin’in daha önce söyledikleriyle taban tabana zıttır. Çünkü daha önceleri Darwin kalıtsal değişimlerin doğal şartlardaki değişimlerin yanında önemi yoktur ya da bu abartılıyor demiyor muydu? O zaman şimdi bu nedir? Darwin, çeşitlerle türleri ayırt etmediği için belki bilmeyecek ama bana kalırsa çok iyi bilerek, verdiği bu konudaki doğal örneklerde, gerek güvercinler olsun, gerek adi şalgam bitkisi olsun, gerek sığırlar ve gerekse koyunlar olsun, hep aynı tür içinde kalarak söylediklerinin doğruluğunu tür içerisindeki melez döllere kanıtlamaya çalışmıştır. Bize göre de bu yaptıkları tamamen doğrudur, çünkü yaratıcı aynı tür içerisindeki, bu tür kalıtsal değişikliklere izin vermiştir. Ama yanlışlık, yaratıcı türlerin diğer türlere dönüşmesine olanak vermemiştir.

w) Darwin, “Doğal yaşam koşullarındaki türler konusunda, her doğa bilimci soybilimsel ögeyi sınıflandırmalarına katmıştır, çünkü doğa bilimci bölümlerinin en sonuncusu yani tür, iki eşeyi de kapsar” (s.503) demiştir. Sanırım burada Darwin’in iki eşeyi de kapsar demesi, melezlendiklerinde döl verebilen iki eşeyi de kapsar anlamındadır. Yoksa sığırın dişisi ile eşeğin erkekini kapsaması anlamında değil. Ana babaların çok farklı görünmelerine rağmen

dahi, çeşitlerin aynı tür içerisinde mütalaa edildiklerine değinmiş, burada çok güzel olan ve kendi teorisine ters düşen bir laf etmiştir. "Ayrıca, aykırı biçimleri (*monsters*) ve çeşitleri de, kısmen ana baba biçimlerine benzedikleri için değil ama onlardan türedikleri için türler içine alırlar" (s.504) demiştir. Bu cümle Darwin'in, çok farklı gibi görünseler de, sadece tür içerisinde türeme olabileceğini, bunun yanında türler arasında türeme olamayacağını da bildiğini gösteriyor. Öyleyse, bir türden diğer tür nasıl meydana gelecektir? Ya da bir türün atası diğer bir tür nasıl olacaktır?

x) Darwin, sanki hiç kendi evrim teorisine inanmayan, olayları yani değişimleri canlı varlıkların genetiğine bağlayan bir yorum tarzıyla "Madem ki, bazen erkek, dişi ve kurtçuk (larva) arasındaki büyük farklara karşın aynı türün bireylerini sınıflandırmak için genel olarak soybilime başvuruluyor, madem ki kimi zaman çok büyük değişimlerden geçen çeşitleri gruplarda toplamak üzere genetiğe dayanılıyor, türler cinsler içinde, cinsleri daha üst gruplarda, doğal sistem adı altında gruplaştırmada da bu aynı genetik öge bilinçsiz olarak kullanılmış olamaz mı? Sanıyorum ki bilinçsiz olarak izlenen yol gösterici budur ve en iyi sistemcilerimizin uydukları çeşitli kuralların nedenini başka türlü açıklayamam. Hiçbir yazılı genetik bilgi elde olmadan bütün cinslerin benzerliklerinden köken ortaklığını çıkarmak zorundayız" (s.504) demiştir. O zamanki olmayan yazılı genetik bilgilerin birçoğu bugün vardır ve her gün de bu bilgiler hızla artmaktadır. Yukarıda, Darwin bilinçsiz de olsa, nedenini ve nasılını bilmeden ve anlamadan, türler içindeki çeşitler için, kendinden önceki bilim adamlarına benzer doğruları söylemiştir. Ancak bunları söyleyen kişi neden hâlâ kendi teorisinde ısrar eder anlaşılması çok güçtür. İlla ki gerçekleri teorisine uydurma gayretinden başka bir şey olmaması gerekir. Buradaki hayati yanlış, tür içindeki çeşitler ve daha alt gruplar için, denemelerle de kanıtlanan, kalıtsallık ve soy ortaklığının aynısının cins ve daha yüksek sınıflama kriterlerinde de geçerli olduğunun ve bunun da bilinçsizce yapılmış olmasının kabul edilmiş olmasıdır. Tabii bu teorisinin esasıdır. Ancak işte burada yaratıcı, tür içindeki soy birliği ve genetik açımları türler arasında vermemiştir. Darwin de bunu bildiği halde, yok sayıp, tür içindeki olayların daha yüksek sınıflama kriterleri için de geçerli olduğunu söylemesi yanlıştır. Darwin'in söylediği gibi, daha az değişken morfolojik karakterlere bakılarak yapılan sınıflamalar mutlaka yararlıdır ancak,

pratikte yapılan araştırma ve deneylere dayalı genetik sonuçların bu tasniflerde kullanılması hem daha bilimsel hem de daha belirleyicidir. Bugün kullanılan DNA testlerinde olduğu gibi. Neredeyse % 100 doğrulukla ataların (ana-babanın) kim olduğu saptanabilmektedir.

y) Darwin, daha önce tekrar ettiklerine bir kez daha değinecek, her türün doğa şartlarıyla değişmeyen ya da az değişen karakterleriyle sınıflama yapılmasının daha doğru olduğunu bazı örnekler vererek vurgulamıştır. Çok önemsiz görülen bazı karakterlerin sınıflamada çok önemli olabileceğini söylemiştir ki, bu sınıflama açısından doğru olabilir. Ancak Darwin çizmeyi aşarak bir genellemede bulunmuş ve “yeter ki bu karakter çok sayıda ve değişik türlerde ve özellikle çok değişik yaşam alışkanlıkları olanlarda kendini göstere, o zaman derhal büyük bir değer kazanır; gerçekte, bu karakterin, öylesine değişik yaşam alışkanlıkları olan bu kadar çok biçimde bulunmasını ancak ortak bir atanın kalıtsal etkisiyle açıklayabiliriz” (s.504) demiştir. Bu doğru olamaz. Örneğin, kuşun da, insanın da ikişer gözleri olması, göz kapakları olması ve bunları kapatıp açmaları ortak olmalarına rağmen, birisi diğerinin atasıdır ya da bunlar ortak atadan gelmişlerdir denebilir mi? Hayır denemez. Peki, Darwin’in söylediği ortak karakterlerin birçok türde olması neyi gösterir? Sadece yaratıcının tek olduğunu ve yaratıklarını aynı mantıkla yarattığını gösterir.

z) Darwin, bazı tür gruplarının birbirlerinden aşırı farklılıklar göstermesine rağmen aynı grup içerisinde mütalaa edilmesini, “Ne denli önemsiz olurlarsa olsunlar yeteri kadar çok sayıda karakter köken ortaklığına borçlu olunan gizli bir bağ ele vermekte ısrarlı olduğu zaman bu yapılabilir ve yapılmaktadır da” (s.505) şeklinde izah etmiştir. Tabii, Darwin burada son derece sübjektif bir değerlendirmede bulunmuş ve “yeteri kadar” gibi ne olduğu belirsiz ayırıcıya ya da ortaklığa sığınmıştır. O gizli bağ yaratıcının koyduğu bağdır. Darwin cümlesine devam ederek “Aşırı uçlardan iki biçim bir tek ortak karakter göstermedikleri durumlarda, bu iki biçimi birbirine bağlayan ara gruplardan sürekli kesintisiz bir dizenin bulunması, bunların köken ortaklığı sonucuna varmamız ve onları aynı bir sınıf içinde birleştirmemiz için yeterlidir” (s.505) demiştir. Darwin böyle dediği için bütün Darwinciler türler arasında, illa da olmayan ‘kesintisiz dize ya da ara tipler’ bulmak için

uğraşır dururlar. Bunu gerçek anlamda bulamayacakları için de, atış serbest, uydurma birçok köken bulurlar. Bunlar doğru olaylar değildir. Sınıflamaların tamamı insani kıstaslara dayandığı için, sadece bilinen karakterlere göre tahminlerle gruplamadır. Okuyanlara ya da üzerinde araştırma yapanlara kolaylık sağlamak amacıyla yapılan sınıflamalar, yapay da olsa ya da birbirini tutmasa da, yararlıdır. Ama bu yapay sınıflamaların, tür ve daha yüksek sınıflamalar için, bir köken ortaklığına dayandığını söylemek abesle iştir. Darwin, bir grupta daha az değişen diğer grupta, aynı olup da, daha fazla değişen morfolojik ve fizyolojik karakterlerin sınıflamada ters orantılı olarak değer aldığı ifade etmiştir. Bu söylediği mantıklıdır. Zira genellemeler ya da tahminler daha az değişen ortak karakterlere göre yapılır. Coğrafi dağılım konusuna da girerek “Coğrafi dağılım bazen büyük cinslerin sınıflandırılmasında yararlı bir biçimde kullanılabilir, çünkü tek başına ve farklı bir bölgede yaşayan aynı bir cinsin bütün türleri çok büyük bir olasılıkla aynı anababadan türerler” (s.505) demiştir. Coğrafi dağılımla ortak ana babadan türemenin hiçbir ilgisi yoktur, adı üstünde şu veya bu etkenlerle coğrafi dağılımdır, bunu önceleri açıkladık. Ancak uzun süre izole olarak belli coğrafi alanlarda yaşayan türler, tür içerisindeki çeşitlerin doğal olarak sürekli melezlemeleri ile ve kalıtsal olmasa da çevre şartları ile olan etkileşimleri nedenleriyle, farklı morfolojik ve fizyolojik görünüm ve davranışlarda olabilirler. Bu sadece, tür içi için geçerlidir, türler arası için, ne birinden diğerine dönüşüm, ne de ortak bir atadan gelip gelmemeleri ile ilgilidir.

ANDIRMA BENZERLİKLERİ

a) Darwin, canlılar arasındaki benzeşmeyi ikiye ayırmış, birincisine hısımlık-yakınlık demiş diğerine de andırma (uyarlanma benzerlikleri ya da benzeşik benzerlikler) demiştir. Bunu diğer bazı araştırmacıların da fark ettiğini, ilk dikkati çekenin de Lamarck olduğunu ifade etmiştir. Darwin’in andırma benzerlikleri dediği, birbiriyle akrabalık derecesi olmadığı varsayılan türlerin, benzer davranış biçimleri ya da organlara sahip olmasıdır. Darwin buna çeşitli örnekler vermiştir. “Mivart’ın da gözlemlerine göre fare ile Avustralya’nın küçük bir keseli hayvanı olan (*Antechinus*) arasındaki çok daha benzerlik de böyledir” (s.505) demiştir. Darwin, bazı

hayvanlar arasındaki benzerlikleri “Bu son benzerlikler, bana öyle geliyor ki, çalılar, otlaklar ortasında hayvana düşmanlarından daha kolaylıkla kaçma olanağı sağlayan aynı aktif hareketlere uyarlama ile açıklanabilir” (s.506) demiştir. Bu lafa doğru demek oldukça zordur. Zira doğa bu hayvanlara bak seni ben şimdi başkasına benzeteceğim ki, sen daha iyi kaçasın ve de hayatını daha iyi koruyasın demez. Doğanın böyle bir akli ve yetisi yoktur. Bu benzeşime sahip olanların hayatta kaldığı, sahip olmayanların ise yok olduğu savına, yani yarar esasına gelince, böyle bir benzeşmenin yararı olabileceği kadar zararı da olabilir. Yani canlı iştah çekici bir canlıya benzediği için normalinden fazla da hedef olabilir. Genel anlamda, değişim yarar esasına göre olsa, bu yararın hangi kıstasa göre olduğu sorulur. Çünkü yararın sonu olmaz.

b) Darwin, türlerle çeşitleri birbirine karıştırarak, örneğin, ıslah edilmiş domuzla, Çin domuzunu farklı türlerden gelme, ayrı türler olarak nitelendirmiş, böceklerdeki benzerliklere işaret etmiştir. “Tazı ile yarış atı arasındaki benzerlik birçok bilginin çok farklı hayvanlar arasında gördüklerini bildikleri bazı benzeşmelerden hiç de aşağı kalmaz, hayal ürünü de değildir” (s.506) demiştir. Aslında tamamen hayal ürünüdür. Ya da köpek ile at arasındaki bu benzeşme binlerce varlık için de geçerlidir. Örneğin; tavukla insan da ikiye gözleri olduğu için benzeşirler. Bu benzeşmeler yapay sınıflamalar için değer taşısalar bile gerçekten bunların aynı atadan geldiklerini ya da birinden ötekinin oluştuğunu göstermez. Zaten bunu gösteren, tür içi dışında tek bir kanıt da yoktur. Ancak bu benzerlikler, daha önceleri de söylendiği gibi, tek bir yaratıcının tek bir mantığı olduğu ve yarattıklarını da bu mantıkla yarattığını gösterir. Darwin de bu konuda bizim gibi düşünmüş, bahsi geçen benzeşimler ne kadar önemli olurlarsa olsunlar sistematikçiler tarafından hiçbir değer taşımayabilirler demiştir. Ayrıca “Birbirlerinden çok farklı iki atanın soyundan gelen hayvanlar, gerçekte, benzer koşullara uyum sağlayabilirler. Böylece büyük dış benzerlik edinebilirler, ama bu benzerlikler, onların akrabalık ilişkilerini açığa vurmak şöyle dursun, daha çok gizleme yönelimindedirler. Görünüşte paradoksal olan, bir grup bir başka grupta karşılaştırıldığı zaman tümüyle aynı olan karakterler benzeşiktir, ama aynı grubun üyeleri birbirleriyle karşılaştırıldığında bu aynı karakterler, grup üyeleri arasındaki gerçek hısımlıkları ortaya koyarlar” (s.506) demiştir. Bu son söylediklerindeki yanlışlar; hayvanların aynı ko-

şullar içerisinde olması Darwin'e göre benzeşme durumu yaratır ama bu doğru değildir. Doğrusu, benzer canlıların benzer yerlerde yaratılmış olabileceğidir. Fare ile aslan aynı yerde binlerce yıl birlikte yaşarlar ama benzeşmezler ya da birinden diğerine dönüşüm içine girmezler. Dış görünüşleri de birbirlerine benzemez. Dış benzerlikler akrabalık durumunu niye gizlesin? Dış benzerlikler aynı tür içerisinde iseler, akrabalık durumunun bir göstergesi de olabilirler, ama farklı türler arasında iseler sadece yaratıcının mantığını gösterirler. Darwin'in hısımlıkla ilgili sözlerinin, farklı gruplardan kastının türler arası ya da daha üst grupları kastetmesi durumunda, aynı grubun üyeleri lafından da aynı tür içindeki çeşitleri kastetmesi durumunda doğruluğunu kabul edebiliriz. Belki gördüğü örneklerden, bilinçsizde olsa, gerçekte bunu kastetmektedir. Balıklarla balinaları karşılaştırdığı bir örnekte de aynen bunları söylemek istemiştir ki doğrudur.

c) Darwin, birbirinden farklı canlılarda aynı işlevlere uyarlanmış tek tek organlar arasındaki olağanüstü benzerliklere dikkat çekmiş, buna köpekle Tasmanya kurdunun (*Thylacinus*) benzerliğini göstermiştir. Ama daha sonra kendi teorisine de tamamen zıt olan, bu benzer görünüşe rağmen çene içindeki dişlerin birbirlerinden çok farklı olduğunu görmüştür. Ergenlik öncesi süt dişlerini çıkarma özelliklerinin de çok farklı olduğunu tespit etmiştir. Bu durumda çaresiz "iki olayda da (farklı dişler ve bunların ergenlikteki önceki farklı durumları), ardışık değişimlerle dişleri et koparmaya uyarlayan şeyin doğal seçim olduğu reddedilebilir, ama bunu bir olayda kabul etmek ötekinde ise reddetmek bana anlaşılması olanaksız bir şey görünüyor" (s.507) demiştir. Darwin'e tam bunun tersi, yani şöyle dense, bu olayda senin de kabul edilemez olarak gördüğün bu durumu niye diğer olaylarda kabul ediyorsun? Acaba ne cevap verirdi? Kendi gözlediği bu tek olay bile Darwin'in teorisini çürütmektedir.

d) Darwin, elektrikli aygıtları olan balıkları, ışık saçan böcekleri, çiçek tozlarının yapışması ile ilgili birçok olağanüstü yapı ya da özelliğe sahip canlıları da "benzeşmiş benzerlikler" adı altında toplanmasını önermiştir. "Bu olaylar o kadar şaşırtıcıdır ki, bunlar benim teorime karşı itirazlar olarak sunulmuşlardır. Bütün olaylarda organların büyümesinde ya da gelişmesinde ve genellikle ergenlikteki yapılanışta bazı temel farklar saptanabilir" (s. 507) de-

miştir. Gerçekten de bu olayların Darwin'in teorisiyle açıklanması hiç mümkün değildir. Darwin "Aynı sınıfın üyeleri çok uzaktan da hısımsa olsalar, soya çekimle pek çok ortak yapısal karakterler almışlardır. Aynı cinsten nedenlerin etkisi altında benzer bir biçimde değişim göstermeye elverişlidirler, işte, ortak bir atanın doğrudan kalıtım yoluyla yaratabileceğinin dışında, birbirine şaşılacak ölçüde benzeyen organların ya da beden parçalarının doğal seçim yoluyla kazanılmasına açıkça yardımcı olan budur" (s.507-508) demiştir. Bu tamamen yanlıştır. Önce Darwin'in canlılarda yaratılıştan itibaren var olan kalıtım olayını kendi teorisi ile açıklaması mümkün değildir. Bunu önceleri gösterdik. Darwin önceki bölümlerde önemsemediği kalıtım olaylarına bu bölümlerde birdenbire çok önem vermiştir. Benzeşim dediği olayları da, türlerin aynı cinsten doğa olaylarıyla karşılaşması sonucu kalıtımın yanında elde ettiklerini ifade etmek istemiştir. Bu doğru olamaz. Neden? Diyelim ki gerçekten de, benzeşim gösteren varlıklar bir zaman birlikte yani aynı şartlarda yaşıyorlardı, bu varlıklardan bir kısmında bu benzeşim görülmüş ama milyonlarca diğer bölümünde hiçbir benzeşim görülmemiştir. Buna Darwin'den örnek verirsek, köpekle Tazmanya kurdunun çeneleri bir birine çok benzediği halde dişleri benzememektedir. Darwin'in teorisine göre aynı şartlarda bu dişlerin hatta diğer karakterlerin de aynı şekilde gelişmesi ya da oluşması gerekirdi. Darwin'in kendi söylediği ama söylediğine uymadığı gibi; bir yerde ya da tatbikatta, doğa şartları ile oluşması mümkün olmayan benzeşmiş organların, hayali olarak, başka bir yerde ya da canlıda, var olabileceğini söylemek, bunu da aynı şartlardaki doğal seçime bağlamak doğru değildir. Darwin'i bu konuda eleştiren bilim adamları haklıdır.

e) Darwin, "Bir başka sınıf olaylar sınıfı daha vardır. Burada dış benzerlikler birbirine benzer dış koşullara uyarlanmadan ileri gelmez, bir savunma gereksiniminin sonucudur" (s.508) demiş buna da kelekleri örnek göstermiştir. Ana grup keleklerin bazı özelliklerini kopya etmiş olan az sayıdaki keleklerin, biçim, kanat renk ve beneklerini buna örnek göstermiştir. Bu farklı tiplerin ayrı cinslerden hatta ayrı familyalardan olduğunu söylemiştir. Tabii bu olaylar Darwin'in teorisi ile izahı mümkün olmayacak olaylardır. Bu bir savunma refleksidir demek yeterli değildir. Bu refleks nereden gelmiştir? diye sorulur ya da böyle bir değişime canlı varlık mı, yoksa doğa mı karar vermiştir? diye de sorulur. Hangi-

sinin böyle bir değişim ya da değiştirme gücü ve akli vardır? Örneğin; eti yenen ve yenmeyen birbirine benzeyen hayvanlar vardır, kuşlar gibi, savunma refleksi olarak eti yenenlerin de, avlanmalarını için yenmeyenlerin şekline bürünmesi gerekirdi ki, böyle olmaz. O zaman şu soruyu sorabiliriz, bu farklı tiplerin (ayrı cins ya da familya) benzerlikler nereden kaynaklanır? Kelebeklerin kromozom sayıları 12 ile 88 arasında değişmektedir. Bu değişikliği yaratan, meydana gelen kromozom hareketleri (poliploidi gibi sayı katlanmaları), kromozomların tamamının ya da parçalarının birbirlerine üzerine yapışması ya da kırılarak ayrılması (translokasyon ya da inversiyon gibi), çeşitli parça değişimleri (krossing over ya da recon gibi), DNA iplikçisi üzerindeki mutasyonlar (bölge mutasyonları ya da mutan) gibi olaylar olabilir. Muhtemelen, Darwin'in ve diğer bazı araştırmacıların bahsettiği, çok nadir çeşitlerin genel popülasyona benzemeleri, yukarıdaki olayların ve bunları birbirleri ile ve çevreyle olan etkileşimleri sonucu ortaya çıkan tiplerdir. Darwin'in söylediklerinde bu durum devamlılık arz ettiği için bunlar mutlaka kalıtsal olaylardır. Zaten Darwin de bunu dolaylı da olsa kabul etmektedir. Darwin, kopyacılar dediği bu çeşitlerin hep ana grupla birlikte yaşadığını ifade etmiştir. Bu tiplerin aynı ana gruplar içerisinde varlıklarını sürdürmeleri doğaldır. Zira bu tipler, ya kalıtsal olarak ana grubun parçalarıdır ya da Darwin'in de dolaylı olarak kabul ettiği ama kendi teorisine ters olduğu için, bir türlü söyleyemediği, onlara yaratıcı tarafından verilen bir savunma karakteri ve içgüdüsünün tezahürüdür.

f) Darwin, Bates'e de atıfta bulunarak, bazı kelebek çeşitlerinin kendilerini diğer canlılara yem olmamaları için, yem olmayan ya da o toplulukta fark edilemediği için daha fazla yem olmayacak tiplerin özelliklerine bürünmelerini tam bir doğal seleksiyonla izah etmiştir. "Benzerlik dereceleri bu kadar üstün olmayanlar, her kuşakta giderek ayıklandıklarından, en sonunda yalnız ötekiler kalır. Kendi tiplerini yalnız bunlar sürdürür, işte burada kusursuz bir doğal seleksiyon örneğimiz var" (s.510) demişlerdir. Bize göre Darwin gerçeğin tam tersini söylemektedir. Bu olayın doğal seleksiyonla izahı mümkün değildir. Neden? Önce böyle bir özellik, tamamen kalıtsaldır ve yaratıcı tarafından verilmiştir. Daha önce Darwin bunu "Dış benzerlikler, birbirlerine benzer dış koşullara uyarlanmadan ileri gelmez" (s.508) diyerek zaten belirtmişti, burada bir çelişkiye de düşmüştür. Daha az tehlikeye maruz kalabile-

cek başka bir tipin şekline bürünmek gerçekten de canlının hayatta kalması için yardımcı olabilir ve yaratıcının verdiği olağanüstü bir yetenektir. Bu kelebeğe verilmiş bir içgüdü, kabiliyet ya da özellik şeklinde olabilir. Böyle bir özelliği doğa kelebeğe nasıl verecektir? Hangi doğanın koşulunun böyle tanrısal bir gücü mevcuttur? Doğanın gücü, optimum yaşam şartlarını sağlamak ya da bunu, az ya da çok sağlayamamakla sınırlıdır. Bu canlı üzerinde, iyi bir gelişme ve çoğalma ile ölüm arasında değişen etkiler yaratır. Canlılardaki içgüdüğü ya da canlılarda meydana gelecek fizyolojik ya da kimyasal değişimler sistemini kontrol edemez, doğaya yaratıcı böyle bir yetki ve özellik vermemiştir. Doğa şartlarının olumsuz hallerinde canlıların bir kısmının ya da tamamının yok olması mümkündür. Bu yok olma Darwin'in teorisi anlamında dönüşümü sağlayacak sistemli bir seleksiyon değildir, sadece zarar görme ya da tamamen yok olma.

g) Darwin, kendi zamanında Wallace ve Trimer'in Malaya takımadalarında, pulkanatlı kelebeklerde bu taklit olaylarına rastladıklarını, bu olayın kuşlarda bir tekine rastladıklarını, memelilerde ise hiçbirine rastlamadıklarını ifade ederek "Bu taklit olaylarının böceklerde öteki hayvanlardan çok daha sık görülmesi, herhalde onların ufaklıklarının bir sonucu olsa gerekir. İğnesi olanlar bir yana, böcekler kendilerini savunamazlar. Ve kendileri ötekiler tarafından taklit edilseler de, bu iğnelilerin, başka böcekleri taklit edeceklerini hiç sanmıyorum. Böcekler, kendilerini izleyen hayvanlardan uçarak kurtulamazlar, bu yüzden zayıf varlıklar gibi, hileye ve gizlenmeye başvurmak zorundadırlar" (s.510) demiştir. Bukalemun bir böcek olmadığı halde, bu özellik farklı şekilde, onda da mevcuttur. O zaman bu ufaklık ya da büyüklükle ilgili değildir. Böceklerin hemen tamamının, az ya da çok, kendilerine özgü savunma mekanizmaları vardır, ısırma, ağ örme, uçma, saklanma vs. gibi. Böyle bir şey yoktur demek yanlış olur. Taklit etme ya da edilme olayları da dış görünüş itibarıyla bir birinden çok farklı değil, benzer tipler arasında olabilir (Darwin de bunu söylemiştir). Örneğin; aslanla sinek arasında olmaz. Hileye ve gizlenmeye başvurmaları da Darwin tarafından açıklanamayan, yaratıcı tarafından verilmiş, tamamen kalıtsal ve içgüdüsel bir durumdur.

h) Darwin, "iki türün daha önceden birbirlerine biraz benzedikleri varsayılırsa, belirttiğimiz nedenler, bu iki tür arasındaki

tam benzerliği rahatlıkla açıklar, yeter ki, bu benzerlik türlerden biri için yararlı, üstünlük sağlayıcı olsun" (s.510) demiştir. Darwin, burada kendi tezinin yarar esasını yeniden ortaya atmıştır. Hâlbuki canlılara yararlı olabilecek, o kadar çok, hatta sonsuz diyebilecek özellikler vardır. Bu özellikler, illa ki yarar esasına göre oluşsaydı, o zaman dünyada her şeyi ile mükemmel (bu da kime göre belli değil) bir tek canlı kalır diğerleri tarih olurdu. Kaldı ki, zaten doğa koşullarının, sen biraz daha üstünsün, kal, diğerine de sen git diyecek bir yetkisi yoktur, olamaz da, çünkü o zaman, neye ve kime göre, hangi karakter bakımından üstünsün ya da yararlısın? Sorusu akla gelir. Eğer bunun cevabı yaşam şartlarına adapte olabilme ise o zaman evrende gittikçe artan milyarlarca tipler niye? Değişimin sonu olmaz, sadece karakterlere göre sınırı olur, bu da yaratıcı tarafından belirlenmiştir.

i) Darwin, bu bölümün sonunda önemli ve kendisine ters düşecek bir görüşe yer vermiştir "Bununla birlikte bu bakımdan belirli bir güçlük vardır, çünkü bazı olaylarda birçok ayrı ayrı böcek gruplarından olan bireylerin, daha iyi korunan bir başka grubun bireyelerine bugünkü kadar büyük değişikliğe uğramalarından önce de benzerliklerini -bu rastlansal benzeme daha sonra tam yetkin bir benzerliğin kazanılmasına temel oluşturmak üzere- varsaymak zorunludur" (s.510-511) demiştir. Burada Darwin'e hem hayran olmamak ve hem de onun ne kadar usta bir demagog olduğunu yadsımak mümkün değildir. Gerçekten de, bu benzeşen grupların, bahsi geçen ve ayrılmayacak derecede benzeşmelerden önce de, birbirlerine her nasılsa benzediklerini kabullenmek gerekir. Bunlar bu belli miktar benzeyiş olmasına, ama korunacak kadar bir başka böceğin şeklini alma konusunda yeterli bir değişim ya da benzeşim olmamasına rağmen, her nedense, o zamanlar yok olamayacaklar, ama daha sonra bunlarda kendilerini koruma için yakın benzeşim değişimleri ya da evrimi olacaktır. Bunun olmasının çok zor ya da imkânsız olması, Darwin'in zamanımızın Darwincilerinden çok daha cesur ve kendi tezinin çöpe atılmasını sağlayacak bir eleştirisidir. Şimdi demagoji kısmına gelelim; Darwin bu açıklayamadığı şeyleri basit olarak, "ratslansal benze-me" diye, ne olduğu belli olmayan ya da bilimsellikle alakası olmayan, böyle bir rastlansal benzemenin de mümkün olmayacağını bildiği halde, olayı bağlamış işin içinden sıyrılmıştır. Ama görüldüğü gibi cümlelerindeki rahatsızlık aşikârdır.

ORGANLI VARLIKLARI BİRLEŞTİREN AKRABALIK İLİŞKİLERİNİN NİTELİĞİ

a) Darwin, “En büyük cinsler içindeki başat türlerin değişim geçirmiş dölleri, bu cinslere katılan bütün grupların yayılımlarını ve egemenliklerini borçlu oldukları üstünlüklerini soya çekimle atalarından alma yöneliminde oldukları için uzaklara kadar dağılmaya ve doğanın ekonomisinde yeni yerler tutmaya daha elverişlidirler. Her sınıf içindeki en büyük ve en başat gruplar böylece daha çok büyümeye, dolayısıyla daha küçük ve daha zayıf birçok başka grubun yerini almaya yatkınlık gösterirler” (s.511) demiştir. Bu cümleleri analiz edelim; belli cinslerin içinde diye ayrılan grup fertleri ya da alt gruplar, ilahi ya da değişmez bir ayırım değildir. Tamamen kendilerini uzman sayan insanların yaptığı yapay ayırımlardır. Bir uzman bir türü bir cins, diğer uzman da diğer cins içerisinde mütalaa edebilir. Dolayısı ile cinsler içindeki başat türler yerine yaygın türler demek daha uygun olur. Ancak sınıflama açısından türlerin benzer özellikleri dikkate alınarak cinsler içinde toplanmasına, suni bir ayırım da olsa, bir itirazımız olmaz. Darwin, yaygın olanların ya da kendine göre egemenlikleri üstün olanların bunu kalıtımlarına borçlu olduğunu söylemiştir. Bu gerçekten de böyledir. Ancak Darwin’in böyle söylemesi kendi teorisine terstir. Önceki bahislerden hatırlarsanız, Darwin doğal değişimlerin yanında kalıtsal değişimlerin pek önemli olmadığını ifade etmiştir. Doğal değişimle de Darwin’in söylediği anlamda yarar esasına göre ve yavaş yavaş, evrimsel değişiklikler olarak genetik hâle gelmez. Buna canlıların kalıtım mekanizması müsaade etmez. Başat grupların diğer zayıf grupların yerini alması konusuna gelince, daha önceleri de ifade ettiğimiz gibi, her canlının üstün ya da zayıf tarafları vardır. Bu özelliklerin kullanılması ortam ve doğa şartlarına göre değişir. Dünyada bütün canlılara yer vardır, birinin hayatta kalması için illa da başkasını yok etmesi ya da onun yerini alması gerekmez. Zaten bu sav doğru olsaydı, dünyada tek bir egemen canlı kalır diğerlerini yok ederdi. Tam bunun tersi durum vardır. Yani genelde canlı tipleri ya da sayısı gittikçe çoğalmaktadır. Yok olanlar da, birisi kendi yerlerini aldığı için değil, doğa şartları ya da hastalık, felaketler vs. nedenleriyle. Dünyada gerçek rekabet nedeniyle ortadan kalkmış canlı var mıdır bilemiyo-

rum ama varsa da yeni keşfedilenlerin yanında hiç denecek kadar azdır.

b) Darwin, en yeni keşfedilen kıtanın Avustralya olduğunu, bunun keşfinin de yeni bir sınıf böcek ilavesini getirmediğini, bitkiler anlamında da sadece iki üç familya ilave getirdiğini Dr. Hooker'e de dayanarak ifade etmiştir. Avustralya'daki farklı birçok türün de, daha önce yapılan sınıflamalara dâhil edilmesi, aynı yer küresinde olmaları ve sınıflamaların da yapay yapılmaları nedenleriyle şaşırtıcı bir tarafı yoktur. Darwin, "Tükenmiş ve yaşayan bütün organizmaların birkaç takım içinde ve sayıları daha da sınırlı birkaç sınıf içinde toplanmış olmaları böyle açıklanır. Oldukça çarpıcı bir olgu, üst grupların sayısının azlığını ve yeryüzündeki geniş yayılımlarını kanıtlar, bu da Avustralya'nın keşfinin gruplara yeni bir sınıfa ait bir tek böcek bile eklememiş olmasıdır, bitki dünyasında ise Dr Hooker'a göre daha önceden tanıdıklarımıza iki ya da üç familya eklenmiştir" (s.511) demiştir. Avustralya'da tek farklı böcek olmaması sanırım mümkün değildir, ancak sayısı az olabilir buna diyeceğimiz olmaz. Eğer gerçekten de Avustralya'da hiç farklı böcek yok ise Darwin'e göre, binlerce yıl orada hiç böcek evrimi olmadığını gösterir ki, böyle bir şey olamaz olmuşsa Darwin'in teorisini yıkar. Evrim Avrupa'da olur ama Avustralya'da olmaz denebilir mi?

c) Darwin, daha önceki jeolojik açıklamalarına atıfta bulunarak, her grubun zamanla orantılı olarak değişim gösterdiğini söylediği ifadesiyle "en eski biçimlerin günümüzde var olan gruplar arasında çoğu kez, nasıl belirli bir dereceye kadar aracı olan karakterler gösterdiklerini ortaya koymaya çalıştım. Bu eski ve ara gruplardan birkaçı bugüne kadar az değişmiş döller getirmiştir ki bunlara sapkın türler deniyor. Bu sapkın grupların sayısız kırımlara uğradıklarını gösteren kanıtımız var. Çünkü bunlar genellikle ancak pek az sayıda birkaç türle temsil edilmektedirler; bu türler, ayrıca, birbirinden çok farklı ayrı ayrı türlerdir, bu da gene sayısız tükenişler anlamına gelen bir durumdur" (s.511-512) demiştir. En eski biçimlerin şimdikilerle arasında aracı grupların olduğu tamamen hayal ürünüdür. Doğru olsa bunların milyonlarcası jeolojik kazılarda ortaya çıkardı. Darwin de bunu biliyor ve zaten açıklamıyor da. Ama siz de Darwin gibi, bu hayvanın kuyruğu kısa, diğerrinin de çok uzun, bir de orta boy kuyruklu hayvanlar vardır,

o zaman orta boy kuyruklu olanı ikisi arasında ara bir gruptur dersiniz o başka. Hiç alakasız pire ile deveyi de akraba yapabilirsiniz. Az değişmiş türler niye sapkın türler meydana getirsin ki? Darwin'in bu eski ya da ara dediği türlerin bazıları önceki karakterlerini hâlâ muhafaza ettiklerinden bunlardan oluşacak yeni türlerin, genel yapıları içinde yer almadıkları nedeniyle, farklı durum gösterdiklerini anlatmak istiyor. Ancak türler eski de olsa, yeni de olsa başka türler ortaya çıkarmazlar. Bu olsa olsa aynı türün çeşitleri olur. Bunun zamanla doğrudan bir ilgisi de yoktur. Bunlar yaratılıştaki genetik farklılıklardan ileri gelir. Aynı tür içerisinde mutlaka farklı olanlar olabilir, bunlar sapkın olarak nitelenebilen tipler ya da fertlerdir, bu normalde gen etkileşimlerinden, nadiren mutasyonlardan olur ve popülasyondaki azlık miktarına göre değerlendirilebilir. Darwin'in söyledikleri tamamen farklı bir durumdur. Darwin'in sapkın dediği farklı grupların, birkaç türle temsil edilmesi, bunların sayısız kırımlara uğradıklarının ya da sayısız tükenişlerinin nasıl kanıtı oluyor? Bu tamamen gerçekleri zorla teoriye uydurma çabalarıdır. Bir araştırmacı ya da taksonomist çıkarsa bu sapkın denen türleri, var olan başka bir cins ya da familya içerisinde gruplasa, o zaman yine mi bunlar çok fazla kırımlara uğramıştır denecektir?

d) Darwin, sapkın dediği grupların, daha güçlü rakipleri tarafından yenilgiye uğratılması nedenleriyle az kaldıklarını söylemiştir. Milyonlarca yıl bunlar kalabildiğine göre, demek ki, yok edici bir rekabet söz konusu değildir. Az ya da çok izafi kavramlardır, yine de az kalmanın ya da sapkın görünmenin, daha önceleri açıkladığımız gibi birçok nedeni olabilir ama bu güçlü olanın zayıf olanı yok etmesi değildir.

e) Darwin, Waterhouse'ın görüşlerine yer vererek, pampa tavşanının, keselilere kemiriciler arasında en çok yaklaştığını olduğunu ama yine de başka bir keseli türünden daha yakın olmadığını ifade etmiştir, ki bu doğrudur. Ancak Darwin, pampa tavşanı ile keselilerin andırma benzerliklerini, sadece andırma değil, kalıtsal benzerliklerden geleceğini de iddia etmiş ve öyleyse, pampa tavşanı ve diğer kemiriciler, keselilerin çok eski türlerinden türemiştir yorumunu yapmıştır. Kemiriciler ile keseliler arasında da bu çok eski keseli türlerinin ara geçişleri sağladığını ya da bunların aynı ortak atadan geldiğini ifade etmiştir. Tabii bunun gerçeğe ilgisi

yoktur. Neden? Çünkü bu geçiş türler Darwin'in de kabul ettiği gibi ortada yoktur. Olmayan bir şeyi varmış gibi lanse etmek hayalcilikten öteye değildir. Ortak atadan gelme olmaları da aynı hayalciliğin devamıdır. Hiçbir kanıtı olmayan uydurma bir yorumdur. Darwin bununla da kalmayıp, "bu iki grubun o zamandan beri birbirinden ıraksayan doğrultularda derin değişikliklere uğramış olduklarını varsaymak zorundayız. İki durumda da (ortak atadan ya da eski ara geçişlerle gelme) pampa tavşanının, kalıtım yoluyla, ilk atasından gelme çok daha büyük sayıda karakteri koruduğunu öteki kemiricilerin ise bu karakteri onun kadar korumadıklarını kabul etmek zorundayız" (s.512) demiştir. Bu nedir? Aynı şartlarda birisi kalıtsallığını koruyor, diğeri ise koruyamıyor, bu Darwin'in teorisine uyar mı? Eğer bu doğruysa, o zaman doğa şartlarının üzerinde tayin edici bir gücü kabul etmemiz gerekmez mi? Devamında, Darwin işi iyice karıştırmış, "Bu nedenle, pampa tavşanı günümüz keselilerinden hiç birine özellikle yakın tutulamaz. Fakat dolaylı olarak hepsiyle ya da hemen hemen hepsiyle bağlantılıdır" (s.512) demiştir. Yakın mıdır, uzak mıdır? Bağlantılı mıdır, Bağlantısız mıdır? Bir karar verse bizde rahatlardık(!).

f) Darwin, "Ortak bir atadan türeyen türlerin, bir yandan karakterleri giderek birbirinden ıraklaşarak çoğalırken aynı zamanda ortak karakterlerden bazılarını da kalıtım yoluyla korudukları ilkesinden yola çıkarak aynı familyanın hatta daha üst bir grubun bütün üyelerini birbirine bağlayan karmaşık ve ıraksayan hısımlık ilişkileri açıklanabilir. Gerçekten, yok olma nedeniyle, zamanımızda ayrı ayrı gruplara ve alt gruplara bölünmüş olan bütün bir familyanın ortak atası, değişik biçimlerde ve değişik derecelerde değişime uğramış kendi karakterlerinden bazılarını bütün türlere geçirmiş olmalıdır (s.513) demiştir. Önce, ortak atadan türeyen tür diye bir tür grubu yoktur. Tek bir yaratıcı tarafından aynı sistemle yaratılmış canlılar vardır. Jenerasyondan jenerasyona farklılıkların görünmesi nedeni, yaratıcının kotladığı genetik varyasyon kabiliyetinin göstergesidir. Burada ortak karakterlerin kalıtımla geldiğini vurgulamıştır. Yani teoriye uyan yerde, değişim, doğa şartlarından gelmiş, uymayan yerde de kalıtımla gelmiştir demektedir. Daha önce var olmayan bir karakter, kalıtımla nasıl meydana gelecektiki, bu nesilden nesile geçsin? Dolayısı ile burada evrimi açıklayıcı hiçbir şey yoktur. Yok olmuş türler olabilir ama bunlar kendi

başlarına türlerdir, ne birinin atası, ne de başka birinin dölüdür. Kendi karakterlerini başka bir türe geçiremez.

g) Darwin “Eski ve soylu bir familyanın sayısız ardılları arasındaki akrabalık ilişkilerini yakalamak nasıl zorsa ve bunun bir soy ağacı olmadan yapılması hemen hemen olanaksız ise doğa bilimci için de bir şeklin yardımı olmadan büyük bir doğal sınıfın yaşayan ve tükenmiş üyeleri arasında saptadığı değişik hısımlık ilişkilerini tanımlamak o kadar zordur” (s.513) demiştir. Burada hısımlık yerine, yakınlık ya da benzerlik demek daha doğrudur. Neden? Hısımlık daha çok bir akrabalık bağının ifadesidir. Burada benzerlikten bahsedilmekte, akrabalık bağına (hısımlık) da ortak ataları olduğu gerekçesi ile yer verilmektedir. Bu anlamda, Darwin’in dediği gibi, hısımlık ilişkisini tanımlamak zor değil imkânsızdır. Ancak Darwin’in haklı olduğu bir nokta vardır, yani, benzerlikleri de bir şeklin yardımı ile izah etmek, anlamak ya da anlatmak zorunluluktur. Ama bu akrabalık bağı değil, benzerlikler şeklinde olur.

h) Darwin, tükenme ya da bir nedenle yok oluş olayını, gruplar arasındaki farklılıkların nedeni saymıştır ki, bu gerçekten çok anlamsızdır. Bunu bir de örnekle “Eskilerde, kuşların çok gerilerde kalmış atalarını omurgalıların henüz o kadar değişim geçirmemiş öteki sınıflarının atalarına bağlayan pek çok eski biçimin o zamandan beri tamamen kaybolmuş olduklarını kabul etmek yeter” (s.513-514) demiştir. Olmayan bir şeyi ya da hiçbir kanıtı olmayan bir şeyi sırf Darwin öyle istiyor diye olmuş gibi kabul etmek herhalde akli olan adamın işi değildir. Şimdi Darwin’in pek kızdığı soruyu tekrarlayalım, o kaybolmuş çok eski biçimler nerededir?

i) Darwin, balıklar ile kurbağaları bağlayan (olmayan) biçimleri ve yumuşakçaları örnek göstererek “Tükenme ancak grupları birbirinden ayırır” (s.514) demiş ve değişmemiş türlerin, bunlarda tükenme olmadığından, az ya da çok değişmiş türlerin ise bunların atalarında, az ya da çok tükenme olduğundan dolayı, az ya da çok farklılık olduğunu söylemiştir. Milyonlarca türü sadece bu tükenmiş türlerin soyuna bağlamak yanlıştır. Ancak Darwin’in sandığı ya da speküle ettiği gibi, olmayan ya da hiçbir kanıtı olmayan, milyonlarca türün ya da ara tipler dediği tiplerin, buharlaşıp yok olduğuna inanılırsa buna da söyleyecek söz olmaz.

j) Darwin, yukarıda söylediklerini özetlemek amacıyla “var olma savaşımından doğan ve hemen hemen kaçınılmaz olarak türlerin tükenişini ve aynı bir ata türden türeyen döllerde karakterlerin iraksamasını içeren doğal seçmenin, bütün organik canlıların hısımlık ilişkilerinin büyük genel çizgilerini, yani bu canlıların başka gruplara bağlı gruplar halinde sınıflandırılmalarını açıkladığını gördük” (s.515) demiştir. Önce şunu belirtelim, dünyada gerçekten de var olma savaşımından doğan tükenme olayı, ya hiç yoktur ya da yok denecek kadar azdır. Sınırlı sayıda olabilecek bu tükenme olayı, bütün canlı ve türlere teşmil edilemez. Tükenen döllerin farklılığa sebep olması da mümkün değildir. Doğal şartların değişmesi, hatta bazı türlerin Darwin’in sandığı gibi tükenmesi, neden diğer türlerde farklılık yaratsın ki? Tam tersine, yeni şartlara mecbur olunan adaptasyon sorunu gereğince, aynı şartların aynı tip değişiklikler yapacağı varsayılarak, yeknesaklığa doğru bir gidiş olması gerekmez mi? Sınıflandırmaya gelince, bu sınıflamalar yapay olarak, kişi ya da kişilere göre değiştiğine göre, doğal bir ayrımla değil, sadece var olan doğal karakterler kullanılarak yapılan sınıflamalardır.

k) Darwin, ayrıca “Bütün yaşayan ve tükenmiş biçimlerin nasıl birkaç büyük sınıf içinde gruplandırılabilindiklerini ve bunlardan her birinin değişik üyelerinin nasıl en karmaşık ve en uzak hısımlık ilişkileri çizgileriyle birbirine bağlandıklarını açık olarak görürüz. Her sınıfın üyelerini kendi aralarında birleştiren içinden çıkılmaz hısımlık ilişkileri ağını belki de hiçbir zaman çözemeyeceğiz; ama bilinmeyen herhangi bir yaratılış planı aramadan belirgin bir amacı hedef olarak önümüze koyarsak yavaş ama emin başarılar elde edeceğimizi umabiliriz” (s.515) demiştir. Darwin, art arda söylediği iki cümlede de çelişkiye düşmektedir. Birinci cümlede yapay olarak yapılan sınıflamayı unutarak, sanki bu kendiliğinden oluşmuş, doğal bir sınıflama imiş gibi kabullenerek, ‘en karmaşık ve en uzak hısımlık ilişkileri çizgileriyle birbirine bağladıklarını açık olarak görürüz’ diyerek sanki olayı çözmüş bitirmiştir. Sonraki cümlede ise ‘Her sınıfın üyelerini kendi aralarında birleştiren içinden çıkılmaz hısımlık ilişkileri ağını belki de hiçbir zaman çözemeyeceğiz’ diyerek doğruyu söylemiş ve önceki ile ters düşmüştür. Üçüncü olarak da bu açıklayamadığı garip olayların ancak bir yaratıcıyla mümkün olabileceğini bildiği halde, daha doğrusu söylediklerinden bu sonuç çıktığı halde, üçüncü çelişkiye düşmüş ve

burada da 'bilinmeyen bir yaratılış planı aramadan belirgin bir amacı hedef akarak önümüze koyarsak yavaş ama emin başarılar elde edebileceğimizi umabiliriz' demiştir. Yani bu söylediklerim ancak bir yaratılış programı ile mümkün olabilir ama benim teorim bunun tam tersini söylediği için, siz benim teorimi esas alın, sakın yaratılış planı da aramayın, belki doğruları görürsünüz, sadece olayları ya da bulguları, bir şekilde teorime uydurun, ondan sonra da, yavaş yavaş, başarılı olacağınızı umun diyerek teorisini hayatta tutmak istemiştir.

1) Darwin, Prof. Haeckel'in Generelle Morphologie adlı eserinde, örgelenmiş varlıkların genetik çizgilerine, embriyolojik karakterlerine, dumura uğramış organlarına, ilk kez jeolojik oluşumlarda görünmelerine göre, yaptığı ya da yapmaya çalıştığı sınıflamalarla, "bize sınıflamanın nasıl yapılması gerektiğini gösterdi" (s.516) demiştir. Sınıflamada her farklı karakter esas alınmak istenirse, sınıflama yapılamaz. Zira örneğin; dünyada birbirinin tıpatıp aynı olan insan ya da bir tek ağaç yoktur. Ama sınıflama, yapan kişiler tarafından belirlenmiş kriterler esas alınarak yapıldığı için, bu fertlerin her biri ayrı bir grup gibi düşünülmez, alınan kıstaslara göre genellemelerle sınıflamalar yapılır.

MORFOLOJİ

a) Darwin, aynı sınıfa dâhil edilen canlıların yaşam alışkanlıkları hariç, bazı organlarının birbirlerine benzediklerine işaret ederek, bunun "tip benzerliği" terimi ile nitelenebileceğini ifade etmiş, insan eli, köstebek tırnakları, atın ayağı, domuzbalığı yüzgeçleri, yarasanın kanatları'nın benzer olmalarının ve daha birçok canlının benzer kemikleri ya da organları taşımalarını son derece hayret verici olarak nitelemiştir. Bu bilgileri kendisinden aldığını ifade ettiği Profesör Flower'ın şöyle bir sonuca vardığını söylüyor "Bu cinsten olaylar için tip uygunluğu deyimi kullanılabilir, ama bu, olayın (*phenomenon*) açıklanmasına pek de yaklaşmış olmaz", sonra da şöyle eklediğini söylüyor, "Ama bu olgular, güçlü olarak gerçek hısımlık ve ortak bir atanın soyu olma fikrini uyandırmıyor mu?" (s.517) Hayır hiç de uyandırmıyor! Peki, bu olaylar, uyandırma bir tarafa, neyi ifade ediyor? Aslında Darwin'in yaptığı organlarla ilgili tasvir, o kadar güzel ki, tek eksiği var, sonuna 'yaratıcı nasıl bu kadar zekice ve güzel yaratmış?' demesi gerekiyor.

Darwin, bunu bir türlü diyemiyor ve Prof. Flower'ın deyimine atıf yaparak, benzerliklerin 'hısımlık ve ortak bir atanın soyu olma fikrini uyandırmıyor mu' sorusuna cevap arıyor. Daha önce de söylediğimiz gibi, bu karakterler ve işlevleri yaratıcının varlığı ve ne kadar dâhiyane bir yaratma özelliği olduğunu gösteriyor. Peki, benzerlikler neyi ifade ediyor? Kesin olarak bu organların tamamının tek bir elden yaratıldığını ve bu yaratmanın da gelişigüzel değil, bir sistem içerisinde aynı mantıkla olduğunu ifade ediyor. İşte bunun için de Flower, "ama bu, olayın açıklanmasına pek de yaklaşmış olmaz" diyerek, bir şey fikrini uyandırsa da, gerçeği ifade etmiyor olabileceği anlamını vurguluyor.

b) Darwin, hayvan ve bitkilerde benzer organları, ki bazen bunlar sonsuz denecek kadar değişmişlerdir, kastederek, hep benzer düzen içinde olduğunu ifade etmiş, örneğin, uyluk ve bacak kemiklerinin yer değiştirdiği hiçbir zaman görülmemiştir demiştir. Gerçekten de böyledir, yaratıcı bunu böyle düzenlemiştir. Darwin "Bir sınıfın üyelerindeki bu tip benzerliğini yarar ile ya da amaca yönelik olma öğretisiyle açıklamak istemek kadar boşuna çaba yoktur. Owen, *Nature of Limbs* adlı ilginç eserinde böyle bir şeye ulaşmanın olanaksızlığını kabul etmiştir. Her canlının diğerinden bağımsız olarak yaratıldığı öğretilerine göre şunu söyleyebiliriz: Yaradanın böylesi hoşuna gitmiş ve her büyük sınıftan bütün hayvanları ve bütün bitkileri tek biçimli bir plana göre yapmıştır diye ekleyebiliriz. Ne var ki bu açıklama bilimsel değildir"(s.517-518) Demiştir. Bu harika cümleler, bir kez daha Darwincilere arz olunur. Yaradanın böylesi hoşuna gitmiş diye mi, yoksa öylesi daha fonksiyonel olduğundan mı, yoksa bilmediğimiz başka nedenlerden mi böyle yarattığını bilemeyiz. Bu söylenenlerin bilimsel olup olmadıklarına gelince, bu kadar ve Darwin tarafından itiraf edilen kanıtları da göre göre, hâlâ bu bilimsel değildir demek de abesle iştir. Darwin, tabii bu sözleriyle kalsa teorisini hemen çöpe atması gerekir ama kıvırtmaya devam edecektir. Şöyle ki "Tersine, birbiri ardına gerçekleşen küçük küçük değişikliklerin değişimi teorisine, açıklama, deyim yerinde olursa, kendi kendini ortaya koyar, her değişiklik herhangi bir biçimde değişen biçim için yararlı olmak ve karşılıklı bağlaşım yoluyla, çoğu kez organların diğer parçalarını da etkilemek durumundadır" (s.518) demiştir, ki külliyen yanlıştır. Yaratıcı, her canlıya göre organlarını en uygun ve orantılı şekillerde yaratmıştır. Genetik olarak, bırakın farklı kro-

mozomlar üzerlerinde olan genleri, aynı kromozomlar üzerinde bile olsalar, birinin küçülmesi, ötekinin de yavaş yavaş küçülmesi ya da bunun tersi mümkün değildir. Bunun hiçbir örneği ya da kanıtı da yoktur. Bunu söylerken belki Darwin, iki normal insandan bir cüce insan meydana geldiğinde, bu cücenin el ayak gibi organları da vücutlarıyla mütenasip küçülmüş olduğunu düşünerek bu yargıya varmıştır. Ancak dikkat edilirse, cücelerdeki küçülmeler, organların yarar esasına göre, yavaş yavaş küçülmesi olayı değildir. Mütenasip olarak her organın aniden ve orantılı olarak küçülmesidir. Sonuçta da insan küçük de olsa insandır. Başka bir varlığa dönüşmüş bir organ ya da birey değildir.

c) Darwin, organların değişebileceğini ancak birinin yerine diğerinin geçmesinin imkânsız olduğunu ifade etmiştir ki, bu zaten doğru ve bilinen bir tespittir.” bununla birlikte bütün değişimler kemiklerin çatılışını ve onların birbirlerine karşı göreceli ilişkilerini bozacak hiçbir yönelim göstermezler” (s.518) demiştir. Darwin’in rastlantı teorisine göre bunun da rastgele olması, yani bir sistem içerisinde olmaması gerekir ama neyse biz devam edelim. Doğrusu, genelde, genetik varyasyonlar içerisindeki bu değişimler ilişkileri bozacak şekilde olmaz. Darwin bütün memelileri, kuşları, sürüngenleri aynı kategoriye koyarak, bunların kol ve bacaklarının, benzer organlar olmaları nedeniyle, türdeş olduğunu iddia etmiştir ki yanlıştır. Hiçbir kol kuşkanadının yerine geçemez ya da kuşkanadından insanın kolu oluşmuştur denemez. Bunların birbirine benzemeleri son derece doğaldır, sadece aynı yaratıcı tarafından aynı mantıkla yaratılmanın bir tezahürüdür. Ama kuşkanadı ne kadar değişirse değişsin bir kuşkanadıdır, başka bir şeye dönüşmez. Kuşun iki gözü insanın da iki gözü olması, birinin diğerinin göz türdeşi olduğunu göstermez. Zaten bunun hayalden öte tek bir örneği ya da kanıtı yoktur. Darwin böcekleri de örnek vererek, bunlardaki sonsuz denecek çene çeşitliliğini ‘doğal seçmenin’ açıklayabileceğini iddia etmiştir. Sonsuz çene değişikliği, her türe ait bir özellik olarak kalır. Tür içerisinde de genetik karakterlere göre çeşitli varyasyonlar olur, gerçekten de bu değişiklikler, belli sınırlar dâhilinde olmak koşuluyla, belki sonsuza gider. Ama bu değişiklikleri yapacak bir doğa gücü mevcut değildir. Yağmurun, ısının, ışının ve içinde bulunan diğer doğa ortamlarının böyle bir tanrısal gücü yoktur. Onlar da, yaratıcı tarafından yaratılmış, canlıları içerlerinde barındıran etkenlerdir ama bu et-

kenlerin bir böceğin kanadındaki bir damarı değiştirecek kadar bile bir etkisi yoktur, hiç de olmamıştır. Varmış gibi kurulan hayaller dışında, bunu gösteren tek bir delil yoktur.

d) Darwin, aynı canlı üzerindeki benzer yapıdaki organlardan da bahsetmiş ve bunlara örneğin kollarla bacakları örnek vermiştir. Bu yaratılış inancına göre son derece doğaldır. Yaratıcı nasıl yarattıklarını, bir silsile içerisinde ancak aynı mantıkla yaratmışsa, kolları ve bacakları hatta diğer bazı organları da böyle yaratması normaldir. Darwin, “bitkilerdeki yaratılış aykırılıkları, sık sık bir organın başka bir organa dönüşmesi olanağının doğrudan kanıtını sağlar bize” (s.519) demiştir. Bu kadar saçma bir kanıt gösterilebilir mi? Hem yaratılış oluyor, hem de aykırı. Yani aniden farklı bir biçimde ortaya çıkıyor. Bu Darwin’in teorisi ile ya da bir organın diğer bir organa dönüşmesi ile nasıl bağdaşır? Bitkilerdeki durum, ya genetik ya da genetik ve çevre şartlarının etkileşimlerinden oluşan anormalliklerdir. Devamlılığı söz konusu ise genettir, yoksa çevre şartları ile ya da etkileşim oluşturacak şartların oluşup oluşmaması ile ilgilidir. Darwin, canlıların embriyolarında organların, ergin olanlardan daha çok birbirlerine benzediklerini söylemiştir. Bundan doğal ilahi bir durum olabilir mi? Aynı hücreden meydana gelen organların başlangıçta birbirlerine benzememesi imkânı var mıdır?

e) Darwin, yukarıdaki ve açıklanması mümkün olmayan birçok olayı sayarak, neden şu böyledir, neden şu şöyledir diye anlamadığı olayların ya da oluşumların, nedenlerini sorgulayarak “Bütün bu olaylar yaratılış kuramına göre nasıl açıklanabilir?” sorusunu sormuştur. Birçok organların aynı modele göre yapıldığını, örneğin el ve ayaklar ve daha birçokları, “Neden her çiçeğin o kadar farklı işlere çok güzel uyarlanmış çanak yaprakları, taç yaprakları, dişi ve erkek organları hep aynı modele göre yapılmışlardır? Doğal seleksiyon kuramı, bir noktaya kadar, bu soruları yanıtlamamıza olanak verir” (s.519-520). Hayır tam tersi, doğal seleksiyon kuramı bir noktaya kadar değil, hiçbir noktaya kadar bunları açıklayamaz. Çünkü doğada o kadar çok değişkenlik vardır ki, bu değişkenlikler, bütün bitkilerde ya da canlılarda, aynı organları tesadüfen, aynı istikamette oluşturamazlar. Bunlar ancak ilahi bir gücün matematiksel ve kusursuz yaratılış düzeniyle açıklanabilir.

Bunu anlamayanın akıl tutulması hastalığına yakalanmış olması gerekir.

f) Darwin, “Bazı hayvanların bedenlerinin, ilk baştan bölütler (segment) halinde ya da birbirinin karşılığı olan organlarla sağ yan sol yan olarak bölünmüş olduklarını burada ele almak durumunda değiliz, bu sorular araştırma sınırlarının hemen hemen ötesine geçer. Gene de seri halindeki bazı yapılar hücrelerin bölünme yoluyla çoğalmasının ve bu çoğalan hücrelerden doğan parçaların çoğalmasına yol açılmasının sonucu olabilir” (s.520) demiştir. O zamanın bilinen hücre çoğalması ve bir şekilde dokuların ve organların oluşması bilgilerine dayalı açıklama. Tabii ki, hücreler çoğalmış çoğalmış, sonra da kendiliğinden, sağ taraf ya da sol taraf ya da başka biçim ve organlar haline tesadüfen dönüşüvermiş değildir. Embriyo meydana gelmeden önce, canlı çeşidine göre, belli bir çoğalma olur. Sonra çoğalan hücreler, ilahi bir güçle kök hücrelerine dönüşür, onların çoğalmasıyla da, dokular, organlar yani, olgunlaşmış canlının maketi, embriyosu oluşur. Bu embriyoda, sağ, sol da bellidir. Genlerle yönetilen böyle ilahi bir dönüşümün doğa şartlarıyla ya da tesadüfen olması mümkün müdür? Hangi akıl sahibi bunu kabullenir?

g) Darwin, “Omurgalıların bilinmeyen atalarının herhalde çok omurgaları vardı, eklemlili hayvanların atasının çok bölütleri (segment), çiçekli bitkilerin ise bir ya da birçok spiral üzerinde sıralanmış pek çok yaprağı vardı. Daha önce de gördük ki sık sık kendini yineleyen organlar, özünde, yalnız sayıca değil ama biçim olarak da değişmeye elverişlidirler. Dolayısıyla, bu organlar bir yandan, genellikle soya çekim gücünün sonucu olarak ilk baştaki ve temel benzerliklerini korurken, çok büyük sayılarda bulunmaları, büyük değişebilirlikleri de doğal olarak, bunların çok değişik amaçlara göre uyarlanmaları için gerekli malzemeyi sağladı” (s.520) demiştir. Darwin hayal gücünü işletmiş hiçbir kanıtı olmayan ya da görülmemiş hayallerle, örneğin; ata olan ilk omurgalıların çok omurgaları olduğuna hükmetmiştir. Böyle atalar olsa milyonlarca en azından jeolojik bulgularda ortaya çıkardı. Sık sık kendini yineleyen organlardan bahsetmektedir. Organ denen şey, dokuların oluşturduğu, bir işlev gören aygıtlardır. Bunlar oluşmamışlarsa organ değildirler. Oluşmuşlarsa değişmez hâle gelmişlerdir demektir. Doğanın gücü, bunları Darwin’in anladığı anlamda, değiş-

tirmeye yetmez. Doğa şartlarından dolayı, sonradan olacak değişiklikler de kalıtsal olmaz. Darwin sıkıştığında yine soya çekime atıfta bulunmuş ve canlılardaki benzerliklerin atalarından soya çekimle geldiğini ifade etmiştir. Hâlbuki bir türün özelliği diğer türden gelmez. Canlılar tek elden yaratıldığı ve aynı mantık ve silsileyi koruduğu için, yaratıcının canlının fonksiyonel en küçük birimini, yani hücresini, esas alarak yaratma işlemini yaptığı için, bu benzerlikler zaten kaçınılmazdır. Çok değişik amaçlara göre uyarlanmaları için gerekli malzemenin sağlanmasına gelince (Aristo'nun yumurta hücresi malzemeyi sağlar, sperma hücresi ustalığını yapar düşüncesine benzer), sanki ayakkabı yapılması için bütün malzemeler sağlanmış. Diyelim ki, bütün malzemeler orada da bunları en uygun ya da mükemmel şekilde kullanacak bir usta gerekir. Ustasız, onlar sadece malzeme olarak kalırlar. Bu usta kimdir? Darwin bir de soya çekimin gücü olarak ilk baştaki temel özellikten bahsetmektedir. Bu ilk baştaki temel özellikler, neden, nasıl ve hangi irade tarafından oluşturulmuştur?

h) Darwin devam ederek, "Dolayısıyla bunlar, bu benzerlik kadar, doğal seçme aracılığıyla sonradan gelen değişikliklere (*Modification*) temel oluşturarak daha ilk anda benzeşmeye eğilim gösteren değişimleri de (*Variation*) korumalıdır. Benzeşmeye eğilim gösterirler çünkü bu parçalar, erken aşamalarda, birbirlerine benzerler ve hemen hemen aynı koşullar altında bulunurlar. Azçok değişmiş bu parçalar, ortak kökenleri bütün bütüne kararmadıkça, kökenden bir organlar serisi oluşturacaklardır." (s.520) demiştir. Canlının ilk oluşumu, zigot denen tek bir hücredir. Bu hücre önce çoğalır sonra da başkalaşım dediğimiz safhaları geçirerek canlı maketini yani embriyoyu oluşturur. Sanmıyorum ama eğer Darwin farklılaşmalar oluncaya kadar ki hücre benzerliğinden bahsediyorsa söylediği doğrudur. Eğer buğday embriyosu ile arpa embriyosu arasındaki benzerlikten bahsediyorsa bu da doğrudur. Bunlar aynı mantık ve sistem içinde, aynı değil ama tek bir benzer hücreden yaratıldıkları için benzer olmaları doğaldır. Ama sonraki ya da olgunlaştıkları safhalardan bahsediliyorsa yanlıştır. Örneğin; Menengiç (*Pistacia terebinthus*) ile tıfıl (*Trifolium*)'ın ya da böcek yumurtaları ile deve kuşu yumurtalarındaki embriyoların benzeşmeleri, bunların aynı atadan ya da birbirlerinden türediklerini göstermez. Seri oluşması da doğrudur, önceleri söylediğimiz gibi, tesadüflerin değil, tek bir yaratıcı mantığının ifadesidir.

i) Darwin, “Büyük yumuşakçalar sınıfında, ayrı ayrı türlerin homolog oluşu (aynı kökten oluşu) kolayca ortaya konabilse de, dize halinde aynı kökten gelmeyen örneğin; *Chiton* denilen yumuşakçaların kapakcıkları gibi olaylara ancak seyrek olarak rastlanır. Yani bireyin şu ya da bu parçasının aynı bireyin şu ya da bu parçası ile türdeşliğini ancak çok seyrek olarak doğrulayabiliriz. Bunda şaşılacak bir şey yoktur; gerçekten yumuşakçalarda, hatta sınıfın daha alt temsilcilerinde bile, hayvanlar âleminin ve bitkiler âleminin diğer büyük sınıflarında saptadığımız, bu, belli bir parçanın böyle sınırsız yinelenmesine rastlamaktan uzağız” (s.520-521) demiştir. Önce şunu belirtmekte yarar vardır; ayrı türden bireylerin homolog olması imkânsızdır. Homolog kelimesinin manası (bizim anladığımız) bir birinin aynı ya da çok yakın benzeri demektir. Farklı türlerin birbirlerine benzeyen tarafları olabilir ama bunlar adı üstünde farklı türlerdir ve hiçbir zaman, Darwin’in sandığı gibi homolog ya da aynı kökten gelmemişlerdir. Darwin türlerle çeşitleri ayırmadığı için, bahsettiği homologluk aynı türlerin çeşitleri arasında ise buna bir diyeceğimiz olmaz. Bireylerin parçalarının türdeş olmasına gelince, insanların birbirine benzer iki eli olabilir ama oniki eli olmaz. Darwin teorisine göre madem faydalı olacak, Darwin’in de söylediği gibi, bunların sınırsız artması gerekirdi ki, böyle olmuyor, neden? Çünkü yaratıcı, aynı hücreden meydana gelmiş organların, benzer ya da, farklı farklı ama belirli sınırlar içerisinde oluşmasına izin vermiştir. Darwin teorisinde böyle bir sınır olmaz. Her zaman iyinin daha iyisi ya da faydalının daha faydalısı vardır. Bu farklılıklar sadece aynı tür içerisinde belli karakter ve sınırlar içerisinde mevcut olabilir. Onun için de sınırsız değişimlerin bulunmasından uzak kalınır.

j) Darwin, Ray-Lankester’e atıfta bulunarak, bir çalışmasında, o zamanki bilim adamlarının kökendeş olarak varsaydıkları bazı sınıflar arasında önemli ayrım olduğunu söylemiştir. Yani doğa bilimcileri arasında farklı değerlendirmeler yapıldığı bu araştırmacı tarafından ifade edilmiştir. Bu aynen doğrudur. Fizyolojik ya da kimyasal farklılıkların Morfolojik farklılıklar yanında çok önemli bir yer tuttuğu ortadadır. Ancak Lankester bunu bildiği ve söylediği halde, Darwin’in düştüğü hatalara düşerek “farklı hayvanlarda, ortak bir atadan sonradan meydana gelen değişimlerle türemeleri sonucu, değişik hayvanlarda birbirine benzeyen yapılara benzeş yapılar (*structural homologues*) denilmesini öneriyor ve

böyle açıklanamayan benzerliklere de *homoplastiques* benzerlikler diyor. Örneğin, kuşların kalbi ile memelilerin kalbinin bütünü içinde homolog olduklarına, yani aynı ortak atadan geldiklerine inanıyor, ama kalbin dört boşluğu iki grupta homoplastiktir. Yani bağımsız olarak gelişmişlerdir” (s.521) demektedir. Bu cümlelere bakalım; burada herhangi bir mantık ve bilimsellik var mıdır? Kalbin bir tarafı evrimle ortak atadan gelecek, diğer tarafı da ortak ata ya da evrimden bağımsız açıklanamayan bir nedenle oluşacak? Böyle bir saçmalık olabilir mi?

k) Darwin, “Lankester, bedenin sağ ve sol yanlarında yer alan parçaların benzerliğini de aynı bireyin ardışık bölütlerinin (segmentlerinin) benzerliğini de ileri sürüyor” (s.521) diyerek, “Bunlar alışlageldiği üzere kökendeş parçalardır ve hiçbir biçimde çeşitli türlerin aynı ortak atadan türemeleriyle ilişkisi yoktur” (s.521) demektedir. Peki, evrim teorisine göre, ortak atadan değilse, kökendeş dediği parçalar nasıl ve nereden gelmişlerdir?

l) Darwin, “Homoplastik yapılanmalar, benim, doğrusu eksik bir biçimde, sınıflandırdığım, *analogus* (görevdeş) değişimler ya da görevdeş benzerliklerdir. Bunların oluşumu, bir ölçüde farklı, ayrı ayrı, organizmaları ya da organizmanın değişik parçalarını benzer bir biçimde etkileyen değişikliklere (*variation*) ve kısmen de genel bir amaç için ya da genel bir işlev için ayrılmış benzer değişimlere (*modification*) yorulabilir. Bu konuda pek çok örnek aktarılabilir” (s.521) demiştir. Önce hemen şunu söyleyelim ki, hiçbir gerçek örnek aktarılamaz çünkü yoktur. Darwin’in söylediği, bu görevdeş denen benzerlikler, nasıl oluşmuşlardır? Ayrı ayrı farklı organizmaları etkileyen benzer değişimler, nasıl bir doğa gücüne sahiptir ki, her nasılsa benzer değişimlere neden olacaktır? Daha da önemlisi, bu modifikasyon denen ve kalıtsal olmayan değişimler nasıl kalıtsal hâle gelecektir? Hiç bunun örneği olabilir mi?

m) Darwin, doğa bilimcilerin kafatasının başkalaşmış (*metamorphosed*) omurlardan oluştuğuna inandıklarını söylemiştir. Daha birçok organın da, diğer organların başkalaşmalarından olduğu iddia edilmektedir. Her ne kadar böyle inanılıyorsa da, bu konuya Prof. Huxley’ bir açıklama getirerek, bu söylemin aslında doğru olmadığı, başkalaşımdan kastın, “ortak ve daha basit bir elementin başkalaşması olarak söz etmek daha doğru olurdu” (s.522) dediğini ifade etmiştir. Eğer bu söylemden amaç zigotun

başkalaşım göstererek çeşitli organların esasını oluşturduğu ise bu tabii ki doğrudur. Darwin’de doğa bilimcilerin zaten bu organların birinin diğerine dönüştüğünü kastetmeden bu lafı öylesine kullandıklarını söylemiştir. Darwin “bununla birlikte benzer değişimlerin gerçekleştiği öyle çok görünüm vardır ki, böyle doğrudan bir anlamı olan bir ifade kullanmaktan kaçınmak hemen hemen olanaksızdır. Benim açımdan bu gibi terimler edebi anlamda kullanılabilirler” (s. 522) demiştir. Darwin saçma da olsa, böyle bir ifadeyi kullanmakta mahzur görmem gibi yanlış bir söyleme girmiştir. Ayrıca “bir çağonozun çene kemiklerinin, örneğin sayısız karakteri saklaması gibi dikkate değer bir olay, o karakterler ki, sahiden de gerçek ayakların başkalaşımının ürünü olsalar, olasılıkla soya çekim yoluyla korunmuş olacaktı, çok basitçe de olsa, olay kısmen açıklanmış olurdu” (s.522) demiştir. Darwin’in bu sözleri teorisinin ne kadar zayıf ve aciz olduğunun ifadesidir. Yani çene kemikleri başkalaşım ayak kemiklerini meydana getiriverseydi, bir de kalıtsallığa dönüşürseydi, olay tamamen olmasa da, kısmen açıklanabilir ve de Darwin’in teorisine uydurulabilirdi. Böyle hiçbir durum ya da kanıt olmadığı halde, Darwin nasıl hâlâ teorisini savunma yoluna gidiyor anlaşılabilmiş değildir.

GELİŞİM VE EMBRİYOLOJİ

a) Darwin, embriyolojinin önemini vurgulamış, böceklerin başkalaşım dönemlerindeki yapı değişikliklerinden bahsetmiş, bunların çok sayıda ve aşamalı olduğunu ifade etmiştir. Gerçekten de böyledir. Her ne kadar bu değişimleri Darwin kendi bahsettiği doğal değişimlere yormak istiyorsa da, bununla hiç alakası olmayan ve doğal değişim teorisi ile açıklanması hiç mümkün olmayan kalıtsal olaylar zinciridir. Darwin “örneğin, bir deniz altı kayasına tutunmuş, poliplerle kaplı, dalbudak salmış narin bir mercansının (*ralline*) önce tomurcuklanarak, sonra enine bölünmelerle, su içinde dalgalanıp duran bir sürü denizaneleri üretmesi şaşırtıcı değil midir? Bu denizanelerinin üremesi ürettikleri yumurtalardan ise yüzmeyi becerebilen hayvancıklar çıkar; bunlar kayalara tutunurlar sonra da dallı-budaklı mercansılar olarak gelişirler ve bu çevrim sonsuza değin böyle sürer” (s.522-523) demiştir. Gerçekten de böyledir. Bu şaşırtıcı durumlar, hiçbir zaman doğal değişim ya da seçim teorisi ile açıklanamaz. Açıklansa zaten Darwin buna şaşı-

mazdı. Ancak yaratıcının vermiş olduğu kalıtsal olağanüstü kabiliyetlerle açıklanabilir.

b) Darwin, Wagner'in *Cecidomyia* denilen böcekte, kurtçukların, eşeysiz olarak başka kurtçuklar ürettiğini, onların larvaları da, erkek ve dişi kurtçuklar ürettiğini, yumurtlayarak nesillerini devam ettirdiklerini ifade ettiğini söylemiştir. Darwin "Wagner'in önemli buluşu açıklanınca, bu böceğin kurtçuğunun bir eşeysiz çoğalma yeteneği kazanmasının nasıl kavranabileceğini bana sordular" (s.523) demiş ve bu olaya benzer olayların başka böceklerde de varit olduğunun saptandığını anlatmıştır. Darwin, bu yeteneğin kurtçukta değil krizalitte olduğunu söylemiştir. Genellikle krizalit kozalı ya da kozasız kurtçuğa verilen addır. Ancak her halde Darwin'in buradaki krizalitten kastı, kurtçuğun daha yetişkin olmadaki halidir. Bu aşamalı yetişkin hâle gelme durumunu görünce tahmin edileceği gibi Darwin balıklama atlamış ve işte ben de aşamalı değişimden bahsediyordum, bu aşamaların her biri de ara evrelerdir demiştir. Doğal seleksiyonla böyle bir oluşumun ne alakası olabilir? Burada, Darwin'in de söylediği gibi bir böcek bir günde 20'den fazla deri değişiminden geçer. Bunların her biri bir aşamadır ama Darwin'in söylediği gibi her biri binlerce yıl almaz, bir günde olur. Bu aşamalar olmazsa, canlı varlığını devam ettiremez. Öyleyse, şu soruyu soralım bu aşamalanma tür ortaya çıktıktan sonra mı olmuştur, yoksa önce mi? Eğer önce olmuşsa, bu mümkün olamaz, ergini nasıl oluşacaktır? O zaman başka bir canlıdan bahsediyoruz, aynı türden değil. Şimdi, Darwinciler diyecekler ki, zaten biz de bunu söylüyoruz, onlar aynı tür değildi, ara tiplerdi. Hayır, ara tipler de olamazlardı, çünkü o evreleri bizzat geçirmeden hayatietlerini sürdüremezlerdi. Eğer aşamalanma tür meydana geldikten sonra ortaya çıkmışsa ki, böyle olması gerekir, o zaman tür yaratılmadan önce, her aşama en küçük detayına kadar hesaplanmış ya da ayarlanmış ve kromozomlarına kodlanmıştı. Hangi doğa şartının böyle bir olayı yaratmaya ya da erginde görülmeyen bir olayı biriktirerek kotlama yeteneği vardır?

c) Darwin, "*Cecidomyia* olayında bu yetenek böceğin kurtçuğunda değil krizalitindedir ve Grimm, bu olayın bir noktaya kadar '*Cecidomyia* olayı ile *Coccidae* denilen böceklerin döllelenmesiz cücüklenme (*parthogenese*) olayı arasında bağ kurmaktadır' Partonogeneses (döllelenmesiz cücüklenme) terimi, *Coccidae* böcek-

lerinin ergin dişilerinin erkek cinsin yardımı olmadan döllenmiş yumurta üretebilecekleri anlamını içerir” (s.523) demiştir. Tabii bu yanlıştır. Hiçbir canlı döllenmeden döllenmiş bir yumurta meydana getiremez. Partonogenesisle, 2n veya daha çok kromozom sayılı canlılar elde edilebilir ama döllenmiş yumurta (iki ayrı ferdi birleştiren zigot) farklı şeydir. Bu o zamanlar çok bilinmediğinden böyle yanlışlıkları normal karşılarız. Ayrıca kalıtsal bir özellik ya da yetenek, Darwin’in yanlış olarak inandığı gibi krizalitte olmaz, onun yeri üreme hücrelerindeki kromozomlardır.

d) Darwin, embriyonun başlangıç dönemiyle sonraki erişkin hallerinin ve organlarının birbirinden farklı olduklarını söylemiştir. Zaten aksi söylenemez. En farklı sınıfların da embriyolarının benzemesine rağmen, daha sonra benzemediklerini vurgulamıştır. Ancak bu konuda kanıt olarak sunduğu Von Baer’in “Memelilerin, kuşların, kertenkelelerin, yılanların, hatta belki de kaplumbağaların embriyoları gelişimlerinin ilk evrelerinde, bütün olarak da parçalarının evrimi bakımından da birbirlerine çok benzerler; bu benzerlik o kadar kusursuzdur ki bunları ancak irilikleriyle ayırt edebiliriz. Alkol içinde muhafaza edilen, adlarını yazmayı ihmal ettiğim iki küçük embriyon var elimde, şimdi bunların hangi sınıftan olduklarını söylemem olanaksız. Bunlar belki kertenkelelerdir, küçük kuşlardırlar ya da çok genç memelilerdirler, başın ve gövdelerinin oluşum tarzları birbirlerine çok benziyor, doğal ki bu embriyolarında kollar bacaklar henüz yok; ama olsalardı da gelişmelerinin bu ilk aşamasında bize bir şey öğretmeyeceklerdi, çünkü kertenkelelerin ve memelilerin ayakları, kuşların kanatları ve ayakları ve hatta insanın elleri ve ayakları hepsi temel bir biçimde yola çıkarlar” (s.524) cümleleriyle ifade etmiştir. Demek ki, birisi bilerek ya da bilmeyerek bir şey söylerse, bu da Darwin’in teorisine kendince uyarsa, işte bu tam bir kanıt. Hâlbuki bu söylenenler o kadar tek yaratıcının varlığını, mantığını ve sistemini vurguluyor ki, bunu görmemek ya da anlamamak olanaksızdır. Bütün bu söylenen canlıların tamamı, birbirine çok benzeyen ve aynı mantıkla yaratılmış tek bir hücreden oluşmaktadır. Dolayısı ile bu tek hücreden oluşan, işlevleri Darwin teorisi ile izah edilemeyecek kadar farklı da olsa, birbirine benzeyen organların embriyolarda benzer olmasından doğal ne olabilir. Ve bu kadar benzer minicik bir embriyoda, nasıl sonradan bu kadar farklılıklar gelişebilir? Bunu doğal se-

leksiyon nasıl açıklayacaktır? Hangi doğal şart, hangi birikimle ve zamanla, bu böyle olağanüstü prototip varlıklar yaratabilir?

e) Darwin, diğer bazı çok farklı hayvan ve bitkilerin ilk gelişimlerinde de benzerlikler olduğunu ifade etmiştir. Biraz da hayal gücünüzü kullandınız mı bu gerçekten de böyledir ancak hiçbir benzerlik bitki ve hayvanlarda neredeyse birbirinin aynı olan hücrelerin benzerliği kadar değildir. Moli Balığıyla insan da böyledir. Hatta her ikisinin de 46 kromozomu ve benzer hücreleri vardır ama her halde insanın atası moli balığı denemez.

f) Darwin, yukarıdaki açıklamayı dolaylı olsa da kabul etmiştir ki "Aynı bir sınıfın çok farklı hayvanlarının embriyolarında birbirlerine benzedikleri yapısal noktaların çoğu kez bu hayvanların varlık koşullarıyla hiçbir ilişkisi yoktur" (s.524) demiştir. Bunlara da örnek vermiştir ve "Hiç kimse aslan yavrularının postunun çizgi çizgi oluşunun ve yavru karatavukların kanatlarının beneklenişinin herhangi bir yararı olduğunu düşünmez" (s.525) demiştir. Yani kısacası, Darwincilerin aksine, kendi evrim teorisi ile bunların açıklamasının mümkün olmadığını ifade etmiştir.

g) Darwin, kendi teorisini tamamen ortada bırakmamak için "Bununla birlikte embriyoner yaşamının bir bölümünde aktif olmak ve kendi beslenmesini kendisi sağlamak durumunda olursa durum değişir" (s.525) demiştir. Darwin bundan sonra da kurtçukların hayatından ve onların hayranlık verici olarak kendilerini yaşam şartlarına uyarlamasından bahsetmiştir. Embriyo safhası, tek bir zigot hücresinin bölünmeye başlamasıyla, organ maketlerinin oluşumunun bittiği safha arasındadır. Zigotun bölünmesi ve başkalaşım geçirerek organlarının maket halinde oluşması tamamen dışarıdan alacağı su ve besin akımlarıyla olur. Burada embriyo kendi besinini sağlayacak kadar gelişmemiştir. Gerekli şartlar oluştuğunda, embriyodaki hücreler yeniden faaliyete geçerek, yavaş yavaş kendilerine olgunluk verecek organları sağlamak üzere ürerler, kendi besinini alacak duruma gelince embriyoluktan çıkar, ister kurtçuk halinde, ister yavru halinde olsun artık genetiğinin tezahürü bir bireydir. Dolayısı ile Darwin'in de itiraf ettiği gibi, embriyonun varlık koşullarıyla, yani doğal seleksiyonla değişim gösterdiği söylenemez.

h) Darwin, böcek kurtçuklarının benzerlik ve farklılıklarından bahsetmiş, bunların çok fazla değişiklikler göstermesine rağmen, genel kural olarak, “Ama çoğu durumlarda kurtçuklar, etkin de olsalar, hâlâ, az ya da çok embriyoner benzerlikler ortak yasasına uyarlar” (s.525) demiştir. Hücrelerin ne kadar çok birbirlerine benzediklerini söylemiştik. Bir de buna canlı bireylerin aynı türden ya da benzer türlerden olduklarını düşünürsek, bunların genetik yapılarındaki benzerlikler nedeniyle, embriyolarının da benzer olması son derece doğaldır. Hatta bazen yetişkinleri birbirinden çok farklı olsalar da, Darwin’in yukarıda söylediği gibi, varlık koşullarıyla ilgisi olmasa da, embriyonun ya da kurtçukların birbirlerine morfolojik olarak da benzemeleri normaldir.

i) Darwin, evrimin seyri ve embriyonun oluşması sırasında, embriyonun organlar olarak düzenlenmesinin yükseleceği gibi, garip bir laf etmektedir. Sonra da “az çok yüksek bir örgelenmeden ne anlaşıldığını tam net olarak belirlemenin neredeyse olanaksız olduğunu bilsem de bu deymi kullanıyorum” (s.526) demektedir. Yani bu organlaşmanın olduğunu biliyorum ama bunu evrime nasıl bağlayacağımı bilemiyorum diyor (zaten bağlamamıştı). Bu garip izaha devam ediyor “Ama gene de kelebeğin tırtıldan daha yukarıda olduğuna herhalde hiç kimse karşı çıkmaz. Bununla birlikte ergin hayvanın organizmalar merdiveninde kendi kurtçuğundan daha aşağıda sayılması gerektiği olaylar da vardır” (s.526) diyerek kendince bazı örnekler vermiştir. Kelebeğin ya da tırtılın, birinin diğerinden üst seviyede olduğunu söylemek çok saçmadır. Önceki safhada ya da sonraki safhada olması, bu doğruyu değiştirmez. Örneğin; zigota ve onun meydana getirdiği embriyoya bakalım. Bunlardan daha mükemmel ne olabilir? Evrim teorisiyle bunların açıklanamaması bunların daha alt seviyede varlıklar olduğunu göstermez. Hepsinin anası olmaları bakımından hepsinden üstün olmaları gerekmez mi? Bu üstlük ya da altlık konusu neyi kıstas aldığınıza da bağlıdır. Embriyo bir canlıyı oluşturabilir ama her canlı bir embriyo oluşturamaz. Biri diğerinin alternatifi değil, sadece devamıdır.

j) Darwin, Sülükayaklılardan (*Cirripedes*) bahsederek bunları ne kadar ve şaşılası bir hayat evreleri olduğunu izah etmektedir. Aslında o kadar güzel izah etmektedir ki, izah ettiği olayları, zaten dahi bir yaratıcıdan başkası yapamaz. Bunların en son gelişmeleri-

ni şöyle tarif eder "Bu sonunculardaki gelişme kuşkusuz geriye doğru olmuştur, çünkü üreme organları dışında, ağız, mide ve bütün diğer önemli organlardan yoksun çok kısa bir süre yaşayan ve bir torbadan başka bir şeye benzemeyen canlı olurlar" (s.526-527) demiştir. Yani burada evrimin geriye gittiğini söylemek istemiştir. Darwin'in anladığı anlamda evrim diye bir şey olmadığı için, geriye giden bir şey de yoktur. Torbaya benzemesi de, görünüş bakımından geriye gittiği zannını verebilir ama işlev ve fizyoloji açısından daha ileri bir safha olduğu için geriye gitmiş olamaz. Burada meydana gelen, aynı insan ömründeki devir daim gibidir. Sonunda insanın yaşlanması ve bir takım yetilerini kaybetmesi geriye bir evrim değildir. Peki nedir? Sadece, yaratıcının yarattığı, her türe özgü, bir devir daim düzeninin oluşturduğu evrelerdir. Bunun evrim teorisi ile özellikle yarar esasına göre, izahı mümkün olamaz.

k) Darwin, kendi evrim teorisi ile izah etmesi mümkün olmayan güzel açıklamalara yer vermiş, embriyo ile ergin arasında, zaten fark görmeye alıştığımızı ve bunun sanki büyümenin zorunlu bir evresi olarak kabul ettiğimizi söylemiştir. Aslında embriyoların birçok canlıda, yetişkin organlarından farklı olmayacağını ifade etmiştir. Bunlara örnekler vermiştir. Bazı hayvanlarda, örneğin kafadanbacaklılarda başkalaşım (bundan kasıt embriyodan yetişkine dönüşüm) hiç olmadığını, örümcekler gibi canlılarda çok az olduğunu, diğer bazı gözlemcilere de dayanarak anlatmıştır. Bu oluşumlar canlının bizzat kendisine bir yarar sağlamayacağından, Darwin'in teorisi ile izahları mümkün olamaz. Yani, onun söylediği gibi, azar azar ve zamanla, tesadüfen ya da kendiliğinden oluşmuş olabilir.

l) Darwin, yine de, embriyo ile ilgili, meydana gelen farklı ya da benzer, olağanüstü olayları sayarak "Öyleyse embriyonun bu çeşitli olgularını nasıl açıklamalı?" (s.528) sorusuna cevap arıyor. Darwin "belki de bazı aykırı yapılar embriyonu çok erken bir aşamada etkilediğinden, hafif değişikliklerin ya da bireysel farkların da zorunlu olarak aynı biçimde çok erken bir sırada ortaya çıktıkları varsayılır. Bu konuda ancak çok az kanıtımız var elimizdekilerin bazıları bunun tersine işaret etmektedir" (s.528) demiştir. Darwin'e gerçekten de hayran olmamak elde değil, bazen hayalleri, bazen yaptığı harika demagojiler ve spekülasyonları, bazen, ender de olsa, böyle söylediği doğrular için. Hiçbir aykırı yapı emb-

riyoyu etkilemez ya da onu şu ya da bu yönde değiştirmez. Embriyonun farklılıkları ya da benzerlikleri tamamen kalıtsaldır. Bunun da Darwin'in söylediği gibi, yaşam koşullarıyla ya da evrimle alakası yoktur. Darwin de embriyoya ya da doğar doğmaz bir canlıya bakılarak hakkında bilgi sahibi olunamayacağını, ancak sonra gelişen özelliklerle bazı tahminler yapılabileceğini ifade etmiştir.

m) Darwin, "Sorun her bir değişmeye neden olan yaşamın hangi zamanda neden olduğu değil bu değişimin sonuçlarının ne zaman kendini gösterdiğidir. Nedenler, üreme ediniminden önce ana babadan biri ya da her ikisi üzerinde etkisini yapmış olabilir ve genel olarak da böyle olur. Yavru hayvan anasının bağrında ya da yumurtada kaldığı sürece ve ana babası tarafından beslendiği sürece karakterlerinin çoğunun daha erken ya da geç gelişmeleri onun için önemli değildir. Gerçekten de, örneğin, besinini çok kıvrık gagasıyla sağlayabilen bir kuş için, ana babası kendisini beslediği sürece böyle bir gagası olup olmaması pek de önemli değildir" (s.528-529) demiştir. Bu cümleleri analiz edelim; kalıtsal anlamda, değişmeye neden olan, Darwin'in sandığı gibi doğa şartları ya da yaşam şartları olmadığından, kuş yavrusunun gagasının kıvrık olup olmaması belirli döneme kadar önemli olmayabilir ama genetiğinde var olduğu için belli yaştan sonra görülecektir. Yani sonuçların ne zaman ortaya çıkacağı doğa şartları ile değil, genetik olarak belirlenmiştir. Buna bir örnek verilirse, yaşlılığında saç önünde bir perçem olan erkeğin ya da kadının, daha bu beyazlık olmadan bu karakteri yavrularına geçirmesidir. Bunun daha birçok örneği vardır. Ana baba üzerinde döle geçecek bir doğa şartı etkisi olmaz. Bu Darwin'in yukarıda söylediği gibi genel olarak değil, hiç olmaz, dolayısı ile yorum yanlıştır. Kuşun gagasının kıvrık olması, ona yarar sağladığı için doğa şartları ile değiştiği esasına dayanmaz, o tür ya da çeşit, kuşlara yarar sağlayacağı için yaratıcının öyle yarattığı esasına dayanır. Aksi takdirde, her kuşun gagası neden kıvrık değildir sorusu cevapsız kalır, ona yarar sağlar da, buna yarar sağlamaz denemez.

n) Darwin de belli yaşlarda belli ana baba karakterlerinin ortaya çıktığına işaret etmiştir ki, doğrudur, bunu zaten kendi teorisi ile izah edemez, ancak kalıtsallıkla izah edilebilir, Darwin "her zaman aynı şey olur biçiminde bir iddiada bulunmak niyetinde değilim, çünkü pek çok değişim olayı aktarabilirim ki bunlar ço-

cukta ana babasında olduğundan daha erken bir yaşta belirmiştir" (s.529) demiştir. Darwin burada sanki evrimin bazı kalıtsal olayları değiştirerek, bazı karakterlerin görünmesini öne aldığı gibi bir yoruma girmiştir ki, bu tamamen yanlıştır. Darwin'in bahsettiği bu karakterler, şartlara bağlı olarak, sadece daha önce değil biraz sonra da görülebilir. Burada genetik ve çevre şartları ile etkileşim söz konusudur. Bunlar Darwin'in o zaman bilemeyeceği, kalıtsal olmayan bazı etkileşimlerin tezahürüdür.

o) Darwin "Bu iki ilkenin, yani hafif değişimlerin genel olarak çok erken yaşta ortaya çıkmamaları ve ana babalardaki değişikliğe uygun bir yaşta kalıtsal olmaları yukarıda gösterdiğimiz belli başlı embriyolojik olayları açıklar sanıyorum" (s.529 demiş ve köpekler ve atlar üzerinde diğer araştırmacıların tersine, kendinin yaptığı gözlemlerde, yavrular ile erişkinler arasındaki ilişkiler incelendiğinde bunun böyle olmadığını tespit ettiğini söylemiştir. Örneğin; diğer gözlemcilerin, yarış atı ile koşu atı (evcil koşullarda seçilmiş) yavrularının, birbirinden erginler kadar farklı olduklarını söylediklerini, ancak "ben ise her iki ırkın kısırakları ve bunların üç günlük tayları ile yapılan ölçümlerle böyle olmadığını saptadım" (s.529-530) demiştir. Yukarıda Darwin'in söylediği birinci husus, uygun bir yaşa gelince kalıtsal olma olayı değil, zaten kalıtsal olan bir olayın belli yaşam aşamaları zamanlarda ortaya çıkmasından kaynaklanır. Bunun da embriyo oluştuktan sonraki olaylarda değil önceki olaylarla ilişkisi vardır. İkinci olayda ise hem Darwin, hem de farklı sonuçlara ulaşan önceki araştırmacılar haklı olabilirler. Aynı tür içinde dahi olsa, yavrularla erginler arasındaki benzerlik ya da farklılıklar, genetik yapıların tezahür etme zamanlarıyla değişiklik gösterebilirler. Darwin'in bulduğunun tam tersi, yani yavrular pek benzemediği halde yetişkinlerin benzemesi durumları olan ırklar ve türler de mevcut olabilir. Dolayısı ile bu bir kural olarak verilemez. Ancak genelde, yavruların birbirlerine yetişkinlerden daha çok benzeyeceği belki düşünülebilir.

p) Darwin, güvercinler üzerinde kendi yaptığı gözlemlere atıfta bulunarak, güvercin ırklarının tamamının yabani türden türediklerinin genel kabul gördüğünü, bu türe ait çeşitli ırklardan aldığı yumurtalardan çıkan 12 günlük yavrularla yetişkinlerini karşılaştırdığını ifade etmektedir. Sonuçta biri hariç diğerlerinde, yavrularda yetişkinlere oranla çok küçük farklılıklar görüldüğünü

belirtmiştir. Aslında bunların benzer olmaları doğaldır ve Darwin'in tezinin tersini gösterir, yani sonradan olan modifikasyonlar yavrulara geçmez. Kalıtsal yapı neyse, bazı genetik varyasyonlarla birlikte o devam eder. Darwin "Yukarıdaki örnekler, özellikle de güvercinlerinkiler, insanın yaptığı seçimle yığılıp biriken ve ırklara değerini veren ayırt edici farklılıkların genel olarak yaşamın erken döneminde ortaya çıkmadıklarını ve ortaya çıkan dönemi karşılayan ve oldukça ileri bir yaşta kalıtsal olduklarını kanıtlamaktadır" (s.530) demektedir. Darwin dar alınlı taklacı güvercinlerin bu kuralın dışında olması nedeniyle, yukarıdaki kuralın evrensel olmadığını, bazı karakterlerin çok erken yaşta yavruya geçirilmekte olduğunu ifade etmektedir. Karakterler ileri yaşlarda kalıtsal olmazlar, ya vardırırlar ya da yokturlar. Eğer Darwin doğru olsaydı, yukarıda verdiğimiz bir örnekteki, saçları simsiyah olan bir insanın yavrusuna, yaşlandığı zaman saçları önündeki beyaz perçemi geçirememesi gerekirdi. Çünkü çocuk doğduğunda o insanın saçları simsiyahtı. Böyle bir durumun Darwin'e göre hiçbir yararı olamayacağından ve yavaş yavaş da birikmiş olamayacağından dolayı olmaması gerekirdi ama olmuştur ve yüzlerce böyle örnekler verilebilir. Taklacı güvercinin yavrularının farklı olması da Darwin'in anlamadığı yaratıcı tarafından verilen, olağan genetik varyasyonların tezahürüdür. İnsanoğlunun güvercinleri seçme işi yeni sayılabilecek bir olaydır. Kaldı ki, insanların sadece bir çeşit güvercine takla atmasını öğrettiğini de kimse iddia edemez. Zaten Darwin'de bunun doğal seleksiyonun işi olmadığını söylüyor.

q) Darwin, yukarıdaki yanıtlarına devam ederek, söylediklerini yabani türlere uygulamayı önermiştir. Bunun için kendince, eski biçimden türemiş bir kuş grubunu örnek almıştır. "Değişik türlerde oldukça ileri bir yaşta çıkagelen sayısız ve küçük varyasyonlar soya çekim yoluyla denk düşen yaşta sonraki kuşaklara geçirilir; yavrular az değişime uğramış ve birbirlerine, az önce güvercin ırklarında gördüğümüz gibi, erginlerin benzerliklerinden daha çok benzeyeceklerdir" (s.531) demiş ve bu görüşün bütün farklı sınıflara uygulanabileceğini söylemiştir. Önceden söylediğimiz gibi, kalıtsallık denk düşen yaşta olmaz, birey doğduğundan itibaren vardır ve erginliğini kazanır kazanmaz fonksiyonel olur, dolayısı ile Darwin'in söyledikleri doğru değildir. Yavrular, az da, çok da değişime uğrasalar, bunların kendi özelliklerini ergin hâle gelmeden değişim yoluyla nesillerine geçirmeleri mümkün değildir.

Darwin, “Eskiden çok gerilerdeki bir atada bacak görevi görmüş olan ön taraflar, sonu gelmez bir sürü, değişmelerden sonra, bir dölde el, bir diğerinde yüzgeç, bir diğerinde kanat olarak kullanılmaya uyarlanmış olabilirler; ama yukarıdaki iki ilke gereğince, ön taraflar, her ne kadar bu çeşitli biçimlerin her birinde ergin yaşta çok büyük ölçüde farklılaşsalar da, bunların embriyolarında çok büyük değişmeye uğramış olmayacaklardır.” (s.531) demiştir. Ergin yaşta kullanma nedeniyle değişikliklerin yavrulara geçirileceğini, embriyo ya da genç halde ise kullanma olmayacağından bunlarda fazla değişiklik olmayacağını ve gerek embriyo ve gerekse genç canlıların birbirlerine daha çok benzeyeceklerini şöyle ifade etmiştir, “Dolayısıyla gençler değişime uğramamışlardır ya da parçaları kullanma ya da kullanmamanın etkileri sonucu küçük bir değişim göstermiştir” (s.531) demiştir. Görüldüğü üzere bu cümleler tamamen yanlıştır. Daha önceleri de söylediğimiz gibi, bırakın sadece hayvanlarda, bitki ve hayvan embriyoları karşılaştırılsa, nadir de olsa, bunlar arasında bile benzerlikler bulunması mümkündür. Çünkü bunlar tek bir hücreden oluşan yapılardır. Hücre yapısı da birbirine çok benzer. Embriyonun ya da genç yavruların, organlarını kullanıp kullanmamayla hiç alakası olmadan, kalıtsal olarak bu yapılar nesilden nesile geçer, zira yaratıcı bunu böyle kurgulamıştır. Kalıtsallığı sağlayan fiziksel yapı değildir, fiziksel ya da fizyolojik yapıyı oluşturan ana etken kalıtsallıktır.

r) Darwin, “Bazı hayvanlarda birbirini izleyen değişimler (*variation*) çok erken yaşta meydana gelebilir ya da soya çekim yoluyla ilk kez ortaya çıktıkları çağdan biraz daha erken olarak soya geçirirler” (s.531) demiş ve buna kendince taklacı güvercin ve diğer bazı canlıları örnek vermiştir. Tabii ki bu mümkün değildir. Böyle değişimlerin soya geçirilmesi diye bir şey yoktur. Darwin o zaman kalıtsallığın nasıl olduğunu bilmediğinden, zamanımız için çok basit olacak yanlışlara düşmüştür. Darwin bu embriyolar ya da yavruların ana babaya, hiçbir metamorfoza (başkalaşıma) uğramadan benzemesinin nedeni olarak, bu yavruların erkenden kendilerine yetmek durumuyla karşı karşıya kaldıklarını göstermiştir. Tabii bu da doğru değildir. Tamamen kalıtsal özelliklerle ilgilidir. Darwin aynı grup üyelerinden denizde yaşayanların transformasyon geçirdiklerini ama karadakilerin hatta akarsularda yaşayanların geçirmediklerini nazara alarak, denizdeki hayvanların kurtçuk aşamasından geçmeden, kara ya da akarsu yaşamına alışamayaca-

ğını, Fritz Müller'in ifade ettiğini söylemiş, "bu kadar yeni ve bu kadar değişme gösteren yaşam koşullarında kurtçuk durumuna ve yetkinlik durumuna ikisine birden iyice uyarlanmış yerlerin başka organizmalar tarafından işgal edilmemiş ya da iyice işgal edilmemiş olması mümkün değildir. Bu durumda doğal seçme yavaş yavaş ve giderek daha erken yaşta bir ergin yapısı edinilmesini kolaylaştırır ve bunun sonucu daha önce geçirilmiş olan başkalaşım- ların bütün izlerinin kaybolması olacaktır" (s.532) demiştir. Gerçekten de inanılması güç garip bir yorumdur. Yani, eğer bir canlı ikisine birden uyarlanmış olursa, bunun yaşayabileceği yerler, zaten başka gruplar tarafından işgal edilmiş olacak ve buralarda yaşama imkânları olmayacaktır. Gerek okyanuslarda gerekse, karada, her yerin, bu minik canlıların yaşayamayacağı ölçüde, işgal edilmiş olacağı gülünçtür. Zaten böyle bir olasılık doğru olsaydı, dünyada tek bir canlı kalır diğerlerinin yerini alırdı. Doğal seçmenin gittikçe daha erken yaşta ergenlik sağlaması da yanlıştır, buna ait hiçbir kanıt yoktur. Olsaydı, hamam böceği 250 milyon yıldır, yumurtadan sonra ergenleşmesi için hâlâ daha belli bir zaman geçirmezdi. Çok sınırlı doğa şartlarında yaşasa da ipekböceği, şimdiye kadar larva dönemini çoktan atlardı. Ya da, denizlerden karalara geçmiş deniz, neredeyse her canlının önce bir larva döneminden geçmesi gerekirdi. Bunlarla ilişkili milyonlarca ara tipler ortada olurdu Doğrusu, her canlının ergenlik çağına doğrudan ya da dolaylı olarak, geçebilmesi için kalıtsal bir yaş sınırı vardır. Bu sınır, çevresel faktörlerle, biraz değiştirilebilir, örneğin son zamanlarda uygulanan hormon takviyeleri ile. Ama bu kalıtsal bir değişim olmaz.

s) Darwin,"Diğer taraftan, ana babasından biraz daha farklı yaşam alışkanlıklarına sahip olması yavru hayvanın yararına olsaydı ve biraz daha başka biçimde yapılsaydı ya da zaten ana baba biçiminde farklı olan bir kurtçuk için daha da büyük değişme göstermesi yararına olsaydı, doğal seleksiyon, ana babadakine karşılık olan yaşta kalıtım ilkesi gereğince yavru hayvanı ya da kurtçuğu ana babasından daha başka kılabilirdi ve bu herhangi bir derecede olabilirdi. Kurtçuklar, bundan başka, gelişmelerinin çeşitli evreleriyle olan karşılıklı bağlaşımlarında da farklar gösterebilirler, öyle ki, birçok hayvanda görüldüğü gibi, birinci gelişim aşamalarında ikincisinde olduğundan daha fazla değişebilirlerdi. Ergin de, duyu organlarının ya da devinimin yararsız olduğu durumlara

ve yaşam alışkanlıklarına uyarlanabilirdi, böyle bir olayda başkalaşım geriye doğru olurdu" (s.532-333) demiştir. Bu sözler yanlış-
tır. Daha önceleri de defalarca gördük ki, doğal seleksiyonun bu
sana yararlıdır, seni böyle yapalım diyecek ilahi bir gücü yoktur ve
hiç olmamıştır. Bu erişkin için de, kurtçuk içinde aynen geçerlidir.
Darwin'inde zaman zaman ifade ettiği gibi milyonlarca karakter
vardır ki, örneğin bazı hayvan yavrularının benekli olması ya da
olmaması gibi, bunun görünümünden öteye hayvana bildiğimiz hiç-
bir faydası yoktur. Ama yaratıcı ona bu kalıtsal özelliği vermiştir.
Her canlıda böyle karakterler vardır. Kurtçuğun birinci ya da ikinci
aşamalarında, öyle ya da şöyle olması mümkündür. Bu da ta-
mamen yaratıcının, o varlığın yaşaması, ergin hâle gelmesi ve öl-
mesi ile ilgili kurguladığı kalıtsal mekanizmada belirlenmiştir. Ya-
rarsız olan durumlarda, geriye başkalaşım olması konusuna gelin-
ce, bunun da doğruluğuna dair hiçbir kanıt yoktur. Mutasyonlar
geriye ya da ileriye olabilirler ancak bunun yarar esasına dayanan,
yavaş yavaş birikimle, ileri ya da geri gitmeyle ilgisi yoktur. İnsan-
lardan örnek verirse, belki parmağın ucunda bir göz olması şim-
diki bulunduğu yerdekenden çok daha yararlı olabilir diye parmak
ucunda göz olmaz ya da var olan kulak memesinin insana hiçbir
yararı yok diye oradan kaybolmaz. İnsanoğlunun başlangıcından
beri vardır. İnsan cildinde olan benlerin hiçbir faydası yoktur hatta
bazen kansere dönüşmesi nedeniyle zararı vardır ama insanlar var
olduğundan beri o da vardır, hiç de yok olmaya niyeti olmayan ka-
lıtsal özelliklerden biridir.

t) Darwin, "Yukarıdaki açıklamalar, var oluş koşullarındaki
değişiklikler nedeniyle, atadakinin dengi yaşta soya çekme dışın-
da, hayvanların, nasıl ergin atalarının ilkel koşulundan tamamıyla
farklı gelişim evrelerinden geçebileceklerini bize açıklıyor" (s.533)
demektedir. Darwin'in önceki ifadeleri bize hiç de gerçek bir şey
açıklamamaktadır. Şöyle ki, 'var oluş koşullarındaki değişiklik ne-
deniyle, atadakinin dengi yaşta soya çekme' diye bir şey yoktur.
Fert doğar, belli bir erginlik yaşına gelir ve kendinde doğuştan iti-
baren bulunan kalıtsal karakterleri yavrularına geçirir. Erginliğin
başlangıcından sonuna kadar bu aynen böyledir. Herhalde bu basit
olaya da daha fazla açıklık getirmek ya da kanıt sunmak gerekmez.
Farklı evrelerden geçmesi hususu da Darwin'in sandığı gibi yaşam
koşullarına ya da yarar esasına göre değil kalıtsal yapıya göredir.
Darwin, yine yanlış olarak, en iyi bilim adamlarının kurtçuk ve

krizalit devrelerinin uyarlanma sonucu olduğuna, yani kalıtsallıkla ilişkisi bulunmadığına inandıklarını ifade etmiştir ki, bu da yanlıştır. Eğer bu doğru olsaydı o zaman bu böceklerdeki bu karakterler kalıtsal hâle nasıl geleceklerdi? Kalıtsal olmayan bir şey çevre değişikliği ile nasıl kalıtsal hâle gelecektir? Darwin kendi tezini savunmak için, *Sitaris* böceğini örnek göstermiştir. Mr. Faber'e göre, bu böceğin hayat devresinde, kurtçuk halindeki böceğin, arılarla olan ilişkisi ve onların ballarıyla beslendikten sonra, değişime uğrayarak erişkin bir kınkanatlı haline dönüştüğünü anlatmıştır. Bundan sonra "öyleyse, *Sitaris*'in geçirdiklerine benzeyen dönüşümlere uğrayan bir böceğin yeni bir böcek sınıfının ilk atası olsa, büyük olasılıkla, bu yeni sınıfın gelişim evreleri herhalde şimdi bildiğimiz *Sitaris*'inkinden farklı olurdu ve ilk evre kesinlikle hiçbir ergin böceğin daha önceki durumunu, aşamasını temsil etmeyecekti" (s.533) demiştir. Bu tamamen hayal mahsulü, olmayan bir şeyin, olsa olsa diye uydurma bir yorumudur. Bu böcek, diğer milyonlarca canlı türü gibi yaratıcı tarafından kendine özel böyle kurgulanmıştır. Atası şöyle olsaydı, bu da böyle olurdu gibi hiçbir kanıtı olmayacak şeylere sığınmak yanlıştır.

u) Darwin, "Diğer taraftan büyük bir olasılıkla, embriyon aşaması ya da kurtçuk aşaması, pek çok hayvanda, bütün bir grubun atasının ergin aşamasını neredeyse tam bir biçimde bize gösterir" (s.533) demiştir. Benzer kurtçukları olan deniz hayvanlarının eski dönemlerde açık denizlerde, bağımsız yaşayan bir ortak atadan gelmiş olabileceklerini ifade etmiş, bunların da kabuklular grubunu üretmiş olabileceğini söylemiştir. Darwin, yine burada da hayal gücünü kullanmış ve olsa olsa diye, hepsinin ortak noktası kurtçuk olmaktan öteye, hiçbir kanıtı olmayan, kabuklular grubunu ortak bir ataya bağlayıvermiştir. Yani solucanda kurttur, ipek-böceğinin de kurtçuk hali vardır, öyleyse bunlar ortak bir atadan gelmedir gibi bir şey. Darwin devam ederek "Gene olabilir ki, memelilerin, kuşların, sürüngenlerin ve balıkların embriyoları üzerinde bildiklerimize göre, bu hayvanlar, eski herhangi bir biçimin, ergin aşamasında, solungaçları, yüzme kesesi, yüzgeç biçiminde dört adet uç uzvu ve bir kuyruğu vardı ve tümü su yaşamına uyarlanmıştı" (s.534) demiştir. Burada da hayal gücünü kullanarak ve 'olabilir ki' diye başlayarak (olmayabilirdi de), hiçbir kanıtı olmadan, görüldüğü gibi, birbirleriyle, ortak yaratıcının aynı mantık ve

sistem içinde yarattığı ürünler olmaktan öteye ilişkileri olmayan bu yaratıkları birbirlerine yapay olarak bağlamış işi bitirmiştir.

v) Darwin, zaman ve uzay içinde yaşamış bütün tükenmiş ve örgelenmiş biçimlerin birkaç büyük sınıf içinde toplanabileceğini, bunlar da alta doğru, sistematik bir biçimde sınıflandırma suretiyle, doğa bilimcilerinin de aradığı ama bulamadığı, soybilimsel bir sınıflama mümkün olabilecekti demiştir. Tabii bu doğru olamazdı, zira benzerliklerin hangi kıstasa göre yapıldığı önemlidir. Kuşun da insanın da iki gözü olması bunun birinin diğerinden türediği ve aynı sınıfa konmaları gerektiğini göstermez. Bütün bu tip sınıflamalar, yapay olduğu için sınıflamayı yapanlara göre değişir. Dolaşımı ile Darwin'in de söylediği gibi, böyle bir bilimsel soy ağacı elde etme olasılığı olmaması doğaldır. Ancak soy ağacı şeklinde ama benzerlik sınıflamaları yapılmasında hiçbir mahzur yoktur ve bunlar da, zaten yapılmaktadır. Darwin de bu işin farkında olduğu için, farklılığın kaynağı olan embriyo seviyesindeki benzerliklerin esas alınmasının, yetişkin canlılardaki benzerlik ve farklılıktan daha önemli olacağını ifade etmiştir. Eğer embriyolar benzerse, bunlar birbirlerine sıkı akrabalık bağıyla bağlıdır yorumunu da getirmiştir ki, bu doğru değildir. Embriyoların benzerliği sadece embriyoların benzerliğini gösterir, akrabalık bağları ile ilgili olamaz. Zaten Darwin de sonraki evrelerin hiç birbirine benzememesi, bunların akraba olmadığını kanıtlamaz gibi bir açmaza ya da çelişkiye düşmüştür. Soy anlamında embriyolar birbirine benzese, o zaman onlardan meydana gelecek canlılarda birbirine benzemesi gerekir. Aynı embriyo karakterlerinin birini esas alırım ama diğerini yok sayarım denemez. Darwin bu benzemezlik olayını da, "embriyo yapısındaki aynılık, ortak özellikler, demek ki, köken ortaklığını, köken birliğini ortaya koyar; ama embriyon gelişmesinin benzerliği bunun tersini kanıtlamaz, çünkü olabilir ki, bir ya da iki grupta, gelişmenin bazı evreleri yok edilmiş ya da, yeni varlık koşullarına uyarlanmak için artık tanınmaz hâle gelecek biçimde değişikliklere uğramışlardır" (s.534-535) demiştir. Darwin'in söylediğinin tam tersini bir bilim adamı söylese, dese ki, embriyonun benzerliği ya da farklılığı hiç önemli değildir, önemli olan ergin bir canlının benzerliği ya da farklılığıdır ve buna göre sınıflama yapılması daha uygundur, buna kim hayır diyebilir? Darwin kurtçukların benzerliği de köken ortaklığını açığa vurur demiştir ki, bu da yanlıştır. Kurtçukları benzer olan bütün hayvanların kökenleri-

nin bir olduğu düşünülemez ama aynı yaratıcının, bunların belirli safhaları için, benzer sistemler içerisinde yarattığı düşünülebilir.

w) Darwin, “Embriyonun yapısı çoğu kez grubun çok eski ve az değişime uğramış atasının nasıl bir yapıda olması gerektiğini az çok net bir biçimde bize gösterdiğine göre tükenmiş ve çok eski bir geçmişe uzanan biçimlerin aynı sınıftan zamanımızdaki türlerin ergin durumlarına, embriyolarına neden bu kadar benzediklerini anlayabiliriz” (s.535) demiştir. Embriyolar, fizyolojik olarak, en çok kendinden bir önceki ebeveynlerinin embriyolarına benzer, bu benzeşim diğer önemli karakterlerde olduğu gibi tamamen genetik bir benzemedir. Tabii ki bu benzeşim, melezlemelerle giderek azalsa da, teorik olarak, ilk yaratıldıkları ebeveyne kadar gider. Buna kimse itiraz edemez. Ancak bahsedilen aynı tür içerisindeki, döllenmeler sonucu ortaya çıkan embriyo karakterleridir. Uçan bir böceğin yumurtasının, deve kuşu yumurtasına benzerliği ya da farklılığı değildir. Yaratıcı bütün sistemi aynı mantık içinde yaratmış, bu sistemi, türler olarak değişmez bir farklılıkta sınırlandırmıştır. Embriyolar canlıların bir nevi maketleridir. Maket büyüklükleri erişkinleri ile tam bir oran içinde olmaz, örneğin; 500-2.000 yıla kadar yaşayabildiği söylenen, boyu 50 metreyi bulan bir çınar ağacı tohumundaki embriyo ile korunga tohumu ve bunların embriyo benzerlikleri ve sonraki durumları karşılaştırılrsa, her ikisinin de bitki olmasından öteye, hiç alakaları olmadığı görülür. Daha önce de söylediğim gibi, bırakın hayvan ya da bitki embriyolarının birbirlerine benzerliğini, bazı bitki ve hayvan embriyoları da dış görünüşleri itibariyle birbirlerine çok benzediği söylenebilir, bunların da aynı sınıftan geldiklerini söylemek yanlıştır.

x) Darwin, W. Agassiz’in bu yasaya, yani embriyoların bitkinin ilk atasının kopyası olduğu, evrensel bir yasa olarak baktığını bunun da gelecekte kanıtlanacağını ifade ediyor. Darwin “Aslında bu yasa, ancak, grubun atasının eski hali, gerek büyümesinin ilk evrelerinde ardı ardına gelen değişimlerle, gerek döllerinde, ilk ortaya çıkışından daha erken bir yaşta kalıtsallaşan değişimlerle tamamıyla silinmemiş olduğu takdirde kanıtlanabilir. Şunu da aklımızda tutmalıyız ki, yasa gerçek olabilir ama gene de böyle oldukça eski bir zamana kadar uzanan jeolojik belgelerin bulunmayışı nedeniyle daha uzun zaman, hiçbir zaman değilse, tam bir kanıt lama durumuna elverişli olmayabilir. Bu yasa, eski bir biçimin

kurtçuk durumunda iken özel bir yaşam alışkanlığına uyarlandığı ve bu aynı durumu kendi döllerinin bütün bir grubuna geçirdiği bir koşulda kendini gerçekleştiremeyecektir, bu kurtçuklar daha eski hiçbir biçimin ergin haline benzeyemezler” (s.535) demiştir. Önce şunu söyleyelim, kalıtsallık yaratılışla birlikte vardır, çevre şartlarından ileri gelen bir yeni oluşum kalıtsallaşmaz. Darwin’in de söylediği gibi söylenen ara tipler hiçbir jeolojik oluşumda ortaya çıkmamıştır. Bize göre de olmayan şey zaten ortaya çıkmayacaktır. Yine Darwin’in söylediği gibi, bahsi geçen kurtçuklar daha eski hiçbir biçimin ergin haline benzeyemezler, neden? Çünkü kurtçuk halinde iken verdikleri döller yoktur, döl verebilmeleri için, kurtçuk halinden çıkmaları ve ergin hâle gelmeleri gereklidir. Darwin’e göre kendilerinde olmayan bir özellik yavrularına geçirilemeyecektir. Burada da açıkça Darwin’in teorisinin yanlışlığı ortaya konmaktadır. Yaratılış anlayışında böyle bir sıkıntı yoktur. Çünkü her canlı yaratığın oluşumu yaratıcının kurguladığı, genetik kotlarda mevcuttur ve zamanı gelince oluşur.

y) Darwin, “bence, bir ilk atanın pek çok döllerinde ortaya çıkan değişmelerin (*modifications*) her birinin daha ilk yaşamın ilk evrelerinde hemen belirivermedikleri ve bu değişimlerin ilk değişimin karşılığı olan yaşta soya çekim yoluyla geçirilmeleri ilkesiyle açıklanabilirler. Embriyonu, büyük bir sınıfın bütün üyelerinin ortak atasının kurtçuk halinin ya da ergin halinin az çok silikleşmiş bir portesi gibi düşünürsek embriyolojiye ilgi artar” (s.535) demiştir. ‘bu değişimlerin ilk değişimin karşılığı olan yaşta soya çekim yoluyla geçirilmesi’ ne demektir? Buradaki soya çekim sözü, ilk önce bir yaratılışın olduğuna, Darwin’in dolaylı ya da bilmeyerek de olsa ki, ben bilmeyerek olduğunu sanmam, inandığını gösterir. Soyda bir karakter olacak ki, bunu yavruları da atalarına benzetsinler. Darwin, burada bu gerçeği saklayamamış ve var olan bir şeyin geçirilmesinden bahsetmiştir. Embriyo gelişecek bir canlının maketi de olsa, orada her şey, yani, yumurta, kurtçuk, ergin hallerinin hepsinin minyatürü yoktur ya da görülmezler, ancak yaşam süresinde var olan hatta gizli kalan bütün karakterler DNA’larında mevcuttur ve zamanı gelince ortaya çıkar. Embriyolarda olmayan kurtçuk ya da başkalaşım karakterleri de nesilden nesile geçer, esas olan da budur, bunun evrim teorisi ile açıklanması mümkün müdür?

z) İnsan gibi örgelenmiş canlı varlıklarda DNA yapısı ve dizilişleri, her ferde özeldir. Gerçek akrabalıkların tanımında bu benzerlikler çok önemli rol oynar. Örneğin; sahiplenilmeyen bir çocuğun babasının bulunmasında adaylardan hangisinin olabileceği, teorik olarak % 100 olmasa da buna yakın bir nispette belirlenebilir. Diğer yapay sınıflamaların yanında DNA benzerlik sınıflamalarının da olması, sınıflamaya bilimsellik katar. Bundan da yaratıcının nasıl bir sistemle ya da sistemlerle türlerin yaratılışlarını gerçekleştirdiği öğrenilebilir ya da en azından Darwin'inkinden çok daha anlamlı yeni teoriler üretilebilir. Zamanla üretilecek teorilerin kanıtlanması da mümkün olabilir.

GÜDÜK KALMIŞ, KÖRELMİŞ, ATILMIŞ ORGANLAR

a) Darwin, "Doğada hiçbir işe yaramazlığın damgasını taşıyan garip parçalar ya da organlar yaygın olarak hatta genel olarak bulunmaktadır" (s.536) demiş ve bunlara kendince bazı örnekler vermiştir. Gerçekten de çıplak göz ve düz bir akılla bakıldığında bu tip birçok yapı sayılabilir. Ancak bir türde sürekli bulunan hiçbir organın yararsız yaratıldığını düşünemem. Yararsız olduğunu düşündüğümüz organlar ya da oluşumlar varsa da, bu yararını hâlâ bilmememizdir, bunların da sayısı çok az olsa gerekir. Uzman olunmadığı konularda, birçok organın bir işe yaramadığını söylemek sanırım daha çok cehaletin bir göstergesidir. Daha önce de örnek verdim ama bir kez daha vereyim, 1950'li yıllarda, muhtemelen Darwin'in de bu öğretisi ile doktorların, biraz da para kazanmak iştahıyla, faydasız organları biran önce vücuttan çıkarıp atmak lazım düşünceleri oluşmuştu. Boğazdaki bademcikler ve apandisit de bundan nasibini almıştı. Bebek doğar doğmaz, bu lüzumsuz eklerin hemen alınması gerekliliğine inanılmıştı ve öyle de yapılmaya başlandı. Bir de bunu yaptıran aileler son derece modern, yaptırmayanlar da gerici olarak damgalandı. Bilim yerinde durmuyor, ilerledikçe de gerçekler ortaya çıkıyor, bu konularda da öyle oldu, bu iki yararsız deneni organın ne kadar yararlı, hatta hayati, yaşam olaylarında görev aldığı anlaşıldı. Herhalde o modern olduğunu sanan, insanları kesip biçen doktorlar en azından biraz utanmışlardır. Bu bahsi geçen ve lüzumsuz deneni organların özellikle moleküler ve hormonal seviyede hangi rolleri oynadıkların-

dan çoğunlukla haberimiz yoktur. Dolayısı ile gözle bakarak, bu organlar da niye var ya da, yaratıcı niye böyle bir şey yapmış? Darwin'in yaptığı gibi, yaratıcı bizim kadar bile düşünememiş, aymazlığı ya da alaycılığı ile cahilane yorumlara girmemeliyiz. Çünkü soruların cevabı bana göre ilim arttıkça ortaya çıkacaktır. Zaten çıkmaktadır da. Yine de bir açık kapı bırakalım, belki gerçekten, hiç işe yaramayan organlar ya da organların bir uzantıları ya da karakterler de olabilir. Bunlar da belki nükleotid ya da kimyasal seviyede bilmediğimiz bir nedenle oluşmuş ve kalıtsallıklarını muhafaza etmişlerdir.

b) Darwin'in iddiasına göre, "Bu gelişmemiş organlar kendi kökenlerini ve ne anlama geldiklerini çeşitli biçimlerde kendileri anlatırlar" (s.536). Buna örnek olarak da kınkanatlıları vermiştir. Gerçekten de, kınkanatlılarda olduğu gibi, birçok canlılarda da, bazı organların tam gelişip, diğer bazı benzer organların gelişmediği ya da az geliştiği görülür. Gelişmiş normal organlar fonksiyonel olmadıklarında (geçici ya da kalıcı olarak) bazen az gelişmiş organların gelişmişlerin yerini aldığını görürüz. Darwin'in kitabında yaptığı bu saptamaları doğrudur. Peki, bunların sebebi nedir ya da Darwin haklı mıdır? Önce şuna bakalım; diyelim ki gerçekten bu dumura uğramış organlar atalardan geliyor, bu mümkün müdür? Bir organın diğer bir ata organından türemesi için, fonksiyonel anlamda, o organın yerini alması gerekmez mi? Bir organ fonksiyonunu ya yapar ya da yapamaz. Yapamazsa canlı yaşamını yitirebilir ve değişim zaten orada son bulur. Örneğin, kuşun kanadı olmazsa uçamaz ve diğer hayvanlara yem olur. Kısacık bir ömür içerisinde, Darwin'in verdiği örnekleri esas alırsak, erkek memelerinin dişi memelerine dönüşmesi olanaksızdır. Zira memelerin gelişmesi için belki yüzlerce hormonal faaliyet gerekir. 50-60 yıllık bir ömür içerisinde bütün hormonal faaliyetlerin oluşması ve dişi memelerin fonksiyonel hâle gelmeleri düşünülemez. Bu memeler olmazsa da yavru yaşayamaz. O zaman gerçek, yine canlıların kalıtsal yapılarında saklıdır. Türün başlangıcından itibaren kalıtsal yapı aynıdır. Bunu ancak oluşacak mutasyonlar bir dereceye kadar değiştirir. Gerek türün başlangıcındaki kalıtsal yapı içerisinde saklı bulunan kalıtsal varyasyonlar ve gerekse ani mutasyonlarla oluşabilecek yeni genetik oluşumlar, etkisiz görünen bu organları oluşturabilir. Bu oluşmanın doğal seleksiyonla ilgisi olmaz. Biz bitki ıslahında genetik kısırlığı kullanırken, kalıtsal genetik mekanizma-

lardan yararlanırsınız. Zaten bazı canlılarda, ara biçimler olarak teza-hür ettiği sanılan ya da Darwin'in doğal değişimle olduğunu sandığı varyasyonlar, ya çok genli kalıtımın ya da genetik ve çevre faktörlerinin etkileşimi sonucu ortaya çıkan varyasyonlardır. Buna çok çarpıcı bir örnek vereyim; sülalesinde bilinen, sağır dilsiz olmayan kadın ve erkeğin evlenmesinden sağır ve dilsiz çocuklar doğmaktadır. Darwin olsaydı bu işi hemen ortak atalara getirirdi. Gerçek, hiç birbiri ile alakalı olmayan, otozom kromozomları üzerinde bulunan erkek ve dişi'deki bazı etkili genlerin, homolog kromozomlar üzerinde birlikte bulunmalarındandır. Etkileşimle, sağır ve dilsizlik oluşmaktadır. Buna bütün canlılarda verilecek örnekler bulunabilir.

c) İşe yaramaz denen yapılar ya da organların, zigot teşekkülünden, yeni fert meydana gelinceye kadar, biyolojik ve kimyasal açıdan nasıl yararları olacağını bilmemekteyiz ya da çoğunu bilmemekteyiz. Bu bakımdan ergin haldeki canlı karakterlerine bakıp, bunlar yararsızdır demek doğru olmaz. Peki, bu yapılar nasıl oluşmuşlardır? Yaşam koşullarının ya da içinde yaşanan doğa şartlarının yapacağı değişiklikler kalıtsal olmayıp geçici olacağına göre, tamamen kalıtsal olan bu yapıların oluşumu üç şekilde olabilir:

1) Eğer bu karakter türün tamamında varsa, yaratıcı başlangıçta, bunda bir yarar görerek ya da, bu organa bilinen ya da bilinmeyen bir görev ya da görevler vererek bu organları olduğu gibi sabitleştirmiştir.

2) Yaratıcı, kromozomlardaki, DNA varyasyonları içerisinde böyle olanaklara da şans tanımıştır. Bu organların aktif ya da pasif hâle gelmesi, büyümesi ya da küçülmesi, çevre şartları ya da diğer genetik faktörlerle etkileşimlerine bağlıdır. Bu varyasyonlar adaptasyon kabiliyetleri yüksek çeşitlerin oluşması için faydalı olabilirler.

3) Bu karakterler sonradan mutasyon yoluyla, ani değişikliklerle meydana gelmiş ve kalıcı halde varlıklarını sürdürmüşleridir.

Görüldüğü üzere, bunların hiç biri, yarar esasına göre, doğa şartları ile yavaş yavaş, birikerek oluşmamıştır. Yani Darwin'in teorisi ile uyusmazlar. Bu organlardan bazılarının çeşitli gelişme farklılıkları göstermeleri, bu karakterlerin az ya da çok ama sadece doğa şartları ile değiştiğini göstermez. Genetik ve çevre şartlarının

etkileşimlerini gösterir. Bunlar birbirinden çok farklı şeylerdir. Darwin'in iddiası olan kullanılmayan organların giderek körelmesine gelince, yaratıcı her karakteri sınırları ve varyasyonları ile yaratmıştır. Bu varyasyonların en alt ve en üst sınırları belli olmak kaydıyla, bu sınırlar arasında teorik olarak sonsuz denebilecek varyasyonlar olabilir. Örneğin; insan boyu ya da doğal ömrü gibi. Bazı organlar kullanılmıyorsa ve bunun genetiğinde de belli bir sınıra kadar küçülebilme olasılığı varsa, gerçekten de öyle olurlar. Bu da yaratıcının verdiği bir haslettir. Bu organların genetik kabiliyetleri aynen kalır, ancak çevre şartları ya da kullanım ile yeniden, yavaş ya da hızlı bir şekilde, aktif ya da pasif hâle gelebilir. Ya da, bu etkileşimlerle farklılıklar yaratma potansiyelleri yoktur ve aynen kalırlar. Zaten bu dumura uğrama durumu her karakter için söz konusu olamaz. Darwin'in teorisi doğru olsaydı, bunların her karakter için kullanım derecelerine göre tezahür etmeleri ve ortalıkta görünmesi ya da jeolojik bulgularda milyonlarcasının bulunması gerekirdi. Çok okuyan bir kişinin gözleri, az okuyandan ya da hiç okumayandan daha iyi görür diye bir şey yoktur. Hatta bunun tersi bile doğru olabilir, en azından bazı fertler için. Resim kabiliyeti olmayan bir kişi, binlerce resim yapsa resim kabiliyeti daha iyiye gitmez. Bilindiği üzere bu gibi olaylarda Darwin'in söylediklerinin aksine, çevreden çok genetik faktörler rol oynarlar. 2.800 yıla yakın süredir sünnet olan Musevi erkeklerinden sünnetli ya da az sünnetli çocuklar olmaz. Ya da insanlığın başından beri kesilen erkek sakalı, ne azalır, ne de boyu kısalır. Hatta bilimsel midir bilemem ama kesilen sakal daha gür çıkar denir. Darwin, semender türünden örnekler vererek, bunların karada yaşayanlarının gebeliklerinin son zamanlarında karınları yarılar yavrular dışarı çıkarılırsa bunların solungaçlarının dallanmış halinin görüleceğini, bunların suya konması halinde suda su semenderler gibi yüzebileceklerini ifade etmiştir. Darwin "Su yaşamına göre bu düzenlenmenin, kuşku yok ki, hayvanın gelecek yaşamı ile hiçbir ilişkisi yoktur; demek ki, yalnızca atalardan gelme uyarlanmalara bağlı kalmaktadır ve kendisinin de türediği eski biçimlerin geçirdiği gelişim evrelerinden birini yinelemektedir" (s.537) demiştir. Bu yorum doğru değildir. Bilindiği üzere semenderler kromozom sayıları 24 olan hayvandır. Bunların, hem karada, hem suda, hem de her iki tarafta da yaşayabilen tipleri mevcuttur. Bu tip olaylar, hem hayvanlarda hem de bitkilerde görülür. Bunların ikili

(hem karada hem suda) yaşam sergilemeleri, birinin diğerinden geldiğini göstermez. Bu, o canlı türleri içerisinde, genetik yapılarında çok geniş bir adaptasyon varyasyonu olduğunu gösterir. Örneğin; 5 cm ile 150 cm arasında boyutlu türleri olması da bunun bir tezahürüdür. Genetik yapıda olmayan bir şey, sonradan kalıtsal hâle gelmez. Dolayısı ile tür karakterleri, çevresel bir olay değildir. Eskiye dönüş olabilmesi için de, o karaktere tesir eden genin ya da bütün genlerin mutasyona uğrayarak, eski DNA karakterlerine bürünmeleri ve sonraki canlıların da, bu karakteri oluşturmaları gereklidir. Hâl böyle bile olsa, bu Darwin'in teorisindeki, yarar esasına göre, zamanla ve yavaş yavaş bir karakterin biriktirilmesine uymaz.

d) Darwin, "iki işleve sahip olan bir organ bu işlevlerden biri, hatta bazen daha da önemli olanı için gelişmemiş kalabilir, hatta tamamıyla körelir ve aynı zamanda diğer işlevi tam olarak yerine getirebilir" (s. 537) demiş ve buna bazı örnekler vermiştir. Önce bu Darwin'in teorisine uymuyor, teoriye göre yarar esastır, dolayısı ile hangisi daha önemliyse ona göre gelişim olması gerekir. Demek ki, yarar esas geçerli değildir. Bazı organların iki hatta daha fazla işlevli olduğu, bunların her ikisini de tam olarak yerine getirdiği, insandaki dil, cinsel organlar vs. gibi ya da bunlardan sadece birini ya da ötekini yerine getirdiği ya da birisinin diğerinden daha az yerine getirdiği doğrudur. Bunların hepsine doğada rastlanır. Değişiklikler, ya çevre şartlarının etkisiyle, canlı hayatı içinde olmuştur ki, bunlar kalıtsal olmayan modifikasyonlardır ya da tür ya da çeşit karakteri olarak, o canlıların genetik şifrelerinde çeşitli varyasyonlar olarak mevcuttur ve tezahür eder.

e) Darwin, " Ne kadar az gelişmiş olurlarsa olsunlar, herhangi bir yararları olan organları, eskiden daha gelişmiş olduklarına inanmamız için nedenlerimiz olmadığı sürece, güdük kalmış saymamak gerekir. Bunlar yeni belirmekte ve gelişme yolunda olan organlar da olabilirler. Güdük organlar ise tersine, örneğin hiçbir zaman başverip çıkmayan dişler gibi ya da deve kuşunun artık birer yelkenden başka bir şey olmayan kanatları gibi hemen hemen yararsızdırlar. Besbelli ki bu organlar, daha az bir gelişim aşamasında günceldeki koşullarından daha da yararsız olacaklardır, eskiden değişme yoluyla ve yalnızca yararlı değişimleri saklamak için etki yapan doğal seçme yoluyla üretilmiş olamazlar" (s.537-

538) demiştir. Bizlerin uzman olmadan bir organsal yapıya bakarak, bu işe yarar ya da yaramaz dememiz yanlıştır. Bilimsel koşullarda bugün bunu yapamadığımıza göre, Darwin zamanında bu hiç yapılamazdı. Bu organların, küçük ya da büyük olması da onları gelişmiş ya da güdük kalmış olarak sınıflamamız için yeterli değildir. Bunu yapabilmemiz için önce kendimize uygun bir kıstas bulmamız lazımdır. Önceleri de söylediğimiz gibi gelişme halinde, yani hâlâ evrim geçiren bir organ yoktur. Bu Darwin'in hayallemesidir. En küçük detayına kadar genetik şifresi belirlenmiş bir organın yeniden evrimleşmesi diye bir şeyi söz konusu olmaz. Darwin, bu yararsız dediği olaylar için 'eskiden değişme yoluyla ve yalnızca yararlı değişimleri saklamak için etki yapan doğal seçme yoluyla üretilmiş olamazlar. Bunlar, eski bir duruma bağlanıp kalmışlardır ve kısmen de soya çekim gücüyle alıkonmuşlardır' demektedir. Darwin'in bu soya çekim dediği şey gökten zembille mi inmiştir ya da inmektedir? Her izah edemediği şeye bunlar soya çekim gücüyle alıkonmuşlardır şeklinde, sözde açıklama getiriyor. Burada yaratıcının koyduğu genetik kurallar işliyor, Darwin de bunu görüyor ama teorisini çürütüyor diye gerçeği dolandırarak ya da sulandırarak ifade etme çabasına giriyor.

f) Darwin, yine saçmalamaya devam ederek, "Doğmakta olan organlar her zaman oldukça seyrek olsalar gerekir, çünkü bu koşullardaki bir organı olan bireylerin yerini, genellikle, arkalarından gelen ve bu organın daha yetkin bir durumda olanına sahip olan dölleri alır ve dolayısıyla çok zamandan beri tükenmiş olsalar gerekir" (s.538) demiştir. Burada doğmakta olandan kastı yeni oluşan bir organdır. Bunlar seyrek değil, hiç olmaz, bir organ ya vardır ya da yoktur. Bu organda çevre şartları ile oluşacak modifikasyonlar kalıtsal değildir. Arkadan gelen daha yetkin organlı döllerin öncekilerin yerini alabilmesi için, önce bu döllerin daha yetkinlik durumunu nereden aldıkları sorgulanmalı, daha sonra da, bu yetkinlik durumunu, bu karakter kalıtsal olmadan dölleri nasıl geçireceği sorgulanmalıdır. Kararlı (fazla modifikasyona uğramayan) karakterler genetik olarak kararlı (stabil) hâle gelmiş karakterlerdir. Stabil hâle gelmiş demek de, bu karakterlerin tür içerisindeki çeşitler arasında, genetik değişimlerinin, tekrar edilebilir ve bilinen şekillerde tezahür etmesidir. Eskiden, değişimden gelen ya da tükenmiş denilen ve ortalıkta bir türlü fosilleri dahi bulunamayan karakterler yoktur, stabil hâle gelmiş kalıtsal karakterler vardır.

g) Darwin, "Penguen'in kanadı ise çok yararlıdır, çünkü hayvana yüzgeç olarak iş görür; dolayısıyla bunlar kuşların kanatlarının doğuş durumunu temsil edebilirlerdi; ama ben böyle olduğunu sanmıyorum; bu olasılıkla küçülmüş ve yeni bir işlev gereğince değişime uğramış bir organ olabilir" (s.538) demiştir. Yani kendi keyfine göre bu bundan dolayı böyle olmuştur ya da olasıdır gibi, fikirler yürüterek, canlıları birbirine bağlamak istemektedir. Bu garip benzetmeleri, örneğin gagalı memeliler ile ineğin memelerini karşılaştırarak, illa da bunlar arasında bir akrabalık durumu yaratmak istemektedir. Bu doğru değildir. Bunlar ayrı türler olarak bir silsile içerisinde yaratılmıştır. Yoksa fındık faresinin iki gözü vardır, insanın da öyledir, üstelik bu farenin kromozom sayısı insanınkine yakındır ($2n=48$) öyleyse insanın gözü farenin gözünden gelmiştir gibi saçma bir durum ortaya çıkar.

h) Darwin, canlılardaki güdük karakterlere ilgili olarak; bazı bitkilerdeki erkek organlardan dumura uğramış bazılarının bulunduğunu görerek, öyleyse daha önceleri bu organlardan bitkide daha çok vardı, sonradan bunlar körelmiştir demiştir. Hayvanlarda da bazı kemiklerin birbirlerine benzediğini söyleyerek, bunların kökendeş türdeş olabileceklerine işaret etmiş ve bu organların bu sınıflama işinde önemli olduğunu vurgulamıştır. Hâlbuki bunların tamamı genetik karakterlerdir. Genetik çalışmalarla bunlar açıklanmakta, daha da ileri gidilerek, örneğin erkek kısırılığı ve melez azmanlığı çalışmalarında kullanılmaktadır. Bu karakterlerin sınıflama işinde kullanılması ya da kullanılmaması taksonomistlerin kararıdır.

i) Darwin, embriyo halinde olan canlılardaki dumura uğramış organların, ergindekine nazaran oransal olarak daha büyük görüldüğüne işaret etmiş ve "onun için çoğu kez denilir ki, güdük organlar erginde, embriyodaki durumdan kalmışlardır" (s.539) demiştir. Bunun bütün canlılar için bir kural olduğunu sanmam ama eğer böyleyse, bu son derece normal bir durumdur. Embriyoda ayakla kafa arasındaki oran, ergindekinin aynı olacak diye bir kural yoktur. Ancak ergin canlılarda oluşacak organların tamamıyla ilgili olarak, şekil ve büyüklük bakımından, potansiyel genetik yapı özellikleri embriyoda mevcuttur. Bu özellik, bir türde görülen karakterlerin diğerinde mutlaka görüneceği anlamına da gelmez. Embriyoda olan ve erginde sonradan görülmeyen bazı yapıların

lüzumsuz olduğunu söylemek ya da buna inanmak doğru değildir. Zira bu özelliklerin, canlı üzerinde nasıl bir fizyolojik ya da hormonal etki yaptıklarını çoğu kez bilmemekteyiz. Bilmediğimiz şeyleri de yararsız ya da yok sayamayız. Darwin bu konuda “beden parçalarının ve organların çoğunluğunun belli işlevlere çok güzel uyarlandıklarını kabul etmeye yönelten aynı nedenler gene aynı kesinlikle, bizi güdük kalmış ya da körelmiş organların yetkinlikten uzak ve yararsız olduklarını saptamaya zorluyor. Doğal bilimler üzerine yapıtlarda genellikle, güdük kalmış taslak durumdaki organların ‘simetri gereğince’ ya da “doğanın planını tamamlamak” için yaratıldıkları söylenir, bu açıklama değil yalnızca olayın yeniden dile getirilmesidir” (s.539-540) demiştir. Darwin, böyle düşünmenin bir tutarsızlık olduğunu ifade ederek, boğa yılanlarının güdük olan arka kemikleri ve leğenin (alt karnı) boğa yılanının avlarını boğarak öldürmesine yaradığını söylemiştir. Darwin, Weismann’a de atıfta bulunarak, eğer bu, doğa planını tamamlamak için olsaydı, neden diğer yılanlarda bulunmuyor diye sormak gerekirdi diyor. Daha önceleri yararsız organlardan bahseden Darwin, şimdi sanki her organ, dumura uğramış ya da uğramamış, bir yarar için yaratılmıştır manasında çelişki içerisinde bir yorum sergiliyor. Ayrıca burada da görüldüğü gibi, tutarsızlık tam olarak Darwin’in teorisindedir, Neden? Darwin’in yukarıdaki ‘doğa planından’ kastı yaratıcının planı olsa gerekir. Darwin’e göre bu yaratıcının planından olamayacağına göre doğal seleksiyonun işi olmalıdır. Doğa denen şey ya da şeyler yarar esasına göre çalıştığına göre, o zaman doğadaki bütün canlıların, benzer fonksiyonel organları aynı şekilde taşımaları gerekmez miydi ya da bütün canlıların yok olup, tek ya da birkaç canlı tipi kalması gerekmez miydi? Böyle bir durum neden boa yılanında vardır da diğer yılanlarda yoktur? Yaratıcı, Darwin’in teorisinde söylediklerinin aksine, yarattıklarını fayda yanında çeşitlilik ya da farklılık esasına göre de yaratmıştır. Yaratıcı bunu neden yapmıştır? Sorusu sorulabilir. Buna insanların kesin cevap verebileceğini sanmam, ancak tahminler yürütülebilir. Belki de yaratıcı yarattığı farklılıklarla, kendinin ne kadar dahi ve ilmine ulaşılmaz olduğunu insanların gözüne sokmak istemektedir. En gelişmiş varlık olarak saydığımız dünyadaki bütün insanların birbirlerinden farklı olması da bundan olabilir. Darwin’in teorisi, mükemmellikte tek tipe yönelimi işaret eder ki, dünyadaki örnekler bunun tersidir.

j) Darwin, bazı bilim adamlarının güdük organların çeşitli yararlarından bahsettiklerini yazmış, bunu yanlış bulmuş “çoğu kez bazı erkek çiçeklerde dişilik organını temsil eden, yalnızca hücrelerden oluşan bir dokudan yapılma küçücük bir kabarcığın böyle bir işi yapabileceğini kabul edebilir miyiz ?” (s.540) sorusunu sormuştur. Aynı Darwin, bir embriyodan ya da hücreden bir canlının meydana geldiğine inanıyor da buna neden inanamıyor? Tek bir hücre bir fili ya da çınar ağacını oluşturabilir, buna inanırım ama birkaç hücreden oluşan bir kabarcığın yararı olduğuna inanmam denebilir mi? Bu tam bir çelişki değil midir? Darwin parmak ucu kesilen bir insanda kusurlu tırnakların çıkmaya çalıştığını örnek vererek, bunu canlının boynuzsu maddeyi dışarı atmak için yaptığını, denizkızının (*lamantin*) yüzgecinin ucundaki güdük tırnaklara benzeterek, bunların da aynı amaçla oluştuklarını iddia etmiştir. Hâlbuki bilindiği gibi yaratıcı tarafından verilen bu tırnaklar hiç de Darwin’in sandığı gibi yararsız birer çıkıntıdan ibaret değildir. Bu hem insanlar, hem de diğer canlılar için geçerlidir. Konunun uzmanı olmadan, ben bunu yararlı bulmuyorum ya da yaratıcı bu işi benim kadar bile düşünemez demeye getirmek sadece cahilliktir.

k) Darwin, “Değişmelerle türeme savında güdük organların açıklanması oldukça kolaydır. Ayrıca, bu organların gelişimlerinin tamamlanmamasını güdüleyen yasaları da büyük ölçüde açıklayabiliyoruz ” (s.540) gibi doğru olmayan bir laf etmiştir. Bunların birçoğu, tabi ki genetik olarak açıklanabiliyor. Ama Darwin’in sandığı gibi olmamaktadır. Darwin, kısa kulaklılığı, kısa boynuzluluğu ya da kısa kuyrukluluğu, bitkilerde de görülen güdük olma durumunu, gelişimini tamamlamamış vücut kısımları ya da diğer organların kalıntıları olarak açıklamıştır. Darwin, ünlü bir fizyoloji uzmanının (isim vermemiş) bu organların vücutta bireye zararlı maddeleri dışarı atmaya yaradığını varsaydığını da ifade etmiştir. Bunun doğru olmayacağını bazı örneklerle izaha girişmiştir. Bunlar tamamen kalıtsal olan genetik varyasyonlardır. Darwin, bu gibi durumların evcil bitki ve hayvanlarda sık görüldüğüne, örnekler vererek işaret etmiştir. “Bütün bu örneklerin hiçbirinin yaban doğa koşullarında da güdük organların meydana gelebileceğini kanıtlamaktan öte, güdük organların kökeni konusunda herhangi bir ışık tutabileceğinden kuşkuluyum; çünkü her şey doğa koşullarında bulunan türlerin hiçbir zaman büyük ve ani değişikliklere uğramadıklarını gösterir gibidir. Ama evcil ürünlerimizin incelenmesi beden parçalarının kullanılmamasının onların küçülmesine yol

açtığını ve bunun kalıtsal bir nitelik aldığını bize gösteriyor. Bana öyle geliyor ki kullanmama, bu körelme olaylarının başlıca nedeni; kullanmama, tek sözcükle, bir organın önce çok yavaş ve azar azar giderek tam olarak güdük bir organ haline gelinceye kadar küçülmesine yol açtı" (s.541) demiştir. Bu cümleleri inceleyelim; Güdük kalma olayının sadece insanların evcilleştirme işlemine başladıktan sonra ya da kullanmama nedeniyle ortaya çıkmaları mümkün değildir. Bilindiği üzere, bunlar ya tür ya da türler içerisindeki çeşit karakterleridir. Genetik varyasyonların dışında örneğin; saf kan boynuzlu bir sığırdan, boynuzsuz ya da az boynuzlu bir boğa meydana gelmez. Saf kan boynuzsuz olandan da, boynuzlu meydana gelmez (etkileşim ve mutasyon olmadığı hallerde). Ancak genetik yapıları saf değilse, her iki gen ve bu genlerin varyasyonları mevcutsa bu takdirde, boynuzlu ya da boynuzsuz ya da az boynuzlu tipler meydana gelebilir. Fare kuyruklarının 22 jenerasyon kesilmesi, o kuyrukların bırakın kaybolmasına, en küçük bir kısalma oluşmasına dahi olanak vermemiştir. İster evcil ister doğa koşullarında olsun, varyasyonun 3 kaynağı vardır. Bunlardan, Darwin'in ortaya koyduğu doğa şartlarıyla meydana gelen değişiklikler kalıtsal olmadığı için dölden döle geçmesi olanaksızdır. Diğer genetik varyasyonlardır, bunlar da, ya yaratıcının sınırları içerisinde olan bir yasaya bağlı kalıtsal olaylardır, ya da yine genetik varyasyonların bir çeşidi, mutasyonlardır ki, bu da Darwin'in sandığı gibi yavaş yavaş olmaz, aniden olur, resesif ya da dominant olmasına, tek gen ya da çok gene bağlı olmasına göre etki yapar. Ana kaynak olmasa da, bu varyasyon kaynakları arasındaki etkileşimler de az ya da çok farklılıklar oluşturur. Kullanmamanın bir organın körelmesini sağladığı konusu bir dereceye kadar doğru olabilir, ancak o karakterin genetik yapısı muhafaza edildiği sürece potansiyeli orada durur, yani kaybolmaz ya da azalmaz, sadece bekler ve ortamını bulunca yeniden ortaya çıkar. Bir de, evcil hayvanlarda yapılan seleksiyonla bazı istenen karakterler seçilebilir. Örneğin; kısa kuyruklu koyunlar gibi. Ancak bu seçimin Darwin'in söyledikleri ile alakası yoktur, şöyle ki; şayet genetik olarak az kuyruk meydana getirecek genler bir araya getirilebilirse, az kuyruklu yeni bir ya da çok çeşitler elde edilebilir. Burada bir araya getirme dediğimizde, kalıtsal birliktelik anlaşılır, yoksa doğa şartlarındaki değişikliklerin kalıtsal hâle gelmesi diye bir şey söz konusu olmaz.

l) Darwin, bazı zararlı organların ya da vücut kısımlarının zamanla güdükleşecek ve sonra da kaybolacağını iddia etmiştir. Darwin yine kendi söyledikleri ile çelişmektedir. Ona göre yararlı olmayan organ zaten evrimle oluşmayacaktır. Diyelim ki oluşmuş, milyonlarca yılda oluşan bu organlar nasıl olup da hâlâ orada durmuşlardır? Diyelim ki, yok olacaklardır. Bunların yok olmaları genetik olarak mümkün değilse, yani normal genetik varyasyonları içerisinde yoksa ancak mutasyonla olacaktır ki, bu da yavaş yavaş değil aniden olacaktır. Popülasyondaki bütün fertlerde aynı mutasyonun olması da düşünülemez.

m) Darwin, "Bütün yapı ve işlem değişimleri, duyumsanmaz derecelerle azar azar gerçekleşmek koşuluyla doğal seçmenin yetkisi içindedirler, öyle ki, var oluş koşullarındaki değişiklikler sonucu zararlı ya da yararsız duruma gelen bir organ, bazı bakımlardan herhangi başka bir kullanım alanında iş görmek üzere değişim gösterebilir. Bir organ, gene, yerine getirmek durumunda olduğu görevlerden yalnız bir tanesini alıkoyabilir" (s.541) demiş ve bunların da doğadaki gördükleriyle tamamen uyduğunu ifade etmiştir. Bu doğru değildir. Azar azar değişme diye bir şey olmadığını önceleri gördük. Böyle olsaydı her değişimin kalıtsallığa yansması gerekirdi. Yani farelerin 22 jenerasyon kuyruğunu kestiginizde, bunun az da olsa kalıtsallığa yansması gerekirdi ki, böyle olmamaktadır. Bir organ birden fazla işlev görebilir. Ama bu yaratılışla bellidir. Sonradan dönüşümlerle olmaz. Gözün kulak olduğu veya bunun tersinin olduğunu kimse söyleyemez. Ama örneğin; perdeli ayaklar, hem yürümek, hem de yüzmek için kullanılabilir. Bazı karakterlerin özlerinde var olan kabiliyetleri, kullanılmama nedeniyle azalabilir ya da asgariye inebilir, ama uygun şartları bulursa ya da yeni bir adaptasyon şartı gerekirse, tekrar kullanılabilir hâle gelebilir. Bu sadece var olan potansiyelin aktif hâle getirilmesinden ibarettir. Yani genetikte olmayan bir şey doğal seçimle var olmaz, kalıtsal hâle getirilmez. Var olan bir organ, birden fazla görevi varsa, yalnız birini muhafaza ederek diğerini atmaz. O karakterin potansiyeli hep genetik olarak var olur. Örneğin; insan erkeklik organının iki görevi vardır, birisi idrarı dışarı atmak diğeri de cinsi ilişkiyle döllenmeyi ve neslin devamını sağlamak. Bunların her ikisi de canlı var olduğu sürece var olabilir. Yaratıcı böyle uygun görmüştür. Doğal seleksiyonla, böyle bir şeyin olması mümkün değildir, zira oluşacak her karakterin, diğer özelliği de ortadan

kaldırmadan, kendine özgü, evrimleşmesi gerekirdi, aynı organ, hem bu, hem de şu iş için evrimleşemezdi, çünkü bu fonksiyonlar birbirinden tamamen farklı şeylerdi. Doğa şartları denen şeylerin bunlara aklının yetmesi ve son derece hassas duyu ve organları evrimleşmeyle yaratması mümkün değildir.

n) Darwin "İlk baştan doğal seçme yoluyla oluşmuş olan bir organ, yararsız bir duruma geldiği zaman, değişimleri artık doğal seçmeyle engellenmediği için değişken olabilir" (s.541) demiştir. Darwin daha önceki söylemelerinde bunun tam tersini söylemekteydi. Yani doğal seçimle olmayan şeylerin, alışkanlıkla ya da kalıtımla oluştuğunu, bunun da her ne kadar fert üzerinde yaşam açısından fazla bir etki yaratmasa da, ya hiç ya da çok az değişikliklik göstereceğinden, sınıflamada çok önemli olacağını söylemişti. Şimdi de bunların değişeceğini ifade etmektedir ki, bunlar çelişkidir. Ayrıca değişken olmak ne demektir ve nasıl olmaktadır? Öyle ya, yararlıya doğru değişime doğa şartları karar veriyor ve de yapıyorsa, Darwin'in söylediği gibi artık değişim doğal seçmeyle engellenmediğine göre, hangi faktör ya da etken bunu değişken yapmaktadır?

o) Darwin, "değişimin ilk ortaya çıkışına denk düşen yaşta soya çekim ilkesi, bu bireyin döllerinde, bu organı o indirgenmiş durumunda, tam aynı yaşta yeniden üretme eğilimindedir, ama embriyonu ancak çok az etkileyebilir. İşte güdük organların neden embriyonda görece olarak bütüne oranla ergindekinden daha büyük oldukları böyle açıklanır" (s.542) demiştir. Darwin burada genetik olarak kabullenilemeyecek bir yanlış daha yaparak, canlıların hangi yaşta ve safhada dölleme yaptıklarına göre döllerinin de aynı o safhaya benzeyeceğini söylemiştir ki, bu tamamen yanlıştır. Buna önce de örnek vermiştik. Bir kez daha yineleyelim, genç yaşta saçları siyah iken oğlu olan bir baba yaşlanınca saçının özel yerlerindeki beyazlığı kendinde daha oluşmadan döllerine geçirir. O zaman demek ki, karakterin kendisi değil potansiyeli dölden dölge geçer. Canlının kendisinde olmayacak bir şeyin canlı maketi embriyoda oluşması düşünülemez. O zaman Darwin'e göre canlıdaki bir organın körelmesi ya da yok olması aynen embriyoya da geçmesi ve orada da küçülmesi ya da yok olması gerekir. Ancak burada Darwin bunun tam tersini söylemektedir. Öyleyse, karakterler körelse bile potansiyelleri embriyoda da görüldüğü gibi aynen muhafaza edilmektedir. Embriyo karakterlerinin görece olarak er-

ginlerden daha büyük görünmelerine gelince, bunun doğru olduğundan şüphem var. Zira bu da genetik bir karakterdir. Embriyo büyüklüğünün sabit kaldığını düşünürsek, makette de olsa, bir organın büyük olması, diğer organın göreceli olarak küçük olmasını gerektirir, dolayısı ile eğer tam olarak ya da yakın olarak orantılar benzemezse, bu embriyonal karakterlerin hepsi de erginlerinkinden görece büyük denemez, buna imkân yoktur. Birsinin büyük olması diğerinin küçük olması demektir.

p) Darwin, kendi teorisine göre, eğer bir organ devre dışı kalırsa, o andan itibaren artık doğal seleksiyonun durması gerekir. Darwin de böyle olması gerektiği halde neden hâlâ küçülme devam ediyor? Yani neden hâlâ doğal seleksiyon işbaşında diye kendisine bir soru soruyor. Bunun kendi teorisine uymadığını söylüyor. Ama şimdilik buna bir açıklama getiremediğini de ilave ediyor. Darwin, böyle söylemekle beraber yine de bir açıklama çabası içine girerek "beden parçalarının bütününe değişmesinin bu parçaların büyüklüğünü artırmaktan çok azaltmaya yönelik olduğu kanıtlanabilirse, işe yaramaz bir organın kullanılmamanın etkilerinden bağımsız olarak güdükleşebileceğini ve daha sonra da tamamen yok olacağını kavramak kolay olacaktır, çünkü organın cüssesini küçültmeye yönelik bütün değişimler, doğal seçmenin kendilerine karşı savaşımını durdurmuş bulacaklardır" (s.542) demiştir. Görüldüğü üzere, yine Darwin olmayacak şeylerden medet umarak olmayan şeyleri zorla teorisine uydurmaya çalışmaktadır. Birileri de çıkar ve Darwin'in tersini söyler ve der ki, değişimler küçülme değil de büyüme yönündedir, iki görüş de mantıksızdır. Organların bazıları daha küçülebilir bazıları da büyüyebilir, bu genetik yapıya, seleksiyona ve adaptasyon kabiliyetine göre değişiklik gösterebilir. Ama her hâlükârda, bu değişimler doğal seleksiyonla ilgili olmayıp, genetik varyasyonlar, çeşitli etkileşimler ve mutasyonlarla ilgilidir. Darwin, küçülme olayını, "büyüme ekonomisi ilkesi gereğince bir organın oluşmasına ayrılmış materyal olabildiğince tutumlu kullanılır, bu organ sahibi için yararsız duruma gelirse, bu ilke belki de bedenin yararsız bir parçasını güdükleştirmeye katkıda bulunabilir. Ama bu ilkenin etkileri zorunlu olarak azalma seyrinin yalnız ilk evrelerini etkilemek durumundadır; çünkü örneğin erkek bir çiçeğin dişilik organını temsil eden ve yalnızca hücre dokusundan oluşma ufaklık bir kabarcığın besinden bir miktar ekonomi yapmak için daha da küçüleceğini ya da bütün

bütüne emilip tüketileceğini kabul edemiyoruz” (s.542-543) demektedir. Büyüme ekonomisi ilkesi diye doğanın oluşturduğu bir şey yoktur, ancak yaratıcının oluşturduğu, doğadaki varlıkların sayıları, durumları ve birbirleri ile ilişkilerini düzenleyen bir doğa ekonomisi vardır. Burada kullanılan materyallerin ne kadar ekonomik ya da müsrif bir şekilde kullanıldıklarını anlayabilmek için mukayese edilecek uygun bir kıstas olması gerekir. Ancak genel olarak yaratıcı dâhinin bu materyalleri en uygun şekilde kullanacağını düşünmek doğaldır. Darwin’in söylediğine göre, bu azalma, doğal seleksiyon ilkesine göre, sadece oluşumun ilk devresini etkilemesi gerekir ama öyle olmamaktadır. Buna da erkek çiçek üzerinde oluşan dişilik organı maketini örnek göstermektedir. Sonuç olarak, Darwin ben bunu teorimle izah edemiyorum demek istemektedir de anlaşılmasın diye, bunu dolandırarak söylemektedir.

q) Darwin, “güçük organlar, kendilerini yararsız duruma getiren ancak soya çekim gücüyle korudukları bugünkü durumlarına gelinceye kadar hangi evrelerden geçmiş olurlarsa olsunlar bir ilk durumu anlatır bize” (s.543) demiştir. Bu da tamamen yanlıştır. Bir oluşumun evrelerden geçtiğindeki son durumu, onun ilk değil, son durumunu anlatır. Darwin kendi teorisine göre, değişim başlangıçta olacak, sonra hiçbir doğal seçim olmayacaktır dedi diye öyle olmaz. Darwin bu inancından dolayı da, sınıflama açısından güçük parçaların diğerlerinden daha önemli olduğuna vurgu yapmıştır. Bizce de güçük olan parçaların sınıflamada kullanılmasının hiçbir mahzuru yoktur. Özellikle bunların kalıtsal olması ve çok fazla değişim göstermemeleri açısından doğru bir yaklaşımdır. Ancak, bunu Darwin’in yapmaya çalıştığı izahlarla alakası yoktur. Darwin, “Demek ki değişimler yoluyla türeme öğretisine göre, güçük ve eksik gelişmiş durumları kendilerini işe yaramaz yapan organların varlığı can sıkıcı bir güçlük oluşturmak şöyle dursun, (alışlagelen yaradılış varsayımına göre kesinlikle böyledir) tersine bizim geliştirdiğimiz ilkelerin bir sonucu olarak öngörülmelidirler” (s.543) demiştir. Darwin burada da, yine gerçeklerin tam tersini söyleyerek, kendine göre, bunun bile kendi teorisine uyduğunu ifade ile saptırımlarına devam etmiştir. Şöyle ki; Önce kendisinin de ifade ettiği gibi, organların gittikçe güdükleşmesi olayını kendi teorisi ile izah etmek mümkün olmamaktadır. Kendisine göre, bu can sıkıcı olay nasıl birden kendi ilkeleri ile uyuşuvermiştir? Darwin’in izah edemediği durum, söylediğinin tersine, yaratılış il-

keleriyle kolayca izah edilebilir. Yaratıcı canlıları, genetik varyasyonları ile birlikte yaratmıştır. Bu varyasyonlar gerek birbirleri ve gerekse çevre şartları ile etkileşerek farklı tipler oluştururlar. Gündük kalma olayı da budur. Bunun ispatı da, bu güdük organların kalıtsal olmasıdır. Bize göre bu organların direkt ya da dolaylı olarak canlı üzerine olumlu etkileri vardır. Bunlar görünmüyor olabilirler ama fizyolojik ya da kimyasal seviyelerde böyle olurlar. Ayrıca yararlılık durumu da görelidir. Birisinin yararlı dediğine diğeri yararsız diyebilir. Ya da canlı için yararlı olan başkaları için yararsız olabilir ya da bunun tersi olabilir. Bilindiği gibi Van'ın Van kedisi çok meşhurdur, özellikle tek göz denen, iki farklı renkte gözleri olanları. Kedi severler sadece farklı oldukları için tek göz kedileri daha çok isterler. Van kedileri üzerine, sanırım, ilk çalışmayı ben başlattım. Bir asistan arkadaşına Master tezi olarak verdim ve şimdilerde öğrendiğim kadarıyla çalışmalar oldukça iyi gidiyor. Bu kedilerde, farklı göz rengi olmak, bizim genetikte defect (arızalı) dediğimiz bir olumsuzluk olayı. Bu genettir ve birkaç genin bir araya gelmesi ile oluşur. Kediler için arıza olan ve onların yaşamını olumsuz etkileyen bu olay, kedi besleyicileri için son derece olumlu bir durumdur. Yeniden asıl konumuza dönersek, zorla da olsa, Darwin'in, çelişkiler içerisinde illa da teorisine uydurmaya çalıştığı olaylar gerçeklerle bağdaşmamaktadır.

r) Darwin, yukarıda söylediklerinin bir özetini yaparak, "bütün bu kuralların ve daha birçok benzerlerinin, hısim biçimlerin ortak akrabalığı savının ve bu biçimlerin doğal seçme yoluyla ve gene doğal seçmenin belirlediği tükenme ve karakterlerin ıraksaması ile de birleşerek değişime uğramaları savının doğal sonucu olduklarını açıklamaya çalıştım" (s.543-544) demiştir. Bize göre Darwin hiçbir şeyi açıklayamamış, olmayan ya da hiçbir kanıtı olmayan şeyleri hayal kurarak, varmış gibi gösterme gayretine girmiş, daha da kötüsü, her olayı dolandıra dolandıra kendi teorisine zorla uydurmaya çalışmıştır. Bunun sonucunda da, yapay sınıflama kıstasları esas alınarak, "Bu soy çizgisi ögesinin kullanımı, örgelenmiş canlılarda saptanan benzerliklerin bilinen tek nedeninin kullanımı genişletilirse, doğal sistem sözünden ne anlamak gerektiği anlaşılacaktır; bu, kısaca kazanılmış farklılıkların çeşitli derecelerinin çeşitler, türler, cinsler, familyalar, takımlar ve sınıflar terimleri ile anlatılmaya çalışıldığı soyağacına dayalı bir sınıflandırma denemesidir" (s.544) demiştir. Sınıflamaya ya da sınıflama denemesine karşı

olmamız söz konusu değildir. Kıstas alınan benzerliklere göre yapılacak sınıflamalar, hem yararlıdır, hem de gereklidir. Ancak bütün sınıflama kıstaslarının doğal seleksiyondan gelen hısımlık (kan bağı) ilişkilerini de aynen koruduğu ya da buna benzer ifadeler yanlışır. Neden yanlış olduğunu da, önceden, Darwin'in bu konuda söylediği cümleleri kotlayarak anlattım. Benzer olmak ya da benzer karakterleri taşımakla, birbirinden gelmiş olmak ya da, aynı atadan gelmiş olmak tamamen farklı ve hiç ilgisi olmayan olaylardır. Darwin yaratıcı tarafından verilmiş kalıtsal karakterlerle çevre şartlarından gelen değişimleri birbirine karıştırmıştır. Israrla doğa şartlarını yaratıcının yerine koymaya çalışmıştır. Doğa şartlarını yaratanın da bir yaratıcı olduğunu yok saymıştır.

s) Darwin, "Küçük ve ardışık değişimlerin hiç de zorunlu ve genel olarak canlının çok erken bir döneminde ortaya çıkmadıkları ve ilk belirişlerinin karşılığı olan bir yaşta kalıtsal oldukları ilkesine göre, morfolojinin belli başlı olguları, yani, daha sonradan geliştikleri takdirde gerek yapıları gerek işlevleriyle çok farklılaşan kökenden parçaların embriyodaki yakın benzerlikleri ve gene kendileri ayrı ayrı türler olsalar da hısımlık türlerdeki kökenden organların ya da parçaların, bunlar da erginlik durumunda birbirine hiç benzemeyen işlevlere uyarlanmak gereğinde olsalar da embriyodaki benzerlikleri bu ilkeyle açıklanabilir" (s.544) demiştir. Önceden de söylediğimiz gibi, karakterler ilk belirişlerinde kalıtsal olmazlar, kalıtsallık onların genlerindedir, ilk belirişlerinden çok önce de, sonra da kalıtsaldırlar. Dolayısı ile Darwin'in söylediği böyle bir ilke yoktur. Gerek embriyodaki benzerlikler ve gerek ergin haldeki benzerlikler, tek yaratıcının, birbirine son derece benzeyen hücrelerden canlıları oluşturması ve bu canlıların döllenmiş yumurtalarının ya da zigotlarının birbirlerine benzer oluşlarındanır. İki gözlü, iki kulaklı, dört bacaklı, başı, gövdesi ve ayakları olan canlıların maketleri olan embriyoların benzemesinden doğal ne olabilir? Bu sadece yaratıcının tek olduğunu, aynı mantık ve bir silsile içerisinde varlıkları yarattığını gösterir, yoksa birisinin diğerinin atası olduğunu ya da diğerinden türediğini göstermez. Zaten buna ait hiçbir kanıt da mevcut değildir. Kanıt diye gösterilen bazı uyduruk şeylerin de kanıtlarla uzaktan yakından alakası yoktur. Doğanın bir yaratıcılık kabiliyeti olsaydı, önce kendini ve diğer doğa şartlarını yarattırdı, böyle bir şey olduğunun varlığı hayal bile edilemez.

kendini nasıl eleştirmiştir bunlara hiç yer vermemişlerdir. Darwin'in son yayınlarından 150 yıl sonra dahi, Darwin kadar detaylı bir araştırma ya da eleştirisel konumlara gelememişlerdir. Yani Darwin'in de gerisinde kalmışlardır. Resmin tamamının kitabın tamamını içeren eleştiriler okunup anlaşılmadan görülemeyeceği rezervasyonunu koyarak, özetle söylenenleri, biz de yeniden eleştirmelere devam edelim.

b) Darwin, kendi teorisine yapılmış olan ciddi itirazları yadsımayı hiç düşünmediğini, bunların en başında da "en karmaşık organların ve içgüdülerin, insan aklına benzemekle birlikte ondan üstün olan araçlarla değil de hepsi de ait oldukları bireye yararlı küçük küçük sayısız değişimlerin birikmesiyle yetkinleştiklerine inanmaktan daha güç bir şey olmaz gibi görünür. Bununla birlikte hayal gücümüzle aşılmaz gibi görünen bu güçlük, aşağıdaki önermeler kabul edilirse, pek de geçerli sayılmaz: Organizmanın bütün parçaları ve bütün içgüdüler en azından bireysel farklar gösterirler; var olmak için yürütülen savaşım, birey için üstünlük sağlayıcı olan yapı ve içgüdü sapmalarını belirler; ve her organın yetkinlik durumunda her biri kendi türünde yararlı olan bütün aşamalar alıkonabilir. Bu önermelerin doğruluğuna karşı çıkılabileceğini sanmıyorum" (s.546) demektedir. Görüldüğü üzere, Darwin burada bir gerçeklerden, bir de hayallerden bahsetmektedir. İnsan aklının almayacağı kadar karmaşık organlar ve içgüdüler gerçektir. Bunu kimse var mı ya da yok mu diye sorgulayamaz. Darwin bunun kendi teorisi ile de bağdaşmadığını açıkça yukarıdaki sözleriyle ifade etmiştir. Bu duruma göre, Darwin'in teorisinin çöpe atılmaması için hiçbir olumlu düşünce ve kanıt olamaz. Ancak Darwin burada dönmüş, benim teorimin doğruluğunu gerçeklerle kanıtlamam mümkün değil ama gelin biraz hayaller kurarak terimi de ispatlarmış gibi yapalım, zira bunu kabul edecek dünyada bir sürü ahmak vardır demiştir. Bununla ilgili olarak, cümlelerin başında ilginç bir şey söylemiştir. "en karmaşık organların ve içgüdülerin, insan aklına benzemekle birlikte ondan üstün olan araçlarla değil de hepsi de ait oldukları bireye yararlı küçük küçük sayısız değişimlerin birikmesiyle yetkinleştiklerine inanmaktan daha güç bir şey olmaz gibi görünür" demiştir. Anlatmak istediği, insan aklından üstün olan bir yaratıcının (araç dediği) varlığına inanılmaması gerektiği, böyle bir inançsızlığın, zor da olsa, hayal gücüyle geçilebileceği gibi, sapkın bir yorum getirmiştir. İnsan aklından

çok daha üstün bir aklın bütün bu varlıkları yarattığından hiç kuş-kumuz yoktur. Herhalde dâhiyane yaratıkları, düzeni ve olayları, kendisi bir yaratıcıya muhtaç, hiçbir akli ve şuuru olmayan doğa şartlarına bağlayacak kadar özürlü değiliz.

c) Darwin, hâlen mevcut varlıkların, hangi sürekli ya da yok olma aşamalarından, ara evrelerden geçtiğinin tahmin edilmesinin çok güç olduğunu ifade etmiştir. Ama bunların olmuş olmasının da kaçınılmaz olduğunu söylemiştir. Darwin, bazı garip olayların izahının güç olduğunu, buna örnek olarak da, bir karınca topluluğunda, iki ya da üç işçi kastı ya da dölsüz dişiler kastlarının olma-sını göstermiştir. Hiç biri mantıksal olmasa da, bunları kendince açıklamaya çalıştığını söylemiştir.

d) Darwin, türlerin birbirleri ile melezlendiğindeki kısırlığı ele alarak bunun basit bir olay olduğunu ve türlerin ayırımıyla ilgili olmadığını iddia etmiştir. Buna örnek olarak da, iki ağaç nasıl birbiriyle aşılarmıyorsa, iki türde birbirleriyle döllenmeyebilir. Aynı türden olan bu tipler sadece üreme açısından birbirinden farklıdırlar ama diğer özellikleri benzer demıştır. Bu gerçekten modern biyoloji ve sınıflamayla hiç bağdaşmayacak, bütün biyolo-jik olaylara da ters bir durumdur. Darwin, bu döl verme sınırlan-masını basite indirgeyerek kendi teorisini öne çıkarmak istemiştir. Ama bu mümkün değildir. Bizce evrim teorisini tereddütsüz % 100 çürüten bir olguyu Darwin basit olarak saf dışı etme gayretin-dedir. Darwin'in verdiği örnekler de konuyla uzaktan yakından ilgili olmayan örneklerdir. Köy meydanında, kahvenin önünde bü-yük bir kaya varmış, yaşlı köylü, kahvede oturanlara caka satarak gidip kayayı kaldırmaya çalışmış ama ne mümkün, kahveye dön-müş ve yine caka satarak, 'maşallah gücümnden hiç bir şey kaybet-memişim' demiş oturanlar şaşırmış, 'bunu nasıl anladın?' diye sormuşlar, o da 'ben bu kayayı gençliğimde de kaldıramıyordum şimdi de kaldıramadım, demek ki gücüm aynen yerindedir' demiş. Darwin'in aşılama ile eşeysel üremeyi birbirine karıştırması, o da, bu da olmuyor, o zaman, bunlar basit bir mekanizmayla olmuyor, ikisi de olmadığına göre bunlar aynı türdendir demesi anlattığım hikâye kadar komiktir. Darwin, yine bazı türlerden, F1 dölleri elde edilmesini örnek vererek, ana baba yerleri değiştiğinde döllerde de farklılık olmasını, yine, çiçeklerdeki, kendisine göre, iki biçimli ya da üç biçimli diye ifade ettiği, bitkilerdeki kısırlığı da buna kanıt

olarak göstermiştir. Hâlbuki bu her iki durumun da doğal değişim ya da evrimleşmeyle alakası yoktur. Bu olaylar, genetik ya da sitoplazmik kalıtlar ya da birden fazla genin etkileriyle ilgili olaylardır. Bunları biz derslerimizde öğrencilerimize öğretiriz.

e) Darwin, “Her ne kadar bilginlerin pek çoğu çaprazlanmış çeşitlerin ve onların melez döllerinin üretkenliğinin evrensel olduğunu kabul etseler de, bu sav, Gartner ve Kölreuter’in yetkileriyle aktardığım olgulardan sonra kesin doğru olarak kabul edilemez” (s.547) demiştir. Darwin kabul etmeyebilir ama Modern biyolojide bu böyledir. Bu daha önceleri de geniş olarak açıklanmıştı. Tür farklılıklarının en önemli kriteri ise bunlar arasında çeşitlerde olduğu gibi rahatlıkla döl verimi olmamasıdır. Bunun bazı istisnaları, daha doğrusu genetik ya da genetik ve doğa şartları etkileşimlerinden oluşan bazı sapmaları olmasına rağmen evrensel ve gerçek olarak kabul gören durum da budur. Bu evrensel durum olmasa, canlılar nesillerini devam ettiremediği gibi yeni farklı tipler de ortaya çıkamazdı. Nadir de olsa, çeşitler arasında çeşitli dereceler ve şekillerde kısırlık görülmesi mümkündür. Bunlar, fiziksel, genetik, sitoplazmik ya da bunların kombinasyonları şeklinde olabilir. Ancak bu kısırlık durumu türler arası kısırlıktan tamamen farklıdır.

f) Darwin, evcilleştirmenin türler arasındaki kısırlığı ortadan kaldırma eğiliminde olduğunu ifade etmiştir. Bu doğru değildir. Türler arasındaki kısırlık yaratılıştan itibaren vardır. Evcilleştirme olayı insanlığın ortaya çıkmasından sonra, hatta insanlar yerleşik hayata geçtikten sonra başlamış olabilir. Türler arası fertillik, sadece çok sınırlı olarak ve devamlılığı olmayacak şekilde, bazı canlılar arasında mevcuttur. Eşekle at arasındaki melezlemeler gibi. Bu canlılardan, kromozomları mayoz bölünmede belli bir dereceye kadar eşleşebilen (benzer olan) bazı türler, F1 melezleri meydana getirebilirler. Bu döller genelde kısırdırlar. Suni döllemeyle nesil devam ettirilmeye çalışılsa bile muvaffak olma şansı gittikçe azalır. Çünkü mayozdaki eşleşmeler gittikçe azalır. Darwin “Bunların değişime uğramış döllerinde de, onları birbirleriyle çaprazladığımızda da aynı kısırlığa yol açacağını bizim de beklemememiz gerekir” (s.547) demiştir. Darwin’in söylediği gibi bir şey olmaz. Darwin, “Kısırlığın burada giderilmesi, evcil hayvanlarımızın çok çeşitli ortamlarda özgürce çoğalmalarına olanak veren aynı nedenden ileri geliyor görünmektedir; bu da onların giderek var oluş koşullarının sık sık değişmelerine alışmış olmalarının sonucu gibi görünmekte-

dir" (s.547-548) demiştir. Evcil koşullar, Darwin'in söylediğinin tersine doğal koşullardan daha sınırlayıcıdır. Varlık koşullarına sık sık adapte olmaları, onlara çoğalma açısından da bir rahatlık verebilir, ancak bir türün başka bir türle döllenerek, üretken bir nesil meydana getirmesini sağlamaz. Eğer böyle bir şey olsaydı, evcil hayvanlarımızdan, at, eşek, sığır, kedi köpek vs. gibi hayvanlar binlerce yıl içerisinde birbirleriyle rahatlıkla döllenebileceklerdi. Sonuçta da, dünyada tek tür dışında, ya hiç tür kalmaz ya da birkaç tür kalır gerisi hep birbirine karışır giderdi. Onun için de yaratıcı bunlara müsaade etmemiştir. Eğer doğal seleksiyon diye, evrim anlamında, bir şey olsaydı, yaratıcı tarafından farklı bile yaratılsalar, Darwin'e göre tek tipliğe doğru bir yöneliş olacaktı.

g) Darwin, F1 ve sonraki melez kuşakların kısırlıklarını, "Bir yandan, var oluş koşullarındaki hafif değişikliklerin bütün organik canlılara güç ve doğurganlık verdiğiğine inanmak için çok güçlü nedenlerimiz vardır. Gene biliyoruz ki, aynı bir çeşidin başka başka bireyleri ve başka başka çeşitlerden bireyler arasında çaprazlaşma, bunların döllerinin sayısını arttırır ve kesinlikle onları irileştirir ve güçlendirir" (s.548) demiştir. Darwin'in söylediği bu olaylar, söylediği gibi kesin olmamakla beraber, bazı canlılar ve özellikle yabancı dölleneler için doğru olabilir. Ama nedeni Darwin'in söylediği hafif değişiklikler değildir, zaten böyle hafif hafif kalıtsal değişiklikler de olmaz. Olay yabancı döllenmiş canlılardaki saflaşmanın yarattığı genlerin homozigotlaşmasına ilişkin küçülmeler ve dölekliğin azalmasıdır. Buna Mısır örneğini verebiliriz. Mısır yabancı döllenmiş bir bitki olduğu için suni yöntemlerle saflaştırıldıkça boyu kısalmış ve üretkenliği azalmıştır. Ancak iki saf bitki melezlendiğinde 'melez azmanlığı' dediğimiz bir durum ortaya çıkar ve gelişme ve üreme beklenmedik bir şekilde artar. Kendine döllenmiş bitkilerde örneğin; buğday gibi, bu duruma ya rastlanmaz ya da farklılık mısırdaki kadar olmaz. Bu tamamen genetik bazı nedenlerden meydana gelir, yoksa doğadaki değişimlerle alakası yoktur. Melez azmanlığının nasıl olabildiğine ait kesin bilgilere sahip değiliz, ancak belli bir seviyeden sonra, kurgulayıcı yaratıcının ilmine ulaşmasak da, bu konuda bazı mantıklı teoriler vardır ve özellikle bitki ıslahı derslerinde verilir.

h) Darwin, "Öte yandan, uzun zamandan beri hemen hemen tek biçim varlık koşulları altında bulunan türler yok olup giderler ya da yaşarlarsa kısır olurlar, yeni ve çok farklı koşullara konul-

dukları, örneğin tutsaklık durumuna konuldukları zaman, başka yönden sağladıklarını korudukları halde kısırlaşırlar" (s.548) demiştir ki, bunun gerçekte hiç ilgisi yoktur. Eğer olsaydı, özellikle kendine döllen buğday ya da arpa gibi türlerin ve milyonlarca yıldır benzer koşullarda yaşayan canlıların, yok olup gitmesi gerekirdi. Darwin, "Bu olay uzun zamandan beri değişen koşullar altında bulunmakta olan evcil ürünlerimizde görülmez ya da pek zayıf düzeyde kalır" (s.548) demiştir ki, bu da yanlıştır. Çünkü bu olayın görülebilmesi için önce, türün iki çeşidinin saflaştırılması, sonra da bu saflaşan çeşitlerin birbiriyle döllenerek, gerek saflar ve gerekse melezler arasında yapılacak mukayeseler gerekir. Evcil hayvan çeşitleri arasında bu yapılabilir ama iki tür arasında böyle bir şeyin yapılması imkânsızdır. Yapılsa bile, sonuç alınamaz. Daha doğrusu, bugüne kadar böyle sonuçlar alınamaması da bunun en büyük kanıtıdır.

i) Darwin, türler arasındaki kısır melezliği, "bu melezlerin iki ayrı organizmadan oluşmuş ve varlık koşullarında sayısız büyük değişikliklere karşı karşıya kalmış olmalarına bağlıdır. Kim, evcil domuz ve köpek en değişik varlık koşullarında sayısız ürün verdikleri halde, örneğin bir filin ya da tilkinin kendi anayurtlarında bile tutsaklık durumunda asla ürün vermediklerinin nedenini açıklayabiliyorsa, aynı zamanda şu soruyu da doyurucu bir biçimde yanıtlatabilir: Neden çaprazlanmış iki farklı tür ve bunun gibi onların melez döllerini genellikle azçok kısırdırlar, oysa çaprazlanmış iki evcil çeşit gene onların dölü kırmalar (metisler) son derece doğurgandırlar?" (s.548-549) diye sormuştur. Türler arası melezlerin, iki ayrı organizmadan oldukları için, daha da spesifik olarak, mayoz bölünmede kromozomları eşleşemedikleri için ya da yeteri kadar kromozom benzerlikleri olmadığı için, döllenemedikleri ya da döllerinin yaşamadıkları doğrudur. Bu tamamen genetik olan hususun varlık şartlarındaki değişmelerle, evrim anlamında bir ilişkisi yoktur, moleküler seviyede biyolojik bir olaydır. Filin ya da tilkinin tutsaklık durumunda yavru vermemesi diye kural olacak bir yorum yürütülemez çünkü doğru değildir. Ancak, çeşitli koşul değişikliklerinin cinsel üreme istekliğini azaltması mümkün olabilir. Bu onların kısırlaştığı ya da yavru vermeyecekleri anlamına gelmez. Hayvanat bahçeleri bunun kanıtıdır. Darwin'in sorduğu sorunun cevabı çok basittir. Yaratıcı, çeşitler arasındaki dölleliğe müsaade vermiş ama türler arasında buna izin verme-

miştir. Tabii ki bunun biyolojik ortamını hazırlayarak, farklı kromozom sayıları ya da kromozom yapı farklılıkları nedeniyle bunların melezlenmesinin önüne geçilmiştir. Bu da yaratıcının dâhiyane bir yansımasıdır. Darwin, böyle bir yaratıcıya inanılmasını istemediği için son derece basit olan bir soruya bile cevap vermesi olası değildir, kısır bir çıkmaz içerisinde dönüp durmaktadır.

j) Darwin, Coğrafi dağılım konusuyla, kendi teorisinin bağdaşmadığını bu konuda ciddi güçlük olduğunu söylemiştir. Darwin, tek bir ataya inandığına göre oluşan bir türün ışıık huzmeleri gibi bütün dünyaya ya da dünyanın birbirinden çok uzak yerlerine nasıl yayıldığını tahmin bile etmek mümkün değil olarak nitelmiştir. Yaratılış inancı için de benzer görüşler olabilir. Yaratıcı, aynı ya da benzer canlıları tek bir yerde mi yaratmıştır, yoksa birkaç noktada birden mi yaratmıştır? Genel inanış, tek bir yerde yarattığı ve sonra türlerin yeryüzüne yayıldığı şeklindedir. Yani Darwin'in teorisine benzer bir şekilde tek bir noktadan yayıldığıdır. Bizim de inancımız yaratılıştan sonra tek bir noktadan yeryüzüne yayılım şeklindedir. Ancak bu yayılımın nasıl olduğu hep tartışmalı kalmıştır. Bu konuda da çeşitli görüşler vardır, tek noktadan dağılımın olduğu genel kabul gören bir husustur ama kesinlikle şöyle olmuştur diyebileceğimiz, kanıtlara dayalı bir açıklama yoktur ya da ben duymadım. Darwin teorisinde doğa şartlarını esas aldığı için, ister istemez coğrafi şartları da teori içinde mütala etme yoluna gitmiştir. Yaratılış inancına göre de, türlerin yaratılışı ile onların dağılımı tamamen ayrı şeylerdir. Ancak Darwin'in teorisi için bu böyle değildir. Yeni Zelanda'nın bir köşesindeki türle, Avrupa'nın bir köşesindeki türün tıpatıp ya da hemen hemen aynı olması, bu türün ancak teşekkül ettikten sonra yeryüzüne dağıldığını ve ondan sonra da, hiçbir evrim geçirmediğini gösterir ki, teoriye göre bu mümkün olamaz. Çok farklı şartlarda doğal değişim denen ve bize göre de olmayan bir değişimin, aynı canlı atadan, tıpatıp, aynı türü oluşturmak üzere evrimleşme şansı sonsuzda birdir.

k) Darwin, "Doğal seçme kuramı, her gruptan bütün türleri bizim bugünkü çeşitlerimiz gibi o kadar ince nüanslarla birbirine bağlayan sayısız bir ara türler kalabalığının daha önceden var olduğunu kabul ettiğine göre, neden çevremizde bütün bu ara türler kalabalığını görmüyoruz diye, ve neden bütün organik canlılar içinden çıkılmaz bir kaos halinde birbirlerine karışmış değiller diye

sorulabilir" (s.549-550) demiştir. Darwin son derece haklı bir soru sormuştur ve bu anahtar soruya cevap veremediği için de teorisinin çöpe atılması gereklidir. Darwin, kendince yukarıdaki varsayımı kabul ettiğimize göre, "bu türleri doğrudan birbirine bağlayan ara biçimlere rastlamayı beklememiz için elimizde hiçbir neden olmadığını, ancak bunlardan her birini yerinden edilmiş ya da tükenmiş herhangi bir biçime bağlayan türlerle karşılaşabileceğimizi aklımızda tutmak zorundayız" (s.550) gibi, hayali sözler söylemektedir. Yani bu ara türler ya da tipler, ortalarda yok ama biz bunları varmış gibi kabul etmemiz lazımdır demektir ki, bilimsel açıdan böyle bir kabul çok saçma olurdu. Darwin kendine göre, muhtemel bu ara türlerin, başkaları tarafından tüketildiği ve yerlerinin başkaları tarafından doldurulduğu için bunların ortalarda görünmediğini söylemiştir ki, bu daha önce de ifade edildiği gibi mümkün olamaz. Zira hadi az sayıda da olsa bazı türler için bu tükenme olayını kabul edelim, milyonlarca türün oluşması için tükenmiş olan milyarlarca ara türler nerelerdedir. Darwin'in söylediği gibi, teorisine göre bunların var olduğunu kabul etmemiz gerekir, niye olmayan ya da hiç görülmemiş bir şeyi kabul ederek onun üzerine inşa edilmiş bir teoriyi kabullenmiş olalım? Kabul edilirse bilimsellik nerede kalır?

1) Darwin, kendini eleştirmeye devam ederek, "Yeryüzünün bugünkü canlıları ile eski tükenmiş canlılarını birbirine bağlayan ve ardışık her dönemde yaşamış olan türleri daha eski biçimlerle birleştiren zincirin sayısı belirsiz halkaların zaman içinde yok olduğu savı yerinde bir sav ise peki o zaman neden jeolojik oluşumların her birinde bu ara biçimlere bol bol rastlamıyoruz? Neden fosil kalıntılarından yaptığımız koleksiyonlar yaşayan biçimlerin aşamalanmalarının ve mutasyonlarının net bir kanıtını vermiyor? Her ne kadar jeolojik araştırmalar yaşam biçimlerinin pek çoğunu daha şimdiden birbirine yaklaştıran halkaların geçmişteki canlının karşı çıkılmayacak bir biçimde ortaya sermişse de, gene de zamanımızdaki türlerle eski türler arasında sonsuz sayılardaki belli belirsiz aşamaların hepsini benim teorimim gerektirdiği ölçüde sunmamaktadır. Ve bu, kuşku yok ki, bu sava karşı ileri sürülebilecek en ciddi itirazdır." (s.550-551) demiştir. Görüldüğü üzere bugünkü Darwincilerin söyleyemeyeceği şeyleri Darwin'in kendisi cesurca söylemiştir. Ama bu kadar kendi net kanıtları karşısında, bu kez de yine yapacağını yapmış, "Kambriyen sistemin en eski katmanları-

nın tortullarından çok zaman öncesinden bu yana yeryüzünde yaşadıklarını bildiğimiz halde, neden bu kambriyen sistem altında, o zaman fosillerinin atalarının kalıntılarını saklayan güçlü çöküntü yığınları bulamıyoruz? Çünkü benim kuramım benzer katmanların, bu çok eski dünya tarihinin bu hiç bilinmeyen dönemleri sırasında bir yerlerde yığılmış oldukları anlamını taşır” (s.551) demiştir ki, bu sözler tamamıyla yanlıştır. Neden? Önce, Darwin’in bahsettiği kambriyen sistemi öncesinde, bu canlıların yaşamış olduğu, mademki hiçbir kalıntı ya da kanıt yok nereden bilinmektedir? Darwin’in teorisine göre, bu olamayacağı ve canlıların gelişmesi ya da oluşması yavaş yavaş olacağı için, sadece kendisi böyle bir şeyin olmuş olabileceğini düşünebilir. Ancak özellikle birçok canlı türünün aniden ortaya çıkmış olması, Darwin’in söylediklerinin tam tesridir. Şimdi diyelim ki, Darwin doğruyu söylüyor, o zaman canlılar ilk ortaya çıktıktan sonraki evrimleri nerededir? Bu ara halkalar nerededir? Yani o zamandan beri hiç mi evrimsel değişiklik olmamıştır? Milyonlarca yılda böyle bir şeyin olmadığını söylemek aklı dışı olmaz mı? Bir de, bir şeyin hiçbir kanıtı ya da belirtisi dahi olmadan, bir şeylerin bir yerlerde yığılmış olması lazımdır diye bir varsayımda bulunabilinir mi?

m) Darwin, yukarıda kendi sorduğu soruları kastederek “Bu soruları, ancak, jeolojik arşivlerin yerbilimcilerin genel olarak kabul edebileceklerinden çok daha eksikli olduğu varsayımını ileri sürerek kanıtlayabilirim ve bu güçlükleri de ancak bu gerekçeye dayanarak çözümleyebilirim” (s.551) demiştir. Jeolojik bulguların her zaman eksik olduğu ya da eksik kalacağı doğrudur. Ancak, bu konuda hiçbir bilgi yoktur, o zaman benim varsayımım geçerlidir demek kabul edilebilir bir şey de değildir. Darwin güvercinlerden örnek vererek “Ne kadar dikkatle incelersek inceleyelim, jeolojik belgelerin eksik olması nedeniyle pek çoğunu bulabilmeyi umamayacağımız aracı halkaların birçoğu elimizde yoksa bir türün değişime uğramış bir başka türün ilk kaynak biçimi olduğunu kabul etmemiz olanaksızdır” (s.551) demiştir. ki, bu doğru laftır. Bunlar da olmadığına göre, hâlâ Darwin’in teorisi savunulabilir mi? Darwin bazı aracı denem tipler bulunsa bile, bunların belki de çeşitlerden başka bir şey olmadıkları söylenebilecektir demiştir. Doğrudur. Kendisi türlerle çeşitleri ayırmadığı için böyle düşünmesi normaldir. Gerçekten de, birçok ara türler diye ortaya konacak tipler aslında aynı türün çeşitleri olacaklardır.

n) Darwin, yaptığı izahların birinde “Pek çok tür bir kere oluştu mu sonradan değişime uğramazlar, arkalarında döller bırakmadan tükenirler” (s.552) demiştir. Aslında bu sözler Darwin’in teorisine terstir. Önce bir türün oluştuğu nereden bilinecektir? Örneğin; bugün en az 40.000’in üzerinde çeltik çeşidi vardır. Acaba bunun hangisi oluşan ana türdür? Ya da hangi yabancı çeşitten gelmiştir. Bunu söylemek imkânsızdır (bazı kıstaslarla yapılacak tahminler hariç). Tür oluştuktan sonra, bunda değişme olmaması da şimdiye kadar Darwin’in bütün söylediklerine terstir. Teoriye göre bu değişim olmazsa yeni türler nasıl oluşacaktır? Darwin, “En fazla ve en sık değişen türler başat ve en yaygın türlerdir, çeşitler ise çoğu kez yereldirler; işte burada herhangi bir biçim içindeki halkaların bulgulanmasını daha da az olanaklaştıran iki durum var. Yerel çeşitler büyük ölçüde değişmeden, yetkinleşmeden önce başka uzak bölgelere pek dağılmazlar; göçtükleri zaman, jeolojik bir oluşum içinde bulunduklarında ise orada, bulundukları yerde birdenbire yaratılmış gibi görünürler ve bunlara kısaca yeni türler gözüyle bakılır. Jeolojik oluşumların çoğunluğunun birikim süreci kesintili olsa gerekir ve bunların süreleri olasılıkla türsel biçimlerin ortalama süresinden daha kısa olmalıdır. Olayların pek çoğunda ardışık oluşumlar uzun dönemlerin karşılığı olan boşluklarda birdenbire ayrılırlar; çünkü gelecekteki bozulmalara dayanacak kalınlıktaki fosil taşıyan oluşumlar genel kural olarak ancak alçalmakta olan bir deniz alanının dibinde yığılmış çökeltilerin bol oldukları yerlerde birikebilmişlerdir. Yerbilimin, birbirini izleyen yükselme ve aynı düzeyde kalma biçimindeki almalı dönemlere ilişkin tanıklığı hiç yoktur. Bu son dönemlerde, yaşam biçimlerinde, olasılıkla, daha çok değişebilirlik vardır, alçalma dönemlerinde ise daha çok tükenme” (s.552) demiştir. Darwin, yukarıda pek çok türün oluştuktan sonra değişime uğramadığını ifade etmişti, burada da bunun tersini söylemekte ve başat türlerin sık değiştiğini ve bunların en yaygın olduklarını ifade etmektedir. Gerçek şöyledir; bir tür çok yaygınsa, araştırmacılar tarafından başat olarak kabul görmektedir. Bu tamamen var olan bir şeyin suni bir yorumlamasıdır. Çeşitlerin yerel olması nedeniyle uzak bölgelere dağılmadığı da tamamen doğru değildir. Çünkü başat denen ve türü temsil eden çeşit de yerel olarak vardır, ancak adaptasyon kabiliyeti yüksek olduğu için ve de, yayılım fırsatı bulduğu için daha çok yaygın olmuştur. Göçtükleri zaman jeolojik oluşumlarda var olmaları ve en eski jeo-

lojik oluşumlara bakılarak bunların ana vatanı oraların olabileceği, diğer bir deyimle, bunların bulunan en önceki dönemde yaratıldıkları kabul edilmeleri doğaldır. Birdenbire yaratılmış gibi gözükmeleri de doğaldır. Buradaki çarpıcı durum, aynı türün farklı yerlerdeki jeolojik durumlarda hep aynı evrelerde ortaya çıkmış olmasıdır. Yaratılmış olmalarının en büyük delillerinden birisi budur. Yani bir insan oluşumuna bakıldığında insanın, bir hamam böceğine benzer, 250 milyon yıl önceki fosilleri yoktur. Bulunabilecek en eski fosiller 50.000 yıl civarında olacaktır (Darwinciler uydurma atalarla bunu daha eski tarihlere götürebilirler). Genel inanış, insanın yaratılışı o zamanlarda veya daha sonra olmuştur (bunu 7.000-15.000 yıla çeken araştırmacılar vardır). Yavaş ya da hızlı dağılımı nedeniyle bazı yerlerdeki fosiller biraz daha yeni ya da eski olabilir ama 500.000 yıl önceye gitmez. Burada birileri tarafından insan 50.000 yıl kadar önce ortaya çıkmıştır ama onun ataları daha önce de vardı denebilir. Bu da doğru olmaz, çünkü onun atalarının insana dönüşmesi için, milyonlarca geçiş tiplerinin ve Darwin'in de kabul ettiği karmaşık organların, hatta içgüdülerin, önceki canlılarda mevcut olması ve bunların bulunması gerekirdi ama böyle değildir. Fosil oluşumları, denizlerin alçalan ya da yükselen ya da aynı kalan yerlerinde bolca vardır, ama Darwin'in bahsettiği ara tipler hiçbir yerde yoktur. Alçalma dönemlerinde tükenme ve alçalma olmayan dönemlerinde de değişebilirlik vardır demek de doğru değildir. Alçalma dönemlerinde mutlaka alçalan yerlerin altında kalan türler ya da çeşitler olacaktır ama bu her tür için mutlaka böyle olmuştur denebilecek sistemik bir olay değildir. Bir türün bazı çeşitleri kaybolursa bile yaygın olan çeşitleri hayatiyetlerini devam ettireceklerdir. Değişim olayı ise daha önceleri de birkaç kez anlatıldığı gibi, Darwin'in anladığı anlamda türlerin değişimi şeklinde olmayacaktır.

o) Darwin, Kambriyen oluşumunun altında fosille zengin tabakaların bulunmayışını, okyanusların konumlarını sürekli korumamış olabileceğine bağlamıştır. "Dolayısıyla büyük okyanusların altında şimdiye kadar bildiklerimizin hepsinden daha eski bir yatak bulunuyor olabilir" (s.553) diyerek, yine topu bilinmeyenlere ya da olmayanlara atmıştır.

p) Darwin, Sir William Thomson'a atıf yaparak, bu araştırmacının, dünyadaki bütün organik oluşumlara, dünya yaşının yetme-

yeceğini ifade ettiğini vurgulamıştır. Bunu da şöyle yanıtlamıştır “İlk önce, türlerin değişimlerinin yıllarla ölçülü hızını hiçbir biçimde kesinlikle söyleyemeyiz, ikincisi, bilginlerin çoğu, dünyanın yaşı üzerine kesinlikle düşünce geliştirmek için evrenin ve yeryuvarlağının içinin yapısını yeterince bilmediğimizi kabul etmeye yatkındırlar” (s.535) demiştir. Darwin’in anladığı anlamda türler arası değişim zaten olmadığı için, böyle bir şey ne kadar zamanda olacaktır denemez. Tür içindeki değişimlere gelince, bu da o tür içindeki varyasyon kabiliyeti, melezleme imkânları ve oluşacak mutasyonlara bağımlıdır. Darwin’in zamanında dünya yaşının bilinmemesi normaldir. Bugün dünyanın yaklaşık, 4.6 milyar yıl olduğu tahmin ediliyor. Yani yine kesin olarak bilinmiyor ama ileri teknoloji ve bilim olanaklarıyla, yaklaşık tahminler yapılabilir. Ama çok açık olarak şu biliniyor ki, inorganik maddeden tesadüfen (ne demekse) organik bir maddenin oluşması, bunun yine her nasılsa tesadüfen hücreye dönüşmesi, bunların da milyarlarca safhadan geçerek örneğin insanı yaratması olasılığı, dünyanın yaşından çok daha fazla zaman ister.

q) Darwin “Hiç kimse jeolojik belgelerin yetersiz ve eksik oluşuna karşı çıkmıyor. Buna rağmen kuramımın gereğince tamamlanmış olmadığına çok az kişi gönülden katılacaktır. Yeteri kadar uzun dönemleri dikkate alırsak yerbilim bütün türlerin değişmiş olduklarını ve benim teorimin istediği biçimde yani hem yavaş yavaş hem de azar azar, giderek değişmiş olduklarını açıklıkla kanıtıyor. Aralıksız ardı ardına sıralanan oluşumların taşıdıkları fosil artıklarının, her zaman, çok büyük aralarla birbirlerinden ayrılan iki oluşumun fosil artıklarından, birbirlerine daha yakından olmaları bu olguyu açıkça ortaya koyuyor” (s.553) demektedir. Bu cümlelerden açıkça anlaşıldığı üzere, bu kadar pişkinliğe ve saptırmaya da doğrusu pes demekten başka bir şey denmez. Darwin’in o kendi kendini eleştirerek, benim teorimle bunlar açıklanamaz dediği hususlar nerede kalıyor? Yukarıdaki cümlelere bakalım; Kim Jeolojik belgeler yeterlidir ya da bu konudaki bütün bilgiler elde edilmiştir diyebilir ki? Bu zamanımızda da söylenebilir. Demek ki, şu ana kadar ki belgeler Darwin’in söylediklerinin tersini kanıtıyor ama bu belgelerin yetersiz olması Darwin’in teorisini kanıtlamak için yeterlidir(!). Böyle bir mantık olabilir mi? Hiçbir kanıt yoktur ki, bir türün yavaş yavaş ve zamanla diğer bir türe dönüştüğünü gösterebilir. Dolayısıyla Darwin hangi kanıttan

bahsediyor anlaşılması mümkün değildir. Kendi söylemini, olmayan kanıtlar yerine koyuyor. Ardı ardına bulunan fosil artıklarının belli bir zaman aralığından sonra bulunan fosillerden birbirlerine daha yakın görünmesi kadar doğal bir şey olabilir mi? Böyle bir şey nasıl kanıt olarak sunulabilir. Darwin, hiçbir zaman çeşitlerle türleri ayırmamıştır. Siz aynı tür içerisindeki çeşitlere ayrı ayrı türler dersiniz tabii ki bu oluşumları yanlış değerlendirirsiniz. Aynı yerlerde aralıksız ve birbirini takip ederek yetişen çeşitlerin, farklı ya da kesik, zamanlarda yetişen çeşitlerden zaten daha çok birbirine benzeyeceğini bilmek için bilim adamı olmaya gerek yoktur. Sonuçta, her nesil bir öncekinin devamıdır. Çeşitler, çeşit karakterlerini muhafaza ederek, bulundukları yerlere daha iyi adapte olabilecek ekotipler meydana getirebilirler. Bu ekotipler, oluşacak mutasyonlar ve genetik varyasyonlarla, çevreye en iyi adapte olabilecek fertlerin bir araya gelmesi ile oluşacaktır. Yalnız dikkat etmek gerekir ki, bu söylediklerimizin, Darwin'in, türlerin birbirlerine dönüşme teorisi ile alakası yoktur, çeşit içerisinde geçerlidir. Dolayısı ile açıkça ortaya konan, Darwin'in teorisinin gerçeklerle uzaktan yakından ilgili olmadığı ve çöpe atılma zamanının çoktan geçtiğidir.

r) Yukarıdaki sözleri söyleyen her şeyi kanıtladığını ifade eden Darwin bakın şimdi ne diyor "Verilebilecek yanıtların özeti, ve kuramıma karşı ileri sürülebilecek itirazlara ve diğer güçlüklerle karşı yapılabilecek açıklamalar böyle; bu güçlüklerin ağırlığını, ben kendim, onların öneminden kuşku etmeyecek kadar uzun zaman duyumsadım. Ama özenle şunu belirtmek gerekir ki, en ciddi itirazlar öyle sorunlarla ilgili ki, bu konulardaki bilgisizliğimiz onun ne kadar geniş olduğundan kuşkulanmamızı bile engelliyor. En basit organlarla en yetkin organlar arasında olabilecek bütün aşamalanmaları bilemiyoruz, geçmişin uzun dönemleri boyunca etkili olmuş olan dağılım yollarının hepsini bildiğimizi ileri süremeyiz; ne de jeolojik belgelerin eksikliklerinin oylumunu. Bütün bu itirazlar ne kadar ciddi olurlarsa olsunlar, kanımca, gene de sonradan gerçekleşen değişimlerle türeme kuramını yıkmaya yetecek önemde değiller" (s.553-554) demiştir. Biz bunun tam tersini düşünüyoruz. Gerek Darwin zamanındaki, gerekse şu andaki itirazların birçoğu, bu teorisinin çöpe atılmasını gerektirir. Aslında birçoğuna gerek de yok, bunlardan her biri, ayrı ayrı teorisinin geçersizliği haykırır, yani biri bile yeterlidir.

s) Darwin, evcillik durumunun, değişkenliği sağladığını ya da bunu uyardığını ifade etmiş, “Değişirlik, karşılıklı bağlaşımlar, kullanma ve kullanmama ve dış koşulların belirli etkisi gibi karmaşık yasalara uyar. Evcil ürünlerimizin ne ölçüde değişime uğramış olduklarını saptamak güçtür; ama çok değişmiş olduklarını ve değişimlerin uzun dönemler boyunca kalıtsal olarak kaldıklarını kesinlikle kabul edebiliriz”(s.554) demektedir. Birinci cümleden modifikasyon kastediliyorsa doğrudur. Evcillikteki değişimlerin, hem ne ölçüde olduğunu saptamak güç olmaktadır demek, hem de bunun çok fazla olduğunu söylemek bir çelişkidir. Modifikasyon sonucu oluşan değişimlerin de kalıtsal hâle geldiğini söylemek tamamen yanlıştır. Darwin, dış koşullar aynı kaldığı sürece karakterlerin aynı kalacağını ifade etmiştir. Modifikasyon açısından bu doğru olabilir ama genetik açıdan yanlıştır. Bu değişimler çeşit içerisindeki varyasyon kabiliyetleri ölçüsünde her zaman var olacaklardır. Darwin bunu “Diğer taraftan evcillik koşullarında, değişkenliğin bir kez kendini göstermeye başladı mı artık uzun zaman etkisini sürdürmeye devam ettiğine kanıtlarımız var, çünkü gene denk koşullarda, en eski evcil ürünlerimizde yeni çeşitlerin ortaya çıktıklarını görüyoruz” (s.554) demiştir. Darwin’in burada bahsettiği yukarıda söylediğimiz yeni çeşitlerin oluşması ve bunların da devamlılık arzemesidir. Darwin’in söylediği sebeplerden olmasa da bu doğrudur. Bu olağan doğruluk farklı türler için geçerli değildir.

t) Darwin, yine yanlış olarak “Değişkenliğin yaratılmasında insanın doğrudan bir etkisi yoktur; o yalnızca, çoğu kez belirli bir amacı olmadan yeni bir uzva sahip olmuş canlıları yeni varlık koşulları ile karşı karşıya getirir. O zaman doğa o uzuv üzerinde etkisini gösterir ve onu değiştirir” (s.554). Birincisi, insanoğlu muhtemelen yaratılışından sonra hemen ya da bir müddet sonra, son derece bilinçli olarak bazı bitki ya da hayvanları seçmiştir. Dolayısı bu seçilmeye doğrudan etkili olmuştur. İkincisi, insanlık tarihinden sonra, bir evcil ya da yabani hayvanın yeni uzuvlar kazandığı hiç görülmemiştir. Böyle bir şey olmadığına göre, yani tamamen uydurma olduğuna göre, bu uzuvları kazananların da karşı karşıya getirilmesi söz konusu zaten olamaz. Darwin, yaratılıştan (kendine göre değişimden) sonra insanların bunları kendi arzu ettikleri yönde seçerek ırkların karakterlerini etkileyebilir demiştir ki bu doğrudur. Ama bu aynı tür içinde olan bir hadisedir. Darwin, “İn-

san tarafından üretilen bazı ırkların çeşit mi yoksa ilk baştan ayrı türler mi oldukları sorunundaki çözümlenemez kuşku bu ırkların büyük ölçüde doğal türlerin karakterlerine sahip olduklarını kanıtlamaktadır” (s.555) demektedir ki yanlıştır, hiçbir şeyi kanıtlamamaktadır. Bu kuşku şimdilerde yoktur, Darwin yine aynı taktiğe başvurmuş ve eğer bir sorun çözülemiyorsa benim teorim doğrudur demektedir. Çözumsuzlük nasıl kanıt olur anlamak gerçekten güçtür. Neyse artık bu sorun, yani çeşit mi yoksa tür mü? Sorunu çözüldüğüne göre, kanıt diye sunduğu bu durumun da geçerliliği kalmamıştır.

u) Darwin, “Evcillik durumunda o kadar etkili olan ilkelerin doğallık durumunda etkili olmaması için hiçbir neden yoktur” (s.555) demiştir (daha önce birçok kez bunun tersini söylemişti). Eğer insanlar tarafından özel bir seleksiyon yapılmazsa, doğal şartların etkisi evcillik ya da yabanilik şartlarında aynı olur. Ancak insanlar tarafından seleksiyon yapılırsa, bu böyle olmaz. Örneğin; bir melezden bilinçli bir seçimle 7-8 jenerasyonda safa yakın yeni bir çeşit elde edilebilir. Darwin, yeni yerlere götürülen bitki ve hayvanların hızla orada çoğaldığını söylemiştir. Bu havada bir laftır. Bu doğru olabilir ama bunun tam tersi de mümkündür. O yeni gittiği yerlerdeki doğa şartlarının elverişli olup olmamasına bağlıdır. Ancak burada Darwin bu çoğalmayı, rekabete ve var oluş savaşımına bağlamıştır. Yani rekabet olmazsa çoğalma hızla artacak, rekabet olursa yavaşlayacak ve sonunda bazı çeşitler ya da türler diğerlerini tamamen yok edeceklerdir. Bu doğru değildir. Zaten doğru olsaydı her yerde ya tek tür ya da birkaç tür kalır gerisi yok olur giderdi. Darwin “Yaşamayıp tükenenlerden daha çok yeni bireyler doğmaktadır” (s.555) demektedir, bundan kasıt çeşitlerin göreceli olarak, giderek artması ise bu doğrudur, Darwin türlerle çeşitleri ayırmadığı için, ona, türler de artıyormuş gibi gelmektedir. Daha önceleri de söyledik, rekabet ve birbirlerini yok etme olayı son derece sınırlı bir yer için ve bazı agresif türlerin aynı alanda yer alması ile olabilir ama bu her tür ya da çeşit böyle birbirini boğazlayarak yayılmıştır anlamına gelmez. Darwin, böyle bir savaşımın, aynı türün çeşitleri ya da aynı cinsin türleri ve hatta hiç alakası olmayan canlılar arasında da çok sert olduğunu vurgulamaktadır. Bu doğru olsaydı dünyada tek canlı kalması ve diğerlerinin o canlı tarafından tüketilmesi gerekirdi ki, bütün veriler, tükenmeler olsa da, genelde, dünyadaki canlı ve çeşit sayısının gittikçe arttığını

göstermektedir. Darwin, “bazı bireylerin, bir yaşta ya da herhangi bir mevsim sırasında rekabet halinde bulundukları bireylere karşı sahip olabilecekleri en ufak üstünlük ya da çevrenin koşullarına daha kusursuz uyarlanma, zamanın seyri içinde, terazinin ibresini onlardan yana eğebilir” (s.555) demiştir. Ancak, yaratıcı, böyle bir rekabetin olabileceğini en iyi şekilde düşündüğü için, her yarattığı canlıya, ayakta kalabilmeleri için bazı eksikliklerin yanında, geçici ya da daimi, bazı üstünlükler de vermiştir. İşte bu onların bugüne kadar hayatta kalmalarına yetmiştir. Terazinin ibresi hiçbir zaman tamamen bir tarafa yaslanıp canlı türlerini tüketmemiş, genelinde, hep ufak tefek gidiş gelişlerle dengede tutulmuştur.

v) Darwin, pek ilgisi olmamasına rağmen, ayrı eşeyli hayvanlarda, dişiyi döllemek için erkekler arasındaki rekabeti örnek gösterir ve güçlü olanların daha çok döl vereceğini iddia eder. Boğalarda bu durum, yaratılmış canlıların içgüdüüne bağımlı bir güç gösterisidir, örneğin; boğalar; bu güç gösterisini, çiftleşme isteğinin dışında da gösterirler, mesela, yem yerken. Yemi hep çok yiyen arsız boğa, besleyicisi için iyi et verir ama çok şişmanlayınca döllekliliği de ona göre ilerleme yerine geriler. Bir bitki sadece kendi kök ya da hava alanında çok yakın başka bir bitki varsa onunla rekabet edebilir ama bu yok etme seviyesinde olmaz. Bireysel olarak bakılınca, seyrek ekilen bitkiler sık ekilenlerden daha fazla verim verirler. Ama genelde, optimum sıklıkta ekilenler, en yüksek toplam verimi verirler. Rekabet bazen Darwin’in düşündüğünün aksine verimi artırır, buna örnek verirse, rekabeti az olan bitkilerin kökleri daha yüzeyde kalır çünkü bunların yeterli gıda maddesini almaları için köklerini fazla derine göndermelerine gerek yoktur. Ama rekabet ortamı olursa kökler daha da derine giderek, birim alandaki verimi artırırlar. Aşırı sık ekilme olursa ki, doğal şartlarda Darwin’in düşündüklerinin aksine böyle bir durum çok nadirdir, o zaman da bitki hatta tohum sayısı artsa bile, meydana getirecekleri tohum ağırlığı ya da kalitesi düşer.

w) Darwin, hem doğallık hem de evcillik durumunda aynı tip değişikliklerin olabileceğini ifade ederek, “Doğada en ufak bir değişebilirlik varsa doğal seleksiyonun da rolünü oynamaması inanılmaz bir şey olurdu. Doğallık durumunda değişimlerin toplamının sınırsız sınırlanmış olduğu sık savunulmuştur ama bu savı kanıtlamak olanaksızdır” (s.556) demiştir. Doğal durumdaki değişik-

likler mutlaka canlı üzerinde az ya da çok etkili olacak ve modifikasyonlar yaratacaktır ama bu hiçbir zaman kalıtsal olmayacaktır. Gerçekten de ister doğallık ister evcillik durumunda olsun Darwin'in söylediğinin tam tersi, değişimlerin toplamının sınırlanmış olduğu apaçık ortadadır. Bunun ispatı yok değil her karakter için mevcuttur. Bir soru sorarak bunun kanıtlarını sunabiliriz, hangi karakterin belli sınırlar dışında sonsuz bir değişimi vardır ya da görülmüştür ya da olabilir? Sanırım başka söze gerek yoktur.

x) Darwin, "Hiçbir zaman bireysel farklarla az belirgin çeşitler arasında ya da karakterleri belirgin çeşitler arasında ya da karakterleri belirgin çeşitlerle alt türler ya da türler arasında kesin bir ayırım yapılamamıştır" (556) demiştir ki, bu da doğru değildir. Özellikle örgelenmiş varlıklarda her birey diğerinden az ya da çok farklıdır. Yinede bunlar arasındaki benzerliklere bakılarak aynı çeşit içerisinde ekotipler ya da alt varyeteler birleştirilerek bir çeşit halinde sınıflanırlar, ancak, bu Darwin'in yanlış olarak söylediği gibi türler için söz konusu olmaz, zira türler aralarında nesillerini uzun süre devam ettirecek döller meydana getiremezler. Dolayısı ile bu özellikleriyle birbirlerinden ayrılabilirler. Belki eskiden bu konuda bazı yanlışlar yapılmış olabilir ama bugün bu yapılmaz.

y) Darwin, yine çok yanlış olarak "Dolayısıyla, bitkiler ve hayvanlar ne kadar yavaş ve ne kadar az olurlarsa olsunlar değişebiliyorlarsa, herhangi bir biçimde yararlanılabilir olan değişimlerin ya da bireysel farkların doğal seçme ile ya da en elverişli olanın yaşamda direnmesi ile saklanabileceklerinden ve biriktirebileceklerinden niçin kuşkulanalım?" (s.556) diye sormuştur. Darwin'in bahsettiği değişiklikler doğrudur ama bu değişiklikler, tamamen, zaten var olan genetik varyasyon ya da modifikasyondan ileri gelen değişikliklerdir. Bunların kalıtsal olması gereken evrimsel değişimlerle ilgileri yoktur. Darwin bu değişimleri insanların kendi yararlarına kullanarak farklı tipler elde ettiklerini söylemektedir ki bu doğrudur. Ancak Darwin'in söylediği, doğal şartların oluşturduğu değişimlerin kalıtsal hâle geldiği ve bunun da insanlar tarafından seçildiğidir. Bu tabii ki yanlıştır. Darwin yine 'seçmenin gücü sınırsızdır' demektedir. Her karakter için elbette bir sınır vardır ancak bütün karakterleri birden düşündüğümüzde seçim sınırsız olmasa da çok değişik alternatifleri kapsayabilir. Darwin "Daha ilerisine gitmeden, doğal seçme kuramının kendisi de bana son de-

rece olanaklı görünüyor” (s.557) demektedir. İşte burada yanlıştır. Darwin kalıtsal olan karakterlerin ortaya çıkması ve bunların insanlar tarafından biriktirilmesiyle olumlu yöndeki kalıtsal seleksiyonları, modifikasyonlarla oluşan ve kalıtsal olmayan karakterlerin seleksiyonu ile birbirine karıştırmaktadır.

z) Darwin, “Türlerin çok belirgin ve sürekli çeşitlerinden başka bir şey olmadıkları ve her bir türün önce bir çeşit olarak var olduğu savına göre, genellikle yaradılışın özel edinimlerinden biri olarak yorumlanan tür ile ikincil yasalar uyarınca yaratılmış oldukları kabul edilen çeşit arasına neden bir ayırım çizgisi çekilmediğini anlamak kolaydır” (s.557) demiştir. Bu yorum yanlıştır. Önce türlerle çeşitler farklı şeylerdir ama Darwin hiç bunları ayırmamıştır. Tür karakteri yaratılıştan gelir. Yaratıcı türleri yaratmıştır, bunlardan da Darwin’in sandığı gibi ikincil olarak her bir çeşidi yaratmamıştır. Yaratığı türlerin tamamında, o türün her karakterleri için varyasyon kabiliyetlerini de yaratmıştır. Zaten türler de çeşit olarak ortaya çıkacaklardır. Çeşitler de genetik varyasyon kabiliyetleri nedeniyle başka çeşitleri oluşturacaklardır. Darwin’in yaptığı sınıflama tamamen suni bir sınıflamadır. Bir araştırmacı öyle, diğeri de böyle sınıflayabilir. Ancak yaratıcı Türleri birbirine karıştırmamış, bunların karışması halinde döllekliklerini sınırlamıştır.

aa) Darwin, türlerin ilk ortaya çıkışını onların bol olduğu yerlere bağlamıştır. Bol olan çeşitlerin birbirlerinden az farklı olduğunu söylemiştir. Aslında aynı türün bütün çeşitleri birbirinden az ya da çok farklıdırlar ama aynı türe aittirler. Bunlardan bir yerde diğer yerlerden daha bol olması, onların tür olarak orada yaratıldığına işaret de edebilir ama bu mutlak bir doğruluk değildir. Darwin’in de zaman zaman ifade ettiği gibi, bir türün çeşitlerinin az ya da çok olması, ilk yaratılıştan (Darwin buna yeni doğmakta olan çeşit diyor) sonraki doğa şartlarının elverişli olup olmadıklarına bağlıdır. Muhtemelen yaratılış en iyi adapte olabileceği yerde olmuştur. Ama buradaki doğa şartları sonradan değişmişse, yayılım başka yerlerde de olabilmıştır. Darwin “Büyük cinslerin birbirleriyle çok yakından hısımlar türlerinin dağılımı da kısıtlı gibi görünmektedir ve akrabalarıyla diğer türlerin çevresinde küçük gruplar halinde birleşirler; bu her iki bakımdan da çeşitlere benzerler. Her türün kendi başına, bağımsız yaratıldığı savına göre çok garip olan ilişkiler, bütün türlerin ilk önce çeşitler olarak var ol-

dukları kabul edildiğinde anlaşılır duruma gelirler” (s.557) demiştir. Benzer türlerin birbirlerine yakın yerlerde bulunması yaratılış silsilesini gösterir. Onların birbirinden türediğini göstermez. Çeşitler için de benzer çeşitlerin bir arada bulunması kadar doğal bir şey yoktur. Aradaki fark, benzer çeşitler birbirlerinden meydana gelirler ama benzer türler birbirinden meydana gelemezler, yaratıcı buna bir sınır koymuştur. ‘Her çeşit mutlaka tek bir türün temsilcisidir ama her tür birçok çeşidi temsil edebilir’, Darwin bu farkı anlamak istememektedir. Bunda, yaratılış anlamında, garip olacak hiçbir şey de yoktur.

bb) Darwin, türlerin geometrik olarak arttığına işaret etmiş, bunların ölçsüz yayılma istidadı gereğince, diğerlerinin yerini ele geçirmeye çalıştıklarını ve bunun da türlerin iraksayan dölleri oluşturduğuna işaret etmiştir. Malthus’un bahsettiği geometrik çoğalmalar olsa da yaratıcı doğal dengenin muhafaza edilmesi için başka kurallar da koymuştur. Dolayısıyla dünya milyonlarca türle bugüne kadar gelmiştir. Darwin bu artma ve yavaş değişim nedeniyle farklılığın, yeni türler oluşuncaya kadar devam edeceğini söylemektedir ki bu doğru değildir. Defalarca söylendiği gibi, hiçbir zaman bir türden diğer tür meydana gelmeyecektir. Darwin, sadece türlerin değil cinslerin ve sınıfların da böyle meydana gelebileceğini söylemekte “Bütün organik canlıların, doğal sistem adı verilen şeye göre gruplaşmaları, bu büyük olay, yaratılış savıyla kesinlikle açıklanamaz” (s.558) demiştir ki kesinlikle yanlıştır. Neden? Önce doğal sistem gruplaşması diye bir şey hiç yoktur, sadece insanoğlu tarafından şu ya da bu benzerlikler esas alınarak yapılan sınıflamalar vardır, burada doğal karakterler kullanılsa da seçim tamamen sunidir, seçme işleminin doğallıkla alakası yoktur. Yaratıcı, bunu o kadar güzel açıklamıştır ki, anlamamak mümkün değildir. Yaratıcı ‘ben her farklı türü, genetik varyasyon kabiliyetleriyle, silsileler halinde ayrı ayrı yarattım” diye haykırmaktadır ama tabi anlayana.

cc) Darwin, yine yanlış olarak “Doğal seleksiyon hafif, ardışık ve elverişli değişimleri (*variation*) biriktirerek iş gördüğü için büyük ve ani değişimler (kalıtıma bağlı olmayan değişiklikler) yaratamaz; ancak yavaş ve kısa adımlarla hareket eder” (s.558) demiştir. Kuyruğu yavaş da hızlı da kessen, kuyruksuz fare elde edemezsin. Modern çağda Darwincilerin dayanmaya çalıştığı mutas-

yon olayı ise yavaş yavaş olan bir olay değil, tam tersine aniden olan bir olaydır ve sadece tür içinde etkilidir. Doğa şartlarının meydana getirdiği varyasyonlar da kalıtsal olmaz.

dd) Darwin, yine bir bilim adamının 'doğa sıçrama yapmaz' sözüne atıfta bulunarak "Bütün doğada, aynı genel hedefe neredeyse sonsuz yollar ve araçlar çeşitliliği ile nasıl ulaşıldığını görüyoruz; bütün özellikler bir kez edinildikten sonra artık uzun zaman kalıtsaldırlar, pek çok farklı tarzlarda çeşitlenen yapılar aynı genel amaca uyarlanmak zorundadırlar. Uzun sözün kısası, neden doğa yenilik yapma bakımından cimridir de çeşitlerde cömerttir? Peki, her tür bağımsız olarak yaratılmış olsaydı, bu yasanın ne gereği vardı? İşte bu da kimsenin açıklayamayacağı bir şey" (s.558-559) demiştir. Doğada büyük değişiklikler olmadıkça, genelde sıçrama olmayacağı bilinen bir şeydir. Bir felaket ya da büyük değişimler olmadığı müddetçe devamlılık esastır. Zaten yaratıcı da bu esas üzerine kurgusunu yapmıştır. Ama örneğin, nadiren de olsa, mutasyon olması halinde, bazı mutasyonlar tek bir jenerasyonda bile kendini gösterebilir, yani tür içinde bir sıçrama olabilir. Doğa şartlarının sonsuz denecek kadar fazla alternatiflerde olması yine yaratıcının bir kurgusudur. Bir de buna genetik varyasyonlar eklendi mi, özellikle örgelenmiş varlıklarda aynı çeşit içerisinde bile olsa bir bitki ya da hayvan diğeri için tıpatıp aynıdır olmaz. Bir karakterin bir kez edinildikten sonra kalıtsal hâle geleceğine gelince tamamen yanlıştır. İki sebepten yanlıştır; birincisi, modifikasyonla oluşmamış olan bütün karakterler zaten kalıtsaldır. Bu karakterler bir kez değil her kez edinilir ya da zaten vardır. Bunların kalıtsal hâle gelmesi ya da gelmemesi diye bir şey yoktur. Yani bir edinme olmaz. İkincisi, modifikasyonlarla oluşan karakterler de kalıtsal olmazlar. Yılların buna bir yararı olmaz. Farklı yapıların aynı genel amaca uyarlanması ya da uyarlanamaması organik varlıkların genotipinde mevcuttur. Doğa ile alakası yoktur. Darwin'in anlayamadığı şey, kendisinin türlerle çeşitleri birbirine karıştırmışından ileri gelir, Doğanın neden çeşitler arasında gösterdiği cömertliği diğerleri için göstermediğini soruyor ve bunun yaratılışla bağdaşmadığını ya da açıklanamayacağını ifade ediyor. Tam tersine, o kadar güzel bağdaşıyor ki, görmemek için kör olmak gerekiyor. Çeşitler, milyonlarca çeşit varyasyon kabiliyetleriyle birbirleriyle döllenip yeni fertler meydana getiriyor ancak bu türler arasında mümkün olmuyor, bunda anlamayacak ne vardır?

ee) Darwin, hiç yüzmeyen kazın ayaklarının perdeli olması ya da ağaçkakana benzer kuşların kara böcekleriyle beslenmesi, ardıc kuşuna benzeyen kuşların suya dalarak sualtı böcekleriyle beslenmelerini örnek vererek bunların şaşırtıcı olduğunu ifade etmektedir. Bu doğrudur. Darwin'in teorisi ile bunların açıklama olanağı yoktur. Örneğin; kaz perdeli ayağı kullanmayacaksa neden ayakları perdeli olsun ya da bu perdeler Darwin'in teorisine göre bir yarar sağlamadığı için neden körelmesin? Darwin, bunu da komik denebilecek şekilde izaha koyulmuş "Ama her türün sürekli olarak sayıca artmaya çaba harcadığı aynı zamanda doğal seçmenin de onun yavaş yavaş değişen döllerini doğada henüz tutulmamış ya da bütünüyle doldurulmamış yerlere uyarlamak için davranmaya her an hazır olduğu savına göre, bütün bu olgular şaşırtıcı olmaktan çıkar, hatta öngörülecek olgular haline gelirler" (s.559) demiştir. Bu doğa nasıl bir şeydir ki, kaza, neden olduğunu bilmiyorum ama senin ayağını perdeli yapacağım, belki ileride lazım olur, sen şuraya git, orada sana daha çok yer vardır diyebiliyor? Acaba kaza bunu diyor da tavuğa neden demiyor? Darwin'in teorisi bunu öngörebilir ama aklı başında bir insan öngörebilir mi?

ff) Darwin, güzellik olgusunun da, gerek o canlılar, gerek insanlar tarafından işe karıştırılarak belli yönde seçime katkı sağladığını söylemiştir. Bu, yüz güzelliği, koku, parlaklık vs. olabilir. Güzellik olgusu izafidir, her canlıya göre değişebilir. Seleksiyonda çok büyük rol oynasaydı, o zaman sadece belirli tiplerin ortalıklarında olması gerekirdi. Demek ki fazla bir etkisi olmamıştır. Bir erkek insanın çirkin olması bunun hiçbir bayanla evlenemeyeceğini ya da çocuklarının olmayacağını göstermez. Bitkiler söz konusu olunca bu daha da Darwin'in izahlarıyla anlaşılmaz duruma düşer. Darwin, "Nasıl olur da bazı renkler, bazı ses tonları ve bazı biçimler insanın hoşuna gider, insanın olduğu gibi alt-hayvanların da, yani canlılar bütün basitliği içinde güzellik duygusunu edinebilirler? Bu konuda, bazı kokulara ve bazı tatlara ilk olarak çekicilik veren nedir bilmiyoruz demekten fazla bir şey söyleyemeyeceğiz" (s.559) demektedir. Bunu biz biliyoruz. Çünkü yaratıcı bunu böyle yaratmış ve kurgulamıştır. Darwin'in teorisine inanan insanlar böyle bir şeyin olabileceğine inanmamaları gerekir ama bu olabilmıştır, o zaman Darwin'in teorisini bir kez daha çöpe atmak gerekmez mi?

gg) Darwin, “Doğal seleksiyon rekabet yoluyla etkili olduğundan her ülkenin hayvanlarını ancak o ülkede yaşayan diğer canlılara göre, onlara oranla uyarlar ve yetkinleştirir; dolayısıyla, başka ülkelerden gelen ürünlerin, bilinen genel teoriye göre herhangi bölgenin özellikle o yer için yaratılmış ve uyarlanmış oldukları varsayılan türlerini yenilgiye uğratarak yerlerini aldıklarını gördüğümüzde hiç de şaşırılmamız gerekir” (s.560) demiştir. Bu yeni gelenlerin eskilerini kovdukları varsayımı doğrudur olabilir yanlış da. Eğer doğru olsaydı, bugün yerli dediğimiz belki milyonlarca yıldır belli yerlerde var olan tipler olmayacaklardı. Örneğin; hamam böceğinin yerini başka bir canlı alacaktı. Ancak bazı çeşitler ya da türlerin, başka yerlere götürüldüklerinde oradaki yerli türlerden daha verimli olabilecekleri de doğrudur. Bizler de bu konularda yüzlerce denemeler yaptık. Genelde, yöreye adaptasyon açısından en iyi adapte olanı yerli çeşitlerdir. Ancak insanoglu için önemli olan o çeşidin adaptasyon kabiliyeti değil, verdiği verimdir. Bu ikisi farklı şeylerdir. Bir örnek verelim, ülkemizde yetişen yerli sığır ırklarımız vardır, örneğin doğu kırmızısı. Bu ırkın süt verimi de et verimi de oldukça azdır ama doğa şartlarına dayanıklılığı, örneğin sütçü bir ırk olan Holştayn (holstein) inekleri ya da etçi olan Angus sığırlarından çok daha fazladır. Dolayısı ile muhtemelen var olduklarından beri aynı yörelerde yaşamaktadırlar. Şimdilerde, birçok ülkede olduğu gibi, bu yerli ırkların yerine daha verimli etçi ya da sütçü tipler adapte edilmektedirler. İnsan eliyle bu adaptasyon devam ederse yerli ırklar gittikçe azalacaktır ve hatta yok olacaktır. Ancak eğer bunlar doğa şartlarına bırakılırsa en iyi adaptasyon ya da fakir şartlarda hayatta kalma şansı yerli olanlarıdır. Darwin’in söylediği gibi, mutlaka ‘dağdaki gelip bağdakini kovamaz’. Acaba türler en iyi adapte olabilecekleri yerlerde mi yaratılmışlardır? Muhtemelen böyledir, ancak yaratılıştan sonra yer yüzündeki değişimler ya da yer değiştirmeler nedenleriyle illa ki canlının yaratıldığı yer, en bol olduğu yer olmayabilir ama genel kabulleniliş, türün en bol olduğu, özellikle de yabanilerinin olduğu yerin aynı zamanda orijini de olduğudur. Darwin bir de burada belki de farkına varmayarak “yaratılmış ve uyarlanmış” olan türlerden bahsetmektedir. Bu inancına ters olduğu için herhalde dil sürçmesidir.

hh) Darwin, burada insan gözü, arı, bazı böcekler, çiçek tozları, içgüdüsel kin gibi bazı olağan dışı olaylara değinerek bunlara

şaşmamalıyız demektedir. Ama şaşırmamak mümkün müdür? Darwin bu olağan dışılığı “Doğal seçme kuramında gerçekten de daha şaşılası olan şimdiye kadar henüz salt yetkinliğin(mükemmeliyetin) bulunmadığı daha çok olayın gözlenmemiş olmasıdır” (s.560) demiştir. Darwin burada yine demagojiye başvurarak, açıklayamadığım ya da doğal seleksiyonla bağdaşmayan olaylara sakın şaşırmayın, başka açıklanamayanlar da var, o zaman benim teorime yanlış diyemezsiniz, başkaları da, benimki de açıklanamazsa o zaman ben doğruyumdur anlamında komik yorumlara başvuruyor. Darwin’in söylediğinin tersine, gerçekte, onun anladığı anlamda, salt yetkinlik diye bir şey olmaz, şaşılası ve belki de yaratıcının insanoğlunun gözüne sokmaya çalıştığı olağanüstü yaratılışlar ve olaylar vardır. Normal yaşamını sürdüren her birey, salt yetkin olarak kabul edilir. Salt yetkinliğin bulunmadığı haller, sadece topluluk için, örneğin saflık bakımından, söz konusu olabilir, o da henüz örneğin; homozigot hâle gelmemiş genlerin, bitkinin ya da hayvanın kararlılığını oluşturması yönünde homosigotluğa doğru gidişi olabilir. Ancak bu da kendine döllenmeyen canlıların dışında çok zordur, yani heterozigotluk, az ya da çok devam eder ama bunun Darwin’in bahsettiği salt yetkinlikle bir alakası yoktur.

ii) Darwin, “Çeşitlerin üretilmesini düzenleyen karmaşık ve az bilinen yasalar, anladığımız kadarıyla ayrı ayrı türlerin üretimlerini düzenlemiş olan yasalarla aynıdır, iki olayda da fiziksel koşullar, önemini belirleyemediğimiz bir ölçüde belirli ve doğrudan etkileri belirlemişe benzerler. Bunun gibi, çeşitler yeni bir yaşam alanına geldiklerinde, fırsat düşüp denk geldiğinde oranın türlerine özgü karakterlerden bazılarını bürünürler, Kullanma ve kullanmama, öyle görünüyor ki, çeşitlerde olduğu kadar türlerde de önemli etkiler meydana getirmiştir” (s.560) demiştir. Buradaki yanlışlara bakalım; çeşitler için olan genetik yasalar türler için geçerli olmaz, zira türler arası melezlemeler kısırdırlar. Fiziksel koşullar çeşitlerde modifikasyonlar yaratırlar ancak bunlar kalıtsal değildir. Hiçbir çeşit başka bir türün karakterine bürünmez. Ancak eğer genetik varyasyon kabiliyetinde bazı özellikleri taşıyorsa, çevre etkileşimi ile bu karakterler ortaya çıkabilir. Darwin kullanma ya da kullanmamaya bazı örnekler vermiştir bunlardan birini alırsak, örneğin; köstebeklerin gözlerinin zarla örtülü olmasını, Darwin bunlara gerek olmadığı için köstebeklerin kör olduklarını iddia etmiş-

tir. Böyle bir şey düşünülebilir mi? Yani bir varlık için gözün gereği yoktur. Bunu düşünmek bile akli dışıdır. O zaman şu soru sorulmalıdır, yeraltında yaşayan diğer hayvanlarda örneğin lağım farelerinde neden göz vardır? Darwin'in karıştırdığı, yaratıcının ona göz vermediği halde ona diğer kabiliyetler vererek son derece sağlıklı bir şekilde hayatta kaldıklarıdır. Yani köstebek göz işine yaramadığı için kör olmamıştır, kör olduğu için toprak altındaki yaşam şartlarına adapte olmuştur, yaratıcı onu öyle kurgulamıştır.

j)) Darwin, vücudun bir parçasının değişiminin diğer parçalarda da değişiklik yapacağını ifade etmiştir. Hatta bunun bir yasa olduğunu iddia etmiştir. Ayrıca hem çeşit hem de türlerde uzun zaman kaybedilmiş karakterlerin yeniden ortaya çıkmasından bahsetmiştir. "Yaratılış teorisine göre at cinsinin değişik türlerinde ve onların melezlerinde zaman zaman omuzlarda ve bacaklarda şeritlerin ortaya çıkması nasıl açıklanabilir? Tersine bu türlerin hepsinin ortak bir ata zebradan türedikleri, aynı biçimde evcil güvercinin başka başka ırkların mavi ve çubuklu tüyleri olan kayalık güvercininden türedikleri kabul edilince bu olaylar ne kadar kolaylıkla açıklanır!" (s.561) demiştir. Önce bir parçadaki değişikliğin diğer parçada da değişiklik yapacağı konusuna bakalım; Sanırım Darwin bu değişiklik sözünde kalıtsal değişiklikten bahsetmiştir. Bir karakterdeki değişiklik eğer modifikasyon nedeniyleyse, bu zaten kalıtsal olmaz. Kalıtsal ise o zaman bir karakterdeki değişimin diğer karakteri etkilemesi için, kromozomun bir lokasyonunda olacak bir mutasyonun aynı zamanda aynı etkenle ilgili başka bir organda da olması gerekir. Bu neredeyse, olmaz denecek kadar küçük bir ihtimaldir. Diyelim ki oldu, bunun Darwin'in söylediği, doğa şartları gereğince, yavaş yavaş, yarar esasına göre, uzun zamanda olacak değişimle alakası olmaz. Karakterlerin zaman zaman ortaya çıkması, basit olarak genetik kurallarla açıklanır, bunda şaşılacak ya da anormallik görülecek bir şey yoktur. At türünde zaman zaman çubukların ortaya çıkması ya da güvercindeki mavi ve çubuklu tüyler, bunların farklı bir türden geldiğini değil, bunların genetik varyasyonlarında, böyle ya da benzer karakterlerin bulunduğunu ve bunların kalıtım yasaları gereğince zaman zaman nadiren de olsa, ortaya çıktıklarını gösterir. Herhalde beyaz saçlı ya da çok açık renkli albino bir insanın doğması, insanların albino bir tavşandan geldiğini kanıtlamaz. Yoksa kanıtlar mı? Bu olayların açıklanması da ancak dahi bir yaratıcının varlığı ve kuralları ile açıklanabilir,

Darwin teorisi ile yavaş yavaş ve yarar esasına göre değişimle alakası dahi olmaz.

kk) Darwin, “Her türün kendi başına bağımsız olarak yaratılmış olduğu görüşüne göre, türsel karakterler yani aynı cinsten türleri birbirlerinden ayıran karakterler bütün türlerde ortak olan cinse ait karakterlerden niçin daha değişken olsunlar?” (s.561) diye sormuştur. Cevabı basittir. Birincisi, tür içindeki çeşitler birbirleri ile döllenebilirler ve yaratıcının, karakterler ya da her karakter için verdiği varyasyonlar ölçüsünde farklılıklar meydana getirirler. İkincisi, tür, yaratıcının sınır koyduğu doğal bir oluşumdur, doğa şartları ya da insan eliyle değiştirilemez. Ancak cinsler öyle değildir. Cinsler, türlerde görülen bazı benzer özelliklere göre yapılan suni bir sınıflamadır. Zaten ortak ya da benzer özellikler nazara alındığı için tabii ki türlerdeki farklılık cinslerden fazla olacaktır. Darwin kendi teorisine göre “Türlerin iyice vurgulanmış çeşitler oldukları ve karakterlerinin yüksek derecede süreklilik edindiği kabul edildi mi bu olay da kolaylıkla açıklanır” (s.561) demiştir. Darwin, farklı türlerin bu sürekli karakterlerini doğa şartlarına bağlamaktadır. Hâlbuki çeşitler arasında görülen döleklik türler arasında görülmemektedir. Eğer biz Darwin’in söylediğini kabul edersek, o zaman, en azından cins içerisindeki her türün her türle melezlenemediğini de kabul etmiş olmamız gerekir. Birbirlerine karşı dölekliği dahi olmayan varlıkların, süreklilik arz eden jenerasyonlar vermesi nasıl olacaktır? Darwin yanlışlarına devam ederek, cins karakterlerinin daha az tür karakterlerinin ise daha çok değiştiğini tekrar edip durmuştur. Yaratıcının verdiği özellik ve kanunlarla, sonradan insanlar tarafından genel benzerliklerine dayanan sınıflamayı birbirine karıştırmıştır. Darwin, “Yaratılış kuramına göre, organların bir cinsin herhangi bir türünde alışılmamış bir biçimde gelişme gösteren dolayısıyla bu tür için büyük önem taşıyan bir noktasının, tahmin edebileceğimiz gibi değişime son derece elverişli olmasının nedenini açıklamak olanaksızdır. Benim kuramıma göre, tersine, bu nokta, çeşitli türlerin ortak ilk atalarından ayrılımlarından beri alışılmamış miktarda değişmelerin (*değişkelerin-modifications*) ve değişimlerin (*variations*) merkezi olmuştur, dolayısıyla genel olarak değişebilir olmaya devam etmelidir” (s.561) demiştir. Yaratılış kuramına göre bir organ ya da onun bir parçasının değişim göstermesi Darwin’in söylediğinin aksine, çok basit olarak açıklanır. Şayet yaratıcının kurguladığı genetik yapıda,

o organla ilgili değişim olabilmesi için ana ve babada gerekli kalıtsal malzemeler varsa, bu, ana ve babadan gelen kalıtsal malzemelerin bir araya gelmesi ile oluşacaktır. Öyle de oluşur. Bunun doğa şartları ile ilgisi olmaz. Eğer Darwin'in söylediği gibi, değişebilir olmaya devam eden herhangi bir canlı ya da organlar olsaydı herhalde bunlar görünmez olmayacaklar milyonlarcası etrafımızda ya da fosillerde olacaktı. Darwin, bazı parçaların ikincil biçimlerde ortak olması durumunda, (kendisine göre bu durumda kalıtsal hâle gelmiştir) "böyle bir olayda, bu parça doğal seçmenin uzun süreli etkisi sonucu değişmez bir nitelik almıştır" (s.562) demiştir ki bu son söz de Darwin'in bir çelişkisidir. Her canlının her karakteri zaten kalıtsaldır. O zaman bunların hiç değişmemesi gerekir. Öyleyse Darwin ne diyor? Doğal değişim bunun neresindedir? Ya da değişimin sonsuz olduğunu söyleyen de Darwin değil midir?

II) Darwin, söylediği yanlışların en büyüklerinden birinde "İçgüdülere gelince, birçoğu ne kadar olağanüstü olsa da, ardı ardına, hafif ama üstünlük sağlayan değişmelerin doğal seçimi kuramı, beden yapısını açıkladığı kadar kolaylıkla bunları da açıklar. Böylece, doğanın aynı sınıftan hayvanları değişik içgüdüleriyle donatmak için neden böyle aşamalarla hareket ettiğini anlayabiliyoruz" (s.562) diyerek, gerçekten bütün okuyucuları aptal yerine koymuştur. Yani ilk oluşumda, da her nereden geldiyse binlerce varlığın içgüdüleri, kendiliğinden oluşuvermiş ve ondan sonra da üstünlük sağlayan değişim kuramına göre değişme devam edivermiştir. Bunu hangi akıllı olan insan kabul eder. Örneğin; bir arının mimarlık içgüdüğü, bir ipekböceğinde yoktur, arıya yararlı olan içgüdü neden ipekböceğine yararlı olmaz? Bu yarar denen şey, nasıl bir şey ki, arıda farklı ipekböceğinde farklı bir içgüdü yaratır? Bu içgüdü denen olağanüstü olayları, doğayı bir yaratıcı yerine koyarak, ona havale etmek gerçekten de insanları aptal yerine koymaktır. Kaldı ki, vucut yapıları için dahi doğru olmayan bu olay çocuk masallarında bile olmayacak varsayım, içgüdüler için hiç doğru olamaz. Bu böyle oluvermiştir demek ne zamandan beri bir kanıt olmuştur? Yaratıcıyı kabul etmeyen bir zihniyet nasıl doğaya yaratıcılık görevi verir? Benim anlayamadığım husus, Darwin daha önceleri birçok olayı açıklayamadığını cesurca itiraf etmişti, şimdi döndü, yine her şeyi doğa dediği ve yine yaratıcının yaratımına muhtaç olan doğa olaylarına havale etti ve bitirdi. Yazmış

olduğu kitabını herhalde farklı zamanlarda yazmış, daha önceki söylediklerini unutarak, bir gün böyle diğer gün şöyle söylemiştir.

mm) Darwin, eşeysiz üreyen böceklerin alışkanlıklarının döllerine geçmediğini ifade ederek, alışkanlıkların her zaman kalıtsal olmayacağına vurgu yapmıştır. Yani her nasılsalar bazen alışkanlıklar böcekleri değiştiriyor bazen de değiştirmiyor, bazen kalıtsal oluyorlar bazen de olmuyorlar. Hâlbuki böcekler ya da diğer varlıklar eşeysiz de üreseler, genetik karakterlerini yavrularına geçirirler. Darwin o zaman bunu bilmiyordu ama şimdi karakterlerin nasıl taşındığını herkes bilmektedir. Yani hiçbir zaman eşeysiz üreyen bir böcekten başka tür bir böcek oluşmaz, kromozomlarında ne varsa onun yansıması oluşur.

nn) Darwin, ardıc kuşlarını örnek vererek, Güney Amerika'dakilerin aynen İngiltere'deki gibi içgüdüleri olduğunu ifade etmiştir ki, işte bu da yaratıcının bir hikmetidir. Aksi takdirde Darwin'e göre, ardıc kuşunun bir yerdeki değişiminin diğer yerde de tıpatıp aynı olacağını düşünmek akıl dışı olurdu. Darwin de bunu bildiği için bu içgüdülerin aynı olmasını ortak ebeveynlere bağlamış işi bitirmiştir. Hâlbuki bu içgüdülerin çoğu birçok hayvanda yararlı olabilir, dolayısı ile eğer bu türler aynı atadan gelmişlerse, cinsin bütün türlerinde ya da çoğunda bu içgüdülerin olması gerekmez mi? Neden sadece birinde vardır da diğerlerinde yoktur? Birine yararlı ama diğerlerine yararsız denebilir mi? Darwin "İçgüdülerin doğal seçme yoluyla yavaş yavaş edinilmesi kuramına göre, bunların kimilerinin yetersiz ve yanlış olmalarına, kimilerinin ise diğer hayvanların zararına olmalarında şaşırma-mamız gerekir" (s.562) demiştir. Bu da daha önce söyledikleriyle çelişir. Değişimlerde yarar esası olacağına göre nasıl olacakta yanlış olacaklardır? Teoriyi savunmak için, öyle de olur, böyle de olur, hepsi benim teorime uyar demektedir ki, bu doğru değildir. Eğer tek bir doğru varsa, birbirinin zıttı yönde iki ayrı doğru olmaz. Hadi diyelim ki, yanlış da olsa bireysel içgüdüleri Darwin açıkladı ya da buna çabaladı, toplumsal içgüdüler nasıl açıklanacaktır? Tabii ki açıklayamaz ya da, bu doğa öyle bir şeydir ki, değişimde bireysel yararları da bırakıp, canlılara bir de toplumsal içgüdüleri öğretiverir olur biter. Ama bunu her canlı için de yapmaz, bazılarına torpil geçer, bazılarına geçmez mi denecektir? İçgüdü, yaratıcı tarafından o canlı yaratıldığından itibaren verilen (sonradan yavaş

yavaş oluşması imkânı olamaz, zira öyle içgüdüler vardır ki, başlangıçta olmadan zaten hayvan yaşamını sürdüremez) o bireyin ya da toplumun yararına olabilecek bir olağanüstü güçtür. Doğadaki dengenin sağlanması için, bu içgüdülerin bir hayvan için yararlı olanının diğer hayvanın yaşamı için tehlike oluşturmasında şaşılacak da hiçbir şey yoktur.

oo) Darwin, "Türler çok belirginleşmiş ve sürekli çeşitlerden başka bir şey değillerse, bu durumda, onların melez döllerinin de ana babalarına benzerlik konusunda, ardışık çaprazlamalar sonucu karşılıklı olarak birbirlerini soğurmaları konusunda ve daha başka konularda çeşit olarak kabul edilen çeşitlerin çaprazlanmalarının türünü döllerle aynı karmaşık yasalara neden uyduklarını hemen anlayabiliriz. Türler kendi başlarına bağımsız bir yaradılışın ürünü olsalardı ve çeşitler ikincil nedenlerin etkisiyle yaratılmış olsalardı o zaman bu benzerlik garip bir benzerlik olurdu." (s.562-563) demiştir. Bu cümleleri irdeleyelim; Bir kere türler farklıdır çeşitler farklıdır, bunların birbirleri ile genetik ve üreme bağlamında alakaları yoktur, bu konular daha önceleri defalarca izah edilmiştir. Dolaşısı ile çeşitlerle türler aynı yasalara uymazlar. Türler her hâlükârda bir çeşit olarak tezahür ederler. Yani her çeşit tek bir türün temsilcisidir. Zaten türlerin çeşit olarak yaratılmış olmaları gerekir. Önce türler, sonra ikincil çeşitler yaratılmıştır demek konuyu saptırmaktır. Bir türün, teorik olarak, tek bir çeşidi de olabilir, binlerce çeşidi de olabilir. Yaratılan türlerde yaratıcı tarafından kurgulanan varyasyon kabiliyetleri mevcuttur. Bu varyasyon kabiliyetleri kromozomlardadır, genetik yasaları ve çeşitli etkileşimler gereğince, tek ya da binlerce çeşit olarak tezahür etmiştir ve hâlâ da etmektedirler.

pp) Darwin, "Jeolojik belgelerin çok yetersiz olduğu kabul edilirse, bundan ileri gelen bütün olgular değişmeler yoluyla türeme kuramına destek olur" (s.563) demiştir. Jeolojik bulgular, Darwin'in teorisinin tam aksini haykırmaktadır, örneğin; türlerin aniden ortaya çıkışı, ara türler denen, ne olduğu belli olmayan ve hiç görülmemiş olan türlerin ortada olmayışları gibi. Darwin bütün bunları jeolojik belgelerin yetersizliği olarak yorumluyor. Ama aynı Darwin, savlarını bu eksik dediği jeolojik belgelere dayandırmaktadır, örneğin; türlerin yavaş yavaş ortaya çıktıklarını söylemesi gibi, aslında bunlar aniden ortaya çıkmaktadırlar ama bir silsile takip ettiklerinden Darwin bunları işine geldiği gibi göster-

mek istemektedir. Jeolojik belgeler eksik olabilir ama var olanların tamamı da Darwin'in yanlışlığını haykırır.

qq) Darwin, "Organik dünyanın tarihinde o kadar önemli rol oynamış olan türlerin ve tür gruplarının bütünüyle tükenmeleri doğal seçmenin kaçınılmaz sonucudur; çünkü yeni ve yetkinleşmiş biçimler eski biçimleri yerlerinden etmek durumundadırlar" (s.563) demiştir. Bu doğru değildir. Mutlaka bazı çeşitlerin, hatta türlerin dünyadaki iklim ve diğer doğa şartları değişikliği ya da hastalıklar nedenleriyle yok olmaları kaçınılmazdır. Ancak burada birinin diğerinin yerini alması için onu yok etmesi söz konusu değildir. Bu, olağanüstü bir rekabet durumunda, dünya tarihinde, birkaç çeşit ya da tür için söz konusu olabilir ama hiçbir zaman böyle bir genelleme yapılamaz, zira bunun örnekleri yoktur. Eğer Darwin gerçekten doğru olsaydı o zaman dünyada tek bir çeşit kalır ya da en fazla birkaç tür ya da çeşit kalırdı. Bunun tam aksine dünyadaki milyonlarca türe ait çeşit sayısı, yaratılış ve genetik varyasyonlar gereği, giderek azalmamakta, artmaktadır.

rr) Darwin, "Kuşakların düzenli zinciri bir kez koptumu ne kaybolan türler ne de tür grupları bir daha hiçbir zaman ortaya çıkmazlar. Başat biçimlerin aşamalı dağılımı ve bunların döllerinin yavaş yavaş değişimleri, uzun zaman aralarından sonra yaşamakta olan biçimlerin bütün dünyada birdenbire değişmiş gibi görünmelerine yol açar" (s.563) demiştir. Dünyada yaygın olan türlerin tamamının yok olması oldukça zordur. Bir yerde yok olurlar, diğer yerde nesilleri devam eder. Ancak yine de çok nadir de olsa, Darwin'in söylediği nedenlerden değil ama bazı doğa değişimlerinden ya da hastalık gibi nedenlerden, fazla yaygın olmayan ve daha ziyade lokal olan türlerin zaman zaman yok olması olasıdır. Dünyada birdenbire değişmiş gibi görünen bir tür yoktur. Eğer olsaydı, bunun değişimden önceki kısmi değişmiş tipleri de ortalıklarda olurdu. Türlerin aniden ortaya çıkmaları, bunların bir silsile içerisinde o tarihlerde yaratıldıklarının kanıtıdır. Darwin hiç olmayan bir şeyi de yine burada kanıt olarak sunmuştur şöyle ki; "Her oluşumdaki fosil kalıntılarının belli bir ölçüye kadar, alttaki ve üstteki oluşumlar içinde gömülü fosillere oranla ikisi arası karakterler göstermeleri, düpedüz, bunların soyağacı zincirinde de ara geçit durumunda bulunmalarıyla açıklanır" (s.563) demiştir. Darwin burada daha önce yetersiz bulduğu jeolojik oluşumları delil olarak

kullanmak istemektedir. Ama yanlış yapmaktadır. Darwin bahsettiği ara oluşumlardan, eğer çeşitleri kastetmişse (çeşitlerle türleri ayırmadığı için), mutlaka bir önceki devirle bir sonraki devirlerdeki çeşitler farklı olacaktır ve aynı türün çeşitleri olduklarından, tabii ki bunlar birbirine benzer olacaktır. Ama bunların birisi diğerinin oluşmamış tipi değildir, sadece çeşididir, zira her birey oluşmuş bir tiptir, yarı ya da kısmi oluşmuş olamaz. Darwin tükenmiş canlıların da yaşayanların soyundan olabileceğini ifade etmiştir. Sınıflandırma insanlar tarafından benzerlik esasına dayanarak yapılan suni bir işlemdir, dolayısıyla, Darwin'in kendi kuramına göre yanlış da olsa böyle düşünmesi doğaldır. Ancak doğrusu ve kanıtların gösterdiği, ister hâlen var olsun ister tükenmiş olsun her tür ayrı yaratılmıştır.

ss) Darwin, "Türler türeme ve değişimler geçirme biçimindeki uzun yolculukları boyunca karakterlerinden genellikle ıraksadıklarından, en eski biçimlerin yani her grubun atalarının, neden, bir ölçüye kadar, zamanımızdaki gruplar arasında aracı bir konumda olduklarını anlayabiliriz. Yeni biçimler, bütün olarak örgelenme aşaması bakımından eski biçimlerden genellikle daha yüksek sayılırlar; zaten böyle de olmak zorundadırlar, çünkü yaşam savaşımında daha eski, daha az yetkin biçimleri yenilgiye uğratmaları gerekenler daha yeni ve daha yetkinleşmiş biçimlerdir; bunların organları da çeşitli işlevleri yerine getirmek üzere daha fazla uzmanlaşmış olmalıdırlar" (s.563) demiştir. Önce şunu belirtelim ki, her bir jenerasyon bir önceki jenerasyonun aracıdır. Başka türlü üreme ve çoğalma olmaz. Ancak Darwin bunu kastetmemektedir, aracı dediği tipler, daha az gelişmişle, daha çok gelişmişler arasındaki tür tipleri olmalıdır, ama bunlara hiçbir yerde rastlanmamaktadır. Yani böyle tipler gerçekte yoktur. Olmayan bir şeyi de tekrar tekrar nasıl uydurabiliyor ben anlamış değilim. Defalarca söylediğimiz gibi bir türün diğer türü yenilgiye uğratarak ortadan kaldırması söz konusu değildir. Öyle olsa dünyada birden fazla tür kalmazdı. Organların uzmanlaşmasına gelince, onlar zaten uzmanlaşmış olarak yaratılmışlardır. Aksi olsa, o canlı zaten var olamazdı, siz yarım akciğeri ya da kalbi olan bir canlının nasıl yaşayabileceğini ya da üreyebileceğini düşünürsünüz?

tt) Şimdi de Darwin, yukarıdaki söylediğinin tam tersini söyleyecektir "Bu olgu (organların uzmanlaşmasını kastediyor), hâlâ

basit ve az yetkinleşmiş bir yapılanmayı koruyarak aynı derecede basit varlık koşullarına uyarlanan canlıların bolluğuyla tamamıyla uyushmaktadır; aynı olgu, gene bazı biçimlerin, türeyişlerinin her aşamasında, ardı ardına, daha alt bir düzeyde değişmiş koşullara uyarlanmış oldukları için geri kalmış olmalarıyla da uzlaşmaktadır. Son olarak, bir anakara üzerindeki hısım biçimlerin uzun zaman direnmesi yasası da-Avustralya'nın keselileri, Güney Amerika'nın dişsizleri ve daha başka benzer olaylar-kolaylıkla anlaşılır, çünkü aynı bölgede yaşamakta olan biçimler, soy çizgileriyle tükenmiş biçimlerin yakın hısımları olmaları gerekir" (s.563-564) demiştir. Darwin demiyor muydu, daha gelişmiş canlılar ve organlar eskilerinin yerini alır diye, burada tam tersi bir durum var, bu organizmalar nasıl oluyor da milyonlarca yıl eski yapılarını koruyabiliyorlar? Korudukları gibi bunlar nasıl çok da bol oluyorlar? Darwin, tersinin de, düzünün de kendi teorisiyle oluştuğunu söylemektedir, bu mümkün müdür? O zaman, bir çeşit, varlık koşullarına uydu mu artık bir daha değişmiyor. Kanıtlar bunun tam tersini gösterir. İnsanları örnek verelim, her insan diğerinden farklıdır. Yani insan sayısı kadar değişim vardır. Ama bu değişimin esası genetik varyasyonlara dayanır, çevre şartlarına ya da modifikasyonlara değil. Darwin'e inanırsak, insanın bir önceki atası da öyledir, yani o canlı sayısı kadar farklı tipi vardır. Gerek insan, gerek diğer yaşayan canlıların tamamı, bulundukları şartlara uyum sağlamıştır. Şimdi şu soruyu soralım; nasıl olmuş da, bir kez uyum sağlayan canlılar ve bunların organları basit kalmamış ve değişime devam etmiştir? Bir canlının ileri seviyede ya da geri seviyede olduğunu söylemek, sadece sınıflama açısından, kolaylık olması bakımından doğru olur. Yaratıcı, her tür canlıya diğerlerinde olan ya da olmayan özellikler vermiştir, dolayısı ile ileride olduğu durumlar da, geride olduğu durumlar da vardır. Örneğin; kendi besinini bulunduğu ortamda yapabilen bir mikroorganizma mı yoksa insan mı daha gelişmiştir? İnsanlar parazit olduklarına göre besin yapma açısından, herhalde bazı tek hücreli canlılar bile insanlardan daha gelişmişlerdir. Aynı bölgede yaşayan biçimlerin soy çizgileri bakımından, tükenmiş biçimlerin akrabaları olmalarına gelince, bunu böyle varsaymak sınıflamayı yapanların neyi kıstas aldıklarına bağlıdır. Ancak eğer yaratıcı, sandığımız gibi, yarattıklarını, belli şartlar için ve bir silsile içerisinde yarattıysa, benzer türleri de benzer yerlerde yaratmış olması doğal olanıdır, yadırganamaz.

uu) Darwin, coğrafi dağılım konusuna da girmiş, bilinmeyen sayısız dağılım yollarıyla, çok büyük göçler olduğu kabul edilirse, bunun da her nasılsa kendi kuramına uyduğunu ifade etmiştir. Burada daha önceleri teorisine ters düşünce, eksik dediği jeolojik kalıntılara dayanarak, bu kalıntılarla, dağılımlar arasında ilişki olduğunu söylemiştir. “Çünkü iki durumda da canlılar sıradan soy bağıyla birbirlerine bağlıdır ve değişmelerinin araçları da hep aynı olmuştur” (s.564) demiştir. Burada ifade edilen bütün canlıların soy bağıyla bağlı oldukları ve değişimin ana aracının doğa olduğu söylemleri doğru değildir. Ama jeolojik var olan bulgular gerçekleri söylemektedir. Bu da canlıların, o canlı türüne has bir zamanda, bir silsile içerisinde, genetik varyasyonları ile birlikte yaratıldığıdır.

vv) Darwin, birbirlerinden ne kadar uzakta olurlarsa olsunlar, benzer yerlerde bulunan benzer canlıların açıklamasını, bunların ortak atalarına değil ama çeşitli çağlardaki göçlere bağlamıştır. Tersine bazı bölgeler fiziksel koşullar bakımından birbirlerine yakın olsalar da, bunlar birbirlerinden şu ya da bu nedenle, çok ayrı kalmışlarsa bunlar arasında da çok farklılıklar olacağına işaret etmiştir. Yani değişimleri dışarıdan gelen göçlere bağlamıştır. Darwin’in üzerinde çok durduğu ve önemseydiği, göç ya da ön-göç ilkesi, türlerin dağılmasında mutlaka önemli olmuştur. Ama türlerin kan bağları açısından akrabalık ilişkileri ile ilgisi yoktur. Eğer öyle olsaydı, belki milyonlarca yıl ayrı kalmış yerlerde aynı türün çeşitlerinin bulunması imkânsız olurdu. Bunların Darwin’in teorisine göre çoktan değişmiş olmaları gerektirir. Herhalde değişimin hiç birbiriyle alakası olmayan yerlerde aynı istikamette ve aynı olması beklenemezdi. Özellikle, eğer Darwin’in söylediği göçler alındıysa bu daha da imkânsız olurdu. Örneğin; Yeni Zelanda’da görülen aynı türün çeşitleri Avrupa kıtasında nasıl görülecekti? Yaratılış teorisine göre de, her tür belki en iyi yetişeceği yerde ya da o yere göre en iyi adapte olabilecek şekilde yaratılmıştır. Ama bu türlerin birçoğu yaratıldıkları yerlerde kalmamış ve dünyanın birçok yerine dağılmışlardır? Acaba bu dağılım nasıl olmuştur? Darwin bu dağılımın kendi teorisinin tersini göstermesi nedeniyle, bir şekilde, çeşitli yollarla, kendi teorisıyla bağdaştırmak istemiştir. Bunu doğal karşılayabiliriz, ama gerçek nedir? Önceki bahislerde bu konuya değinmiştim. Çeşitli spekülasyonlar ve izahlar vardır ama bunların hemen hemen hiç biri tam doğru kabul edilebilecek

kadar kanıtlanmış değildir. Sonuçta, tek emin olduğumuz, her nâsılsa bir dağılım olmuştur. Ama her hâlükârda, türlerin oluşumu ile bunların dağılımları iki ayrı husustur ve iki ayrı kulvarda incelenmelidir.

ww) Darwin, “Göçleri izleyen arkadan gelme değişimler savına göre okyanus adalarında neden sınırlı sayıda türler yaşadığını ve bu türlerin çoğunun neden özel ya da yerel olduklarını; neden bu adalarda kurbağalar ve kara memelileri gibi açık denizleri aşamayan hayvan gruplarından türlerin yaşamadıklarını; öte yandan neden bütün karaların çok uzağındaki adalarda okyanusu aşabilen hayvanların, yarasaların yeni ve özel türlerine rastlandığını anlamak kolaylaşır. Okyanus adalarında bütün kara hayvanlarının bulunmamasına karşın çok özel yarasaların bulunması gibi olgular bağımsız yaradılışlar kuramına göre kesinlikle açıklanamaz olaylardır” (s.565) demiştir. Burada da Darwin gerçeklerle hiç bağdaşmayan spekülasyonlara başvurmuştur. ‘Göçleri izleyen arkadan gelme değişimler’ ne olduğu belli olmayan sadece bir varsayımdır. Eğer doğruysa, bu adalarda başka birçok, yeryüzünün şu halinde, okyanusları aşıp, başka yerlere ya da adalara gidemeyecek canlıların nasıl olup da buralara geldiklerini izah etmek gerekir. Buna sadece ‘göçleri izleyen arkadan değişimler’ demek yeterli değildir. Bazı hayvanlar için bu göçler olmuştur ama diğerleri için olmamıştır demenin mantığı var mıdır? Yeni Zelanda’da olan ve insan eliyle getirilmemiş ve okyanusları aşması mümkün olmayan, bir hayvan ya da bitkinin Avrupa’da da olması nasıl açıklanır? Darwin’in teorisinde tür oluşumunun tek bir yerden dağıldığı esastır. Yaratılıştan da genel kanı bu yöndedir. O zaman bu benim teorime uyar ama yaratılış teorisine uymaz nasıl denebilir? Daha önceleri de görüldüğü gibi, Darwin’in arkadan gelen değişimlerle olacak dediği değişimler hiçbir zaman tür meydana gelmeyeceği için, asıl Darwin’in teorisi ile hiç uyuşmaz. Peki, bazı hayvanların ya da bitkilerin sadece adalarda bulunması nasıl açıklanabilir? Önce de söylediğim gibi bu dağılım olayı yaratılıştan tamamen bağımsız bir olaydır, türlerin oluşması ile de alakası yoktur. Ancak gerçekte bazı adalarda bazı hayvan ya da bitkiler yoktur. Bizim bu konuda tahminimiz, iki neden olabilir; birincisi; yeryüzünün yaratılıştan sonraki bölünmeleri esnasında, bu adacıklara ya da yeryüzü parçalarına canlıların tamamın daha önceden yerleşmemiş ya da yayılmamış olması, diğer neden de; ana yaratılış yerlerinden ya da ya-

kın başka ve o canlıların mevcut olduğu kara ya da denizlerden, adalara ya da bazı diğer yerlere taşınma olmamasındandır. Kaldı ki, bir adada hiçbir yerde bulunmayan bir yarasanın bulunması nasıl Darwin'in değişim teorisi ile açıklanacaktır? Bu yarasanın oluşabilmesi için önce yarasa benzeri başka hayvanların yani ara tiplerin, ortalıklarda olması gereklidir ki, bu hiçbir zaman olmamıştır. O zaman hangi hayvan türü değişerek bu özel yarasayı meydana getirmiştir?

xx) Darwin, "Herhangi iki bölgede hısım ya da temsili türlerin varlığı değişimler yoluyla türeme kuramına göre, bu akraba biçimlerin eskiden bu iki bölgede yaşamakta oldukları anlamına gelir; gerçekten birbirinden ayrı iki bölgede birbirine yakın hısım birçok tür yaşıyorsa, hemen her zaman bu iki bölge için ortak aynı türleri bulabiliyoruz, bu hemen hiç değişmiyor. Çok yakından hısım ama ayrı ayrı türlerin bulundukları her yerde aynı gruplardan kuşkulu biçimlere ve çeşitlerle de karşılaşılıyor" (s.565) demektedir. Birbirlerine benzeyen türlerin fiziksel olarak benzer koşullarda yetişmesi zaten çok doğaldır. Bunun aksi düşünülemez. Darwin'in kuşkulu dediği biçimler, ya farklı melezlerdir (çeşitlerle türleri ayırmadığı için) ya da dış görünüşleri birbirine benzeyen ama muhtemelen çok farklı genetik özellikleri olan tiplerdir. Darwin sözlerine devam ederek "Genel kural olarak, her bölgede yaşayanların, göçmenlerin yola çıkmış olabilecekleri en yakın kaynak gibi görünen bölgenin sakinleri ile çok yakın hısımlık ilişkileri oluyor. Galapagos, Juan Fernandez takımadalarının ve daha başka Amerikan adalarının hemen hemen bütün hayvan ve bitkileri ile komşu Amerika anakarasında yaşayan biçimler arasındaki çarpıcı ilişkilerde bunun kanıtını bulmaktayız. Aynı ilişkiler Yeşil Burun takımadası ve komşu adaların canlıları ile Afrika anakarasınıninkiler arasında da bulunmaktadır. Oysa yaratılış kuramına göre bu ilişkilerin açıklaması olmadığı kabul edilmelidir" (s.565-566) demiştir ki tamamen yanlıştır. Yaratılış kuramına göre yaratılış tek bir merkezden olduğu ve yayıldığı için, tam olarak yaratılış felsefesine uygundur. Her adaya ya da yere göre yeni bir tür yaratılmıştır diyen mi olmuştur? Asıl uygun olmayanı Darwin'in değişim teorisi-nedir. Şöyle ki, Darwin'in söylediklerine göre dışarıdan gelen göçler nedenleriyle, değişim aynı yerlerde olacak ve devam edecektir. Yani birbirinin aynı tür ya da çeşit, iki ayrı yerde hemen hemen hiç olmayacaktır. Çünkü fiziki şartlar benzese bile, ıraksamanın ta-

mamen birbirinin aynı olması olasılığı yoktur. Bahsedilen benzerlik, fiziki değişimlerle değil ancak genetik devamlılıkla sürdürülebilir ki, bunun da modifikasyonlarla alakası yoktur, yaratılıştan gelen varyasyonlarla alakalıdır. Darwin'in sandığı gibi, yaratılış inancı, yaratıcının her ayrı bir yer için birbirine benzemeyen çeşitli türler yarattığını öngörmez ki! Tam tersine muhtemelen tek merkezde ve bir silsile içerisinde, benzer türlerin aynı mantıkla yaratıldığını gösterir. Darwin'in de söylediği gibi, bunun kanıtını görmek için jeolojik bulgular yeterlidir.

yy) Darwin, sınıfların içinde çok karmaşık yapıların bulunmasını, bunların yakında tükenmiş atalarına ve ıraksamalarına bağlamıştır. Darwin'in söylediği anlamda, tükenmiş ara türler hiç yoktur, tamamen hayalidir. İraksama ya da yakınlaşmanın da sadece çeşitler arasında ve onların genetik yapılarına göre olacağını daha önceleri söylemiştik bunun da Darwin'in söylediği anlamda ıraksamayla alakası yoktur, sadece çeşitlenmeyle alakası vardır ki, bu da tamamen kalıtsal bir durumdur.

zz) Darwin, yaşam için önemli olmayan karakterlerin sınıflama için ne kadar önemli olduğundan iştahla bahsetmektedir. Ama bu yaşam için önemli olmadığını varsaydığı karakterlerin kendi teorisine aykırı da olsa nasıl meydana geldiklerini izah edememektedir. Bazı, sanki dumura uğramış gibi görünen karakterleri, bunlar asıl organların kalıntıları diye damgalayabilmekte ama yüzlerce başka karakterlerin sebebini açıklayamamaktadır. Teorisi de yarar esasına dayandığına göre, teorisi geçersiz kalmaktadır. Tabii doğa, canlıları iyi sınıflayabilmemiz için bunları da oluşturmuştur da diyebilirdi, mademki yarar esastır, bu da bir yarardır. Darwin "Örgenli canlıların gerçek hısımlığı, onların uyarlanma benzerliklerinin tersine, soy ortaklığının sonucudur. Doğal sistem, farklılık derecelerinin çeşit, tür, cins, familya vb. terimleriyle belirtildiği soyağacına dayalı bir düzenlemedir, bu soyağacının soy çizgileri ne olursa olsunlar ve yaşamsal önemleri ne kadar belirsiz olursa olsun sürekli karakterlerin yardımıyla bulmamız gerekir" (s.566) demiştir. Darwin burada da çelişkiye düşmüştür. Sanki canlıların gerçek hısımlığı dediği kalıtsal özellikleri, onların benzerlik ya da farklılıklarından ayırmış gibi düşünmüştür ki, bu teorisine uygundur. Yani bazı karakterleri kalıtsal olarak yorumlamıştır ama bunların nasıl var olduğunu anlayamamış ancak var olduğunu kabul etmiş

ya da kendisi müşahade etmiştir. Sadece değişen karakterler zaman içinde ve yavaş yavaş, kalıtsal hâle gelir demiş ve hep bu konuyu geçiştirmiştir ki, bu zaten mümkün değildir. Diğer karakterleri de, sanki kalıtsal değil de, doğa şartları ile değişen ve her nasılsa da, devam eden jenerasyonlarda aynı kalan, varsayımı ile anlaşılamayan, yanlış bir yoruma girmiştir. Sınıflamayı da, kendine göre doğal sistemin yarattığı farklılıklarda aramıştır. Doğrusu, modifikasyona uğramış bazı değişikliklerin dışında olan bütün kalıcı değişikliklerin ve karakterlerin tamamı kalıtsal karakterlerdir. Soyağacı konusu ise insanların olsa olsa, tahminleri ile aldıkları bazı kıstaslar nezdinde yaptıkları suni benzerlik sınıflamalarıdır. Hiçbir zaman doğal değildir. Sınıflamalarda kullanılan kıstaslar genetik karakterlerin tezahürleri, yani fertlerin doğal karakterleri olsa da, genel benzerlik ya da farklılık esasına göre insanların yetileriyle suni olarak uygulanır.

aaa) Darwin, insanın ya da yarasanın ya da diğer hayvanlarda, benzer kemiklerin ya da organların olmasının türeyiş teorisi ile kolayca açıklandığını iddia etmektedir. Bitkilerde de buna benzer durumlardan bahseder. Bunu da atalarındaki benzerlikten geldiğini söyler. Yani insan elindeki kemiklerle yarasanın kanadındaki kemikleri birbirine benzetererek, insanların atasının yarasa olabileceğine ya da yarasa ve insanın ortak ataya sahip olabileceğine hükmeder. Darwin'in bahsettiği benzerliklerin olduğu tamamıyla doğrudur ama bunun ortak ata gibi uydurmalarla bir ilgisi yoktur. O zaman neyle ilgisi vardır? Akli olan herkes, yaratıcının, aynı mantık ve bir silsile ile bunları yarattığını bu benzer organlara bakarak anlayabilir. Yaratıcı bunları benzer mantıkla yaratmış ama onlara farklı farklı fonksiyonlar yüklemiş ve organları türlere göre farklı kılmıştır. Aynı hücreden, çok farklı fonksiyonda hücreler yarattığı gibi.

bbb) Darwin, "Ardışık değişimlerin her zaman ortaya çıkmadıkları ve ancak denk düşen yaşta kalıtsal oldukları ilkesine göre memeli, kuş, sürüngen, balık embriyolarının neden kendi aralarında o kadar benzer ama ergin yaştaki biçimleri o kadar farklı olduklarını açıklıkla görüyoruz. Artık hava soluyan bir memelinin ya da bir kuşun, iyi gelişmiş yüzgeçlerinin yardımıyla su içinde erimiş havayı soluyan balıklarda olduğu gibi solungaç yarıkları ve kıvrım kıvrım atardamarları olmasına şaşmaktan vazgeçebiliriz" (s.566-

567) demiştir. Önce şunu belirtelim ki, önceleri açıkladığımız gibi, değişimlerin sadece denk düşen yaşta kalıtsal olmaları diye bir şey yoktur. Bu Darwin'in büyük yanlışlarından biridir. Kromozomlar üzerinde var olan bir karakter her zaman kalıtsaldır. Bunların bir sonraki jenerasyonlarda ortaya çıkmaması, onların kalıtsal hâle gelmediği ya da ortadan yok olduğu anlamına gelmez, o potansiyel her zaman oradadır ve Darwin bunu o zaman bilemezdi. Embriyoların benzerliğine gelince bu son derece normaldir zira bunlar tek bir hücreden oluşan maketlerdir. Hepsinde göz, kulak, ayak, vs benzer organlar vardır ve bunların maketlerinin son derece birbirlerine benzer olması kadar doğal bir şey olamaz. Yaratıcı benzer fonksiyonları gören organları yarattığı ve bunu her özel canlıya uyguladığında, bu canlılar arasında benzerlik olması hatta bazı organların tamamen ve kısmen benzemesinden doğal ne olabilir, buna niye şaşalım ki?

ccc) Darwin, "Kullanmama, bazen doğal seçmenin de yardımıyla, çoğu kez, varlık koşullarındaki ya da yaşam alışkanlıklarındaki değişikliklerin sonucunda yararsız duruma gelen organların güdükleşmesine katkıda bulunmuş olsa gerekir" (s.567) demiştir. Canlılarda iki türlü güdük ya da küçülmüş organlar görülür. Bunlardan bazıları küçük organcıklar halindedir ve hep yavrulara aynı şekilde geçer. Bu organların ya da vücut parçalarının, yararsız bir kalıntıdan ibaret olduğunu söylemek pek doğru olmaz, zira dışarıdan yararsız gibi görünen birçok organın hormonal ya da başka gereksinimler için ne kadar yararlı olduğu sonradan anlaşılmaktadır, buna en iyi örnek de insandaki bademcikler ya da apandisittir. Darwin öğretisi ile sadece kalıntı ya da yararsız denen bu organların ne kadar yararlı olduğu bilimsel araştırmalar arttıkça ortaya çıkmıştır ve çıkmaktadır. Bunun yanında bazı organları kullanmamanın ya da az kullanmanın, o organın fonksiyonunu azalttığı muhakkaktır. Bu bazı organları güdükleşmeye götürse de, aynı kalıtsallık, yani en fonksiyonel haldeki kalıtsallık, dölden döle geçer ve gerektiğinde ya da uygun şartları bulduğunda tekrar aktif hâle gelir. Bu durum genetik ve çevre şartlarının interaksiyonu olarak açıklanır. Darwin buzağıkların var olan ama hiç diş etini yarıp çıkamayan dişlerini örnek vererek, bunların, çok iyi dişleri gelişmiş bir atadan kalıt olduğunu ifade etmiştir. Bu dişleri hayvanın kullanmaması nedeniyle, çünkü hayvanın dudağı, damağı ve dili buna göre uyarlanmıştır diyerek, dumura uğradıklarını ve fonksi-

yonel olmadıklarını yani hiçbir işe yaramadıklarını ifade etmiştir. Küçükken kalıtsal olarak var olan bu dişler sürekli olarak kalıtsallığını devam ettirmiştir demıştır. Görüldüğü üzere bu kalıtsallık durumu Darwin'in teorisine zıttır. Çünkü Darwin'in teorisi yarar esasındır, uzun süreli varlıkların kalıtsal hâle geleceğini söyler, yararsız olacak bir dişin neden başka canlıdan buzağıya geçtiğini veya hadi geçmişse, neden milyonlarca yıldır hâlâ varlıklarını koruduklarının izahı yoktur. Darwin tam bir yararsızlığın sonucu dediği organların varlığının ancak eskilerin kalıntıları olarak açıklanabileceğini söyleyerek, yaradılış kuramına göre bunun nasıl açıklanabileceğini sormuştur. "Doğa güdük organlarla ve embriyolojik ve homolog-türdeş organlarla kendi değişmeler planını bize açıklamaya çalıştı durdu ve biz anlamamakta direniyoruz" (s.567) diyerek düşüncelerini özetlemiştir. Aslında doğa, 'siz beni bu işlere karıştırmayın, ben sadece canlılara ya da cansızlara ortam sağladım, benim yaratıcılık gücüm ya da bana verilmemiş bir şeyi başkalarına vermem imkânsızdır, içgüdü, duyu, his gibi şeylerden ben hiç anlamam, bunları zoraki bana atfetmeyin deyip duruyor' ama insanoğlunun bir kısmı sapkın, bilimsellikten uzak düşüncelerle, doğa şartlarına, illaki, 'sen bilmiyorsun, sen bir yaratıcısın, neler yapıyorsun da haberin yok' diyor. Buzağının çıkmayan üst dişlerine gelince, bu dişlerin tamamen yararsız olduğunu söylemek de imkânsızdır. Biyolojik ve kimyasal seviyedeki yararlarını bu konuda çalışan bilim adamlarına bırakalım, ancak düz bir mantıkla, en azından, buzağının dudak ve diliyle kopardığı otların, damaktaki bu dişlerin meydana getirdiği sert kısımlarda parçalanmasını sağlamaktadır. Kaldı ki, nasıl bir bilim adamı, bu dişlerin olmaması, olmasından daha yararlıdır diyebilir ki? O zaman soru şöyle gelir, neden sığırdan olmayan bu dişler, otçul hayvanların neredeyse tamamında vardır? Doğa aynı ortamdaki, sığırdan başka, at da, başka mı farklılıklar yaratmıştır. Buna karşı Darwinciler bunun tamamen rasgele olduğunu söyleyeceklerdir. Ama gerçek, yaratıcının sığır türünü o şekilde, at türünü de başka şekilde kurgulayarak, aynı işlevleri farklı şekillerde tür karakterleriyle görmelerini sağlamasındandır. Böyle bir olgunun tesadüfen olma ihtimali, dünya yaşından daha fazla zamana ihtiyaç gösterir ki, bu da imkânsızdır. Bir de şu soruyu sormak gerekmez mi? Buzağılar ve sığırlar üst dişleri yetkin olmadığı için mi o şekilde de yaşamaya alışmışlardır, yoksa bu dişler lüzumsuz olduğu için mi varken dumura uğramışlardır?

ddd) Darwin “bu değişimler (*değişkeler-modifications*), başlıca sayısız değişmelerin (*variations*) doğal seçimiyle gerçekleştirildiler; sonra parçaları kullanma ve kullanmamanın kalıtsal etkileri bu seçmeye güçlü bir destek sundu; son olarak çevre koşullarının doğrudan etkisi ve bilgisizliğimiz yüzünden bize kendiliğinden ortaya çıkmış gibi gelen değişimler de, geçmişte ve içinde bulunulan zamanda uyarlanma yapıları üzerindeki etkileriyle, doğrusu daha az önemli de olsa, bir rol oynadılar” (s.568) demiştir. Darwin burada sanki doğal seçimle, çevre koşullarının doğrudan etkisini birbirinden ayırmıştır. Doğal seçime ilahi bir güç vermiş, çevre koşullarını sıradan olaylar gibi ele almıştır. Bunlar aynı şeylerdir. Birini (doğal seçimi) kalıtsallıkla bağdaştırmış ve buna kullanıp kullanmamayı da katmış, çevresel etkiyi de uyarlamaya yardımcı olan etken olarak düşünmüştür. Hâlbuki burada bahsettiklerinin tamamı, yaratılıştan, kalıtsal faktörlerle gelen canlı karakterleridir. Kalıtsal olmayan çevre etkileşimleri sadece o jenerasyon için uyarlanmaya yardımcı olabilir ya da aksi olabilir ama sonraki jenerasyonlara geçmez. Darwin, devam ederek “Öyle anlaşılıyor ki, bu eserin bundan önceki baskısında, bu son değişim biçimlerinin sıklığına ve değerine yeteri kadar önemli bir rol yükledim, yapıların kalıcı değişmelerini, doğal seçmenin etkinliğinden bağımsız olarak, bunlara yormadım. Ama son zamanlarda benim vardığım sonuçlar başkaları tarafından tamamıyla altüst edildiğine göre ve mademki türlerin değişimlerini yalnızca doğal seçmeye bağladığım ileri sürülüyor, öyleyse, benim de bu eserin birinci baskısında ve daha sonraki baskılarında, çok açık seçik kullandığım tümcem, yani giriş bölümünün sonundaki şu sözlerin altını çizmeme kuşkusuz izin verilecektir ‘Doğal seleksiyonun değişimlerin temel etkeni olduğu kanısındayım. Ancak onun bir başına tek etken olmadığını düşünüyorum’ Bu açıklama boşuna oldu. Sürekli ve sahte bir şaşırtma gösterisi ne kadar da güçlü olabiliyor; ama ne mutlu ki, bilim tarihi bunun gene de uzun ömürlü olmayacağını kanıtlıyor” (s.568) demiştir. Darwin, eleştiriler karşısında geri çekildiğini, doğal değişimlerin yanında, kendinin de açıklayamadığı, başka olağanüstü olayların olduğunu söylemek istiyor ama bu durumda teorisinin tamamen çöpe atılması gerektiğini de düşünüp ‘şimdi bu kadar emeğim boşa mı gitti?’ anlamında ve bunu kabul edemeyişini göstermek için de bilim tarihinden medet umuyor. Günümüzün Darwincileri de, Darwin’in bu sözlerini haklı çıkarabilmek ve

kanıtlanması mümkün olmayan ama birçok kişiye ekmek kapısı açan bu teorinin arkasından dabal dubal gitmeye devam ediyorlar, daha da önemlisi onun militanlığını yapıyorlar. Ama hiçbir kanıt olmayan şeyleri de demagogilerle teoriye uyduramıyorlar.

eee) Darwin, “Yanlış bir kuramın, yukarıda incelediğimiz çeşitli büyük olgular dizilerini doğal seçme kuramının yaptığı gibi doyurucu bir biçimde açıklayabileceğini düşünmek olanaksızdır. Bu yakınlarda bunun yanlış bir düşünce yöntemi olduğu ileri sürüldü; ama yaşamın her alışlagelmiş sıradan olaylarını değerlendirmek için genellikle kullanılan yöntem budur ve en büyük bilginler bile bu yöntemi kullanmayı küçümsemediler” (s.568) demiştir. Aslında Darwin’in söyledikleri, yanlış da olsa, hayal ürünü de olsa, sistem ve anlaşılabilirlik açısından son derece güzel kurgulanmıştır. Aynı bir filmin güzel bir senaryosu olması gibi, bu filmlerin çoğunda başından, sonunda ne olabileceğini kestirebilirsiniz, buradaki olaylar son derece sürükleyici ve heyecanlı da olur. Çoğu da gerçekte alakası olmayan ya da abartılmış olaylardan oluşur ama seyretmesi eğlencelidir. Darwin’in zaman zaman sapmaları ve çelişkileri olsa da, belli bir mantık içerisinde, bazı yerlerde de, lüzumlu ya da lüzumsuz ama çok detaya girerek ve emek sarf ederek anlattığı senaryo gerçekten ilgi çekicidir. Darwin haklı olarak kendisine inanmayanlar için, “Şimdiye kadar bilimin yaşamın özü ya da kökeni gibi çok daha yüksek bir soruna herhangi aydınlatıcı bir ışık tutmadığını söylemek geçerli itiraz değildir” (s.568-569) demiştir. Birçok bilinmeyi de; çekim gücü, ağırlığın özü gibi örnek vererek, bunların bilinmemesinin bu konulardaki çalışmaları ya da araştırmaları durdurulmaması gerektiğini ima etmiştir. Bu gerçekten de çok doğrudur. Biz de Darwin’in yanlış bir mantık üzerine özenle kurduğu teorisinin kesinlikle yanlış olduğuna inanıyoruz ve burada da bunu anlatmaya çalıştık, ancak Darwin’in bu konuda yarattığı tartışma, bu konuda çalışacak bilim adamlarına bir ışık tutmuştur. bunu kimse de inkâr edemez. Bundan sonra da bu konuda araştırmalar devam etmeli ve sadece yaratıcı böyle yaratmıştır kestirmesinin dışına çıkılarak, bu yaratılışın bütün parametrelerini bir bir ele alarak bilinmeyen olayları çözmeye çalışmalıyız. Yaratıcının bizden istediği de aynen budur. İnsanların yine yaratıcının verdiği akıl ve ilimle, yaratıcının dâhiyane kurgularının nasıl olduğunu keşfetmesi ve bu kurguları ve benzerlerini kullanarak insanlığa hizmet etmesidir.

fff) Darwin, görüşlerinde, “Bu kitapta geliştirdiğim görüşlerin kim olursa olsun bir dindarın duygularını incitmesi için hiçbir nedenden göremiyorum” (s.569) diyor ve birçok yeni bilimsel bulguların da, bilim adamları tarafından önceleri dine aykırı bulunduğunu ama sonradan doğruluğunun anlaşıldığını vurguluyor. Biz Darwin’in bu düşüncesine şöyle bir yorum getirebiliriz; Darwin düşüncelerinin kökeninde bir yaratıcıya inanmadığı ve olayların kendiliğinden ya da rastlantı sonucu oluştuğu ya da şekillendiğine inandığı ve bunu savunduğu için, dindar bir insanın, bilim adamı olsun ya da olmasın, bunun doğruluğunu kabul etmesi ve buna saygı göstermesi beklenmemelidir. Ancak, sıradan dindar insanlardan beklenmeyen bu husus, bu konuda çalışan bilim adamlarından beklenmelidir. Sonuçta bir teoridir tartışılır, doğruluk derecesi araştırılır. Ancak son zamanlarda Vatikan’ın yaptığı gibi, sırf popülerlik kazanabilme uğruna, “biz de artık Darwin’in evrim teorisine inanıyoruz” denmesi ya da bilinçsiz kıvırtmalar tamamen cahilliktir. İnanmaları demek bir yaratıcı olduğuna inanmamaları demektir ki, bu da kayıtsız şartsız kabullendikleri dini inançlarına karşıdır. Ara sıra bazı farklı ve muğlâk söylemler de oluyorsa da genelde Darwincilerin ana söylemleri (kıvırtmalar hariç) din ya da özeli, yaratıcıya inanmakla, bilimin bir arada olamayacağıdır.

ggg) Darwin, bir kilise adamının kendisine “sonunda, kendi kendilerine, gerekli olan başka biçimlerde gelişme yeteneğindeki bazı biçimlerin yaratılmasına inanmanın, tanrının kendi koyduğu yasaların etkisiyle meydana gelen boşlukları doldurmak için yeni yaratma edimlerine gereksinim duyduğuna inanmak kadar bir tanrı anlayışı olduğunu anlamaya başladığını” (s.569) yazdığını söylemiştir. Bu da din adamının cahilliğidir. Din adamının bahsettiği, o zaman bilinmeyen genetik kurallar içindeki oluşumlardır. Yani yeni yaratılan ya da yaratıcının yarım bıraktığı, yeri doldurulan bir şey yoktur, sadece yaratıcının koyduğu, bilinen ya da bilinmeyen evren kuralları içerisinde, sürüp giden olaylar dizisi vardır. Yaratıcının yarattığı ve süregelen düzeninin ve kanunların keşfedilmesinin insanlara verilmesi de bu düzenin bir parçasıdır.

hhh) Darwin, “Öyleyse neden şu son zamanlara kadar en ünlü doğa bilimciler türlerin değişebilirliği düşüncesini her zaman reddetmişlerdir diye sorulabilir. Organa sahip canlıların doğallık halinde hiçbir değişime (*variation*) uğramadıkları ileri sürülemez;

zamanın akışı içinde gerçekleşmiş olan değişimlerin toplamının sınırlı bir miktarda olduğu kanıtlanamaz; türlerle çok iyi belirlenmiş çeşitler arasında net bir ayrım çizgisi çekilemez. Kendi aralarında çaprazlaşmış türlerin hiç değişmeksizin kısır, çeşitlerin hep üretken olacakları ileri sürülemeyeceği gibi kısırılığın özel bir nitelik ya da yaradılış belirtisi olduğu da ileri sürülemez" (s.569) demiştir. Görüldüğü gibi her şeyi yanlış söyler ve hiçbir kanıt olmayan şeyleri sanki gerçekmiş gibi sunarınız, o kadar bilim adamının size karşı çıkmasından doğal ne olabilir ki? Şimdi bir kez daha yanlışlara bakalım; organlı varlıkların hiçbir değişime uğramadıklarını zaten hiç kimse söylemiyor, söylenen bu değişimlerin, ya kalıtsal ya da modifikasyon şeklinde olduklarıdır. Darwin'in yanlış ise değişimlerin doğal seleksiyonla olduğu ve kalıtsal hâle geldiğidir. Hiçbir kanıt olmayan bu uydurmaya kim inanacaktır? Değişimlerin toplamının sınırlı kalmasına gelince, bu sınırdan ne kastedildiğine bağlıdır. Eğer genetik ve çevre şartları etkileşimleri nedeniyle oluşan değişikliklerden bahsediliyorsa, doğrudur, bunun kanıtı da dünyadaki her insanoğlunun farklı bir yapısı olduğudur. Ancak, eğer bir çınar ağacının boyunun 500 metreye ulaşabileceği ya da insanın boyunun zamanla 5 metreye ulaşabileceği ise yanlıştır. Buna yaratıcı bir genetik sınır koymuştur, o sınırlar arasında kalmak zorunluluğu vardır. Türlerle çeşitler arasında net bir ayrım vardır, bu da türlerin aralarında melezlenerek yeni sürekli türler meydana getiremediği, çeşitlerin ise meydana getirebildiği ilkesidir. Bazı türler arasında nesilleri başarılı bir şekilde devam ettirmeyecek melezlerin oluşması bu genel kuralı değiştirmez. Gerek çeşit içerisinde gerekse türler arasındaki kısırılıkların doğal seleksiyonla alakaları yoktur ve tamamen farklı kalıtsal mekanizmalarla ilgilidir.

iii) Darwin, yer kürenin yaşının sanılandan daha fazla olmasını esas alarak, bulunan jeolojik bulguların da, kusursuz ya da eksiksiz olmadıkları gerekçesiyle, kendi teorisinin gerçekte olabilme şansından bahsetmiştir. Darwin "Ama bir türün farklı bir türü ürettiğini kabul etmeye karşı bu kadar doğal bir tepki duymamız, bizim her zaman ara aşamalarını görmediğimiz her büyük değişikliği kabul etmeye hiç de eğilimli olmamamızdan ileri gelmektedir" (s.570) demektedir ki, bu aynen doğrudur. Birçok ve son derece güvenilir jeolojik kanıtların yanında, en küçük bir kanıt görmeden, bu jeolojik bulguların eksikliğindendir diye olayı geçiş-

tirerek sanki bu kanıtlanmış bir şeymiş gibi olayları kabullenmek akıl dışıdır.

jjj) Darwin, “Bu kitapta kısaca sergilediğim görüşlerin gerçekliğine derinden inanmış olsam da bazı doğa bilimcileri, kuşkusuz çok deneyimli ama uzun zamandan beri bir sürü olguyu tam da benimkinin karşıtı olan bir görüş açısından görmeye ve ele almaya alışmış olanları inandırmayı beklemiyordum. Bilgisizliğimizi, ‘yaratılış planı’, ‘amaç(type) birliği’ vb. gibi sözlerin ardına gizlemek ve aynı olayı yeniden dile getirmekten başka bir şey yapmadan açıkladığımızı sanmak ne kadar da kolaydır. Bazı çözümlenmemiş güçlüklerle belirli sayıdaki olayların açıklanmasından daha büyük önem vermeye doğal bir eğilimi olan biri kuşku yok ki benim teorimi reddedecektir” (s.570) demiştir. Bu aynen böyledir, ancak Darwin ya da şimdiki Darwincilerin de anlaması gerekli bir şey, bir mantık silsilesi var diye, yanlış olanları görmemezlikten gelip, sadece teoriyi destekler görünen birkaç normal doğa olayını ele alarak, teorinin kabul edilmesi yolundaki ısrarlarıdır. Rahmetli anemin bir sözü vardı, “adam sana ben hadımım (dölleme kabiliyeti olmayan) diyor, sen ısrarlar ona kaç çocuğun var diye soruyorsun” derdi. Darwin ve Darwincilerin de yaptıkları budur, adamın çocuğunun olmasının imkânsız olduğunu bir kenara bırakarak, ha babam adamın var olmayan ya da var olamayacak çocuklarından bahsetmesidir. Darwin, bu sorunun çözümünü ya da açıklığa kavuşturulmasını doğru olarak, tarafsız bilim adamlara bıraktığını söylüyor ama kendisi yine tarafsız olamayıp “Türlerin değişebilirliğini kabul eden her kimse inancını bilinçle deneyerek gerçek hizmetlerde bulunacaktır, çünkü sorun, ancak böylelikle, içinde boğulduğu bütün önyargılardan kurtarılmış olacaktır” (s.570) demiştir. İşte bu tipik Darwin ve Darwincilerin ifadesidir. Yani benim gibi düşünürseniz, bütün ön yargılardan kurtulmuş olursunuz ama düşünmezseniz tarafsız ya da ön yargısız olamazsınız.

kkk) Darwin, birçok ünlü bilim adamının “her cinste tür sayılan bununla birlikte sahici tür olmayan bir sürü tür vardır; oysa gene bir sürü tür vardır ki bunlar gerçek türlerdirler, çünkü bunlar bağımsız olarak yaratıldılar. Bu da şimdi, bana öyle geliyor ki, garip bir sonuçtur. Bu doğa bilimciler, daha çok yakın zamanda özel yaratılar saydıkları ve ayrıca doğa bilimcilerin çoğunluğunca da özel yaratılar sayılan ve hepsinin gerçek türlerin dış karakterlerine

sahip oldukları bu biçimler kalabalığını tanıdıktan sonra, şimdi de, bu biçimlerin bir değişimler dizisinin ürünü olduğunu kabul ediyorlar, ama bu görüş tarzını biraz değişik olan başka biçimlere de uygulamayı reddediyorlar” (s.570-571) demiştir. Bundan doğal ne olabilir? Eğer türler içindeki melezlemelerle ve çeşitli etkileşimlerle, sonsuz denebilecek farklı tipler meydana gelebiliyorsa, ama türler arasında fertil böyle döller alınamıyorsa, bilim adamlarının, türler arasında fertil döller alınamıyor ama biz alındığını varsayalım demeye hakkı var mıdır? Darwin türlerle çeşitleri ayırmadığı için o bunu söyleyebilir ama bu ayırımı yapan bilim adamları bunu söyleyemezler. Darwin diğer bilim adamlarını eleştirerek “Bununla birlikte hangi biçimlerin yaratılmış olduklarını hangilerinin ikincil yasaların ürünü olduklarını belirlemek hatta tahmin etmek savında bile değiller. Değişkenliği bir olayda ‘vera causa’ (gerçek neden) olarak kabul ediyorlar, başka bir olayda ise aralarında hiçbir değişmez ayırım yapmadan istedikleri gibi reddediyorlar. Gün gelecek bu olaylar önyargılı düşüncelerin neden olduğu körlüğe garip bir örnek olarak gösterilecek (s.571) demiştir. Türlerin potansiyel varyasyon kabiliyetleriyle yaratıldığı düşünülürse, bilim adamlarının ikincil yasaları ya da yaratılışları tahmin etmesi diye bir şey söz konusu olmaz. Darwin’in anlayamadığı, türlerle çeşitlerin farklı şeyler olduğudur. Her tür, aslında başlangıçta bir çeşit olarak var olduğu halde, aynı zamanda, başka türlerle sürdürülebilir bir üretim veremeyecek farklı bir türün temsilcisidir. Darwin bunu gördüğü ve bildiği halde ve bütün kanıtlar bunu gösterdiği halde, sırf kendi teorisine ters düşüyor diye bunu bilmek istememektedir. Türler Darwin zamanında ne iseler şimdi de odurlar.

III) Darwin, yaratılışa inanan ve kendisini eleştiren bilim adamlarına şu soruları soruyor ve eleştirilerde bulunuyor “Öyle görünüyor ki bu yazarlar bir yaradılış mucizesi karşısında alelade bir doğum karşısında olduğundan daha fazla şaşırıyorlar. Ama bunlar, yeryüzü tarihinin sayısız çağlarında bazı basit (*element*) atomların birdenbire bir canlı doku oluşturmak üzere emir aldıklarına gerçekten inanıyorlar mı acaba? Her varsayılan yaratma ediminde, bir tek bireyin mi yoksa birçok bireyin mi yaratıldığına inanıyorlar? Sonsuz derecede çok bitki ve hayvan türleri tohum halinde mi, yumurta olarak mı ya da tam gelişmiş olarak mı yaratıldılar? Peki ya memeliler, yaradılışları sırasında, rahim içi beslenmenin yalancı izlerini mi taşıyorlar? Bazı canlı biçimlerin ya da

bir tek biçimin yaradılış yandaşları bu soruları kuşkusuz yanıtlayamazlar. Çeşitli bilginle yüz milyon canlının yaradılışına inanmanın da bir tek canlının yaradılışına inanmak kadar kolay olduğunu savunmuşlardır; ama Maupertuis'in ifade ettiği felsefenin en az iş beliti gereğince akıl en az sayıyı kabul etmeye isteklidir ve biz aynı sınıftaki sayısız biçimlerin bir tek atadan türeyişlerinin açık ama yanıltıcı belirtileriyle birlikte yaratılmış olduklarına kuşku yok ki inanmayız" (s.571) demiştir. Darwin'in buna inanmaması kendi teorisine sahip çıkması açısından yadırganamaz. Ama şimdi gerçeklere bakalım; önemli olanın ve sanırım Darwin'in eleştirdiği bilim adamlarının üzerinde durduğu husus bir yaratıcının var olduğuna inanıp inanmamaktır. Canlıları ve evreni, bu kadar karmaşık ama detaylı ve fonksiyonel yaratabilen bir yaratıcı için, Darwin'in eleştirileri çok basit kalmaktadır. Darwin'in kendi sorduğu soruları kendi teorisi açısından kendine yöneltmek gerekmez mi? Darwin yaratıcının cansız maddelere emir vererek canlı oluşturduğuna inanmadığını söylüyor, bu gerçektende olağanüstü bir durum olduğu için, aklımızın da ötesine geçiyor, burada Darwin'e hak vermek gerekir, ancak kendi söylediği ne? Kendi kendine ya da rastlansal olarak canlıların ya da ilk canlının oluşuvermesi değil midir? Kendi varlığını inkâr etmeyen bir insanın, bir yaratıcısı olduğuna inanması mı daha kolaydır ve akılcıdır, yoksa yaratıcının yerine tesadüfü ya da 'her nasılsa'yı koyarak, hiçbir delil ve mantıklı açıklama olmadan, canlıların oluştuğunu mu ortaya koyması daha mantıklıdır? Kendi varlığını bile tesadüflere bağlamak hangi aklın alacağı bir şeydir? Bir yaratıcının olduğuna inandıktan sonra, Darwin'in sorduğu diğer soruların yanıtını arayabiliriz. Zira yaratıcı yarattıklarını, belirli bir zaman ve biyolojik silsile içerisinde, varyasyon potansiyelleri ve koymuş olduğu kuralları ile birlikte sunmuştur. Bu gerçeği kabul ettikten sonra, bunun nasıl olduğunu insanoğlu her zaman sorgulayabilir. İlim zaten bunun için vardır. Milyonlarca tipten bahseden aynı Darwin'in kendisi de, aynı türün, hatta aynı ya da yakın çeşidin, birinin Yeni Zelanda'da diğerinin ise Avrupa da olmasını, aynı yerden ve bir ortak atadan türedikten sonra yayıldığına bağlamıyor mu? Bunlardan diğer milyonlarca tipin meydana geldiğini savunmuyor mu? Aynı türün çeşitlerinin, sadece o türü temsil etmek üzere, yayılmasının doğruluğu yanında, hiçbir kanıtı olmayan, türler birbirine, yarar esasına göre, zamanla ve yavaş yavaş dönüşüyor ya da ortak atalardan meydana

na geliyor diyen bir varsayımın savunucusu, nasıl olur da, yaratıcının milyonlarca türü yaratabildiğine inanmaz? Birini yarattığına inanırsanız, milyonlarcasını da yarattığına inanmanız gerekir. Ya da bu çeşitlemeler, yaratıcı yerine konan, doğa şartlarıyla oluyor diye (hangi doğa şartının böyle bir yaratma özelliği varsa) tamamen atmasyon bir yaklaşımla, doğruları saptırmaya kalkarsınız!

mmm) Darwin, yukarıdaki açıklamaları doğa bilimcilerinin eleştirilerine karşı yaptığını ifade ederek, önceleri kendisine hiçbir bilim adamının inanmadığını dolayısı ile çok kınandığını, ama şimdi kitabının bu son baskısı yayınlandığında, bütün doğa bilimcilerinin evrim ilkesini benimsediğini ifade etmektedir. Bu da Darwin'in abartmalarından biri olsa gerekir, birdenbire hiç inanamaktan, hiçbir kanıt olmadan, birkaç yıl içinde tamamen inanmak olanaksızdır ama yine de evrim teorisinin, işin derinliğine inmeden benimsenmesi demek, yanlışları doğru yapmaz. Bugünün bilimsel kanıtları karşısında da, Darwin'in söylediklerinin evrimle ilgili kısımlarının tamamına yakını bilim dışıdır. Darwin, "Bununla birlikte, bugün de, türlerin henüz açıklanmamış nedenlerle, birdenbire, tamamıyla farklı yeni türler doğurdıklarına inananlar var; ama göstermeye çalıştığım gibi bu çeşitten ani ve önemli değişimlerin (*modification*) kabulüne karşı duran güçlü kanıtlar var. Bilimsel açıdan ve daha ilerideki araştırmalara yol açıcı olarak, yeni biçimlerin çok farklı eski biçimler tarafından açıklanamaz bir biçimde birdenbire üretilmiş oldukları inancı ile türlerin ufulanmış topraktan yaratıldıkları eski inancı arasında pek az bir fark vardır" (s.572) demiştir. Türlerin yeni türler üretmesi, Darwin'in savıdır ki, zaten bu doğru değildir. Ancak Darwiniler buna itiraz edecekler ve Darwin'in böyle birdenbire değil de, yavaş yavaş türlerin oluştuğunu söylediğini hatırlatacaklardır. Burada, Darwin'den de hızlı bilim adamlarının, bakın hâlâ bazı türler, hızlı bir şekilde başka türleri oluşturuyor demeleri tabii ki yanlış olacaktır. Darwin bile bunu yanlış bulmuştur. Gerçek, daha önceleri de söylediğimiz gibi, çeşitli genetik etkileşimlerle oluşacak yeni tiplerin birden ortaya çıkması, özellikle türlerle çeşitleri birbirinden ayıramayan bilim adamları için sanki yeni türler oluşmuştur gibi görünecektir ki, bu yanlıştır ve yaradılış inancıyla da hiçbir benzerliği yoktur. Kaldı ki, Darwin'i şu devirde savunan bazı bilim adamları, değişim kaynağını doğa şartlarında olacak mutasyona bağlamaktadır. Mutasyonlar da yine Darwin'in ispatlamaya çalış-

tığının tam tersi, yavaş yavaş değil ani değişimler oluşturur. Anladığımız kadarıyla, yukarıda Darwin'in bahsettiği, bazı bilim adamlarına attettiği, ani değişimlerle türlerin oluşması olayının bu mutasyonlarla ilgileri yoktur. Çünkü mutasyonlar tür içerisinde oluşmaktadır.

nın) Darwin "Bana türlerin değişmesi öğretimi nereye kadar uzattığım sorulabilir. Bu, yanıtlaması zor bir sorudur, çünkü varlık biçimlerini ne kadar farklı sayarsak soy ortaklığını destekleyen kanıtlar o kadar azalıyor ve gücünü yitiriyor. Bununla birlikte bazı kanıtların çok büyük bir ağırlığı ve erimi var. Bütün bir sınıfın bütün üyeleri bir hısımlık zinciri ile birbirlerine bağlıdırlar ve hepsi aynı bir ilkeye göre başka gruplara bağlı olan gruplar halinde sınıflandırılabilirler. Fosil artıkları zaman zaman yaşamakta olan takımlar arasındaki boşlukları doldurmaya yönelik olurlar" (s.572) demiştir. Darwin'in birinci cümlesi doğrudur. Daha doğrusu, bunun cevabı yoktur ve iki nedeni vardır. Birincisi, sınıflama ayırımları tamamen suni olduğu için, şu karakterden öncemi ya da sonra mı tür ayırımı başlıyor? Denemez. Yani ucu açık bir durumdur. İkincisi, bilimsel olarak bir türden sürdürebilir bir başka tür oluşamayacağı için, olmayan şeyin uzatılması ya da kısaltılması olmaz. Genetik ya da çevresel değişikliklerle ilgili birçok kanıt olduğu muhakkaktır ama bu kanıtların hiçbir Darwin'in söylediği anlamda evrimle ilgili değildir. Tabii ki en doğru bilimsel yanıtlar fosil artıklarından elde edilirler, ancak bugüne kadar elde edilen bulgulara, çeşitlerin ya da türlerin devamlılığı dışında, hiçbir türü diğere dönüştüren ara halkalara rastlanmamıştır. Darwin bunu yetersiz bulgulara bağlıyorsa da, bugüne kadar ki bulguları küçümsemek de doğru değildir.

ooo) Darwin "Gelişmiş durumdaki güdük organları bunların bir ilk atada gelişmiş durumda var olduklarına açıkça tanıklık ederler; bu, olgu, bazı olaylarda, bu atanın döllerinde önemli değişimler olduğu anlamına gelir. Sınıfların bütününde çok çeşitli yapılar aynı plana göre oluşturulmuşlardır ve bunların çok genç embriyoları çok yakından birbirine benzerler. Bu durumda, değişmelerle türeme kuramının aynı, büyük bir sınıfın ya da koskoca bir bitkiler ya da hayvanlar âleminin bütün üyelerini kapsaması gerektiğinden kuşkulanamam. İnanıyorum ki, hayvanlar en çok dört ya da beş ilkel biçimden ve bütün bitkiler aynı sayıda ya da

daha az ilkel biçimden türemektedirler” (s.572-573) demiştir. Güdük organların varlığı, sadece o türü bağlar, onun başka bir türden geldiğinin kanıtı olamaz. Bunun kanıt olabilmesi için, Darwin’in önce bu organın işe yaramadığının kanıtlanması gerekir, sonra da, dumura uğramanın hangi kalıtsal esaslarla var olduğunun ve nesilden nesile geçtiğinin kanıtlanması gerekir ki bu mümkün değildir. Sınıfların bütünündeki ya da bütün canlı varlıkların tamamındaki çok çeşitli yapıların aynı plana göre oluşmuş olması son derece doğrudur. Bu da tesadüfen olacak şeyler değil, son derece üstün bir zekâ, kurgu, oluşum ve fonksiyonel hâle gelme olayıdır. Doğanın böyle bir zekâsı ve yeteneği yoktur, sadece ortam sağlar, bu ortam da, ya uygun olur ya da canlılara zarar verir veya öldürür. Doğal şartlara, olmayan, ancak hayallenen değişim, oluşum ve dâhiyane zekâyı yüklemek hayalden öteye dağilidir. Genç embriyoların birbirine benzemelerinden daha doğal bir şey olmadığı daha önceki bölümlerde açıklanmıştır, zaten aynı ya da benzer uzuvları taşıyan maketleri olan embriyoların daha farklı olmaları da düşünülemezdi. Tamamen suni olarak insan yetileriyle, farklılıkları ya da benzerlikleri kullanarak yapılan sınıflamaları siz istediğiniz sayıda sınıflara ayırabilirsiniz, bu hangi kıstasları aldığınıza bağlıdır. O kadar ki isterseniz iki sınıfta, hayvanla ve bitkiler diye hatta tek sınıfta canlılar diye istediğiniz yerlere oturabilirsiniz. Sizin bir şekilde yaptığınızı başkası başka şekilde yapacaktır, buna da hiçbir zaman şaşılmaz.

ppp) Darwin, “Benzerlik bir adım daha atmama yol açacak ve ben bütün hayvanların ve bütün bitkilerin bir tek prototipten türediklerine inanmaya yatkınlık göstereceğim ama benzerlik yanıltıcı bir kılavuz olabilir. Buna karşın yaşamın bütün biçimlerinin pek çok ortak özelliği vardır” (s.573) demiş ve bu ortak özelliklere, kimyasal, biyolojik, davranış özellikleri açısından örnekler vermiştir bunu da “böylece bütün organik canlıların ortak kökeni vardır” (s.573) diye sonuçlandırmıştır. Darwin’in söyledikleri kısmen doğrudur ama gösterdiği neden yanlıştır. Gerçekten de bütün canlılar arasında, hatta bitkilerle hayvanlar arasında bile hücre yapıları bakımından müthiş bir benzerlik vardır. Tamamının benzer yapıdaki hücrelerden oluşması, bunların tek bir prototipten değil, tek bir yaratıcı tarafından oluşturduğunun en büyük kanıtıdır. Çünkü hiçbir canlı türü diğerinin prototipi değildir. Sadece kendi türü içerisindeki bir çeşittir. Prototipin dahi bir yaratıcıya ihtiyacı vardır.

qqq) Darwin, bazı bakımlardan hayvanlara diğer bazı bakımlardan da bitkilere benzeyen canlıları esas alarak bunlar da bitkilerle hayvanlar arasındaki geçişlerdir demektedir ki bu da yanlış-
tır. Darwin “dolayısı ile karakterlerin iraksaması ile doğal seçme ilkesine göre hayvanların ve bitkilerin bu alt ve ara biçimlerden yola çıkarak gelişmiş olabilecekleri olanaksız görünmüyor; dolayısıyla, bu noktayı kabul edersek o zaman yeryüzünde yaşamış ve yaşamakta olan bütün organik canlıların da bir tek temel biçimden türeyebileceklerini de kabul etmek gerekir” (s.573) demiştir. Bilindiği gibi bu tip canlılar sınıflamalarda ilkel olarak tasnif edilirler. Böyle canlılardan Darwin’in teorisi ile örgenli varlıkların oluşmasına dünyanın ömrü yetmez, kaldı ki bu canlılar da suni sınıflamayla, ya hayvana ya da bitkiye benzetilmişlerdir. Bu benzetme daha da ileri götürülürse, örneğin hücre seviyesine inilirse, hayvanlarla bitkiler arasında zaten pek fazla fark yoktur. Bazı hücre, çekirdek, hatta kromozomları, mikroskop altında incelenirse, bunlar arasında gözle ayırt edilebilecek açık farklar olmadığı görünür. Peki, bütün bunlar neye işaret eder? Görebilen için tek bir dahi yaratıcının bu işleri organize ettiğini haykırır. Darwin de “Ama bu çıkarsama özellikle örneksemeye dayandığı için kabul edilip edilmemesi fark etmez” (s.573) demiştir. Yani o da söylediği şeyin tutarlı bir kanıt olmayacağını farkına varmıştır.

rrr) Darwin “Bay G.H.Lewes’in ileri sürdüğü gibi, yaşamın ilk kökenlerinde, farklı birçok biçim, kuşkusuz ortaya çıkıvermiş olabilir; ama böyleyse, bundan ancak çok azının değişmiş döller bıraktıkları sonucunu çıkarabiliriz, çünkü omurgalılar, eklemli ve benzeri her büyük sınıfın üyeleri konusunda az yukarıda belirttiğim gibi, bunların embriyon aşamasındaki yapılarında, özdeş ve güdük kısımlar buluruz, yani canlılar aleminin bütün üyelerinin tamamının bir tek atadan türediklerinin apaçık kanıtını” (s.573-574) demiştir. Siz inanılan şu mantığa bakın; yaşamın ilk kökenlerinde farklı biçimler ortaya çıkıvermiş olabilirlermiş. Yani olmayan bir şeyin, önünün arkasını düşünmeden, oluvereceğine inanan ya da inanmış görünen, Darwin gibi, insanlar, bu kadar detaylı düzenin bir yaratıcısı olduğunu kabul etmiyorlar, bu akıl işi midir? Bu çıkıvermiş olanlarda, herhalde aniden çıktıklarından, yani Darwin teorisine ters olduğundan, sadece bunlardan azı değişik döller bırakacaktır, çoğu da evrimle döller bırakacaklardır(!). Bu zırvalara hangi bilim adamı inanır? Embriyon aşamasındaki benzerlikler

doğrudur, bunun nedenlerini de defalarca açıkladık, bunlar benzerse, bunların ataları da ortaktır ve bu benim kanıtımdır demek saçmalık değimidir? Tek bir hücreden, tek bir yaratıcı mantığıyla yaratılan ve benzer uzuvlara sahip olan yaratıkların maketlerinin benzerliği kadar doğal bir şey olabilir mi? O zaman kısa keselim ve hücrelerden meydana gelen bütün canlıları aynı sınıfa koyalım ve hepsi aynı orijinden ya da ortak atadan gelmiştir der olayı bitiririz. Hepsi benzer hücreden oluşmamış mıdır? Gerçek, bütün bunlar, dahi yaratıcının, aynı mantıkla canlıları ve bu canlıların içinde bulunduğu evreni yarattığıdır. Yaratıcının yokluğunu söylemek ise bırakın başka varlıkları, insanların kendi varlığını inkâr anlamına gelir. Nasıl olduğunu araştırmak ayrı bir konudur, bir şey varsa, yaratıcısı ya da yapıcısı da vardır. Birçok konuya insan aklının ermemesi bunların yok olduğunu göstermez sadece insanın acizliğini gösterir.

sss) Darwin, kendi görüşü genelde kabul görürse (daha önce bütün bilim adamlarının benimsediğini ifade etmişti) bilim tarihinde önemli bir devrimin gerçekleşeceğini vurgulamış, bunun sistematikçilere yararı olacağını ifade etmiştir. Darwin eğer teorisine inanılırsa “Sistematikçiler, herhangi bir biçimin onu iyice belirleyebilmesi için yeteri kadar kalıcı karakterli ve diğer biçimlerden yeteri kadar farklı olup olmadığına ve öyleyse bu farkların bu biçimin tür olarak tanımlamayı hak etmesine yetecek kadar önemli olup olmadıklarına karar vermekten başka bir şey yapmayacaklardır; bu da her zaman o kadar kolay bir şey değildir. Farkların önemi konusundaki ikinci nokta bugün olduğundan çok daha önemle ele alınması gereken bir konu olacaktır, çünkü hiçbir aşamanın birbirine bağlamadığı herhangi iki tür arasındaki bu fark, ne kadar hafif olursa olsunlar, bugün doğa bilimciler bunları ayrı tür olarak nitelendirmek için yeterli bulacaklardır” (s.574) demıştır. Darwin hem kendi teorisi kabul edilirse özellikle sistematikçilerin işinin çok kolaylaşacağını söylemekte ve onun hemen arkasından da bu da kolay değildir demektedir. Daha önceleri de söylediğimiz gibi, bir türdeki bir karakterin uzun, diğer türdeki benzer karakterin kısa, başka türdekinin de orta olması, orta olan karakterin iki tür arasında geçiş tür karakteri oluşturduğunu göstermez. Sadece kalıtsal yapılarının tezahürünü gösterir. Yapılan tasnifler tamamen tasnifi yapanın aldığı kıstaslara bağımlı olduğundan, farklı türler ya da aynı tür içinde oldukları söylenebilir.

Ama doğal olan ve değişmeyen bir şey vardır ki, türler arası melezlemelerin, ya hiç olmaması ya da sürdürülebilir döller meydana getirmemesidir. Siz sürdürebilir döller meydana getiren tipleri, Darwin'in yaptığı gibi ayrı türler olarak sınıflayamazsınız. Yapar-sınız da yanlış olur!

ttt) Darwin, türlerle çeşitlerin tek ayrımının, çeşitlerin zamanımızda birbirlerine bağımlı oldukları, ancak türlerin ise eskilerde ara aşamalarla birbirlerine bağımlı oldukları varsayımıyla izah etmektedir ki, bu yanlıştır. Kanıtı böyle hiçbir ara aşamanın ortalarında olmamasıdır. Darwin "Olanaklıdır ki bugün basit birer çeşit olarak tanınan biçimler, ileride tür adına layık görülsünler; bu durumda bilimsel dil ile gündelik dil çakışmış olacaklardır. Kısacası o zaman türleri, doğa bilimcilerin bugün cinsleri ele aldıkları gibi ele alacağız, yani daha büyük bir kolaylık için düzenlenmiş basit yapay bileşimler olarak ele alacağız. Bu bakış açısı pek de avundurmayabilir, ama hiç değilse, tür teriminin henüz bulunmamış ve bulunmayacak salt açıklamasının yol açtığı boşuna araştırmalardan kurtulmuş olacağız" (s.575) demiştir. Buradaki yanlışlara bakalım, her çeşit içinde bulunduğu bir türü temsil etmekle beraber, aynı tür içindeki çeşitler farklı türleri oluşturamaz, buna genetik yapısı ve kuralları müsaade etmez, bugüne kadar da etmemiştir. Dolayısı ile hiçbir zaman türler cinsler gibi ele alınmayacaktır, çünkü türler kalıtsal doğal ve birbirleriyle karışma özelliğine sahip olmayan canlılardır, cinsler ise genellemelerle suni olarak yapılan sınıflama ürünüdürler. Darwin o zaman sırf kendi teorisini sabote etmemek amacıyla ayırmadığı türler ve çeşitler kavramı, şimdilerde gayet açık olarak ilkokullarda bile öğrencilere öğretilmektedir.

uuu) Darwin, "Artık bir örgenli varlığa, yaban bir insanın gemiye baktığı gibi bakmadığımız zaman" (s.575) yani canlı varlıkları tasvir edebildiğimiz zaman "her karmaşık yapıyı ve içgüdüyü ait oldukları varlık için üstünlük sağlayıcı bütün bileşimler yığınının toplamı saydığımız, tıpkı bütün mekanik buluşları birçok işçinin çalışmasının, deneyinin aklının ve hatta yanlışlarının sonucu olarak ele aldığımız zaman, organik varlığa bu açıdan baktığımız zaman, doğa bilimleri üzerindeki çalışmalar -deneyden söz etmiyorum- büyük bir ilgi kazanmaz mı hiç" (s.575) demiştir. Darwin gerçekten de kulağa hoş gelen bir şiir gibi konuşmaktadır ama bu işler şiirlerle, hayallerle ya da kanıtı olmayan ya da aksi kanıtı olan

olayları eğip bükerek, sırf yaradılışa ya da yaratıcıya karşı, biz bu işi senden daha iyi biliriz safsatasıyla olmaz. Bilimsel gerçekler her zaman kanıt isterler. İnsanoğlunun yaptığı yaratıcının sunduğu akıl ve diğer yetilerle, yaratılanları keşiften ve bunlardan gelecek için olumlu ders çıkarmaktan ibarettir. Yaratıcının yarattıklarının bazılarını direkt olarak görmemiz ya da bilmemiz mümkün olduğu halde çoğunluğunu maalesef bilemiyoruz ve dünya durdukça da hep çoğunu bilemeyeceğimiz yaratılış sırları olacaktır. Zira her yeni keşfedilen şey, bir sonraki keşfedilemeyen başka şeylerin hep anası olarak kalacak ve keşfedilmeyi bekleyecektir. Darwin'in özellikle, başka şeylerin içerisine pek çaktırmamaya çalışarak, hiçbir zaman bir açıklama getiremediği ve de getiremeyeceği olayları da örneğin; içgüdüler gibi, dâhil edivermesi, bir göz boyama hilesi olsa gerekir. Her şey için, bu ferde yararlıysa oluveriyor demek insanoğlunu aptal yerine koymaktan öteye değildir. Daha önceleri de söylediğimiz gibi, yaratıcı tarafından sunulan her özellik mutlaka araştırmaya muhtaçtır, zaten bu da insanlık var oldukça araştırılacak ve bunlardan yararlı dersler çıkartılacaktır. Darwin, yeryüzünü, organik ve inorganik varlıkları bilinçsiz olarak etkileyen doğa şartlarını, ayrı ayrı ya da birlikte, yaratıcı tanrıçalar yerine koyarak, onların ferde yararlı olacak oluşumlara dâhiyane bir şekilde karar vererek, eldeki nereden geldiği belli olmayan canlı materyali de buna göre değiştirerek, yararlı olmayanları atarak ya da artık bunlarla ilgilenmeyerek, belki Şamanist bir felsefeyle, ama hiçbir bilimsel dayanağı olmayan uydurma ve hayallemelerle, kanıtlanmış bilimsel açıklamalar gibi sunuyor. Gerçekten bu insanoğlunu aptallık kürsüsüne oturtmaktır.

vvv) Darwin, kendi teorisi ile birçok konuda araştırma alanı çıkacağını ifade etmiştir. Yani sizler bir yaratıcıya inanırsanız, bu işleri yaratıcıya bırakır ve hiç araştırma yapmazsınız ama bana inanırsanız, yani bir yaratıcının olmadığına ve başlangıçta kendi kendine oluşuveren ilkel canlıların, sonra da evrimleşerek bugünkü insana kadar geldiğine inanırsanız, bu konularda insanoğluna çok araştırma alanı çıkacaktır zihniyetiyle "en sonunda, koşulların elvermesi ölçüsünde, soy ağaçlarının sınıflandırılması noktasına kadar varacak; o zaman bunlar yaratmanın gerçek planı denebilecek şeyi gösterecekler" (s.575-576) demiştir. Anladığım kadarıyla, Darwin burada gerçek yaratıcının planından bahsetmiş olamaz, öyle bir şey bütün teorisini yerle bir eder, öyleyse, dahi bir yaratı-

cının olmadığı ama her nasılsa, doğa şartlarının yaratıcı yerine geçtiği durumu göreceksiniz demek istemiştir. Darwin, yeni buluncak karakter bulgularıyla soy ağaçlarının yeniden çizilmesi gerektiğini de ifade etmiştir. Soy ağacı denen şey insan eliyle yapıldığı için, tabii ki, bu değişik yorumlarla devamlı değişebilecektir. Bu değişme, daha iyi bir sınıflamaya doğru da gidebilir ama sonuçta, farklı kıstaslara göre her zaman değişebilir ve yeni sınıflamalar olabilir. Darwin, güdük kalmış organların, öncekilerin kalıntısı olduğu, fosil çalışmalarının eski türleri, embriyolojik çalışmaların, büyük sınıfların her birinin prototiplerinin, belirli bir ölçüde sezilmez olmuş yapılarını açığa çıkaracağını söylemiştir. Bu konularda Darwin'in yanlışlarını daha önceleri söylediğimiz için tekrar girmeyeceğim, ama hiç şüphe yok ki, ne kadar çok bilimsel çalışma yapılırsa, o kadar çok bilgi sahibi olunacaktır. Zaten kimse bunun aksini söylemez, bu yaratılış inancına göre de, insanoğlunun yaratıcının ilmine yaklaşmasının bir gereğidir. İlim ne kadar derinleşirse, yaratıcının dâhiliği de o kadar ortaya çıkacak ve insanoğlu yaratıcıya o kadar daha çok saygı duyacaktır.

www) Darwin, göç yollarıyla ilgili, söylediklerinden kendinin de emin olmadığını şu sözlerle ifade etmektedir “Aynı türün bütün bireylerinin ve aynı cinsin yakın hısımları olan bütün türlerinin, görece daha yakın zamanlı olan ve bir çağın sınırları içinde, bir tek ortak atadan türediklerinden ve bir tek anayurttan göç ettiklerinden emin olduğumuz zaman, göçün çeşitli yol ve araçlarını da iyi tanıdığımız zaman, yerbilimin eskiden iklimlerde ve yerin düzeyinde ortaya çıkmış olan değişiklikler konusunda bize sağladığı ve sağlamaya devam edeceği bilgilerin yardımıyla bütün dünyada daha önce gerçekleşen göçlerin yollarını yeniden çizmeyi başara-
cağız” (s.576) demiştir. Yani, aslında ben de söylediklerimden emin değilim ama inşallah ileride dediklerim doğru çıkar demektir. Biz de buna saygı duyarız. Darwin gibi, hiçbir kanıt olmayan başka bilim adamları da böyle konuşmalıdır. Ancak Darwin, zaman zaman bunun tam tersi bir davranışta bulunarak, benim söylediğim şeyler, kanıtlar aksini de gösterse, kabul edilmelidir, aksi halde bilimde ilerleme yapamazsınız havalara girmektedir ki, bu yanlıştır.

xxx) Darwin, jeolojik bulguların yetersizliğini, devirler arasında uzun süreler olduğunu, ama bunların az çok hesaplanabile-

ceğini ifade etmektedir. Darwin “Türlerin üremesi ve tükenmesi, yaradılışın mucizevî edimi değil, her zaman var olan ve yavaş etki yapan nedenlerin sonucu olduğu için; organik değişikliklerin nedenlerinin en önemlisi, fiziksel koşullardaki her türlü değişmeden hatta ani olanlarından da bağımsız olduğundan, çünkü bu neden organizmadan organizmaya karşılıklı ilişkilerdir, bu organizmalardan birinin yetkinleşmesi diğerinin de yetkinleşmesine ya da tükenmesine yol açtığından, bu duruma göre, ardışık oluşumların fosillerde saptanabilen organik değişimlerin toplamı, bu oluşumlar arasında akan zaman parçasını ölçmede herhalde görece bir ölçü olarak iş görebilir ama asla kesin ölçü olamaz” (s.577) demiştir. Türlerin yaradılışı, Darwin’in söylediğinin tersine tam olarak mucizevî bir edinimdir. Bu edinime, sonradan da olsa, var olan doğa şartlarının etkisi olduğu muhakkaktır. Ama hiçbir zaman doğa şartları, yavaş da olsa, hızlı da olsa, yaratıcının yerine geçmemiştir. Gerek türlerin üremesi, gerekse yok olmaları da, mucizenin içerisinde değerlendirilmesi gerekir. Yaradılış ve üreme konularına aklımız yetmediği için bu mucizedir deyip, yok oluşları, bir takım görebildiğimiz ya da hissedebildiğimiz bazı fiziksel olaylara bağlayarak bu mucize değildir demek mümkün değildir. Çünkü biz sadece gördüğümüz ve hissettiğimizle yetiniyoruz ya da yargılamaya kalkıyoruz ama onun derinliklerinde kâinat olaylarının nasıl ve nereden kaynaklandığını bilemediğimiz için o da insanoğluna göre mucizedir. Organizmalar, Darwin’e göre bir ortak atadan geldiğine göre, tabii ki birinin yetkinleşmesi diğerini negatif ya da pozitif şekilde etkileyecek diyecektir. Bize göre de organik ya da inorganik olsun, ardışık değişimlerin ya da oluşumların zaman konusunda fikir verdiği muhakkaktır, ancak bunun bir türden başka türün oluşması ile alakası yoktur. Şayet olsaydı o zaman ara tipler denen tiplerin de aynı oluşumlar içerisinde milyonlarcasının yer alması gerekirdi ki, böyle bir şey görülmemiştir. Darwin devam ederek “bununla birlikte bir araya toplanmış belirli sayıdaki türler uzun dönemler boyunca değişmeden sonsuzca sürüp gittikleri halde aynı zaman içinde bu türlerden pek çoğu yeni bölgelere doğru göç etmiş ve oralarda başka yabancı biçimlerle yarışmaları sonucu değişmiş olabilirler, onun için geçen zamanı ölçme konusunda organik değişikliklere fazla güvenmemek gerekir” (s.577) demiştir. Herbert Spencer’in yaptığı psikolojik çalışmalar ve benzerlerine atıfta bulunarak, bunların, yetilerin nasıl kazanıldığı, in-

sanın kökeni ve tarihi üzerine ışık tutacağını ifade etmiştir. Şimdi-lerde, yaş tayinleri ile ilgili son derece bilimsel ve gelişmiş metotlar üretildiğinden Darwin'in bu söyledikleri anlamını zaten yitirmiştir. Darwin yukarıda, bir araya toplanmış türlerin, uzun dönemler boyunca ya da sonsuzca değişmeden kalacaklarından bahsetmiştir. Tekrar tekrar aynı şeyleri söylemek istemiyorum ama görüldüğü üzere, bu Darwin'in değişim teorisi ile tam zıttır.

yyy) Darwin, "Bazı ünlü yazarlar, her türün bağımsız olarak yaratılmış olduğu savından tamamıyla hoşnut görünmektedirler. Kanımca, bana öyle geliyor ki, yaratıcının maddeye verdiği yasalar konusunda bildiklerimiz, yeryüzünün eski ve yeni sakinlerinin üremelerinin ve tükenmelerinin, tıpkı bir bireyin doğumunu ve ölümünü belirleyen nedenler gibi ikincil nedenlerin sonucu oldukları savıyla uyuşmaktadırlar. Bütün canlıları ama özel yaratılar değil de, daha kambriyum sistemin ilk katmanları yığılmadan çok zaman önce yaşamış kimi canlıların doğrudan soyu olarak türeyen dölleri gibi dikkate aldığım zaman bana soylulaşmış, yücelmiş görünüyorlar. Geçmişe bakarak karar verecek olursak, kesinlikle şu sonuca varabiliriz: bugün yaşamakta olan türlerden bir teki bile kendi benzerliğini, çok uzak gelecekteki bir çağa dokunulmamış olarak geçirmeyecektir ve bu türlerden yalnızca pek azının gelecek çağlarda dölleri olacaktır, çünkü bütün organik canlıların gruplaşma tarzı, bize her cinste türlerin pek çoğunun, birçok cinste bütün türlerin hiçbir döl bırakmadıklarını, tümünün toptan tükendiğini kanıtlamaktadır. Geleceğe de kâhince göz atabilir ve önceden diyebiliriz ki, her sınıfın en büyük grupları içindeki en alışlagelen, en yaygın türler ileride üstün gelecekler, yeni ve başat türleri bunlar yaratacaktır" (s.578) demiştir. Şimdi bu sözleri analiz edelim. Darwin kitabının son paragrafında, ilk kez bizim anladığımız anlamda bir yaratıcıdan bahsetmektedir. Bu bahsetme anladığım kadarıyla, başlangıçta bir yaratılış olmuştur anlamındadır. Kanımca bu son paragraflar önceki baskılar yayınlandıktan sonra ilave edilmiş olabilir. Zira bu ana kadar Darwin yaradılışa karşı çıkmış, zaman zaman da alay etmiştir. Şimdi ne olmuştur? Ya kilise ve diğer bilim adamlarının baskısına boyun eğerek onları gücendirmek istememiştir ya da gerçekten bu kâinatın bir yaratıcısı olduğu ve kuralların bu yaratıcı tarafından konduğuna inanmış, ancak kendi teorisini de çöpe atmamak için başlangıçta böyle bir yaratma olmuştur ama sonradan olaylar benim dediğim gibi gelişmiştir de-

mek istemiştir. Canlıların soyluluğunun ya da yüceliğinin arttığına gelince, bazı türlerin hâlâ ilk yaratıldıkları gibi kalmış olmaları bunun aksini gösteriyor. Ancak mantıken, daha becerili ve güçlü olanların hayatta kalma şansları ve döl verme olasılıkları diğerlerinden fazla olacağı için, bir sonraki jenerasyonun, önceki atalarından aldığı genleri yavrularına geçirebildiği ölçüde, atalarıyla tür içerisindeki benzerliklerini sürdürecekleri düşünülebilir. Olumsuz genlerin tamamen ortadan kalkması diye bir şey olmaz, ancak doğa şartlarının gidişine göre frekansları azalabilir ya da suni seçimlerle azaltılabilir. Eğer karakterler öldürücü ise zaten canlı yaşamaz ve döl veremez. Darwin'in söylediklerinin tam tersine, bugünkü yaşayan canlıların tamamı geçmişte olduğu gibi, karakterlerini ya da bu karakterlerin potansiyellerini yavrularına geçireceklerdir. Her jenerasyonda bunlar tezahür eder diye bir kural yoktur, aksi olsa hamam böceği o şekilde kalamazdı. Darwin'in bütün türlerin ya da çoğunun tükendiğini söylemesine gelince, bugün gördüğümüz canlıların tamamı aynı tür içerisinde olmak kaydıyla, bir öncekilerden gelmiştir. Her karakterin popülasyondaki oranında şartlara göre azalmalar ve artmalar mutlaka olmuştur ama tamamı bugüne, geçmiş atalarından gelmiştir. Söylediğim atalarla, Darwin'in söylediği atalar tamamen birbirinden farklıdır. Gelecek için tahmin yürütmemiz gerekirse, genetiğinde varyasyon ve adapte olabilme kabiliyeti yüksek olan canlıların ve dölllerinin daha çok ayakta kalabileceğini söyleyebiliriz ama bu, bugünün başat türleri ya da yaygın türleri olabilir de, olmayabilir de. Darwin, yaşamın bugünkü biçimlerinin, kambriyen zamanından da önce yaşayan canlıların devamı olduğunu ifade ederek, demek ki, yeryüzünde, bunları tamamen yok edecek bir olumsuz durum olmamıştır, öyleyse gelecekte de olmayacaktır gibi bir sonuca gitmiştir. İşte bunun için de türler çağlar boyunca varlıklarını sürdürebilmişlerdir, sürdürecekleri de umulur demek istemiştir. Ancak bilinen odur ki, eğer bir tür yok olabiliyorsa, başkaları ya da türlerin tamamı da yok olabilir. Yani zayıf da olsa böyle bir olasılık her zaman mevcuttur. Darwin "Doğal seçme yalnızca her bireyin iyiliği yönünde etkili olduğundan demek ki bedensel ve zihinsel nitelikler yetkinliğe doğru gelişme göstermektedirler" (s.578) demektedir. Bu varsayım doğru kabul edilemez. Zira bunu kabul etmek için önce neyin kıstas alındığına bakmak gerekir. Bazı yönlerden yetkin olanların diğer bazı yönlerden zayıflama olasılığı doğaldır.

Kaldı ki, var olan her yaratılışın, yararlı olmadığını Darwin ısrarla söylemiyor mu? Bir canlıya yararlı olmadığı için dumura uğradığı söylenen bir organ nasıl oluyor da diğer canlı için hayati öneme sahip oluyor? Kuş kanadının bir canlıya yararı var ama diğerine olmaz onun için dumura uğramıştır denebilir mi? Hangi canlı uçmayı istemeyecektir? Yaşamsal yararı yoktur denen yaratıkların, neden yaratıldığına cevap bulunabiliyor mu? Kaldı ki, bu yaratıkların tamamı değilse bile çoğunun bilimsel çalışmalar ilerledikçe ne kadar yararlı oldukları ortaya çıkmıyor mu?

zzz) Darwin, biraz edebiyat yapmış ve çiçeklerden, böceklerden, kuşlardan vs. bahsederek, çeşitli karmaşık yapıların, belirli yasaların ürünü olduğunu söylemiştir. Buna katılmamak mümkün değildir. Darwin bu yasaları “büyüme yasasıdır ve üreme yasasıdır, soya çekim yasasıdır ki hemen hemen üreme yasasını da içerir, varlık koşullarının, kullanma ya da kullanmamanın dolaylı ve doğrudan etkisinin sonucu olan değişirlik yasasıdır, türlerin, var oluş savaşımını yürütmek üzere oldukça yüksek oranlarda ıraksamasını ve daha az yetkinleşebilmiş biçimlerin tükenmesini belirleyen doğal seçmedir. Kendini açlıkta ölümle açığa vuran doğanın bu savaşımın doğrudan sonucu kavrayabileceğimiz en hayranlık verici olayı, yani üst hayvanların oluşumudur. Yaşama, bu tarzda, yani az sayıda ya da bir tek biçime, **yaratıcı tarafından başlangıçta verilen değişik güçleriyle** (ben koyulaştırdım) bakmakta büyük bir gerçeklik yok mudur? Gezegenimiz çekimin değişmez yasasına uyarak kendi yörüngesinde dönüp dururken, öylesine yalın bir başlangıçtan çıkan sayısı belirsiz öylesine güzel ve hayran olunası biçimler de, gelişmelerini sürdürürler. Günümüzde de bu devam ediyor”(s.579) demiştir. Bu son cümlelere bakalım doğru ve yanlışları söyleyelim. Evrenin son derece dâhiyane ve kurallı bir biçimde, çekim yasaları nasılsa, biyolojik yasalar da benzer şekilde, varlığını devam ettirdiği gerçeğine hiç kimse karşı çıkamaz, Darwin bile karşı çıkmadıktan sonra! Bu doğrunun yanında yanlış olan, kullanıp kullanmama ya da şartların uygun olması nedeniyle fonksiyonel olan ya da olmayan karakterlerin, Darwin’in sandığı gibi kalıtsal hâle gelip, yavaş yavaş nesilden nesile geçmesi ya da örneğin; bir karakterin ortadan kalkması olaylarının doğru olmasıdır. O karakter görülme bile, her zaman görülme potansiyelinin kalıtsal olarak mevcut oluşudur. Az yetkinleşmiş biçimlerin tükenmesi diye bir şey yoktur. Yaşamını sürdürebilen her canlı

varlık yetkinleşmiştir. Aksi takdirde hayatta kalamaz. Bu canlının diğerinden farklı olması, ne ondan daha az, ne de ondan daha çok yetkin olduğunu gösterir. Yetkinlik denen şey, eğer üreme ve yayılma ile ölçülüyorsa, en yetkin denen insan sınıfta kalır. Tükenme yetkinleşme belirtisi değildir, zamanımıza kadar birçok türün tükendiği doğrudur, ancak bu tamamen doğal şartların, hastalık vs. gibi, o türü etkileyen, o zaman içerisindeki olumsuz şartların varlığı ve bazı canlı varlıkların bu olumsuz şartlara kendilerini uyarlamamasındandır. Yoksa dinazorların yetkinleşmedikleri için tükenediklerini kimse söyleyemez. Darwin, son paragrafa kadar söyleyemediğini ya da yapamadığını, belki baskıdan, belki gerçekten nihayet doğruları, en azından bir bölümünü görebildiğinden, yaşama yaratıcının gözüyle bakması olağanüstü bir gelişimdir. Bunu söyleyen bir kişinin de, şu ana kadar söylediklerinin tamamını, bu kez de, şimdiye kadar inandıklarımın tersini söylemeye başladım diye çöpe atması gerekmez mi? Eğer yaratıcı bir tek biçime, başlangıçta değişik güçler verebiliyorsa, buna da samimi olarak inanılıyorsa, aynı yaratıcının, bu verdiği güçleri türlere ya da çeşitlere verdiğine ya da bazılarına vermediğine ya da kendi dâhiyane varlığını göstermek ya da bazılarının gözüne sokmak için yarattığı güzel ya da çirkin denen farklılıklara neden inanılmıyor? Başlangıçta, bu kadar değişim yaratabilecek bir nüvenin yaratılması, o nüvenin yarattıklarını doğrudan yaratmaktan daha mı zordur? Yani insan ölçekleriyle, mükemmel olan bir insanı yaratmak yaratıcı için neden mümkün olmaz da, yine yaratıcının yarattığı doğa şartları bu görevi üstlenir? Yaratıcının, yarattıklarının yaşamlarını, belli kural ya da kanunlar içerisinde kurguladığı şüphesizdir, bu kuralları koyan yaratıcı kaçıp gitmiş midir? Yoksa müdahale hakkını her zaman saklı tutarak, yaşamın devamına müsaade mi etmektedir? Eğer gerçekte bir yaratıcı varsa ve kuralları da o koyuyorsa, o zaman Darwin'in sık sık sığınmaya çalıştığı, tesadüfen oluşuvermeler yoktur, biri diğerinin karşıtıdır. Şimdi şu sorumuzu sorarak kitabımızın bu bölümünü kapatalım, kitabının başından beri yaratıcı kavramının karşısında olan Darwin mi, yoksa son paragrafta yaratıcı inancına yeniden kavuştuğu ya da kavuşmaya çalıştığı gözlenen Darwin'in mi söyledikleri doğrudur?

ÇAĞRIŞIMLAR, İLAVE BAZI BİLGİLER, YANITLAR, BİR ANI VE BİR ÖNERİ BÖLÜMÜ

Bu ikinci ana bölümün alt bölümleri olarak, Darwin'i kendi kitabında yazdıkları ile eleştirirken, yazım esnasında aklıma gelen, önemli gördüğüm bazı hususlar burada, "Çağrışımlar" olarak; okuyucuya ek bilgi sağlayabilecek önceki bölümlere referans olabilecek ya da daha iyi yorum yapılabilecek bazı bilgiler, "İlave Bazı Bilgiler" olarak; kitap taslak halinde iken okuyup eleştiride bulunan ya da Darwinci ve yaratılışçı bilim adamlarınca yapılan klasik bazı tartışmalara ve eleştirilere verilen yorumlar "Yanıtlar" olarak verilmiştir. Ayrıca, kitabın son kısmında, 'İnsanın Orijini ve Evolüsyonun Makromoleküler Mekanizması' konusunda yapılan bir laboratuvar çalışması özeti ve yorumu "bir anı ve bir öneri" olarak sunulmuştur.

ÇAĞRIŞIMLAR

1. Bitkilerde nasıldır tam olarak bilemiyoruz ama organlı hayvanlar âleminde, organlar kendi başına işlevi olan, bir karar mercii olmamaktadır. Bir ceset üzerindeki organ parçalarını düşünün, bunlar işlev gören organlar değil, sadece cesedin parçalarıdır. Bu ceset parçalarına işlev kazandıran organdan beyine giden iletişim ağı; beyinin de bölümleri, sinir sistemleri, bunlarla ilişkili moleküler seviyedeki kimyasal, fizyolojik ya da fiziksel fonksiyonlardır. Eğer gerçekten de doğal seleksiyon yarattığı her organa bir yarar fonksiyonu yükleyseydi, o organa bir karar verme yetkisi de yüklemesi gerekirdi. İnsandan örnek verirse, elinizi kaldırmak için önce beyinin elin kaldırılması için gerekli komutu vermesi gerekir, aksi takdirde el kendi kendine bir şey yapamaz, emrin ve-

rilmesi de vücut organları ve dokular ve hücreler arasındaki koordinasyonu gerektirir, örneğin; sinir sisteminin harekete geçirilmesini, buna bağlı olarak da hormonal ve diğer kimyasal sistemlerin aktive edilmesini, daha fazlası da, bunların senkronize bir halde işlev görmesi gerekir ki, bunun belirli ve son derece ince hesaplı organizasyon dizisi dışında, tesadüflerle, yağmurla, ışınlı, ısıyla, fiziksel şartlarla olması hiç mümkün olur mu? Hangi akıl bunu kabul edecektir? Bir organı, örneğin böbreği ele alalım, bir böbreğin çeşitli uyumsuzlukların olmaması halinde, bir canlıdan diğerine nakledilmesi mümkündür. Ancak bu böbreğin fonksiyonel olabilmesi için sadece kendi varlığı yetmez, kendi iç dünyasının dışında, daha başka organlarla uyum içinde müşterek çalışması, bunun içinde, bir yönetim ve senkronizasyona ihtiyaç vardır. Bunların doğal seleksiyonla yarar esasına göre oluşmuştur denerek geçiştirilmesi akla aykırıdır. Hadi önceki ya da başlangıç organının nasıl oluştuğunu bir tarafa bırakalım, bir organ el haline dönüşüverdi demek, önünü ve arkasını düşünmeden, sadece fiziksel bir olgudan bahsetmek, prens kurbağaya dönüşüverdi hikâyesinden daha anlamlı ve mantıklı mıdır?

2. Her tür diğerlerinden farklı karakterleriyle yaratılmıştır. Bu karakterlerin bazıları türe daha yararlıdır. Ya da birine daha yararlı olan aynı karakter diğerine az ya da hiç yararlı olmayabilir. Eğer yarar esasına göre türler şekil alsaydı, tek düzeliğe doğru bir gidiş olacaktı ki, aksine hep çeşitliliğe doğru bir gidiş olmuştur. Bu çeşitlilik de, daha ziyade yaratılıştan sonra, aynı tür içerisindeki çeşitler arasındaki genetik varyasyonlardan kaynaklanmıştır. Doğa şartlarının etkisi, ya modifikasyon seviyesinde olmuş ya da çok nadir, mutasyonlar yaratması şeklinde, ani değişiklikler ya da değişiklik potansiyelleri ile olmuştur. Çevre şartlarının oluşturduğu modifikasyonlar zaten kalıtsal değildir.

3. Darwin, içgüdüler konusunu anlatırken, karıncalar ve arılardaki içgüdülerin kaynağını izah edememiş ama mutlaka doğal seleksiyona bağlamak istediğinden, bunların kendileri üzerinde değil ama çok üst ataları üzerinde, sosyal olaylarla ilgili olarak, doğal seleksiyon gücünü göstermiş toplumsal içgüdüler yaratmıştır, anlamında son derece saçma açıklamalar yapmıştı. Diyelim ki, bu doğal seleksiyon denen şey, aynı zamanda yaptırım gücü olan bir sosyolog ve psikolog, tek bir karıncaya bile etkili olamadı ama

bunların topuna birden etkili oldu, olamaz ya, diyelim ki oldu, bu takdirde toplumsal olaylardan uzak ama içgüdüleri karıncalar ya da arılar kadar güçlü olan ipekböceğindeki içgüdülere ne demeli? Bunlar zavallı, kendi başlarına yaşamlarını sürdüren, bütün hayatları da küçük bir tezgâh üzerinde geçen böceklerdir. Konunun burada detayına giremem ama merak edenler incelesinler, ipek böceklerinin içgüdüleri o kadar fazla gelişmiştir ki, insan yumurtalardan çıkışını, larva halinde yaşamını, koza örüşünü, kelebek olarak uçuşunu ve yumurta yapışını inceledikçe, yaratıcı dâhiye daha çok hayran olur. Demek ki, hem bireysel hem de sosyal içgüdüler, yaratıcı tarafından her türün özelliğine göre verilen karakter özellikleridir ve bunların, doğada meydana gelen şartlarla açıklanması tamamen hayal mahsulü uydurmalarıdır. Döl vermeyen bir larvanın kendi karakterlerini, Darwin teorisine göre yavrularına geçirmesi mümkün değildir. Bir piton yılanının büyük avını yutmak için önce çenesini yuvasından çıkartıp avını yuttuktan sonra, esneme hareketleriyle çenesini yeniden yerine oturtmasını, doğa şartlarının ona öğrettiğini varsayacak insan akli var mıdır?

4. Darwin, familyalar arasında kesinlikle döllenme olması söz konusu değildir demektedir ki, bu doğrudur. Ancak çeşitlerle türleri aynı kategoride görüp, bunlar arasında döleklik vardır demektedir ve bunu doğal seleksiyona delil olarak sunmaktadır. Önce şunu belirtmekte yarar vardır, türler arası melezleme son derece sınırlı kalmak kaydıyla bazı genetik yakınlıktaki türler için söz konusu olmaktadır. Bunların da dölleri, ya tamamen ya da kısmen kısır olmaktadırlar. Genel bir deyimle sürdürülebilirlik olmamaktadır. Çeşitler arasında ise bazı özel mekanizmalarla kısırlık da olabilmesine rağmen, genelde, döleklik olağan bir haldir. Darwin çeşitlerle türleri birbirlerinden ayırmadığı için döleklik açısından bunları yanlış olarak aynı kategoride mütalaa etmektedir. Şimdi, Darwin'in dediği önemli bir noktaya parmak basalım, bir familya ile diğer familya arasında kesin olarak döllenme olmuyorsa ki, bu doğrudur, nasıl olur da bir familyadan ya da o familyaların ortak atalarından diğer familyalara geçiş olabilir? Türler arası değişim faydalıysa yavaş yavaş olacaktır demek, hiçbir kanıt da olmadan mümkün müdür? Tamamen uydurmadır. Eğer türler arasında böyle bir değişim oluyorsa, neden familyalar arasında olmasın? Familyayı temsil eden de sonuçta bir tür, hatta türün çeşidi değil midir?

5. Darwin, bütün teorisini başlıca üç şeye dayandırmıştır. Bunlardan birincisi benzerliktir. Eğer bir karakterin benzerini ya da versiyonunu başka bir canlıda görmüşse, tamam bu doğal seleksiyonun işidir, zira birisi doğal seleksiyonla diğerinden meydana gelmiştir demıştır. Diyelim ki, bu türler arasında kendisine göre hiç akrabalık bağı yok, bu kez de, bu karakterler birbirinden bağımsız olarak ama yine doğal seleksiyonla meydana gelmiştir demıştır. Hâlbuki bu sistemlerdeki, sistematikteki, yaratılış mantığındaki diğer benzerlikler, sadece yaratıcının tek olduğunu ve bütün yarattıklarını aynı akıl ve mantıkla yarattıklarını gösterir. İkincisi, yararlılık esası, Darwin kendine göre bir karakterin yararını tespit etmişse, onun zararı da olsa ya da söylediği gibi yararı olmasa da, onu göz ardı etmiş ve tamam, yararlıysa bu doğal seleksiyonun işidir demıştır. Bizim de inancımız odur ki, yaratıcı yarattığı her şeyi bir amaç için yaratmıştır. Biz kendi aklımız ve mantığımızla anlayabilirsek de, anlayamarsak da, yaratılanların tamamı, yaratıcının istediği istikamete yönelik, içinde bulunduğu toplulukla etkileşim içindedir. Darwin'in bu yararsız, dolayısı ile doğal seleksiyonun işi olamaz dediği şeylerin de, kendisinin bilmediği ya da duymadığı ya da anlamadığı yararlarının olabileceği bir gerçektir. Bilim ilerledikçe bu yararlar da ortaya çıkacaktır, zaten çıktığına dair yüzlerce örnek de vardır. Üçüncüsü de; eğer bir şeyin yararlı olmadığını düşünmüşse ve bunu doğal seleksiyon teorisinde kullanamıyorsa ya da bazı olayları açıklaması, o üstün hayalperestliğini kullanarak dahi, hiç mümkün değilse, o takdirde bu karakter, alışkanlıkla ya da kendiliğinden ya da bilinmez nedenlerden meydana geliyor ya da kalıtsallıkla geliyor demıştır. Alışkanlıklar kişiye özeldir ve onun hayatıyla sınırlıdır. Hiçbir zaman kalıtsal olmaz. Kendiliğinden hiçbir şey olmaz, olan bütün şeylerin bir nedeni ve amacı vardır. Bugün bilinmeyen nedenler, mutlaka zamanla yavaş da olsa bilim adamlarınca öğrenilecektir, öğrenilmektedir. Bilinmeyenlerin, sonsuz olan, tamamının öğrenilmesi imkânını, yaratıcı, insanoğluna sunmamıştır ama onun sunduğu kadarı öğrenilecektir. Kalıtsal olmayı Darwin çok önemsemese de, bizce hayatın en önemli unsurudur. İlk var oluştaki karakterleri ve bunların sürdürülmesi tamamen buna bağlıdır. Darwin kalıtsallığı da iki biçimde düşünmektedir; Birincisi, yaşam sırasında doğal seleksiyonla olan olayların kalıtsal hâle gelmesidir (Darwin teorisinin esası). Hâlbuki herhangi bir yaşamın oluşabilmesi için, kalıtsal bir

başlangıçla önce bir şeylerin ortaya çıkmış olması gerekir, yoktan var etmek tesadüflerle ya da kendiliğinden olmaz, yaratıcıdan başkasının yapabileceği bir şey değildir. Darwin'in kalıtsallıkla ilgili ikinci yorumu doğa şartlarıyla oluşmayan karakterlerin her nasılsa kalıtsallıkla oluşması ve devam ettirilmesidir. Doğa şartları ile oluşmayan karakterlerin öyle; her nasılsa, tesadüfen, bilinmeyen bir nedenden oluştuğunu iddia etmek, karakterlerin birisi doğal şartlarla oluşup kalıtsal hâle geliyor, diğeri neden böyle olmuyor gibi haklı soruları akla getirir, Darwin'in de fark ettiği ve aynı soruyu sorduğu gibi, bu hususların bilimsel açıklamaları da olmaz. Görüleceği üzere, Darwin doğal seleksiyon teorisini inşa ettiği yukarıdaki üç husus da, son derece muğlak, nerede başlayıp nerede bittiği belli olmayan, bilimsellikten uzak hususlardır. Darwin'in anlatımlarında da açıklıkla görülen, hiç şüphe duyulmayacak bir biçimde, olayların tamamen, aynı mantık ve sistemle, son derece dâhiyane bir şekilde, tek bir yaratıcı tarafından oluşturulduğuna işaret eden olaylardır. Darwin, zaman zaman doğal seleksiyon dediği ancak hangi doğa olayının bu seleksiyonları nasıl, hangi akıl ve mantıkla yaptığını hiç açıklayamadığı yerlerde doğayı, bazen insan, zaman zaman da tek ve dâhi yaratıcının yerine koyarak, kendince yaratıcıya başkaldırmış, kendi gibi düşünen ya da başkaldırıya hazır ama bilgiden yoksun insanları da yanına alarak, belki İngiliz emperyalizminin de büyük desteğiyle, neredeyse herkesi hatta bilim adamı denen şahısları bile aptal yerine koyarak, hiçbir kanıt göstermeden, sadece falcılık ve hayalleriyle insanları yanlış yollara götürmeyi başarmıştır.

6. Bilindiği üzere belki binlerce yıldır bayanlar hatta erkekler küpe takmaları için kulaklarını deldirirler ama hiçbir zaman kulağı delik insanlar meydana gelmez. Darwin burada kulak delinmesinin insanlara bir yararı olmadığı için doğal seleksiyon bunu kendine iş edinmemiştir dolayısı ile böyle bir şeyi yapmamıştır diyecektir. Doğal seleksiyonun o kadar değil hiç aklı yoktur. O zaman çok daha çarpıcı ve sanırım ne Darwin'in, ne de Darwincilerin de itiraz edemeyeceği bir örnek vermek istiyorum. İnsanlar insan olduğundan beri, bilinen bir şey bayanlarda, bekâret zarı ya da kızkık zarı denen zarın bulunmasıdır. Bu zar, bazı nadir özel durumlar hariç, bayanların erkeklerle ilk cinsel ilişkisinden sonra yok olur. Bu ilişki olmadan da çocukları olmaz ya da nesiller devam edemez. Nesiller olmayınca seleksiyon ya da değişim de olmaz. Şimdi

sorumuzu soralım, jinekologların ifade ettiğine göre, insanlığın başlangıcından beri var olan ve her defasında yırtılan bir zar nasıl hâlâ orada duruyor olur? Darwin ve kendilerini modern ilmin temsilcileri sayan Darwinciler bunu nasıl izah edeceklerdir? Çok bilimsel bir şekilde(!), bu zarın yaşamsal önemi çok olduğundan ve bayanlara çok büyük yararlar getireceğinden doğal seleksiyon bunu önce geliştirmiş sonra da itina ile muhafaza etmektedir mi diyeceklerdir? O zaman şu soru sorulacaktır, madem bu kadar hayati önemi haiz, neden o yok olmadan, insanların nesli devam edemez? Bu zar büyük bir olasılıkla insanların varlığından beri mevcut olduğuna göre, doğal seleksiyon böyle bir detayı başlangıçta nereden ve neden getirmiştir? Yoksa akıllı mı karışmıştır ya da bir şeyin kalıntısı olarak mı orada bırakmıştır. Diyelim ki unuttu ve onu orada bıraktı, her seferinde yırtılmasına rağmen neden kurallarını hemen çalıştırıp, bu lüzumsuzdur deyip, o meşhur doğal seleksiyonunu yapıp onu dumura uğratmamış ya da elimine etmemiştir? Öyle ya, Darwin böyle buyuruyordu. Neden elimine edilemez? Çünkü bu bir genetik karakterdir de ondan. Yani Darwin'in bahsettiği anlamda evrimsel bir seleksiyon yoktur ve olamaz da ondan. Bu karakter yaratıcı tarafından, diğer karakterlerde olduğu gibi, bazı genetik varyasyonlarla öyle kurgulanmıştır, insanlığın sonuna kadar da öyle kalacaktır.

7. Bazı modern Darwinciler şempanze (48) ile insan (46) kromozom sayılarının birbirine yakın olduğunu ileri sürerek, şempanzedeki bir kromozomun birleşmesi ile kromozom sayısı insanınki gibi olduğu varsayımı ile bunu insanın şempanzeden türediğine delil olarak göstermişlerdir. Tabii ki bu delil olamaz. Bunun teferruatlı izahlarına burada girmeyeceğim ama herkesin anlayabileceği basit bir dille en çarpıcı olanının altını çizmek de isterim. İnsanın kromozom sayısı ile moli balığının kromozomları tamı tamına aynıdır ama insan moli balığından türememiştir. Herhalde bunu Darwin bile kabul ederdi(!). Ayrıca esas olan, kromozom sayılarının benzer sayıda olması değil, bu kromozomların meiosis (mayoz) bölünmesi esnasında ne kadar eşleşebildikleridir (genetik olarak benzerlikleri). Farklı türlerin hatta cinslerin benzerliği onların döllenme sonucu yavru verip vermemesi ile ölçülür. Örneğin; atla eşeğin melezlenmesinden katır ya da bordo meydana gelmesi gibi ya da buğdayla çavdarın melezlenmesinden Triticale meydana gelmesi gibi. Şempanze ile insan arasında birbirinden türeme gibi

bir benzerlik olsa idi, düz bir mantıkla, bırakınız fertil döller vermeyi, en azından, eşekle at arasındaki ilişki gibi birinci nesil yavru-
ların meydana gelmesi mümkün olurdu. Şimdi bir kehanette bulunayım; eminim ki, hızlı Darwinciler, ah bir de insanla şempanzenin döllerini elde edebilsen diye yüzlerce, karşılıklı dölleme çalışmaları yapmışlardır ama hiçbir ümit verici sonuç alamamışlardır. Bu benim için olması gereken şeydir ya darwinciler için?

8. Darwin, deve kuşundan bahsederken onun uçamayışını gövdesinin çok büyük olduğuna, uçma kabiliyetini kazansaydı, yiyeceği besinler çok olacağından “bu çöl kuşunun o koca gövdesini havada tutabilmek için ne büyük miktarda yiyeceğe gereksinimi olacağını ortaya koymaya yeter” demiştir (s.252). Kendisine veya diğer canlılara besin kalmayacağı için, yararlı olmayacağından, doğal seleksiyon kendisine o kabiliyeti vermemiştir şeklinde bir yorum yapmıştır. Aynı Darwin zürafalar için ise iriliği, uzun bacak ve boynu bir avantaj olarak göstermiş ve yararlı olduğu için doğal seleksiyonun bu büyümelere izin verdiğini iddia etmiştir. Görüldüğü gibi, bu tam bir çelişkidir. Aynı durum bir hayvan için Darwin öyle buyurdu diye yararlı oluyor, diğer hayvan için ise zararlı oluyor. Bunun akılla izahı olamaz. Aslında her karakter için söylenebilecek olumlu ya da olumsuz özellikler vardır. Bu nasıl ve ne için baktığınıza bağlıdır. Tavşanın ön bacaklarının arkadakilerden daha kısa olması ve yokuş aşağı yeterince hızlı inememesi bir olumsuzluktur. Darwin’in doğal seleksiyonuna göre böyle bir şey doğal seleksiyonun doğasına aykırıdır, olamaz, ama olmuştur. Darwin bu gibi olayları, bunlar kalıtsal olaylardır, kendiliğinden olmuştur, bir alışkanlıktır, tesadüfen olmuştur gibi doğal seleksiyonun dışına taşımaktadır. Eğer oradan buradan, bir yarar ya da farklılık uydurabilirse, işte bu doğal seleksiyonun işidir demektedir. Aynı organın ya da yapının benzer organlara ya da yapılara bakılarak, zararlı olarak da ya da yeterince yararlı değil olarak da, nitelenebileceğini hiç hesaba katmamıştır.

9. Darwin zaman zaman, “eğer bunu yaratıcı yapmışsa herhalde bunu zevk için yapmamıştır” manasına gelen laflar etmektedir. Bir anlamda da yaratıcıyla alay etmektedir. Alay etmek kendisinin bileceği iştir. Yaratıcının, bu kadar cansız ya da canlıyı, benzer ya da farklı ama her zaman aynı mantıkla ve bir sistem içerisinde, neden yarattığını bilmiyoruz. Bu Darwin’in dediği gibi zevk

için de olabilir, ama bizim düşüncemiz, her şeyi dâhiyane bir ölçü ile yaratan yaratıcı kendinin varlığını ve ne kadar dâhi olduğunu ve biz insanların birazcık olsun anlamaları ve bunun için de kendisine saygı duyulmasını istediği için olabilir. Ya da başka nedenlerledir ama hiçbir zaman yarattıklarını ve bunlar üzerinde bir ölçü içerisinde oluşan değişimleri doğal seleksiyon denen, yine kendi eliyle yarattığı doğa şartlarına bırakmamıştır. Bu aynen insanların kendi elleriyle putlar yapıp, sonra da bunlara bir yaratıcılık görevi verip, yaratıcı olarak bu putlara tapması gibidir. Darwin ve Darwincilerin hayal güçleri ile doğaya biçtikleri rol de budur.

10. Darwin, kitabında bahsettiği Mivart'ın eleştirilerine cevap olarak, buzağların nasıl olup da doğar doğmaz annelerinin memelerine sarıldıkları eleştirisine yanıt verirken, yine olayı doğal seleksiyona getirmek istemiştir. Hâlbuki bilimsel araştırmalar göstermiştir ki, bu içgüdü, kalıtsal bir dürtüdür ve bu kalıtsal dürtü, daha anne karnında iken doğacak buzağlara alışkanlık kazandırır. İnsanlarda da buna benzer durum mevcuttur. Örneğin; yeni doğan çocuğun yanağına dokunduğunuz zaman hemen o yöne emmek için döner. Bu olayların biyolojik detayları ilgili kitaplarda vardır. Bu kitapların birçoğu da Darwin öğretisini esas alarak yazıldığı için bunlarda da sapkınlıklar ve anlayamadıkları ya da doğal seleksiyon denen şeye uymayanları Darwin gibi, bunlar tesadüfen oluvermiş şeylerdir ya da eski atalardan birinde muhtemel ki, böyle bir karakter mevcuttur (o nereden aldıysa) ya da bu önceden kazanılmış karakterlerdir gibi, ne olduğu belirsiz muğlak ifadelerle geçitirirler, daha da aymazı, bunları kanıtmış gibi sunarlar. Yaratıcı, insan denen varlığa neden kâinatı yarattığını, nasıl yarattığını, ne zaman yarattığını ve daha birçok bilinmezin bilimsel izahatını sunmamıştır. Bunun bazıları insan akli ve dünya değerleriyle tahmin edilebilmektedir ama kesin bir bilgi mevcut değildir. Bu bilgiler sebebini bilmediğimiz nedenlerle kendisinde saklıdır ve hiç de tam olarak bizim bilgimize sunulmayacaktır. Çünkü yaratıcı öyle bir sistem geliştirmiştir ki, insanlar tarafından her yeni keşif, en az kendisi kadar yeni bilinmeyen sırlar ortaya koymaktadır. Ama bir gerçek vardır, o da bizlerin diğer canlı ve cansız varlıkların yanında var olduğumuzdur. Bu var oluşun çeşitli dini açıklamalarına inanırsınız ya da inanmazsınız, bu sizlerin bileceği iştir. Ancak bir doğru değişmezdir, o da biz var olduğumuza göre, bizi yaratan bir yaratıcının da olduğu mutlakdır. Bunu inkâr, aynada dahi gördüğü

kendi varlığını inkârdır. Yaratıcı yine kendisinde saklı olan yaratılış sırlarının, belirli sınırlar içerisinde, en azından bir bölümünün, yarattığı en mükemmel varlık olan insanlar tarafından araştırılmasını ve keşfedilmesini de istemektedir. Her yeni sırrın açığa çıkması, yaratıcının ne kadar daha çok dahi olduğunu ortaya koyacaktır, ona saygınlığı daha da arttıracaktır.

11. Doğal seleksiyon nedir? Doğal seleksiyon doğa şartlarına maruz kalan canlı ya da cansız varlıkların, tek yönlü olarak yok edilmesi ya da morfolojik, fizyolojik, kimyasal yapılarında değişiklikler meydana getirmesi nedeniyle, uyum sağlayamayan canlıların yok olmasıdır. Doğal şartlardaki etkileme tek düzedir. Yani hangi doğal şarttan bahsediyorsak sade onun etkisi söz konusudur. Ancak bu doğal şart bir yandan kendi etkisini diğerlerinden bağımsız olarak gösterirken, bir de diğerleriyle etkileşim halindeki etkileri söz konusudur. Doğal şartlar nasıl etkilerse etkilesin, dolaylı olarak kromozomlar üzerinde, çok küçük nispette, belli sınırlar dâhilinde, tür içerisinde, yaratabileceği mutasyon değişimleri dışında, genetik anlamda, bir türün diğer bir türe dönüşmesi gibi bir etki yapamaz. Doğal şartların tek taraflı yok edici ya da arıza bırakma ya da güçten düşürme etkisi vardır ama olmayan bir şeyi var etme yetisi yoktur. Yani her canlının yaşamını normal bir şekilde sürdürebilmesi için gerekli optimum şartların bulunması baz alındığında, olumlu ya da geliştirici yönde tek taraflı bir rolü yoktur. Daha da önemlisi, doğal seleksiyonun akli yoktur, doğal seleksiyon canlı ya da cansız parçalar üzerinde uyum, koordinasyon ya da senkronizasyon sağlayamaz, böyle bir yetisi yoktur. Dolayısı ile hiçbir şekilde yararlı karakterlerin, yavaş ya da hızlı birikimi, sözde yeni oluşacak karakterler arasındaki uyum ve koordinasyon, doğal seleksiyonla, yani olmayan bir şeyle sağlanamaz. Doğal şartlar sonucu, evrende bazı ayrışmalar ya da bileşimler, canlı ya da cansız varlıkları olumlu ya da olumsuz yönde etkileyebilir ama bu bilinçli bir seleksiyon değildir. Yağmurun, karın, dolunun, güneşin, ısının, ışının, ayın, rüzgârın, toprağın, suyun, havanın, yer çekiminin vb. tek, tek ya da birlikte oluşturdukları bir akıl ya da yetenekleri yoktur. Sadece bazı ilkel olarak nitelendirilen dinler tabiat varlıklarının tanrı ya da yaratıcı olduğuna inanırlar ve onlara taparlar. Bu tabiat varlıklarını tanrı yerine koydukları için, yaratıcılık yetisini onlara yorarlar. Darwin, Hristiyanlıktan Hristiyanlık karşıtlığına geçtiğine göre, benim bildiğim kadarıyla, o zamanın

kilise karşıtı akımlarının da etkisiyle, ateist bir düşünceyi kendi teorisine uygun bulmuş ve benimsemiştir (Kitabının içeriğine ters ama Darwin kitabının sonunda, bizim anladığımız anlamda, gerçek bir yaratıcının varlığından bahsetmektedir). Ancak teorisinin esası, en azından biyoloji konusunda, Şamanizm din inancına benzeyen bir inanişaya dayanır. Belki bunun farkında değildir, dolayısı ile Şamanist midir değil midir bilemeyiz ama öyle bile olsa, her hâlükârda Şamanistler dahi bir ya da bazıları birden fazla, ama mutlaka yaratıcı tanrıların olduğuna inanırlar. Bu konuda, Darwin'in kitabının başlarında ne dediğine doğrudan bakalım "Doğal seleksiyondan etkin ve tanrısal bir güç gibi söz ettiğim de söylendi; peki ama gezegenlerin devinimlerini düzenleyen çekimden ya da yerçekiminden söz eden bir yazarı kim eleştiriyor? Tartışmanın açıklığa kavuşması için kullanılan bu mecazi ifadelerin ne anlama geldiklerini ve neyi içerdiklerini herkes biliyor. Ayrıca doğa adını kişileştirmekten kaçınmak da çok güçtür; ama doğa deyince ben yalnızca büyük bir sayıdaki doğal yasaların düzenli ayarlı etkisini ve karmaşık sonuçlarını ve yasalar sözünden de bildiğimiz olgular dizisini anlıyorum. Bir süre sonra bu terimlerle içli dışlı olunacak ve bu yararsız eleştiriler geride kalacaktır" (s.96-97) demiştir. Kitabın sonunda da, aynı eleştiriler geride kalmamış önemini aynen korumuştur. Darwin doğa şartlarına verdiği bu şekillendirici hatta yaratıcı imajı yanında, gerçek şekillendirici olan üreme sistemini, şimdiki Darwinci söylemlerin aksine, bakın nasıl küçümsemiş ya da yok saymıştır. Darwin "Bazı bilginler, üretim sisteminin görevlerinden birinin, döller ana babalarına benzeyecek kadar bireysel farklar ya da bazı küçük yapısal sapmalar türetmeyi içerdiğini sanırlar" (s.154) demiştir. O bazı bilginler dedikleri doğruyu Darwin de yanlış söylemektedir.

12. Prof. Dr. Ali Demirsoy'un "Evrimcilerin Yanılgısı Devam Ediyor-1 ile Evrimcilerin Tartışmada, Yaratılışçıların Gerçek Yaşamda Yanılgıları-2 adlı 2011 yılında yayınladığı yazılarını okudum. Aslında başlığı görünce, çok önceden tanıdığım, Sayın Demirsoy'un bazı peşin fikirlerden arınmış olduğunu sanmıştım. Ama içeriğini okuyunca fazla değişmediğini, sadece, başkalarını eleştirse de, kendisi de fincancı katırlarını ürkütmemek için belki biraz daha diplomatik olduğunu gördüm. Yazdığı konuların bilimle ya da evrimle ya da Darwin'ini neyi yapıp neyi yapmadığı ya da neyi doğru neyi yanlış söylediği ile fazla ya da doğrudan ilgisi

yoktu. Daha çok Darwin'e inanmayanların ne kadar cahil, bilim adamlığıyla ilgisi olmadığı ya da bağınaz, gerici, aptal olduğuyla ilgili, sözde tarafsız ama bu tarafsızlık diğer Darwincilerin tarafsızlığı gibi, önce, Darwin'in bütün söylediklerini doğru kabul edip, bunun üzerinden gelin tartışalım ama aslında bizim doğrularımız zaten tartışılmaz mantığı iledir. Sayın meslektaşlarımızın, Darwin'i orijinalinden hiç okuduklarını sanmıyorum. Darwin'i özetlerinden ya da söylenenlerden değil de, bizzat okumalarıyla anlamalarını öneriyorum. Sayın Demirsoy, "Belirli bir sömürü düzenini sürdürmek isteyenler, aydınlanmadan, düşünen insandan çekiniyorlar" gibi büyük laflar ederek, Darwin'den çok sömürü düzenini tartışmaya açmaktadır. Bunun Darwin'le ne alakası varsa? Yalnız Sayın Demirsoy değil, bildiğim neredeyse bütün Darwinciler, başkalarını aynı yafta ile etiketlendirirken, kendileri çok daha ağır aynı tuzağa düşmüşlerdir ve ilim adamlığını bırakmış, ideolojik mülahazalarla, dini ve sosyal olaylarla kafayı bozmuşlardır. Bunu yaparken de süslü ve dolambaçlı sözlere sığınmışlardır. Keşke bir kez de Darwin'in ne söylediğini okusalar ya da anlasalardı!

13. Başlangıcı olmayan bir şeyin evreleri ya da değişimi ya da sonu nasıl olur? Darwin'e göre bir şeyin değişebilmesi ya da karakterlerden birinin diğerinin yerini alabilmesi için önce bir karakterin başlangıcı olması ve bu başlangıcın da yapılacak dahi planlamalarla ve hesaplamalarla, başka başka karakterlere hatta canlılara dönüşümü gereklidir. Darwin'in başlangıç sonrasındaki bütün söyledikleri doğru bile olsa başlangıçları olmadığı için hiçbir doğruluğu ya da anlamı olmayacaktır. Karakterler tesadüfen başlayıvermiştir ya da nasıl olmuşsa olmuştur ya da başlangıcını bilmek mecburiyetinde değiliz demek yeterli değildir. Her karakterin öncesi ve sonrası ve işlevlerinin dahi bir planlamayla yapılması gereklidir. Doğal seleksiyonun bunu yapabilecek ne kabiliyeti ne de aklı vardır. Bir ferdi, hatta türü yok edebilir ama onun tür karakterini Darwin'in dediği anlamda değiştiremez, sadece genetik yapısında var olan karakterlerin ortaya çıkabilmesi için ortam sağlayabilir.

14. Öyle karakterler vardır ki, tamamen sinir sistemi ile ilgili-dir ve bir organdaki herhangi bir farklılık ya da yeni oluşum, kendi organından çok diğer bazı organları ya da canlının yaşam şeklini etkiler. Buna bir örnek verelim. İnsanda orta kulakta ya da iç ku-

lakta olabilecek bazı iltihabi durum ya da başka arazlar, kulağın işlevi yani duyması yanında, baş dönmesi yaratarak, canlının dengesi bozabilir. Yine safra kesesinde olan bir iltihaplanma ya da taş, kalp ritmini bozabilir. Böyle bir olayı Darwin'in doğal seleksiyon teorisi ile anlatmanın ya da anlatmanın imkânı yoktur. Zira Darwin'e göre her organ canlının kendi yararına göre daha çok yetkinleşmek için değişir. Canlı vücudu öyle bir kodlanmıştır ki, küçük bir yerde olan bir gelişme, iyi ya da kötü diğer organları ve aksamaları etkileyebilir. Bütün sistemler senkronize çalışırlar. Doğal seleksiyon denilen şeyle bir karakterde olabilecek küçük değişiklik, diğer yerlerin de kendilerini buna göre ayarlamalarını gerektirir ki, daha önceleri de söylendiği gibi, bu değişikliklerin tamamı Darwin teorisi ile dünya yaşı içerisinde mümkün olamaz.

15. Öyle karakterler vardır ki, tamamen kişiye özeldir. Yani başka bir canlıda, ya yoktur ya da çok nadir görülen bir durumdur. Yani benzeri ya da tekrarı olmadığı için birikimle olması mümkün değildir. Bir de mutasyonla oluşan karakterler vardır, örneğin; insanlarda "Down sendromu" dediğimiz bir genetik olay vardır (kromozom sayısının 46 yerine 47 olması). Bu olayın meydana gelmesi çok nadirdir (800-1000 çocukta bir). Genetik olarak bu olayın nedenini açıklamak mümkün, ancak doğal seleksiyonla açıklamak mümkün değildir. Uzun yıllar içerisinde bir yarar esasına dayanarak bu farklı tip insanların oluşması düşünülemez. Bu zararlı ve istenmeyen bir durum olmasına rağmen, tamamen kaybolması da mümkün değildir. Darwin'in bilmediği ve izah edemeyeceği oluşumlarla, bir birikimle alakalı olmadan, zaman zaman bu kalıtsal karakter ortaya çıkmaya devam edecektir. Down sendromlu bayanlar, teorik olarak % 50 normal yumurta meydana getirebilirler ancak pratikte bunların evlenip çocuk sahibi olmaları % 50 risk taşıdığı için istenmez, dolayısı ile dünyada down sendromlu bayandan olan çocuk sayısı çok azdır. Erkeklerde de teorik olarak, % 50 normal sperm oluşması, çocuklarının % 50'si down sendromlu ve % 50'si de normal olması gerekir ancak pratikte bugüne kadar böyle bir erkeğin hamile bıraktığı tek bir olay söylenmektedir, bunda da çocuk abort olmuş, yani ölmüştür (bu güne kadar 3 Down sendromlu erkeğin baba olduğunu ifade eden literatürler de vardır). Yani genelde down sendromlu insanların döl vermediği düşünüldüğünde, böyle bir oluşumun Darwin teorisi ile açıklanması mümkün olmaz. Ancak Darwinciler, down sendromlu insanlar, normal insanla önceki ataları arasındaki geçiş tipleri derlerse ona da kimse inanmaz.

16. Almanya'da eşim ve ben kalp anjiyosu olduk. Hekim bize anjiyo filmlerini gösterdi. Bu arada da hiç bir insanın kalp damarları diğetine benzemez dedi. Yani eğer dünyada yedi milyar insan yaşıyorsa, yedi milyar da kalp damarı şekli vardır. Gerçekten de işin iç yüzünü bilmeyince, genel bakışta hep birbirlerinin aynı olduğunu düşündüğümüz organlar ve dokular moleküler ve kimyasal seviyelere inildiğinde, hiç biri diğetinin aynı değildir. Kimsenin itiraz edemeyeceği bu bilimsel gerçek her canlıya özgü, genelde var olan kalıtsal ve az da olsa bazı çevre şartları ve bunlar arasından etkileşimlerin bir ürünüdür. Doğal seleksiyonun ya da yarar esasına göre Darwin'in söylediği gibi azar azar birikmenin bir ürünü değildir. Geçmişte her şahsa özel bir durum hiçbir şekilde bir birikim oluşturmaz. Yani tekrarı olmayan bir oluşumun birikimi de olmaz. Zira her bir canlı diğetinden farklıdır. Anjiyo sonrası, bileğimde anjiyo yapılan damarın belirli bir bölümü tıkanmış. Tabii ben çok endişe ettim ama doktor arkadaşlarım bana, sen merak etme şimdi etraftaki damarlardan yeni bazı alt damar yolları oluşacak ve kan deveranı devam edip oradaki dokuları besleyecekler dedi. Öyle de oldu, bana filmlerde sonradan oluşan damarları dahi gösterdiler. Yeni damarların oluşması zaten organizmada var olan minik kılcal damarların bir dizi komutlar almasına ve olgunlaşarak bu az kan giden bölgenin yeterli beslenmesini sağlamasına olanak sağlamıştır. Hâlbuki evrim teorisinde kullanılmayan organlar körelip yok olması sadece faydalı organların canlıda var olması gerekir. İleride gerekli olduğu zaman kullanılması için organın hayat boyu insanda bir stepne benzeri saklanması bu teorisin izah etmesi mümkün değildir. Böyle bir olayın yavaş yavaş, yarar esasına göre birikimle, uzun yıllar birikmesi ve oluşması diye bir şey olabilir mi? Belki benim soyumda böyle bir durum ilk kez bende meydana geliyordur. İlk kez de meydana gelse, o yüce yaratıcının dâhiyane kodlamaları ve buna ilişkin kuralları sayesinde bu mucizeler oluşmaktadır.

17. Darwin'in, ancak mutasyonlarla izah edilen değişimlerin ve bu değişimlerin yarar esasına dayanan birikimleri ile kalıtsal hâle gelmesi olasılığını, yaratıcı, türler içerisinde kalamayacak kadar büyük seviyede olacak mutasyonların canlının yaşamasına ya da sürdürülebilir üretimine engel olacağı şeklinde sunmuştur. Buna insandan örnek verirsek, normal genetik değişimlerin dışında bir mutant ortaya çıktığında, eğer bu canlı doğması halinde kısa ya da

uzun süre canlılığını sürdürebilecekse, buna müsaade edilmektedir, ancak eğer canlı hayati yönden çok kötü bir durumda kalacaksa, canlı abort olacaktır. Yani örneğin; ya gebe kadın düşük yapacak ya da bebek ölü doğacaktır.

18. Darwin'in yanlış olarak yorumladığı şekliyle olmamakla birlikte (yani türlerin değişimine yönelik), doğal bir seleksiyon mevcuttur. Bu nasıl olur? Örneğin; bir buğday bitkisini ele alalım; buğdayın bulunduğu yerde, global ve hayati bir değişim olsun; iklim değişikliği gibi, normal şartlarda yaratıcının koymuş olduğu sınırlar içerisinde çimlenen veya büyüyen buğdaylardan tamamı ölecektir, bu beklenir. Ancak milyarlarca buğday tohumu veya bitkisi içerisinde bir veya birkaç adedi genetik olarak bu iklime tolerans gösterirse, bu bitkiler çoğalarak ileride nesillerini devam ettirebilirler. Gösteremezlerse tükenirler. İşte eğer yaşamına devam edebilen bitkiler olursa bu doğal seleksiyondur. Burada yığılma diye bir şey söz konusu olmaz ama hayatta kalmayı başarma, söz konusudur ki, bu da yararlılık olarak mütalaa edilebilir. Ancak genetik olarak bir şarta dayanıklı olan bir çeşit ya da tür başka bir şarta tamamen dayanıksız olabilir.

19. Meşhur İngiliz bilim adamı Stephen Hawking (04.09.2010 Haber Türk gazetesi) Evrenin tanrı tarafından yaratılmadığı ve bilim sayesinde tanrıya gerek kalmadığını" öne sürmüştü. Bunu da dünyadaki yerçekiminin oluşuna bağlamış, yerçekimi olan kütle kendi kendini hiçten yaratabilirmiş. Buna benzer olarak, Darwin de "biyolojide yaratıcı ihtiyacını sona erdirdi" şeklinde referansta bulunmuş. Aynı bilim adamı daha önce de tanrının kesin olarak yaratıcı olarak var olduğunu söylüyordu. Anlaşılan "tanrı vardır" deyince kitapları pek ilgi görmemiş, şimdi de "tanrı yoktur"la ilgi çekmeye çalışıyor. Burada Darwin'in sapkınlığının bilim dünyasında ne kadar başka sapkınlıklara sebep olduğu görülmektedir. Okuduğunuz bu kitapta açıklandığı üzere, Darwin'in var oluş konusunda, bilime en küçük bir katkısı olmamıştır. Evrim konusunda ise bilimsel hiçbir katkısı olmamasına rağmen, belki sadece evrim diye bir şeyin olabileceğini söylemesi ve yanlış da olsa, bilimsel zeminde tartışma yaratması katkı olarak algılanabilir. Hawking'in iyi bir fizik bilim adamı olduğu söyleniyor. Buna bizim zaten bir itirazımız olmaz ama bu adam eğer yer çekiminin bile bir yaratıcıya ihtiyacı olduğunu bilmeyecek kadar zekâ özürlüsü

ise bunun hiçbir yargısına güvenmemek gerekir. Ama sanıyorum sadece ilgi çekmek ve bu ilgiyi de şöhrete veya paraya çevirmek için böyle bir söylemde bulunmuştur ya da gazete doğruyu yazmamıştır. Yukarıdaki maddeyi yazdıktan sonra, 16.11.2012'de Hawking'le, bir bayan Türk muhabirin televizyondaki roportajını izledim, İngilizcesini vermediler ama Türkçe tercümesini veriyorlardı, bu tercümede ısrarla, Hawking'in her hâlükârda yaratıcı bir tanrının var olduğunu söylediğini ve onun yarattıkları üzerinde evrenin çeşitli oluşumlara sahne olduğunu anlatıyorlardı, Demek ki Hawking de doğru yolu bulabilmiş(!)

20. Eğer biz Darwin'e inanırsak ve tek bir canlıdan değişimle örneğin insanın meydana geldiğini varsayarsak, bunu yine Darwin'in nitelemesiyle, canlılardaki yavaş yavaş ve azar azar değişimin zamanla kalıtsal hâle geldiğini de düşünürsek, Darwin'in mantığı ile Darwin teorisini çürütmüş oluruz. Çünkü matematiksel yöntemlere başvurmadan, sadece kaba insan aklıyla, bu değişimlerin dünyanın yaşı olarak kabul edilen 4,5 milyar yılda olması ihtimalini düşünmek bile abestir. Böyle bir değişimin söylendiği gibi yavaş yavaş ve azar azar olabilmesi için, çok katrilyonlu ve hatta sonsuz denebilecek yıllar gereklidir. Biz genetik çalışmalarımızda örneğin; buğdaya bir pasa dayanıklılık geni aktarmak için en az 8 jenerasyon çalışmamız gerekir. Bunu yaparken çok sistemik ve dikkatli uzman seleksiyonu gereklidir. Böyle bir seleksiyonun insan eli ve aklı değmeden doğal olarak oluşabilmesi imkânsız denecek kadar az ihtimaldir. Bilinen insanlık tarihini 50.000 yıl olarak varsayalım. Bu yıllar içerisinde insanın bir karakterinin başka bir türün karakterine dönüştüğünü kanıtlayan tek bir örnek yoktur. Diyelim ki, bazı bilim adamlarının inandığına göre, bazı değişimlerle insandan süper insana bir geçiş olacaktır (1960'lı yılların sonlarıydı, TIME dergisinde böyle bir yazı yayınlanmış ve kapağa da DNA zincirlerinin şematik çizimleri konmuştu), öyle ya değişimin sonu olamaz, kaynaklara ulaşılabilen, son 10.000 yılda bunun tek bir örneğini gördüğümüz ya da kanıtlanan bir şey olduğu şüphelidir. Sistemik olarak, insan bir köpek kadar sesi iyi duymuş mudur, bir şahin kadar (insandan 8 kat daha keskin) gözleri keskin midir, bir kedi kadar çevik olmuş mudur..... ? Bunların yüzlercesini sayabiliriz. Darwin'e göre mademki evrimsel değişim yararlılık esasına göre olacaktır, o zaman, bu 10.000 yıl içerisinde kaç tane böyle değişime rastlanmıştır? Diyelim ki 10.000 yılda bir karakterde bir

küçük değişiklik oldu. Bir insanın süper insana dönüşmesi acaba kaç binlerce yıl alacaktır? Bir de, tek bir hücreden insanın meydana gelmesini düşünün, böyle bir şeyin olabileceğini varsaymak, ne kadar eğip bükersek bükelim, bu mükemmel olmayan aklımıza bile sığmaz.

21. Yine insandan çarpıcı bir örnek verelim; diyelim ki, insanın erkeği veya dişisi bir şekilde meydana geldi, meydana gelenin dişi olduğunu varsayalım. Bunun döl verebilmesi için bir erkeğe ihtiyaç vardır. Bu erkek nasıl meydana gelecektir? Diyelim ki, erkek meydana getirecek en yakın organizma dişinin kendisidir, dişinin hayatında üreme yapabileceği 30 yılı vardır. Bu 30 yıl içerisinde nasıl bir değişim olup da, ya bir önceki yaratıktan ya da dışıdan erkek meydana gelecektir? Milyonlarca veya milyarlarca sene içinden tam dişinin ergenlik döneminde bir erkeğin ortaya çıkma şansı neredeyse sonsuzda bir olur. Yani olası değildir. Kaldı ki erkeklik veya dişilik dediğimiz şey sadece tek faktöre bağımlı olan bir şey değildir. Primer ve seconder eşey organları vardır ve bu organların meydana gelişinde de birçok metabolik mekanizmalar vardır. Konunun uzmanları bilir, mekanizmalar tamamen farklıdır. Bunların tamamının birlikte oluşmaları, Darwin'in teorisindeki milyon yıllara veya milyar yıllara sığmaz. Böyle bir durumda da yavaş yavaş ve azar azar oluşan bir evrimden bahsedilemez. Bu karakterlerden her biri, bir veya birçok genin etkisi altındadır. DNA üzerindeki sistronların dışıdan erkeği yaratmak üzere, hep birlikte veya ayrı ayrı mutasyona uğramaları ihtimali de milyar yıllara sığmaz.

22. Darwin zaman zaman, değişen karakterlerin olgunluğa eriştiğinde artık stabil ve kalıtsal hâle geleceğini ve değişmeyeceğini savunmaktadır. Ancak Darwin'in çelişkisi, olgunluğa erişme kavramının izafi olmasıdır. Nitekim kendisi de bir cümlesinde, "İşte bu da gene, önemi ne olursa olsun bir tek karakter üzerine dayandırılan sınıflandırma denemelerinin tamamının her zaman başarısızlığa uğramasının nedenidir, çünkü örgenleşmenin hiçbir parçası değişmez bir süreklilik göstermez" (s.497) demiştir. Her karakterin mutlaka daha tekâmül etmiş veya değişebiliridir. Dolayısı ile olgunluğa erişme diye bir şey olamaz. Hep daha iyiye ya da kötüye, değişim sonsuzdur. Ancak bu değişim sadece tür içerisinde. En mükemmel canlı denen insanın bile her organının

ya da karakterinin mükemmel ya da olgunlaşmış olduğu söylene-
mez. Mükemmel olmak genel anlamda ya da izafi olarak yapılan
insani bir değerlendirmedir.

23. Darwin'in birikim yasasına göre, çevre şartları etkisiyle yararlı olan karakterlerde birikim olur. Öyle ise şu sorulması gerekir, birikimin hangi safhasında kalıtsallık meydana gelir? Bu birikim denen şey yüzlerce binlerce defa olacağına göre, bunların tek saklanabileceği yer kromozomlardır. Bizim modern genetik bilgileri-mize göre, daha önce kromozomlar üzerinde olmayan ya da farklı olan kalıtsal maddelerin oluşumu, dönüşümü ve bunun tezahürü sadece DNA molekülleri üzerinde oluşacak mutasyonla mümkündür. Daha önce de belirttiğimiz gibi aynı karakterde mutasyonel bir birikme olması olasılığı son derece düşüktür. O zaman yararlı da olsa karakterlerin birikmesi ya da yığılması diye bir şey olamaz. Mutasyon ani bir değişimdir. Ancak şunu çok iyi biliriz; mutasyonların tamamına yakın kısmı yararsızdır ve canlıya zarar getirir, sadece çok cüzi miktarı yararlı olabilir. Örneğin; bu yararlı olan karakter şayet çevre şartlarına çok daha iyi dayanma olarak ortaya çıkarsa, çeşit meydana geldiği canlıya nazaran çevre şartlarına daha dayanıklı olacaktır. Bu nadir oluşumdan genetikte fazlası ile yararlanılmaktadır. Burada şöyle bir örnek verelim: Buğdayda verimi çok düşüren pas hastalığı vardır. Bununla en basit ve ekonomik mücadele, genetik olarak pas hastalığına dayanıklı çeşitler elde etmektir. Bu artık en basit şartlarda dahi yapılabilmektedir. Elde edilen, yeni, pasa dayanıklı çeşit üretilmekte ve çiftçilere dağıtılmaktadır. Ancak bu böyle devam ettirilememektedir. Hastalığı yapan trilyonlarca pas hücresinde meydana gelebilecek çok cüzi de olsa mutasyonlarla yeni tip pas hücreleri oluşmaktadır. Bu yeni hücreler bitkiye eskisi gibi zarar vermektedir. Sonuçta 10-15 yıl içinde yeniden yeni pas hastalığına dayanıklı tip buğday elde edilmesi yoluna gidilmektedir. Bu döngü devam edip gitmektedir. Pas hücresi başka tür bir hücreye ve başka bir hastalığa dönüşmez, hep başka pas tipleri üretir.

24. Darwin ve Darwincilerin yaratılışçılara itiraz etmesinin en büyük nedeni, yaratıcının canlıları çeşit gibi, tek tip yarattığını sanmaları ve canlılardaki varyasyonları görerek, bunların ancak doğal seleksiyonla meydana gelebileceğini, böyle yaratılmış olmayacağını varsaymalarıdır. Onlara göre, eğer yaratıcı canlıları tek

şekilde yarattıysa, canlılardaki değişiklikler nasıl olacaktır ya da olmaktadır? Darwin, bu değişiklikleri doğal seleksiyonla açıklamaktadır. Hâlbuki yaratıcı dahi, canlıları yaratırken muhtemelen bunların çeşitli şartlara adapte olabilmesi için, bazı özelliklere sahip olabilmesi ya da bizim bilmediğimiz başka nedenlerden, varyasyon potansiyelleri ile birlikte yaratmıştır. Canlılarda görülen genetik varyasyonlar bunun kesin kanıtıdır. Buna diğer genetik faktörler ve çevre etkileşimleri de karıştığında, bir de nadir olan mutasyonlar işin içine girdiğinde Darwin'in ve yaratılışçılara karşı çıkan araştırmacıların düşündüğünün tersi durum ortaya çıkmaktadır. Yani canlıların tek tip olarak değil, potansiyel varyasyonları ile yaratıldığı gerçeği.

25. Darwin, teorisini bilimsel olarak kanıtlamak yerine, ısrarla ve zorlamalarla, bilimin kendi işine yaradığını sandığı, sadece bir bölümünü delil gibi sunarak, teorisine uydurmaya çalışmaktadır. Örneğin; türlerle çeşitleri ayırmayarak, eğer çeşitlerde değişim oluyor ve yeni çeşitler üretilabiliyorsa, aynı esaslarla, bir türden diğer tür de meydana geliyordur gibi. Tabii ki yanlıştır, yaratıcının çeşitler arası ve türler arasına koyduğu kurallar farklıdır. Darwin de bunu çok iyi bilmekteydi, ancak bu doğruyla Darwin teorisi bir arada olamayacağı için ısrarla çeşitlerle türleri ayırt etmek istemiştir.

26. Doğanın yaratma gücü yoktur, o da yaratıcı tarafından yaratılmıştır. Yaratıcı doğa amillerini de, aynı canlılarda olduğu gibi, bir sınır içerisinde varyasyon kabiliyeti ile yaratmıştır. Doğa amillerindeki varyasyonlar, canlı cansız bütün bilinen varlıkları etkiler. Bu etkinin her canlı ve her karakter için bir minimumu, maksimumu ve optimumu vardır. Bir canlı ya da karakter için olan optimum diğer canlı ya da karakter için optimum olmayabilir. Dolayısı ile doğa şartlarının birbirleri ile canlı ve cansız varlıklarla etkileşimleri sonsuz denecek kadar fazladır. Bu sonsuz etkileşim faktörlerine bir de canlının genetik yapısı eklenince, sonsuza gidiş daha da artar. Doğa şartları, sonsuz denecek kadar farklı etkileşim yaratabilmesine rağmen bunların yaratıcılık ya da dönüştürme kabiliyeti yoktur. Yaratıcı, doğaya böyle bir özellik ve yeti tanımamıştır. Darwin doğaya yaratıcı muamelesi yapmaktadır ki, bu doğru değildir. Doğaya yaratıcı tarafından verilen görev, kendi sınırları içerisinde, diğer canlı ve cansız varlıklara ortam sağlamasıdır. Bu or-

tam, bütün gerekli doğa şartları birden nazara alındığında, optimum düzeyine yakın olduğunda, canlı ya da cansız varlıkların mevcudiyetlerini sürdürmeleri en iyi seviyede mümkün olmaktadır, ancak bunlar maksimum ya da minimum düzeyde olduklarında, meydana gelecek tahribatlar nedeniyle, sayısal ya da kalitatif karakterlerde zayıflamalar hatta yok olmalar olacaktır. Bu tahribat, dönüşüm ya da yok olmalar biyolojik (kalıtsal) olayların dışındadır ama canlıların biyolojik durumlarını şüphesiz etkileyecektir. Bu tahribat ya da yok etme olaylarını, Darwin'in yaptığı gibi, doğa tanrısı ya da yaratıcı görmek çok abartılı bir yorumlamadır. Doğa şartlarının bir molekülü ya da hücreyi yaratma yetisi yoktur, bunu herhalde Darwin de kabul etmiştir. Var olanı değiştirmesine gelince de, bütün kanıtların gösterdiği gibi, yaratıcının tayin ettiği sınırlar içerisinde, yaptığı olumsuz etkilerle, optimum seviyelerde en iyi şekilde hayatiyetini devam ettirmesi gereken varlıklarda, yapacağı değişikliklerle varyasyonlar yaratır ama bu varyasyonlar modifikasyonlar ya da aynı tür içerisindeki mutasyonlar şeklindedir, hiçbir zaman bir türün diğerine dönüşmesi anlamında değildir.

27. Gözyaşını ele alalım, dışarıdan önemsiz detaylar gibi görünen bu maddeler o kadar önemlidir ki, o olmadan göz fonksiyonunu yerine getiremez. Varsa göz görür, yoksa göz kurur ve kör olur. Bunun Darwin'in söylediği gibi, yavaş yavaş ve uzun zaman içerisinde biriktirilmesi mümkün müdür? Tabii sadece bu değil, gözün de görmesi için belki yüzlerce detay, kimyasal ve fiziksel olayların var olma sı gereklidir. Örneğin; göz kapakları gibi oluşumlar, senkronize bir biçimde görev yapar. Yine gözden örnek verelim, fotoğraf makinesi ile resim çektiğimiz zaman, zaman zaman bazı noktaların ya da yerlerin fotoğrafta parladığını görürüz ama çıplak gözle objeye bakıldığında böyle bir parlama görülmez. Göz uzmanlarının ifadelerine göre, göz de bir anlamda fotoğraf makinesi gibi çalışır, yani bahsedilen parlaklık aynen göze de geçer, ancak görme yapılabilmesi için beyine giden görüntü orada beyin süzgecinden geçer ve insan parlamayı algılamaz. Yine bir objeye, bir aynada bakın bir de gerçeğine, farklılık göreceksiniz, gerçeğinde gördüğünüz beynin süzgecinden geçendir. Böyle bir süzme olayını Darwin teorisi ile açıklamak mümkün değildir. Bu olağanüstü oluşumların aynı anda yavaş yavaş birikmesine dünyanın yaşı yetmez. Kaldı ki, insanlığın tarihi en fazla 50.000 yıldır,

diyelim ki bu bazılarının söylediği gibi 200.000 yıla gitsin. Bir karakterin değişmesi mutlaka diğerlerini değiştirecektir de diyemeyiz, çünkü her karakterin kromozomlar üzerinde, kendine mahsus, bir veya birden fazla yeri olduğu ve her birinin varyasyon sınırlarının yaratıcı tarafından belirlendiği şüphe götürmeyen bir gerçektir.

28. Organların fonksiyonuna insandan bir örnek verirsek; her insanın beyini, sinirleri ve bağlı bulundukları organlarla olan ilişkileri farklıdır. Hiç kimseninki diğerine benzemez. Örneğin; bir insanın tuvalete gitme isteği kendine özeldir. İnsanın tuvalete gitme isteği gelince, uygun bir yer buluncaya kadar bunu tutabilir. Uygun bir yer bulduğunda beyninden sinirler vasıtasıyla verdiği emirle tuvaletini yapar. Bunun gibi insanın yaptığı yüzlerce olay vardır. Bu olayların Darwin'in evrim teorisiyle açıklanması mümkün değildir. Neden? Böyle bir olayın olabilmesi için, vücutta olacak belki yüzlerce hormonal ve kimyasal olaylar dışında, birkaç olayın birden senkronize bir şekilde olması gereklidir. Örneğin; önce biriken sıvılar idrar torbasında belli bir seviyeye gelecek, bu sinirler vasıtasıyla beyine iletilecek, beyin müsait bir yer bulununcaya kadar tuvalet isteğini öteleyecek, beyin müsait bir yer bulunduğuna hükmedince sinirlere emir verecek ve idrar boşaltma organıyla da idrar dışarı atılacak. Aynı anda bu halkalardan sadece biri olmaz ise en azından insan, üstünü başını batıracaktır. Ya da atıklar dışarı atılmadığından vücutta birikip insanın ölümünü sağlayacaktır. İnsanın ölümü demek zaten neslinin tükenmesi demektir. Bir rahatsızlık olmadığı sürece ya da olağanüstü durumda olunmadan insanın dışkısını atmaması da düşünülemez. Peki, bebeklerde durum nasıl oluyor? Ya da soruyu şöyle soralım bebeklerdeki durum, yani idrar ve kakasını altına yapması nasıl izah edilebilir? Sonradan bunu yapmaması bir alışkanlık mıdır yoksa yaratıcı tarafından verilen kalıtsal bir olay mıdır? Daha büyük çocuklarda rastlanan altına ıslatma olayında, bir araştırmaya göre, eğer tek ebeveynde bu durum varsa % 44 çocukta da olacağı, eğer iki ebeveynde de varsa o zaman da % 77 çocukta da görüleceği saptanmıştır. Yani olayın büyük bir genetik boyutu vardır. Ancak biz bebeklerin durumuna bakalım. Bebekler idrar ve kakalarını geldiği gibi altlarına bırakmaktadırlar. Altına yapmamayı sonradan öğrenmeleri, sanki bu karakterin kalıtsal olmadığı ve sadece alışkanlıkla öğrenildiği izlenimini verebilir, Darwin de buna balıklama atlar ve işte bu alışkanlıklar zamanla genetik hâle gelir der. Doğrusu

bu değildir. Yukarıda bahsettiğimiz idrarını ya da kakasını ferdin isteğine bağlı olarak belli zamanlarda yapma bir kalıtsal olaydır. Yalnız bu kalıtsal olayın iş görebilmesi için beynin, sinirleri vasıtasıyla vücuda hükmetmesi gereklidir. Yani bu özel olaydaki kalıtsallık, belli bir akıl ve duyuların gelişimi safhasından sonra fonksiyonel olur. Bebeklerde korteks (beyin kabuğu) olgunlaşıp geliştikten sonra bu işlev kazanılır. Bu arada tabii ki başlangıçta, alışkanlık kazandırılmaya çalışılarak (öğretilerek) genetik karakterler ortaya çıkarılabilir. Peki, bu karakterlerin kalıtsal olduğu nereden bellidir? Olay sadece vücuda zararlı hâle gelebilecek maddelerin dışarı gelişigüzel atılması değildir. Başlangıçta söylediğim gibi, beynin, sinirlerin, organların ve bunlara bağlı hormon ve kimyasal olayların tamamının aynı anda oluşumu olayıdır. Yani tamamen kalıtsal yapılardan oluşmuş bir olaylar zinciridir. Örneğin; ıkmıyayı, çocuk kendisi icat edemez, ama var olan bir yapıyı, kendisi ya da öğretilecek hareketi geçirir ki, bu da kalıtsaldır. Buradan Darwin'e gelecek olursak, bahsi geçen senkronize olayların aynı anda olması gereklidir. Bunların yavaş yavaş binlerce yıl içinde oluşması olası değildir. Çünkü bunlardan tek bir halkanın eksik olması diğerlerinin olmasını önler. Bir ömür içerisinde bütün halkaların bir arada oluşması, ilahi yaratıcı bir gücün sağladığı özellikler olmadan mümkün olamaz, nesli tükenir. Ayrı ayrı fonksiyonel olan tüm hücrelerin birden mutasyona uğrayarak senkronize hareket etme olasılığı yok denecek kadar azdır. Buna bir de, örneğin; uyku esnasında insanların idrarını ve dışkılarını nasıl tutabildiklerine ve bunun Darwin teorisi ile nasıl açıklanabileceğine gelince; böyle bir şeyin uykuda iken beyin tarafından tamamen insan akli ve bilinci olmadan, doğal şartlarla oluşturulabildiğini düşünebilir misiniz? Hangi doğa şartı insan beyninin bile algılayamadığı bir olayı algılayarak bunun kalıtsal hâle gelmesini sağlayabilir? Piskologlar ya da psiyatristler bu olayın nasıl gerçekleşebildiğini bilimsel olarak açıklarlar. Bu açıklamalar da sadece var olan bir olayın nasıl olabileceğinin izahı şeklindedir ve tereddütsüz doğa şartlarını değil, dahi yaratıcıyı işaret eder.

29. Darwin teorisi ile yaşlılığı izah etmek mümkün müdür? Burada yaşlılıktan kastımız, güçten düşmek hastalıklara daha kolay yakalanmak ve bir şekilde ölüme hazırlık yapmaktır. Darwin'e göre, devamlı olarak azar azar, fayda esasına göre, mükemmelliğe doğru bir gelişme olması gereklidir. Yani insanlardan örnek verir-

sek, yetkinleşmenin sonu olmayacağına göre, bir yandan genel insanlık yetkinleşmesi devam ederken, diğer yandan da, bireysel seviyede, insanoğlunun gittikçe daha güçlü hâle gelmesi gereklidir. Ama böyle olmamaktadır. Yaratıcının koyduğu kurallar çerçevesinde, doğup, büyümek, ergin hâle gelmek, yaşlanmak ve güçsüzleşmek ve ölmek kaçınılmazdır. Yaşlanmak ve ölmenin insana yararlı olduğunu söylemek mümkün değildir. Doğa o kadar akıllıdır ki, dünya insan kalabalığına bürünmesin diye, insanlara yarar sağlamak için, onları güçsüzleştiriyor ve öldürüyor denebilir mi? Bunun fert seviyesinde, ne yararı olur? Bu kez de doğaya toplum mühendisliği görevi mi yüklemek gerekir, öyleyse doğaya bunu kim öğretmiştir ya da nasıl elde etmiştir?

30. Canlılarda özellikle örgelenmiş canlılarda, buna insanı örnek verirsek, üreme sistemleri çok ilginçtir. Özellikle dişilerde, üreme potansiyeli belli yaşta başlar belli bir yaşta da biter. Darwin'e göre, ergenlik süresinin hiç bitmemesi gerekir. Zira canlının yararına olan bir olaydır. Ancak biter. Bunun yaratıcı tarafından böyle kurgulanmasının nedeni; yaşlılıkta hücrelerin de yaşlanması ve deforme olan hücrelerin artmasıdır. Bu durum üreme hücrelerine de aynen yansır. Yaşlı bayanların ve erkeklerin doğan yavrularında anomaliler gençlerinkinden çok daha fazladır. Burada, Darwin teorisi ile açıklanması mümkün olmayan, her tür, hatta çeşitlere göre, bir hikmet söz konusudur. Eğer doğa şartlarında, yaratıcının gücü var, onun için, doğa şartları bu deforme olma durumunu iyi bildiği için belli bir süre sonra dişilerin yumurtlamasını durduruyor denirse onu bilemem. Bu kadar akıl doğa şartlarının acaba hangisinde mevcuttur? Diye sorarım.

31. Kanımıza göre, Yaratıcı yarattıklarını basitten karmaşığa doğru bir zaman ve sistem içerisinde, yine birinden, yaptığı değişikliklerle diğerini yaratmıştır. Jeolojik bulguların da desteklediği gibi, bütün canlılar aynı anda ortaya çıkmamıştır. Darwin'in teorisinde söylediğinin aksine (Darwin bunu kendisi de zorluk olarak açıklamaktadır), aynı tür ve benzer tür canlılar aniden ortaya çıkmışlardır. Muhtemelen, yaratıcı yarattığı ilk canlıdan sonra, bir yandan yarattıklarına, sağladığı uygun yaşam koşullarında yaşayabilmeleri için gerekli donanımları sağlarken, diğer taraftan da yaşam sistemlerini ve canlı ve cansız varlıkların birbirleri ile uyum ya da uyumsuzluk ortamlarını inşa etmiştir. Yine muhtemelen her

yarattığını bir öncekinden bir adım daha karmaşık ya da fonksiyonel yaratmıştır. En son yarattığı da insan olsa gerekir. İnsana üstün bir akıl ve diğer hiçbir canlıda olmayan bazı hasletler (vicdan, acıma duygusu, sevgi vs.) vererek, insani dediğimiz değerler açısından, diğerlerine üstün kılmış, bunun yanında verdiği yetiler kadar da, insanları, özellikle araştırma yapmaları, öğrenmeleri ve öğrendiklerini uygulamaları konularından mesul tutmuştur. Şu sorulabilir; acaba yaratıcı insandan sonra yaratıcılığı bırakmış mıdır? Öyle ya, insanın diğer yaratıklara göre daha tekâmül etmiş olduğuna inanıldığına göre. Bunun cevabı muhtemelen hayırdır. Çünkü yaratıcının karakterine yaratmaya devam etmesi daha uygundur. Ancak gerçek kendisinde mahfuzdur.

32. Birçok erkek insanda hiçbir işe yaramadığı düşünülen kulak kılları vardır. Birçok erkekte de yoktur. Bu kıllar belki kulağa toz kaçmasına engel olabilir ama en azından benim bildiğim kadarıyla, üzerinde olduğu, duyma organı olan kulağın işlevine pozitif ya da negatif etki etmez. Böyle bir şeyin oluşması, yani kılların evrimleşmesi Darwin teorisine göre mümkün değildir. Bu kıllar faydalı olsaydı, Darwin'e göre, bütün insan erkeklerinde yavaş yavaş ve zamanla gelişip, türün ortak özelliği olarak, az ya da çok bulunması gerekirdi. Eğer öyle olsaydı Darwinciler hemen atlayıp işte yavaş yavaş oluşan, bütün halkaları da mevcut, evrime güzel bir örnek diyeceklerdi. Ama böyle olmamaktadır. Peki, bu basit kıllarla ilgili gerçek durum nedir? Bu tamamen kalıtsal bir olaydır, kılların geni eşey kromozomları üzerindedir. Sadece erkek Y kromozomu üzerinde etkisini gösterir (holandrik gen), ya etkendir, ya değildir, etkense kulak kıllıdır değilse kılsız. Bayanlarda bu durum zaten söz konusu değildir çünkü onlarda Y kromozomu yoktur. Yani bizim derslerde örnek verdiğimiz tipik bir genetik olaydır. Bu konunun genetiğine girmek istemem ama bu kıllar Darwin'in bahsettiği evrim kalıntılarının eseri olsalardı, o zaman da, o bahsedilen bütün halkalara sahip bireyler ortalıkta olacaktı. Darwin'e göre, eğer bu kıllar yararlı olmasaydı zaten evrim konusu olmayacak ve oluşmayacaktı ya da daha önceleri söylediği gibi her nasılsa ya da tesadüfen oluşuvermiş ve kalıtsallığa bürünüvermiştir. Ya da erkek için yararlı olan bu karakter kadın için yararlı değildir gibi mantık geliştirilebilir mi? Tabii böyle bir şey düşünülemez. Darwin'in yaptığı gibi, bazı karakterler yaşam şartlarına göre evrimleşmiştir, diğerlerinin ise yaşam şartları ile ilgisi yoktur, yani

bunların doğal değişimle ilgileri yoktur, bunlar kalıtsal olan karakterlerdir diye bir ayırım yapılamaz. Darwin'in de zaman zaman sorduğu gibi bu doğal şartlar neden bazı karakterleri etkiler de diğerlerini etkilemez? Diye sorulur.

33. Sık sık örneğini verdiğimiz insanda, yaklaşık 100 milyar nöron hücresi vardır. Her nöron hücresinin de, 1000 başka nöron hücresiyle etkileşimde olduğu varsayılır. Bu hücrelerin binlerce farklı görevi vardır. Bunlar amaçlarına göre, elektrik açılışı kapanışı gibi, ya faaldirler ya da değillerdir. Darwin'e göre, bunların yavaş yavaş İnsanlık tarihi içerisinde meydana gelmeleri olası mıdır? Bunların ara biçimleri olabilir mi? Nasıl oluşacaktır ve oluşmuşsa nerelerdedir, tek bir örnek var mıdır?

34. İnsandaki önemli bir organa dikkat çekmek istiyorum. Bu da insan dilidir. Dil çok fonksiyonlu bir organdır. En önemli fonksiyonları, tat alma, beslenme ve konuşmayı sağlamasıdır. Her insan için üçü de çok önemlidir. Darwin'in sandığı gibi, yarar esasına dayanarak tek yönde evrimleşmiş bir organ değildir. Tabii Darwin buna, insan dili olmazsa, insan gene de yaşayabilir, dolayısı ile bu yaşamsal bir organ olmadığından, evrimle değil kalıtlemla, her nasılsa, geçmektedir de diyebilecekti. Darwin'in açıklayamadığı şeyleri 'her nasılsa' kalıtımına yorduğu için bunu açıklamış olacaktı. Dilin, beslenme ve tat alma olayı önemlidir. Elbette ki, konuşma fonksiyonu da tat alma ve beslenme fonksiyonu kadar önemli olarak kabul edilebilir. Ancak evrimsel açıdan bakıldığında, durum farklıdır. Bunu Darwin'in evrim teorisi ile açıklamanın olasılığı yoktur. Neden? Zira her insanda, beslenme ve konuşma fonksiyonlarını bir tarafa bırakırsak, tat alma konusunda, dilin aynı bölgeleri, aynı tatları daha iyi almaktadır. Dil evrim geçirirken, ortak atada ya da atalarda, hep aynı organın, farklı bölgelerinin, aynı yönde evrimleşmesi, bunun da olacak mutasyonlarla kalıtsallık kazanması mümkün müdür? Bu mümkün değildir. Bir de buna, dile, beyinle verilen komutlar ve aradaki sinir sistemi eklenirse, böyle bir olasılığın, tesadüflerle ya da her nasılsa ya da bilinmeyen bir nedenle, vs. gibi yorumlarla oluverdiğine inanmak hayallerin bile ulaşamayacağı bir düşünce, söylem ve mantık tarzıdır. Darwin buna da, yaşamsal bir önemi olmadığı için evrimle değil kalıtsal olarak gelmektedir diyecekti. Tabii o zaman şu soruyu hemen sorarız, iyi de yaşamsal önemi olmadığı söylenen bu farklı tat alma

duyuları başlangıçta, gökten mi inmişlerdir? Gökten indilerse dahi, bunu düşünen ve yaratan, yaratıcı dahi değil de kim olabilir?

35. İnsanlarda ya da bazı diğer canlılarda olan bir özellik diğer hiçbir canlıda yoktur. Buna yine insanlardan örnek verirsek, gelişmiş akıl gibi. Hiçbir canlıda olmayan bir özelliğin nasıl ve nereden kaynaklanarak insana ya da diğer bir canlıya geçtiğini sormak kadar doğal bir şey herhalde olamaz. Bu nasıl olabilir? Darwin teorisine göre, iki şekilde olabilir, birincisi, önceki bir ya da birkaç atadan alınmıştır. İnsandaki akıllı nazara alırsak, akıl yönünden insana benzer gelmiş geçmiş hiçbir yaratık bilinmediği için, bu mümkün değildir. İkincisi, evrimle kendi kendine oluşmuştur. Binlerce yıl önceki insanların, bizlerden daha az akıllı olduklarına dair bir kanıt da bilinmemektedir. İnsan öncesi benzer varlıkta da (böyle bir varlık jeolojik kalıntılarda zaten yok) bu akıl olamayacağına göre, bu da mümkün değildir. O zaman geriye Darwin öğretisi dışında ama gerçek olan tek olasılık kalıyor, o da yaratıcı tarafından, bu ve benzeri yetilerle insanların yaratıldığıdır. Diğer özellikli canlılardan da birçok benzeri örnek ve kanıtlar sunulabilir.

36. Hepimizin bildiği gibi elektriğin icadı insanlık tarihinde çok yeni bir şeydir. Buna benzer birçok yeni keşifler de vardır. İnsanlar her dalga boyulu ışınları göremezler. İnsan gözü ve beyni ışık konusunda daha önce hiçbir elektrik dalgasını algılayacak bir evrim geçirmediği halde, bu elektrik ışığını nasıl algılayabilmektedir? Bunun evrimle izahı mümkün müdür? Yoksa bu insana yaratılışı ile birlikte sunulan bir özellik midir? Bu örnekleri, tadını insanoglundun ya da atalarının hiçbir şekilde daha önceden bilemeyeceği, Coca Cola gibi içecekler vs. için de genişletebiliriz. Benzer bir konuda 12 Eylül 2012 tarihinde Hürriyet Gazetesi'nde yayınlanan bir yazıya dikkat çekmek istiyorum. Yazı şöyle "ABD'de bulunan özel Nova Güneydoğu Üniversitesinden bilim insanlarıncı yapılan araştırmada, okyanusun derinliklerinde, kızılötesi görme yeteneğine sahip olduğu anlaşılan bir yengeç türü keşfedildi. Araştırmayı gerçekleştiren ekip, bu duruma oldukça şaşırdı, zira suyun derinliklerinde morötesi ışık olmadığından, bu canlıların böyle bir yetenek geliştirmesi de ilk bakışta akla uygun görünmüyor. İşte bu nedenle yengeçlerin, yenebilir mavimtrak planktonlarla, zehirli yeşilimtrak hayvanları ayırabilmek üzere bu kabiliyeti edindiği tahmin ediliyor" denmiştir. Böyle başka türlerden geçmesi müm-

kün olmayan karakterlerin, bir türün hayatıyetini devam ettirip yaşayabilmesi içinvar olma sı, Darwin'in teorisi ile bağdaşmaz. "Bu yengeç türü zehirli hayvanları ayırt etmek için böyle bir karakteri edinmiştir" demek takdir edersiniz ki, evrim teorisini açıklama değil, topu taca atmak ya da gerçeklerden saklanmaktan başka bir şey değildir. Darwin de benzeri ve kendi teorisine zıt şeyleri örneğin; elektrikli balıklar için söylemiştir.

37. Benim tanıdığım bütün Darwinci bilim adamları (sanırım tanımadıklarım da öyledir), doğru olmayan bazı nakaratları tekrarlayıp dururlar. Bunlardan biri de, "Darwin hiçbir zaman bir tür diğerine dönüşür dememiş, bazı türlerin ortak atalarının bir olduğunu söylemiştir" ifadesidir. Önce, Darwincilerin farklı sandığı bu ifadeye bakalım ve bunun böyle olmadığını bir örnekle izah edelim. Arpa (A) ve buğdayın (B) atası çavdar olsun (Ç). İddia edilen nedir? A ve B nin ortak ata Ç'den geldiğidir. Yani Ç, doğa şartlarından gelen değişimlerle, farklılaşmalar yaratarak, iki ayrı tür (cinslerin türleri), A ve B'yi meydana getirmiştir. A ve B'nin yeni türleri, ataları Ç'den gelmiştir. Burada görüldüğü üzere, bir cinsin türü diğer bir hatta iki türe dönüşmüş hepsi 3 tür olmuştur. Yani Darwincilerin söyledikleri; "Darwin, bir tür diğer türe dönüşüyor demiyor" lafı, sadece muğlaklık yaratarak, bilinmeyene havale ederek, doğruları saptırmaktır. Yine Darwincilerin, çok iyi okuduklarını söyledikleri ama kanımca Darwin'in kitabını okumadıklarını ya da anlamadıklarını, gözlerine sokmak için, daha kitabının başında, söylediğini ve daha sonrakileri buraya kotlayalım "Ve yine bunun gibi, aynı cinsten saydığımız türler, genel olarak soyu tükenmiş bir başka türden doğrudan türemiştir" (s.17). Darwin, kendisini eleştiren doğa bilimcilerine, "biraz daha ölçülü ve sakınan olamazlar mıydı ve doğada yaban durumundaki bir türün başka türlerin doğrudan döllerı olabileceğı görüşünü alaya almaktan vazgeçmeleri gerekmez miydi?" (s.40) demiştir. Darwin, yine türlerin birbirlerinin yerlerini alma konusunu, kendi klasik usulüyle tekrar ederek, "sanıyorum ki, bir tek türden türeyen ve böylelikle yeni bir cins oluşturan belirli sayıdaki yeni türler aynı familyadan olan eski bir cinsi yerinden etmeyi başarırlar" (s.403) demiştir. Yine, "unutmamak gerekir ki, benim kuramıma göre, aynı bir cinsin bütün türleri bir tek türden tüerler" (s.424) demiştir. Son olarak; Darwin "Ama bir türün farklı bir türü ürettiğini kabul etmeye karşı bu kadar doğal bir tepki duymamız, bizim her zaman ara

aşamalarını görmediğimiz her büyük değişikliği kabul etmeye hiç de eğilimli olmamamızdan ileri gelmektedir” (s.570) demektedir. Bu kadar kanıttan sonra, herhalde başka yoruma gerek yoktur.

38. Bir organın dumura uğraması ya da fonksiyon değiştirmesi bir canlı türünün diğer bir canlı türüne dönüşebileceğini göstermez. Çevre şartları nedeniyle oluşacak farklılıklar kalıtsal değildir. Çevre ve genetik şartlara bağlı değişimler her zaman belirli sınırlar içerisinde olur. Bu sınırı yaratıcı tayin etmiştir. Genetik ve çevre değişimleri sınırı aştığı zamanlar canlı abort olur, yani ölür veya devamlılığını koruyamaz. Doğal seleksiyon canlıların devamlılığı için önemlidir. Şartlara adapte olamayanlar ölür veya üreme kabiliyetini yitirir. Ama doğal seleksiyonla bir tür diğerine dönüşmez.

39. Buğday ve çavdar bitkisi birbirinin çok benzeridir. Bunlar her ne kadar, suni olarak iki ayrı genus (cins) olarak sınıflandırılırsalar da, morfolojik oldukları kadar fizyolojik olarak da birbirlerine benzerler. Bunun kanıtı buğday x çavdar melezlerinin, kısır da olsa döl verebilmesi, (örneğin; buğday x arpanın döl vermez) ve her ikisinde de ana kromozom sayılarının $x=7$ olmasıdır. Tarladaki bitkiler daha başak vermeden, uzman olmayanlar tarafından birbirinden ayıramazlar. Ne ilginçtir ki, bu iki bitkiden buğday kendine döllendir, çavdar ise yabancı döllendir. Bu çok önemli ve hayati bir karakterdir. Bunların, Darwin’e göre, aynı ya da benzer doğa şartlarıyla oluştuklarını varsayarak, böyle bir şeyin olması mümkün müdür? Yani birbirinden ya da aynı atadan gelen buğdaya, doğa şartları, sana bu daha yararlı seni kendine döllek yapayım, çavdara da, sana da yabancı dölleklik daha yararlı, seni de yabancı döllek yapayım demiş ve birikimle, uzun yıllar içinde, ayrı ayrı karakterler oluşuvermiştir. Buna inanacak akli başında adam var mıdır? Darwin buğdayla çavdar arasındaki bu önemli farkı bilseydi hemen şapkasından tavşanı çıkarır, ‘kendine kısırılık ya da dölleklik zaten doğa şartlarının işi değil, kalıtsal olarak meydana gelmiştir’ diyebilirdi. Peki, bu kalıtsallık nereden gelmiştir diye sorulduğunda da ‘tesadüfen oluşuvermiş’ derdi. O diyebilirdi de, bu kadar bilimsel kanıt ışığında şimdiki Darwinciler de bunu diyebilecek mi?

40. Bilindiği üzere, Darwin’in dayandığı bir husus, bütün canlıların tek hücreliden çok hücreliye doğru doğal seçimle, karakterlerinin değişimi ile geldiğidir. Darwin bunu doğa şartlarına bağlı-

yordu, şimdiki Darwinciler ise mutasyona bağlamaktadırlar (bunu da doğa şartlarına dayandırmaktadırlar). İhtimaliyet hesabıyla, yeni Darwincilerin dayandıkları mutasyon esasına göre, karakterlerin oluşması olasılığı, sonsuzda birdir ya da diğer bir deyimle, imkânsızdır. Bunu basit olarak anlatmaya çalışalım. İnsanı ya da, Darwincilerin esasında hiç olmayan, ancak var saydıkları insanın atasını örnek alalım. Örneğin; bu atada sadece bir karakterin insan karakterine dönüşebilmesi için mutasyona uğrama ihtimali % 5 (çok yüksek mutasyon oranı), olsun. Aynı karakterin istenen yönde 5 kez mutasyona uğrama ihtimali, 0.00000031250'dir. Bu da, insan atasının o güne kadar ki sayısı, insan sayısı kadar ise (zaten bunlar ortalarda yoktur, bu da teorinin en zayıf noktalarından biridir) 100 milyarda 31.250 kişi eder. Dünyaya gelmiş geçmiş insan sayısı 60-100 milyar olarak verilmektedir. Biz en yükseğini, yani 100 milyar olarak alalım. Yani o zaman % 5 olasılıkla, aynı karakterde, beş kez, aynı yönde mutasyona uğrayan fert sayısı toplam, 31.250 kişidir. Bunu çift olarak düşünürsek (örneğin bir eşem karakteri ise) bunun yarısıdır. Yani 15.625 kişidir. Bunu da insanlık tarihi dedikleri 50.000 yıla bölersek, 0.3125 kişi yılda yapar. 50 yıllık bir insan hayatında 15-16 kişide görülebilir. Tabi bu hep doğrusal mantıkla ki, gerçekler böyle doğrusal olmaz, biz olayı basitleştirmek için böyle bir yol izledik. Şimdi bir de bu karakterin bırakın beş kez, binlerce kez mutasyona uğrayarak son haline geldiğini sizin aklınız alır mı? Buna dünyanın yaşı yeter mi? Ya da bir değil de, yüzlerce genin etki ettiği bir karakterin, yavaş yavaş ve sürekli mutasyonla oluşacağını aklınız alır mı?

41. Kitap içeriğinde görüldüğü üzere Darwin'in kesin olarak açıklayamadığı, yorum dahi getireme zorlandığı hususlardan biri de kısırlık olayıdır. Bizler (bitki ıslahçıları) melez mısır yetiştiriciliğinde olduğu gibi, genetik ve sitoplazmik kısırlıktan yeterince yararlanarak, daha ucuz yollarla ticari anlamda melez mısır yetiştirebiliriz. Diğer bitkilerde de bunun yüzlerce örneği vardır. Benim burada gelmek istediğim nokta, Darwin'in teorisi ile açıklanması mümkün olmayan bu durumun genetik ya da sitoplazmik olarak kolayca açıklanabildiğidir. Tabiidir ki, bu açıklama, yaratıcının sadece kendine has nedenlerle, dâhiyane bir planlama ve uygulamayla kotlamış olduğunu, sondan başa giderek anlayabilme ve bunu insanların yararına kullanma şeklindedir. Darwin'in teorisine göre, bir karakterin evrimleşebilmesi için, yarar esas şarttır.

Darwin de açıkça kısırlığın bir bitkiye hiçbir yararı olduğu söylemez demekte ve bunun doğal seleksiyonla olamayacağını ifade etmektedir. Zaten üreme gücüne sahip olmayan, yani kısır olan canlıların, üreyerek değişebileceğini düşünmek de olası değildir. Yani Darwin haklıdır, teorisinin bu yönden de çöpe atılmasını gerektirir.

42. Bütün canlılarda üreme içgüdüğü mevcuttur. Ancak bu üreme içgüdüğü hazırlayan başka faktörler vardır. Yine örnek insanı alalım. İnsanların çoğu üremek amacıyla cinsel ilişkiye girmezler. Ama cinsel ilişki ve bundan haz alma hayatın neredeyse olmazsa olmazıdır, yaratan böyle kurgulamıştır. Yani Darwin'in alay ettiği gibi, yaratıcı belki yarattıklarını zevk için yapmamıştır ama insanlar cinsel ilişkiye çoğu kez zevk için girerler. Üreme sadece yapılan bir şeyin sonucudur. Bu istenerek de, istenmeyerek de olabilir. Üreme istenmese dahi, insanlar sadece zevk için bu ilişkiye girmek isterler. Bu zevk alma ya da uyarılma olayı, bir sözden, bir bakıştan, başlayabilir ve deri teması ile son bulabilir. İnsanlar başkalarıyla konuşabilirler, onlara bakabilirler, hatta onlarla deri temasına girebilirler (örneğin el sıkışma gibi) ama hiçbir cinsel istek duymayabilirler. Bunun tam tersi de olabilir, yani bir söz ya da bakışla da tahrik olabilirler. Şimdi buradan Darwin'e gelelim. Darwin eğer bu konuda görüş bildirseydi; üreme yararlı olduğuna göre, bunu da doğa şartları yapmıştır diyecek ve bunu da ispat ettiğini söyleyecekti. Ama buradaki ayırımın yapılabilmesi, yani bir insanın kardeşine bakması ile sevgilisine bakması arasındaki farkın nasıl algılandığını, Darwin'in teorisi ile izah etmek mümkün müdür? Bu bir üreme arzusu değildir, çoğalma amacıyla yapılan cinsel temas da değildir. Bu hislerin (bazen aşk, bazen sevgi, bazen acıma, bazen kıskançlık, bazen nefret vs.) yavaş yavaş, zamanla, yarar esasına göre biriktirildiği gibi bir mantıksızlığa kim inanır? Örneğin; nefretin kime yararı dokunacaktır? Darwin burada, kitabındaki söylediklerine benzer olarak, söz ya da bakış ya da temas, yararlı bir amaca, yani üremeye yönelik olduğu için, doğal seleksiyonla yavaş yavaş, zamanla, birikerek olmuştur ancak nefret yararsızdır, onun için de bu doğal seleksiyonun işi olamaz diyecektir. Ne yararlı, ne de zararlı hislerin gramajı yoktur, bunlar birikimle olacak şeyler değildir, bu hislerin tezahürü de yeryüzündeki insan sayısı kadar farklıdır. Öyleyse, hislerin birikimi söz konusu olamaz. Sadece yaratıcı tarafından insanlara kalıtsal olarak veril-

miştir ve bu kalıtsallık belli yasalar çerçevesinde sürdürülür. Diğer canlılar için de, benzer ama hep bir yaratıcıyı işaret eden bu gibi oluşumlar mevcuttur.

43. Bugüne kadar bize öğretilen de, bizlerin öğrettikleri de, Darwincilerinin sarıldıkları mutasyon olayının tesadüflerle oluştuğudur. Tesadüf diye bir şey olmadığına, sadece bilmediklerimize tesadüf dediğimize göre, acaba mutasyonlar gerçekten tesadüfen ortaya çıkan anormallikler midir? Yaratıcının diğer bütün olaylarda olduğu gibi, bu işi tesadüflere bırakacağını sanmam. Öyleyse o zaman nedir? Mutasyon olayı, canlıda var olan genetik mekanizmaların bir başka tezahürüdür ve kanımca bir korunma, ihtiyaca göre kendini değiştirme ya da savaşım mekanizmasıdır. Yani canlı sıkıştığında ya da hayatıyetini kaybetme korkusunu yaşadığı anda devreye giren ve yine kalıtsal mekanizmalarla yönetilen bir tepkisel oluşumdur. Mutajenlerin tamamına yakın kısmının, o canlıya zarar vererek mutasyon dediğimiz tahribatlar yaratması ve üreme hücreleri vasıtasıyla, gelecek jenerasyonlarda da bu etkisini gösterebilmeleri, canlı ile mutajenler arasında bir çatışma olduğunu çağırıştırır. Bu basit bir tahribat ya da kromozomlardaki, DNA da ya da RNA'da olan, tesadüfî kırılma, yer değiştirme vs. olayları değil, tepkisel ama son derece iyi bir mühendislik örneğidir. Bunun kanıtı, aynı mutajenlerin, aynı şartlarda, benzer mutant tipler yaratabilmesidir (arpa bitkisinde klorofil noksanlığı mutantları gibi).

44. Bazen insanda garip çağrışımlar da olmaktadır. Hatta belki bunlara aykırı ya da alakasız çağrışımlar denebilir. Örneğin; cami, kilise ya da havrada huşu içerisinde, ibadet ve dua etmeniz gerektiğinde, aklınıza yakında kızınızın yapılacak düğününe kimleri çağıracağınızın gelip takılması, kafanızın onunla meşgul olması, veya en sevdiğiniz şahsın cenaze töreninde, dilinize bir türkü dolanması ya da aklınıza fıkra gelip kıkır kıkır gülmek istemeniz gibi garip bir şey. Yukarıda bahsettiğim esas konumuzla ilgili çağrışımları yazarken aklıma gelen ve yaratıcının, canlıların ve özellikle de çok tartışılan insanoğlun hayatına müdahalesinin nasıl olabileceği konusunda aklıma takılan bazı düşünceleri ya da takıntıları sizlerle paylaşmak istedim. Bazı okuyucularıma buna "kel-quel (Fr.)" alaka diyeceklerdir. Diğer bazıları da benim bir din bilim adamı olmadığımı ve bu konularda fikir beyan etmeye yetkili olmayacağımı söyleyeceklerdir. Yani sizin anlayacağınız Sadece Darwinciler değil,

bazı bağnaz ya da benim ne söylediğimi anlamayan din adamları da bana karşı çıkacaklardır. Bunu bile bile, ben yine de bütün evreni yarattığına ve ona en küçük detayları ile düzen kurduğuna inandığım yaratıcının, insan yaşamıyla birebir ilgili olan, aşağıdaki müdahale şeklini söylemeden geçemeyeceğim. Çizgiyi aşmışsam kusura bakmayın!

Bahsedeceğim konu; birçok din tarafından inanılan, kader ya da yaratıcının her şeyi bildiği ya da her şeyi önceden tasarladığı konusundaki inanışın, insan hayatındaki olaylarla ilgili, bana göre, genel inanışların dışındaki düşüncelerim. Darwin de, ana metinde görüldüğü gibi, zaman zaman “Tanrı bunu zevk için yapmış olamaz” gibi alaylı laflar ediyor ya! Belki buna da bir nebze açıklık ya da yeni perspektif getirir. Yaratıcının yarattıklarını ne için yarattığını kesin bilemeyiz, ancak bu konu benim yazmayı tasarladığım ancak yazabileceğimi sanmadığım önsözde belirttiğim “Yaratıcının İnsan Merkezli Dünya Laboratuvarı” gibi de düşünülebilir. Ben bunu “Kader” perspektifi içinde aşağıda anlatmaya çalışacağım.

İnancıma göre yaratıcı, şüphesiz ki geçmişi de geleceği de bilir. Bunun aksini düşünmek yaratıcı dâhiye hakaret olur. Yaratıcı insanların önüne koyduğu sonsuz alternatiflerle onları denemektedir. Kutsal kitaplarda da buna benzer ifadeler vardır. Peki, öyleyse yaratıcı bizleri denerken neden ne yapacağımızı bilmek istesin? Bilirse zaten denememiş olur, bildiği şeyi neden denesin? O zaman şöyle bir sonuç çıkmaz mı? Yaratıcı geleceği bilme hakkını her zaman mahfuz tutarak insanı verdiği irade, akıl, duyu vs. gibi yetilerle baş başa bırakarak, bu yeteneklerini nasıl kullanacaklarını görmek, sınamak ve değerlendirmek istiyor. Bu kullanma iradesinin nasıl olacağını da insanları çeşitli renk, sınıf, akıl, yeti vs. özelliklerle, her bireyin kendine ait karakterleri ve içerisinde bulundukları değişik çevre şartlarıyla değerlendiriyor. Bizler de bilim adamları olarak, ya arazilerde, ya laboratuvarlarda ya da başka mekânlarda denemeler yaparız. Değişik şartlarda belli çeşitleri ya da türleri yetiştiririz, denemedeki bireyleri, iyi ya da kötü şartlara koyar, o şartlara reaksiyonunu görmek isteriz. Biz insan olarak her zaman şartları değiştirebiliriz ve bu şartlar değişince de neler olabileceği tahmininde bulunabiliriz fakat tam olarak gerçekler deneme uygulandıktan sonra ortaya çıkar. Çıkan sonuçlardan insanlar yararına faydalanabiliriz. Yüce ve dahi yaratıcı bizlere kendi

uhdesinde bulunan yetenek ve mantık sisteminin az da olsa bir bölümünü vermiştir. Dolayısı ile dahi yaratıcının mantık sistemi ile insanların mantık sistemi arasında bir paralellik olması gerekir, bu da vardır diye düşünüyorum.

Görüştüğüm bazı din adamları, yaratıcının insanların ne yapacağını daha önceden bildiğini, dolayısı ile kaderinin zaten belli olduğunu söylemektedirler. Hatta bunu bir CD içine konmuş hayat olarak, sen CD içindeki rolünü oynarken yaratıcı da seni seyreder ve ondan sonra hangi sahnenin geleceğini bilir demektedirler. Bizim düşüncemiz, yaratıcı istediği her şeyi bilecek ilim ve kudrettedir, buna hiç şüphe yoktur. Ancak yaratıcının insana, daha doğmadan bile sen hayatında şu şu yollardan gideceksin başına şunlar şunlar gelecek ve şu zamanda da öleceksin demesi, zaten kutsal kitaplarda bahsedilen “insanların imtihan için yeryüzüne gönderildikleri” savına terstir. Senin eline hiç değiştiremeyeceğin kitabın veriliyor ve sana güzel işler yap deniyor. Zaten yapılamayacağı ya da yapamayacağını belli, o zaman insanın elinde hiç bir şey yok! Bize göre, yaratıcı her an insanın önüne çok çeşitli alternatifler koyuyor ve o alternatifleri seçme işini insana bırakıyor. Yani insana karışmıyor, karışsa zaten imtihan olmaz. Şimdi din adamları diyor ki, “yani Allah senin ne yapacağını önceden bilmiyor mu?” Bilme ve buna müdahale gücü kendisinde saklı kalmak kaydıyla, sana hangi yoldan nereye gidersen ne olacağını kader olarak yazmış ve ona göre ayarlamış ancak senin hangi alternatifi seçeceğine karışmıyor. Hangi yolu seçersen ne olacağını biliyor ve söylüyor. Yaratıcı, hırsızlık, adam öldürme, tecavüz gibi dinlere ve insani değerlere aykırı olan şeyleri yapın diyebilir mi? Demediği halde, yaratıcıya rağmen insanlar bunları yapmıyorlar mı? Dinlerde her zaman bunların cezalandırılacağı vardır. Yaratıcı eğer senin önceden hangi yolları seçeceğini biliyorsa, bu senin akli olmayan bir robota dönüştürür. Yaratıcı bir robotu niye imtihan etsin ki? Ya da zaten bildiği bir şey için seni neden tekrardan sınava çeksin ki? O zaman insanların dua ederek yaratıcıdan merhamet veya başka şeyler dilemesi ne anlam ifade eder ki?

Müslüman din adamlarının “iradei-cuzi” dedikleri, benim de “iradei akli” (ya da daha geniş anlamda akli da içine alan “iradei yeti”), dediğim bir husus vardır. Bu yaratıcının insana verdiği yaşamıyla ilgili kararları, yaratıcının verdiği akıl ve yetiler ışığında,

iyi ya da kötü yönde vermesidir. Bu konudaki fikrimi daha önce açıklamıştım, burada bunu tekrar etmek istemiyorum. Sadece bu konuda, görüş alışverişinde bulunduğum bazı kimselerin sorusuna mantıklı bir cevap verebilmek amacındayım. Bana “sen yaratıcı, insanların önüne sonsuz seçenekler koymuştur, bu seçeneklerin her safhasının sonunda da ne olacağını önceden saptamıştır diyorsun, o zaman, yaratıcı her şeyi önceden bildiğine göre, senin hangi yolu seçeceğini de biliyor mu? Biliyorsa, bildiği bir şey için, seni neden imtihan ettiğini söylüyor? Hem biliyor, hem de senin ne yapacağını öğrenmek istiyorsa, bu ikisi bir arada olmaz. Yaratıcının senin ne yapacağını bilmediğini varsaymak ya da söylemek, yaratıcının gücüne hakaret ve inancımıza terstir. Bu konuyu nasıl açıklayabileceksin?” diye sormuşlardır. Benim açıklamam şöyledir: Yaratıcı gerçekten de bilmek istediği her şeyi bilmektedir. Bunda kuşku yoktur. Ancak burada ince bir nokta vardır, yaratıcı bazı şeyleri insanların kendi iradelerine bırakmış ve bunu nasıl yapacaklarını görmek istiyor. Aynı yaratıcı örneğin; Müslüman inancına göre bir şeye “ol” deyince, yine yaratıcının mantık sistemi içerisinde o oluyor, bunu istemeyince de olmuyor. Burada, yaratıcı senin ne yapacağını bilmek istemiyor ve seni iradenle baş başa bırakıyor. Bu iradeye müdahale ya da bu iradeyi değiştirme her zaman yaratıcının tekelindedir ama gerek görmedikçe bu iradeyi kullanmıyor ve insanları kendi iradesi ile baş başa bırakıyor. Açıkça söylemek gerekirse, benim böyle basit denecek bir açıklamayı getirebilmem yıllarca düşünmemi gerektirmiştir. Her Müslüman gibi, iyi bir Müslüman olmaya çalışan bir insanım, dini kitapları okumayı ve televizyonda bu konudaki tartışmaları izlemeyi seviyorum. Neredeyse, dini konuların konuşulduğu her toplantıda, birileri tarafından bu kader sorusu sorulur. Buna da daha ziyade din adamları cevap verirler. Belki bu kadar çok sorulmasının sebebi, hiçbir zaman doyurucu ve herkesin anlayabileceği şekilde bir açıklama getirilememesidir. En azından ben ne okudum ne duydum. Müslüman din adamları “yüce Allah her şeyi bilir” deyip kestirip atmaktadırlar ya da işi laf salatasına boğarak, çok güzel açıkladıklarını söylemektedirler ama birbiriyle örtüşmeyen parçalar olduğu için, insanların kafasında kuşkular oluşmakta, hatta daha da artmakta ve aynı soru tekrar tekrar sorulmaktadır. Bana göre, yukarıda sunduğum açıklama basit ama yeteri kadar doyurucudur, doğrusu daha iyisini de görmedim. Sonuç olarak, yüce yaratıcı mutlaka is-

tediğinde, senin ne yapacağını bilir ya da seni o yönde ya da bu yönde gitmeye kotlayabilir. Yaratıcının senin gelecekte ne yapacağını bilmesi demek, bunun önceden kotlanmış olduğunu söylemektir. Öyleyse, yaratıcı önceden kotladığı bir şey için neden, acaba bu adam ne yapacak diye bizleri imtihan etsin? Bu mantık dışıdır, o zaman benim önceki paragrafta verdiğim tanımı da bu doğrultuda da düşünmek gerekir.

Bu bölümde de Darwin'in evrim teorisinin, uzak, yakın hiçbir gerçek yanı olmadığını göstermeye çalıştım, o zaman yaratıcının evreni nasıl yarattığı ve hangi kanunları hâkim kıldığı (Mendel Kanunları gibi) konularda çalışmaların durmaması gereklidir. Yaratıcı da bunu istemektedir. Bunun için de insanoğluna her türlü donatıyı vermiştir. Yoksa 'yaratıcı böyle yaratmıştır, hikmetinden sual olmaz' kolaycılığı ya da bilim dışılık, yaratıcının insandan beklediklerine terstir, dünyamızda da buna yer yoktur ya da olmamalıdır.

İLAVE BAZI BİLGİLER

Bu bölümde yararlı olabileceğini düşündüğüm bazı bilgilere yer verdim. Bunları ana metin içlerinde tartışmak konuyu dağıtmak olurdu. Dolayısı ile isteyenlerin bilgisine sunulmak üzere bazı genel ve özel bilgiler vermekte yarar gördüm.

1. Bundan 25 yıl kadar önceydi, bir gün biyoloji asistanlarımdan birisi heyecanla yanıma geldi ve hocalarından birinin Darwin'e inanmadığını, böyle bir biyoloji hocası olamayacağını söyledi. Ben de, kendisinin de olduğu derslerde Darwin'den bahsetmiştim ancak kitaplardaki genel çerçeve içerisinde anlatmıştım. Herhalde anlatışımdan ya da bağnaz bir köktendinci olmadığım, benim de kesinlikle Darwinci olduğumu düşünmüştü. Ben bu genç arkadaşımın söylediklerine kahkahayla güldüm. Kendisine "aslında ben de Darwin teorisinin evrimle ilgili bölümlerini, Darwin'in söylediği ve hızlı Darwinci bilim adamların yorumladığı gibi yorumlamam ama işimi iyi yapabilmek için size onu da kendi savlarıyla anlatmak mecburiyetindeyim" dedim. Asistanımın gözleri neredeyse yuvalarından fırlayacaktı. Çünkü ona öğretilen Darwin'e inanmayanların hepsi geri kafalıydı. Bana çok saygılı olduğu için ilk şaşkınlığından sonra yere baktı. Ben de kendisine "bak seninle bu konuları tartışmak isterim ama özel olarak za-

man ayırmamız lazım” dedim. Bu kitap yazıldığında işte o asistanım artık bilim adamı olduğu ve bu konulara hakim olduğu için basımından önce kitabı okumasını rica ettim ve görüşlerini aldım.

2. 2009 yılı sonlarına doğru, “Haber Türk” televizyon kanalında, “Sansürsüz” adlı bir programda 6 bilim adamı Darwin’i tartışıyor. Hocalığım zamanından 20 yıl geçmesine rağmen bir zamanlar (1970’li yılların başı), ülkemizde genetik biliminin çok az sayıdaki temsilcilerinden biri olduğumu düşündüğüm için veya öyle sandığım için, ilgimi çekti. Zaten daha iyi yapacak bir şey de yoktu, gece sanırım saat 03.00 kadar izledim. Önce şunu söylemeliyim ki, benim zamanımdan sonra pek bir şey değişmemiş. Bilim adamlarının her biri kendine özgü ve diğerlerini hiç dinlemeden ha babam konuşuyor, çoğu kez de aynı şeyleri söyleyip duruyor, bazen altısı birden konuşuyor, bazıları öz Türkçe kullanacağım diye benim de anlayamadığım yeni türetilmiş kelimeler kullanıyor, bu arada da diğer kullandığı kelimelerin neredeyse yarısı İngilizce veya diğer dillerden alınmış, seyircilerin anlamasına hiç imkân yok. Bir zamanların hızlı genetikçisi ben bile anlamadıktan sonra! Neyse, bu tartışmadaki bilim adamlarından olan Darwincilere göre zaten her şey olmuş bitmiş, yani artık Darwin teorisi diye bir şey yok, teori gitmiş yerine bilimsel kanıtlar gelmiş, dolayısı ile bu konunun tartışılması bile abesle iştigaldir. Karşı grup da bunun tam tersi, ha babam savunmada, örneklerle Darwin’in teorisinin bazı çıkmazlarını söylüyorlar, sonuçta her şey yerli yerinde ve hiçbir şey çözülmeden hatta söylenenler pek de anlaşılmadan tartışmalar kapatılıyor.

3. Ben Darwin’in yorumu konusunda son 35 yılda fazla bir şey değişmediğini görünce hiç olmazsa ölmeden düşündüklerimi söyleyeyim, isteyen inansın isteyen de inanmasın istedim. Burada, son yıllarda konuşulmaya ve yazılmaya başlayan, aslında siyah insan beyazdan değil de beyaz insan siyahtan, pigmentlerin solması veya değişmesi şeklinde gelmiştir ya da gelmemiştir gibi, tek tek yorumlara ve bilimsel kabul edilen bazı özel tartışmalara girmeden, yani ağaca bakarak ormanı görmemezlik etmeden ve ormana konsantre olarak anlatımları ve biyolojik olayları ele almayı tercih ettim. Tabii bunları kendi açımdan, bazılarının beni acımasızca eleştireceğini bile bile yaptım.

4. Şimdi bir nebze madde konusuna girmek istiyorum;

Madde denen bir şey var mıdır? Evet vardır, herhalde bunu kimse inkar etmez, en hızlı Darwinciler bile. Madde yoksa örneğin; insanın kendisi de yoktur. Kendisi varsa madde de vardır. O zaman şu soruyu soralım madde ebedi (sonsuz) midir, yoksa ezeli (başlangıcı olmayan) midir? Maddenin dönüşüm hallerini esas alırsak, ebedidir. Bunu Fizik derslerinde öğretirler. Peki, ezeli midir? Hayır değildir. Neden ezeli değildir? Bize verilen akıl, başlangıcı olmayan veya yaratılmayan bir şeyin, var olmayacağını söyler. O zaman, bir madde varsa yaratanı da vardır. Tabii yaratıcının olmadığına inananlar veya tesadüfü yaratıcı yerine koyanlar, “o sizin yaratıcı dediğinizi kim yaratmıştır?” derler. Burada durmak gerek. İşte yaratanın insana verdiği ilim burada biter. Yaratılan varsa, mutlak bir yaratan da vardır, inananlar buna Allah, Tanrı, Rab, Yaratıcı vs. der, inanmayanlar da tesadüfen, her nasılsa ya da kendiliğinden oluşuvermiş der, bunun da bilimsel olduğunu iddia ederler.

5. Tesadüf diye bir şey var mıdır ya da olur mu?

Bu hiçbir zaman mümkün değildir. Yani tesadüf diye hiç bir şey olamaz. Bizlerin aklının erdiği şeyleri çeşitli tabiat, fizik veya başka kanunlarla, bazen çok kolay bazen de çok zor ama izah edebiliriz. Aklımızın ermediği veya yetmediği veya bildiklerimizin dışında olan olaylara tesadüf deriz. Her yeni keşfedilen veya izah edilebilen şey, o konudaki tesadüf deyimini ortadan kaldırır, ancak her yeni bilimsel bir bulgu, daha alt seviyelerde daha başka bilinmeyenleri içerisinde barındırır. Yani bilimi sonsuzluğa götürür, aynen madde gibi. Oradadır ve yaratanı vardır. Ezeli de değildir. Çünkü varlıktan sonsuzluğa, olmayan şey tesadüften de gelemez. Sen bir tombalay çekersin ve tesadüfen şu numara çıktı dersin ama aslında elini bir şekilde, ya tombalanın dibine, ya üstüne daldırmışsındır. Tombala sayıları, öyle veya böyle karışmıştır ama hepsi oradadır ve bizim tesadüf dediğimiz karışma şeklini biz elimizle veya sallayarak ayarlamışızdır. Torbanın içini göremediğimiz için yani neyin nerede olduğunu bilmediğimiz için buna tesadüf deriz. Ancak gözümüzde bir gözlük olsa ve torba içindekileri görebilsek bu artık bizim için tesadüf olmaz istediğimiz tombala fişlerini çekebiliriz. Yani tesadüf olma olayı bitmiştir, istediğimizi çekebiliriz. Bilgisayarlarda bile yapılan tesadüfü çekmeler, sadece insanoğlunun bazı şeylere henüz aklının yetmediğini, yettiği za-

man artık onun tesadüf olmadığını gösterir. Sanırım tesadüf denen şeyin en fazla ve ince kullanılış şekli kumarhanelerdedir. Ruletin topunu atan kişi bazen öyle usta bir hâle gelir ki istediği yerde topu durdurabilir. Bunun için topun kayganlığı, ağırlığı vs, yerin kayganlığı veya şekli bir de elin topu atma hızı çok iyi ayarlanması lazım ki, bunların etkileşimleri sonucu top istenen deliğe girsin. Bu tabii ki normal bir insan için çok zordur ve insanlar buna şans der. Şans değildir, etkileşimler ve iyi hesaplamalar sonucu çıkan bir durumdur. Bu örnekler uzatılabilir. Sözüün kısası tesadüf diye bir şey yoktur ve olamaz. Diyelim ki, Darwinciler bu açıklamaya inandı, bu kez de tesadüfün yerine tabiat kanunu vs. gibi şeyler koymaya kalkacaklardır. Mesele yaratıcı dediğimiz varlığı dolaylı da olsa inkâr olunca, bir şekilde yapacaklardır. Bunu yapmakla modern olduklarına hatta bazıları bilim adamı olduklarına inanırlar. Profesör bir arkadaşım var, kendisi bana göre Türkiye'nin en iyi zoologlarından, bu arkadaş "Bir tanrıya inanan bilim adamı olamaz" derdi. Uzun zamandır görmedim ama hâlâ o fikirde mi bilemiyorum. Bana göre bunun tam tersidir. Mikroskopta bir hücreyi detaylarıyla inceleyen bir insan, eğer zekâ engelli değilse, yaratıcının varlığına inanmadım diyemez. Der de, onun insanlığı ve ya bilim adamlığı da onun inandığı tesadüfen kadardır.

Evrenin bir yaratıcısı olduğu, bundan da ileri, bu yaratıcının insanın algılayacağı hiçbir dünyevi kudrette olmayan bir hesap ve planlamayla yaratıcılığını yerine getirdiğini kabul etmek gerekir. Önceden dediğim gibi, kendinin var olduğu idrakine varan her insan bunu anlar, zaten de, genelde din inancı çerçevesinde, tarih boyunca, ihmal edilebilecek sayıda insanlar dışında bu böyle algılanmıştır. Dinlere karşı savaş açmaya yeltenen küçük bir inançsız güruh hariçtir.

Şimdi yine Darwin'e dönelim, şayet Darwin'in dediği gibi yaradılış tesadüfen veya kendiliğinden (ne demekse) olmadı ise o zaman, nasıl olduğuna inanmak gerekir?

Önce bilinenleri ortaya koyalım:

- Tesadüf veya kendiliğinden oluşma diye bir şey yoktur, her yaratılanın bir yaratıcısı vardır.
- İnsan duyu, hissi veya aklı ile bilinenler vardır bilinmeyenler vardır. İnsan yetenekleri içinde öğrenilebilenler, öğrenile-

meyenlerin, mikro veya makro düzeyde çok cüzi bir kısmını oluşturur.

- Yaratıcı (Örneğin; Müslümanların Allah Dediği), maddi ve manevi yarattıkları, peygamberleri ve kitapları, insan aklı ve yetileri vasıtasıyla kendini insanlara tanıtan varlıktır. Bu varlık bizlerin varlığı kadar kesindir. Yani biz varsak yaratanımız da vardır. Ancak bu yaratanın nasıl olduğu, gücünü nereden aldığı, yine o yaratıcı tarafından insanoğlunun bilgisine sunulmamıştır. İnsanoğlunun bilgisine sunulan diğerleri gibi, belki zamanla insanoğlunun yaşamında veya ölümünden sonra bu bilgi sunulacaktır veya hiç verilmeyecektir. İnsanoğlunun aklı bir şeyin ebedi olabileceğini anlayabilmektedir ama ezeli olabileceği konusunu anlayamamaktadır. Bu anlaşılmazlık ezeli olan yaratıcının, nasıl ezeli olabileceği konusunda insanoğlunu cahil bırakmaktadır. İnsanoğlunun sonsuz denecek kadar büyük sayılarda bilmedikleri yanında bu da bir bilinmeyenidir. Belki en önemlisidir ama öğrenme ve bilme yeteneklerimizin dışında bir kavramdır. Yaratıcı isterse, bunun bilincini insanoğluna verebilir.

6. Bildiğimiz bütün canlılarda ister doğal, ister insan eliyle olsun, seleksiyon olabilmesi için önce bir farklılaşma olması lazımdır. Aynı tür içerisinde bu farklılaşmalar olur, bu farklılaşmalar nasıl oluşur?

A. Genetik yapıdaki farklılıklar veya farklılaşmalar:

a) Genetikte mevcut olan varyasyonların belli kurallarla tezahür etmesi

b) Canlıların DNA yapısındaki (genler içindeki) değişimler (mutant, recon)

c) Kromozomlardaki kırılmalar, ayrı kalma veya birleşme, veya parça değişimleri (genler arası parça değişimi, translokasyon, inversiyon) gibi.

B. Çevre Faktörlerinin yarattığı farklılıklar:

Çevre faktörleri, bizim bildiğimiz ve hâlâ bilginiz dışında olan ama yaşama şu veya bu şekilde etki eden, varlıkların kendi dışındaki etkenlerdir.

C. Etkileşim faktörü:

Bundan genetik faktörlerin genetik faktörlerle, çevre faktörlerinin yine çevre faktörleri ile ve en önemlisi de, çevre faktörlerinin Genetik faktörlerle etkileşimini kastederiz. Bu en önemli faktör bilim adamlarınca gerektiği gibi nazara alınmaz. Bunları dikkate almadan değişim konusu incelenemez.

Bu üç ana faktörü nazara alınca, ortaya sınırsız kombinasyonlar çıkabilir. Ancak yaratan sınırsız değişime, karakterlerin farklılaşması açısından minimum ve maksimum sınırları getirmiştir. Yani her değişimin tür içerisinde bir sınırı vardır. Bu sınır da yaratan tarafından belirtilmiştir. Yani, Lamark'ın sandığı gibi daha iyi işitmek için, insan kulağı 20 cm olmaz. Eşekten at meydana gelmez ya da binlerce yıl da olsa sünnet edilen babalardan sünnetli çocuk meydana gelmez. Zaten bunun için, 22 jenerasyon farelerin kuyruğunu keserek, kuyruksuz ya da az kuyruklu fare elde etmek isteyenlere, elde edilemeyince Darwin de şaşmıştır. Kraldan fazla kralcı olan Darwinciler ise hiçbir gerçek kanıt bulamasalar da, tek hücreliden, çok hücrelilere veya organsal yapıya sahip olanlara kadar canlılar tek hücrenin gelişiminden evrim sonucu meydana gelmiştir derler. Bir yaratıcının olduğunu kabul etmeleri onlara, tesadüf ya da kendiliğinden ya da her nasılsa dedikleri oluşumlardan bile basit gelir ve gerçeğe ilgisi olmayan şeyleri gerçekmiş gibi gösterme gayreti ile bilim adına büyük işler yaptıklarına inanırlar. Onun için mutludurlar, kendileri gibi düşünmeyen ve olayları doğrudan dini kitaplar veya yaratıcının verdiği akıl ve mantıkla kavrayan insanları bağnazlık veya aptallıkla suçlayarak kendilerini yüceltmek isterler. Bu da aşağılık kompleksinin bir tezahürüdür.

7. Fazla tekniğe girmek istemem ama olayın basit ve güçlü bir şekilde kavranması için ekstrem bir örnek vermek isterim; 42 kromozomlu maymunla, yine 42 kromozomlu buğday melezlenebilir mi? Buna verilecek cevap hayırdır. Buna bütün bilim adamları aynı cevabı verecektir. ABD'de aldığımız doktora derslerinin en popüler tartışma konularından biriydi. Ben hâlâ, eğer yaratıcı izin verirse, bir gün bu melezleme gerçekleşebilir derim. Peki, bu nasıl olabilir? Buğday hücrelerinin dışındaki selüloz kısmını devre dışı bırakırsak, buğday ve maymun hücrelerine mikroskopla bakıldığın-

da birbirlerine benzerler. Mesele üreme sırasında kromozomların eşleşmemesi ise onu da çözümlenmenin yolları vardır. Yine basit olarak anlatırsak, buğdayın ve maymunun otozom hücrelerini alarak veya bazı cins türlerinde yaptığımız gibi (örneğin; buğday ve çavdarda) eşeyssel hücrelerinin kromozom sayılarını, çeşitli mutajen etkenlerle, iki katına çıkarıp tetraploidlerini elde edip bunları yapay şartlarda bir araya getirerek bir melez yapabiliriz. Yani olay bu kadar basit. Yeni oluşacak canlı türüne de “Mayday” deriz (Maymunun May’ı Buğday’ın Day’ı) olur biter. İşte teorik olarak mümkün olabilecek bu oluşuma yaratıcı izin vermemektedir. Ancak görüldüğü gibi, mantıksal olarak bunun izahı vardır. Sınırlı bazı türler için ispatı da vardır. En azından bitkilerde örneğin; buğday ve çavdar cins türleri arasında böyle bir melezleme vardır, çıkan meleze de Triticale denir. *Triticum* buğday cinsinin Latince adıdır, *Secale* de çavdar cinsinin adı, bunun ikisinin melezi de Triticale’dir. Diyeceksiniz ki önceki verdiğim örneğin birisi hayvan diğeri de bitkidir. İyi de yüzeysel olarak bakarsanız, hücre kromozomları arasında pek de fark görmezsiniz. Hücre çeperi ve içindeki bazı organellerde fark vardır ama acaba bu fark ne kadar önemlidir? Buğday ve çavdar hücreleri arasındaki fark neden iki türün melezlenebilmesini önleyecek kadar değildir? Acaba kromozom yapılarındaki, benzerlik ne kadar olursa yaratıcı bunların melezlenmesine olanak tanımaktadır? İnsanı her defasında sonsuza götüren bu hesaplamaların veya etkileşimlerin, tesadüfler veya kendiliğinden oluşumlarla izahı hangi akıl ve izan sahibi tarafından kabul edebilir? Sınırlı bildiklerimize veya öğrendiklerimize ilim, aklımızın yetmediğine veya analizlerini yapamadıklarımıza da tesadüf demenin mantığı olmasa gerek. Ateist bilim adamları, cahil insanların, ulaşamadıkları veya akıllarının ermediği şeyler için, ‘Tanrı tarafından oluşturulmuş’ dediklerini, bilinmezlik ortadan kalktıkça Tanrı mevhumunun da ortadan kalkacağını savunurlar. Onun için de inançlı insanların tamamını cahillikle suçlamaktadırlar. Hâlbuki bu gafiller bilmezler ki, her yeni keşfedilen şey, en azından kendileri kadar yeni keşfedilemeyen şeylere gebe- dir, yani keşfedilmeyi bekleyecek şeyler hep sonsuz kalacaklardır, bu da zaten yaratıcı varlığının en büyük delillerinden biridir.

8. Ateist bilim adamları insanların din karşıtı söylemlere tepkilerinden korktukları için, evrim teorisini tartışırken din konusunu dışarı çıkaralım demektedirler. Bunu da, sanki inananlar hür

düşünemezmiş ya da her şeyi sorgulayamazmış gibi, hür düşünebilmenin gereği gibi sunarlar. İnsanlıkla iç içe geçmiş olan yaratıcı kavramını dışarı çıkarmak mümkün olmaz. Hangi dinden olursa olsun, dini olan insan bir yaratıcıya inanır. Siz bu insanlara çıkar, yaratıcı diye bir şey yoktur, her şey tesadüfen oluvermiştir dersenez, bu insanların bir yarısını yani manevi varlığını alıp götürürsünüz. Kaldı ki, zaten söyledikleriniz modaya uygun olsa, hatta bazılarına göre bilimsel olsa bile, etraflarında gerçekleri gören insanların, manevi inanış mantığına ters düşer. Belki bir gurup inançsız bilim adamları tarafından kabul görür (şimdilerde olduğu gibi) ama insanlık ve inanç duvarına her zaman, er veya geç çarpar. Son yüzelli yıldır Batı dünyasında, dini inançların zayıflaması nedeniyle gittikçe güçlenen Darwin teorisi, kanaatime göre, gelecek yüzyıl içerisinde, belki dini inançların daha güçlenmesi nedeniyle değil ama bilimsel verilerin güçlenmesi nedeniyle sadece geçmişte bahsedilen tutarsız, hatta komik bir teori olarak kalacaktır. Diyebilirsiniz ki, gelecek yüzyıla kim öle, kim kala ki? Doğru ama burada belirtilen görüşler doğrultusunda binlerce düşünürün ve bilim adamının var olacağından hiç kuşku yoktur. Biz her zaman demez miyiz ki, aklın yolu birdir diye! Aklın bazen birden fazla yolları olabiliyor ama yaratıcının birden fazlası olamaz (tabii ki Darwin'i yanlış yorumlayanlar hariç).

9. Darwin, aynen Hippocrates gibi her canlı organının kendine özgü bir madde (gemmules) çıkardığını bunların da eşem hücrelerinde (öncesinde kanda), kendine benzer yapılar yapmak üzere biriktiğini varsayımıştır (pangenesis). Hippocrates tarafından ortaya atılan bu teori daha sonra, birkaç nedenden Aristotle tarafından elimine edilmiştir. Bunlardan birisi, bazı canlı karakterlerinin ana babadan çok daha önceki ebeveynlerine, yani önceki dede ve ebeverine benzemeleridir (aslında Darwin, karakterlerin mutlak birinci jenerasyonda görüleceğini iddia etmemiştir. Yine Darwin, Hippocrates'in düşündüğü gibi bu gemmules'lerin sadece cinsi ilişki sırasında meydana geldiğini de iddia etmemiştir). Aristotle saç, tırnak gibi ölü dokuların da, hatta saç beyazlaşması, sakal şekli gibi cinsi ilişki sırasında olmayan sonradan oluşan karakterlerinde geçebildiği gerekçesiyle Hippocrates'in iddialarını çürütmüştür. Yine örneğin; topal olan insanlardan topal yavru oluşmadığına dikkati çekmiştir. Yani ona göre karakterin kendisi değil olma potansiyelinin geçtiği varsayımıdır ki, bugünkü bilgilerimizde buna

benzerdir. Aristotle yanlışlarının yanında birçok şeyi de doğru, yani bugünkü modern görüşe yakın tespit etmiştir. Yanlışlarından biri de bazı türlerin diğer türlerin melezlenmesinden meydana geldiğine inanmasıdır. Örneğin, Zürafanın, deve ile Leopar'ın melezlenmesinden oluştuğunu söylemiştir.

10. Bitkilerde sistematik olarak ilk melezlemeler Kölreuter tarafından yapılmış, 1761-1766 yıllarında yaptığı çalışmalar sonucunda yayınlamıştır. Darwin de birçok melezlemeler yapmıştır. Darwin Kölreuter'in çalışmalarından geniş ölçüde yararlanmış, ancak onun gibi, bitkilerde, danelerin oluşması için birden fazla polen gerekli olduğuna ve bunun da ispat edildiğine inanmıştır ki, bu bazı yanlışlardan biridir. (The Variation of Animals and Plants under Domestication, Ch.27.) Hâlâ buna inandığını söyleyen ve kanıt olarak da insanlardaki sperm yoğunluğunun az olmasının kısırlığa neden olduğunu ifade eden sözde bilim adamı Darwinciler vardır. Hiç alakası olmasa da, illaki Darwin haklı diyecekler ya! Bu kadar basit bir yanlış (bir spermanın ya da çiçek tozunun bir yumurtayı dölemeye yetmeyeceği görüşü) burada yeniden açıklamanın anlamı da yoktur.

11. Darwin kendi zamanında ve öncesinde bitki ve hayvanlarda yapılan birçok melezleme çalışmalarının sonuçlarını toplamıştır. Kendisi de gerek güvercinler ve gerekse bazı bitkiler üzerinde denemeler yapmıştır. Darwin iyi bir genellemeci olduğu için, hep özel bulgulardan genellemeler yapmak istemiştir. Ancak kalıtım konusunda pek bir yerlere varamamıştır. Değişimin devam eden ve etmeyen olduğunu söylemiştir. Devamlı olmayan bazı karakterlerin ise aniden oluştuğunu ve bazen nesiller boyunca da dominant bir halde devam ettiğini görüyordu. Ancak kendisine göre, bu devamlı olmayan ani oluşan karakterler (yanlış olarak, doğa şartlarından geldiğine inandığı karakterler) devamlı olanların yanında, küçük sayıda kalır diyordu. Tabii Darwin genetik bilmediği için bu basit olayları hep doğal seleksiyonla ve yavaş yavaş değişimle izah etmeye çalışmış, izah da edememiş ve bunun üzerine de bunlar pek önemli sayıda değil diye geçiştirmek istemiştir. Hâlbuki modifikasyonun dışındaki değişimler, genelde genetik varyasyonlardır, nadiren de mutant tiplerdir. Ani ortaya çıkan mutant tipler de zaten geriye mutasyon olmazsa kalıtsallıklarını muhafaza ederler.

12. Darwin'e göre, melezleme türleri üniform bir hâle getiriyordu. Buna örnek olarak da ekseri melezlerin anne ve babasının arasında karakterler göstermesini gösteriyordu. Kendine döllemelerin de farklılığı arttırdığını söylüyordu. Bu modern genetikte de, yabancı döllenen bitkiler için böyledir. Darwin'in genetik bilgisi olmadığından veya önceki bilim adamlarınkine dayanan çok sınırlı bilgisi olduğundan, sonucu görüyor ama sebebini açıklayamıyordu. İkinci ve sonraki döllerde farklılıkların arttığını da yine doğru olarak tespit etmiştir. Bununla ilgilenmesinin nedeni, yeniden ebeveynlere bir dönüş olabilir mi? Onu saptamaya çalışmasıdır. Aslında yabancı döllenen ancak döllenebilecek başka çeşit olmadığı için kendine döllenmeye zorlanan ve nispeten saflaşmış varyeteler arasında yapılan melezlemelerde melez azmanlığı olduğunu da fark etmiştir. Özellikle sonraki kitabında (*The effects of cross and self fertilization in vegetable Kingdom*, 1876) bunu anlatmıştır. Ancak sonuçta genetik değişimin nedenleri ile ilgili, modern genetikte bilinen gerçeklerden hep uzak kalmıştır. Kendisi şartları değiştirmenin, örneğin kültüre almanın değişikliği arttırdığını düşünmüştür. Bunun da hatlar arasında veya içindeki değişimi etkilediğini varsaymıştır ki, bu düşüncesi de yanlıştır. Tabiatla, bir çeşit seleksiyonun olduğunu biliyordu, ancak genetik ve çevre şartlarının bunları ayrı ayrı etkilediğinin farkına varamıyordu, yani bunların oluşturduğu, küçük veya büyük, varyasyonların nedenini algılayamıyordu.

13. Darwin'in "pangenesis" dediği, kalıtım teorisi kabul görmemesine rağmen, o tarihlerde Weismann ve Devrise'in kalıtımla ilgili teorilerinin ve özellikle 1900 yıllarında gecikmiş de olsa, Mendel'in çok daha iyi anlaşılmasına neden olmuştur. Darwin zamanında bitki ve hayvan çalışmaları farklı kulvarlarda yürütülüyordu. Bitkilerde eşeysel üremenin nasıl olduğu konusunda deneyler yapılmıyordu. Hayvanlarda buna ihtiyaç yoktu. Bilim adamları daha çok bitki melezlemelerine ağırlık vermişlerdi. Hayvanlarda ise bilim adamlarından çok pratikte yarar uman veya para kazandırabileceği ümidiyle, hayvan yetiştiricileri tarafından seleksiyon çalışmaları yapılmıştır. Darwin'in elinde hem bitki ve hem de hayvanlarla ilgili olarak topladığı, ya bizzat kendisi tarafından yapılan ya da başkalarından elde ettiği araştırma sonuçları mevcuttu. Pratiğin yanında bu konudaki literatür bilgisine de sahipti. Bana göre Darwin'in çalışmalarında bilime yaptığı en büyük

katkı, bitki hayvan ayırımı yapmamasıdır. Aslında Aristotle'de bunu yapmıştır ama Darwin çok daha geniş ve net şekilde bunu ortaya koymuştur. Bu da hayvan ve bitki yaratıcısının tek yaratıcı olduğunu kanıtlayan kesin bir delil sayılmalıdır.

14. İnsanların kâinatın yaşı ile mukayese edildiğinde, kısa sayılan dünya hayatı içerisinde geçirdikleri travmalar sonucunda manevi dünyalarında siyah-beyaz gibi aşırı sapmalar olduğunu hepimiz görürüz. Örneğin; genç yaşta evlatlarını kaybeden ailenin fertlerinden biri aşırı dindar olup yaratana sığınıyor, diğeri ise neden başkasının değil de bizim çocuğumuz diye veya Darwin gibi, yaratıcı varsa benim çocuğumu elimden alacak kadar kötü olamaz düşüncesi ile yaratıcıya isyan edip kalan hayatını yaratıcıya isyankâr olarak geçirebiliyor. Geçirmekle kalmayıp aklını ve kabiliyetini de o yönde kullanmakta ısrar ediyor. Ölen 3 çocuğundan özellikle çok sevdiği Anne'nin 10 yaşında ölmesi Darwin'i çileden çıkarmış yaratıcıyı küçümsemek için, yerine tesadüfü diye ne olduğu belirsiz bir kavramı koymaya kalkışmıştır. Bu duygusal sapkınlığı hayalperest ve teorisyen dehasına da yansıtmış, sapkınlığı, farklı olmak uğruna, popüleriteleri için kullanmaya kalkan kişiler, hatta kendilerine ilim adamı sayanların desteklemesi ile güçlü bir lobi oluşturulmuştur.

15. Yaratıcı yaratılanları nasıl bir sistem içerisinde yaratmıştır? Bizim bilgilerimize, mantığımıza ve inançlarımıza göre yaratıcı tektir. Darwin, temelde söyledikleriyle, yaratıcıyı inkâr ederek, nadir bir iki halde de, gözle ilgili anlattığı bölümde olduğu gibi ve özellikle kitabının son kısmında, sanki bir yaratıcıya inanıyormuş gibi yaparak, belki de kiliseden ya da dini inancı olan insanlardan çekindiği için, bütün canlıların tek bir ilkel canlıdan, çevresel faktörlerin etkisi ile değişerek ve bunun da yumurta veya spermaya ya da çiçek tozuna yansması neticesinde doğal seleksiyon ve tesadüflerle oluştuğunu varsaymıştır. Tekliğe inanıyor ama buna ilkel diyor ve yaratıcının yerine tesadüfü ya da doğayı koyuyor. İslam inancına göre, yaratıcı insanı kendisine halife olarak yaratmıştır. Yani kendi mantık sistemini insanoğluna da vermiştir. İslam dinine inanın ya da inanmayın ancak bundan farklı bir şeyin olması da düşünülemezdi. Yaratıcının kudreti, kâinatın sonsuz bir düzen ve ihtişamın varlığında zaten görülmektedir. Yaratıcı, belki insanoğlunun da keşiflerinde yaptığı gibi, her varlığı bir sistematik içeri-

sinde yaratmıştır. O sistematik o kadar detaydır ki, insanoğlunun bir sineğin kanadının nasıl yaratıldığını ve fonksiyonel hâle geldiğini yorumlama şansı olsa bile, bunun aynısını yapma şansı olmamaktadır. Yani hali hazırda detayları algılama ve bunu yapma (taklit) yeteneğine sahip değildir. Buna rağmen yaratıcı insanoğluna, sonuçtan başlangıca doğru giderek, teoriler üretip hipotezler kurarak, insan hafızası ve yeteneklerini zorlamasını, hatta çok kaba da olsa kendi dehasını taklit etmeye çalışarak, yine kendinin ne kadar erişilmez olduğunu göstermeye çalışmaktadır. Bu övülme isteği, sonsuza kadar giden düğümlerin çözülmesinde yine sonsuzluğa gider. Bu arada Darwin ve benzeri sapkınlar da her zaman çıkacaktır. Bu sapkınlar sapkınlıkları ile yüce yaratıcının dehasını hiç küçülmeyecekler aksine insanoğluna çok daha anlamlı bir yükümlülük yükleyerek, yaratıcıyı çok daha iyi kavramalarına ve ona çok daha yakın olmalarına yardımcı olacaklardır.

16. Darwin'i kendi zamanındaki bilim adamları kalıtım bilimi açısından ki, Darwin teorisinin olmazsa olmazıdır, ciddiye almamışlardır. Şimdilerde de genetik tarihçileri ciddiye almazlar. Son yüzyılda, reaksiyonist bir davranışla kendini göstermeye çalışan kişiler ve bilim adamları veya farklı olmak isteyen insanlar Darwin'in evrim teorisini şişirmişlerdir. Bu şişirme bir anlamda din aleyhtarlığı içerdiğinden, din karşıtı ucuz kahraman olmak isteyenler, olayın bilimsel yanını bırakıp, ısrarla politik, dini veya ideolojik bir boyut kazandırmak istemektedirler. Neredeyse teoriyi farklı bir din haline dönüştürmek amacını taşımaktadırlar. Darwin'in ne dediği veya bilime katkısının olup olmadığından çok Darwinci ya da kendilerine göre, sözde modern olup olmamanın tasası ve telaşı içindedirler. İnsanlık ve evren tarihinde, Darwin'in veya Darwincilerin evrim yönünden söylediklerini kanıtlayacak tek bir delil bulunamamıştır. Hayalci kişilerce, paralar harcanarak, yetenekli ressamlar kullanılarak itinayla hazırlanan çizimler, hatta buna ilişkin kanıt diye sunulan eski kemiklerin ya da bulgu diye sunulan kalıntıların, gerçekle alakası yoktur. Bunu nereden biliyorum? Çünkü kitabın içeriğinde de anlattığımız gibi, Darwin'in söyledikleri doğru olsa, öyle bir iki uydurma şeyler değil, milyonlarca kanıtın ortaklıkta olması lazımdı. Teori diye sunulan şey sadece bir sapkınlıktır ama ayağı yere basan bilim adamlarının bu konuya daha dikkatli eğilmelerine yardımcı olmuştur. Darwin'in de çok değer verdiği ve zaman zaman atıfta bulunduğu, zamanının bilim

adamı Lyell de, doğru olarak, 'her canlı türünün bir başlangıcı vardır' demiş ve Darwin'e de bunu böyle kabul etmesini önermiştir.

17. Yaratıcı, kâinatı ve içindeki her varlığı doğa yasalarıyla yaratmıştır. En ince teferruatı ile sadece kendine özgü, sonsuz bilim ve yetenek dehasını sergilemiş, yasalarla sınırları çizmiş bu sınırlar içerisinde fıtratı (genetik oluşumları), çevre faktörlerini, kendi içlerinde ve birbirleri ile etkileşimlerini serbest bırakmıştır. Yani yaratıcı şu veya bu nedenlerle adeta kâinatı bir dengeler manzumesi olarak yaratmış, özellikle insan ağırlıklı bir merkezde doğa kanunları ile baş başa bırakmıştır. Zaman zaman, dünyaya gelen seçkin, üstün yetili insanlar, kâinatın kendi kuralları içinde düzeni muhafaza ederek ya da, biraz daha geliştirilmiş olarak düzenin yürümesini sağlamaktadır. Bazen de düzeni tahrip etme aymazlığını göstermektedirler. Yaratıcı yaptığı müdahalelerle, kendini insanlara hissettirmekte ben buradayım demektedir. Acaba yaratıcı neden böyle bir kâinatı ve düzeni yaratmaya gerek duymuştur? Bunu bilmek mümkün değildir ancak tahmin edilebilir, teoriler üretilebilir. Herhalde, kendisinin nelere kadir olabileceğini göstermek, özellikle yarattığı insanlar tarafından takdir edilmek, kim bilir belki de kâinatı bir laboratuvar olarak kullanmaktadır. Yani bu tamamen yaratıcının gizeminde mahfuzdur.

18. İnsanların ve diğer varlıkların, değişime etkileri; kendi içlerindeki değişimlerle, kendilerinin diğer çevredekilere etkileriyle, çevredekilerin kendine etkileriyle ve bu etkiler arasındaki etkileşimler (*interaksiyon*)'le olmaktadır. Belki bu etkileşim denen şeyin ayrıca izah edilmesi gerekir. Bunu bir mısır örneği ile yapalım. Mısırdaki son yüzyılda olağanüstü verim artırımları olmuştur, bu da melez azmanlığı dediğimiz etkileşimle mümkün olmuştur. Normalde yabancı döllenene iki ayrı mısır çeşidi, etrafındaki başka çeşitler yok edilerek aynı çeşit içerisinde döllemeye tabi tutulurlarsa, genellikle kısa boylu daha az verimli hâle gelirler. Ne kadar çok kendine benzer mısırlarla döllenirse (homozigotluk artarsa) o kadar güçlüdür verimleri de azalır. Daha sonra iki ayrı yerde yetiştirilen ve verimleri düşen ve boyları küçülen mısırlar melezlenirler. Bunlardan elde edilen tohumlara *hibrid* (melez) mısır tohumu denir. Bu hibrid mısır tohumları ekildiğinde, ne anaya ne babaya benzeyen çok uzun boylu ve verimli mısırlar ortaya çıkar (bu her

zaman böyle olmayabilir). Buna melez azmanlığı denir. Bu azmanlık verim, boy gibi genlerin birbirleri ile etkileşimi sonucu ortaya çıkar (buna ait bazı teoriler vardır). Çevre şartları da bu etkileşime katkıda bulunur. Melez azmanlığı ve verim, melezlenen çeşitlere göre değişir. F1 melezleri ebeveynlerine göre farklı uyum ve verimlilikte olurlar. Hem genetik hem de çevre şartları yönünden hangi çeşitlerin en iyi kombinasyonu sağladığını bulmak araştırmacılar için düşer. Darwin de geçmişteki diğer bilim adamları gibi, nedene bilmese de, bu azmanlığın farkına varmıştır.

19. İnteraksiyon (etkileşim), daha somut bir örnekle, yukarıdaki mısır örneğinden biraz daha farklı haliyle şöyle de izah edilebilir, örneğin; kırmızı çiçekli bir bitki ile beyaz çiçekli bir bitki melezlenir, genellikle beklenen melezlerde pembe renkli bir çiçeğin ortaya çıkmasıdır. Bu böyle olmaz, örneğin mavi renkli çiçekli bir bitki ortaya çıkabilir. Bu olumlu ya da olumsuz, beklenenden sapmalara interaksiyon denir, yani genellikle genlerin genlerle, bazen de çevre şartlarıyla etkileşimleri sonucunda meydana gelen olaylardır ki, tahmin edilebileceği gibi teorik olarak sonsuz denebilecek kombinasyonlar mümkündür. Örneğin; insanlarda sağır ve dilsizlik böyle bir interaksiyonun sonucudur.

20. Canlıların yaratılışı ve bunların yeryüzünde dağılımının, ayrı ayrı ele alınması gerekir. Darwin teorisinin gereği, çeşitliliği doğa şartlarına bağladığı için, bunların birini diğerine dayanak yapmak istemiştir. Ancak bu iki husus ayrı mekanizmalar içerisinde düşünülmeli ve dağılımın nasıl olabileceği de bilim adamlarınca ele alınmalıdır ki, zaten genelde de böyle yapılmaktadır. Yaratılış yerleri ile türlerin dağılımı arasındaki ilişkiler ayrı bir konu olarak incelenmelidir. Aynı tür ve çeşidin coğrafi olarak, birbirinden çok uzak yerlerde aynı özelliklerle görülmesi Darwin'in doğal değişim teorisine ters düşer. Çünkü farklı yerlerdeki doğa şartları ve onların etkileşimlerinin birbirinin tıpatıp aynı olması düşünülemez. Darwin de bu çıkmazı bildiği için oluşan bir tür ya da çeşidin tek merkezden yayıldığına inandığını söylemektedir. Yaratılış inancında da genel kanı türlerin bir merkezde yaratıldıkları ve oradan diğer yerlere dağıldıklarıdır. Yaratıcılığa inanan hiçbir kimse, Darwin ve Darwincilerin sandığı ya da uydurdukları gibi, yaratıcının her ana kara ya da ada ya da her köşe için türler yarat-

tiğini düşünmez. Yani en azından bu konuda Darwin yaratılış inancıyla çelişmez.

21. Bize göre her canlı türü tek bir elden ayrı ayrı yaratılmıştır. Yaratıcı, sonsuz denebilecek bildiğimiz veya bilmediğimiz sistemlerin birleşimi veya harmonisi ile yarattıklarını, aşağıdan yukarı veya yukarıdan aşağı, tevhit mantıklı bir sistem içerisinde yaratmıştır. Son derece benzer varlıkların yanında hiç benzemeyenleri de yaratmış ama her yaratılanı da, temeli aynı varyasyonlar şeklinde sunmuştur. Bu yarattıklarının da kendi koyduğu kanunlar içerisinde değişimine müsaade etmiştir. Bu değişimin sınırları vardır, deve kuşu diye adlandırırsanız bile, deveyle kuşun melezlenmesinden deve kuşu meydana gelmez. Aynı tür içerisinde küçük veya büyük denecek değişimler olur. Bu da belki bir türlü evrimdir ancak Darwin'in sandığı gibi, türden türe büyük bir değişim değildir. Aslında, canlıları "ilkel veya gelişmiş" olarak ayırmanın ne kadar doğru olduğunu da tartışabiliriz. Örneğin; "tek hücreli veya çok hücreli" diyebilirsiniz veya çeşitli sınıflandırma adları bulabilirsiniz ama tek hücrelilere ilkel diyemezsiniz. Deseniz bile bunu bir kıstasa bağlamanız gerekir. Bazı tek hücreliler, çok hücrelilerin yapamadıkları birçok fonksiyonu yerine getirebilirler. Örneğin; insanın yapamadığı kendi besinini yapmayı, onlar yapabilirler, o zaman neden ilkel olsunlar ki?

22. Genetik biliminin temelini atan Mendel, 1822-1884, de şimdi Polonya sınırına yakın, Çek Cumhuriyeti'nin (o zaman Avusturya'nın kasabası olan) Heinzendorf kasabasında doğmuştur. Ana dili Almancadır ancak sonraları Çekçe de öğrenmiştir. Mendel kalıcı karakterlerin kaynağının eşeyssel hücreler içindeki kromozomlar olduğunu, yaptığı denemelerin sonucunda elde ettiği melezler ve bunların sonuçlarının, 1865 yılı 8 Mart'ında açıklanması ile biyoloji ve genetik biliminde yeni bir çağ açmıştır. Bu çağ açıldıktan sonra, genetik sahasındaki çalışmalar Darwin gibi sapkınların etkisiyle, 35 yıl kadar bir duraklama dönemi geçirmiştir. Mendel'in tartışılmaz doğruluğu saptandıktan sonra, genetik bilimi baş döndürücü bir hızla gelişmiştir. Konuya az çok aşına, ancak fazla derinlemesine bilgi sahibi olmayan okuyucular için anlaşılabilir biçimde, bazı tartışmasız kabul edilen bilimsel doğruları belirttikten sonra, biraz daha teknik detaylara geçelim.

Bilindiği üzere, genellikle kalıtsal şifreleri taşıyan ana element kromozomlardır. Bu kromozomun sayıları her türde farklı olabilir. Eşeyssel üreme hücrelerinde, anadan ve babadan gelen kromozomlar arasında eşleşme olmazsa serseri kromozomlar ortaya çıkar, yani her kromozom bir tarafa gider ve böyle eşey hücrelerinden yeni melez fertler meydana gelemez. Bu durumda, eşeyssel üremenin olabilmesi için kromozom eşleşmesinin şart olduğunu ifade etmek gerek (Nadir hallerde, çok az sayıda kromozomlarda eşleşme olmadan da dölleme olabilmektedir). Gen dediğimiz yapılar, kromozomlar üzerinde kaba bir benzetmeyle tespih taneleri gibi dizilmişlerdir. İlk genetikçiler genlerin bir fonksiyonel ünite olduğunu düşünürlerdi. Ancak anlaşıldı ki, bu tespih taneleri de kendi içlerinde alt fonksiyonel ünitelere bölünmüşlerdir. Aynı amaca yönelik fonksiyonel üniteler bir geni oluştururlar. Gen içerisindeki fonksiyonel ünitelere “cistron (sistron)” denir. Yani cistronlar (sis aynı tarafta, trans zıt tarafta) geni oluştururlar. Bu fonksiyonel üniteler de artık neredeyse ilgili herkesin veya her okullunun bildiği, DNA yapısında “nükleotid” molekül zincirlerinden oluşurlar. Nükleotid zincirlerinin de kimyasal, yani atomsal, benzer veya farklı yapıları vardır. Sonuçta atomlara dayanılmıştır.

Kromozomların ana materyali olan DNA’nın hikâyesi, İsviçreli biyolog Friedrich Miescher’in 1868 yılındaki çalışmaları ile başlamıştır. Friedrich Miescher hücre çekirdeğindeki DNA’yı ayırmayı başarmış ve incelemeye tabi tutmuştur. Bu araştırmacı DNA’nın kalıtımın esas maddesi olduğunu savunmuştur. Özellikle, 1869 yılında da, irinde ve sombaliğında fosforca zengin, karbon, azot ve hidrojen içeren yeni bir organik bileşen olan “Çekirdek asitlerini” bulmuştur. Hücre çekirdeği içinde saptadığı bir maddeye “nuclein” adını vermiştir. Bu buluşunu da delilleriyle, 1869 yılında yayına vermiştir (iki yıl sonra yayınlanmıştır). Bundan sonra aynı konuda başka yayınlar da yapılmıştır. Örneğin; 1889’da Altmann bu “nuclein” denen maddenin “protein ve nucleic asit”lere ayrıldığını göstermiştir. Özellikle nucleic asitte “sülfür” olması beklenirken yüksek dozda “fosfor” olduğunu görmüştür.

1895’te Wilson, Nucleinle, kromatidin (kromozom iplikcikleri) hemen hemen aynı kimyasal yapıda olduğunu görmüştür. Bunların kimyasal yapısının da nükleik asit (fosforca zengin organik

asit) ve albumin (protein) olduğu saptamıştır. Wilson da kalıttan nukleik asit'in sorumlu olabileceğini söylemiştir.

Ascoli (1900), Levene (1903)'de her iki halde bulunan asidin de Adenine, Cytosine ve Guanine bazları ihtiva ettiğini ancak DNA'daki Thymine yerine RNA'da Uracyl'in bulunduğunu tespit etmişlerdir. Levene, aynı zamanda deoksiribose ve ribose şekerlerinin varlığını da saptamıştır. Önceleri bu bazların her zaman eşit oranda olduğu varsayılıyordu ancak sonradan anlaşıldı ki, Cytosine'in Guanine, Adenin'in de Tymine (RNA'da Uracyl)'e oranları eşit miktarda bulunuyor ancak ikililerin birbirlerine oranları değişiyor. Daha sonraları özel boyama teknikleri ile DNA ve RNA molekülleri ayrılabilmiştir. Feulgen (1937) de hemen hemen bütün DNA moleküllerinin hücre çekirdeği içinde olduğunu göstermiştir. Bundan sonraki genetik dalındaki gelişmeler zaten biyoloji kitaplarında vardır. Özellikle de, 1953 yılında da Watson-Crick tarafından DNA'nın hâlen kabul gören sarmal modeli saptanmış ve bundan sonraki araştırmacılar da bunun üzerine araştırmalarını bina etmişlerdir.

Bilim adamları 1900 yılına kadar son elli yılda tartışılan Darwin'in evrim teorisi üzerine konsantre olmuşlardı ancak Mendel'in makalesi anlaşılmaya başladıktan sonra durum değişmeye başladı, çevre faktörlerinin evrime etkisinden çok genetik faktörlerin canlılarda meydana getirdiği değişiklikler üzerine yapılan çalışmalar ağırlık kazanmış oldu. Hatta genetik olarak evrimin açıklanıp açıklanamayacağı üzerine konsantre olunmaya başlandı. Genetik açıdan da evrimin incelenebilmesi için bireysel değişimlerin yanında, popülasyonlardaki değişimleri incelemek de kaçınılmazdır. Mendel'den sonra popülasyonlardaki melez veya başka nedenlerle oluşan sapmalar ve sonraki jenerasyon karakterleri incelenmeye başlanmıştır. Buna popülasyon genetiği adı verilmiştir.

23. Species'(tür)in üzerinde kabul gören genel tarife göre, 'cross-sterility' melezlenemeyen ya da steril meleleler meydana getiren türler ayrı species (tür)den kabul edilir. Bu Darwin zamanından beri bilinen bir durumdur ve Darwin'in evrim teorisinin de çıkmaz sokaklarından en önemlisidir. Türler arası steril melezlemeler de çok farklılık gösterir. Örneğin; bitkilerde, yumurta ve çiçek toz hücreleri hiç bir araya gelemez (ya eşleşemezler ya da polen tüpleri gelişemez), bir araya gelseler veya getirilseler bile, eri-

yip birbirine karışamazlar, yani zigotu meydana getirmezler. Diyelim ki, döllenme oldu, yumurtada, erkek hücre kromozomları sitoplazma içinde elimine olurlar ya da bölünme ve mitosis (mitoz) normal olur, gonad (eşeyssel hücreleri üreten hücreler grubu) melezler teşekkül eder, ancak herhangi bir anda yine dağılır, ekseri meiosis (mayozdan) önceki safhada dağılır. Ya da meiosis normal olmaz veya genelde normal olur, gametler yapı olarak normal gözüktür, hatta fonksiyonel de olabilir, ama sonraki jenerasyonda anormal veya steril olan canlılar verir. Daha doğrusu birçok şekilde oluşan mekanizmalarla nesiller devam edemez. Bunun da çözümü, bir dereceye kadar, poliploidi denen suni mekanizmalarla oluşturmaya çalışmaktadırlar (çok nadiren doğal da olabilir). Ancak türler arası melezleme ve üreyebilme sınırlaması, yaratıcı tarafından verilen kalıtsallaşmış genel bir kuraldır.

24. Mutasyon Olayı: Mutasyonla ilgili ilk çalışmalar, canlılardaki varyasyonların, meiosis bölünme sırasında eşleşen kromozomlar arasındaki parça değişimi ve yeni kombinasyonlar nedeniyle olup olmadığının tespiti üzerinde olmuştur. Tabii bu arada akla gelen ilk soru da; acaba yeni genler de meydana geliyor mu, yoksa değişim, eski genlerin parça değişimi ile yarattığı yeni kombinasyonlarla yaratılan farklılıklardan mı oluşuyor? Mantıken yeni değişimlerin olabilmesi için yeni genlerin bir şekilde ortaya çıkması gerekiyordu. İlk kez tatlı bezelyeler üzerinde yapılan bir çalışmada, kendine döllen bu bitkide uzun süre hiçbir değişim olmadığı halde, birden yeni renkli tiplerin ortaya çıkmasıyla bir şekilde yeni genlerin varlığı ortaya çıkmıştır. Ancak bu yeni ortaya çıkan genlerin ağırlıklı çoğunluğu orijinal karakterin yanında çekinik (resesif) kaldığından, bunların var "ama görünmez" halde oldukları varsayılmıştır. Yani yeni bir oluşum değil, eski oluşumun pasif kalan bir şeklidir. 1914 yılına kadar, evrim, parça değişimleri sonrası, bazı karakterlerin tamamen ortadan kaybolmasına bağlanmıştır. Bateson, "Mutasyon denen ani değişimlerin hemen tanınabilmesi ve üzerinde çalışılabilmesi için, ya haploid cinsiyet kromozomları üstünde olmaları ya da dominant karakterde olmaları gerekir ki hemen görülebilsin" demiştir. Gerçekten de bilim adamları bu tip canlıları ve karakterleri tespit etmiş ve üzerinde çalışmışlardır. Kendine döllen bitkiler bu işler için kullanılmıştır. Mutasyon üzerindeki çalışmalar birçok bilim adamlarınca sürdürülmüştür. Özellikle, 1927 yılında Müller'in mutajen olarak X ışın-

larını kullanması ve çok iyi neticeler alması büyük bir aşamanın öncüsü olmuştur. X ışınları ilk kez, Roentgen tarafından 1895 yılında keşfedilmiş, daha sonra bu ışınların radyasyon yanıkları meydana getirdiği tespit edilmiştir (1896, L. G. Stevans). Bundan sonra X ışınlarının biyolojik etkileri geniş ölçüde semptomlarıyla birlikte çalışılmaya başlamıştır. X ışınlarının tedavi edici özelliği ilk kez 1900 yılında Steenbeck tarafından burun içindeki bir tümürün yok edilmesi için kullanılmıştır. Domuzlar üzerinde yapılan bir çalışmada da yüksek dozlu X ışınlarının öldürücü olduğu saptanmıştır (Rollins, 1901). Daha sonraki çalışmalarda mutagenlerin, örneğin; Radium gibi, hem kromatid hem de sitoplazma üzerinde etkilerinin olduğu, kromozomları parçaladığı ya da birleştiği tespit edilmiştir. Aslında mutasyonların bilimsel açıdan daha iyi incelenbilmesi için çok daha artırılmasına çalışılmıştır. Ancak istenilen fazlalıklarda artırılamamıştır. Yani mutasyonların tabiatı gereği, hep düşük düzeylerde kalmıştır. Müller 1927’de yapay verilen X ışınlarının yarattığı mutasyon sebebiyle ölümcül spermiler oluşturduğunu kesin olarak saptamıştır. Stadler (1928) aynı şeyi arpa üzerinde yaptığı çalışmalarda netleştirmiştir.

Darwin zamanında karakterlerin dölden dölle geçtiği, bazen de, açıklanamasa da, anne babada olmayan karakterlerin yavruda görüldüğü biliniyordu. Mendel’den sonra bunların nasıl oldukları açıklanabilmiştir. Daha önceki birçok araştırmacılar gibi Darwin de birdenbire ortaya çıkan karakterlerin yavrularda da görüldüğünü biliyordu. Darwin bunu, teorisinin tam tersi olmasına rağmen, kendi savunduğu evrim teorisinin, yani çevre şartları tarafından, yavaş yavaş uzun sürede oluşturulmuş değişim olarak algılayarak, teorisinin de bir parçası olduğunu sanıyordu. Darwin’den sonra, Darwinci düşüncüyü savunan bilim adamları bir tane de olsa savundukları fikre kanıt arıyorlardı, bu oluşan mutantları ya da yeni karakterlerin ortaya çıkmasını (resesif allellerin bir araya gelmesi ya da etkileşimlerle de olabilir) kendileri için kanıt sanıyorlardı. Bu arada özellikle 1950’lerden günümüze kadar, Benzer ve diğer araştırmacıların bakteriler üzerinde yaptığı çalışmalarla, moleküler biyolojide ve genetik biliminde baş döndürücü ilerlemeler kaydedilmiştir. Mutasyon bir gerçektir, Darwin’in haberi olmasa da, bugünün Darwincileri, en büyük kanıt diye, mutasyon olayına sığınmak istemektedirler. Darwinciler, her aleyhte kanıta rağmen, konuyla uzaktan yakından alakası olmayan insanların, yanlış da olsa, yapı-

lacak basit ve gerçek dışı ama mantıklı izahlarla aldatılabileceği, şu anda olduğu gibi aldatıldığı bir ortam sağlamayı başarmışlardır. Bu yönde izahat yapan bilim adamlarını da iki gruba ayırmak lazımdır. Birincileri, biyoloji ilmiyle ilgilenen ama mutasyon olayının inceliklerini kavrayamadıkları için, evrimi getirip bilmedikleri mutasyona dayayıp, ben biyologum, bu iş böyle oluyor, diyenler ki, bunların çoğu Mendel genetiği dediğimiz ana genetik konularından moleküler seviyelere inememiş olanlardır. Diğerleri de, mutasyon ve diğer benzeri moleküler olayların detaylarını bilen ancak kafaları hep Darwin teorisinin katıksız gerçek olduğuna inanan Darwin mezhebinin savunucuları olduklarından, bilime ihanet etmekte, biraz da Darwinci düşüncenin aleyhinde olursak bilim adamı olarak kabul görmeyiz, geleceğimizi mahfederiz korkusuyla tırsmakta olanlardır. Biz burada siz okuyuculara genetik dersi vermek istemeyiz ancak mutasyonun da ne olduğunu anlatmazsak sizler de bu yanlışları öğrenmeye ve hatta savunmaya devam edebilirsiniz. O zaman mutasyon olayını en basit ve en yalın dille anlatalım.

İsterseniz, mutasyondan önce kalıtımın ve genetik değişimlerin nasıl olduğunu basit olarak izah edelim. Bunun için de insanların en çok ilgilendiği kendini örnek alalım. İnsanlardaki eşeyssel üremede, erkek spermi ile dişi yumurtası bir araya gelerek zigot dediğimiz döllenmiş yumurtayı oluşturur. Bu tek zigot hücresinin çoğalması ve sonradan başkalaşım dediğimiz bir safhadan geçmesi ile dokular ve organları oluşturacak kök hücrelerin meydana gelmesi, bu kök hücrelerin de çoğalması ile yeni doğacak bebeklerin oluşumu başlar. Daha önce de söylediğimiz gibi anne ve babadaki karakterler DNA yapılarındaki baz dizilişlerinin sıralanmasına göre, yaratıcı tarafından konulan bir düzen içerisinde, yavrulara geçer.

DNA yapısındaki zincir şeklindeki bazlara göre dizilişler; A-T veya T-A, C-G veya G-C şeklinde olmaktadır. Homolog kromozomlar açıldığı zaman kromatidler üzerindeki bazlar kendilerine eş yaparak önce kromozom sayısını iki katına çıkarırlar sonra birinci bölünme olur. Somatik hücrelerde olay burada biter. Ancak eşeyssel hücrelerde devam eder ve ikinci bölünme ile (burada DNA sentezi ve yeni çoğalma olmaz) her bir homolog kromozomun ayrıldığı görülür, yani baştan alırsak, kromozom sayısının önce $2n$ (n = eşeyssel kromozom sayısı) den $4n$ 'e çıktığı, sonra da $4n$ 'den ön-

ce $2n'$ e, en sonunda da $2n'$ den, n sayısına düştüğü olaylar zinciridir. Bu olayların oluşu bugünkü teknoloji ile net bir şekilde gözlemlenmesine rağmen, ilahi ve sır olan ilahi yaratıcı gücün dışında, hangi gücün bu olayların bir düzen içerisinde yürümesini sağladığı bilinmez (bu olayların genler tarafından kontrol edilmesi, o genlerin o olayları nasıl kontrol ettiğini göstermez).

Yavrulardaki benzerlikler ve farklılıklar nasıl oluşur? Yani kalıtım nasıl olur? Yavruya anne ve babadan geçen homolog kromozomlardaki DNA zincirindeki bazların sıralanışından doğan, birbirleri üzerine dominant veya çekinik olarak etkide bulunan ya da diğer kromozomlar üzerindeki genler veya çevre faktörleri ile etkileşim halinde oluşan, yine sırrı bilinmeyen olaylarla yeni yavrunun karakterleri meydana gelir.

Mendel Genetiğinde, DNA zinciri üzerinde bulunan ve karakterlere etki eden birimler “gen” olarak tarif edilmiştir. Bir veya çok genin aynı veya ayrı karakterlere etkisi olduğu da bilinir. Homolog kromozomlar üzerinde karşılıklı bulunan bu genlerden aynı karaktere etki edenlere “allel” genler denir. Yalnız bu allel genlerden birisi diğerine eşit etkide ya da daha az veya çok etkili olabilir. Karakterlere etki eden allel olmayan genler de olabilir.

Diyelim ki, bir karaktere etkili olan DNA zincirinin, gen dediğimiz bölümünde 100 adet nükleotid zincir halkası var. İlk anlayış bu 100 halkanın tamamının aynı işi yaptığı idi. Daha detaylı yapılan denemeler göstermiştir ki, aynı genin içerisinde de farklı fonksiyonları olan bölümler vardır. Örneğin; 100 halkanın bilinen 5 fonksiyonel bölümü olabilir ve gen içerisindeki bu fonksiyonel bölümlere “cistron (sistron)” adı verilir. Diyelim ki 0-25 nükleotid arası bir fonksiyonel ünite, bu fonksiyonel üniteler arasında da crossover olduğu bilimsel olarak saptanmıştır. Eskiden, sadece “genler arası crossover (parça değişimi)”dan bahsedilirdi, şimdi aynı zamanda genler içi crossoverdan bahsedilmektedir. Acaba parça değişimi olabilmesi için en az mesafe ne olmalıdır? Öyle ya, genel kural genlerin bir birinden ne kadar uzak mesafede olurlarsa parça değişiminin o kadar fazla olacağı, ne kadar küçük mesafede ise de parça değişiminin o kadar düşük %’de olacağıydı. Özellikle bakteriler üzerinde yapılan son derece hassas denemeler bu parça değişimlerinin tek nükleotid seviyesine kadar düşebildiğini göstermiştir. Her karakter için en küçük parça değişimine uğrayan

nucleotid sayısına da "recon" adı verilir. Bir de popülasyon genetiğinde, "linkage disequilibrium (bağlantı dengesizliği)" denen bir olay vardır. Bu da, aynı ya da farklı kromozomlar üzerindeki allellerin tesadüfî olmayan bir yolla, iki ya da daha fazla noktada birbirleriyle olan ilişkilerini kapsar.

Mendel genetiğini takiben, mutasyon olayı bilimsel olarak keşfedildiği zaman, genlerin mutasyona uğramasından söz edilirdi. Bu doğrudur. Ancak inceleme derinleştikçe bu kez recon'da olduğu gibi gen içi mutasyonlardan bahsedilmeye başlanmıştır. Pe ki, bu mutasyon hangi küçük birime kadar gidebilir? Tahmin edileceği gibi o da tek nükleotid seviyesine kadar gidebilir (mutan).

Darwin'in kendisi mutasyon olaylarından haberdar olmadığı için neredeyse her değişimi sadece doğa şartlarından etkilenmelere bağlıyordu. Artık bunun böyle olmadığı anlaşıldığı için, günümüz Darwincileri illa da Darwin haklıdır diyebilmek için, doğa şartlarının mutasyonu etkileyeceğini, mutasyonun da farklılıkları yaratacağını varsayarak, kendilerine dolaylı da olsa bir çıkış yolu buldukları hevesiyle, evrim anlayışını mutasyona dayamışlardır. O zaman mutasyon olayına daha da yakından bakalım. Önce mutasyon denen şey neydi? Mutasyon; canlıların DNA yapısında, o yapının içindeki ya da dışındaki bir etkenle, meydana gelecek değişiklik nedeniyle, yeni kalıtsal olan (eşeyssel hücrelerde)veya olmayan (somatik hücrelerde) karakterlerin oluşmasıydı. Meydana gelen bu değişiklikler çok düşük frekanslarda meydana gelir. Kalıtsal yeni oluşacak ani değişikliklerin çoğu zararlı olanlardır. Normalin dışında zorlama olaylarla meydana geldikleri için zararlı olma ihtimalleri çok yüksektir. Ancak yüzlerce karakterler bakımından zararlı da olsalar, diğer bir veya iki istenen karakter bakımından yararlı da olabilirler. Bu yararlı karakterler üzerinde çalışılarak yeni ve daha faydalı tipler elde edilebilir.

Mutasyon olayı, Darwincilerin sandığı kadar basit bir olay değildir. O kadar komplekstir ki, sonucunu öğreniriz, bazı yüzeyssel tahmin ve izahlar da yapabiliriz ama yaratıcının dışında bunu organize edebilecek bir gücün olmasını aklımızdan bile geçiremeyiz. Biz de bu ilahi gücün mutasyonlar vasıtasıyla aynı tür içerisinde bazı değişiklikler yarattığına ve genelde çevre şartlarına daha iyi adapte olabilecek çeşitlerin nesillerini daha iyi muhafaza edebildiğine inanırız. Ama genel kural olarak, mutasyonla bir tü-

rün diğer bir türe dönüştüğüne inanamayız. Basit bir olaymış gibi gösterilen bu mutasyonun hâlen sahip olunan insani bilgilerle tam olarak açıklamasının mümkün olamayacak kadar karmaşık olduğunu vurgulamak için biraz daha derine inip mutasyonla ilgili bazı sınıflandırmalara bakalım (William D. Stansfiel'in, *Theory and Problems of Genetics*, McGraw-Hill Book Company, 1968, kitabındaki sınıflama klasik hatlarıyla alınmış, az da olsa, basitleştirmek için bazı ilave ve çıkarmalar yapılmıştır).

Sınıflamalara bakalım:

I. Büyüklük bakımından sınıflama:

A. Nokta mutasyonları; bunlar DNA'nın çok küçük bir yerinde ki, bu küçüklük, tek veya çift nükleotid seviyesine kadar gidebilir (Mutan).

B. Büyük mutasyonlar; bir nükleotid seviyesinden çok nükleotid seviyesinde bazen sistronda bazen, genin tamamında, bazen kromozomun tamamında, bazen de birkaç kromozomda birden olabilir.

II. Kalite bakımından sınıflama:

A. Yapısal mutasyonlar; genin nükleotid içeriğinde meydana gelen değişiklikler.

1. Yer değiştirme mutasyonları; bir nükleotid diğeri ile yer değiştirir.

a) Aynı yönde, burada bir pürin bazı yerine diğeri veya bir pirimidin bazı yerine diğerin oluşması şeklinde olabilir.

b) Farklı yönde, burada bir pürin bazı yerine pirimidin veya pirimidin yerine pürin gelir.

2. Eksilme mutasyonları; genin tamamı veya parçasının ek-silmesi.

3. İlave mutasyonları; bir veya daha fazla yeni nükleotidin gene eklenmesi.

B. Yeni düzenlenmede oluşan mutasyonlar; aynı genom içeriğinde bir genin yer değiştirmesi olayıdır. Böyle bir değişim genelde farklılıklar yaratır.

1. Gen içinde; aynı gen içerisinde meydana gelecek iki mutasyon farklı etkiler yaratabilecektir. Bu daha çok “sis (aynı tarafta)” veya “trans(karşı tarafta)” pozisyonunda olmalarına bağlıdır.

2. Her bir kromozom üzerinde kaç genin olduğu; şayet homolog kromozomlar üzerindeki gen kopyaları birbirlerine eşit değilse, aynı fonksiyonel gen, farklı yapıda canlılar meydana getirir.

3. Genin lokasyonunun yerinin değişmesi; özellikle de eğer gen “heterokromotin (gen ihtiva etmeyen ya da çok az ihtiva eden kromozom bölümü)” yakınına gelmişse.

a) Translokasyon; homolog olmayan kromozomların veya parçalarının başka kromozoma yapışarak genin yerinin değişmesi.

b) İnversiyon; aynı kromozom üzerinde ters dönerek yapışma.

III. Mutasyonun oluşum kaynaklarına göre sınıflama:

A. Tabii olarak meydana gelen mutasyonlar; bunların bazılarını tahmin edebiliriz (nasıl olduğu değil, nelerin etkili olabileceği konusu) ancak genellikle, nedenleri bilinmeyen, hücre içinde veya dışında oluşan olayların o anki çevresel faktörlerle etkileşimi sonucunda oluşan mutasyonlar.

B. Genetik olanlar; bazı genlerin diğer mutasyon yaratıcı genlerin kontrolü altında olduğu (mutasyon yaratıcı genler) bilinmektedir.

1. Özel mutasyon genleri; bunların etkileri tek bir lokusa (kromozom üzerindeki genlerin yerleştiği yer) endekslidir.

2. Özel olmayan mutasyon genleri; bunlar devamlı şekilde birçok lokasyonu etkileyebilirler.

C. Suni olarak yaratılan mutasyonlar; normal olmayan şartların yaratılmasıyla;

1. Radyasyon iyonizasyonu, kimyasal olarak atom değerlerinde değişiklik yapma. Bu proton, nötron, alfa, beta, gama veya X-ışınlarıyla oluşturulan elektronlar ilavesiyle olabilir.

2. İyonize yapmayan radyasyonla (ultraviyole radyasyonları, ısıtma vs.); atomların enerji seviyelerini yükselterek kararlı bir safhadan, daha az kararlı safhaya gelmelerini sağlayarak mutasyona imkân vermek. Örneğin; ultraviyole ışınları ekseri timin dimerleri (aynı iplikçik üzerindeki iki timinin yapışması) oluşmasını sağlar.

3. Kimyasal mutajenler; genlerin mutasyonunu artıran kimyasal maddelerdir.

a) Kopyalama hataları, bunlar DNA'ların ikiye katlanması sırasında oluşur. Örneğin; ortama verilen, kimyasal bakımdan nükleik asit bazlarına benzer, baz analoglarıyla bazların yanlışlıkla yer değiştirerek mutasyonu yaratmasıdır. Acridine (boya cristalleri) baz sıraları arasına girmeye, ilavelere veya çıkarılmalarına neden olabilir.

b) Gende meydana gelen değişiklikler; Bu çoğalma safhasında olmayan DNA'da olan değişikliklerdir. Örneğin; nitrous asit, deaminizasyonla (bir amino grubunun bir enzimle hidrolize edilerek, çözülüp amino bileşiklerinden ayrılması) adenini hypoxanthine (bir nevi pürin bazı olup, bitki ve hayvan dokularında bulunur oksidasyonu ile xanthine meydana getirir), sitozini de urasile dönüştürebilir.

IV. Fenotipe etki büyüklüğüne göre mutasyonlar:

A. Mutasyon oranlarındaki değişiklikler, bazı allel genler birbirlerinin çok benzeridirler. Bunlar sadece üzerlerinde meydana gelen mutasyon yüzdelерinin farklılığı ile ayırt edilebilirler.

B. İzöalleller; bunlar gerek homozigot gerekse heterozigot formlarda, fenotiplerde aynı kombinasyonları meydana getirirler. Ancak diğer allellerle kombinasyona girdiklerinde farklı tipler ortaya çıkarırlar. Buna göre de ayrılırlar.

C. Mutant tiplerin yaşayabilme şartlarına göre;

1. Kısmen yaşayabilenler, yabani tiplere nazaran (% 100), yaşama imkânları % 10'un üzerinde olanlar.

2. Kısmi öldürücü olanlar, %90 üzerinde öldürücüdür ama % 100'ün altında kalır.

3. Öldürücü olanlar, mutant tipler yaşasa bile erginlik safhasına gelmeden ölürlер.

V. Yönleri:

A. İleri mutasyonlar: yabani tiplerden yeni tipler ortaya çıkarır.

B. Geriye veya tersine mutasyonlar; Anormal tiplerden normal tiplere dönüş olur.

1. Tek nokta mutasyonları, gendeki sadece bir nükleotid de olan değişikliklerle,

Örneğin; adenin; >ileri mutasyonla guanine, guanine <geri mutasyonla adenine dönüşür.

2. Supresör (allel olmayan bir genin diğer genin etkisini bastırması) mutasyonlar;

Burada, ana mutasyonun yanında, farklı başka yerdeki gende olacak bir mutasyon, ana mutasyonun etkisini bastırır.

a) Ekstragenik supresörler, mutasyonun olduğu genden farklı gende oluşur.

b) Intragenik supresörler; aynı genin farklı nükleotidlerinde meydana gelir, kot okuma işlevini geriye kaydeder.

c) Fotoreaktivasyon, örneğin, UV ile meydana getirilen yeni timine dimerleri, görünen bazı ışık dalgaları ile özel enzimler katalizörlüğünde geriye döner.

VI. Hücre tipleri:

A. Somatik mutasyonlar, canlının üreme hücreleri dışındaki hücrelerde meydana gelir. Organizmanın belli bir bölümünde mutant bir tip ortaya çıkar. Örneğin; mozaik (farklı yamalık gibi mozaiksel bir yapı) veya Chimera (özellikle bitkilerde aşılamalarda ortaya çıkar, aynı bitkide farklı genetik yapıdaki oluşumlardır).

B. Gametik mutasyonlar; eşeysel hücrelerde oluşur ve kalıtsal değişiklikler meydana getirir.

VII. Poliploidi: Genom dediğimiz ana kromozom sayılarının (x) katlanmasıdır. 2-12 kat arasında olabilir ve bitkilerde doğal olarak sık görülür. Örneğin çayır bitkilerinin % 70'i, Angiosperm (tohumu kapalı zar içinde olan bitkiler) lerde % 30-35 tir. Yukarıda kromozom sayılarındaki artma ve eksilmelerden bahsetmiştim. Burada düzenli bir artıştan bahsediyorum. Yani 2-12 kat arasında artma gibi. Buğdayı bir örnek kabul edersek genelde ekmek yapılan buğday 6x'dir yani somatik hücrede her homolog kromozomdan 6 adet bulunur. Daha ziyade makarna yapılan buğday 4x'tir. Yine tabiatla 2x (n) olan yabani buğday tipleri mevcuttur, kültürleri yapılmaz ama yabanileri görülür, bazı gen transferleri için kul-

lanılabilirler. Hayvanlarda bitkilerdeki kadar sık görülmez. Bu tabiatla bulunanların yanında bir de yapay olarak bazı kimyasal ve diğer mutajenlerin kullanılmasıyla elde edilen poliploidler vardır. Aynı genoma sahip olan hücrelerdeki katlama artışına autopoliploid (dölleri fertil), farklı genoma sahip hücrelerdeki katlamaya da allopoliploid (genelde dölleri steril) denir. Yapay poliploidler üzerinde 1916 yılından beri çalışılmaktadır. Geçen bu kadar zaman içerisinde, Darwin'in evrim teorisi de düşünülerek, Allopoliploidlerin çok değişik tipler meydana getirerek insanlığa yararlı yeni tipleri ortaya çıkaracağı umulurken, bu böyle olmamış, tam tersine autopoliploidlerden çok yararlı tipler elde edilmiştir.

Çoğunlukla Darwincilerin yanıldıkları gibi, kromozom sayılarının fazlalığı, hatta hücre içerisinde kalıtım faktörlerini taşıyan DNA'nın fazlalığı hiçbir şekilde gelişmişliğin veya evrimin bir üst düzeyinin bir ispatı gibi sunulamaz, bunun tersi birçok bilimsel deneylerle kanıtlanmıştır. Yani kromozom sayısı 2 olan bir canlının kromozom sayısı 800 olan bir canlıdan daha aşağı düzeyde evrime uğramış olduğu tamamen yanlıştır.

25. Bu kitabı okuyan birçok okuyucu, yukarıda özetlediğim mutasyon çeşitlerinden ve kısa izahlardan muhtemelen pek fazla bir şey anlayamayacaktır. Ama şunu anlayacaktır ki, bu canlı organizmalar mutasyona uğrayarak değişiyorlar demenin ne kadar karmaşık olduğudur. Bu kadar etkene bir de sonsuz diyebileceğimiz çevre faktörlerinin etkisi eklenince, biyolojik olaylar belirli bir yere kadar ilahi gücün koyduğu kanunlara, oradan sonra da ilahi yaratıcı gücün kendi inisiyatifine kalmıştır. Benim de burada göstermek istediğim sadece buydu, yoksa genetik dersi vermek değil. Darwin mantığı ile mutasyonla bir türden başka bir türün meydana geldiği de görülmemiştir (Doğal şartlarda çok nadir görülen, Darwin'in farkında olmadığı, çok sınırlı sayıda poliploidi oluşumları farklı kategoride incelenmelidir). İlahi güç buna müsaade etmemektedir. Şayet buna müsaade etseydi (sanırım son zamanlarda Darwin'e inandıklarını söyleyen bazı kiliselerin düşüncesi de budur, konunun derinine inemedikleri için olabilir demektedirler), o zaman ilahi bir yaratıcıya inanan kişilerin de Darwin'in teorisini desteklemesinin hiçbir mahzuru yoktu. Darwin'in inançlı ya da inançsızlığı veya Darwincilerin, ideolojik değerlendirmeleri bizi hiç ilgilendirmezdi. Önemli olan bilimsel yaklaşımdı. Bu dün-

yada inançsız olan kişilerin de yaptıkları veya yapacakları iyi şeyler olabilir ama elde hiçbir somut delil yok iken, sırf belirli ideolojinin ve inançsızlığın militanlarıyız diye, bir takım hayalleri perimasalı mantığıyla, bilimsel kanıtlarmış gibi yutturarak insanları yanıltmanın doğru olmadığını düşünürüz.

26. 2009 Kasım'ında Darwin'le ilgili bir konferans olduğunu duydum konferansı veren de benim daha önce Hacettepe Tıp Fakültesinde birlikte ders verdiğim genetikçi bir arkadaşım, Prof. Dr. Ali Nihat Bozcuk. Ben de kitabın yazımına başladığım için bu konuda son zamanlarda yeni bir şeyler var mı diye konferansa gittim. O yıl Darwin yılı ilan edilmesine rağmen konferansta 500 kişilik salonda sanırım 25-30 kişi kadar insan var. Bunlar da toplantıyı düzenleyen dernek üyeleri ile Sayın Bozcuk'un yakın arkadaşları olsa gerek. Nihat arkadaşım bir yönüyle konferansa iyi hazırlanmış. İyi hazırlandığı yönü Darwin'e karşı olan fikirleri destekleyenlere bir anlamda savaş açmış. Konferansın ana teması, Darwin'in ne dediği ile fazla ilgili değil, bunun zaten köktendinci, gerici, yobaz bir azınlığın dışında herkes tarafından kabul gördüğü nedeniyle üzerinde durulmaya fazla gerek görülmemiş. Bu konuda, karşıt görüşlü bilim adamlarının ne dediğine de itibar edilmemiş. Toplantı başlamadan önce perdeye yansıtılan "sorgulama olmadan bilimsel gelişme olamaz (mealen aklımda kalan)" anlamındaki kendi yazdığı bu güzel sözde, sanırım sorgulamaktan kasti, bizim yaratıcı dediğimiz varlığın sorgulanması. Yani yaratıcı vardır diyen veya bunu kastedenler zaten bilim adamı olamazlar ve bilimde gelişmeyi sağlayamazlar. Darwin'in sorgulanması da düşünülmemeli. Onun teorisi, zaten köktendincilerin ve yobazların dışında herkes tarafından gerçek kabul edildiği için sorgulanamazmış. Yani başta söylenenle tam bir çelişki.

Hep bekledim ki, Darwin'in ne söylediğini analiz etsin ve bunun bilimsel yönden değerlendirmesini yapsın. Bunun etrafında gezinildi duruldu ama bana göre asıl konuya girilmeden konferans bitti. Aslında sessiz olarak oradan ayrılmak vardı ama yine durmadım ve sorular kısmına geçilince söz alarak çok sivri bir çıkış yaptım ve "Aslında Darwin'in evrim teorisine, tartışmalara olanak sağlanmasının dışında, evrimin açıklaması konusunda hiçbir katkısı olmamıştır" dedim. Darwin'in söylediklerinin bir bölümü daha önceki bilim adamlarından alınmış (Aristo, Hippocrates vs. gi-

bi), bunlardan büyük bir bölümü doğrudur ancak buna kendi ilave ettikleri ve değişimin kalıtım yolundan ziyade çevre faktörlerinden geldiğini ifade etmesinin doğru olmadığını söyledim. Darwin'in çok iyi bir genellemeci ve jeolog olabileceğini ama çok kötü bir evrim bilimci olduğunu ifade ettim. Ayrıca evrim konusunun dini, felsefi ve bilimsel boyutlarının olduğunu, bunların birlikte düşünülerek yaratılışın ve evrim teorisinin incelenmesi gerektiğini vurguladım. Tahmin edileceği gibi konferans salonunda buz gibi bir hava esti. Herkes neredeyse şoka girdi. Yaratıcıdan bahsedince, otomatik olarak oradakilerin gözlerinden "hadi sende dinci yobaz" tepkisini sezebiliyordum. Hele önde oturan ve kendisini televizyondan, bir söyleşiden tanıdığım, bağırarak ona buna sataşan ve kendisinden başka hiç kimsenin bir şey bilmediğini veya bilgilerinin ya yetersiz ya da eskimiş olduğuna kesin hükümlü bir doçent hemen gardını alıp saldırıya geçti. Söyledikleri bilimsellikten ziyade benim ve diğer karşıt görüşlü bilim adamlarının ne kadar aptal olduğu yönünde çığırkanlıklardı. Adam bilim adamı kisvesinde tam bir militan. O kadar gözü dönmüş militan ki, adama dünyanın gelmiş geçmiş en iyi genetikçilerinden A. H. Sturtevant'tan (*Drosophila* genetikçisidir) referans vermeye çalışıyorum "o adamın bilgisi eski bunları bilmez" diyor. Yani 150 yıl önce Darwin'in söylediği her şey yeni ve doğru, 50 yıl önce Sturtevant'ın yaklaşık 250 bilim adamından yararlanarak yazdığı ve son 1965 baskısı, benim de referans aldığım, genetik tarihi kitabı eski ve yanlış! Bilmez dediğin adam genetik tarihi kitabının yazarıdır diyorum, "o adam genetik tarihçisi değildir" diyor. Yani kimin ne olduğuna ve ne yazması gerektiğine zati muhterem karar veriyor. Aslında bu gibi çığırkanlıkla, militanlıkla bilim adamlığı ne kadar bağdaşır bilemiyorum ama olmuş işte. Tabii ki, bu gibi sözde bilim adamı olmuş ama özünde bunu kavrayamamış insanlarla benim o şartlarda münakaşa etmem yersizdi. Zaten toplantıya gelenler Darwin'i kutlamaya gelmişlerdi, benim bu pişmiş aşı su katmam onları germiştii. Ama birilerinin de kendi bildiği doğruları ifade etmesi gerektiği inancındaydım. En azından sözde kendi savundukları, farklı görüşlere saygı, söylevine saygı duymaları gerekmez miydi? Sadece kendilerinin farklı görüşlerine saygı duyulmasını isteyen bu tiplerden çok şükür ülkemizde bolca vardır. Bilim adamı dense bile.

Arkadaşım Nihat, kendisi konferansı veren kişi olmasına karşın militarist sözde bilim adamlarının gösterdiği sert tepkiyi gös-

termedi. Bu tabii bana inandığı için değil, tecrübesi gereğince ve zaten de kendi yetiştirdiği talebeler gerekli tepkiyi göstereceğini bildiği için cılız ifadelerle “o zaman biz niye buradayız?” gibi tepkiyle durumu idare etmeye çalıştı. Ben de zaten konferans sonrası bütün sempatikliğimi kullanarak farklı düşündüğüm için kusura bakmamasını rica ettim. Demek ki, aynı dersleri veren hocalar da, farklı teori ya da inanışları destekleyebiliyormuş.

27. Darwin’le ilgili düşüncelerimi yazmadan önce konunun dinsel boyutunu da düşünerek, Zebur, Tevrat, İncil ve Kuran’ı, yaratılış açısından yeniden incelemek istedim. Mutlaka bu konuda başka inançların da söyledikleri vardır ancak ben kendi inancım ve Darwin’in de yaratıcıya baş kaldırmadan önceki inançları doğrultusunda böyle bir yol takip ettim. Tabii ki soyut kavramlar konusunda tartışma sonsuza kadar bitmez, ancak yaratılış inancınca olmazsa olmaz olan bir yaratıcının olmasıdır. Bahsettiğim kutsal kitaplarda bu konu genelde aynı esaslara dayandırılmakla beraber, özelde, yani her kitabın kendi içinde bazılarında daha az bazılarında ise daha çok veya detaylı diyebileceğimiz bilgiler sunulmuştur.

Zebur bu konuda yaratıcının göksel bir tanrı olduğuna önem vermiş ve bu göksel tanrının yer küresini yıldızları ve kâinatı yarattığını vurgulamıştır. Kitap daha çok bu yaratıcı tanrıya övgüler yakılarak insanoğlunun tanrıya olan sevgisi ve sadakatini göstermesini vurgulamıştır. Yaratılışın nasıl olduğu konusuna girmemiş, sadece ezeli ve ebedi bir yaratıcının ve yaratılanların olduğuna değinmiştir.

Tevrat’tan sonra indiğine inanılan İncil de, evreni yaratan yaratıcının varlığını kayıtsız kabul etmiş ancak direkt olarak yaratılış konusuna girmemiştir. Daha ziyade yaratıcı tanrının Hz. İsa kanalıyla gönderdiği öğütlere yer vermiştir. İncil olarak, dört farklı kişi tarafından kaleme alınan, hâlen geçerli kabul edilen ve zamanımıza kadar gelen kitaplarda Hz. İsa’nın hayat şekli, mucizeleri ve tavsiyeleri yer almış ancak yaratılışın nasıl olduğu hakkında detaylı bilgi vermemiştir. Hristiyan dünyasındaki yaratılış inancı daha ziyade eski ahit dedikleri Tevrat’tan gelmektedir.

Tevrat’ın ayetlerinde İncil’den daha fazla bilgi verilmiştir, Kuran’a benzerlik daha fazladır. Kuran yaratılış konusunda en geniş bilgiyi veren dini kitaptır. Tek tek saymadım ama sanırım yüzü

geçkin ayet direkt veya dolaylı olarak yaratılıştan bahseder. Bu kitaplarda söylenenler nelerdir?

- Kesin olarak, yaratılışın tek bir yaratıcı tarafından yapıldığı,
- İnsan aklının algıladığı, evren'in tamamının, aynı el tarafından en güzel ve fonksiyonel olarak, çeşitlilik esasıyla yaratıldığı,
- Evren içindeki insanın yaratıcı tarafından "eşrefi mahlûk" yani güzel özelliklerle donatılmış olarak yaratıldığı,
- İnsanın, toprak ve su karışımı bir balçıktan yaratıldığı ve buna yaratıcı tarafından ruh verildiği,
- Örneğin Kuran; önce eşlerden birinin sonra da ondan diğerrinin yaratıldığını ifade etmiştir. "Sizi tek nefisten yaratan ve gönlünün huzura kavuşacağı eşini de ondan vareden Allaktır (el-Araf suresi, 7/189)" yine, "Ey insanlar! Sizi tek bir nefisten ve ondan da eşini yaratan ve her ikisinden de çok sayıda erkek ve kadınlar çıkaran Rabbiniz'den çekinin" en-Nisa suresi 4/1). Bu husus çok önemlidir, zira burada hem yaratıcının bir canlıdan diğer canlıyı yarattığına vurgu yapılmış, hem de yaratılanları aynı anda yaratmadığı,
- İnsanın yaratıcı tarafından, akıl, yetenek, duyu, içgüdü, his, vicdan, iyilik ve kötülük kavramlarıyla donatıldığı, insan merkezli yaratılan yeryüzünde, diğer canlı ve cansız varlıkların insanın direkt veya dolaylı kullanımına sunulduğu,
- Yaratıcının gerek insanlar ve gerekse diğer yaratılanlar üzerinde kesin hükümler olduğu,
- Yaratıcının yarattığı her şeyle en yakın bir şekilde ilişkide bulunduğu. Bunları kendi haline bırakabileceği gibi istediğinde müdahale edebileceğidir.

Kuran'da ya da diğer dini kitaplarda yazılı olan bu hususların, bir yaratıcıya inanmayanlar tarafından kabul edilmesini bekleyemeyiz. Onlar tesadüfleri, her nasıl oluyor'saları ya da kendiliğinden, yaratıcı yerine koyduklarından, birçoğuyla akliselim bir şekilde tartışmak bile mümkün olmamaktadır. Tek yapılabilecek şey "benim inancım bana senin inançsızlığın sana" demektir.

28. Charles Robert Darwin:

Bize göre evrimle ilgili söylediklerinin bütün yanlışlıklarına rağmen, dünya bilim literatüründe önemli bir yeri olan Darwin'in, inanış yönünden neden bir ekstremden diğer bir ekstreme gittiğini ve bunu da çalışmalarına yansıttığını anlayabilmek için özel yaşamına da bakmak gerekecektir. Ayrıca hayatı, çalışmaları ve etki altında kaldığı kişi ve olaylarla ilgili kronolojik kısa bir özet vermek de yararlı olabilir.

- Doğum Tarihi: 12.02.1809

- Ölüm Tarihi: 19.04.1882

- Milliyeti: İngiliz

- Babası: Robert Darwin, ünlü bir doktor.

- Baba tarafından Dedesi: Erasmus Darwin: Ünlü bir doğa bilimcisi.

- Annesi: Annesi Darwin 8 yaşındayken ölmüştür.

- Eşi: Emma Wedgwood'la Ocak 1839'da evlendi. Zengin bir çömlek imalatçısı, Josiah Wedgwood'un kızı ve aynı zamanda Darwin'in kuzeniydi.

Çocukları:

William Erasmus (1839-1914)

Anne Elizabeth (1841-1851)

Mary Eleanor (1842-1842)

Henrietta Emma (1843-1929)

George Howard (1845-1912)

Elisabeth (1847-1926)

Franchis (1848-1925)

Leonard (1850-1943)

Horace (1851-1928)

Charles Waring (1856-1858)

Yukarıdaki yaşama tablosunda görüldüğü üzere, Darwin'in 10 çocuğundan 3'ü, çok erken yaşta ölmüştür. Genetik çalışmalarda bu oran önemlidir. Zamanının kalıtım konusundaki bilgi seviyesi yeterli olmadığı için, çalışmalarında genetiği pek hesaba almamış olan Darwin, çocuklarının ölümünü, kendi sağlıksızlığına

bağlıyor, sağlık yönünden, kendi zayıflıklarının çocuklarına da geçtiğini düşünüyordu. Aslında kuzen evliliği ile oluşan bu özel durum bile, Darwin'in evrim açısından genetik faktörlerin çevre faktörlerinden daha önemli olduğunu anlamasına yeterdi ama o zamanların bilim düzeyi ile buna akıl erdirememişti. Darwin Üzüntülerinin intikamını yaratıcıya kafa tutarak veya ona sen kim oluyorsun? Diyerek almak istemiştir.

Eğitimi:

- 1818/Eylül Shrewsbury okulunda yatılı olarak başlamış, 1825'te mezun olmuştur.
- Bir süre babasının yanında pratik yaptıktan sonra, Edinburg Üniversitesi Tıp Fakültesine yazılmış, başarılı olamamış, okulu bırakmak mecburiyetinde kalmıştır.
- Guyanalı bir köleden hayvan doldurma (taksidermi) sanatını öğrenmiştir.
- Doğa tarihi ile ilgilenen bir öğrenci grubuna katılmıştır.
- Robert Edmund Grant'den Jean-Baptiste Lamarck'ın evrim teorisini öğrenmiştir.
- Robert Jameson'dan jeoloji ve bitki taksonomisi dersleri almıştır.
- 1827'de Cambridge Üniversitesi, Christ Yüksek Okuluna yazılarak teoloji öğrenmeye başlamıştır. Özellikle William Paley'in üstün zekâlı yaratıcı ile ilgili teoloji derslerine ilgi duymuştur.
- Doğa tarihiyle ilgilendiği için bu konuda John Stevens Henslow (botanikçi)'den dersler almaya başlamış ve buradan mezun olmuştur.
- 1831 tarihinde, Jeolog Adam Sedgwick'e, Galler'in jeolojik haritalarının çıkartılabilmesi için yardımcı olmuştur.
- 1831'de "Beagle" gemisinin kaptanı Robert Fitz Roy ile tanışmıştır.
- Aralık 1831'de gemiyle iki yıllık (5 yıl sürmüştür) Güney Amerika seyahatine çıkmıştır.
- 1833 de ve 1834'te hem deniz tutmasından hem de enfeksiyondan önemli hastalıklar geçirmiştir.

- 2 Ekim 1836'da Beagle gemisi ile İngiltere'ye geri dönmüştür.
- Diğer jeoloji ve biyoloji kitapları yanında, burada esas alınan, 1876 baskısı Türlerin Kökeni kitabının, 1859 da ilk baskısını yayınlamıştır.
- 19 Nisan 1882'de ölmüştür. Kendisi dini inançlarını büyük ölçüde kaybettiği halde, yine bir kilisenin bahçesinde, bilginler köşesi diye ayrılan bir yere defnedilmiştir.

Çalışmaları:

- Darwin gemiyle 1831'de seyahate çıktığında esas amacı jeolojik oluşumları incelemektir. Bu arada önüne çıkan insan topluluklarını ve fosilleri de incelemiştir. Daha sonraları, 1839'da, "Beagle seyahati" isimli günlük şeklinde yazıları yayınlanmaya başlamıştır. Bu arada jeoloji alanında, o zaman için önemli sayılan keşiflerde de bulunmuştur.
- Darwin, 1832 de Charles Lyell tarafından yayınlanan Jeoloji Prensipleri adlı kitaptaki türlerin dağılımını "yaratılış merkezleri" teorisi içerisinde sunan Lyell'in ana fikirlerini öğrenmiş ve her ne kadar bu düşünce kendisinininki gibi olmasa da, evrim teorisinin buna bir alternatif olabileceği düşüncesini benimsemiştir.
- Çeşitli yerlerde birbirlerine benzeyen hayvanlara ait deniz fosilleri ve diğer fosilleri bulduğunda, bunu Nuh tufanına veya benzer felaketlere bağlıyordu. Bazı fosillerin soyu tükenen hayvanlara ait olduğunu keşfetmişti.
- Aynı türler içerisindeki farklılıkları görmüş, bu farklılıkların çevre tarafından doğal bir seleksiyonla yaratıldığını, insanlar arasındaki farklılıkların kültürel farklılıklardan kaynaklandığını düşünmüştür. Yani bunun kalıtsal bir yönü olmadığını varsaymıştır.
- İngiltere'ye döndüğünde daha önce gönderdiği ve topladığı bitki ve hayvan fosilleri ve örneklerini tasnif etmiş ve bunları isimlendirmiştir. Bunu yapabilmek için botanikçilerden ve zoologlardan destek almıştır. Bu arada fosillerini bulduğu, bilinmeyen hatta soyu tükenmiş hayvanları da tanımlamıştır.

- 1837 yılının Eylül ayında, yani seyahatten döndükten bir yıl kadar sonra, rahatsızlanmış ve doktor tavsiyesi ile çalışmalarına ara vermiştir. Durumu düzelince 1838 yılında tekrar çalışmalarına devam etmiştir.
- 1837'de Cambridge'den Londra'ya taşınmaya karar verdiği ana kadar hep bir jeolog olarak bilinmiş, biyoloji konusundaki bilgi ve düşünceleri önemli bir itibar görmemiştir.
- Londra'ya geldiğinde, kendini o zamanın bilim adamlarının en hararetli tartıştığı, canlıların veya türlerin kökeni konusundaki tartışmaların içinde bulmuştur. Bunların en önemlilerinden bir de Charles Babbage ve arkadaşlarının savunduğu "Tanrının doğa kanunlarını esas alarak evreni yarattığı" fikriydi. O zamanlar, daha çok dini inançlara dayanan ve "tanrının varlıkları, mucizevi bir şekilde yarattığı ve yaratana her şeyi en iyi şekilde düşündüğü gerekçesiyle, bu konuyu sorgulamadan yaratana bırakmanın doğru olduğu" fikriydi. Yine o zamanlar, yeni bir akım olarak, türlerin birbirlerine dönüşebildiği fikri ve bunun için de tanrıya ihtiyaç olmadığı ya da tanrının buna karışmadığı, bunun kendiliğinden çevre şartlarına bağımlı olarak meydana geldiği ifade edilmeye başlanmıştı. Özellikle Darwin'in de hocası olan Robert Edmund Grant ve James Gully gibi kişiler de bu düşüncelere sahipti ve bunlar Darwin'i diğer bilim adamlarından daha çok etkilemişlerdi. Darwin'in daha sonraları, özellikle çocuklarıyla ilgili travmaların da içinde olması, yaşadığı toplumun katı değerlerine ve hayatı boyunca yüceltmeye çalıştığı tanrısının, kendisine bunları yapamayacağı düşüncesiyle, hem toplumu-na, hem de tanrısına asilik yapma ortamı doğmuştur.
- Darwin, topladığı aynı türdeki bazı canlıların farklılıklarının olduğunu ve bu farklılıkların da toplandığı yerlerdeki farklı çevre şartlarından geldiğini ifade etmiştir. Çevre şartlarından geldiğine inandığı bu farklılıkları, tür içerisindeki çeşit veya varyete farklılıkları olarak değil, türler arasında gidiş geliş farklılıkları olarak yorumlamıştır. Yani, bir türden ötekine dönüşümü, bu farklılıkların büyümesine ve zamanla, bir türün diğerine dönüşümü olarak yorumlamıştır. Bunun böyle olduğunu kendine göre bir evrim ağacı çir-

zerek göstermeye çalışmıştır. Ancak toplumun kendisine karşı tepkilerinden korktuğu için ya da teorisine kendisi de inanmadığı için, bu aykırı düşüncelerini toplumdan saklamış ve gizli bir defterde muhafaza etmiştir. Ta ki, kendisi gibi düşünen, hatta düşüncelerini yayınlamaya hazırlanan bazı bilim adamlarının teşebbüsünü görünceye kadar.

- Darwin ana konusu olduğunu düşündüğü, Güney Amerika Jeolojisi kitabını yazarken bir yandan da getirdiği veya gönderdiği biyolojik örneklerle ilgili bir kitap üzerinde de çalışmaya başlamıştır.
- Bu arada, Thomas Malthus'un nüfus ve kaynakların artışı (1798-1826 arasında 6 baskısı yapılmıştır) kitabı eline geçmiştir. Bu kitaptan öğrendiği şey, nüfus artışının geometrik, ancak kaynakların artışının aritmetik olmaları nedeniyle, kaynakların zamanla insanlara yetmesinin mümkün olmaması gerektiği halde, çevresel olarak meydana gelen açlık, hastalıklar, savaşlar, tabii felaketler nedenleriyle insan nüfusunun geometrik olarak artmadığıdır. Bu görüş veya teorisinin kaynaklar kısmı değil ama biyolojik artma kısmı kendisini ilgilendirmiş ve bunun doğal seleksiyonun esasını teşkil ettiğine inanmıştır. Aslında modern genetikte veya biyolojide de buna inanılır. Zayıfların elimine edilmesi ve güçlülerin kalarak soylarını devam ettirmesi, her gün çevremizde görülen ve bilinen bir şeydir. Bazı türlerin yok oluşu çevre şartlarındaki değişmelere paralel olarak, çevre şartlarına uyumsuzluk, salgın hastalıklar, doğal felaketler vs. gibi çevre kaynaklı faktörlerle kolayca açıklanabilir.
- 1842 yılında ünlü bilim adamı Lyell'a bir mektup yazarak türlerin dönüşümü ile ilgili fikirlerini iletmıştır. Lyell buna çok kızmış ve her canlının bir yaratılış başlangıcı olduğunda ısrar etmiştir.
- 1844'te botanikçi arkadaşı Joseph Dalton Hooker'a teorisinden bahsetmiş, o da bu teoriyi beğendiğini söylemiştir. Aynı yıl "Yaratılışın Doğal Tarih İzleri" adında bir kitap yayınlarak, bütün canlı türlerinin ilkel formdaki canlıların çevresel şartlardaki değişim nedenleriyle, dönüşümler sonucu meydana geldiğini anlatmıştır. Bu kitap doğa bilimciler tarafından hiç kabul görmemiş ve şiddetle eleştirilmiş-

tir. Ancak bilimden uzak sıradan orta sınıf insanlarında aynı tepkiyi yapmamış ve neredeyse kabul görmüştür.

- Darwin 1846'da 3. jeoloji kitabını yayınlamış ve 1847 yılında birlikte çalıştığı arkadaşı Hooker, genelde Darwin'e karşı çıkmamakla birlikte, Darwin'in neden yaratılış fikrine sahip çıkarak, teorisini yürütmediğini ya da anlatamadığını sorgulamıştır.
- 1850 yılında çok sevdiği kızı Anne hastalanmış ve 1851'de ölmüştür. Darwin'in bundan sonra tanrıya inancını kaybettiği söylenir. Bana göre Darwin'in bilimsel çalışmalarını ve hatta düşüncelerini etkileyen ve onu Tanrı'ya karşı düşmanlığa iten ve artık Tanrı'yı tanımadan, onun yerine geçecek tesadüfler gibi ne olduğu belirsiz bazı şeyleri koyacak duruma getiren bu olaydır. Yani bu kırılma noktası olmuştur. Darwin'in birinci kızından sonra bu çok sevdiği ikinci kızı da ölmüştü. Bunun için bir yandan kendini suçluyor ve kendi hastalıklı karakterini çocuklarına geçirdiğini düşünüyor ve diğer yandan da Tanrı'sını suçluyor ve Tanrı'sını çok sevdiği ve ona hizmet ettiği halde ve onun çok iyiliksever olduğunu kabul ettiği halde, nasıl çocuklarını elinden aldığını sorguluyor ve daha da ileri giderek artık Tanrı'ya inanmadığını ve ona karşı elinden geleni yapacağı hissiyatını çalışmalarına aktararak hınç almaya çalışıyordu. 01.07.1858'de, Darwin'in doğal seçimle ilgili makalesi sunumu yapıldığında (Wallace'ın ki ile birlikte) da küçük oğlu kızıl hummadan hayatını kaybettiğinden sunuma kendisi gelememiştir. Tabii burada yaratıcının neden akraba evliliklerine mani olmak istediğini de anlayamamıştır.
- Deniz kabuklarıyla ilgili olarak, 1851-1854 yılları arasında yayınladığı kitaplar nedeniyle artık Darwin ünlü bir jeolog olmanın yanında biyolog olarak da anılmaya başlamıştır. Burada teorisine de destek verecek olan deniz kabuklarına sahip canlıların bazılarında, herhangi bir organın çevresel etkiler nedeniyle şekil ve fonksiyon olarak değişebileceğini gözlemlediğini yazmıştır. Buna benzer olarak da, farklı yerlerdeki aynı türlerin, çevre faktörlerine göre, kendilerini adapte edeceklerinden aralarında farklar olabileceğini ifade eden yazılar yazmıştır. Bu söyledikleri zaten modern gene-

tikle de çelişmez, hatta bunu çok daha önceki araştırmacılar da tespit etmişlerdir. Burada önemli olan türler içerisindeki genetik veya çevre faktörlerinden gelen değişiklikler değildir. Darwin, şayet tür içinde böyle değişiklikler oluyorsa, aynı mantıkla, bir türden diğerine geçiş de böyle değişikliklerle olur anlamında teorisini kanıtladığını düşünmüştür. hâlen de Darwinciler aynı şeyi iddia etmektedirler.

- Darwin, 1853 yılına kadar daha ziyade jeolog olarak biliniyordu. Bu tarihten sonra yazdığı yazılarla, biyolog olarak tanınması ağır basmaya başlamıştır.
- Darwin, bazı organların çevre şartlarının zorlamasıyla, fonksiyon değiştirerek yeni işlevler kazanabileceğini gözlemlemiştir (bu doğru olabilir ama kalıtsal olmaz ya da zaten bu alternatif değişim canlının genetiğinde mevcuttur). 1854’de ortak atadan gelen canlıların doğa şartları ile anatomik olarak farklılaşabileceklerini yazdı. Yani bu farklılıkların eşem hücrelerine de geçebileceğini varsaydı ki, bu yanlıştır.
- Alfred Russel Wallace da o zamanın en ünlü biyologlarından. Darwin’e benzer teoriler ortaya atıyordu. Diğer bazı bilim adamlarının önerisi ile 1858’de, aynı anda Darwin ve Wallace makaleleri bir toplantıda sunuldu. Makalelerin ana konusu “doğal seçim”di. Bu makaleler o zamanın bilim adamlarınca pek kabul görmemiş daha çok söylenenler, ya eskilerin tekrarı ya da yanlış olarak telakki edilmiştir. Her hâlükârda, bu toplantıda Darwin’in makalesi okunmasaydı, şimdiki Darwin teorisi “Wallace teorisi” olarak bilinecekti.
- Darwin düşünceleri ve evrim konusunda bir kitap yazmaya karar vermiş ve kitabını bitirdikten sonra 1859’da profesyonel olarak yayınlamıştır. Kitabın adı, “Türlerin Kökenindeki Doğal Seleksiyon veya Yaşam Mücadelesinde İstenen Irkların Muhafazası- On The Origin of species by means of Natural Selection, or The Preservation of Favoured Races in the streuggle of Life” Darwin’in bilim adamları tarafından pek rağbet görmeyen teorisi ve fikirleri, konuya uzak olan sıradan insanlar tarafından kabul görmüş ve popülerlik kazanmıştı. Muhtemelen bunun nedeni, o zamanki sosyal gelişmeler ve kiliselere karşı gösterilen tepkiler de olabilir.

Darwin'in söylediklerinin hiçbir kanıt olmamasına ya da bunu gösterememesine rağmen, kendi mantığı çerçevesinde, evrimi izah ettiğini düşünüyor ve kendisine inanlar da oluyordu. Toplumsal reaksiyonlardan çekindiği için de, kendi mantıksal savlarının, insanlık tarihi ve kökenine de ışık tutabileceğinden bahsediyordu.

- Darwin'in "kendi ağzından" yazdığı bu kitap şöyle özetlenmekteydi;

a) Her birey kendisinden daha çok bireyler meydana getirmek için vardır.

b) Hayatta kalma savaşı devamlı mevcuttur.

c) Hayatta kalabilme için daha çok değişikliğe uğrayacak canlıların hayatta kalma şansı fazla olacaktır.

d) Değişikliklerle devamlı doğal bir seçim olacaktır.

e) Seçilen her tip kendi soyunu devam ettirme ve hatta yayma eğiliminde olacaktır.

f) Çevre şartları nedeniyle oluşan bu eğilim güçlü bir kalıtsal hâle gelecektir.

Darwin, burada değişimin kuvvetli bir şekilde kalıtsal hâle geleceğini varsaymıştır. Zaten Darwin'in en büyük yanlışlarından biri genetik faktörlerin çevre faktörlerinin bir sonucu olduğuna inanmasıdır. Darwin çevre yanında bazı kalıtsal değişikliklerin de olabileceğini ancak bu kalıtsal değişimlerin çevrenin meydana getirdiği değişimlerin yanında önemli olmadığını ifade etmiştir ki, tamamen yanlıştır. Zaten daha sonra Mendel bunları ispat etmiştir. Darwin Mendel'in çalışmalarından haberdar olmadığı ya da bu çalışmalarını önemsemediği ya da kendi teorisine ters düştüğü için, genetik farklılıklarla çevre faktörlerinin yaratacağı farklılıktan da yeteri kadar haberdar olamamış, kendisini sadece çevre faktörlerinin etkisinde bırakmıştır. Sıradan insanlara mantıksal gelen bu görüş hiçbir bilimsel dayanağı olmamasına rağmen, neredeyse iki asırdır modern fikir veya teori diye resmi okullarda ve üniversitelerde öğretilir bir hâle getirilmiştir. O zaman başladığı gibi bugün de, yaratıcıya kafa tutmak isteyen ya da ateist olan ya da kendileri gibi düşünmeyen insanların tamamını aptal veya cahil yerine koyan bazı

bilim adamlarınca, Darwin teorisi, bir tabu gibi yutturulmaya çalışılmaktadır. Hoş, bugüne kadar da muvaffak olmadılar mı?

- Zamanının profesörlerinden biri yaptığı eleştiride, Darwin teorisi için, "yeni olan her şey yanlış, doğru olan her şey eskidir" demiştir. Bana göre de evrimle ilgili söyledikleri, ya yanlışlarıdır ya da bilinenlerin tekrarı, daha önceki bilim adamlarının doğru düşünce veya uygulamalarıdır. Darwin'in evrim teorisine katkısı, bazılarına sevindirici oyuncak vermesinden öteye gitmemiştir. Darwin zamanında da konunun derine inebilecek ölçüde donanımlı olanlar zaten Darwin ve Darwincilerin fikirlerine itibar etmemiştir.

- Darwin bilim adamlarından geçerli not alamamıştı ama kitabını okuyan orta sınıf halk ve bilim adamı olmaya hevesli gençler mantıklı ama aykırı açıklamalara prim veriyordu. Tabii bu sıralarda halkın kilise ile olan bağlarının da zayıflamasıyla, zamanın süper gücü, kiliseye de kafa tutmuş oluyorlardı. Bugünde olduğu gibi, Darwin'in görüşlerini desteklemek modern ve popüler olmanın bir şartı gibi algılanmaya başlanmıştı. Sözüm ona, yaratıcıya baş kaldırarak, yani kendi yaratanına kafa tutarak, itibar kazanmak suretiyle, kendi varlıklarının da farkına varılmasını istiyorlardı.

- Darwin, söylediklerinin çoğu yanlış da olsa, çok iyi bir genellemecidir. Mutlaka kendi dedesi dâhil kendinden önce de, sonra da birçok kişi bu işlerle uğraşmışsa da, en iyilerinden biri Darwin'dir. Özellikle bitki ve hayvan hücrelerini ayırmaması yani, bütün canlıları bütünlük ve aynı esas içerisinde görmesi, sistematiklerini de yine aynı esaslar içerisinde düşünmesi ve bunları geliştirmesi o zaman için önemliydi.

- Biliyorsunuzdur, Darwin birkaç okulda başarılı olamamış, daha çok bir maceracı olarak, hem bu işlerle uğraşan dedesine hayranlığından, hem de Yaratanın ne kadar güzel ve detaylı işler yaptığını, yani bir anlamda mensup olduğu Hristiyan dinini yüceltmek için kanıtlar bulmak üzere amatör olarak çalışmaya başlamıştır. Yaptığı işin sonuna yaklaşıncaya kadar da bu doğrultusunu yitirmemiştir. Ancak hayatındaki bazı olaylar, özellikle, 10 yaşındaki özürü bir kızının ölümü ve diğer bazı olaylarla, yaradılışa ve yaratana karşı çıkma gibi bir tepkisel davranış içine girmiş, amacının tam tersine, yani yaratıcının varlığını kanıtlama veya bu düşünceyi

pekiştirme yerine, yaratana kızdığından, onun yerine tesadüf ya da kendiliğinden dediği, ne olduğu belli olmayan olayları koyma gayreti içine girmiştir. Bu da kendisini bilim adamlığından uzaklaştırmış ve duygularının esiri haline getirmiştir. Daha sonraları, Avrupalıların kiliseye olan hınçları nedeniyle, bu fikir, dini inancı kaybolmuş veya dibe vurmuş entelektüellerin, öğ alma biçimi ya da ideolojileri haline getirilmiştir. Bu moda günümüze kadar devam etmiştir.

- Oğlu Francis Darwin, babasının teoriler yaratma uzmanı olduğunu, neredeyse her şeyi teorilerle açıklayabileceğini söyler. Bu bize de doğru gelir. Darwin'in ağabeyi Erasmus, kardeşine yazdığı mektupta "doğrularla uyuşmasa da, harika bir muhakeme kabiliyetine sahip" olduğunu söyler ki, bizce bu da doğrudur.

- 1872'de Darwin Fransız enstitüsünün zooloji bölümüne, yeterli oy alamadığı için üye yapılmamıştır. Neden olarak da, yazdıklarının ilimden uzak bazı zanlara ve hipotezlere dayandığı gösterilmiştir. Ancak Darwin ve destekçileri kendilerine inançsızlık gösterenleri akıl fukarası gibi aşağılayıcı kelimelerle tahkir etmekten de çekinmemişlerdir.

- Darwin, beğenmediği burnunun şeklini bile, bir yandan yaratıcının kendisine kızgınlığından öyle yapmış olabileceğini düşünüyor, diğer yandan da yaratıcıya kızgınlığından veya onu küçümseyeceğinden, bu yaratıcı işi değil, tesadüf, anlamında yazılar yazıyordu.

- Darwinciler zaman zaman Mendel'in Darwin'e, çalışmaları ile ilgili bir mektup yazdığını Darwin'in ise bu mektubu açmaya dahi tenezzül etmediğini, Darwin sanki kendileriymiş gibi kasılarak söylerler. Yani şimdilerde, sıkıştıklarında sarıldıkları Mendel'i küçümserler. Böyle bir mektup olsaydı bugüne kadar yayınlanacağını, benim de göreceğimi düşünürüm. Zira biyolojinin esası açısından çok önemli bir bilgi konusudur. Eğer bu da diğerleri gibi uydurma değilse, Darwin bunu neden yapsın? Belki, Mendel'in yaptıklarını önceden öğrenmiş ve kendi teorisine ters bulduğu ve doğruları öğrenmekten korktuğu için açamamıştır. Zira hiçbir normal insanın, hele o devirde ki, bir insan yılda kaç mektup alacaktır, kendisine gelen mektubu açmayacağını düşünemem. Ama mektubu açmış ve oradaki gerçeklere göre teorisinin ne kadar tutarsız olduğunu anlayıp bunu saklamayı yeğlemişse, o başka. An-

cak Darwin kendisine yapılan haklı eleştirilerin çoğunda, son derece sağlıklı bir yaklaşım sergileyerek, kendi açıklayamadığı çıkmazlarını da “zorluklar” olarak ifade etmiştir. Yani bize göre, Darwin Mendel’in buluşlarını anlasaydı muhtemelen kendi teorisini zaten çöpe atardı. O zaman böyle bir mektubun hiç olmadığı gibi bir sonuç çıkıyor.

29. Darwin zamanında, her ne kadar açık açık söylenmese ya da yazılmasa da, dolaylı olarak hayvanların insanın atası olduğu fikrinin işlenmesi hem birçok bilim adamını, hem de yaratıcıya inanan dindar insanları çılgına çeviriyordu. Kilise de Darwin’e tepkiliydi. Bütün dinsel ve bilimsel muhalefete rağmen, Darwin ve Darwinci arkadaşları direnmeyi başardı bununla da kalmayıp Darwin’e 1864 yılında bir kraliyet cemiyeti madalyası verildi (İngiliz emperyalizmine katkıda bulunması nedeniyle de olabilir). Yani bizim düşüncemize göre popülerlik bilimsel doğrulara galip çıkmıştı ki, bugün de bu hâlâ devam etmektedir.

30. 2008 yılında İngiltere’de bir kilise Darwin’den özür dileme deklarasyonu yayınlamıştır. Vatikan’ın bile Darwin yılı (2009) münasebetiyle, artık Darwin tezlerine karşı çıkmadığı söyleniyor. Ancak yaratıcıya inanan bir kilisenin veya Vatikan’ın sırf modaya uymak için yaratıcı diye bir şeyin varlığına inanmayan sapkınlarla nasıl aynı fikirde olduğunu anlamak mümkün değildir. Muhtemelen bilimsel yönü anlaşılmadan veya tam olarak ne söylendiği bilinmeden, resmin bir parçasına bakılarak veya modaya uyulma veya sapkın insanları da kazanabilmek gayretiyle böyle sahte yorumlamalara yer verilmektedir.

31. 08.02.2010 tarihinde National Geographic televizyonunda, Darwin’i ve yaptıklarını anlatıyorlar. Aşağı yukarı benim de yazdığım klasik bilgiler. Darwin’i anlatırken hayatını, yaptığı geziyi, kuşlar ve diğer canlılar üzerinde yaptığı çalışmalardan bahsediyorlardı. Aslında bunların tamamı normal bir bilim adamının çalışmaları ve düşünceleridir, ta ki sonuna gelinceye kadar. Darwin’in doğal seçim konusunu düşündüğünü ancak toplumun ve bazı zamanının bilim adamları tarafından gelecek reaksiyonlardan korkarak düşüncesini 1859’a kadar açığa vurmadığından bahsediyorlardı. “Türlerin Kökeni” kitabının bu tarihte yayınlanmasından sonra, ne büyük adam olduğu ortaya çıktığını söylüyorlardı. Bu konuda Darwin’in eliyle yaptığı soy ağacını da unutmuyorlardı. İşin garibi,

bu kitabın yayınlandığı zaman da çok fazla ilgi çekmemiş olması, o zamanki bilim adamlarınca alay konusu yapılmasıdır. Ancak sonradan, özellikle bu konunun cahili halk kütleleri veya popülist bilim adamları tarafından bilimsel olmayan nedenlerden dolayı pompalanması, gerçekte alakası olmayan bir teorinin gerçemiş gibi algılanmasına neden olmuştur. Bu zamanımıza kadar da böyle gelmiştir. Aslında, Darwin'in bazı söyledikleri bize göre de işin sonuna gelinceye kadar doğrudur. Doğal seleksiyon da doğrudur. Ama hep atlanarak geçilen ve bütün Darwin teorisinin dayandığı bir türün başka bir türe dönüşmesi, bunun da yarar esasına göre yavaş yavaş olması yanlıştır. Bunun yeryüzünde tek örneği yoktur. Günümüzdeki Darwinci bilim adamları bu kısma gelince, hemen her şeyi gargaraya getirip, eğer doğal seleksiyonla bir canlı yeni şartlara adapte olmak için değişikliklere uğruyorsa, o zaman bir türden ötekine de değişir demektedirler. Darwin de, "bu hiç görülmesi de, mantıksal olarak bir olasılık vardır" demiştir. Ama bugünkü Darwinci bilim adamları Darwin kadar da düşünememekte veya Darwinciliği bir din gibi algıladıkları için bu konuda kafa yormayı değerli bulmamakta, ağızlarında yuvarlayarak "maymundan insan oluvermiş olabilir ya da ortak ataları aynı olabilir" gibi gerçekte uzaktan yakından ilgisi olmayan bir yanlışla saplanmaktadır. Eminim Darwin Mendel'in yaptıklarını anlayabilseydi ve biyoloji konusundaki bilimsel yeteneği biraz daha gelişmiş olsaydı konuyu bugünkü Darwincilerden çok daha iyi algılayabilir ve yanlışlarını görüp düzeltebilirdi.

32. Darwin'in genetik bilgisi örneğin; Hipokrat veya Aristo'dan daha ileri seviyede olmadığı için kalıtsal olayları kavrayamamıştır. Zaten kavraması da beklenemezdi. Bugünkü Darwinciler öyle bir izaha girişiyorlar ki, zaten Darwin bunları çok eskiden de biliyormuş gibi, tabii bunun doğru olması mümkün değildir. Mendel'in 1865'te yazdığı makalenin anlaşılabilmesi bile 1900'lü yılların başında mümkün olmuştur. Darwin 1882'de ölmüştür. Darwin'in inancı, çevre faktörlerinin yanında genetik faktörlerin değişimdeki etkisinin hiç de önemli olmadığı şeklinde olduğu için Mendel'i anlaması veya yaptıklarını ciddiye alması da beklenemezdi.

33. Darwin, kendince yaratıcıya kızgınlığı nedeniyle, yaratıcının koyduğu sınırların dışına çıktığını vurgulayarak ya da "zaten

yaratıcı diye bir şey de yoktur, her şey kendi kendine oluvermiştir” (Darwin her nedense, kitabının son paragrafında, bir yaratıcı güce de atıfta bulunmaktadır) mantıksızlığı içerisinde, insanoğlunun bile yaratıcının yerine geçebileceğini ve bunun hiçbir sınırı da olmayacağını vurgulamak istemektedir. Tabii ki bu, ateist düşüncüyü benimseyen insanların tam istediği gibi bir sapkınlıktır. Onun için de günümüzün ateistleri o kadar ileri gitmektedir ki, eminim Darwin mezarından kalksa bunlara şaşardı. Darwin sanki biyolojinin bir araştırmacısı veya sapkın da olsa, bir sembolü değil de, ateizmin veya sapkın ideolojilerin bir sembolü haline dönüştürülmüştür. İnsanlık tarihinde birçok sapkınlar olmuştur, bu sapkınlar, hatta sapkınların yandaşları da, yaratıcının sınırları içerisinde. Olması gerekir, doğruların bulunması için böyle sapkınlara da ihtiyaç vardır. Belki bu sapkınlar olmasa doğrulara ulaşmak daha da zor olurdu.

34. Yaratıcının müdahalesine gelince; kâinatı bütün detaylarıyla yaratan yaratıcının kendi yarattıkları ve koyduğu kanunlara müdahil olmaması veya müdahale etmek istemeyeceği düşünülemez. Neden, nasıl, ne zaman, nerede, hangi hususlara nereye kadar müdahale edeceği gibi konular kendi takdirindedir. Bilinen odur ki, yaratıcı şu ana kadar kendi yarattığı bir tür canlıdan başka yeni bir tür oluşmasına izin vermemiştir. Ama yarattıkları bu canlılarda genetik ve çevre şartlarının etkisi ile belli sınırlar içerisinde değişikliklere izin vermektedir. Yaratıcının izin verdiği bu değişiklikler, canlıların daha iyi yaşayabilmesi için pozitif yönde olabildiği gibi canlıların zayıflaması hatta yok olması için negatif yönde de olmaktadır. Yaratıcı, bu değişikliklerin büyük ölçüde koyduğu kanunlar içerisinde yürümesini ister ve müdahale etmez. Muhtemelen kendince lüzumlu görülen şartların oluşması halinde müdahalesini yapar. Müdahale hakkı her zaman bakidir.

35. Yaratıcının olaylara müdahale konusu dine inanan insanlar tarafından önceden belirlenmiş veya kader olarak söylenir ve buna çeşitli açıklamalar getirilir. Örneğin; İslam inanışına göre insan ömrünü ne bir dakika uzatabilirsiniz ne de kısaltabilirsiniz. Zamanı yaratıcı tarafından belirlenmiştir. Gerçeğe yakın şöyle bir örnek düşünelim; tıbbi bir ilaç konusunda bir deneme yapılsın ki zaten tıbbi ilaçların piyasaya sürülmeden önce birçok safhadan geçmesi gerekir, bunlardan birisi de insanlar üzerinde son dene-

melerin yapılmasıdır. Denemelerin yapılabilmesi için 1.000 kişi seçilsin, bunlardan 500'üne ilaçtan verilsin diğer 500'üne de verilmesin. Sonuçta elde edilen verilere göre bu ilacın tek veya başka ilaçlarla birlikte kullanılması halinde insan ömrünü 1,5-2 yıl kadar artırdığı tespit edilsin. Gelecekte bu ilaca sahip olan ve kullanan kişinin ömrü 1,5-2 yıl kadar uzayacaktır. Bu bilimsel olarak saptanan bir gerçektir. Bu biyolojik olaylara insan tarafından yapılan müdahale ile başarılmıştır. Başka canlılardan da benzer çeşitli örnekler verilebilir. Burada eğer yaratıcı ölünecek zamanı belirlemişse o zaman insanın biyolojik müdahalesi ile ölüm zamanı uzatılmış mı olmaktadır? Yani yaratıcının yetkisine insanın müdahalesi midir? Burada bazı din adamları veya yorumcular tarafından şu söylenebilir. İlacı kullanmayı seçen kişilerin bu denemeyi kabul etmesi de yaratıcı tarafından ayarlanmıştır. Eğer böyle ise yaratıcı tarafından insanlara bahşedilen İrade-i Cüz-i nerede kalır? Yaratıcı eğer zaten insanın yapacağı her şeyi kendi ayarlamışsa, o zaman yarattığı insanı yaptıklarından nasıl sorumlu tutar?

Bizim düşüncemiz; yaratıcının insanları içerisinde bulunduğu çevre şartlarında "İrade-i Cüz-i" değil "İrade-i Akli" ve diğer donattığı yetileriyle sorumlu tutmasıdır. Yani her insan bunu, biraz daha genişletirsek her canlı, kendine bahşedilen donanımları iyi veya kötü yönde kullanımıyla yükümlüdür. Bu zaten insanların yaptığı kanunlarda da vardır. Mesela zekâ özürlü bir insan bir adamı dahi öldürse, ceza-i ehliyeti olmadığından berat eder. Bir yandan insan ömrünün bir dakika dahi uzatılamayacağını yaratıcı ifade ediyor (birçok tek tanrılı dinlerin inanışına göre) diğer yandan da insanlar biyolojiye müdahale ile yukarıdaki örnekteki gibi insan ömrünü 1,5-2 yıl uzatabiliyor. Birbirlerinin alternatifi veya tersi gibi görülen bu olay açıklanabilir mi? Bizce evet açıklanabilir. Bize göre yaratıcı her zaman yarattığı varlıklara müdahale hakkını mahfuz tutarak, belirli çevre şartları içerisinde daha önce bahsettiğimiz genetik ve çevre. Bunların kendi içlerinden ve birbirleri arasındaki etkileşimlerden oluşan şartlarda insan önüne "sonsuz-1" sayıda alternatif koymaktadır (Burada sonsuz demek belirsizlik gibi algılanacağından "sonsuz-1" kullanmayı tercih ettik). İnsan içinde bulunduğu çevre şartlarında bu alternatiflerden ne zaman hangisini seçeceğine kendisi karar verir. Bu bir labirentin içinde yollardan birini seçmek gibi düşünülebilir. Bu kararların sonucunda da ömrün bitim zamanı vardır. Bu da yaratıcı tarafından belir-

lenmiştir. Kaba bir şekilde yorumlarsak; deneme ilacını veya sonradan geliştirilen ilacı alıp almamak veya alamamak insanın içinde bulunduğu şartlarda kendinin karar vereceği bir durumdur. Ama seçtikten sonra veya seçmediği halde ömrünün ne olacağı yaratıcı tarafından belirlenmiştir. O zaman ortaya ne çıkar? İnsan ömrünün de yine yaratıcının koyduğu maksimum sınırlar içerisinde, ne zaman biteceği “sonsuz-1” alternatifle olabilecektir. Her bir alternatifi sonucunu yaratıcı tarafından belirlenmiştir ve ne uzatılabilir ne de kısaltılabilir.

36. Şu “sonsuz-1” lafını da biraz açalım; yeryüzünde ölçülebilen varlıklar iki türlü olur; ya “sürekli sayılarla ölçülebilen” ya da sürekli olmayan sayılarla “1” in katları olarak yapılan ölçümlerdir. Bunu biraz daha açıklayalım; sürekli olan ölçümlerin doğru yapılabilmesi her zaman “sonsuz-1” e giden ölçümlerdir. Örneğin; bir insana boyunuz kaç dersiniz size 175 cm der. Bu yanlıştır, zira bunun böyle olma şansı neredeyse $1/\infty$ sonsuzdur. Söylediği değer belli bir sayıya yaklaştırılmış değerdir. Bu 174,97 cm olabilir veya 174,9600000056 cm olabilir ya da 175,00000000000001 cm olabilir ki, bunların hepsi, %, % 00, % 000.....gerçek değerlere yaklaşık değerlerdir yani hiçbir zaman tam değerini ne olduğunu bilemeyiz, zaten elimizdeki ölçü aletleri de ne kadar hassas olurlarsa olsunlar kesin ölçmeye imkân vermez. Çevre şartlarından birçoğu da böyle sürekli ölçülebilen olaylardan olduğu için, bu çevre şartlarının birbirleri ile veya genetik şartlarla etkileşimi de “sonsuz-1” e gider. Sürekli olmayan ölçümler ise “1” in katları ile ölçülenlerdir. Örneğin; burada “50” kişi var gibi. Bu iki ölçülebilen varlıkların yanında bir de hiç ölçülemeyen soyut kavramlar vardır, ahlak, vicdan vs. gibi bunlar ne sayıyla ne, ne cm. ile ne de gramla ölçülebilir, bireylerde ya da toplumlarda, ne kadar olduğu, içinde bulunulan şartlarda bireylerin veya toplumun yorumuna ve kıstaslarına bağlıdır. Yaratıcı sonsuz veya “sonsuz-1” alternatif sunmuştur denildiği zaman sanırım şimdi daha iyi anlaşılacaktır.

Şimdi diyeceksiniz ki, sen din alimi olmadığına göre bir önceki maddedeki yorumları nasıl yapıyorsun? Aslında benim amacım inancımın gereği olan ve bildiğim dini bilgileri burada saymak değildir. Genetik bilimi üzerinde pratik yapmış bir insan olarak, önceki açıklamalarla yaratıcının varlığını kabullendikten sonra, bu yaratıcının kuralları içerisinde biyoloji veya genetik biliminde bek-

lenecek gelişmelerin, hep yaratıcının koyduğu sınırlar içerisinde ve her zaman onun gözetiminde ve onun müdahalesine maruz kalılabilecek bir beklenti içerisinde sürdürüldü. Ben ABD'den döndüğümde (1971) genetik öğrencilerime bir gün tüp bebekler olabileceğini anlatırdım. Bunu hayal bile edemezlerdi. Hücrelerin normal başkalaşımın dışına çıkılarak, genlerde mevcut olan özelliklere büründürülebileceğini (kök hücre olayı) anlatırdım. Örneğin; şimdi de henüz olmayan ama gelecekte olacağını düşündüğüm, suni ortamlarda insan yumurtası ve sperminin döllenme yaptırılabilceği ve bunlardan, hiç ana rahmi olmadan (halen, canlı ana rahmi olmadan zigot geliştirilememektedir) dışarıda bebekler elde edilebileceğini tahmin edebilirim. Peki, bunları neden söyledim, yaratıcının belirli sınırları ve kanunları çerçevesinde bu tip değişimler beklenmelidir, bunu insanlar zamanla başaracaklardır. Bu akıl ve yeti yaratıcı tarafından insanlara verilmiştir. Ama bu hep belirli kanun ve sınırlar içerisinde olacaktır. Yani hiçbir zaman maymundan bir insan meydana gelmeyecektir. Yani Darwin'in dediği olmayacaktır. Böyle bir şeyin olması yaratıcının varlığına ve kanunlarına ters gelecektir. Darwin'in söylediğinin aksine, milyonlarca yıl içerisinde, bir türden diğerine dönüşen tek bir örnek dahi gösterilemez.

37. Canlıların küçük ya da mikroskopik olmaları onların mutlaka ilkel olduğunu göstermez. ABD'ye gittiğimde (1968), ilk kez bilgisayar (Computer) kelimesini işitmiştim. Bilgisayarla orada tanıştım ve master yardımcı konumu da bilgisayar programcılığı alanında seçtim. O zamanlar Pennsylvania State Üniversitesinde, IBM 360 vardı. Zamanın en gelişmiş bilgisayarıydı. Özel bir bilgisayar merkezimiz vardı, içerisi bizim boyumuzda makinelerle doluydu, önce programlarımızı, ya makine lisanında ya da daha yüksek seviyeli Fortran, Cobol gibi lisanlarda hazırlar, Punch Card dediğimiz kartlara delerdik, bu kartlar A4 kâğıtlarının üçte biri kadardı. Her karta bir komut yazabilirdiniz veya bir tek data girebilirdiniz, elimizdeki bazen yüzlerce karttan oluşan desteyi bilgisayar merkezine götürür verir numaramızı alırdık. Orada bu kartlar makinelere geçirilir, sonuç kartlarınızla birlikte zarfın içinde verilirdi. Bazen bir virgül unuttuğunuz için veya fazla olduğu için programınız çalışmaz her şey sil baştan yapılırdı. Şimdi bu dediklerim küçücük bir diz bilgisayarı ile yapılabilir halledir. Bilgisayarların bu kadar küçültülmesi ve hızlandırılması, bunların daha ilkel ol-

duğu anlamına gelmez. Yani kendi kendine yaşamını sürdürebilen bir tek hücreli canlının örneğin, bir mısırdan veya balıktan daha ilkel olduğunu söylemek, belki bazı insani değerler açısından doğrudur ama mutlak doğru olamaz. Tabii bunun tersini söylemek de doğru olamaz. Yani doğruyu sadece yaratıcı bilmektedir. Yine bir köpeğin sese karşı duyarlılığı insanınkinden çok yüksektir. O zaman sadece işitme kabiliyetini alıp köpek insandan daha gelişmiştir denebilir mi? Sonuçta insan mantığı bazen işe yarar, bazen de yaramaz.

38. Tabii burada şu sorulabilir, yaratıcı acaba önce tek hücrelileri ve sonra da bir silsile içerisinde çok hücrelileri mi yaratmıştır? Jeolojik bilgilere göre tek hücrelilerden çok hücrelilere doğru genel bir gidiş görülmektedir. Yoksa evrenin tamamını aynı anda mı yaratmıştır? Ama mantıksal olarak, basitten daha karmaşık bir yapıya doğru yaratma olasılığı yüksek görülmektedir. Şimdi de şu soruyu sorabilirsiniz, acaba yaratıcı bir türden başka bir türe, kanunları çerçevesinde geçiş için olanak sağlamış olamaz mı? Sanırım son zamanlarda bazı kiliselerin sırf sapkın insanların gönlünü kazanabilmek için dayandıkları esas budur. Teorik olarak bu mümkün olurdu, ancak yaratıcı tebliğ edicilerine gönderdiği bilgide (inananlar için) bunun böyle olmadığını, örneğin insanı insan olarak yarattığını söyler. Zaten insan gibi bir karmaşık yapının ilahi bir güç olmadan meydana getirilmesi veya gelmesi insan aklının almayacağı şeydir. Ancak, bütün yukarıda açıklanan noktalara, şu, püf noktası denecek bir nokta da ilave edilebilir ve belki de bilime açıklık ve yeni boyut getirir. Yaratıcı yeryüzündeki canlıları birbirinden yaratmıştır. Yani önce bir ilki ya da basiti yaratmış, daha sonra da, bundan daha karmaşığını ve daha karmaşığını..... yaratmıştır. En son yarattığı da insandır denebilir. Belki de şempanzeyi yaratıp, sonra onun genetik şifrelerini daha da mükemmelleştirerek, insanı insan olarak, genetik şifreleriyle yaratmıştır. Buna kim hayır diyebilir? Yaratma işlemi hâlâ da sürüyor olabilir.

39. Dünyada var olan, canlı ya da cansız her varlık, yani varlığın kendisi, gerçekleri anlamayan veya inanmayanların gözüne sokmak için, bir yaratıcıyı tasdik eden mutlak bir delildir.

40. Yaratıcıyla yaratılan arasındaki ilişkilerin tamamını bilmemiz mümkün değildir. Sadece bildiğimiz yaratıcının belirli kanun ve kurallar içerisinde yarattıklarına hükmetmesi ve gerekti-

ğinde müdahalede bulunmasıdır. Örneğin; meteoroloji istasyonları tarafından yapılan hava durumu tahminleri, önceden var olan ve hâlihazırdaki birçok parametreden yola çıkılarak elde edilen verilerden yapılan korelasyon ve regresyon istatistikî analizleriyle yapılır. Ancak hem parametrenin tamamı bilinmediğinden (bunların sayısı sonsuz-1'e gidebilir), hem de her an yaratıcının müdahalesine tabi olabileceğinden, insan tahminleri hiç bir zaman % 100 doğru olmaz. Yaratıcının müdahalesi belki de hiç olmamaktadır, ancak yaratıcı gücü olduğuna göre, böyle bir gücü de olduğuna ve istediği zaman kullanabileceğine inanılır. Sonuçta bilim insanların yaptığı, hava tahminlerinde olduğu gibi, yaratıcının bir nedenle yarattığı olaylara odaklanarak, bunlar hakkında mümkün olduğunca gerçeğe yakın ve tatminkâr bilgilere ulaşmaktır.

41. Teori hipotezlerin geniş anlamda yorumudur. Bu yorum belirli mantıksal açıklamaları kapsar. Teoriler deneylerle ispat edilebilirlerse kanunlar haline gelirler ancak ispatlanamazlarsa her zaman teori olarak kalırlar. Darwin'in teorisi de hiçbir zaman ispatlanamamıştır. Ancak bazı sapkınlar olmayan şeyleri var kabul ederek ve bunu da delil gibi sunarak, teoriyi kanun gibi lanse etmek ister ki, yanlış olan budur. Yani henüz soyut olan bir kavramı somutmuş gibi sunarlar. Bunu da bilimsellikten ziyade belli ideolojileri için kullanırlar.

42. Darwin'in genel anlamda teorisi, her yaratılmış canlının, kendinden sonra geleceğin daha ilkeli olduğu ve kendinden önce gelmiş olan canlının da daha gelişmiş olduğu varsayımına dayanır (bu varsayım Darwincilerin, "evrimin yönü arkaya dönüktür" söylemi ile de çelişkilidir). Bu genellikle en gelişmiş sayılan insandan, en gelişmemiş sayılan tek hücreli varlıklara kadar böyle geriye gider. Acaba bu doğrumudur? Bir canlıda hayatı boyunca gelişme olabildiği gibi gerileme de olabilmektedir, bu ne yönden bakıldığına bağlıdır. Bu bir teori değil ispatlanmış bir kanundur. Dinozorlar yaşadıkları çevre şartlarına yeterince uyum gösterememiş yeryüzünden silinmişlerdir. Toplumda daha iyi beslenme ve sağlık olanaklarının iyileşmesi sonucunda, insan ömrü uzamaktadır. Ancak aynı insanların ilkel şartlara dayanıklılığı azalmaktadır. Zenciler bugüne daha ilkel şartlardan geldikleri için, günümüzde daha iyi koşabilmekte, dayanıklı olmakta, daha iyi basketbolcu veya boksör olabilmektedir. Burada da bir seleksiyon söz konusudur ancak bu

seleksiyon sadece insan türünde olan seleksiyondur. Yani aynı tür içerisinde güçlülerin kalıp zayıfların elemine olmasıdır. Bunun Darwin'in türlerin dönüşümü teorisi ile alakası yoktur. Her hâlû-kârda genelde beklenen ve inanılan, yaratıcının canlıların ilerlemesine yönelik verdiği kotların daha baskın olduğudur. Değişim kaçınılmazdır ama hep belirli sınırlar içerisinde mümkündür. Biz araştırmacılar çeşitli mutajenlerle (X-ışınları, COBOL, sıcak soğuk vs.) canlıları mutasyona zorlarız. Bunlar içerisinden uyguladığımız canlıya göre, çok düşük oranlarda da olsa bazı karakterler bakımından mutantlar elde edebiliriz, bu elde edilenlerin çok büyük çoğunluğu zararlı mutasyonlardır. Ya bir sonraki jenerasyonda yok olurlar ya da diğer güçlüler arasında fazla kalamazlar. Ama çok nadir de olsa, kalanlar içerisinden pozitif yönde belli karakter bakımından gelişmiş olanlar da çıkabilir. Buna bir örnek; görev yaptığım Pennsylvania State Üniversitesinde, yanında doktora yaptığım Dr. Pfeiffer tarafından radyasyonla elde edilen "Pennrad" arpasıdır. "Penn" Pennsylvania'yı, "rad" da kullanılan radyasyonu ifade eder. Ben de bu gibi genetik materyaller üzerinde uzun yıllar çalıştım. Ama tarlada, hiçbir zaman milyarlarca arpa başağının içinde, buğdaya veya başka bir canlıya benzer genetiği değişmiş bir arpa görmedim (tohum karışması hariç).

43. Bazı bilim adamlarının veya araştırmacıların, bana göre sadece popüler veya farklı görünmek için, Darwin teorisinin, teori olduğunu unutup, tartışılması bile düşünülmez bir kanun olarak lanse etmesi, bunu materyalist felsefe ile bütünleştirmeleri, hiçbir kanıtları olmadığı halde, materyalist felsefenin de bir kanıtı gibi ya da, inançsızların dini gibi algılamaları ve sunmaları, işin garibi, konuyla uzaktan yakından ilgisi olmayan insanları da saflarına çekmeleri ve hâlâ da bunu dayatmaları benim aklımın almadığı bir şeydir. Tanıdığım devletimizin en tepelerinde görev yapmış, benim kitaplarımı da okumuş ve çok iyi analiz etmiş bir entelektüelle sohbetimizde, yeni kitap yazıp yazmadığım söz konusu oldu, ben de kendisine Darwin'i yazdığımı söyledim, şaşırdı, bana "Darwin'in söylediği her şey ispat edildiğine göre böyle bir kitaba gerek var mı?" diye sordu. Yazdığım kitap Darwin düşüncelerine aykırı olduğu için de, bütün yobazların kitabı benimseyeceğini, sosyalist ideolojileri benimseyen aydınların da karşı çıkacağını ifade etti. Hatta bazı uydurma Darwin hikâyeleri de anlatmayı ihmal etmedi. Ben hem şaşırdım hem üzüldüm, çünkü bunun gibi birçok

insan, Darwin'in gerçekte ne söylediği ya da söylemek istediği üzerinde durmuyor kendi ideolojilerine yakın mı uzak mı ona bakıyorlardı. Bilim adına utanç verici bir şey! Bu teorinin en çekici yanı, yaratıcıyı inkâr etmek, onu umursamamak veya zor olduğu gerekçesiyle, onun istediklerini yapmamak uğruna, toplumun sıradan fertlerini farklı olabilecek bir inanç ve aksiyon içine sokabilmesidir. Bazı artistlerin, medyatik veya modern görünebilmek uğruna, neredeyse her gece, başka biriyle olmaları gibi. İşin garibi, her gün televizyonlarda bunu gören sıradan insanların da, nefislerinin arzu ettikleri ama toplumsal veya dini baskılar nedenleriyle arzularına hâkim oldukları halde, gittikçe, gördüklerini, arkasını önünü düşünmeden, taklit etmeleri ve sıra dışı olayların hızla yaygınlaşması gibidir. Tutucu ailelerde yetişen çocuklarımızın bile normal olmayan talepleri ve sırf çağdaş görünmek uğruna taklit ettikleri olaylar bir gerçektir. Baskı o kadar fazladır ki, din adamları bile, yanlış ya da doğru, yakınlarının neredyse her söylediğine ve yaptığına göz yumar duruma gelmişlerdir.

44. Evrenimizde var olan şeylere baktığımızda, organik maddeleri, inorganik maddeleri, canlılarda var olan akıl beceri, duyu vs gibi canlıyı yöneten yetileri, direkt olarak görebildiğimiz veya hissedebildiğimiz olanların yanında, direkt olarak göremediğimiz ya da açıklayamadığımız ancak dolaylı olarak % 100 emin olduğumuz varlıkları görür ya da hissederiz. Bu da yaratıcı tarafından, insanlara belirli sınırlar içerisinde, doğrudan ya da dolaylı olarak verilen yetilerdir. Organik ve inorganik maddeler hiçbir zaman yok edilemezler, sadece içinde bulunduğu şartlara göre, bir fazdan (hava, su, katı) diğerine geçebilirler. O zaman acaba bu yaratılanlarda, yaratıcı gibi bir sonsuzluk söz konusu mudur? Örneğin; İslam inancına göre değildir. "Biz gökleri, yeri ve arasındakileri, ancak hakkın ikamesine sebep olarak ve belirli bir süre için yarattık (Kuran'ı Kerim El-Ahkaf, ayet 3)". Burada evrenin belirli bir süre için yaratıldığı, yaratıcının yarattığı gibi bir gün de bu evrene son vereceği ifadesi yer almaktadır. Bu, değişik inanışlarda farklı olabilir. Benim bildiğim bütün dini inanışlar evrenin, en azından dünyanın, bir gün yok olacağını söyler. İnanıp inanmamak kişi ya da toplumlara aittir.

45. Organik maddelerin ortak özellikleri, belli canlılar halinde olmaları ya da o canlıların kalıntıları halinde olmalarıdır. Organik

maddeler ayrışma sonucu, uzun süreler içinde molekül ve hatta atom haline dönüşebilirler, yani sonunda inorganik maddelerle bir farkı kalmaz. Bu gelecekleridir. Geçmişlerinde bir canlının terki-binde rol almışlardır. Bu canlı da, tek hücreliden trilyonlarca hücreye sahip canlılardan birisi olabilir. Hücre sayısının çokluğu bu canlıların gelişmişliğini göstermez.

46. Jeolojik bulgular incelenirse, bazı canlı fosillerinin başlangıcı sadece belirli zaman dilimi içerisinde görünür. Örneğin; omurgasızların fosillerine Cambria (500.000.000 ile 620.000.000 yıl önceki) devrinden önce rastlanmaz. O zaman demek ki, o canlının yaratılışı bu devrin başlangıcıdır. Bilim adamları hayatın başlangıcını dört milyar yıla yakın (3.800.000.000) bir zaman olarak tahmin etmektedirler. Yapılan bu tahminler bazı bilimsel yaş tahminlerine dayansa da bilimsel deneylerin de tabiattakilerle mutlaka aynı olacağı düşünülemez, ama bugünkü teknolojik imkânlarla yapılabilen tahmin budur. Ben Adana Ziraat Okulunda okurken “sut kostik” denen bir madde ile tanışmıştım. Bu kimyasal madde zeytinlerin tatlandırılmasında kullanılıyordu. Normal zeytin kırıldıktan sonra 3-6 ay arasında su içinde tatlandırılıyordu ama “sut kostikle” en çok 8 saatte hem de kırılmadan tatlandırılıyordu. Bunu öğrendikten sonra, ziraat okulundan memleketime gelişimde bir aile ortamında, köyünden gelmiş zeytinci bir üreticiye söylediğim zaman adamcağız boş gözlerle bana inanmaz inanmaz baktı. Benim çocuksu bir palavra attığımı düşündü. Ama söylediğim doğrudu, şimdi bütün zeytincilerin kullandığı bir metot oldu. Burada şunu vurgulamak istiyorum; yapılan bütün tahminler insani değerlendirmelerin ve bilinen teknolojinin içindedir. İlim adamların değerlendirmeleriyle 6.000.000 yılda oluşmuş dediğimiz şey olağanüstü şartlarda 6 günde oluşmuş olabilir. Bilim adamlarının yaptığı tahminler mutlaka yanlıştır demiyorum, onlar bazı sabitlemelerden ve olasılıklardan yola çıkarak tahmini hesaplarını yaparlar. Yine bir başka örnekle; bu film 1,5 saatte biter denebilir. Ancak hızlı sarıma aldığınızda bu film 3 dakikada da bitebilir.

47. Darwin’in dayandığı ana fikrin, yani çevre şartlarının etkisiyle genetik yapının değiştiği ve bir türün diğer bir türe dönüştüğünün yanlışlığını ortaya koyabilmek için, bazı teknik bilgilere de ihtiyacımız olacaktır. Aslında okuyucuları teknik bilgilerle sıkmak istemem ama çok basit olarak bazı konulara da değinmek yerinde

olur sanırım. Hepimiz ilkokuldan itibaren canlıların temel biriminin hücre olduğunu öğrenmişizdir. Hücre; dışında, protein ve yağlardan oluşan, maddelerin dışarı giriş çıkışını ayarlayan bir zarı (bitki hücrelerinde bir de selüloz zar mevcuttur), bunun içerisinde sitoplazma dediğimiz, hücre zarı ile çekirdek arasında, yumurta akı kıvamında bir sıvı ve içerisinde “organeller” dediğimiz (Endoplazmik retikulum, Mitokondrium, Lisosom, Ribozom, Centrosome, Plastid, koful vs.) yapılar vardır. Sitoplazma içerisindeki bu yapılar su, protein, karbonhidrat ve madensel tuzlardan oluşur. Çekirdek; alyuvarlar, mavi-yeşil algler gibi bazı canlı hücreleri hariç, neredeyse bütün hücre yapılarında mevcuttur. İki katlı bir zarla çevrilidir, hücre bölünmesi sırasında kaybolur daha sonra bir yerine iki çekirdek olarak oluşur ve bölünme ile teke iner.

Her ne kadar hücre sitoplazması da bazı karakterlerin bir fertten diğer ferde geçmesini (sitoplazmik kalıtım) sağlarsa da, kalıtımın esas kısmı hücre çekirdeğindeki kromozomlar tarafından organize edilir. Kromozomların da kalıtımı sağlayan bölümü DNA’dır yani Deoksiribonukleik asit. Bazı canlılar içerisinde kalıtımı sağlayan RNA yani Ribonukleik asit de varsa da, bunun taşıdığı kalıtsallık azdır. Bilindiği gibi, sadece DNA’sı olmayan bazı canlılarda bu işi RNA üstlenir.

Yalnız şunu belirtmek isterim, bu küçük hücre içerisinde oluşan binlerce reaksiyonun neden ve nasıl olduğunu insan aklı almaz. Bu yaratıcının dâhiyane düzenidir. Bunları Darwinizm’le ya da bir takım materyalist düşüncelerle de izah etmenin olasılığı hiç yoktur. Bazı olan olayların sadece makro düzeydeki açıklamalarını biliyoruz. Mikro seviyedeki açıklamaları öğrenmemiz çok zor oluyor. Ancak insanoğlu tabii ki, “bu yaratıcı tarafından böyle kılınmış, öyleyse bu işlerle uğraşmayalım” diyemez. Zira aynı yaratıcı bu işlerle uğraşmamız ve bilinmeyenlerin belli bir bölümünü de çözebilmemiz için bize akıl, his, duyu gibi donatılar vermiş ve bunları kullanmamızı istemiştir. Örneğin; İslam inancında olan kimseler için, Kuran’dan örnek verilmek gerekirse. Yaratıcı “akılın işletilmesini” istemektedir. Ben de birçoklarımız gibi Darwin teorisinin sanki gerçekmiş gibi bize öğretilmesi tezgâhından geçtim. ABD genetik öğrencisi olduğum yıllarda, özel mikroskoplar kullandık. İlk defa, karanlık saha (Dark Field) ve zıt fazlı (Phase Contrast) mikroskoplarda, hücreler içerisine bakıp oradaki

organellerin hareketlerini incelediğimde, heyecan, korku ve yaratıcıya sonsuz bir hayranlık içerisinde, uzun süreler hücre içerisindeki koşuşturmaları gözlemiştim. Hani tüylerim diken diken oldu derler ya, aynen öyle olmuştu. Bunları görüp de izleyen bilim adamlarının bu olay ve oluşumları hâlâ, yavaş yavaş birikimlerle oluşmuştur gibi safsatalarla yorumlayarak, yaratıcıyı inkâr etmesini akli olan bir varlıkla izah etmem mümkün değildir.

48. Şimdi yine teknik konumuza dönelim, sizi yine biraz sıkacağız ama şu kromozom yapısına bir bakalım neymiş! Kalıtsal maddeleri üzerinde taşıyan kromozom materyali üzerine yoğunlaşalım. Kromozomun bizi ilgilendiren kısmı, genetik şifrelerin taşındığı çift sarmal şeklindeki iplikçiklerdir. Bu iplikçiklerin yapısında, fosfat, şeker (deoksiriboz yani bir oksijeni eksik riboz), bir de azotlu bazlar bulunur. Deoksiribozla olan bu yapıya DNA denir. Sarmal halindeki bu iplikçikler birbirlerine pozitif negatif kutupların bir biriyle birleşmesi gibi bazlar vasıtasıyla birleşir. Bazlardan Adenin Timinle (pürin bazları), Guanin Sitozinle (pürimidin bazları) birleşir. Bu birleşme RNA oluşumlarında Timin'in yerine Urasil gelmesi ile olur. Biz genetik öğrencileri, ABD'de, 60'lı yılların sonuna doğru, DNA sentezini laboratuvarlarda yapıyorduk. Bunu söylerken biraz açmam lazım, canlıların genetik kodlarını yeniden sentezlemiyorduk, önce DNA iplikçiklerini, kullanılan kimyasallarla birbirinden ayırıyorduk, ondan sonra içlerinde gerekli olan yapısal maddelerin bulunduğu suni ortamda bu sarmalların her biri üzerindeki bazların hemen kendisine bir eş yaptığını görüyorduk. Yani yaptığımız yaratıcının yaptığı gibi hiç yoktan bir şey var etmek değil, olanın kendisine eş bulmasını sağlamaktan ibaretti. Ama biz laboratuvarında DNA sentezi yaptık diye son derece böbürleniyorduk. O zamanların en harika bilimsel deneyiydi. Aslında hücre bölünmesi sırasında birbirine tam benzer kromozom yapılarının oluşması için de aynı şey gerçekleşmekteydi.

İplikçiklerin birbirleriyle sarmal halindeki yapısına nükleotid (nükleik asit ve proteinden oluşan) zinciri adı verilir. Yani nükleotidlerden oluşan zincirsel bir yapı. Her bir zincir halkasını bir nükleotid olarak düşünürsek gelecekteki izahatı daha iyi anlarız.

Yaşamın bütün organizasyonları enzim ya da hormonlar tarafından yapılır. Enzim ya da hormon nedir? Bir proteindir. Protein

nelerden oluşur? Belli sayı ve nitelikteki polipeptitlerden (amino asit zincirleri) oluşur. Proteinler ya da polipeptidler nelerden meydana gelir? Amino asitlerden. Biz bunlara canlının yapı taşları da deriz. Amino asitler nasıl yapılır? Nükleotid zinciri üzerindeki nükleotid halkalarının birkaçının veya birçoğunun verdiği kotla sitoplazmada sentezlenir. Yani sonuçta, her şey geldi kromozom yapısındaki DNA karakterindeki nükleotidlere dayandı. Belki yapı taşları dediğimiz cansız amino asitlerin canlı hücrelere en yakın yapıda olduğu düşünülebilir ama can dediğimiz şeyden yoksundurlar. Canın ne olduğu tanımlanabilir ancak nasıl oluştuğu yüce yaratıcının gücü dışında bir güçle izah edilemez. Bir protein belirli sıralarda dizilmiş 100-3000 kadar aminoasitten oluşur. Bu amino asitlerin diziliş sırası değişince protein yapıları da değişir. Örneğin; tesadüflerle bu amino asitlerin sıralanıpverdiği ve enzimlerin bünyesinde bulunacak belirli proteinleri yapıverdiği düşünebilir mi? Bu akıl dışıdır. Cansız sistemlerden canlı sistemlere, sistemik geçişle ilgili elle tutulur, ne bir deney, ne de teorilerin ötesinde kanıtlanmış bir bilgi mevcut değildir. Yani tercih yapamayan oluşumlardan tercih yapabilen oluşumlara geçiş bilinmemektedir (yapılan tahmin ve spekülasyonlar hariç).

Demek ki, gerek döllenme olmayan, sadece bölünmeyle çoğalan, gerekse zigotun (döllenmiş yumurta) meydana geldiği canlılarda, zigot oluşumundan, fonksiyonel organların oluştuğu bir canlı haline gelmesi tamamen ana maddesi nukleik asit olan oluşumlar tarafından organize edilir. Burada DNA'sı bulunmayan canlılar gibi ekstrem durumlardan bahsetmeyelim, konunun daha iyi anlaşılabilmesi için sadece organları olan canlıları örnek vereyim. Örnek insan olsun. İnsanda diğer birçok canlıda olduğu gibi iki türlü hücre bulunur birisi somatik hücre (üremeyle ilgisi olmayan) diğeri de üreme hücreleridir. Bu hücreler görünürde birbirinin aynısıdır. Somatik hücreler tek bir bölünme ile bir birinin benzeri hücreler meydana getirirler. Üreme hücreleri ise iki bölünme ile hücredeki kromozom sayılarını yarıya indirirler. Aksi takdirde birleşen iki üreme hücresinden (yumurta ve sperm) her defasında kromozomları ikiye katlanan hücreler meydana gelmesi gerekir ki, zaten bu olmamaktadır. Hücrelerin somatik olarak çoğalmasını, üreme hücre kromozom sayılarının yarıya indirmelerini anlamak mümkündür. Bütün biyoloji kitaplarında bu mevcuttur. Ancak anlaşılması mümkün olmayan ve sadece ilahi bir güç tarafından bili-

nen ve uygulatılan başkalaşım denen bir olay vardır. Baktığınızda birbirinden hiçbir farkı olmayan zigot hücreleri belirli bölünmelerden sonra birden farklılaşmaya başlarlar. Yani her biri bir doku ve sonra da organı yapmaya yönelir. Buna kök hücre denir. Göz, kulak vs. gibi organ dokuları, ilahi güç tarafından görevlendirilen bu hücreler tarafından yapılmak üzere çoğalmaya başlarlar. Bu belki yüzlerce reaksiyonun harekete geçirilmesiyle olur. Biyologlar bunu "hücreler başkalaşıma uğrar" diye son derece basit bir ifade ile anlatırlar. Sanırsınız ki, Darwincilerin ifade ettiği gibi tesadüfen olur. Veya böyle bir ilahi güç, çevre şartlarının değişmesi ve canlı genetiğini etkilemesi ile yoktan var olmuştur. Tabii birtakım saplantılardan ve ideolojik yaklaşımlardan etkilenmeyen hiçbir bilim adamı bunu kabul edemez. Aslında bunu anlamak için de bir bilim adamı olmaya gerek yoktur. Yaratıcı sıradan insanlara da bu akli ve anlayışı vermiştir.

Başkalaşımı nasıl örgütlediğini yaratıcıya bırakalım. Ancak biz yaratıcının bu örgütlemeyi sağlama görevini, hücre içerisindeki DNA'ya bıraktığını biliyoruz, bu 1865 yılında Mendel'in yazmış olduğu makaleden sonra anlaşılmıştır. Yani başlangıcı biliniyor, sonucu da biliniyor ancak ortasındaki dönüşümü ilahi güç kendisine bırakıyor. Bana göre ilahi bir güce sahip yaratıcıya inanmanın en büyük delillerinden birisi, hatta ben bir genetikçi olarak bana göre en büyüğüdür. Dikkat ederseniz Darwinci bazı bilim adamları veya onu takip edenler hep ilmin bu bölümünü atlayarak veya lafa boğarak geçirirler. Bu o kadar büyük bir olaydır ki, kâinatın en büyük sırlarından bir olarak yaratıcı tarafından kendine saklanacağını düşünürüm.

Bu büyük sırdan sonra, bizler hücre içindeki olaylar şöyle oluyor böyle oluyor, enzimler şöyle oluşuyor, farklı proteinler şöyle oluşuyor diye öğrencilerimize öğretiriz. Burada da başlangıcı ve sonucu biliriz de ortasını hiç bilemeyiz. Biz öğrencilerimize böyle olur dediğimiz zaman öğrencilerimiz de sanırlar ki, biz bu işin sırrını çözmüşüz ya da çözen bilim adamlarından naklediyoruz. Hâlbuki çözülen bir şey yoktur, sadece sonuçtan başa doğru bir açıklama yapılmaktadır. Darwin ve takipçilerinin şu iyiliği olmuştur. Bilmedikleri veya anlayamadıkları yerde, olmuştur veya oluşmuştur, gibi kelimeler kullanarak bir bilgiçlik tavrı içerisinde sözde açıklamış olmayı bizler dâhil bütün dünyaya öğretmişlerdir. İşte

bizde öyle yaparak hiç anlamadığımız bir şeyi çok iyi anlamış ve anlatıyormuş gibi yaparız. Hocayız ya da bilim adamıyız ya, sanki mutlaka öyle yapmamız gerekir.

Biraz daha hücre içine dönelim; hücre bölünmeden önce homolog kromozomlar yine anlayamadığımız bir sırla bir araya gelirler ve sarmallar birbirinden ayrılır ancak sentromer dediğimiz bir düğüm tarafından son safhaya kadar tutulurlar. Serbest kalmış iki iplikçiğin her birine kromatid denir. Bazen bu kromatidler üst üste bingişirler ve homolog kromadidler aralarında parça değişimi olur. Buna parça değişimi veya crossover olayı denir. Genler arasındaki mesafe de bu parça değişimi ile ölçülür. Teorik olarak uzak mesafeler arasında daha çok, kısa mesafeler arasında daha az parça değişimi olacağı varsayılarak, %'de olarak bulunan crossoverlar, aynı zamanda iki gen arasındaki mesafeyi belirtir. Tabii bu crossoverların yüzdesi, meydana gelecek yavrudaki her iki ebeveyninden farklı tiplerin saptanması ile ortaya çıkarılır (daha çok detayına girmeyelim).

Nükleotid zincirleri açıldığında ortada $2 \times 2 = 4$ kromatid olur. Her bir homolog kromozomun kromatidlerinden sadece biri kopyalanır. Bunlardan hangisinin kopyalanacağı da yine ilahi sırlardan biridir ama sonunda kopyalanır. Hücre içerisindeki olayların bilinen tarafları; ya gözlenen oluş sıraları ve halleri ya da sonuçlarıdır. Keşfedilmeye çalışılan ilahi gücün sonsuz alternatifli, kendinin planladığı, kotladığı ve sınırladığı reaksiyonlar ve oluşumlardır. İlahi gücün kontrol sistemi, canlının atomlarına kadar gider.

49. Son 150 yıldır en çok tartışılan Lamarck ve Darwin'in teorilerini kısaca karşılaştıralım;

Lamarckian teorisi:

Bu teoriye göre iki husus var sayılır; bunlardan birincisi, kullanılan organların gelişme göstereceği ve kullanılmayan organların da dumura uğrayacağı fikri, diğeri de çevre şartları sonucu kazanılmış olan karakterlerin sonraki jenerasyonlara geçme fikridir.

Bunlardan birincisine bakarsak, bu kısmen doğru olabilir. Zira çevre şartlarına uyum gösteremeyen karakterlerin zamanla doğal seleksiyonla, dumura uğramış olarak kalması olasıdır. Ancak genetik kabiliyet hâlâ vardır. Dumura uğramayanların yaşayamama-

sı gibi bir şey söz konusu ise zamanla dumura uğramamış ya da adapte olamamış karakterleri taşıyan fertler popülasyonda azalabilir hatta yok olabilir. Ancak bu her karakter için söylenemez. Öyle karakterler vardır ki, ne kadar çok kullanılırsa kullanılsın sonuçta değişmez, öyle karakterler de vardır ki hiç kullanılmaz ama çeşitli genetik olaylar veya etkileşimlerle değişir. Yani birinci kural popülasyonlarda sınırlı bazı karakterler için kısmen geçerlidir. Şayet bitki dalları yüksekte ise kısa boyunlu olan ve yiyeceğe yetişemeyen zürafanın ergenlik dönemine bile ulaşmadan ölmesi normaldir ve gelecek jenerasyonların uzun boyunlu (genetiğinde bu karakteri taşıyan) zürafalardan oluşabileceği düşünülmelidir. Ancak, bayanlar veya bazı kabileler ayaklarını küçük göstermek için dar ayakkabı giyerler ama bu hiçbir zaman bunlardan doğacak çocuğun ayağını küçültmez. Bunun yanında üç yapraklı yoncadan, çeşitli genetik olaylarla, çevre şartlarında hiçbir değişiklik olmadan dört yapraklı yoncalar oluşabilir. Şayet değişen karakterler hayatta kalma ya da kalmamayla ilgili ise canlı, karakterin yok olmasıyla ya da değişmesiyle ölebilir. Eğer yaşarsa, çevre şartlarıyla oluşan değişimler yavrularına geçmez.

İkinci kural ise doğru değildir. Bunun doğruluğunu ispatlamak için Lamarcian teorisine inanan August Weisman (1834-1914) farelerin kuyruğunu 22 jenerasyon keserek kuyruksuz fare elde etmek istemiştir. 23. jenerasyonda bile hiçbir şey değişmemiştir. Bu konuyu Darwin de takip etmiş, kuyrukta hiçbir değişiklik olmamasına şaşırmıştır. Binlerce yıl kulaklarına küpe takmak için kulaklarını deldiren kadınlardan delik kulaklı çocuklar doğmaz. Sünnetli erkeklerden sünnetli erkek çocuklar doğmaz.

Lamarckianla mukayeseli, Darwin'in teorisine bakarsak;

Darwin ve Lamarck, sonuçta aynı şeyleri farklı yollarla ifade etmeye çalışmışlardır. Örneğin; Lamarck yaratıcının yarattığının doğal ihtiyaca göre şekillendiğini ifade ediyor, Darwin ise bunların tesadüf eseri olduğunu varsayıyor, yaratıcının yerine tesadüfü koyuyor. Klasik örnek, Lamarck yarasaların mağaralarda görme duyusunu kullanmadıkları için bunun kaybolduğunu ifade ediyor, Darwin ise gözleri kör olanların mağarada yaşayabileceklerini (adapte olabileceklerini) ifade ediyor ama mağaralarda yaşayan, gözleri gören, milyonlarca hayvan da var, bunun neden olduğunu

açıklaması mümkün olmuyor. Burada Lamarck da yanlış ama daha akılcı izahat yapıyor.

50. Darwinciler tezlerini desteklemek için çok süratli çoğalabilen ve üzerinde daha rahat gözlem ve araştırma yapılabilecek tek hücreli canlılarda denemeler yapmaktadırlar. Bu da gayet mantıklıdır. Buna bir örnek verelim e-coli bakterisinden, aşağı yukarı, bir saatte 3 jenerasyon elde edilebilir. Bugünde 72 jenerasyon yapar yılda, 26.280, yirmi yılda 525.600 jenerasyon demektir. E-coli bakterisi milyonlarca yıldır mevcut olabilir. Ancak bilim adamlarının üzerinde ciddi olarak çalışmaları yani yakından gözlemlmeleri yaklaşık 65-70 yıl kadar öncedir. Bunu 65 yıl kabul etsek, 65 yılda 1.708.200 jenerasyon yapar. Bunu insan ömrüne vursak ve insanların 25 yılda bir jenerasyon vereceklerini düşünersek, $25 \times 1.708.200 = 42.705.000$ yıl yapar. İlgili bilim adamları insanlık yaşının 50.000 yıllık (bunu 200.000 yıla çıkaranlar vardır) geçmiş olduğunu ifade etmektedirler. Bilinen insanlık tarihi ise bizim tahminimize göre, ancak 12.000-15.000 yıl geriye kadar götürülebilir. Bu tahmini kıyaslamalara bakılarak, ne e-coli bakterisinde, ne de insanda bu kadar jenerasyonlar sonrası yeni bir tür oluşması gibi hiçbir gözlem yoktur. E-coli bakterisinde çeşitli mutasyonlarla değişimlerin olduğu muhakkaktır ve kolaylıkla gözlenir veya deneysel olarak saptanır ancak hiçbir zaman yeni başka bir türe ya da örneğin; mantara dönüşmez. Yine *Drosophila melenogaster* sineği üzerinde mutajenlerle uygulanan mutasyon yaratma tekniği ile 800 jenerasyonu bulan çalışmalarda 400 civarında farklı sinek oluşmuştur. Bunların bazıları çiftleştğinde döl vermiş bazıları da vermemiştir (kısırlıkla ilgili kalıtsallıklar nedeniyle) ama hiçbir zaman drosofiladan başka sinekler elde edilmemiştir. Son zamanlarda bazı genetik sapmalar ya da mutasyonlar nedeniyle farklı türler elde edildiğini iddia edenler çıkmaktadır. Ama biz milyonlarca canlının hiç birinde olmayan bir durumun, bir araştırmacı tarafından var olduğunun iddia edilmesini şüpheyle karşılarız. Bunların da diğerleri gibi uydurmalarından öteye gitmeyeceğini düşünürüz. Doğru olsa, bunun biyolojide bir kural olması ve binlerce türde örneklerinin görülmesi gerekirdi.

51. Bazı Darwincilere göre türler basitten mükemmele doğru gider. Kromozom sayılarının artması bu mükemmelliğe doğru gidişin göstergesidir ki, bu yanlıştır. Hâlbuki örneğin; eşekte 62 in-

sanda 46 kromozom bulunur, bu durumda eşek daha gelişmiş bir hayvan mıdır? Kim bilir belki de öyledir, bu biraz da neye baktığınıza bağlı. Yük taşımasına bakarsanız(!).

52. Darwin'in söylediği gibi, türlerin yıllar ve farklı çevrelere göre çeşitlenmeleri ve yeni yerlere adaptasyonları mümkün olabilirdiği gibi Dinozorlar gibi yok olması veya belli bir zayıflıkta jenerasyonlarını sürdürmeleri de mümkündür. Yani illa da yıllara göre gelişme olacak diye bir şey yoktur. Kendi teorisi ile birebir örtüşmese de, Darwin bazen doğru laf etmektedir.

53. Bazı bulgulara göre, şu anda yediğimiz midyeler 160 milyon yıl evvel nasılsa şimdi de aynı kalmışlardır. Yosunlarda bu yılların çok daha gerilere gittiğini bazı bilim adamları söylemektedirler; 600 milyon yıl önce nasıllarsa şimdide aynı oldukları ifade edilmektedir. Bunlarda hiçbir değişim olmaması Darwin'in değişim teorisine uygun düşmez. Darwin de neden bazı türler değişir de diğerleri değişmez diye, teorisine ters olan bu durumu dile getirmiştir.

54. Darwin; hayvan türlerinin en çok 4-5, bitkilerin ise belki biraz daha fazla sayıda atalardan oluştuğuna inandığını ifade eder. İfade eder de, o 4-5 atarın nasıl oluştuğuna ve birbirleri ile ilişkilerinin ne olduğuna kabul edilebilecek mantıklı bir açıklama getiremez.

55. Darwin, canlı oluşması için gerekli maddelerin olması halinde her nasılsa canlının oluşacağına inanır. Hâlbuki bilindiği gibi, maddelerin biyolojik olarak sentezlenmesi veya ayrıştırılmaları canlılar tarafından yapılır. Maddelerin suni olarak bir araya getirilmeleri hiçbir zaman bir canlı oluşturulması için yeterli olmamıştır ve olmayacaktır. Bugüne kadar yapılan bütün araştırmalar da bunu doğrulamaktadır. Son zamanlarda en çok merak edilen ve araştırılan konulardan birisi de budur. Zaman zaman bazı sözde bilim adamları tarafından bu konuda balonlar uçurulmaktadır. Diğer birçok konuda olduğu gibi bunu da artık olağan karşılamak gerekir.

56. Darwin, mutasyonun ne olduğunu bilmez, ancak sonraki takipçileri değişimleri mutasyonla izah etmek isterler. Darwin'le Darwincilerin ayrıldığı nokta, Darwin genetik faktörlerin değişime etkisi çevre faktörleri etkisinin yanında yok denecek kadar azdır, çevre şartlarına göre değişim yavaş yavaş birikimle olur der,

Darwinciler, bunu ikinci plana atarlar, yani canlıda meydana gelecek ani değişikliklerin mutasyonla yani canlılarda oluşacak ani genetik değişimlerle olacağını varsayar. Bu ani değişikliklerin nedeni, bir anlamda çevre faktörlerine bağlansa da, bunun neden ve nasıl olduğunu izaha yetmez. Zaten ani değişimler de Darwin teorisine terstir, Darwin değişimin çok yavaş olduğunu izah için, başka bilim adamları tarafından da kullanılan, “doğa sıçrama yapmaz” tekerlemesini sık sık kullanmaktadır. Darwinciler kıvırtmak için, ani değişimler bireyseldir, bu bireysel değişimler popülasyonu yavaş yavaş etkilerler derler. Hâlbuki Darwin’in söylediği bu değildir. O her bireydeki karakterin değişiminden bahseder, bu karakterlerin de çevre şartları ile oluştuğunu ileri sürer. İleri ve geri çok nadir oluşabilecek mutasyonları düşünürsek, bu mutasyonlarla popülasyonların değişme olasılığı yok denecek kadar azdır. Popülasyondaki esas değişimleri sağlayan, melezlemelerle, popülasyona yeni giren ve etkisini gösterebilen genlerdir.

57. Darwin teorisinin yeterli kanıtı olmadığını ama bir gün kanıtlanacağını varsaymaktadır. Ancak Darwinciler kraldan fazla kralcı olup, teoriyi ispatlanmış ve hatta kanun haline gelmiş bir bilimsel yargı olarak sunmaktadır ki, yanlıştır, bu bilim adamıyım diyen kişiye yakışmaz, bilim adamı en az Darwin kadar cesur ama şüpheli olmalıdır.

58. Darwin, arkadaşı ve destekçisi Huxley’in istikbalde bazı deliller bulunarak, bu teorinin ispat edilememesi durumunda, tamının çöpe atılması gerektiğine inandığı düşüncesine de, “zaten zor olan izahları, daha da zorlaştırıcı” olduğu için hayıflanıyordu. Ama Huxley haklıydı. Yine kendisi, arkadaşı Dr. Bentham’a gönderdiği 23.05.1863 tarihli mektubunda, teorisinin genel düşüncelere dayandığını, özelde ise teorisini destekleyecek en küçük bir delil dahi bulunmadığını yazıyordu ki, bu gerçekten de doğrudur. Bu mektubunda “ayrıca neden bazı türler değişmiş diğerleri değişmemiştir, bunu da izah edemeyiz” demektedir ki, bu da zaman zaman doğru yolu bulduğunu gösterir.

59. Darwin’de evrim inancının gelişmesine neden olan, Beagle gemisi ile seyahate çıktığında elde etmiş olduğu jeolojik bilgilerden ve fosillerden yola çıkarak, geçmiş zamanla şimdiki zaman arasında bir bağ oluşturmak istemiştir. Geçmişten geleceğe bir çeşitlilik ve seçilme işleminin olduğunu yaptığı genellemelerle mantıksal

olarak açıklamış ama bu seçilmenin nasıl ve neden olduğunu kanıtlarla açıklayamamıştır. Dolayısı ile tatmin olamadığı için kendisi de önceleri teorisini bir sır olarak saklamıştır, daha sonraları, Malthus'un 1798-1826 yılları arasında yayınlanmış olan kitabındaki teorisinden etkilenerek, teorisini belli bir yere kadar da olsa açıkladığına inanmış, daha önce ifade edildiği gibi, Alfred Russel Wallace ile birlikte açıklama mecburiyetini hissetmiştir.

60. Darwin kendi yaptıklarının ve düşündüklerinin kendi kendini kandırmaya yönelik olup olmadığını sık sık sorgulamıştır. Aslında bunu bütün bilim adamları yapabilir. Bir şeyi ispat edemezseniz içinize kuşku girer. Darwin'de bu kuşku hep olmuştur ama zamanımız Darwincilerinde, söylediklerine göre, hiç bu kuşku yoktur ve her şey ispatlıdır.

61. Darwin, kıtalarda yaşayan hayvanların küçük adalardakine nazaran, daha iyi yaşayabilme arzusu ile daha çok evrim geçirdiklerini yazmıştır ki, bu doğru değildir. Kıtalarda çok farklı oluşan çeşitliliğin nedeni evrim değildir, genetik çeşitliliiktir.

62. "Türlerin Kökeni" yayımlandıktan sonra, gerek cahil aristokratlar arasında, gerekse sıradan halk tarafından olağanüstü bir rağbet görmesi, eski dünyaya yepyeni bir görüş getirdiğinden müthiş bir sansasyon yaratmıştır. Olmayan şeyler varmış gibi gösterilmiş Darwin'in kendi deyimi ile "Neredeyse başım dönecek, biraz mütevazı olmalıyım"a kadar gitmiştir. Bu arada kıta Avrupa'sında İncil'in öğretilerine son derece alakasız ve hatta olumsuz bakılmaya başlanılmıştı. Bu anlayış da Darwin'in başarısına katkıda bulunmuştur

63. Şuna inanılmalıdır ki, eğer yaratıcı, türler arasında bir geçiş isteseydi, bunlar arasındaki melezleme sonrası nesillerini devam ettirmelerine de izin verirdi. Yalnız at-eşek gibi hayvanlar veya buğday-çavdar gibi bitkiler arasında değil, örneğin; kromozom sayıları eşit olan fare gibi bir hayvanla, buğday gibi bir bitki arasında, suni ortamlarda, bitki hayvan melezlemesi bile beklenebilirdi. Böyle bir şeyin teorik olarak beklenmesi olabileceğini göstermez. Darwin'e göre mademki, böyle bir şey beklenebilir, o zaman olduğuna da inanılmalıdır. Yani oğlunun dediği gibi, her olay için teoriler yaratma konusunda iyi bir uzmandır.

64. Darwin'in evrim teorisi, daha ilk sunulduğunda büyük tepkilerle karşılaşmıştır. Ancak anlaşılması güç bir itici güçle, o kadar yaygın bir hâle gelmiştir ki, konuyla ilgili ilgisiz neredeyse herkes bu teoriyi gerçekmiş gibi kabullenmek mecburiyetindeymiş ortamı yaratılmıştır ve yaratılmaya devam edilmektedir. Özellikle konuyla hiç ilgisi olmayanlar, Darwin'e inanıyorum havası atmanın modernliğin bir göstergesi olduğuna inandırılmışlardır. Bu son derece kısıtlı sayıdaki ateistlerin ve bazı ideologların, işbirliği içerisinde, nasıl güçlü bir lobi oluştuklarını gösterir. Bu, dünyamızda nüfusu dünya nüfusunun 0.0005'inden daha az olan İsrail'in, politik, stratejik, ekonomik ve diğer olayların önemli bir bölümünü kontrol etmesi gibi bir şeydir. Demek ki ilmi gerçekler olmadan da, yapılan propagandalarla insan toplulukları belli inançlara çekilebilmektedir. Sanırım Darwin teorisi bunun en büyük örneklerinden biridir.

65. Darwin ve Darwincilerin yazdıkları aleyhine yazı yazmak veya düşünce sunmak birçok bilim adamı için kiliseler tarafından aforoz edilen Hristiyanlar gibi bir çevresel tepki ya da mahalle baskısı doğurmaktadır. Dolayısı ile bilim adamları adeta bundan korkmakta, Copernic'e yapıldığı gibi bir linç girişimine maruz kalmaktadırlar. Bu o kadar ileri gidiyor ki, bazı bilim adamlarına, Darwin'in Peygamber olarak kabul edildiği Darwin mabedinde, tapınmadığı için iş bile verilmiyor. Kadın hakları, eşcinsel hakları, terörist hakları gibi en uç yerlerdeki hakları olumlu olumsuz eleştirebilirsiniz ama Darwin'i asla! İşin en ilginçlerinden birisi, 1934 yılında Sir Ambrose Fleming (termo iyonik radyo lambasını keşfeden) bilginin, radyoda Darwin'in Evrim teorisine karşı yapacağı konuşmaya, BBC tarafından diğer bazı bilim adamlarını inciteceği ve politikalarına aykırı olduğu gerekçesi ile izin verilmemesidir. Zamanımızda daha da katı uygulamalar olduğu için Darwin'in düşüncesine karşı olan bilim adamları açık açık söylemeseler de kendilerini saklama ihtiyacı hissetmektedirler

66. Olayların mantıksal bir izahının olması, o olayların mutlak doğru olabileceği anlamına gelmez. Olayların deneysel olarak ispatı onun doğru olduğunu gösterir. Mantıksal izahat teorilerde kullanılan bir yöntemdir. Bu doğrudur veya yanlıştır ama bir izahattır. Bir ilmi araştırmaya başlamak için gerekli olabilir. Ancak Darwin'in teorisi konusunda olduğu gibi, yapmış olduğu bütün

mantıksal izahatın doğruluğunu kayıtsız şartsız kabul etmek hiçbir bilim adamına yakışmaz. Yakışanı bilimsel doğrulardır.

67. Vücutta bulunan ve işlevsiz gibi görünen bazı organlar Darwin tarafından geçmişteki atalardan kalma varlıklar olarak nitelendirilmekte, daha da ileri gidilerek, bunların kendi evrimin teorisinin en büyük ispatı olduğunu söylemektedir. Bu kendine göre mantıksal olabilir ama tam bir cehalet örneğidir. Biyolog veya bilim adamları olarak bizim bildiklerimiz bilmediklerimizin belki de % 1 değildir. Örneğin; hücre içinde meydana gelen binlerce reaksiyonun ne kadarını biliriz? Bu kadar cehalet içinde, bu organın işlevi yoktur demek gerçekten abestir. Önceden de izah edildiği gibi, birçok biyolojik olay karşısında bilgi edinemememiz veya olayları anlayamamamız olayların olmadığı anlamına gelmez.

68. Yine Darwin, çevre şartlarına göre gelişen organlardan bahsetmektedir. Gerçekten de çevre şartlarına göre erkek veya dişi olabilen hayvanlar bile mevcuttur. Ancak bu zaten mevcut genetik kotlar içerisinde aynı tür içinde bir sınır dâhilinde oluşan olaylardır. Yoktan var olan olaylar ya da bir türden diğerine geçişi sağlayacak olaylar değildir. Belki o zamanlar kısıtlı veriler içerisinde Darwin bunu anlayamamıştır, ancak bugünkü Darwincilerin böyle bir mazeretleri de yoktur.

69. Jeolojik Bulgular:

Darwin ve Darwincilere göre Evrim teorisinin en büyük ispatı jeolojik çalışmalarda özellikle fosillerin incelenmesinde ortaya çıkmaktadır. Bize göre de bir türden diğer bir türe geçişle ilgili evrimin olmadığını kesin kanıtlayan en büyük veriler bu çalışmalardan elde edilenlerdir. Neden böyledir?

Genel olarak, beş ana devreye (Archeozoik, Proterozoik, Paleozoik, Mesozoik, Cenozoik) ayrılan jeolojik zaman ve oluşumlarından Archeozoik devri kayaların oluşumu diye bilinir. Bu devir 3.800 000.000 yıl öncesine gider. Bundan sonraki Proterozoik devri, 1.420.000.000 yıl öncesine kadar gider, ilk fosil tabakaları olan deniz yosunlarının fosillerinin bulunuşu bu zaman diliminden başlar ve Cenozoik devrinde insana kadar gelir. Darwinci düşünce tek hücrelilerden başlayarak yaşanmış olan eski hayatların, yeni hayatların başlangıcı olduğunu, hatta yeni hayatları yarattığını söyler.

Buna göre, evrim denilen şey yaklaşık son 1.500.000.000 yılda olmuştur. Son yüz elli yılda bulunan ve üzerinde çalışılan fosiller;

a) Her canlı türünün belli bir andan sonra görüldüğünü yani belli bir zamanda yaratıldığını,

b) Bu yaratılışlar içerisinde türlerin aynı kökten (atadan) geldiğine dair en küçük bilimsel bir bulguya rastlanmadığını,

c) Darwincilerin (Darwin değil) iddia ettiği gibi geçiş dönemi canlılar olsaydı bunların fosillerinin de mutlaka saklanamayacağını ve bulunacağını,

d) Bütün canlıların aynı zamanda yaratılmadığını, bir düzen ve zaman içerisinde yaratıldığını,

e) Canlılar üzerinde görülen benzer yapıların örneğin; kuşların kanatları ile sürüngenlerde bulunan benzer yapıların, birbirinden türediğine dair hiçbir delil olmadığı, bunun yanında farklı olarak ancak aynı yaratıcı tarafından bir mantık silsilesi içerisinde yaratıldığının delili olduğu,

f) İlk bulunan binlerce fosildeki canlı kalıntıları ile şimdikiiler arasında tıpatıp benzerlik olduğu,

g) Fosil olduğu iddia edilen ve bilinmeyen bazı nadir oluşumların, milyonlarca bilinenlerin yanında ara geçiş olarak sunulmasının mantıkla alakası olmayacağı,

h) Geçiş olarak sunulan canlıların da doğru olmadığı ve kendi özelliklerine sahip farklı türde canlılar olduğu,

i) Bazı canlıların milyonlarca yıllar içerisinde kaybolduğu, ancak bunların yaratıldığı gibi özelliklerini, kaybolduklarında da korudukları, yaratılıştan beri var olan bazı türlerin, örneğin; hamam böceği, 350.000.000 (bazı kaynaklar 250 milyon yıl demektedir) yıl önce ne ise şimdi de aynı olduğu.

j) İlk hayatın nasıl çıktığını, bulunan fosillerin açıklamasının, şimdiye kadar mümkün olmadığı,

k) Canlılara ait fosillerde bulunan değişik tiplerin, tamamının aynı tür içerisinde meydana gelen değişikliklerden ileri geldiği, Örneğin; dünya üzerinde, 3.500 hamam böceği çeşidi vardır.

l) Darwincilerin kanıt olarak sundukları, atlarla ilgili, çok tırnaklılıktan tek tırnaklıya geçiş, atın şu veya bu nedenle çok tırnaklı olanlarının yok olması ve tek tırnaklıların kalması şeklinde olabilir ya da, çok daha mantıklı olanı, yaratıcının atları tek ve çok tırnaklı olarak yaratmış olabileceğidir. Bu tip özellikler diğer canlılarda da görülür. Örneğin; balık cinsinden, kromozom sayıları çok farklı balık türleri yaratılmıştır. Bunların özellikleri birbirlerinden çok farklıdır, bazıları arasında melezleme olabilir, bazıları arasında farklılık çok büyük olduğu için fertil döl meydana getirecek melezlemeler olamaz. Ama bunları hepsi balık cinsidir. Bildiğimiz genetik kuralları dışında, şu şundan bu da bundan oluşmuştur denebilir. Nitekim bazı jeologlara göre yukarıda bahsedilen tek tırnaklı atın fosillerinin tarihi çok tırnaklılardan daha eskidir. Ayrıca çok tırnaklı atın tek tırnaklıya dönüşmesinde Darwin'vari ne gibi bir avantaj olur bilinmemektedir. Öyle ya bir avantaj olması gerekmez mi?

m) Bazı Darwinciler genelde, evrim olaylarının doğrusal olduğunu düşünür. Örneğin 50 kg bir adam 50 kg ağırlık kaldırırsa, 100 kg'lık bir adam da 100 kg kaldırır gibi. Canlılarla ilgili olaylarda, doğrusal olmayan, hatta bazıları bilinen matematiksel dağılış sistemlerine de uymayan dağılışlar vardır. Her şey doğrusal mantıkla yürümez.

n) Darwin ve takipçileri, fosillerin birdenbire ortaya çıkmasını, denizlerle kıtaların yer değiştirmesiyle öncekilerin kaybolması ya da, yer küresinde oluşan basınçlarla fosillerin yok olmuş olabileceği teorisi üzerine inşa ederler. Ancak aynı dönemlere ait, suayollarının bile bilim adamları tarafından kayalar üzerinde nasıl olup da bulunduğu açıklık getiremezler.

o) Yine Darwin ve Darwinciler, mantıksız bir yaklaşımla, her nedense geçiş türlerinin oluşacağı devrelerde, oluşan bazı jeolojik olaylarla, hiçbir fosil meydana gelemediği alternatifi üzerinde de durmuştur. Türlerin evrimi hep bu devrelere isabet etmiştir gibi bir yaklaşım içerisine girmiştir. Bunun gerçekle ilgisi olamaz.

p) Yapılan çalışmalarla dünyada yaşamış canlıların büyük bir bölümünün fosilleri bulunmuş hâlâ da bulunmaktadır. Bu fosillerin hiç biri Darwin teorisini desteklememektedir.

q) Darwin'in dediği gibi evrimle fiziksel değişimler olsa; örneğin, bir balina'nın yavrusunu deniz içerisinde emzirebilmesi olayı, daha doğum olmadan, çeşitli hormonlar aracılığıyla, meydana gelen değişikliklerle, deniz içinde yavru boğulmadan, olağanüstü geçici bir oluşum ve dönüşümle nasıl emzirebildiğini anlamak mümkün olmaz. Materyalist düz bir Darwin mantığıyla bu izah edilemez.

r) Bir türden diğer biri, evrimle birden oluşuvermeyeceğine göre, cinslerin ailelerden, ailelerin takımlardan, takımların sınıflardan, sınıfların da kollardan yavaş yavaş oluşması gerekir. Evrimin aynası denen fosillerde hiç böyle bir geçişe rastlanmamıştır. Milyonlarca yıl içinde milyarlarca fosil oluşması gerekir. Bunlar nerededir? Örneğin madem omurgasızlardan omurgalılar oluştu, her iki tarafa da benzeyen canlı fosilleri nerededir (uydurmalar hariç)?

s) İnsanlığın tarihi, kâinat oluşumu ile karşılaştırıldığında çok yenidir, tahmin edilen 12-15.000 (bu tahmin 50.000 kadar çıkar) senedir. Zaman zaman bazı kafatasları bulunur ve bunların insanların atası olduğu söylenir. Hatta bunlar 200.000 yıla kadar götürülür. Daha sonraları anlaşılır ki, bu kafataslarının insan kafatası ile alakası yok ya da normal kafatasının deforme olması ile oluşmuş, sonradan, olsa olsa varsayımı ile yeniden, istenilen bir kafatası imal edilmiş ve "işte bu insanların atasıdır" diye ortaya sürülen ve sonradan gerçekler öğrenilince komik hikâyelere dönüşen olaylar vardır. Her şeye rağmen insanlığın yaratılış tarihi çok yeni de olsa, geçen binlerce yıl içinde Darwin'i destekleyecek tek bir oluşum ortaya çıkabilirdi, bu hiçbir zaman oluşmamıştır. Darwin de bunu üzülmekle ifade etmiştir.

70. Aslında canlıların yukarıda saydığımız sonsuz denecek sayıda genetik ve çevre şartlarına maruz kalmalarına rağmen nasıl olup da değişmediklerini (değiştikleri değil) anlamak da bizim insani bilgi ve yetilerimizle mümkün değildir. Hücreler her zaman değişikliklere maruz, ancak her zaman ana tür karakterlerini muhafaza ediyorlar ki, bu mucizenin evrim teorisinden çok daha anlamlı, yaratıcı, denetleyici ve müdahaleci ilahi gücün varlığına inancı güçlendirmesi ve insanoğlunun acizliğini göstermesi gerekir. Demek insanoğlunun en azından bir bölümü bakar kör, duyar işitmez, okur anlamaz, araştırır ama sonucu alçak gönüllülükle ortaya koyamaz, kendisini dogmalardan kurtaramaz bir yaratık.

71. Darwin evriminin bir başlangıcı olması gerekir. Bu hiçbir zaman gösterilememiştir hatta yakınına bile gelinememiştir. Başlangıcı olmayan bir canlının evrimi nasıl olur? Lyell de Darwin'e bu konuda kızmıştır. Başlangıç nasıl ilahi bir yaratıcı güç tarafından bütün incelikleriyle ve kurallarıyla yaratılmışsa, aynı yaratıcı türler içerisindeki değişimlere belirli sınırlar içerisinde izin vermiş ancak türler arasına geçiş iznini vermemiştir. Mantıklı açıklamalar, zorlamalar ve hayal kurmalar da olsa bu gerçeğin dışına çıkmak mümkün olmamaktadır.

72. Bir yumurta ikizi bile olsa her fert birbirinden farklı olmaktadır. Bu sonsuz sayıda insan olsa sonsuz sayıda değişik fert oluşacaktır demektir. Bu da ilahi gücün bir tezahürüdür. Her canlı kendisine özel, yaratıcıyı simgeleyen bir abidedir. İnsanda, örneğin; her kalp damarı farklı olduğuna göre, birikim bunun neresindedir?

73. Biz burada genel olarak canlılar üzerinde durduk. İnsan mutlaka bunlar arasında ayrıcalıklı bir yere sahiptir. İnsan evrimi konusunda da, 1.800'lü yılların sonlarından itibaren, yani Darwin teorisinin bilinmesini takiben insan ile maymun arasında, Cava Adamı, Piltdown Adamı ve Pekin Adamı gibi yaratıkların bulunduğu iddiaları yer almaktadır. Hoş bunlar da birçok bilim adamları tarafından bir geçiş yaratıkları olukları kabul edilmemektedir ama Darwincilerin sarıldıkları en önemli bir iptir. Bu konuda aleyhte ya da lehte olan görüşlerin detayına girmek istemiyorum, zaten bunu yapacak benden daha ehil insanlar da vardır. Ancak genetik ve genel biyoloji kuralları açısından şunları söyleyebilirim. Bulunan bir diş, kafatası parçası veya uyluk kemiği ile bir insanı şekillendirivermek, güzel resimler çizmek ve bunun da insan maymun arasında bir geçiş yaratığı olduğunu söylemek sadece büyük bir yalan olabilir. Bazılarına da popülerite kazandırır. Hâlbuki Darwincilere inanan insanlar hiç düşünmezler mi, insanoğlu yaratılan varlık türlerinden sadece biridir. Yalnız onun evrimi olmamıştır, diğerlerinin de evrimleri olmuştur. Milyarlarca çeşit yaratığın milyarlarca da geçiş yaratığı olması lazımdır. Bunlar nerelerdedir? Hangi fosil bunların kalıntılarıdır? Bahsedilen milyonlarca yıldır, bir günden diğerine bir oluşum değildir. Bulunduğu iddia edilen insan benzeri birkaç fosile gelince, biyolog olan ve biraz genetik bilgisi olan bir insan bütün canlılarda "defect-kusurlu" faktörlerin etkisiyle, ölmeyen ancak arızalı olarak belli bir süre yaşa-

masını sürdürebilen varlıkların olduğunu bilirler. Zaten bunların çoğunluğu da sterilidir. Örgenli bir yaratığın oluşması, aynı zamanda eşleşebilecek başka bir yaratığın da oluşmasını gerektirir ki fertil döl verebilsinler. Aksi takdirde diyelim ki bir geçiş yaratığı oluştu, belli bir ömür içinde yok olur gider. Aynı anda bir ilahi güç olmadan eşem yönünde iki farklı yaratığın oluşma olasılığı imkânsız denecek kadar azdır. Bu genetik faktöre bir de sonsuz denecek kadar çeşitli olumlu veya olumsuz çevre faktörleri eklenince, her bilim adamının “Archimet” gibi “buldum buldum” diye bağırabilecekleri tipler ortaya çıkabilir. Gerçek bilim adamı bunu delillerle destekleyebilendir. Mendel de bir buluş yapmıştır. Ben kendisinin aleyhinde konuşan hiçbir bilim adamına rastlamadım. En hızlı Darwinciler bile aleyhinde konuşamazlar, hatta son zamanlarda Darwin teorisinin tutarsızlığından bunaldıkları için Mendel ipine sarılmak istemektedirler. Mendel’in yaptığı her şeyin tekrarı mümkündür. Alınacak sonuçları da bellidir. Kimsenin tahmin yürütmesine veya hayal kurmasına gerek yoktur.

74. İşin garibi ressamlar tarafından öyle resimler çiziliyor veya çizdiriliyor ki bunu gören konuyla ilgili olmayanlar da aptal yerine konup, bu resimler deliller diye gösteriliyor.

Adam Nebraska’da (ABD) bir küçük azı dişi bulmuş, bu eski bir maymun adama aitmiş ve hemen bir de ad koymuşlar, *Hesperopithecus*, bu küçük dişin ciltler dolusu kitaplarla yazılacak ve evrimi ispatlayacak gerçek olduğunu haykırıyor. Bu kadar abartılı ve komik bir olay kabul görüyor, inanılması gerçekten güç. Daha sonra ne olmuş? Bu dişin bir çeşit domuza ait olduğu ortaya çıkmış. Güler misin ağlar mısın?

75. Darwin’in söyledikleri yanlış da olsa, en azından insanoğlunun her konuda olduğu gibi yaradılış ve türlerin oluşumu konusunda değişik açılardan kafa yorma olanağı sunmuştur. Mantık silsilesinin iyi kurgulanması, yanlış bir şeyi doğru yapmıyor ama en azından bu yanlışların düzeltilmesi ve yeni teoriler kurularak bu teorilerin ispat edilme yollarına gidilmesine vesile oluyor. Biz burada Darwin’in yanlışlarını gösterdik, yatığımız iş doğrudur. Bir doğru daha var, o da, bütün kâinatın bir yaratıcı tarafından yaratıldığı ve kurallarının aynı yaratıcı tarafından belirlendiğidir. Ancak bu başlangıç yaratılışından sonraki evrelerde, gelişmelerin nasıl ya da hangi safhalardan geçerek oluştuğu dâhil, araştırılması

gereken konulardır. Darwin'in yanlışlığı, bizim, türlerin, tür olarak ayrı ayrı yaratıldığı inancının mutlak doğruluğuna da götürmeye-bilir, şöyle ki, yaratıcı belki sadece yine bir silsile içerisinde, ana türleri yaratmış, sonra bu türlerden yine kendi koyduğu kurallar ve kurgulamalar çerçevesinde, gittikçe artan çeşitli türler oluşmuştur. Türlerin çeşitlerinden başka çeşitler oluştuğu gibi. Ama bu hiçbir zaman Darwin'in bahsettiği doğal seleksiyonla oluşmamıştır. Yaratılmış olabilecek ana türlerden diğer türlerin nasıl oluşacağına dair bir fikrimiz olmadığı için, bize göre, eldeki kanıtlar ışığında, doğruya en yakın olanı, yaratıcının her türü, ayrı tür ve varyasyon kabiliyetleriyle yarattığıdır. Eğer bir gün, yaratıcının ne-reye kadar müdahil olduğu ve neredede olayları kurallara bağlı olarak serbest bıraktığı kanıtları bir şekilde sunulursa, biz de bilimin kanıtlarına saygı duyar ve kanıtları var olan bulguları kayıtsız şartsız kabulleniriz. Bu kâinatı bütün detaylarıyla yaratan yaratıcı da bizden bunu bekleyecektir. Yoksa bizi bu akıl ve yetilerle niye bu kadar mükemmel donatsın ki!

76. Soyu tükenen ya da tükenmeyen bütün organik varlıklar acaba kaç yaşındadırlar? Bu soruya cevap verebilmek için önce yaştan neyi kastettiğimize bakalım ve buna göre yaşlanmayı kategorilere ayıralım.

a) Organizmaların atomsal yaşları: Bu değişmeyen ve evrenin yaratılışından itibaren, yaratılan ilk atomların yaşıdır. Bilim adamlarına göre 14 milyar yıl gibi tahmin edilmektedir. Bu yaş organik ve inorganikler için hiç değişmeyen sabit yaştır. Çünkü bu yapıların tamamı ilk yaratılan atomlardan oluşmuştur.

b) Organizmaların türsel yaşları: Jeolojik incelemelere göre, dünyanın oluşması 4.6 milyar yıl geriye gitmektedir. Bu oluşumdan sonra, yaratıcı türleri bir zaman içerisinde, silsileler halinde yaratmaya başlamış ve sürdürmüştür. Bunların kanıtları, jeolojik bulgularda şüphe götürmeyecek biçimde, Darwin'in de kabul ettiği gibi, mevcuttur. Yaratıcı, muhtemelen mevcut dünyamızda ya da evrenin diğer yerlerinde yaratılışa devam etmektedir. Var olan ya da soyu tükenmiş canlılar için jeolojik bulgulara göre yaş tahminleri yapılmaktadır. Türlerin veya benzer türlerin yaratılış zamanı, Darwin teorisinin aksine, sadece belirli çağlara düşmektedir. O çağdan önce görülmemektedir. O zaman, organizmaların bir de yaratılıştan itibaren olan türsel yaşları olması gerekir. Örneğin;

hamam böceği için bu 250-350 milyon yıl tahmin edilmektedir. Hâlen günümüze kadar da gelmektedirler. Soyu tükenen canlıların da tür yaşı, tükenme zamanına kadardır.

c) Organizmaların bireysel yaşları: Bu da bir organizmanın, o bireyi temsil etmek üzere, gelişmeye başlamasından itibaren (tohum, yumurta, spor vs) ergenlik haline ulaşp, (ulaşamayadabilir) nesil vererek tekrar başlangıç haline dönmesi yaşıdır. Bu yaştan azamisi yaratıcı tarafından kurgulanmıştır. Örneğin; tek yıllık bir bitkiyi iki yıl yaşatamazsınız. Ya da bir insanı 150 yıl yaşatamazsınız. Hücre ya da embriyo halinden, ergenlik haline ve tekrar embriyo ya da başka bir hücre haline dönüşünce bireysel yaş tamamlanır. Bu ikisi arasında genetik ya da çevresel faktörlerin etkisiyle, her an, bireysel arızalanma ya da yok olma olabilir. Yaşam nesil vererek ya da vermeden biter.

77. Görüştüğüm, Darwin öğretisiyle yetişmiş bazı Türk biyologlar, bu kitabın içeriğinin ne olduğunu anladıktan sonra, bana “siz evrimsel biyolojiye inanmıyor musunuz ?” diye bir soru sormuşlardır. Tabii ki, evrimin olmadığı yerde evrimsel biyoloji de olmaz. Abdest almadan namaza duran adama sormuşlar, hiç abdestsiz namaz olur mu? diye o da ben kıldım oldu demiş. Tabii ki abdestsiz namaz olmaz, ama birisi çıkıp ben kılıyorum oluyor derse, size sadece gülmek düşer. Türkiye’de olduğu gibi dünyanın diğer birçok ülkesinde de, hiçbir tutar yanı olmamasına rağmen, hâlen, Darwin öğretisi, zorlamalar ve uydurmalarla, Darwin’in evrim teorisi geçerliymiş gibi, yeni bilim dalları da türetilmektedir. “Evrimsel Biyoloji” bunun tipik örneğidir. Şimdi diyeceksiniz ki, bir sürü insan bu işten ekmek yiyor, bir de çağdaş bilim adamıyız diye hava atıyor, bırakın öyle mutlu olsunlar, size ne zararı var. İyi de birisi de çıkıp doğruları ve yanlışları söylemesi gerekli değil mi? Bilimin önüne çekilen bu set kaldırılmamalı mı? Şöyle bir soru sorulabilir, O zaman canlılar arasındaki benzerlik ya da farklılık ilişkilerini nasıl sınıflandırıp ya da isimlendirip inceleyeceğiz? Buna verilecek cevap basittir ancak herhangi bir cevap verebilmek için önce şu Darwin prangasından kurtulmak gerekir. Sonra da birçok isim bulunabilir, örneğin; şu anda aklıma gelen, “Canlıların Sistemik Oluşumları” gibi, yapılacak işi kapsayan genel bir tarif ya da terminoloji bulunabilir. Ama bu hiçbir zaman evrimsel biyo-

loji olamaz, çünkü Darwin'in anladığı anlamda evrim diye bir şey yoktur, hiç olmamıştır.

78. Varlıklarda oluşmuş ya da oluşacak her karakter ya da olay, insanların, insani değerleriyle, yine insanlar tarafından konan kıstaslarla ölçülür ve mukayeseleri yapılırsa anlam kazanırlar. Böyle bir kıstas oluşması ve değerlendirme yapılabilmesi için önce varlıkların var olması, yani yaratılmaları gerekir. Bu yaratılmış olanlar aynı zamanda kıstasların belirlenmesini de sağlar. Daha sonra da bunları algılayacak ve değerlendirecek insan ve yetilerine ihtiyaç olur. İnsan ve yetileri de dahi yaratıcının eseridir. Bilim adamlarının yapmaya çalıştığı, sahip oldukları yetileri kullanarak yaratıcının sırlarına erişmek ve erişebildiklerini insanlığın hizmetine sunmaktır. Yani sadece olanı keşfetmeye yeltenmektir. Olanların nasıl ve neden var oldukları gibi, oluşumların bilinmeyen tabiatları, ölçü ve mekanizmaları, sadece yaratıcıda mahfuzdur.

79. Terminoloji ve yeni deyimler konusu; kitabın taslağını okuyup eleştiren meslektaşlarımdan bazıları, izahları yaparken daha gelişmiş ve yeni terminolojileri kullanabileceğimi ifade ettiler. Haklıdırlar. Bilim geliştikçe tali dalları da artmakta, hatta o tali dallar ana dallar haline gelmektedir. Bunun yüzlerce örneğini ben şahsen kendi yaşamımda gördüm, bunda yanlış bir şey yoktur ve öyle olması daha da uygun olabilirdi. Benim bu yeni terminolojileri kitaba aynen yansıtmamamın nedenleri; birincisi, 70 yaşına girmek üzere olan bir insan olmam ve yıllarca verdiğim dersler nedeniyle eski terminolojiye alışmış olmam; ikincisi, bazı yeni terminolojilerin çok da gerekli olmayan, bilimsellik adına, farklılık ve sözümona, yenilik yaratmak amacıyla uydurulduğunu ya da abartıldığını, yani konulara tam oturmadığını düşünmem; üçüncüsü de; bir çabalamayla, sıradan insanların kafasında, bilimsel olunduğu izlenimini yaratmak uğruna, karmaşıklıklar yaratma yerine, basit, sade ve uzun yıllardır kullanılan genel tabirlerle, konuları izah etmeyi uygun bulmamdır. Burada önemli olan, o ya da bu terminolojiyi kullanmaktan çok, ana teması 150 yıldır değişmeyen, Darwin'in "Doğal Seçim Teorisi" konusundaki düşüncelerinin yanlışlığını ya da tutarsızlıklarını ortaya koyabilmektir.

YANITLAR

Bu bölümde, yartatılış inancında olan bilim adamlarıyla, Darwinciler arasında en çok tartışılan sınırlı bazı sorulara, kendi açımdan yanıtlar verdim. Ancak kitabın sonuna böyle bir bölüm eklemek tehlikeli bir durum. Zira birçok kişinin, hatta bilim adamlarının, sadece bu bölümü okuyarak, aynı Darwin'in kitabını da okuduklarını söyledikleri gibi, bu kitabın tamamını okuduklarını da söylemeleri olasıdır. Benim tavsiyem, gerçekten kitabın tamamını okumalarıdır, aksi takdirde, yüzlerce çıkmazın nedenini ıskalamış ve yanlış yorumlar yapıyor olacaklardır.

1. Darwin'in Mendel'le ilişkisi var mıydı? Sanırım bilgi noksanlığından, yapılan eleştirilerin bazılarında, Darwin'in Mendeli ve Mendel genetiğini bilmemesine rağmen 35 yıl öncesinden bazı olayları sanki bir genetikçi gibi algıladığı vurgusu yapılmıştır. Bu abartma ya da yanıltır. Darwin'in kalıtım konusunda söylediği, neredeyse daha önceki bilim adamlarının söyledikleriyle aynıdır. Önce şunu belirtelim, Darwin (1809-1882) ve Mendel (1822-1884) 13 yıl arayla doğmuştur, Mendel daha gençtir, iki yıl arayla ölmüşlerdir, Darwin erken ölmüştür. Darwin Türlerin Kökeni ile ilgili teori kitabını ilk kez 1859'da yayınlamış, Mendel ise yasalarını, 1865'te yayımlamıştır. Darwin son kitabının baskısını da 1876'da hayattayken yaptırmıştır. Yani ilk kitabı Mendelden 6 yıl önce, son kitabı da 11 yıl sonra, kendisi hayattayken basılmıştır. Bu duruma göre, bu bilim adamları aynı zamanlarda yaşamışlardır. Darwin'in Mendeli bilmemesi bir eksikliktir. Kendisini sadece çevre şartlarıyla oluşan değişimin seleksiyonuna konsantre ettiği ve kalıtsal olayları da değişimde önemsiz bulduğu için, duyduysa bile, Mendel'in keşiflerini ve kanıtlarını önemsememiş olabilir. Ancak Darwinci söylemlerin aksine, Darwin'in teorisi ve o zamanlar, bu teorinin popüler bir tartışma konusu olması, Mendeli ve buluşlarını, bununla kalmayıp bu konuda bilim adamlarının genetik çalışmalarını da 35 yıl durdurmuştur. Ta ki, Mendel, 1900'lü yılların başında yeniden keşfedilinceye kadar. Bu Darwin'in insanlığa bilek ya da bilmeyerek verdiği en büyük zarardır. Hâlâ da insanlık, saçmalıklarla mücehhez o bariyeri kırıp biyolojik olayları gerektiği bağımsızlıkla inceleyememektedir. Yani bilimsel geciktirmeler ve tahribat hâlâ devam etmektedir.

2. Darwin bir yaratıcı olduğuna inanıyor muydu? Bu konuda, daha önce metin içerisinde verdiğimiz bazı cümleleri tekrarlayalım; Darwin, yaratılış teorisine göre, “At cinsinin her türünün bağımsız olarak kendi başına yaratıldığını kabul eden herhangi bir kimse, her türün; yabanlık koşullarında olduğu kadar evcillik koşullarında da arızı olarak, cinsin öteki türlerinin ayırt edici özelliklerinden olan çizgilere bürünebilecek biçimde bir değişim eğilimi ile birlikte yaratıldığını da kabul etmek durumundadır diye düşünüyorum” (s.187) demiştir. Bu değişim eğilimi, türler içinde olmak kaydıyla aynen öyledir. Yani her tür, ayrı ayrı yerlerde, aynı tür olarak yaratılmamış, ancak genetik varyasyonları ile tek tür olarak tek yerde yaratılmıştır. Darwin, farklı bölgelerde yetişen bazı atların kendi atalarına değil de, diğer bazı türlere daha çok benzediğini söylemekte ve “böyle bir nedeni (yaratılış) kabul etmek gerçek bir nedenin yerine hayali ya da en azından bilinmeyen bir nedeni geçirmek istemek demektir; tek sözcükle tanrı eserini küçümseme ve aldatma olarak düşünmek demektir” (s.187) demektedir. Devam etmekte; “Bana gelince, ben de doğrusu, birkaç yüzyıl öncesinin bilisiz evrendoğumcularıyla birlikte, fosil kabukluların hiçbir zaman yaşamamış olduklarına, ama deniz kıyılarında yaşayan kabukluların taklidi olarak taştan yaratıldıklarına inanmak isterdim” demektedir (s.187). Bu söylemler, görüldüğü gibi, Darwin’in bir yaratıcıya inanmadığı, bunu da alaycı bir şekilde ifade ettiği şeklinde yorumlanabilir. Yani kitabın ana temasına uygundur. Aynı Darwin yine garip bir çelişki içerisinde, kitabının son paragrafında, son derece güzel bir şekilde tasvirler yapmış, evrendeki olayları bir yaratıcıya bağlamıştır, Darwin belki bunu en son 1876 baskısında kullanmıştır ama her nedense, kitabının birkaç yerinde, çok cılız ya da zoraki de olsa, ortaya çıkan yaratıcısı o zaman ne iş yapmaktadı ya da neyi yaratmaktadır? Eğer Darwin’in de söylediği gibi bir şeyi yarattıysa, neden diğerini yaratmasın ki, onu yaratmasına inanırım ama bunu yaratmasına inanmam denebilir mi?

3. Darwin’in teorisini destekleyen kanıtlar var mıdır? Hâlen Darwin teorisindeki evrimi bilen gören yoktur. Bu konuda Darwin’in söylediklerine bakalım “Verilebilecek yanıtların özeti ve kuramıma karşı ileri sürülebilecek itirazlara ve diğer güçlülere karşı yapılabilecek açıklamalar böyle; bu güçlüklerin ağırlığını, ben kendim, onların öneminden kuşku etmeyecek kadar uzun zaman duyumsadım. Ama özenle şunu belirtmek gerekir ki, en ciddi iti-

razlar öyle sorunlarla ilgili ki, bu konulardaki bilgisizliğimiz onun ne kadar geniş olduğundan kuşkulananmamızı bile engelliyor. En basit organlarla en yetkin organlar arasında olabilecek bütün aşamalanmaları bilemiyoruz, geçmişin uzun dönemleri boyunca etkili olmuş olan dağılım yollarının hepsini bildiğimizi ileri süremeyiz; ne de jeolojik belgelerin eksikliklerinin oylumunu. Bütün bu itirazlar ne kadar ciddi olurlarsa olsunlar, kanımca, gene de sonradan gerçekleşen değişimlerle türeme kuramını yıkmaya yetecek önemde değiller” (s.553-554) demiştir. Biz bunun tam tersini düşünüyoruz, yani bu ciddi itirazların tamamı ya da her biri, Darwin’in teorisini yıkmaya yeter. Bu konuda Darwin’i desteklemek amacıyla yapılan binlerce çalışmalardan hiçbir sonuç alınmamaktadır. Alındığı söylenen, ancak tamamıyla Darwin’in küçümsediği ve neden nasıl olduğunu anlamadığı, genetik çalışmalara dayanan çeşitli araştırmalar yapılmakta, hatta zaman zaman, tamamen bir önyargı ile, olsa olsa, varsayımı ile Darwin’in desteklendiği de iddia edilmektedir. Eğer bu konuda tek somut bir kanıt bulunabilseydi, Darwinciler bugüne kadar yaptıkları gibi, ortalığı karıştırır, sağır sultana duyururdu.

4. Benzer embriyolar ortak atalara mı işaretler? Darwin zaman zaman çelişkiye düşse de, sık sık bu benzerliğin ortak atalara işaret ettiğini söylemiştir. Şimdiki darwinciler de benzer savlarla teorinin kanıtlandığını söylerler. Tabii ki bu doğru değildir. Tek bir hücreden meydana gelecek embriyo maketinin, özellikle benzer organlara sahip canlılar için benzer olmasından doğal hiçbir şey yoktur. Bunu metin içerisinde defalarca açıkladık. Bu konuda teorisıyla çelişki içinde olsa da Darwin’in ne söylediğine bakalım; Darwin, “Aynı bir sınıfın çok farklı hayvanlarının embriyolarında birbirlerine benzedikleri yapısal noktaların çoğu kez bu hayvanların varlık koşullarıyla hiçbir ilişkisi yoktur” (s.524) demiştir. Bunlara da örnek vermiştir ve “Hiç kimse aslan yavrularının postunun çizgi çizgi oluşunun ve yavru karataavukların kanatlarının beneklerinin herhangi bir yararı olduğunu düşünmez” (s.525) demiştir. Yani kısacası, Darwincilerin aksine, dolaylı da olsa kendi evrim teorisinin doğru olmadığını ifade etmiştir. Neden? Teoriye göre yararlı olmayan bir karakterin doğa şartları vasıtasıyla biriktirilmesi ve sahip olunması mümkün değildir. O zaman hemen şu sorumuza soralım; bu yaralı olmadığı düşünülen karakterler nasıl ve

hangi amaçla kim tarafından verilmiştir? Öyle ya, doğa şartları bunu yapamadığına göre elbette bir yapanı olacaktır!

5. Evrim teorisi reddedilebilir mi? Darwin'in evrim teorisinin aksine bir kanıt olmadığı için bu teorinin reddedilemeyeceği ifade edilmektedir. Tamamen yalandır. Her gördüğün biyolojik varlık evrim teorisinin aksini söyleyen, yaratıcıyı işaret eden bir kanıttır. Buna en büyük kanıt da insanın kendi varlığıdır. Ana eleştirilerde bu konuya girildiği için daha detaya inilmeyecektir.

6. Darwincilerin söyledikleri, sınıflama (Taksonomi) doğal mıdır? Bazı Darwinciler, canlıların sınıflandırılması doğal karakterlere göre yapıldığından, aynı türlerde olduğu gibi, türün üstündeki sınıflamaların da doğal kabul edilmesini söylerler, hatta bundan dolayı da Darwin'in çeşitlerle türleri ayırmamasını doğal karışılarlar. Örneğin; bir şey tür içinde oluyorsa türler arasında da olur derler. Metin içinde biz ısrarla, tür üstündeki sınıflamaların tamamının keyfi, yapanın takdirine kalmış olduğunu vurguladık. Kitabın taslağını okuyan bazı eleştirmenler ısrarla, bizim yanlış düşündüğümüzü ve sınıflamaların da doğal olduğunu söylediler. Ben burada yorum yapmayacağım, Darwin'in ne söylediklerini koyacağım. Darwin "Kuşkusuz organik varlıklar da, pek çok nesne gibi, tek tek ele alınan karakterlerine göre yapay olarak ya da karakterlerinin toplamına göre daha doğal olarak pek çok biçimde sınıflandırılabilirler" (s.493) demiş daha sonra da "Takımlar, alt takımlar, familyalar, alt familyalar ve cinsler gibi çeşitli tür gruplarının karşılaştırmalı değerine gelince, bu, hiç değilse şimdiye kadar hemen hemen bütünüyle keyfi bir şey olmuştur" (s.499) demiştir. Arif olan anlar!

7. Yaratılış inancı ne kadar bilimseldir? Evrimin denenmediği için kanıt olmadığını, hatta jeolojik bulguların tam aksini kanıtladığını, Darwincilerin tamamı kabul ederler, ancak onların iddiası, bunun doğru olmadığı değil, yaratılış inancının, olağanüstü bir zekânın ürünü olduğu savıyla, bugünkü bilimsel deneylerle kanıtlanamayacağı için yaratılışçılığın da sınınamayacağı dolayısı ile onun da Darwinci inanış kadar bilimsel olamayacağıdır. Zaten yaratılmış olan canlıların insanlar tarafından yaratılmasının sınınamayacağı da, yaratılışa ait kesin bir kanıttır. Zira var olan her şey, (dini inanca bağlansın ya da bağlanmasın) öyle ya da böyle, dahi bir yaratıcı tarafından kurgulanmıştır. Darwin ortak atalardan

geldiği sanılan tip benzerliği konusunda “Bir sınıfın üyelerindeki bu tip benzerliğini yarar ile ya da amaca yönelik olma öğretisiyle açıklamak istemek kadar boşuna çaba yoktur. Owen, *Nature of Limbs* adlı ilginç eserinde böyle bir şeye ulaşmanın olanaksızlığını kabul etmiştir. Her canlının diğerinden bağımsız olarak yaratıldığı öğretisine göre şunu söyleyebiliriz: Yaradanın böylesi hoşuna gitmiş ve her büyük sınıftan bütün hayvanları ve bütün bitkileri tek biçimli bir plana göre yapmıştır diye ekleyebiliriz. Ne var ki bu açıklama bilimsel değildir” (s.517-518) demiştir. Yaratıcının, canlıları bir sisteme göre ve varyasyon kabiliyetleri ile türler olarak yaratması ve bunların her yerde görülmesi, daha önceleri açıklandığı üzere, Darwin’in söylediklerinden daha az bilimsel değildir. Yaratılan olmadan onun değişmesinden ya da değiştirilmesinden bahsedilemez. Darwin bile, geç de olsa, bir yaratıcıdan bahsettikten sonra...

8. Yaratılış inancına göre akıllı tasarım diye bir şey var mıdır? Darwinciler akıllı tasarım diye bir şey yoktur, dünyadaki düzen ve detay, çeşitlilik üzerine iş gören doğal seçimin işidir derler. Yaratıcılığı da gereksiz ve modası geçmiş bulurlar. Hâlbuki doğal düzenin ve doğa şartlarının bizzat kendisi yaratılmaya muhtaçtır. Yaratılmak ayrı, yaratılanların işlemesi tamamen farklı şeylerdir. Bunlar karıştırılmaktadır. Bilim adamının modayla da işi olmaz.

9. Yaratıcıya inananlar Bilim Adamı Olamazlar mı? Bunu ben bizzat Darwinci arkadaşlarımdan duydum. Onların iddiası, bilim adamı eğer bir yaratıcıya inanırsa, o zaman her şeyi ona havale edip, kendini inanış sınırları içine hapsedip, bilimi bırakıp “hikmetinden sual olmaz” mantığıyla yan gelip yatacaktır. Yani sorgulamayacak ve bilimsel çalışma yapamayacaktır. Hâlbuki gerçek tam bunun tersidir. Özel mikroskoplarla bir hücrenin içine bakıp oradaki olayları ve koşuşturmaları gören bir insanın, yaratıcıya inanmıyorum demesi bizce hiç mümkün değildir. Mümkündür de, bu tiplere ancak özürlü ya da sapkın insanlar denebilir. Yaratıcı, insana kendinde bulunan akıl ve yetilerinin bir bölümünü vermiştir. Bundan maksadı da, insanların kendi sırlarına erişebilmesi için çalışmaları ve her yeni keşiflerinde, yaratıcının ne kadar büyük ve erişilmez bir dahi olduğunu anlamaları içindir. Zira her keşfedilen şey, en az kendisi kadar yeni, keşfedilmeyi bekleyen bilinmeyen ortaya koyar, bu da sonsuzluğa, yani yaratıcıya gider. Kör cehalet

insanları ne kadar yaratıcısından uzaklaştırırsa, her öğrenilen ilim ya da keşif, o kadar yaklaştırır, sadece bunu görebilen göz, hissedilen duyu ve anlayabilen akıl gerekir.

10. Darwinciler ve yaratılışa inananlar “Entropi” yasalarına nasıl bakarlar? Yaratıcı inancını taşıyan ya da Darwinci olan bazı bilim adamları, “Entropi-düzensizlik” konusunda tartışmışlar hâlâ da tartışmaktadırlar. Yaratılış inancına sahip kişiler, Darwin teorisinin termodinamiğin ikinci yasasını ihlal ettiğini, Darwinciler ise tam olarak bunun böyle olmayacağını iddia etmektedirler. Konuya uzak olanlar için; termodinamiğin birinci yasası, “Evrendeki tüm madde ve enerjinin toplamı sabittir ve o ne arttırabilir, ne de yokedilebilir,” der. Özünü, aslını değiştiremez ancak şekil değiştirebilir. Termodinamiğin ikinci ve tartışmalarda kullanılan yasası, diğer adıyla Entropi yasası, “Madde ve enerjinin sadece bir yöne doğru değişebileceğini, bu yönün ise ‘kullanılabilirlikten kullanılamazlığa, elde edilebilirlikten elde edilemeze, düzenliden düzensize’ doğru olduğu”nu söyler. Bu ikinci yasanın temelinde, “evrendeki her şey belirli bir yapıya ve değere sahip olarak başladı, fakat geri dönülemez şekilde, gelişigüzel kaosa, ve ıskarta, ziyan veya atığa gidiyor” Entropi de, evrenin bir alt sistemindeki elde edilebilir enerjinin, elde edilemez enerjiye veya kullanılabilir enerjinin kullanılamaz enerjiye, ne ölçüde dönüşmüş olduğunu belirtir. Yine Entropi Yasası uyarınca “ne zaman dünyada ya da evrende düzenli bir durum oluşsa, bu, yakın çevresinde daha büyük bir düzensizlik olacağı göstergesidir”. Bir adım daha ileri gidersek “Entropi Yasası, tarihin ilerleme demek olduğu fikrini yıkar. Bunun yanında, bilim ve teknolojinin daha düzenli bir dünya yarattığı fikrini de reddeder”. Tabii bu arada Darwin’in doğal seçimle gelişme fikri de çöpe gider. Ben, bu konudaki, çeşitli açılardan (dini, felsefi, teknik vs.) tartışmaları, konunun uzmanı olan fizikçilere ya da diğer bilim adamlarına bırakırım. Ancak bu tartışmanın hiç bitmeyeceğini düşünerek, ben de bir fikir serdetmek isterim. Bu da “oluşumların hangi kıstaslarla, hangi seviyelerde (genel-özel, makro-mikro vs) değerlendirildiğine göre farklı yorumlanabileceği ve tartışmalara devam edileceğidir. Ben yaratılışın bir sistem ve zaman içerisinde olduğuna inandığım için (özellikle jeolojik kanıtlara göre), belki diğer yaratılışa inananlardan farklı, Entropi yasasına da şüpheyle bakar sadece bir teori olduğunu düşünürüm.

11. Bilim her bilinmeyi keşfetmeyi başarabilecek midir?

Yaratılışçıların cansız bir maddeden canlı meydana gelmesinin ne-redeyse sonsuz-1 ihtimalde olacağını göstermeleri karşısında, Darwin savunucuları, şu andaki durumun bunu gösterdiği gerçeğini kabul etmiş, ancak, “bilimin başaramayacağını asla başarıl-mayacağını iddia etmenin akılsızlık ve kendini beğenmişlik” oldu-ğunu iddia etmişlerdir. Hâlbuki bilim her şeyi açıklayacaktır diye bir şey yoktur. Zaten bu hiçbir zaman mümkün de olmayacaktır. Çünkü daha önceleri de ifade ettiğimiz gibi, yaratıcı öyle kurgula-mıştır ki (belki Entropi’nin 2. yasasına da uygun düşer), “her yeni keşfedilen, en az bir ve ya daha çok, yeni keşfedilmeyen ortaya ko-yar” Bu da keşfedilmesini bekleyeceklerin sonsuzluğuna işaret eder. Yine bazı Darwin savunucuları, yaşamın bir kez ortaya çıkışı ile bundaki değişikliğin farklı şeyler olduğunu ifade ederler. Bu gerçekten doğru bir ifadedir. Bize göre, zaten bu da, yaratılmış bir şey varsa bunun bir de yaratıcı olduğunu gösterir. Değişiklikler de tamamen yaratıcının koyduğu kurallar çerçevesinde olur. Bu-nun yanında da bazı Darwinciler, “evrimin ortak ata inancını” be-nimsemek ve buna inanmak için, yaşamın kökenini de bilmek du-rumunda olmadıklarını söylerler. Aslında bu da doğrudur. Bir farkla ki, Darwin ve birçok Darwinci de bunu bildiklerini iddia ediyorlar. Yaratıcıya inananların koydukları, dahi yaratıcının gücü yerine, tesadüfleri, bilinmeyenleri, her nasılsaları veya hiçbir bilin-ci olmayan doğa şartlarını ya da sıkışınca, “kökeni bilmek duru-munda değiliz”i koyuyorlar.

12. Mutasyon evrimi yaratabilir mi? Darwinci anlayış, mu-

tasyonların sıklıkla ve peşpeşe olabileceğinden bahsederek, olumlu mutasyonların da ortaya çıkabileceğini ifade etmektedirler. Bu doğrudur, ancak bilimsel olanı, mutasyon oranı ne kadar yüksek ya da sık olursa olsun yine çok düşük kalmaktadır. Bir de yararlı mutasyonların oranının azlığı düşünülürse rakamlar çok düşer (burada rakam veremeyişimizin nedeni, karakterlere göre değiş-mesidir, ancak kaba bir bilgi olarak, bir popülasyonda, bir karakter için, % 5 gibi bir mutasyon, çok yüksek bir mutasyon oranıdır). Mutasyonla değişim olacaktır ama hiçbir zaman Darwin’in anladığı anlamda, evrim yaratacak mutasyon oranlarıyla olmaz, zaten buna dünyanın yaşı da yetmez(daha önce bazı rakamsal açıklamalar verilmişti).

13. Doğal seleksiyon eski atalardaki karakterleri mi ortaya çıkarır? Yaratılışçıların, doğal seleksiyonun uyumlu olmayan karakterler ortaya çıkardığı savına karşı, Darwinciler, karakterleri, savundukları ancak olmayan ortak atalara yorarak, zaten bu yeni karakterler eski karakterlerin tezahürüdür derler. Doğal seçilimin de allel sıklığı yaratarak bu karakterlerin tezahür etmesini sağladığını iddia ederler. Darwin'in bahsettiği doğal seleksiyon, doğa şartlarının oluşturduğu karakterlerin kalıtsal hâle gelmesi ve bunların tezahür etmesi şeklindedir. Darwincilerin bahsettiği bütün genetik mekanizmalar (bazıları da doğru değil ya da olmayacak şeyler) Darwin'in hiç bilmediği ve bilmediği bu kalıtsal olayları da zaten önemsiz olarak yorumladığı bir durumdur. Yani Darwincilerin yorumuyla alakası yoktur. Darwincilerin illa da Darwin tezini savunmak için daha doğrusu bütün olayları teoriye uydurmak için çabalarının sonucu böyle zorlamalardır. Doğal seçilimin de önemli olduğu muhakkaktır. Ancak bu Darwin'in evrim teorisi anlamında değildir.

14. Yaratılanlar tesadüfen mi, yoksa belirlemci bir süreçte mi oluşmuş ya da oluşmaktadır? Yaratılışçılar, oluşumların, insanların aklının almayacağı son derece detayları içermesine rağmen, bir o kadar da dâhiyane bir düzen içerisinde olduğuna ve hiçbir zaman bu olayların Darwincilerin savunduğu tesadüf dedikleri olaylarla açıklanamayacağını ileri sürerler. Darwinciler de buna karşılık (her ne kadar Darwin buna rastlantılar diyorsa da) yok öyle rastlantı değil, bunlar belirlemeci bir süreçtir demektedirler. Rastlantı ve belirlemeci süreç tam birbirinin zıttıdır. Darwinciler beyaza siyah adı verip bunun savunmasına çabalıyorlarsa, buna ne denir?

15. Karmaşık karakterler hep son halinde mi yaratılmıştır, yoksa evrimle yavaş yavaş mı oluşmuştur? Yaratılışçılar, bizim de önceki bölümlerde ısrarla belirttiğimiz üzere, çok karmaşık yapıların işlev görebilmesi için hep son hallerinde olmasını aksi halde işlev göremeyeceklerini ve canlının var olamayacağını iddia ederler, bu bize göre de aynen doğrudur. Bunun ispatı neredeyse her canlıda vardır. Buna karşılık Darwinciler ise eğer bu karmaşık yapılar farklı canlılarda farklı iseler, o zaman mutlaka bunların bir derecelendirmesi vardır demektedirler. Derecelendirmenin kabul edilmesi, her organ derece derece oluşacağından, Darwin'in kanıtı olarak

sunulmaktadır. Başka bir kanıt gerek yoktur. Hâlbuki bu sadece yaratıcının her yarattığı canlıya, aynı mantıkla ama tür karakterine daha uygun gelecek bir biçimde sağladığı organ ya da dokularla ilgilidir. Bu yapılanmanın detayı moleküler seviyeye ve bilinmez- lere kadar iner. Zaten eğer Darwincilerin söyledikleri doğru olsay- dı, şimdiye kadar milyonlarca yıldır, örneğin; gözü olmayan ya da görmeyen ya da az gören canlıların evrimle hepsinin gözü mü- kemmel görebilecekti. Kimse göz yararsızdır dolayısı ile evrimleş- mesi söz konusu değildir diyebilir mi? Darwin bile gözün görme işlemini evrimle bağdaştıramamıştır. Yine Darwinciler pek çok yapının bir işlev için hazırlandıktan sonra değiştiğini de iddia et- mektedirler. Tabii bu yapıların başlangıcı nedir bunu hazırlayan kimdir? Bu bölümü karanlıkta bırakıp atlarlar. Başka bir organdan, bu kadar detaylara haiz, gören bir gözün oluşabilmesi için dünya- nın yaşının yetmeyeceğini bilmezler. Bu organların ya da dokula- rın tam bir senkronizasyon içerisinde son derece hassas işlevlerini yerine getirmeleri konusuna itiraz edemezler ama bu olağanüstü durumu bile, muhtemelen atalarında bunlar vardı, diye geçiririr- ler ve hatta kanıtladıklarını iddia ederler. Gerçekten bunlar bakar körlerdir. Yine göz örneğini alırsak, bırakın gözü oluşturan doku- ları ve bunların hücrelerinin birbirleri ile son derece hassas ve senkronize halde işlev görmelerini, sadece gözyaşı olmasa, göz ku- rur ve canlı kör olur. Şimdi, insanda da iki göz, sıgırcık kuşunda da iki göz var ama bunların görme biçimi ya da göz kapakları fark- lıdır. O zaman insan gözü sıgırcık kuşunun gözünün evrimi sonu- cu ortaya çıkmıştır, bütün sıgırcıklar da bunun kanıtıdır demek kadar komik bir şey olabilir mi?

16. Neden aynı yararlı organlar her canlıda yoktur? Yaratılış- çılar, neden yararlı organlar ya da yapılar bir canlıda vardır da di- ğerinde yoktur? sorusunu sorarlar ve Darwinciler bu soruyu çok aptalca bulur. Bunun cevabının çok basit olduğunu, farklı türlerin farklı ekolojik şartlarda farklı olacağını, zekanın bile farklı olarak geliştiğini söylerler. Yaratılışçıların sorusu ne kadar aptalcadır bilmem ama Darwincilerin açıklaması zekâ özüllülerinin bile ko- mik bulacağı bir açıklamadır. Adama sormazlar mı, aynı çevre şartlarında yaşayan milyonlarca canlı neden aynı değişimlere uğ- ramaz ve çeşitliliğin artması yerine tek tipliğe doğru bir gidiş ol- maz? Başka açıklamaya gerek var mı?

17. Darwin teorisine göre oluşması gerekli ara türler nerededir? Yaratılışçılar, kademeli evrimin olması halinde türler arasında sürekli geçiş tipleri olacağını söylerler. Bu aynen doğrudur. Benzetmeler ve uydurmaların dışında milyonlarca ortalarda olması gereken canlılar ortalıkta yoktur. Bu gerçeği Darwin hiçbir zaman inkâr etmemiş hatta “her karşılaştığım bilim adamı bana bu sinir soruyu soruyor” diye hayıflanmıştır. Bu sorunun cevabı hiçbir zaman verilememiştir. Darwin teorisinin en zayıf taraflarından birinin bu olduğunu söylemesine karşın, Darwinciler kolları sıvamışlar ve buna da bir kulp bulma gayreti içine girmişlerdir. Şöyle ki, Darwinciler, benzeşmeyen türlerin bile birbirlerine bağlanabileceğini ifade ederek, bazı mutasyonların bu tedriciliği bozabileceğine ve aslında evrimin tedriciliği diye bir kuramsal zorunluluğun da olmadığını (Darwin tam tersini söyler), bunun sadece deneysel olduğunu söyleyerek, bu soruya da son derece akılcı bir cevap verdiklerini söylemektedirler. Her yerde kanıt arayan ve deney soranlar bu kez yine topu kelimelerle oynamaya atılmıştır. Neyse, gerçek şudur; sınıflamalar tamamen insanlar tarafından konulan kısıtlara göre yapıldığından, kişilere göre değişir, yani sunidir. Dolayısı ile birilerinin kuşla insan arasındaki geçiş türünü, ben devesi olarak kabul ediyorum derse, neyi münakaşa edeceksiniz? Bırakın öyle mutlu olsun. Darwinciler kendilerini Darwin’den daha modern görerek onun açıklayamadığı bazı şeyleri açıkladıklarını sanmaktadırlar. Gerçekten de biyoloji ilmi hızla ilerlemektedir. Her gün yeni bir keşif yapılmaktadır. İleride bulunacak bazı keşifler birçok doğmayı yıkabilir, buna bir şey diyemeyiz ancak Darwin belki iyi bir evrim biyoloğu olamamıştır (bana göre) ama iyi bir jeolog olduğu söylenmektedir. Eğer Darwin milyonlarca ara çeşit olması gerektiği halde bunlar ortalıkta yok dıyorsa ve bu hâlen de öyleyse, birilerinin çıkıp illa da Darwin teorisi doğrudur diye uydurmalar ve saptırmalar kalkışması abestir.

18. Ara tür diye bir oluşum var mıdır? Yukarıdaki noktanın devamı olarak yaratılışçılar, taşıl kayıtlarında geçiş türlerine ait en küçük bir delil olmadığını ifade etmektedir (Darwin de bunu itiraf etmektedir). Tahmin edileceği gibi, Darwinciler hemen sinek uçar, kuş da uçar, bunun ikisinin arasında geçiş türü olarak da kelebekler vardır. İşte ispatı diyeceklerdir. Böyle diyenlerle ya da çeşitli yakıştırmalar yapanlarla nasıl tartışılır? Hâlbuki işin doğrusu, ara ya da geçiş formu diye bir şey yoktur ve hiç olmamıştır. Canlıların

tamamı yaratıldığı kendi türlerine aittir. Ara tür denemelerin tamamı uydurmadır, yoksa bırakın taşları her taşın altına birisinin hilkat garibesi olarak bulunması gerekirdi. Ben Karaman'ın yaylalarında (yaklaşık 1.700 metre yükseklikte) şimdikilerin aynısı ya da benzeri yüzlerce deniz kabuklarına rastladım ama hiç böyle ara tip denem garip fosil ya da varlıklara rastlamadım, rastlayanların da olabileceğini sanmam, çünkü yoklardır. Bakın bu konuda Darwin ne demiştir? "bu türleri doğrudan birbirine bağlayan ara biçimlere rastlamayı beklememiz için elimizde hiçbir neden olmadığını, ancak bunlardan her birini yerinden edilmiş ya da tükenmiş herhangi bir biçime bağlayan türlerle karşılaşabileceğimizi aklımızda tutmak zorundayız"(s.550) gibi, hayali sözler ve buna ilaveten, "Ne kadar dikkatle incelersek inceleyelim, jeolojik belgelerin eksik olması nedeniyle pek çoğunu bulabilmeyi umamayacağımız aracı halkaların birçoğu elimizde yoksa bir türün değişime uğramış bir başka türün ilk kaynak biçimi olduğunu kabul etmemiz olanaksızdır" (s.551) demiştir. Darwin bizim söyleyeceğimizi söylemiştir.

19. Taşıl kayıtları nasıl bir zaman serisi gösterirler?

Darwinciler, yaratılışçıların, 'taşıl kayıtlarının kayaç tabakalarının içerdiği organik maddelere göre, Darwinci evrim esasıyla sınıflandırıldığı için, suni olarak yapılan bu sınıflamanın, bir zaman serisi göstermediğini iddia ettiklerini, bunun da yanlış olduğunu söylemektedirler', demişlerdir. Darwin'den önce de bu tip sınıflamaların yapıldığına dikkat çekmişlerdir. Yaratılışa inanan kimler bunu söylemiştir bilemiyorum ama bence de Darwinciler kırk yılda bir doğru laf etmişlerdir. Ama tam aksi, Darwin'in de kabul ettiği gibi, bu kayaç tabakalarının bize sunduğu, türlerin ilk çıkışları ile ilgili bilgileri, Darwin, teorisi için çok büyük güçlük olarak ifade etmiştir, bize göre ise teorinin tümüyle çöpe atılmasını gerektirir. Bir de Darwin'in söylediğine bakalım; "Yeryüzünün bugünkü canlıları ile eski tükenmiş canlılarını birbirine bağlayan ve ardışık her dönemde yaşamış olan türleri daha eski biçimlerle birleştiren zincirin sayısı belirsiz halkaların zaman içinde yok olduğu savı yerinde bir sav ise peki o zaman neden jeolojik oluşumların her birinde bu ara biçimlere bol bol rastlamıyoruz? Neden fosil kalıntılarından yaptığımız koleksiyonlar yaşayan biçimlerin aşamalanmalarının ve mutasyonlarının net bir kanıtını vermiyor? Her ne kadar jeolojik araştırmalar yaşam biçimlerinin pek çoğunu daha şimdiden birbirine yaklaştıran halkaların geçmişteki canlının karşı çıkılmayacak bir

biçimde ortaya sermişse de, gene de zamanımızdaki türlerle eski türler arasında sonsuz sayılardaki belli belirsiz aşamaların hepsini benim teorimin gerektirdiği ölçüde sunmamaktadır. Ve bu, kuşku yok ki, bu sava karşı ileri sürülebilecek en ciddi itirazdır.” (s.550-551) demiştir.

20. Canlılardaki körelmiş yapılar neyi ifade eder? Canlılardaki, körelmiş ya da dumura uğramış yapıları, yaratılışa inanan bilim adamları, işlevsel oldukları nedeniyle yaratıcı dâhinin bir tasarımı olarak ifade etmişlerdir. Darwinciler bu yapıların evrim sırasında oluşan olumsuzluklar nedeniyle ortaya çıktığını iddia ederler. Biz de yaratılışa inandığımız için, önceleri, hiçbir işe yaramadığı, evrim artığı olduğu Darwinciler tarafından ortaya atılan birçok yapının, hayat için çok fonksiyonel olabildiğinin kanıtlandığını (bademcik, apandisit vs. gibi) söyleyerek yaratılışçıların haklı olduğunu söyleyebiliriz. Ancak bilimsel olarak şunu da belirtmemiz gerekir ki, bazı yeni yapılar da, mutasyonla ortaya çıkabilir. Bu yapılar, bırakın yararlı olmayı zararlı da olabilir. Öyleyse, bu tip yapıların evrimsel değil ama mutasyonel olarak ortaya çıkması, bunların da canlı hayatını doğrudan etkilememesi nedeniyle, canlılarda nesilden nesile geçmesi olasıdır. Bunlar sistemik olmayan ani değişimlerdir, dolayısı ile Darwin’in bahsettiği, teorisindeki yavaş yavaş ve uzun zaman içerisindeki evrim değişimleri ile de alakalı olamaz.

21. Darwinciler sahtekâr mıdır? Darwinciler, yaratılışçıların, kendilerini yanlış ve uydurma bilgilerle sahtekârlık yaptıklarını ve bununla da kalmayıp, bu sahtekarlıkları ders kitaplarına dahi koydurabildiklerini iddia etmeleri nedeniyle haksız suçlamalara maruz bırakıldıklarını söylemektedirler. Yaratılışçıların bu iddialarını çeşitli kanıtlarla ispatlamaya çalıştıklarını ifade etmekte ve yaratılışçıların verdiği örnekleri de reddetmemektedirler. Yani Darwincilerin sahtekârlıklarını kabul etmektedirler. Ancak Darwinciler kötü örnekleri her kitap yazarının araştıramayacağını, dolayısı ile bu tip yanlış şeylerin de kitaplara konabileceğini ifade etmektedirler. Hatta bu yanlışların bazılarının, bizzat Darwinciler tarafından da tespit edildiği ve kınandığını söylemektedirler. Sonuç olarak da, yanlışların yanında yüzlerce doğru kanıtların da olduğunu ifade etmektedirler. Doğrusunu söylemek gerekirse, bu kanıt diye sunulan uydurmaların değil yüzlercesi, bir tekini bile

biz görmedik ya da duymadık söylenenler, hayalperestlik ya da uydurmalar (sahtekârlık biraz ağır olur) değilse bile yanlışlardır. Neyse, bilim nasıl olsa haklıları ya da sahtekârlıkları, önceden olduğu gibi, gelecekte de ortaya çıkaracaktır.

22. Darwin'in teorisi, hâlâ teori midir? Darwinciler, yaratılış-çıların, hâlâ Darwin'in sunduğu evrim fikrinin oturmadığını, birçok evrimcilerin de bu fikri artık benimsemediklerini hatta reddettiklerini ileri sürerek, hâlâ tartışılan bir şey gerçekmiş gibi sunulamaz dediklerine değinmişlerdir. Darwinciler buna karşı, diğer alanlarda olduğu gibi bilimsel alanlardaki benzer tartışmaların normal olduğunu, iddia edildiği gibi de hiçbir evrimsel biyoloğun, evrimin tarihsel bir olgu olduğu ya da ortak atadan değişim yoluyla türeme konusunda farklı düşünmediğini ancak, tartışmaların daha ziyade, evrimi etkileyen mutasyon ve sonrası doğal seçimin oluşumu konusunda olduğunu ifade etmektedirler. Bizim görüşümüz de şöyledir. Doğal seçim gerçekten de tarihi bir olgudur. Ama doğal seçim ile Darwin'in bahsettiği evrimin hiç alakası yoktur. Bu konuyu önceki bölümlerde tekrar tekrar anlattığım için burada tekrar etmeyeceğim. Ortak ata konusuna gelince, bunu da daha önceleri anlattım, türler arasında Darwin'in anlattığı anlamda, ortak ata diye bir şeyin hiç olmadığını, bunun tamamen o uydurmalarından birisi olduğunu, her canlının geriye doğru mutlaka bir veya birçok atası olduğunu, zaten bunun aksinin düşünülme-yeceğini, bu ataların ise tür içerisinde, yeni oluşabilecek melezleri evrimsel değil, genetik kurallar içerisinde oluşturduğunu anlatmaya çalıştım. Doğrusunu söylemek gerekirse, ben de bilim adamlarının ya da daha spesifik olarak biyologların çoğu gibi Darwin öğretisi ile yetiştirildim. Ta ki, genetik talebesi iken eğriyi doğruyu ya da mantıklı açıklamaların her zaman doğruyu göstermediğini anlayıncaya ya da öğreninceye kadar. Bu kitabı okuyan Darwinciler inanmayabilirler ama gerçekten, benim düşüncelerimin dini inancımınla alakası yoktur. Dini inancım, sadece bilimsel verileri ve doğruları teyit etmektedir, o kadar.

23. İnsanın maymundan gelip gelmediği tartışması nereye gelmiştir? Yaratılışa inanan bilim adamları, insanın maymundan geldiği fikrine atıfta bulunarak (Darwinciler bunun böyle olmadığını, ancak atalarının aynı olabileceği şeklinde ifade ederler) bunun yanlış olduğunu, insanla maymun ya da diğer hayvanlar arasında

hiçbir zaman kapatılamayacak farklılıklar olması nedeniyle, bunlardan birinin diğerinden gelmesi ya da ortak ataya sahip olma olasılığının olamayacağını söylemektedirler. Darwinciler de buna karşı çıkarak, bir de uydurulan, insansı denen (hangi insana benziyorsa) maymunların kromozom ve diğer bazı benzerlikleri dolayısı ile insanla ortak atadan geldiklerini söylerler. Yine Darwinciler, bir türden, diğer bir türün meydana geldiğini hiçbir zaman, ne Darwin'in, ne de kendilerinin söylemediğini, ancak atalarının aynı olduğunu söylediklerini ısrarla vurgularlar. Bana göre bu tamamen açıklanamayan olayları bilinmeze havale ederek, açıklamış gibi satmaktır ya da nitelikli sahtekârlıktan öteye değildir. Bir türün ataları aynı demekle, bir tür diğerinden ya da diğerlerinden meydana geliyor demek arasında hiçbir fark yoktur (bu husus önceki bölümlerde bir örnekle açıklanmıştır). Sadece kelime oyunuyla bilim adamlığı cakası satılmaktadır. Bunu daha önce açıklamıştım. DNA zincirlerinin, özellikle doku hücreleri bazında, birbirlerine benzemesi birçok canlı tür için varittir. Fiziksel olarak da birbirlerine benzeyen canlılarda benzerliğin çok daha yüksek olması zaten kaçınılmazdır. Bu sadece yaratıcının tek olduğunu ve yaratıklarını bir sistem içerisinde yarattığını gösterir, maymunla insanın ortak atadan geldiği ile hiç alakası olmaz.

24. Darwincilik lobisi ne kadar güçlüdür? Yaratılışa inanan bilim adamları, Darwinciliğin hiçbir delili olmamasına rağmen bunlar varmış gibi, neredeyse bir din olarak, okul kitaplarına sokulduğunu, bunun yanlış olduğunu, her şeye rağmen, bu öğretinin yanında diğer öğretilerin de mutlaka öğrencilere öğretilerek hiç olmazsa onların da kendilerine, akıllarıyla, yol çizmelerine yardımcı olunmasını istemektedirler. Darwinciler ise yüzlerce yaratılış efsanesi olduğundan, öğretmenlerin her bir efsaneyi öğrenmek mecburiyetinde kalacakları gibi son derece basit, anlamsız, geçersiz hatta komik bir bahane arkasına sığınarak buna karşı çıkmaktadırlar. Kimse öğretmenlerden dünyadaki her kabile ya da her din inancına göre yaratılışın nasıl olduğunu anlatmasını bekleyemez. Zaten bunu düşünmek bile son derece aptalcadır. Burada önemli olan, ister bir dine inan, ister inanma, bir yaratıcının var olduğuna inanmaktır. Darwin bile kitabının son paragrafında, bu yaratıcıdan bahsetmektedir. O zaman Darwin'in yaratıcısı neyi yaratmıştır? Öğretmenin bir yaratıcı olduğunu söylemesi, biyoloji dışında da söylendiği gibi, her bilim dalı içerisindeki açıklanamayan bazı un-

surları yaratıcıya bağlaması, “hikmetinden sual olmaz” bir şey öğrenmenize gerek de yok, yan gelin yatın demek değildir. Kaldı ki, her bilim dalının da bilinenleri ya da bilinmeyenleri vardır. Bilinmeyenler, keşifleri yapıncaya kadar yaratıcı tarafında mahfuzdur. Çoğunun sonucunu biliriz ve nasıl olabildiğini tahmin ederiz. Ancak her yeni keşfettiğimiz şey en az keşfedilen kadar bilinmeyenlere gebedir. Dolayısı ile keşfedilmeyi bekleyenler sonsuza yani yaratıcıya gider. Darwinciler için çağdaş bilim önce Darwin’e inandıktan geçer. Bu tabii Darwin’in bütün yanlışlarını da içerir. Darwincilerin, eğer bir yaratıcıyı göremiyorsak ya da bu delillerle ispat edilemiyorsa, bu öğretilemez demesi cahilliğin dik alasıdır. Bunun ispatı ve delilleri o kadar açıktır ki, Darwinciler bunu bile ısrarla görmezlikten gelirler, gerçeklerle yüzleşmekten acizdirler. Aynada gördükleri kendi varlıklarını bile yok sayıp kanıt isterler, Darwin kadar bile cesaretleri yoktur. Darwin, gerçekten bunlardan çok daha ileride bir bilim adamıdır, teorisi yanlış da olsa, bilime katkı değil, köstek olmuş da olsa, hiç olmazsa teorisinin çıkmazlarını söyleyebilecek, saygın ve cesur bir bilim adamıdır.

25. Darwincilerin şimdilerde, teoriyi kanıtlamak için sarıldıkları “Darwin-Mendel görüşleri” gerçekten söylenebilir mi? Şimdiki bazı Darwinciler, Mendel ile Darwin’in görüşlerini birleştirmek isterler hatta Mendel-Darwin görüşleri derler. Bu tamamen yanlış ve birbirine zıt iki ayrı bilimsel yol ve tartışmadır. En azından Darwin bunu böyle yorumlamıştır. Darwin doğal seleksiyon dışında dediği kalıtsal olayların da farkına varmış, bunu, kendiliğinden ya da bir şekilde olmuş, açıklanamayan ama önemsiz olaylar olarak yorumlamıştır. Darwinciler hemen itiraz edip, Darwin’in de kalıtsallığa inandığını ve önem verdiğini söyleyeceklerdir. Darwin’in önemsedığı kalıtsallık, sadece doğa şartlarından meydana gelecek değişikliklerin her nasılsa, kalıtsal hâle gelmesi olayıdır. Defalarca açıklandığı üzere, tabii ki bu mümkün değildir (bunun, şimdiki Darwincilerin sarıldıkları mutasyon olayı ile de alakası yoktur). Darwin “Kimi doğa bilimcileri bütün değişimlerin eşeysel üreme eylemlerine bağlı olduğunu savunuyorlar; bu kesinlikle yanlıştır” (s.21) demiştir. Bu da gösteriyor ki, zaten Mendel’i zamanında anlasaydı, muhtemelen teorisinden derhal vazgeçerdi. Belki de kendi zamanında yaşamış ve yayınını da yapmış olan Mendel’in açıklamalarını görmüş ya da duymuş ama kendi düşüncelerine tamamen ters düştüğü için üstünü kapatmayı ve bilimi-

yormuş gibi yapmayı tercih etmiştir. Bu son cümle, genel değerlendirmelere bakarak, tamamen şahsi bir tahmindir. Yine Darwin, “Evcil hayvan ve bitki ırklarının kökeni konusuna ilişkin olarak söylenenleri birkaç sözcükle özetleyelim. Varlık koşullarındaki değişiklikler, değişkenliğin nedeni olarak en büyük önemi taşımaktadır, çünkü bu koşullar doğrudan organizma üzerinde etki oluşturlar ve üretim sistemini etkileyerek dolaylı bir biçimde de etkili olurlar” demektedir (s.54) ki, bu yanlıştır. Genel kural ve bütün kanıtlar, çevre şartlarındaki değişimin kalıtsallığa etki etmediğini, üreme sistemine etki etse de, bunun fiziksel sınırlarda kaldığını (Darwin’in kastettiği), gen mekanizmalarına etkili olmadığını gösterir (mutasyon gibi özel ve nadir durumlar hariç). Darwinciler, yanlış inançlarından vazgeçme yerine, kıyısından köşesinden, bilimsel doğruları deneyleri ile gösteren Mendel’i ve onun genetiğini de bu işe nasıl bulaştırırız diye çeşitli kıvırtma ve adaptasyonlara girişmişlerdir. Hatta bazı Darwincilerin yorumlarını okuyunca insan bunların inancı farklı, yorumları farklı demektedir. Doğa şartlarını ya da doğal seleksiyonu neredeyse tamamen yok sayarak, hep (Darwin’in tam tersi) kalıtsal mekanizmalar üzerinden izahlara girişmektedirler. Bu yapay çabalar gerçekten şaşırtıcıdır. Şimdi bir de olaya başka yönden bakalım, Mendel’in ne dediğine kulak verelim ve Gerçekten Darwin-Mendel görüşleri denebilir mi kendisinden öğrenelim: Mendel “Gärtner yapmış olduğu transformasyon denemeleri sonuçlarına dayanarak, naturalistlere karşı olan fikri savunmuştur. Naturalistler, bitki species’lerinin kararlı bir formda kalabileceğini kabul etmeyip, devamlı vejetasyon evrimine inanmaktadırlar. Gärtner daha da ileri giderek, bir species’in diğer bir species’e (o zamanki species’ten kasıt çeşit anlamındadır) tamamen dönüşebileceğini, species karakterlerinin belli sınırları içerisinde kalacağını, bunun haricinde değişmeyeceklerini şüphe götürmeyecek kanıtlarla ortaya koymuştur. Bu fikir şartsız olarak kabul edilememekle birlikte, biz de Gärtner’in yapmış olduğu denemelerde, önceden de belirtildiği üzere, kültürü yapılan bitki değişimlerini hedef alan görüşlerin, çok açık olarak doğrulandığını görüyoruz” (Mendel, A. Akyürek, 1982, Meteksan, 5 No’lu yayın). Bu sözlerden Mendel ve Gartner’in Darwin teorisi ya da benzeri fikirleri savunan, o zamanın bilim adamlarından haberdar oldukları ve o fikirlerin kesin karşısında oldukları ve bunu da denemeleleriyle ispat ettikleri sonucu çıkmaktadır.

26. Neden bazı türler değişir de diğerleri değişmez?

Darwin'in anlayamadığı hatta teori bile üretmediği, üzülerek ifade ettiği hususlardan biri de, "neden bazı türler değişiyor da diğerleri değişmiyorlar?" sorusudur. Burada değişmeden ne kastedildiği önemlidir. Darwin'in kastettiği tabii ki, bir türün başka türe dönüşmesi durumudur. Darwin sorusunun cevabını bulabilseydi, zaten teorisiyle ortaya da çıkmazdı. Zamanımızda hâlâ tanıdığım biyologlar bana şu soruyu sormaktadırlar, "Neden tür içindeki çeşitlerin değişeceğine ya da farklı çeşitler oluşturacağına (melezleme ya da mutasyonlarla) inanıyorsunuz da, cins içindeki türlerin birbirlerine dönüşeceğine ya da yeni türler meydana getireceğine inanmıyorsunuz?" Buna cevap dahi vermeye gerek yok, zaten şimdiye kadar anlatılanlardan bunun cevabını kolayca bulacaksınız. Ama bana, "eğer ananın çocuk doğuracağına inanıyorsan, neden babanın da doğuracağına inanmıyorsun" söylemi kadar safça geliyor.

27. Canlı telef olmadan bir türden diğerine geçebilir mi? Bi-

lindiği üzere, memeli hayvanlarda, yavru doğduktan sonra, belirli bir müddet anne sütüyle beslenir, genelde başka besin alamaz. Şayet beslenemezse de ölür. Yani bu hayvanların nesli devam etmez. Darwin'in söylediğine göre, bu memeli hayvanlar da memeli olmayan başka hayvanların evrimi ile oluşmuştur ya da belli ortak atalardan oluşmuşlardır. Şimdi şu soruyu soralım, evrim denen şey, fertler üzerinde etki yapacağına göre ve diyelim ki daha önceki bir organizmadan bir inek meydana gelecek, önceki atası memeli olmayan ve süt üretmeyen bir hayvandan süt üreten bir canlının meydana gelmesi için kaç yüz ya da bin generasyon geçmesi gereklidir? Bütün bu generasyonlar boyunca, eğer oluşursa, oluşacak yavrular gerekli sütü nereden bulacaklardır? Böyle bir durumda, bu ve banzeri hayvanların nesillerini evrim teorisine göre devam etmesi mümkün olabilir mi? Buna bir de şunu ilave edelim, doğal seleksiyon var oluş şartlarına bağımlıdır ve sadece içinde bulunduğu ferdi etkiler, herhalde doğal seleksiyon çok akıllıdır, sadece içinde bulundurduklarını değil, gelecekte olacak olayları da etkiler denemez. Örneğin; ineğin sütünün eğer birisi sağıp ona içirmesse ki, doğada bu olmaz, kendisine hiç yararı yoktur, sadece gelecekteki yavrusu için bir yararı vardır. Kendisine hiç yararı olmayan bir organın gelişmesi Darwin teorisine terstir. Darwin, "Her türün değişikliği bağımsız bir özelliktir, doğal seçim, ancak, birey için,

karmaşık yaşam savaşında bir yarar, bir üstünlük sağlayabildiği ölçüde bu özelliği ele alır, işler” (s.434) demektedir. Herhalde Darwinciler bunu, “Doğal seleksiyon o kadar akıllıdır ki, yalnız canlının kendi üzerinde değil, gelecek nesilleri de düşünerek yeni organlar ve işlevler yaratırlar” şeklinde yorumlayacaklardır. Buna inananlar da çıkacaktır!

28. Darwincilerin söylediği, “Doğal seleksiyon bireyler üzerinde olur ancak popülasyonda gözlenir” fikri doğru mudur? Darwinciler “doğal seleksiyonun bireyler üzerinden olduğunu ancak popülasyonda gözlendiğini” iddia ederler. Bu tabii yine çok bilimsellik adına uydurma kaydırma laflardan biridir. Bütün değişimler fertler üzerinde olacağı için, bu değişimlerin tamamı, er ya da geç fertler üzerinde görülür. Örneğin; kırmızı çiçekli lalelerin arasında mavi çiçekli tek bir bitki bile görülse, bu net bir şekilde fark edilir. Bu Mendel genetiği ile geçen birçok karakterler için böyledir. Diyelim ki, Darwinciler popülasyon genetiğinden bahsediyorlar, bunun için de az ya da çok değişimin fertlerde olması gerekir. Bunların fiziksel olanları fertlerde gözlenebilir ama kimyasal ve moleküler seviyede olanları dışarıdan bakıldığında gözlenemeyebilir. İsterseniz popülasyon genetiğinin temelini atan Hardy-Weinberg’in bu konuda ne dediğine bir bakalım. Onlara göre popülasyon genetiğinde kanunlarının geçerli olabilmesi için;

a) Popülasyonun yeteri kadar büyük olması gerekir ki, örneklem hatası sifıra yakın olsun ve nazara alınmasın. “p” ve “q” değerleri (“A” ve “a” allel gen frekansları) kararlı ve bir önceki gibi olmalıdır.

b) “A” dan “a” ya ya da tersi mutasyonların olmaması (ya da aynı oranda olmaları) gerekir ki, gen frekanslar değişmesin.

c) Popülasyonda seçici bir seleksiyon yapılmaması gerekir.

d) Özellikle “A” ya da “a” allellerinin fertlerin üreme hücreleri üzerine farklı etkisi olmaması gereklidir.

Popülasyon genetiğinde olaylar matematiksel modeller üzerinden incelendiği için pratikte mümkün olmasa da teoride, popülasyondaki genlerin frekanslarının değişmediği kabul edilir (fenotipik olarak, birbirlerine benzeyenlerin “positive assortive mating-positif seçim eşleştirmeleri ” halinde gen frekansının de-

ğişmediği ancak bunun tersi olduğunda yani “negative assortive mating” sonucu gen ve genotip frekansının değişebileceği de iddia edilmektedir). Bu handikaplar nazara alınarak, bir popülasyonda yapılan incelemelerin ve varılan sonuçların diğer popülasyonlarda aynı olacağı söylenemez, emin olmak için de incelenen popülasyonla sınırlı olduğu sık sık vurgulanır. Pratikte dışarıdan popülasyona gen girişi yoksa var olan potansiyel genetik varyasyonlarının dışında, değişimi yapacak şey yeni oluşabilecek mutasyonlardır. Meydana gelecek mutasyonların Darwin’in söylediği gibi, yavaş yavaş ve hissedilmeden olabilmesi, bunun da evrimsel bir değişim yaratabilmesi için, çoklu allel (bir karaktere birçok genin etki etmesi) ya da pleiotropik (bir genin birçok karaktere etkili olması) genlerin, aynı yönde belki yüzlerce defa mutasyona uğraması gerekir. Daha önceleri de izah ettiğimiz gibi, buna dünyanın yaşı yeterli olmaz. Onun için de, ileri ya da geri mutasyonların birbirlerini dengeleyebileceği ya da ihmal edilebilecek azlıkta olacağı inancıyla, popülasyon genetiğinde mutasyonlar nazara alınmaz. Kaldı ki mutant denen tiplerin gerçekten mutasyonla mı, yoksa zaten var olan genetik ve çevre etkileşimleriyle mi oluştuğunu saptamak da ancak özel suni tekniklerle anlaşılabilir, doğada bu hiç anlaşılabilir de.

29. Teorideki doğal seleksiyonun yüzü arkaya mı yoksa öne mi dönüktür? Darwincilerin tekerleme halinde söyledikleri şudur; “Doğal seçilimin yüzü arkaya dönüktür, ileriye değil” ya da “Doğal seçim rastgele değildir, fakat ilerletici de değildir.” Görüldüğü gibi, bunlar önemli yanlışlardır. Darwin’in dahi bunu kabul etmesi düşünülemezdi. Neden? Birincisi, Evrim (Evolution)’in anlamı, gelişme, tekâmül etmedir. Darwin de bunu böyle almıştır. Darwin teorisinde yarar esasıyla gelişme esastır. Bu gelişmenin geriye dönük olması demek illikliğe doğru gidiş demektir ki, bunun kabul edilmesi mümkün değildir. İkincisi, yeni fertler meydana geldikleri ana babaya, yani bir önceki jenerasyona benzedikleri için genetik anlamda ‘geriye dönük’ terimi kullanılmış olabilir ancak bu da doğru olamaz. Zira her yeni oluşan fert bir öncekinden farklıdır. Çünkü gen ve çevre etkileşimleri sonsuz denecek farklılıklar gösterir. Genelde popülasyondaki gen frekansları sabit kalsa da, yeni şartlara ya da oldukları şartlara daha iyi adapte olabilmeleri için, aynı tür içerisindeki çeşitler arasında, içinde bulunan şartlara göre, frekanslarda az da olsa, ileri-geri değişimler olabilir. Eğer

doğal seçim ilerletici değilse, Darwin'in evrim teorisini çöpe atmak gerekmez mi? O zaman Darwin ne söyleyip duruyor? Üçüncü bir husus, eğer doğal seçim arkaya dönükse, organik canlıların Darwin'e göre, nasıl olup da tek hücrelilikten bu duruma geldiklerini bir tarafa bırakalım ya da diyelim ki böyle yaratılmışlardır, er ya da geç ataya dönüş olacaktır, yani tek hücreliliğe doğru bir evrim olacaktır. Bu aklın alacağı bir şey midir? Şimdi Darwinci arkadaşlarım bunu okuyunca yine "aslında Darwin öyle demek istemiyor" diye, birçok konuda yaptıkları gibi, Darwin'le hiç alakası olmayacak yakıştırmaları, biraz da cafcacı kelimelerle süsleyip, çok bilimsel olduklarını iddia edeceklerdir. Etsinler, mutlu da olsunlar. Bazen, hatta birçok kez, yanlışlarda insanları mutlu eder.

30. Türler içerisinde veya arasında Darwin'in bahsettiği, birbirini tüketici ve birinin diğerinin yerine geçici boyutunda bir rekabet var mıdır? Darwin'in iddiası ve teorisini dayandığı esaslardan birisi, doğanın yardımıyla, gücünün tür içerisinde ya da türler arasında zayıfı zamanla yok edeceği, zayıfların yerini alacağı ve farklı türler oluşturacağı varsayımdır. Metin içerisinde zaman zaman söylediğimiz gibi bu doğru değildir. Çok nadiren, belirli mahallerde bir tür diğerini gerçekten de yok edebilir ancak bu son derece seyrek olabilecek ya da yok sayılabilecek olay, hiçbir zaman evrimi oluşturacak ölçüde bir rekabet ortamına ve kuralına dönüşmez. Bunun anlaşılabilmesi için burada gerçek bir gözlem sunmak isterim. Eşim, özellikle evimizdeki yaşlı köpeğimiz öldükten sonra, bahçemizdeki bitkiler üzerine konan kuşlar yesin diye neredeyse her sabah mutfak penceremizin önüne ekmek kırıntıları ve bazı yemek artıkları bırakır, yanında da su kabı vardır. Bıraktıktan sonra, biz hem kahvaltımızı yaparız hem de yemleri yemeye gelen kuşları seyrederiz, gerçekten çok güzel bir görüntü oluştururlar. Bahçemize dört tür kuş gelmektedir; yabani güvercin, kumru, ala karga (saksağan) ve serçe. Yemler atıldıktan yaklaşık 5 dakika sonra kuşlar gelmeye başlarlar. Örneğin; serçeler gelmeye başladı diyelim; atılan yiyecek hepsine yetecek kadar olmasına rağmen, erkek serçeler ya da büyük serçeler, hatta sıradan serçeler birbirlerini kovalayarak, aynı yemleri gagalayarak bunları diğer serçelerden kaçırmak isterler, birbirlerinin ağzından yemleri çalıp kaçırmaya çalışırlar. Biz de bunlara güleriz. Hepsine yetecek yem olmasına rağmen, birlerinden yem kaçırmaya çalışmaları bir çocuğun, aynı oyuncaktan kendinde de olmasına rağmen kardeşinin ya

da arkadaşının oyuncağını da elinden alma çabasına benzer içgüdüsel bir durum. Biraz sonra güvercinlerle, kumrular gelir, kumruların serçelere pek bir şey yaptığını görmeyiz ama güvercinler hem serçeleri hem de kumruları yemleri yemesinler diye kovalamaya çalışırlar. Bu arada ala kargalar gelmeye başlar, bunlar gerçekten yırtıcı hayvanlardır, hem güvercinleri, hem kumruları, hem de serçeleri kovalarlar. Önceleri biz pencereyi açıp kızdığımız ala kargaları kovuyorduk ancak kovmadan vazgeçtiğimizde ya da daha fazla beklemeye sabrımız olunca, ne görelim? Ala kargalar yerde yemlerini yerken, önce güvercinler, sonra kumrular, sonra da serçeler bahçeye yavaş yavaş temkinli ve korkak bir şekilde inerek, aynı sofradan hep birlikte yemlerini yemeye başlarlar. Bir gün bizimle kahvaltı yapan bir misafirimiz, bunların böyle hep birlikte, uyumlu bir biçimde yemlerini yemelerini resmi çekilecek güzel bir manzara olarak niteledi. Bu söylediğim olayı evinin yakınında bahçe olan meraklı her kişi deneyebilir. Ben burada neyi anlatmak istiyorum? Her canlı, ister tür içinde olsun, ister türler arasında olsun diğerleri ile rekabet halinde olup önce kendini düşünür. Bu bencillik yaratıcı tarafından verilen bir içgüdüdür. Bu içgüdüğü veren yaratıcı aynı zamanda bu içgüdüünün, hayati tehlike olmadığı ve tamamen çaresiz olunması hali dışında, hiçbir canlıya, ister tür içinde, ister türler arasında olsun, kendi varlığını sürdürebilmek uğruna, Darwin'in söylediği anlamda, illa da diğerlerini boğazlayarak yok etme ve onun yerine geçme ya da yeni türler üretme içgüdüüsünü ya da yetisini vermemiştir. Yani güçlü bir serçenin daha zayıf bir serçeyi kovması ya da onun ağzındaki yemi alması, işte zayıflar güçlüler tarafından böyle yok edilir ve dünya güçlü yeni oluşan türlere kalır gibi, bilimsellikten öteye, ideolojik ve yanlış bir yorumu getirmez. Bu gerçek dışı olayları, zorla gerçeklerin yerine ikame etme çabasıdır. Yaratıcı, rekabet içgüdüüsünü verirken bunun yanında acıma, şevkat ya da diğer olağanüstü duyularla o duyuguyu törpülemiş, sonsuz ve katı bir acımasızlığa dönüştürmemiş, yeryüzünde yaşayan her yarattığı canlının belli kurallar içerisinde yaşamasına, çoğalmasına, çeşitlenmesine ve yerini döllerine bırakmasına ortam sağlamıştır. Darwin'in de bunu bilmemesi mümkün değildir zaten onun için de çelişkili ifadelerle işin içinden sıyrılmak istemiştir, Şöyleki; Darwin "Bununla birlikte, takımada ya özgü ya da dünyanın başka kesimlerinde bulunan türlerden kimileri değişik adaların ortak türleridirler ve bu türlerin bugünkü

dağılımından bir adadan ötekine geçmiş olmaları gerektiği sonucunu çıkarmaktayız. Gene de öyle sanıyorum ki, birbirine yakın hısımlar olan türlerin birbirleriyle serbestçe ilişkiye geçebilseler de, gene de birbirlerinin alanlarını ele geçireceklerini varsaymakta yanlış oluyoruz" (s.483) demektedir. Yine, "Şurası kesindir ki, bir tür bir başka türe karşı bir üstünlüğe sahip olduğunda, kısmen ya da bütün bütüne onu yerinden etmekte gecikmez; ama her ikisinin de karşılıklı konumlarını çok uzun zaman korumaları olasıdır, yeter ki her ikisi de içinde bulundukları duruma eşit oranda uyum sağlayabilmiş olsun" (s.483) demiştir. Hem öldüresiye rekabet olacak, hem de bulundukları duruma eşit olarak uyum sağlayacaklar. Daha önceleri de izah edildiği gibi, son derece tutarsız ve yanlış yorumlar.

31. Popülasyonlarda Gen Frekans Farklılaşmaları ve Yeni Dengeler (İngilizcesi "Genetic Drift", Türkçeye "Genetik Sü-rüklenme" diye tercüme edilmiştir, bize göre hem İngilizcesi, hem de Türkçesi içeriği tam olarak kapsamamaktadır) evrimi, bugünkü Darwincilerin söylediği gibi yönlendiren ya da etkileyen ana mekanizmalardan birisi midir? İnsan gerçekten bazen kendisinden şüphe etmeye başlıyor. Ya da, bilim adamlarının çoğu bu kadar aptal diyemeyeceğim ama kör ya da bilinçsiz olabilir mi? Diye hayıflanıyor. Sırf bilimsel birşeyler yapıyormuş ya da söylüyormuş desinler ya da sözde modern görünmek adına ipe sapa gelmez saçmalıkları nasıl yazarlar anlamıyorum. Başlıktaki konu benim ABD'de olduğum yıllarda da (1968-1971) popüler bir konuydu ama bizler daha çok bu konuya popülasyon genetiğindeki gen yığılmalarının nasıl olabileceği ya da gen frekanslarının hangi faktörlerle değişebileceği açısından bakar matematiksel simülasyonlar yapardık. Darwinci sözde bilim adamları bunu da getirip evrimin en önemli unsuruymuş gibi empoze etmeyi başardılar, bununla da kalmayıp, sanki gerçek bir bilimsel analiz yapıyormuş havasında, aslında evrim konusu ile hiç alakası olmayan, matematiksel örnekler vererek açıklamaya kalkışmaktadırlar. Yani son derece basit olayları alıp nasıl kompleks ya da anlaşılmasız hâle getirir de bilim yapıyoruz diye yuttururuz havasındalar. Neyse biz sorumuzu yanıtlayalım. Önce Popülasyonda Gen Frekans Farklılaşması nedir ona bakalım; basit olarak, belli bir bölge popülasyonunda, çeşitli nedenlerle (hastalık, depresyon, ani iklim değişiklikleri, kuraklık, meteor çarpması, savaşlar vs. gibi doğal ya da suni olabilir)

belli bir canlı grubunun popülasyondan ayrılması, ayrılırken de üzerlerinde bulundurdıkları karakterlere ait genleri popülasyondan dışarı çıkarmaları nedeniyle, popülasyonda kalan fertler üzerindeki gen frekanslarının, ileriki jenerasyonlarda artı ya da eksi yöne kaymasıdır. Bu kayma, takdir edilir ki, frekans (%'si) açısından, küçük popülasyonlarda büyük popülasyonlardan, çok daha etkili olacaktır. Canlılar var olduklarından beri çeşitli olumlu ya da olumsuz olaylar nedeniyle popülasyonlardaki gen oranlarında önce iniş çıkışlar olmakta, sonra da popülasyonlar yeniden dengeye ulaşmaktadır. Dikkat ettim, literatürde bu olay anlatılırken, çok ince matematiksel örnekler de veriliyor. Matematiksel örneklerin tamamı doğrudur ve hiç itirazımız da olmaz ancak basit olarak, popülasyonda var olan genlerin frekanslarının değişmesinin ve yeniden dengeli hâle gelmesinin evrime ne katkısı olur bunu anlamak mümkün değildir. Birisi tamamen gen giriş çıkışıyla ilgili kalıtsal bir mekanizmanın matematiksel izahıdır, diğeri yaşam koşullarının ya da doğa şartlarının, yavaş yavaş değişimi ile yarar esasına göre, bir türün diğer bir türe (her nasılsa) dönüşüvereceği anlayışıdır. Daha önceleri izah edildiği gibi, biri gerçektir diğeri, gelmiş geçmiş örneği olmayan bir hayal ürünüdür.

32. Çeşitler mi türleri doğurur, yoksa türler mi çeşitleri?

Darwin teorisine göre, çeşitler, zamanla karakterlerini daha da belirginleştirerek ve stabl hâle getirerek, daha genel karakterlere sahip farklı türlere dönüşür. Lütfen etrafınıza bakın; hiç özel karakterlerden genel karakterlere ulaşmış, türleşmiş çeşit gördünüz mü? Ya da, uzun uzun anlatılanlardan sonra, böyle bir olasılık olur mu? Bir de tür içerisindeki çeşitlenmelere bakın (çelişkili de olsa, Darwin nadiren doğruları söyler), aynı türün binlerce çeşidinin, çeşitli yollarla elde edilmesine. Lütfent bir daha bakın!

33. Yaratılış mucizesini hiç tereddütsüz % 100 destekleyen ve Darwin teorisini tereddütsüz % 100 çöpe gönderebilecek bir olay var mıdır? Evet vardır. Bu, konuyla ilgili bilim adamlarının bakışlarına göre de değişebilir. Yüzlercesini önceki açıklamalarda gördük, her insanın yakın çevresinde gördüğü gibi, neredeyse her oluşum ya da olay, bu iki zıt olayı (yaratılış ya da Darwin'in anla-

dığı anlamda evrim) ayan beyan sergiler. Ancak hem yaratılış mucizesi olarak, hem de Darwin'in teorisinin tamamen çöpe atılmasını gerektirecek en büyük oluşum nedir diye sorarsanız, benim cevabım biyolojide BAŞKALAŞIM dediğimiz olaydır derim. Tek bir hücrenin çoğalması ve aniden, çoğalan hücrelerin farklılaşarak tam bir senkronizasyon ve düzen içerisinde dokuların ve organların maketlerini yapmaları ve hücrelerin daha sonra canlıyı oluşturacak embriyo haline dönüşmesidir. Bu olay ve oluşumun talimatları da diğer birçok olay ve karakterlerin oluşumu gibi hücre kromozomlarında mevcuttur. Ancak böyle bir olayın başlangıcının, nasıl dâhiyane ya da ilahi bir güç tarafından planlandığını, oluşturulduğunu ve kromozomlara talimatları verecek şekilde yerleştirildiğini düşünmek bile insanın tüylerini ürpertir, akıl ve duyu sahiplerini kesin bir dahi yaratıcıya götürür. Böyle bir mucizeyi Darwin'in, ferde yararlıysa, yavaş yavaş ve zamanla birikerek (böyle bir mucizenin oluşmasına kim karar verecek ve bu nasıl nasıl birikecekse) ya da kendi kendine ya da tesadüfen ya da her nasılsa oluşmuştur ya da Darwincilerin sıkıştıklarında, "başlangıcını bilmek mecburiyetinde değiliz" safsatalarıyla izah etmeye çabalamak, cahillikten öte tanımlarla bile açıklanamaz.

34. Darwin teorisi, bilimsel çalışmaları ilerletmiş mi, yoksa geriletmiş midir? Darwinciler her platformda Darwin teorisinin biyoloji bilimini geliştirdiğini iddia ederler. Ben de bunun tam aksini iddia ediyorum. Kanıt olarak da, Mendel'in, teori değil, kanun niteliğinde uygulamalı sunduğu bilimsel araştırmalara, zamanında (35 yıl) hiç değer verilmemiş olmasını gösteriyorum. O devirde bilim adamları Darwin'i tartışmaktan ya da Darwincilerin yaygarasından, Mendel'e zaman ayıramamışlardır ya da onun buluşlarını küçümsemişlerdir. Darwincilerin bahsettiği bilimsel gelişmelerin Darwin teorisi ile hiç alakası yoktur diyemeyeceğim (sadece fikir jimnastiği açısından bir yararı olmuş olabilir) ama en azından Mendel'in yaptığı katkılar nazara alınırsa, ihmal edilebilecek düzeyde olduğunu söyleyebilirim. Mendel zamanında yaşamış olan bilim adamlarından Naudin 1865-1869 yılları arasında yaptığı araştırmaları yayınlamıştır. Mendel'e benzer sonuçlar aldığı için bazı bilim adamları Mendel-Naudin kanunları diye konu başlıkları atmıştır ama Darwin'le en küçük bir ilişkilendirilme yapılmamıştır. Zaten bu mümkün de değildir. Zamanımızın Darwincileri de bunu pek ala bildikleri halde, büyük bir çarpıtma ya da birçok konuda

olduğu gibi, kelime cambazlığı (sahtekârlık demeyeceğim) ile neredeyse Darwin'in teorisine, Darwinci-Mendelci görüş diyecek kadar ileri gitmişlerdir. Hatta "doğal seleksiyonun genetik temelli bir mekanizma" olduğunu dahi iddia ederler. Bilindiği gibi bu iki bilim adamının inanışları birbirinin tam zıttıdır. İsterseniz bir kez daha Darwin'in kendi sözlerine bakalım; "Koşullarda meydana gelen değişiklikler, çoğu kez belirli bir değişim değil daha çok belirsiz bir değişim meydana getirir. Bu birincisi, yani belirsiz değişim, bizim evcil ırklarımızın oluşmasında ikincisinden yani belirli değişimden daha önemlidir. Bu belirli olmayan belirsiz değişkenlik aynı türün bireylerini birbirinden ayırt eden sayısız küçük özelliklerde kendisini ifade eder. Bu özellikleri, soya çekim gereğince, ne babaya, ne anaya, ne de daha uzak bir ataya bağlayabilirsiniz" (s.19-20) demiştir. Yine, Darwin "Kimi doğa bilimcileri bütün değişimlerin eşeysel üreme eylemlerine bağlı olduğunu savunuyorlar; bu kesinlikle yanlıştır" (s.21) demektedir. Son bir kotlama daha yapalım; Darwin, "Ayrıca çaprazlama yoluyla birbirinden ayrı ırklar oluşturma olanağı da çok abartılmıştır" (s.31) der ki, bilindiği gibi bu hiç abartılmamıştır. Darwin teorisine ters de olsa, en önemli ırklar, doğa şartlarıyla değil, melezleme ve seleksiyon yoluyla elde edilir ve bu zamanımızda tartışılmaz. Mendel ve Darwin'in söylediği zıt ve son derece açık görüşler (kıvırtmaya da müsait değil), nasıl aynı pota içerisinde sunulabilir? Darwinciler kendi savundukları fikirlerin saçmalığını gördükleri için Mendel'e sarılmak istemektedirler, bu yanlıştır. Çünkü Darwin karakterlerin doğa şartları ile değiştiğini, kendi deyimiyle Hippocrates'e benzer olarak, değişen organların çıkardığı minik zerreciklerin kana geçtiğini, oradan da üreme hücrelerine geçerek etki yaptığına inanmıştı. Ancak sonraları kuzeni Galton'un tavşanlar üzerinde kan aktarımı suretiyle yaptığı denemeler sonunda bunun böyle olmadığını şaşkınlıkla görmüştür, yine de pangenesis fikrinden vazgeçmemiştir, yani değişen her organa ait cisimciklerin kan vasıtasıyla değilse bile bir şekilde üreme hücrelerine geçerek etkisini gösterdiğine inanmıştır. Görüldüğü gibi, bu Mendel'in inandığı ve hiç şüphe götürmeyen kanıtlarla ortaya koyduğu, kromozomların ya da zaten var olan, çeşitli varyasyonlardaki kalıtsal maddelerin canlı karakterleri üzerindeki etkisiyle tam zıttır. Kanımca Darwinci meslektaşlarım, "Darwin ne yaptığını ya da söylediğini bilmiyordu, biz onun söylediklerini ondan daha iyi biliyoruz ve analiz ediyoruz" edasıyla,

Darwin'le Mendel'i bir potaya koyabilmektedirler. Hatta neredeyse Darwin'in ne kadar da büyük bir genetikçi olduğunu, teorisini de genetiğe, hatta popülasyon genetiğine (Hardy-Weinberg, 1908'den bile önce) dayandırıldığını anlatma aymazlığı içine düşmektedirler. İşte bu aymazlıklar biyoloji biliminin ilerleyişini yavaşlatmayı sürdürmektedir. İnaniyorum ki, bilim adamları bu prangadan kurtulunca daha tarafsız kalacaklar ve biyoloji biliminde çok daha yararlı gelişmelere ön ayak olacaklardır. Burada en önemli problem, Darwin'in bile kabul ettiği, son derece açık ve kabul edilmeyecek yanlışlarına rağmen, bilim dışı yaklaşımlarla, biyolojideki bilimsel çalışmaların, illa da Darwin teorisine uydurulma gayreti içinde, bir dogma haline getirilmesi, tartışılmasına bile tahammül edilememesidir. Aslında, Darwincilere benzemek istemem, yani konuyu bilim dışı kulvarlara ve ideolojilere çekmek istemem ancak yakın sayılabilecek bir zamanda yaşanmış bir olayın özet açıklamasını yapmak da yararlı olur sanırım. Eski Sovyetler Birliği'nde, Trofim Lysenko'nun, 1920'li yılların sonundan başlayarak, sosyalizm ideolojisine ilmi uydurmak için, devleti ve hatta Stalini de arkasına alarak, Vavilov gibi dünyanın en iyi buğday genetikçilerinden birini, sırf kalıtıma ve kalıtsallığa inandığı, bunu savunduğu ve kullandığı için hapse attırmaya muaffak olmasıdır. Lysenko, Darwin ve Lamarckian teorisine yakın bir yorumla, genetik yapının önemli olmadığını, bunun çevre şartları ile değiştirilebileceğini savunmuş ve buğday ve diğer bazı bitkilerde vernalizasyonu (daha önce anlatılan, bitkilerin düşük ısıda kalma ihtiyacı) örnek alarak, yaptığı programlamalar ve çiftçilere uygulamalarla, ülkede buğday veriminin düşmesine, ülkenin açlıkla boğuşmasına neden olmasına rağmen, yıllarca yaptığı şarlatanlık alkışlanmış ve ülkesinde çok önemli bir kişi haline gelmiştir (ilgilenenler bu çok bilinen olayın detaylarını literatürlerden bulabilirler). Geç de olsa, bu adamın yaptığı hatalar ve ülkesine verdiği tahribat anlaşılabilmiştir. Bu konuda yapılan yanlışlıklar, sapkın düşünce ve uygulamaları (Lysenkoizm) Sovyetler birliği ve diğer bazı sosyalist ülkelerde, 1964 yılına kadar geriletme etkisini sürdürmüştür. Umarım bu kitap, benzer bir doğrultuda, dogmaların yıkılmasına, doğrulara ulaşılmasına, en azından bazı bilim adamları nezdinde, katkıda bulunacaktır.

Şimdi bu kitabı okuyor olanlardan ya da okuyanlardan bir sınıf oluştu. Bu kitabın tamamını okuyup, Darwin'in teorisini

çöpe gönderecek, 1000 çıkmazından, sadece birini bile kabulle-
nemeyip, hâlâ “Doğal Seleksiyon” teorisine inananlar varsa elle-
rini kaldırsın. Hayret! Hâlâ el kaldıranlar var. Bu ahir ömrümde,
yaratıcının bana verdiği olanak ve niteliklerle, öğretildiğim
Darwincilikten, öğrendiğim doğrulara yönebildim, elimden de
bu kitabı yazmak geldi.

Darwin’in yanlışları varsa ki, bana göre, evrim konusunda,
hipnotize edercesine, usanç verici tekrarlarla söylediklerinin ta-
mamı yanlış, bu kitabı okuyanların takdirine; benim yanlışlarım
varsa ki, atalarımızın dediği gibi, “çok laf yanlışsız olmaz”mış,
okuyucuların hoşgörüsüne ve kâinatın yüce mimarı yaratıcıya
sığınırım. Sizin var mıdır? Varsa ne diyorsunuz bilmiyorum ama
ben kendi varlığım kadar inandığım bu yaratıcıya ALLAH diyo-
rum.

Bilim arkadaşlarıma ve insanlığa hayırlı olması dileğiyle,

Prof. Dr. Ahmet Akyürek

BİR ANI VE BİR ÖNERİ

(İnsanın Orijini ve Evolüsyonun Makromoleküler Mekanizması, Reşat Ş. Akün, 1967, Atatürk Üniversitesi Kütüphanesi, No: 0139548, Erzurum)

Yıl 1965, Ziraat Fakültesi 3. sınıfında mikrobiyoloji dersi alıyorum. Hocamız öğretim görevlisi Sayın Reşat Ş. Akün, veteriner kökenli bir mikrobiyolog. Son derece iyi niyetli öğrencilere bir şeyler verme gayreti içinde bir insan. Ancak tek problemi alkolü sevmesi ve neredeyse günün büyük bir bölümünü alkollü geçirmesi. Bu problemi nedeni ile etrafı tarafından itilmiş, tipik alkolikler gibi, kendi halinde iyi bir insan. Bu hocamız mikrobiyoloji dersi başlamak üzereyken, her zamanki gibi sınıfa girdi, elleri ve neredeyse bütün vücudu titriyordu, biz öğrenciler bunu fazla alkolün bir yansıması gibi gördük. Ancak hoca heyecan içerisinde, “Çocuklar bugün laboratuvarımızda ilk kez bir canlı yaratılmıştır” dedi. Öğrenci yorumuyla bizler bu hocadan hiç böyle bir şey beklemiyorduk, gülsek mi, heyecanlansak mı, şaşkınlık içerisinde, hocaya bakıyorduk. Hoca “Bugün ders yapmayalım ama isteyen öğrencilere laboratuvarımızdaki yaratılan canlıları göstereyim” dedi. Öğrenci arkadaşlarımla tamamına yakını, tahmin edileceği üzere “Bırakın bu deliyi, yine alkolü fazla kaçırmış, zırvalıyor” kabilinden yorumla kantine çay içmeye gitmeyi tercih ettiler. Birkaç kişi, başta ben, bu hoca ne diyor diye laboratuvara gittik. Bize mikroskopta, topraktan kimyasal analizlerle ayırdığı Polyuronic asit kristalleri içerisinde, maymun, insan, yılan, bazı böcekler vs. andıran canlı maketlerini gösteriyordu ve bunların zaman zaman da hareket ettiklerini ifade ediyordu (şahsen hareket edip etmediklerini görüp görmediğimi hatırlamıyorum). Doğrusu ben de hayretler içerisinde bunları seyrediyor ve hocanın dediklerini anlamaya çalışıyordum. Kimyasal reaksiyonları anlayamadım ama gördüğüm şeyleri de unutamıyorum. Sonraki günlerde ve 1966 yılında aynı üniversitede asistan kaldıktan sonra da olayı takip etmeye çalıştım. Bölüm konularıyla pek alakalı olmadığı halde, genetik konusundaki merakım nedeni ile zaman zaman Reşat Bey’in laboratuvarına gider onu dinler bazı gözlemler yapardım. Asistan olduktan sonra (1966) bir seminer vereceğini öğrendim. Yanında çalıştığım, ABD’den Atatürk Üniversitesine hoca olarak gelen meşhur sitogenetikçilerden

Dr. James Ross'a da durumu yarım yamalak İngilizcemle anlatmaya çalıştım. Çok ilgilendi ve seminere o da geldi. Semineri can kulağıyla dinledi ve benim bozuk İngilizcemden ne kadar anladığını bilemem ancak zaten Reşat Bey'in kullandığı terminolojinin tamamı İngilizce ya da Latinceydi, konuya çok hâkim olduğu için belki oradan daha çok anladı. Seminer bittikten sonra hocamla bölüme giderken bana çok şaşırdığını ve "Türkiyede bu kadar olağanüstü bilgili ve konulara hâkim bir mikrobiyolog olacağını hiç tahmin etmemiştim" dedi. Yani ben de Reşat hocamızın çok bilgili olduğunu ancak o zaman öğrenebildim. Hayatım boyunca hep eğer bu kadar bilgiliyse, acaba bu adamın söyledikleri, canlıların topraktan yaratıldığı savı, ne kadar doğrudu? Sorusunu kendime sordum, çünkü eğer doğruluk payı varsa bu biyolojik bir devrim demektir. Ancak hiç kimse bu adamın yaptıklarından ve yazdıklarından bahsetmediğine göre (ya da ben duymadım) demek ki fazla bir bilimsel önemi yokmuş dedim. "1000 Darwin Çıkmazı" kitabını yazarken aklıma yine bu konu takıldı. Kendisi uzun zaman önce vefat ettiği için, önce Reşat Bey'in yazdıklarını bulmam gerekti, zor da olsa, Atatürk Üniversitesinde genç öğretim üyesi, M. Tolga Yılmaz kitabı kütüphaneden nihayet bulup bana gönderdi. Daha çok detaya girmeden buraya kitabın özetini koymak istedim. Bunu genç bilim adamlarına şu ÖNERİ için yapıyorum; benim bilimsel inanışlarımla örtüşmese de, mutlaka bu adamın yaptıklarının tekrar edilmesi ve bilimsel doğruluğunun araştırılması gerekir. Sonuçta bir şey de elde edilmeyebilir ama ya doğruluk payı varsa (benim ve diğer arkadaşlarımdan gördüklerim ne idi?) evrim olayına tamamen sil baştan bakmak gerekir. Konu üzerinde çalışacak çok değerli gençlerimiz bunu yapabilirler. Şimdi ben size Reşat hocamızın ne yaptığının ve yazdığının ÖZET'ini aynen vereceğim, isteyenler başlıkta verilen orijinaline başvurabilir, takdir sizlerindir.

1. Hayat toprak Polyuronic acid kristalleri içerisinde meydana gelmiştir. Bütün türler hep beraber bir defada yaratılmışlardır. Yalnız orijinal formlarını paleontolijik sıraya göre birbirlerinden çıkararak almışlardır. Son tür insandır. İnsanda yeni bir tür meydana getirecek gen, daha geniş anlamli probiont element yoktur. Tabiat bütün takatini insanı yaratmaya hasretmiştir. İnsanda görülen probiont elementler meydana geldiği türlerden kalan yapıcı bakiyelerdir.

Toprakta ne varsa insanda da o vardır.

2. Evolüsyon bir kaide altında cereyan etmiştir: *Evolüsyon kaidesi*: Her tür kendinden evvel gelen yani kendisini meydana getiren türün kalıntılarını ve istikbalde meydana getireceği türlerin yapıcılarını probiont element atomları halinde ihtiva eder.

3. Ölümden sonra dirilme mümkün olacaktır. Çünkü hayat, hayatsız organik maddelerden meydana gelmiştir. Bir gün insan akli ve tekniğe bağlı parmakları ile bu işide becerecektir. Ölüm yoktur. Ölüm mekân, zaman ve imkân içerisinde kısa sürelidir. Metakromazi hayatın yani canın ışığıdır.

4. Bu açıklamada evolusyonun makromoleküler mekanizması izah edilmiştir. Hayat sırrının mikromoleküler mekanizması acaba ne olabilir?

TÜRLERİN KÖKENİ, 1876 KİTABI ÜZERİNDEN ELEŞTİRİLER

1000 DARWIN ÇIKMAZI

Prof. Dr. Ahmet AKYÜREK

Darwincilik, yüz elli seneden beri dünyanın gündemleri arasında düşürülmedi. Çünkü Darwincilerin öne sürdüğü fikirler; ateistlerin, natüralistlerin, maddecilerin, evrimcilerin en büyük dayanağı oldu. Daha önce bu gruplar çeşitli fikirlerini temellendirmekte güçlük çekiyorlardı. Sadece onlar değil. Darwin'in "Hayatta sadece güçlüler yaşama hakkına sahiptir." tezi; İngiltere ve diğer sömürgeci devletler bu tezi kendi sömürgeciliklerini haklılaştırma, meşrulaştırma aracı olarak kullanırken, "Biz güçlü olduğumuz için tabiat kanununun gereğini yerine getiriyoruz." mesajını veriyordu. Bunun yanında K. Marx, bu hayat mücadelesi fikrini, sınıf mücadelesine dönüştürmüş dünyayı patron-işçi mücadelesinden ibaret gibi gösteriyordu. "Sosyal Darwincilik" denilen akım ise toplumların hayatını aynı esasa göre düzenleme iddiasındaydı. Diğer yandan Darwin'in iddialarına uymayan yeni bilimsel araştırmalar ve buluşlar, bu çıkar grupları tarafından çeşitli manipülasyonlarla derhal etkisiz hâle getiriliyordu. Benzer oyunlar ülkemizde de yüzü yıllı aşkın süredir devam etmektedir. İnancılar, bu teori olmaktan ileri gidemeyen Darwinci düşüncelerle sarsılıyor, onun tezleri, okullarda "değişmez ve en son bilimsel gelişme", "karşı konulamaz gerçek" gibi sloganlarla zihinlere yerleştiriliyordu. Bütün bu baskıcı tutumlara rağmen, gerçek bilimsel araştırmalar da durmadı. Prof. Dr. Ahmet Akyürek'in işte bunlardan en yenisini ve bilimsel olarak Darwin'in fikirlerinin tutarsız taraflarını çürüten bu kitabı yazmakla bilimsel düşünceye büyük hizmet ettiğine inanmaktayım.

Prof. Dr. Süleyman Hayri BOLAY

Charles Darwin'in bir buçuk asır önceki varsayımlarıyla yakın zamana kadar oyalanmış olan bilim dünyası, CERN'de yapılan partikül fiziği çalışmalarıyla Higgs boson'u (God particle-Tanrı parçacığı) ile Stephen Hawking'i de düşündürecek duruma getirmiştir. Prof. Dr. Ahmet Akyürek'in bu değerli eseri, varsayımlarla oyalananlara güçlü bir yanıt oluşturacaktır.

Prof. Dr. Ender YURDAKULOL

Darwin'in evrim konusunda söylediklerini ikiye ayırmak gerekir: Birincisi, kendinden önceki bilim adamlarının bulgu ve yorumları ki çoğu doğrudur; ikincisi, kendi teorisi ve yorumları ki çoğu diyemeyeceğim, tamamı yanlıştır.

Prof. Dr. Ahmet AKYÜREK

NOBEL AKADEMİK YAYINCILIK EĞİTİM DANIŞMANLIK TİC. LTD ŞTİ.
ANKARA DAĞITIM Kültür Mah. Mithatpaşa Cad. Nu: 74 B-01/02
Tel: 0312 418 20 10 Faks: 0312 418 30 20 Kızılay / ANKARA
www.nobelyayin.com nobel@nobelyayin.com

MERKEZ İOSB Abdülkadir Geylani Cad. Nu: 2/A
Tel/Faks: 0312 386 00 91 Ostim / ANKARA

